

இஸ்லாம் வளர்த்த தமிழ்

டாக்டர் ம. மு. உவைஸ்

Simha

இஸ்லாம் வளர்த்த தமிழ்

டாக்டர் ம. முகம்மது உவைஸ்

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

டி.டி.டி.ஐ., தரமணி, சென்னை-600 113

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title of the book	— Islam Vnjarita Tamil
Author	— Dr. M. M. UWISE, B.A. (Hons.) M.A., Ph.D., Professor of Islamic Tamil Literature, Madurai Kamaraj University, Palkalai Nagar, Madurai-625021
Publisher	— International Institute of Tamil Studies, T. T. T. T. Post, Taramani, Madras-600 113
Language	— Tamil
Edition	— First
Publication Number	— 85
Endowment Lectures Publication Number	— 1
Date of Publication	— January 1984
Paper used	— 16 Kg. D/Demy
Size of the Book	— 21 x 18 Cms.
Printing type used	— 10 Point
Number of Copies	— 2200
Number of Pages	— viii+260 — 268 Pages
Price	— Rs. 15/-
Printers	— Novel Art Printers, Madras—600 014 Phone : 82731
Binding	— Cardboard
Artist	— Simhan
Subject	— A Study on Islamic Tamil Literature.

டாக்டர் ச. வே. சுப்பிரமணியன்

இயக்குனர்

உலகத்தமிழ்நூலகம் சி. இலாகாம்

சென்னை-600113

பதிப்புரை

உலகத்தமிழ்நூலகம் சி. இலாகாம் தமிழில் பல நல்ல நூல் களை வெளிக் கொணர்ந்தது. நூல்களின் சுருக்கநையும் எண்ணிக் கணையையும் இவ்வகம் உயர்நிலைதரிகர சிவணியர் பல அறக் கல் அடிகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்நூலகம் தற்போது 12 அறக்கட்டளைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்துள்ளது. முதல் அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவாக 1984 சனவரி 30, 31 ஆகிய நாட்களில் 'இல்லறம் வளர்த்த தமிழ்' என்ற கலையில் டாக்டர் ம. முகமது உலகம் அவர்கள் இரண்டு நாட்கள் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள். இச்சொற்பொழிவே அதுவுடன் பெற்றுள்ளது.

இச்சொற்பொழிவு இவ்வாறும் தமிழில் அறக்கட்டளை சார்சில் நடைபெற்றது. இந்த அறக்கட்டளைப்பத நேரநிலை விப்பதற்கு வல்லா நிலைகளிலும் உதவி செய்த துணைப்பும், இதில் பணரக்களவர் அவர்களுக்கு எங்கள் ஆன்பாவு நன்றியைத் தெரி விக்கின்றோம். அவர்கள் வாய்வாகத்தான் சீதக்காதி அறக் கட்டளை சிவணியர் உலகத்தமிழ்நூலகம் சி. இலாகாம் திறந்து இத்த அறக்கட்டளை சிவணியர்நிலை பணத்தைத் தந்தது. சீதக்காதி யில் ஆகிற நிலைக் கொடைத் தன்மைகள் இவ்நூலக அவர் பெயரை சிலை தாட்டுகின்ற வகையில் சீதக்காதி சிவணியர் இயங்கிக் கொண்டு இருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரியது. அந்த நூலகத்தார் அவர்களுக்கும் எங்கள் ஆன்புகாக்கத் தன்நிலைத் தெரிவிக்க விரும்பும்.

“இல்லாம்ப வளர்த்த தமிழ்” என்ற இந்த தூவை மூல ஆய்வுத் திறனோடும் செழிவோடும் உருவாக்கித்தந்த டாக்டர் ம. முகமது உவைஸ் அவர்களுக்கு எங்கள் நன்றியைத் தெரிவிப்பதோடு அதைச் சிறந்த நிலையில் மெய்ப்புத் திருத்திக்கத்தகுநாப் சைவகு மூலமாக “தூவை” அவர்களுக்கு எங்கள் நன்றி உரித்தாகுக.

பேசிக் குறுமிய காலத்தில் இந்நூலை அச்சிட்டுத் தந்த ‘நாவல் டூர்ட்’ அச்சக உரிமையாளர் கவிஞர் நாரா, நாச்சியப்பன் அவர்களுக்கு பேசிக் நன்றி உடையவர். எல்லா நிலைகளிலும் ஒத்துவந்த எங்கள் நிறுவன ஆய்வாளர் திரு மு. இ. அமலது மகரக்காயர் அவர்களுக்கு எங்கள் நன்றி.

நிறுவனத்தில் பாலிகல் அலைத்திறிரும், ஆக்கமும், சலக்கமும் தருகின்ற மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் செ. அரங்கநாயகம் அவர்களுக்கு எங்கள் நன்றி வர்டும் உரித்தாகுக.

சென்னை
1-2-1984

ச. வே. சுப்பிரமணியன்

நூன்முகம்

இஸ்வாமிய அடிப்படையில் தொன்மீய தமிழ் இலக்கியங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்ததினாலும், உருவாயம், மூன்று தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் அங்கீகரிக்கப்பட்ட படித்து விடத்தகுந்த துரித படிப்படியாக அகற்றப்பட்டது. இப்பொழுது மலையாளத்தில் பாண்டலியை தமிழ் நடைமையில் சென்று கொண்டிருக்கின்றன அத்தகைய இலக்கியங்கள். இஸ்வாமிய அடிப்படையில் தொன்மீய படி தரிசில் காப்பியங்கள் புதுப்பொலிவுடன் வெளிவரத் தொடங்கி உள்ளன. அவை மக்கள் மத்தியிலே பரவிப்படுவதற்கு உறுதுணை புரியும் வகையில் அவற்றிற்கு உரை வகுக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஆர்வம் உள்ளவர் மத்தியிலே அவற்றைப் பெருமுகத்தில் பதிந்திட உதவும் வகையில் அவை பதிவை எழுத்தரர்களை நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அத்தகைய எழுத்தரர்களில் வழங்கப்பட்ட எழுத்துரைகள் துய்க்கரைத் தொகுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இஸ்வாமிய அடிப்படையில் தொன்மீய தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ள, இஸ்வாமியத் தோற்றம் கொண்ட புதுப்புதுவையான தீவிரச் சொற்களைப் புரிந்து கொள்ளுதல் எளிதாக்கும் முகமாக அகாரநியம் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்பொழுது இஸ்வாமியத் தமிழ் இலக்கியம் அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகளுக்கும் பொருளாக அமைவாய் தலைப்பட்டுள்ளது.

இஸ்வாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கான அத்தகைய அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகளை ஒழுங்கு செய்யதில் முன்னோடியாகத் திகழ்கின்றது சென்னையில் அமைந்துள்ள சைவத்தமிழ்நாடாரச்ச்சி நிறுவனம். வாய் படைத்த முஸ்லிம் வள்ளல்களைக் கொண்டு அறக்கட்டளைகளை நிறுவுதில் வெற்றி கண்டுள்ளது. அங்காராய்ச்சி நிறுவனம், அதன் பயனாக அந்நிறுவனம் இஸ்வாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது எனக் கூறின் அது மிகையாகாது. சிதக்காதி அறக்கட்டளை நிறுவனத்தைக் கொண்டு ஓர் அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்த வாய்ப்பு அளித்து இத்துறையில் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் ஒரு சாதனையையே ஏற்படுத்தி உள்ளது. 'இஸ்வாமியத் தமிழ்' என்றும் பொருளில் அத்தகைய ஓர் அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவு நிகழ வழி வகுத்துள்ளது.

இம்முறையில் பெறுபெறே இக்கிரமம், சிவக்காதி அரங்கம், அனைத்து சொற்பொழிவாகியே இது அமைந்துள்ளது. இக்கிரமத்தில், 15 பதினேழாம் நூற்றாண்டின் முடிவடைந்த கால கட்டத்தில் கோன்றிய முல்லைத் தமிழ் நூல்களையே பற்றியும், அக்கால எல்லைவிடும் அதன் பின்னரும் இல்லாதவ அடிப்படையில் கோன்றிய தமிழ்ச் சாப்பியல்களையே பற்றியும் அறிக்கமாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்துறையில் என்னை என்கிறவர் உலகத்தமிழ்நூலாய்ச்சி நிறுவனத்தின் இயக்குனர் டாக்டர் ச. வே. சுப்பிரமணியன் அவர்கள் ஆவர். உலகத் தமிழ்நூலாய்ச்சி நிறுவனத்தின் சந்து சக்ஷியாகப் பணி புரிந்து கொண்டிருப்பவர் டாக்டர் சுப்பிரமணியன் அவர்கள். அவர் தம் வேண்டுகோளின் படியே இத்துறையில் பொருள் தயாரிக்கப்பட்டது சொற்பொழிவு நிகழ்ச்சி அன்றே அதனை நூறுகளில் தயாரித்து அளிக்கும் பெரும் பொறுப்பையும் டாக்டர் சுப்பிரமணியன் அவர்கள் எல்லோரையும் மீட்டுவதற்கும் முயற்சி செய்துவந்திருக்கின்றன பொற்றந்திரவியலு மட்டுமன்று; பிற்பற்றத்திரவியலுமாகும். இவ்வளம் உடனடிக்குடன் நூல் வெளியிடும் டாக்டர் சுப்பிரமணியன் அவர்களின் முயற்சி செய்து பெற எல்லாம் வல்ல இறைவன் தம்வருள் புரிவாராக! டாக்டர் சுப்பிரமணியன் அவர்களுக்கும், அவர் சார்ந்த உலகத் தமிழ் நூலாய்ச்சி நிறுவனத்தாருக்கும் எனது உளவகனித்த நன்றி உரித்தாகுக.

தயாரிக்கப்பட்ட தட்ப சுகப் பிரதிபலத் திருத்தியும், ஆய்வொலை தூக்கியும் தம் சொந்த வேலைகள் பவலுரிதி மெடலே அருள் பணிபுரிந்த ஸ்ரீமதி எம். சையது முகம்மது 'தலைவர்' அவர்களுக்கு மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இத்துறையைத் தயாரிக்கவும் பணியில் சங்கிலாது உலகத்தமிழ் அகநிலை ஒரு சொல்லியவர் பட்டியலைத் தயாரித்து நூறுக்கு முழுமைத்தயார் வழங்கிய நிறுவன ஆய்வாளர் ஸ்ரீமதி எம். இ. அமது மகமதுக்காயி அவர்களையும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

ம. முகம்மது உலவஸ்

இல்லாபியத் தமிழ் இலக்கியத்துறை,
மதுரை மாநகரச் பல்கலைக் கழகம்,
பல்கலைக்கல், மதுரை—625 021,
1984 சனவரி 31

உள்ளடக்கம்

1. மூலநூலை—இலக்கம் எழுந்த தமிழ்	1
2. மலர்ந்தமயாலை (12 ஆம் நூற்றாண்டு)	15
3. சங்கையநிதிதல் பாடல் (15 ஆம் நூற்றாண்டு)	26
4. ஆரீர மலை (1572)	40
5. மீதநாடு மலை (1590)	54
6. சிவசெய்திதல் (1603)	64
7. கங்கை மலை பிழை (1626)	78
8. மதுமேயநியாலை (17 ஆம் நூற்றாண்டு)	85
9. திருமங்கலங்குடி (17 ஆம் நூற்றாண்டு)	92
10. கலகாயிப்பெயாலை (1648)	100
11. தொல்புராணம் (1703)	118
12. திருமங்கலங்குடி (1710)	134
13. சிவசெய்தி (1732)	140
14. இராஜநாயகம் (1807)	151
15. குத்புராணம் (1810)	157
16. திருமங்கலங்குடி (1812)	162
17. குத்புராணம் (வ) (1814)	169
18. மூலநூலை புராணம் (1816)	174
19. திருமங்கலங்குடி (1816)	189
20. இராஜநாயகம் பிழை (1818)	191
21. புதுநூல் (1821)	205
22. திருமங்கலங்குடி (1821)	221
23. நவமங்கலங்குடி (1855)	235
24. நவமங்கலங்குடி (1882)	248
25. ஆரீரநாயகம் (1894)	260
26. தொல்புராணம்	270
27. தொல்புராணம்	276

இஸ்லாம் வளர்த்த தமிழ்

இஸ்லாம் வளர்த்த தமிழ்

இஸ்லாம் உலகில் பரவுவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே மூஸ்லிம் மக்களின் மூதாதையரான அறபு மக்கள் தமிழ்நாட்டுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். தமிழ் நாட்டுக்கு அவ்வாறு மக்கள் வந்து விழ்ந்து பேற்கு வணிகத்துறையிலே பெரிதும் ஈடுபட்டு வந்தனர். அதற்கான அச்ச சான்றுகளைச் சரிசெய்த இவகியெங்கலியே நிறைவுக் காணலாம். சங்க கால இவக் கியெங்கலான பத்துப்பாட்டு, ஈட்டுத் தொகை போன்றவற்றில் அவ்வாறு மக்களைச் சிறிப்பதற்கு வலுவர் என்னும் பதம் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மத்திய நகரக் கடலுக்கு வட கிழக்கே இரண்டு கடல்கள் உள்ளன. ஒன்று லஜியன் கடல். மற்றது ஐயோனியன் கடல். இந்த ஐயோனியன் கடலுக்குக் கரையாக அமைந்துள்ள பிரதேசம் அறபு மக்கள் செழும்பாண்மைவாக வாழும் பகுதியாகும். அறபுத் தீபகற்பத்தின் வடமேற்கும் பகுதியும், பலன்ஜீனம், சிஸீலா, செபனான், துருக்கி, ஸைப்பிரஸ் முதலியநாடுகளும் இந்த ஐயோனியன் கடலைச் சுற்றிவர உள்ள நாடுகளாகும். இக்கடலைச் சுற்றிவர உள்ள பிரதேசமே ஐயோனியன் கடற்கரைப் பிரதேசமாகக் கலிக் கப்பட்டுள்ளது. இப்பிரதேசத்திலிருந்து நெற நாடுகளுக்கு வந்த வர்களே ஒரு காலத்தில் ஐயோனியர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். பின்னர் இவர்களே யவனர் என அழைக்கப்பட்டனர். பின்பற்றிய காலத்திலே இப்பிரதேசத்திலிருந்து நெற நாடுகளுக்கு வந்த பிரெக்கனும் ரோமானியரும் முறையே இப்பெயரால் அழைக்கப்பட வரலினர். அவர்களைத் தொடர்ந்து அப் பிரதேசங்களில் இருந்து இங்கு வந்த அறாபியர் யவனர் என வழங்கப்பட்டனர். இஹி

விருந்து இயோசியர் என்ற பதமே காஸப் போக்கில் வளனர் என மருவி வந்திருக்கிறது என்பதாம்.

பலவரின் தமிழ் நாட்டு வருகையின் பீரதான குறிப்புகள் ஆக காண்பதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் விவரமாக நோக்க மாகவே வந்தனர். சிறுநூல்களுக்கு அவசியம் ஆவ பொருள் களை நேற்றிலிருந்து கொண்டுவரவும் மேற்கு நாடுகளுக்குத் தேவையான பொருள்களைக் கிழக்கிலிருந்து கொண்டு செல் வதென அவர்கள் அந்த வந்தனர். பண்டமாற்று விவரப்பரத்தில் தான் அவர்கள் பெரிதும் ஈடுபட்டுவந்தனர்.

சேர மன்னர்க்குரியது கன்னி ஆறு. இது பேரியாறு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்த ஆறிய பெரிய ஆற்றில் அமை மோது வதால் நுகர ஏற்படுவது வர்த்தம். அந்த நுகரகளை கவனி விடு சிற்றை. அப்பாறு கவஞ்சுநதற்குக் காரணம் அதனுடைய கப்பல்கள் செல்வதாகும். அனை சாதாரண கப்பல்கள் ஆவா. அவை தொழில் திறமை மிக்கவரைய அமைக்கப்பட்டவை; மூட்டி மையுடையவை; சுழலியவை. அவைகள் என்றும் மேலேறாட்டு வலியின் கொணர்ந்தவை. அக்கப்பல்கள் மேற்கு நாடுகவிலிருந்து போனவைக் கமந்து கொண்டு வந்தன. மீண்டும் கிழக்கு நாடுகளி லிருந்து மீளும் போதிலமை மேற்கு நாடுகளுக்கு ஏற்றிச் சென்றன. இவ்வாறு பண்டமாற்று விவரப்பரத்தில் ஈடுபட்டவர் வளனர். இத்தகைய வளர் பொருத்தியது முசுலி என்றும் பட்டபுலம், இச்செய்தியே கருக்கவாக அநதானூற்றிலே இவ்வாறு விளக்கப்படுகின்றது.

கன்னியம் பேரியாற்று வெள்ளுரை கவிய
வளனர் தந்த விவரப்பர வளர்களும்
பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயரும்
வளர்கொழு முசுலி.....

(149)

இப்பே கறி என்றும் சொல் மீளிடிகளைக் குறிக்கிறது. பீரகு போன்ற வாகவரைத் திரவியக்கவிராதி கர்க்கப்பட்டே வளனர் முதவியோர் பொதுவாகக் கிழக்கு நாடுகளுக்கும் கிதப்பாகத் தமிழ் நாட்டுக்கும் வருகை தந்தனர். அவர்கள் பெரிதும் கிருவியை பொருள்களைக் கிழக்கு மீளது மீளது. இதுவானவே 'வளரை மீளியம்' என மீளது அழைக்கப்படுகிறது. இப்பாடலில் குறிப்பிடப்பட் டென முசுலி என்ற நகர்ப்பெயரும் அதுபு பொருட்கிலிருந்து வந்தது என்பதும் கருவர்.

எட்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றியதாகக் கருதப்படும் திவாகர நிகண்டு 'யவனர் பொருள்கள்' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. கோலகர் தாம் யவனர் என நிகழ்த்தினது. அவர் பின்னர் தோன்றிய பிச்சையத்தி என்றும் பிச்சை நீகண்டும் துவ்வாயே கூறுகின்றது. திவாகர நிகண்டு கம்மாள் பரிசு வகையினரைக் குறிப்பிட்டு கின்றது. அவர்களுள் யவனர் கம்மாள்பாசக் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். பிச்சை நீகண்டு கம்மாள் ஐந்து வகையினர் என்றும் அவர்களுள் யவனர் ஒரு வகையினர் என்றும் குறிப்பிட்டுகின்றது.

யவனர் தச்சர்களாக இருந்தனர் என்றதை மணிமேகலை, அவற்றிக் கொம்புளும் யவனத் தச்சரும் (19:108) என்றும், பெருங்கதை

யவனத் தச்சரும் அவற்றிக் கொம்புளும் (1:58:4)

என்றும் குறிப்பிடுவதைக்காணலாம். உள்வாங்கியேயே யவனர்கள் தச்சத் தொழிலில் திறமை மிக்கவர்களாக இருந்தனர் என்பதற்கு சமக சிந்தாமணியொன்றே காரணியாகவில்லை பலவாறுகளும் உள்ளன. பொறிகள் இயற்றுவதில் யவனர்களுக்கு இருந்த திறமையைக் குறிப்பிடவந்த சிறந்த தச்சநேவர், அவர்களால் இயற்றப்பட்ட பொறிகளைக் குறிப்பிடுகின்றார். 'தும்புகளையும் வேல்களையும் கற்க்களையும் உழிவுகளையும்—உழிந்து எழிலானவாக யவனர் தங்கள் ஆடுகின் திறமையினால் பொறிகள் அமைத்தனர்'. இக் கருத்துக்களை இச்சு இவ்வாறு இடம் பெற்றுள்ளது.

அம்பு நிறவ வேறுபிறவ கன்றுநிறவ காடுந்
தம்புவகை ளாக யவனர் தாட்படுத்த பொறிகள் (103)
(நாடகம் இலம்பகம் 74)

பெருங்கதையிலும் யவனர் வகையினம் கொச்சியபடுகிறது. அவர்களால் இயற்றப்பட்ட புதுவிதமான கருத்தியைப் பற்றிப் பெருங்கதை விந்திதொழுகின்றது.

இவ்வகையில் வழங்கும் சிங்கள மொழியிலும் பலவாறு பற்றிய குறிப்புக்கள் வருகின்றன. வடமொழி, பாண்டொழி போன்ற ஆரிய மொழிகளில் செல்வாக்கினைப் பெற்ற சிங்கள மொழியில் யவன என்றே பலவாறு அழிந்துப்படுத்தப்படுகின்றனர். பாண்டி மொழியில் பயன்படுத்தப்படுவதுபோல் மொன், மொன் என்றும் பதக்களையும் இந்நே கருத்தில் சிங்கள மொழியில் பயன்படுத்தக் காணலாம். போண்ட என்றும் பிரபோண்டும் அந்த உண்டு. மொண்ட என்றும் சிங்களச் சொல் சோண்டர் என்பதைத்

குறிப்பிட்டே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. சிங்கள மொழியில் தொன்மையான இலக்கியங்களிலும் சேனாகரைப் பற்றிய குறிப்புகள் வரும்பொழுது யோனாக என்பதே உபயோகப்படுத்தப்படுவதைக் காணலாம். 'சோனாக விதி' என்பது கூட சிங்கள மொழியில் 'யோனாக விதி' அல்லது 'யொன் விதி' என்றே இவ்வகையில் இன்றும் வழங்கப்படுகின்றது.

சென்ற பல நூற்றாண்டுகளாக யானையடி வாலையாக இவர்களையில் வாழ்ந்து வரும் மூல்கிழக்கர் இன்றும் சோனாகர் என்றே அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்களை அரசும் அவர்களை இணம் காண்பதற்காக இலங்கைச் சோனாகர் என்றே அழைத்து வருகிறது. இந்தியாவிலிருந்து சிறப்பாகத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து அண்மைக்காலங்களில் இவர்களை வந்த மூல்கிழக்கர் இந்தியச் சோனாகர் என வழங்கப்படுகின்றனர். அறுபு மக்களின் பரம்பரை யினவரசி சோனாகர் என்று கூட்டும் வழக்கம் இன்று இலங்கையில் மாத்திரிய இருந்து வருகிறது. அரச அங்கீகாரம் பெற்றதாய் அங்குறக்கம் நடைமுறையப்படுத்தப்பட்டிரு வருகிறது.

யானை என்றும் சொல்லிவிருந்து சோனாகர் என்றும் பதம் தொன்றியதா? அல்லது சோனாகர் என்பதிலிருந்துதான் யானை என்பது தொன்றியதா? எதிவிருந்து எது தொன்றியது என்பதைக் கண்டுபிடிப்பது சிக்கலான ஒரு கருமம் என்பது உண்மையே. இதற்குத் தீர்வு காண்பது அவ்வளவு இலகுவான ஒரு காரியம் அல்ல. யானை என்பது வேற்றுமொழிச் சொல்வாடிருக்கச் சோனாகர் என்பது தமிழ்ச்சொல் போன்று காட்சி அளிக்கின்றது.

யானை என்றும் சொல்லிவிருந்து சோனாகர் என்றும் பதம் மறுவியாதாக இஸ்லாமியக் கலைக்களஞ்சியம் கூறுகிறது. இக் கூற்றுக்கிலாங்க 'யானை' என்றும் சொல் 'ஆனார்' ஆகத் திரிந்து சைர மெய் பெற்று 'சோனாகர்' என, ஆன்றோன் சான்றோர் எனத் திரிந்தது போல் திரிந்துள்ளது என்றும் பின்னர் 'சாதம்' என்றும் சொல் 'சாகம்' ஆனது போல் 'சோனார்' என்பது 'சோனாகர்' ஆக மாறி உள்ளது என்றும் எந்தள்ளைம புள்ளாடுகின்றது. மொழியியல் அடிப்படையில் இக்கூற்றுப் பெருந்தமையாதொன்றாக அமைவ வில்லை. மொழியியல் விசேஷஞ்சு இணங்க இக்கலைய மாற்றம் ஏற்பட முடியாது. மேலும் நிராகிட, மொழிகளின் ஒப்பினை அடிப்படையில் மொழி முதல் சகரம் இழக்கப்பட்டிருக்கிறதே தீவிர புதிதாகத் தொன்றியபதங்கான சான்றாதாரம் இல்லை.

எனவே சான்றோர் என்பது ஆன்றோர் ஆகலாம். ஆனால் ஆன்
றோர் சான்றோர் எனத் தீர்ந்திருக்காது. இவ்விரு சொற்களும்
ஒரே பொருளைக் குறிக்கும் வெவ்வேறு சொற்களாகக் கருதப்படு
படுகின்றன. இவ்வாயிய அடிப்படையில் பாடப்பட்ட தமிழ்ச்
செய்யுட்களைக் கொண்ட ஒரே றாவில் ஒரு புலவர் யவனர்,
சோனார் என்றும் இரண்டு சொற்களையும் ஆண்டிருப்பதைக்
காணலாம். மூலவிகிதையேயும், மூலவிகிதையின் முதலாதயாரான
அறிய மக்களையே குறிக்கவே! இவ்வாறு ஒரே ஆசிரியர் இங்
விரண்டு சொற்களையும் தமது றாவில் பயன்படுத்திக் கன்னமையக்
காணலாம். எனவே, யவனர், சோனார் என்றும் இரண்டு சொற்
களும் பண்டு தொடர் ஒரே கருத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு
வந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

சங்ககால இலக்கியங்களில் யவனர் என வந்த சொல்லுக்கு,
ஆர்வலக்கியங்களிலும் உரைவழக்க முற்பட்ட பிற்காலத்தில் வந்த
நர்வியார்க்கியியர் சோனார் என்றே பொருள் தந்துள்ளார். திவா
கரம் என்றும் திவாரும் அதனைத்தொடர்ந்து வந்தபிற்காலத்தை
என்றும் திவாரும் 'சோனார் யவனர்' என்றே கூறுகின்றனர்.
முதலில் சோனார் என்ற பதத்தைக் குறிப்பிட்டுவிட்டே யவனர்
எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

13 ஆம் நூற்றாண்டிலுள்ள ஐடாவர்மன் குவிரகராவால்
எழுதப்பட்ட திருப்புகழ்க்களிக் கல்வெட்டில் பவுத்திர மானிக்
கப்பட்டணத்தின் இருந்த சோனக காமந்த பள்ளி வரையுக்கு
அளிக்கப்பட்ட நன்கொடைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

யவனர் என்றும் சொல் தொடக்கத்தில் மேற்கு நாட்டி
லிருந்து வந்த கிரேக்கரைச் சுட்டியது. பின்னர் அவர்களைத்
தொடர்ந்து வந்த உரோமானியரைக் குறித்தது. அதற்கப்பிறும்
உரோமானியரின் பின்னர் வந்த அறாயியரைக் குறிக்க வழங்கப்
பட்டது. கிரேக்கரும் உரோமானியரும் பெரும்பாலும் தரை
மார்க்களாகவே கிழைத்தேயங்களுக்குள் வந்தனர். அவர்கள் முதலில்
வடஇந்தியாவுக்கு வந்தனர். உரோமானியர் வருவதற்கு ஆர்வாதே
அமைந்திருந்தது. எட்டி மார்க்கமாக அவர்கள் வருவதற்கு அவர்
களுக்கு வாய்ப்புகள் இருக்கவில்லை. அவர்கள் வாழ்ந்த நாடு
களைச் சுற்றி உன்ன முத்திய தரைக்கடலிலிருந்து நேரடியாக
இந்த மகாசமுத்திரத்துக்கு வருவதற்கான வழி அவர்களுக்கு
வசதியாக அமைவில்லை. அது! மக்களுக்கோ வெளிக்கு செங்கடல்

வழியாக இந்து மதாபிமானி நாராயணமூர்த்தி அவரின் மூலமாக ஏனைய சிவந்தேயர்களும் செல்லும் கடல் மூர்க்கம் பிக வாய்வாக அமைந்திருந்தன.

அறியக் குடா நாட்டின் தென்மேற்காக அமைந்துள்ள களரப் பகுதி இந்து மதாபிமானி களரவாக அமைந்திருந்தது. அறியக் கடல் மூர்க்கம்மாக இருந்தது. தமிழகத்துடன் நேரடித் தொடர்பு கொண்டிருந்த இஸ்லாமியப் பெரிய காரியமாக அமைந்தது.

இஸ்லாம் உலகில் பரவுவதற்கு முன்னரே அறா மக்களினரை கடலோரத்திற் சிலவியத்தெடுபவர்களாக வாழ்ந்து வந்தனர். பண்டாரி களையப்பற்றி அறிந்திருந்தனர். சிலதேசம் வரை சென்றிருந்தனர் 'சுலம் சென்றென்று ஞானம் தேடி' என்னும் நூல்கள் நூலாகம். முகம்மத் (சு) அவர்களின் பொன்மொழியின்றிற்று அவர்களும் அவர்களுக்கு முன்பு வாழ்ந்தவர்களும் சிலம் முதலிய நாடுகளைப் பற்றி அறிந்திருந்தனர் என்று கொள்ளலாம். "இறித்தவ ஆண்டு தொடர்ச்சியதற்கு முன்னரேயே அறியின் இவர்களையின் வந்தி குடியேறியவர்" எனப் பிளீரி என்னும் வர்வாநிதிராயிப் குடும்பிட்டுள்ளார். எனவே முஸ்லிம்களின் குடியேறியவர் ஆன அறாபிபிசு வளரை வள அமைக்கப்பட்டனர்.

அறாபிபிசு பண்டாரிபு வியாபாரத்துக்காகக் கப்பல் மூலம் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து சென்றனர் என்பதற்குச் சங்ககாலத் தமிழ் இலக்கியங்களிலே சான்றுகள் உள்ளன என்பது மேல்க் காட்டிய பட்டுள்ளது.

சங்ககால இலக்கியம் எனப் பற்றியப் பரம்பல் எட்டுத் தொகையையும் கருதினோம். எட்டுத்தொகை நூல்களும் ஒன்று பதிற்றுப்பத்து. இது ஏனைய சங்க கால நூல்களை விடக் காலத்தால் பிற்காலது. பதிற்றுப்பத்திலே 'புத்தர்' என்னும் சொல் இடம் பெற்றுள்ளது. இந் நூலிலே பத்தர் என்னும் இச்சொல் ஆளப் பட்டுள்ள நான்கு இடங்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம். பதிற்றுப் பத்துக்கு உரை எழுதியவர்கள் பத்தர் என்னும் சொல்லுக்கு பண்டகாலரை எனப் பொருள் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் பத்தர் என்பது இங்கே நுதலுடையாட்டினம் என்னும் பொருளில் பயன் படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். பத்தர் என்பது முத்துக்குப் பெரியவர்க்கு புறாதனைக் கடற்களர்ப்பட்டினம் எனக் கருதினது தமிழ் அகராதி.

இசுலாமிய ஒளிரும் உடையன குணங்கள், அந்த அளவகளை கடக்கிற ஆய்வீனிய ஒளிரும் எழுப்பிக்கொண்டிருந்தன. அந்த தனய கடக்க வழியாகக் கப்பல்கள் வந்தன. அந்தக் கப்பல்கள் செல்வத்தைக் கொண்டு வந்தன, அந்தச் செல்வங்கள் தொகுக்கப் பட்டுக் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. அவ்வாறு குவிக்கப்பட்டிருக்க காட்டு அளிக்கிறது பந்தர் வண்ணம் துறைமுகம். இக்கருத்துக்களைக் கொண்டு செய்யுள் இது.

இஸ்லாமைப் புகரி தீர்த்தும் பேசுவதும்
நட்கலை வேளுக்கை துஞ்சும் பந்தர்

(படுத்தும்பத்து 55:4)

இங்கே குறிப்பிடப்பட்ட பந்தர் என்பது பவநம் கூடுமி இடமாக அமைந்திருந்தது. நான்கு எல்லைகளினாலும் வாரும் பவநம் ஒன்றுசெரும் தவமாகக் கிடைத்தது. சிங்களமும் யேனலக் கடலும் கொங்கடலும் ஆசிய எல்லைகளும் இடைப்பட்ட நிலத்து வாரும் அரசுகளும் சிவ சாந்தோரும் கூடி இருக்கப்பட்டதாக விளக்கியது.

'பந்தர்' வண்ணம் அறபுச் சொல் துறைமுகம், துறைமுகமும் களஞ்சியம் வண்ணம் பொருள்களைக் குறிக்கின்றது. பாரதீச மொழியிலும் இக்கொளம் துறைமுகம் பட்டினத்தைக் குறிக்கிறது. அறபு மொழியிலிருந்து 'பாரதீச மொழிக் கு வந்தது இக்கொளம். எனவே பந்தர் என்பது ஒரு அறபுச் சொல் என்பது புலனாகிறது. இன்னும் பந்தர் வண்ணம் பெயரைக் கொண்டு துறைமுகம் பட்டினங்கள் தமிழ் நாட்டில் உள்ளன. போர்டோகோலோ என்றும் பதங்கிப் பேட்டை - என்றும் அழைக்கப்படும் துறைமுகம் பட்டினம் மதுராறு பந்தர் என வழங்கப்படுவதை இவ்வரும் காணலாம். தமிழ் நாட்டில் சிறுக்குடி கரையில் கோவளத்திற்கு அருகில் 'கலிது பந்தர்' என்றும் பட்டினம் ஒன்றும் உள்ளது.

இவ்வாறு உலகில் பழவுவதற்கு முன்பிருந்தே அறாபியர் மேற்கு இந்திய நாடுகளுடன் பேருமளவினான விவாபார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர் என என். சிறீகந்தார என்னும் வரலாற்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். 'முதலது நாயிச் வருகை வினாறும் அலயிச் சின் வந்தவர்களின் தலைமையின் இவ்வாறு வளர்ச்சி அடைந்தமையினாலும் ஒரே முறையில், அத்திலாந்திச் சமுத்திரத்திலிருந்து பசுயிச் வரலாடின் பிரதேசங்களில் இவ்வாறு

பரவிப் போதிலும் அவர்களின் செல்வாக்கு நிலைவராக இருந்தது. இத்து சமுத்திரத்தினால் சரித்த நாடுகளிலேயாம்' என்றும், 'அவர்கள் உடற்பலம் வாய்ந்த பெற்றதாக மாறியது இத்து சமுத்திரத்தினால்தான்' என்றும், அதன் பரவாக 'இத்து சமுத்திரம் ஒரு மாடுபெரும் அறபுக்கடலாக மாறியது' என்றும், 'அறபு மக்களின் வருகையினால் ஏற்பட்ட நிலையாக பெறுபெறுகளை இத்து சமுத்திரத்தின் மேற்குகாவர நாடுகளிலே காணக்கூடியதாக உள்ளது' என்றும் எஸ். சிருஷ்ணசாமி இயக்கார் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இல்லறம் உளில் பரவத் தளையப்பட்டதும் இந்தியாவின் கடற்கரைப் பகுதிகளில் நுழைந்த குடியேற்றங்கள் தேவன்மாவிலே அவர்களின் விவாபாரம் குறிக்கோள்கள் நின்றவற்றை அம்மாட்டு இத்து மன்னர்கள் எல்லா உதவிகளையும் தந்தினர். அவனத்து ஓர் துவாரப்புகளையும் அளித்தனர். இதன் பரவாக அவர் சங்குமடைய பண்டமாற்று விவாபாரம் பலரீய் பெருகியது.

'நிலைமடையொடி பும் திரையுத்தேடு' என்றும் குறிக்கொளுடன் இயக்கிய நுழைவிகள் கி.பி.9 ஆம் நூற்றாண்டில் அத்தனைய உச்ச நிலையை அடைந்தனர். இல்லறமே அரவோசில் அப்புகள், இத்தியானின் மேற்குக சங்குமடையரத் துறைமுகங்களுடன் மாத்திர மன்னாது, இவ்வகை துறைமுகங்களுடனும் பண்டமாற்று விவாபாரத்தினால்களில் மும்முரமாக எடுபட்டுக்கொண்டிருந்தன.

கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டில் இறுதியில் தமிழ் நாட்டில் நிகழ்ந்த ஒரு சம்பவம் இல்லறமியத் தகிழ் இலக்கியத்தைப் போறுத்தனவையின் மிக முக்கியமாக ஒரு திகழ்ச்சியாக அமைந்து விடுகின்றது. தலிபுலி ஆண்டு 578 இல் அகாபாது கி.பி. 1182 இல் அறபு நாட்டில் உள்ள மதிலை மாநகரிலுந்து ஒரு மனிதப் புனிதர் தலிபுலிக்கு வருகை தந்தார். அப்பொழுது அறபு நாடுகளிலே சிதைவு படுத்தும் கடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. அந்த மனிதப் புனிதரால் வரையத் இயலாதவிட அவர்கள், நமீன் முகம்பது (சங்) ஆள்களின் புகலில் மாத்திரமே நாயகி அவர்களின் புகலில் ஊர்சகல் (மக்) அவர்களின் வழித்தோன்றலாக எடுத்துள்ளார். வசாது இப்பொழுதி அவர்கள் தென் இந்தியாவின் மேற்குக் கரையில் உள்ள வண்ணூரில் எத்திறம்சி வந்தாட்டுக்குச் சென்

1. Dr. S. A. Q. Hoshini, The History of the Pandyas Country, Pp. 48, 49.

றார்மன், அவர்கள் தமது பரிவாரங்களின் வந்து தமிழ் நாட்டில் நம்பியவர்கள். அப்பொழுது பாண்டி நாட்டைப் பாண்டியர் ஆண்டுவந்தனர். பாண்டி நாட்டை துவர் ஆண்டு வந்தது பெரு வழக்காக இருந்தது. அசைந்திறுறாசும் அவர்கள் தமிழ்நாடு வந்த பொழுதும் இந்த நிலையையே திவ்வியத. அசைத் இடறாசும் அவர் களுக்கே விக்கிரம பாண்டியனுடன் போர் புரிய வேண்டி ஏற்பட்டது. போரிலே விக்கிரம பாண்டியனுடைய இருபுக்கலங்களும் தளபதிகளும் அசைந்தி புதுதாயும் அவர்களுடைய புதல்வரும் வீரமரணம் எய்தினர். விக்கிரம பாண்டியனும் போரில் கொல்லப்பட்டார்.

கவிதான் அசையது இப்பறாசும் அவர்கள் ஏறத்தாழ பன்னிரண்டரை ஆண்டுகள் அங்கு இல்லாமலே ஆட்சி புரிந்தார்கள். தமது ஆட்சிக் காலத்தில் தாண்டியங்களும் வெளியேட்டார் என்றதும் கூறப் படுகிறது. பின்னர் விக்கிரமபாண்டியனின் உறவு முறையினாலான வீரபாண்டியன் பாண்டியேயே வந்து கவிதான் அசையது இப்பறாசும் அவர்களுடன் போர் செய்தார். இப்போரிலே கவிதான் அசையது இப்பறாசும் அவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். வெற்றியாகக் குடியே வீரபாண்டியனும் போரிலே ஏற்பட்ட காலங்களினால் கால மாசார். உத்தக கால எக்கையில் மதுரைவை ஆட்சி செய்தவர் ஸ்ரீபாவன்மன் குலேசுவரன் என்பவராவார்.

முல்லை மக்கள் தமிழகத்தின் பழங்குடி மக்கள் என்பதற்கு ஆதாரமாகப் பதினாறாம் நூற்றாண்டின் முதற்பகுதியில் முல்லைக்கு நன்கொடை வழங்கப்பட்ட செய்கி அக்காலக் கல்வெட்டுடொன்றின் குறிப்பில் பட்டுள்ளது. அக்கல்வெட்டு இராமநாதபுர மாவட்டத்தில் உலியூர் திருப்புகளாணி மன்னவர்க்கொளியீயி அசையது னுள்ளது. இக்கோவிலின் முதலாம் கோபுர வாயிலிலே காணும் அமைந்த உள்வா- வாயிலில் தரையில் கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. பாண்டிய மன்னரான இரண்டாயது மாதவர்பன் சுந்தரபாண்டியன் முல்லைக்குக்கு வழங்கிய நன்கொடை பற்றியது அந்தக் கல்வெட்டு. இரண்டாம் மாதவர்பன் சுந்தர பாண்டியன் கி. பி. 1258 முதல் 1259 வரை ஆட்சி புரிந்தவன்.

1. No. 402 Tiruppullani (A. R. No. 116 of 1903) On a slab built into the floor at the entrance of the first gopuram in the same temple.

ஆந்தக் கல்வெட்டில் ஆளப்பட்டுள்ள சில சொற்களை எடுத்துக் கொள்வோம். ஆங்கே சொல்ல சாமந்தப்பள்ளி எனக்குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. சாமந்தர் என்றும் பதத்துக்கு இளவரசர், சிந்தரசர், படைத்தலைவர், அமைச்சர் எனப் பல்வேறு கருத்துக்களைக் கூறுகிறது தமிழ் ஆசிராதி. அமந்தர் என்றும் அச் சொல் சாமந்தர் என்றும் பாரசிகர் சொல்லிலிருந்து பிறந்து உயர்கிறாய் பலர்பால் வீகுதியாக ஆர்' பெற்றிருக்கலாம். பாரசிக மொழியில் சாமந்தர் என்றும்சொல் 'அரசவையி போன்ற அல்லது 'அரசினிமை சார்ந்த' (Royal) என்றும் பொருளை உடையது எனக் குறிப்பிடுகிறது பாரசிக—ஆங்கீள் ஆசிராதி. ரோமவர் சாமந்தப்பள்ளி என்ற குறிப்பிடும் பொழுது 'சாமந்தம்' என்றும் அச்சொல் ஒரு மூன்றாம் சிந்தரசுவை அளவது ஒரு மூன்றாம் அரச குடும்பத்தைக் காந்தக் ஒருவனைக் குறிப்பிடுவதாக இருக்கலாம். இச்சிந்தரசுவைடைய பொருளுக்கவிவாசி அளித்து அவரது மூன்றுயாக அப்பள்ளியினால் கட்டப்பட்டிருக்கலாம். மூன்றாம் மக்களால் பெரிதும் பாசாட்டப்பட்ட பள்ளி அரசவாக அது திகழ்ந்திருக்கலாம்.

ஆக்கல்வெட்டில் 'ரோமரசு சாமந்தப்பள்ளியான சிந்தாசி' பள்ளி எனக் குறிப்பிட்டுப் பட்டுள்ளதைக் கவனமாகப் பிழார்ப்பவரின் எய்தால் என்ன? கல்வெட்டினையப் பதிவு செய்தவர் கிட்ட பிழையினால் இக்கருமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அச்சொற்றொடர் ஆக்கல்வெட்டில் ரோமரசு சாமந்தப்பள்ளியரசு பிளால் பள்ளி என்று இருந்திருக்கக் வேண்டும். பிளால் என்றும் சொல்லில் உள்ள பசா இசரம் வந்தினால் வல்வெட்டுத்தான உச்சரிக்க வேண்டும். பிளால் என்று அறியக்கொடுக்கல். கல்வெட்டினட்டு பதிவு செய்தவர்களுக்கு 'பிளால்' என்றும் அறியக் கொள் ஒரு புதிதாக அமைத்திருக்கலாம். திருப்புகளானிக் கல்வெட்டுப் பொதிக் கப்பிட்ட காலத்தில் தலைமுறையிலிருந்து கல்வெட்டு எழுத்து முறையில் வளர்ந்துக்கும் தகர்த்துக்கும் அதிக வேறுபாடு இருக்கக்கூடாது. எனவே 'பிளால்' என்பதனைப் பிறகு 'பெணக் கண்ட கல்வெட்டுப் பதிவுபாசிராதி' அதன்மை பிறகு என மாற்றி இருக்கலாம்.

பிளால் என்பது ஒரு பெயர். அறியு பொழியில் வழங்கி வருகிறது. பிளால் என்பவர் எத்தியோப்பியா என்று வழங்கும் அபிசீனியாவைக் சேர்ந்தவர். அவர் ஒரு நீகிரா, கறுப்பு

இவ்வாறு சேர்ந்தவர், தொடக்கத்தில் இஸ்லாத்தைத் தழுவி யவர்களுள் ஒருவர். ஓர் அடிமையாக இருந்தபொழுதே யிவாஸ் அவர்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவினார். அதற்காக எமாலாவார் மருமையாகத் தண்டிக்கப்பட்டார். பின் அடிமைத்தனமே லிருந்து முஸ்லிம் மக்களால் விடுவிக்கப்பட்டார். இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் தொழிலாயை நிறைவேற்ற வகுமான முஸ்லிம் மக்களான அரைக்க வேண்டி இருந்தது. அந்தச் சொற் தொடர்ச்சை இவ்வையான குரலில் நன்கு உச்சரிக்கக் கூடிய வராயிருந்தமைவினால் யிவாஸ் அவர்கள் அதைப் பள்ளியை நிறை வேற்றுவதற்கு உதவி செய்தார் (அவ்) அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டார். முஸ்லிம்களின் எல்லா வழிகாட்டும் அந்தப் பதவி யிவாஸ் அவர் பெற்றாலும் வழங்கப்படவில்லை. அதுவால் அக்காலத்திலே குறிப்பிடப்பட்ட சொல்லகரணத்தப் பள்ளிவாசல் யிவாஸ் பள்ளி வாக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இஸ்லாம் வளர்ந்த பவனி வருவதற்கு தமிழ் நாட்டுத் தலை முகாம்களில் முக்கியமாகப் பள்ளிவாசல்களாகக் குறிப்பிடப்படுபவன் தமிழகத்தின் அப்துல் ரஹ்மான் அவர்கள். அவர் மர்ஸபாஸ் ஆகக் கடலாவாற்றினார் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அங்குக்கு மர்ஸபாஸ் என்கிற பட்டம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மர்ஸபாஸ் என்பது ஒரு பாரசீகச் சொல். அச்சொல்லுக்கு எண்ணெய்ப்புற ஆதாரம் என்றும் ஒரு சொல்லும் உண்டு. ஆங்கிலத் தில் (Margrave) என்றும் சொல்லுக்கு மர்ஸபாஸ் என்றும் உண்டது என்றும், Margrave என்பது ரோமி பேரரசின் இளவரசர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட, தொழிலாளியி பெயர். எண்ணெய்ப்புற மாகாணத்தின் தலைவர் என்பதையும், Margrave என்றும் சொல் கூட்டிக் காட்டுகிறது. இவ்வாறு தமிழ் நாட்டிலே ஓர் ஆளுநராகப் பணிபுரிந்த சக்கியத்தின் அப்துல் ரஹ்மான் அவர்கள் மரிகுல் இஸ்லாம் ஜமாஅத்தின் என்பவரின் சகோதரர். ஜமாஅத்தின் அவர்கள் ஓர் அறச் சிற்ப்புறம். கடைநாட்டை ஆட்சி புரிந்த வந்தார். பாரசீக வணிகர்களின் கைநிலை அமைந்துள்ளது. முகலிமுதல் தக்கிபுத்தின் அப்துல் ரஹ்மான் அவர்கள் கராவியே ஹாஜாத்தின் அவர்கள் திருவிய விவாப்பாற் படுவதெய்யத்துக்கு அறிபுறமாகக் கடலம் ஆற்றினார்.

அக்கால எய்வையில் தமிழ் நாட்டை ஆண்டு வந்தவன் முதலாம் மாதவரின் குலினர்கள் என்பவர். அவனுடைய ஆட்சிக் காலம் கி. பி. 1268 முதல் கி. பி. 1311 வரை நிபந்தித்தது

என்பர். இந்தக் கால கட்டத்தில் அவரது கல் லெழு நாயகர் பாண்டி நாட்டைக் குறுநில மன்னராக ஆண்டு வந்துள்ளனர். இராண்டாம் ஜாஸர்மன் சுந்தர பாண்டியன், மாறார்மன் கிர்ரப்பாண்டியன், ஜடாஸர்மன் வீரபாண்டியன், மூன்றாம் ஜடாஸர்மன் சுந்தரபாண்டியன் என்பவரே அவர்கள் எனப் பாண்டிய வரலாறு கூறுகின்றது. ஆறாவது பாண்டியனாகக் கணிக்கப்பட்டவர் தக்கிசுத்தின் அப்துல் ரகுமான் என்பவரே. இக்கருத்தினையே செய்தக்காநிதி நிறுமண வாழ்த்தில் எட்டாடய புரம் உடறுசுத்தராய் புவர் அவர்கள்.

ஊமவருக்கதி குழியோவை மாமதுரைப் பாண்டியர்கள்
ஐவருக்கு மாறாக ஆறாம்பெர் கொண்ட மீரான் (47)

என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து அவர் கண்ணப்பற மாறான ஆளுநர் எனப் பொருள்படும் மர்ம்பான் என்றும் பட்டம் பெற்றிருந்தமை உறுதியாகின்றது. பாண்டியர் மகளைக் கிருமணம் புரிந்தார் என்பது.

நீளமனரும் சபாசுரன் திர்ப வழுதிசெவ்வர்

குமகளைக் கையிடத்துக் கொண்ட வணவானர் (48)

என்றும் உடறுசுத்தராய் புவரின் கூற்றிலிருந்து புலனாகின்றது.

பல்வேறு பவண்களால் குறிப்பிடப்பட்ட தமீழகத் துறை முகங்களில் ஒன்றிலிருந்து கிணவுக்கு ஒரு தூங்குறூ அனுப்பப்பட்டது. கி. பி. 1297ல் அனுப்பப்பட்ட ஈறுக்கருவுக்குப் பற்றத்தின் அலமது யின் இப்பொழுதிலும் நீடி என்பவர் தலைவராகக் கடமைபாற்றினார். இவர் ஜடாஸுத்தின் என்பவரின் புதல்வர். தூறுறூக்கப்பட்டினங்களில் மாதிரிய அல்லாது உள் நாட்டுப் பிரதேசங்களிலும் முஸ்லிம் மக்கள் குடியேறி இருந்தனர். வட நாட்டிலிருந்து தென் இந்தியாவுக்குப் படைவெடுக்கு வருவ தற்கு முன்பிருந்த தமீழக முஸ்லிம்கள் வரலாறு ஆரம்பமாகி யுள்ளது.

முஸ்லிம் வரலாற்றாளர்மீயர்களும் முஸ்லிம் அம்லாபேதாரும் மலிக் ராஜிப் என்பவர் வடக்கிலிருந்து சுந்தரபாண்டியனுக்கு உதவி செய்யுமாயாகத் தெற்கே வந்தார் என்று கறி உள்வாய். கி. பி. 1311 இல் கல்வெட்டு ஒன்றில் அக்காலத்தாக்குச் சிறிது முள்ளாக் சுந்தரபாண்டியன் முஸ்லிம்களுடன் வந்தான் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கத்தாலின் படைகள் வருவதைக்

கண்ட வீரபாண்டியன் தனது தலைநகரைய் புறக்கணித்தவிட்டுக் காட்டுப் பழநிக் குடிவிட்டான் என்று கருதப்பட்டிருக்கிறது. வெற்றிபெற்ற மலிக் தாமிரப் மது வறுமையே உத்தர பாண்டியனை அரசாங்க அபிவிருத்திக்குத் தயிர்நாடு முறையறையும் முகிலி கந்தாலியின் ஆட்சியின் கீழ்க்மொண்டு வந்தார் என்று கருதப்படுகிறது.

இ. பி. 1333 வரை முகிலி கந்தாலின் ஆட்சி பாண்டிய நாட்டில் நிலவியது. மதுரைக்கு அருந்தராக இருந்த கந்தாலின் என்பவர் முகிலியினருக்கு விரித்து மதுரையில் தமது ஆட்சியை நிலவினார். இயல்வாழ் குறுமப்பட்ட. மதுரை கந்தாலின் ஆட்சி இ. பி. 1378ம் ஆண்டில் முடிவடைந்தது.

தாயிடு நாட்டிலும் மது நாட்டிலும் வாழும் முகிலிய மக்களின் குறாதையர் பண்ட மாற்ற வணிகத்தில் ஈடுபடுவதையே பிரதான குறிக்கோளாகக் கொண்டு இருந்த வந்தனர். அகநானூறு புலகானூறு போன்ற சுவக கால இயல்வாழ்க்கை இதற்குச் சான்று பகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. 'மொண்டொடு வந்து கழிமொடு பெயரும்' என்கிறது. அகநானூறு (149)

இந்தப் பெயர் 'சோன' அல்லது வழங்கப்படுகிறது. மொண்டொண்டி வந்தகமயினால் தயிர்க முகிலியினரின் குறாதையர் அப்பெயரால் அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். 'சோன' என்றும் சொல் மொடு உயர்சினையி பரம்பாடு விருதியாக 'அ'சோந்தால் மொவ + அர் = சோனவர் என வரும். அச்சொல்லிமொடு ஆண்பால் விருதி வாகிய அம் சோந்தால் சோனவர் என்றும், பெண்பால் விருதி வாகிய அம் சோந்தால் சோனவர் என்றும் வரும். இக்கே சோன என்றும் சொல்லிமொடு உயர்சினைய ஆண்பால் விருதியும் பெண்பால் விருதியும் பரம்பாடு விருதியும் வந்து புணரும்பொழுது உடம்படுமியல்வாக வரைய் தோன்றுவதைக் காணலாம். மொண்டொடு பெருங்குடும் சோனம் திறைப் இருந்தமைவாதும் அங்கிருந்து மொண்டொண்டி வரப்பட்டமையாலும் அந்த நாடு சோனவர் என வழங்கப்பட்டிருக்கலாம். அந்தக் கோனகந்தைச் சோந்தினரின் சோனவர் என்று அழைக்கப்பட்டனர் எனலாம். உயர்சினைய ஆண்பால், பெண்பால், பரம்பாடு விருதியை அமைவ கற்கலாகச் சோனவர் என்பது திரிந்து இருக்கலாம். உயர்சினைய ஆண்பாலின் சோனவர் என்றும் பெண்பாலின் சோனவர் என்றும் பரம்பாடு சோனவர் என்றும் வந்திருக்கலாம். சோனவர்

என்பதோ சோனலி என்பதோ வழக்கில் இடம் பெறவில்லை. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இலங்கையில் அரசாங்க அறவணகங்களில் தமிழில் பதிப்புப்பெற்ற சிறப்பு அந்தாட்சிப் பத்திரங்களில் இள அடிப்படையில் சோனவன் என்று ஆணையும் சோனவன் என்று பெண்ணையும் குறிப்பிட்டுள்ளமை மகம்மது கானம், சோனவன், சோனவன் என்பதே இலங்கை முஸ்லிம் மக்களின் தமிழ் பேச்சு வழக்கில் இடம் பெற்றிருப்பதாகவும் நான் பார்த்தேனாம், சுப்பராம சுவாமி இராமாயணத்தில் சோனகர் என்றும் சொல்லுகிற தமிழே ஆண்டுள்ளது.

அக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த முஸ்லிம் மக்கள் தமிழ்நாடு போகக் கற்றுக்குந்த போதிலும் எழுதக் தெரியாதவர்களாக இருந்திருக்கக் வேண்டும். அதே நேரத்தில் அலிஷர் ஆன் சேதநூலை ஒதக் கூடியவர்களாக இருந்திருந்தால் வேண்டும். அதன் பயனாக அறபு எழுத்துக்களை வாசிக்கவும் ஆற்றல் அளிக்கப் பெற்றிருந்தால் வேண்டும். தமிழ் போதக் தெரிந்து அறபு வாசிக்கத் தெரிந்திருந்த அன்றைய தமிழ் நாட்டு முஸ்லிம்களுக்கு இவ்வாறிய நூல்களை எழுத அல்லது தமிழ் நாட்டு அலிஷர் அறபு மொழியில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களாக இருந்தவையினாலேயே ஒரு புது உத்தியைக் கையாள் வேண்டியிருந்தது. எனவேதான் பேச்சுத் தமிழ் நடைக்கு ஒப்பான ஒரு நடைமேலே இஸ்லாமியத் தமிழ் நூல்களை எழுத முற்பட்டனர். அக்கால என்வையில் தமிழ் நூல்களை எழுதிய முஸ்லிம் அறிஞர்களும் தமிழில் சிறந்த பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களாக இருந்திருக்கவில்லை போலும். ஆகவே அவ்வில்லாமிய அறிஞர்கள் இஸ்லாம் பற்றிய தமிழ் நூல்களை அறபு எழுத்துக்களில் எழுதத் தலைப்பட்டனர்.

அவ்வில்லாமியத் தமிழ் இளக்கியங்களின் அறபுத் தமிழ் இயக்கியங்கள் என வழங்கப்படலான, முஸ்லிம்களின் நாளாந்த வாழ்க்கையில் அத்தகைய நூல்கள் அறபுத் தமிழில் எழுதப்பட்ட நூல்களாகக் கருதப்பட்டன. ஒரு காலத்தில் முஸ்லிம் மக்களின் திருமண அழைப்புகள் கூட அறபுத் தமிழில் அச்சியற்றப்பட்டன. அறபுத் தமிழ்ப் பார்த்தி ஒரு காலமாகப் பழிப்பட்டது. தமிழகத்திலே சில சமூகங்கள் அறபுத் தமிழ்ப் பயிற்சிக்காக வகுப்புகளை ஒழுங்குபடுத்தின என அவற்றில் பயின்றவர்கள் கூறி உணர்னர். அத்தகைய அறபுத் தமிழில் உரைநடை மாத்திரமன்று, தனிய சிறந்த கவிதை நூல்களும் இயற்றப்பட்டன.

கொண்டிபாக்கில் தமிழ் ஆஸிடி வளரவளர அன்வாறு அரபுத் தமிழில் எழுதப்பட்ட இஸ்லாமிய நூல்கள் தமிழ் எழுத்துக்களினும் எழுதப்பட்டன. இன்று சில கி.கக் கூடிய சில இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் தமிழ் எழுத்து, அரபு எழுத்து ஆகிய இரண்டு லிபிகளினும் அச்சிவற்றப்பட்டிருப்பதைக் கவனலாம். அரபு எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்ட தமிழ் நூல்கள் தமிழ் நூல்கள் தமிழ் எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்ட தமிழ் நூல்களை விட புனிதத் தன்மை வாய்ந்தவை என எண்ணிய பாரா மக்களும் இவ்வாறியரிடையே இருந்தனர். தமிழ் எழுத்து அரபு எழுத்துக்களில் எழுத முற்பட்டபோது தமிழ் எழுத்துக்களுக்கு சமமான சிவசீயம் உடைய எழுத்துக்கள் அரபு மொழியில் இல்லாதமையினால் அரபு எழுத்துக்களில் யேஸரோ கிதானோ குற்றுக்களை இரட்டிப்பு செய் எழுத்துக்களை உருவாக்க வேண்டிய பொறுப்பும் அவ்வாறு அறிஞரைச் சார்ந்திருந்தது.

தமிழ் வளர்ச்சியில் ஸிபாடு கொண்டு ஆண்டவர் வளர்த்த முஸ்லிம் பெருமக்களும் சுவத்துக்குக் காவம் தோன்றி உன்வளர், அவர்கள் சாமத்தர், என வழங்கப்பட்ட சிறுநூல்களாக இருந்திருக்கலாம். இவ்வையெய்வானது வறந்திய கொடை வய்வல் களாக இருந்திருக்கலாம். கிவ்வல் எனப் பெயரைக் கொண்டு சிறுநூலாக வளர்ந்து தமிழ் வளர்ச்சியில் ஸிபாட்ட ஒருவருக்கான எழுத்துக்காட்டாக அவரைக் காட்டலாம். தமிழ் வளர்ச்சியில் பெரிதும் ஸிபாடு கொண்டு தமிழ்த் புரவல்களைய் கொற்றிய பாராட்டிப் பரிசிக்கல் வழுக்கித் தமிழ்த் தொண்டும் இஸ்லாமியத் தொண்டும் புரிந்த சிவக்காதி வள்ளல் பேரவ்வோர் மறிந்தற்கான எழுத்துக்காட்டாவர்.

அநேக சிவக்காதி என்னும் செவ்று அப்துல்காதிர் மரைக்காயர் என்பவர் பெயரால் இந்த அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவு நிகழ்வதுண்டு குறிப்பிட்டத்தக்கது.

பலிசந்தமாதல

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பரம்பலியே தோன்றிய நூல்கள் என. அவற்றுள் இன்று தமக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாக மிகப் பழமைபான நூல் பலிசந்த மாதல என்னும் இலக்கியமாகும். இப் பலிசந்தமாதலையில் இயுத்தும் கூட ஒரு சில பாடல்களே இப் பொழுது தமக்குக் கிடைத்து உள்ளன. பழங்காலத்தில்த் தொன்றிய அம்மொருள் பற்றிய ஒரு நூலுக்கு எழுதப்பட்ட

உரைபடுவே இப்பாடல்கள் உதாரணச் செய்யுட்களாகத் தரப் பட்டுள்ளன. அந்த அகப்பொருள் பற்றிய நூல் கூட இன்னும் சரியாக அடையாளம் காணப்படவில்லை.

பல்கந்த மாணவச் செய்யுட்களை உதாரணச் செய்யுட்களாகக் கொண்ட கனகிபதி காரிகை என்பது தம்மாளையே பெயரிடப்பட்ட அகப்பொருள் பற்றிய நூலை பேராசிரியர் எல். கையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள் 1931 ல் பதிப்பித்துள்ளார்கள்.

மேற்கொள் நூல்களைப் பற்றிய குறிப்பு ஒன்றைக் கனகிபதி காரிகை என்றும் நூலின் இறுதியில் பேராசிரியர் கையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள் தந்துள்ளார். அக்குறிப்பில் பல்கந்த மாணவையப் பற்றிய பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். பல்கந்த மாணவ என்ற பெயருடைய நூல் ஒரு சில செய்யுட்களைப் புலப் படுத்துகின்றது. பன்னிரு பாட்டியளில் பல்கந்தமாணவ என்றொரு பிரபந்தத்தை கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் அப்பிரபந்த வகையைச் சார்ந்ததாக இருக்கக் கூடும். ஆனால் இதன்கண்கின்று கனகிபதி காரிகை உரையில் காணப்படுவன என்னால் கவித்துவதைச் செய்யுட்களே. இந்நூல் வச்சிரநாட்டு வகுதாபுரிமில் அரசு புரிந்த அந்நகரவண்ணத்தவர் மரபின்காணிய ஒரு முகமதிய (முஸ்லிம்) மாணவையத் குறித்துப் பாடப்பெற்றதாகும். வகுதாபுரியை இக் காலத்தில் கையாபுரி என வழங்குவர். சாசுத அப்தல் காதி (சத்தக்காதி) என்ற பிரபு இந்நகரிலேயே வாழ்ந்து வந்தவர். 'மாணம்தன் வச்சிரநாடின் வகுதை வரழ் சித்தக்காதி' என்ற நொண்டி நாடகச் செய்யுளால் (நொண்டியின் சபையுரை விருத்தம்) இது விளங்கும். வகுதாபுரிக்கு 'அத்தயார்' என ஒரு பெயரும் இருந்தல் வேண்டும் என்பது ஒரு செய்யுளால் புலப்படு கின்றது' (கனகிபதி காரிகை பக். 163-169). வகுதை அல்லது வகுதாபுரி என்பது எந்நகர் பட்டினத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது என்பதைத் திட்டவாட்டமாகக் கூறிவிடமுடியாது. இப்பொழுது பற பட்டினத்தையும் அப்பெயர் தந்தம் பட்டினங்களையே சுட்டு வதாக காதாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். வரவாற்றுச் சான்று களோடு நிறுவவும் முற்பட்டுள்ளனர்.

எய்துதற்கருமை, ஆற்றல் கிளத்தல், இரந்து ஞானையற்ற விடத்துக் குறையுதறல், வேறும் வினா தல், கனகிபென உரைத்தல் ஆறுபார்த்தற்ற அச்சக்கிளவி, பறவையொடு வருந்துதல், பதியள வுரைத்தல் என்பனும் எட்டு அகப்பொருட் துறைகளுக்கே பல்கந்த மாணவையிடுத்து பெறப்பட்டுள்ள எட்டுச் செய்யுட்களும் உதாரணச் செய்யுட்களாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

பல்குதவாளையைச் சா பாடிகள் இருத்திருக்கின்றன. சிறுவரார் மு. அருளாசாயம் அவர்கள் கருவது போல் அது ஒரு மொண்ட லாசா இரத்திருந்தால் சா செய்துடன் அதில் இடம் பெற்றிருந்தது வேண்டும். அவற்றுள் சா கலையில் காரிசை யிசை இடம் பெற்றிருந்தது வேண்டும். கலையில் காரிசைச் சூத்திரைகளும் அவற்றிற்கான உரைகளும் ஆற்றிது போலிசை போன்று பல்குதவாளையிலிருந்து மேற்கொள்ளக் காட்டப்பட்ட பல் செய்துகளும் ஆற்றிது போயிருக்கலாம்.

தர் இரத்தின் சாய, பண்பாட்டுக் கருத்துக்களைக் கருவாக அமைத்துப் பாட்டிலும் இலக்கியங்கள் அல்லாததுகூறிய இலக்கி யங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. இவ்வாறே இஸ்லாமிய இலக்கிய லாக் அமைந்துள்ளது. அத்தகைய இலக்கியங்கள் தரீற மொழியில் தோன்றியுள்ளனமையால் அவற்றை இஸ்லாமியத் தரீற இலக்கியங்கள் என அழைக்கிறோம். இஸ்லாமிய சாய, பண் பாட்டுக் கோவல்களை நன்கு புரிந்து கோவல்களால் படைக்கப்பட்ட அத்தகைய இலக்கியங்களை சிறந்தவையாகக் கணிக்கப்படுகின்றன. இஸ்லாமியத் தரீற இலக்கியங்களாகக் கருதப்படும் மிகப்பெரும்பான்மையானவை முஸ்லிம் புலவர் களாலே இயற்றப்பட்டுள்ளன. இஸ்லாமிய அடியாளடலியை படைக்கப்பட்டுள்ளன.

இத்தகைய முஸ்லிம்களின் தோன்றியதுதான் பல்குதவாளை. மொத்தமாக வந்தவை பாடல்கள் இத்தரீறில் இருந்தவ என்பதை நாம் அறிவேம். அவை முழுமையாக நமக்குக் கிடைக்கவில்லை அதன் ஆசிரியர் மாவர் என்பதைக் கூட இப்பொழுது நமக்குக் கிடைத்துள்ள பல்குதவாளைய் பாடல்களிலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம்.

இப்பொழுது நமக்குக் கிடைத்துள்ள பாடல்களிலிருந்து பல்குத வாளையின் பாட்டுடைத் தனவளி மாவர் என்பதை அறி வேம். அவர் எந்த இனத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதை அறிவேம். வந்திருந்து ஆர்சு புரிந்தவர் என்பதும் புலவராயின்தது எந்த நாட்டின் வாழ்ந்தார் என்பதும் தெரிவித்து. அவரைச் சார்ந்த வர்கள் என்ன தொழிலில் ஈடுபட்டார்கள் என்பதும் புலப்படு

1. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு—14ஆம் பாக்டம், ப. 330, இ-2

கின்றது. அத்தகையோரை அழைக்க எவ்வெப்பொயர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன என்பதற்கு தெளிவாகிறது. அத்தகையோருடைய சிறந்த பண்புகளைப் பற்றியும் அறிய முடிகிறது. அவர்களுடைய வள்ளன்மை போற்றப்படுவதையும் காண்கிறோம். அவர்கள் இஸ்லாம் மதத்தைப் பின்பற்றியவர்களாக வாழ்ந்துவந்தார்கள் என்பது பற்றியும் பல்சந்தமாளையில் காண்புகள் உள்ளன.

இத்தகைய விவரங்கள் அனைத்தையும் தரக்கூடிய ஒரு நூல் அப்பொருளைப் பேசுவதாகத் தோன்றி உள்ளது. பொதுவாக அப்பொருளைப் பற்றி நூல்கள் தோன்றுவதற்கு முன்னர் ஏனைய பொருள்களில் நூல்கள் தோன்றி இருக்கவேண்டும். அல்லது அதேகாலத்தில் தோன்றி இருக்கவேண்டும். அல்லது அதன் முன்புநிர்வாக வைத்துப் பிற பொருள்களில் நூல்கள் தோன்றி இருக்க வேண்டும். அத்தகைய நூல்கள் இஸ்லாமிய அறங்களைப் பற்றிப் பெரி இருக்கலாம். ஐயுக்கேடையைப் பாடி இருக்கலாம். வாழ்க்கை வரலாறுகளை காணிக்கலாக இயற்றி இருக்கலாம். பொதுவாக அமைத்து இலக்கியங்கள் எழுதிக்கலாம். சாதனைகளை வளர்த்து இலக்கியக் கோபுரங்கள் கட்டி எழுப்பி இருக்கலாம். இன்னொருபடி பலநூல்கள் தோன்றி இருக்கலாம். பல்சந்தமாளையைச் சற்று முன்புரோ, பல்சந்த மாளையின் சம காலத்தினோ அகற்றச் சிறிதுப் பின்னரோ இஸ்லாமிய அடிப்படை யில் தோன்றிய தமிழ் நூல்கள் எழவும் நமக்குக் கிடைக்க வில்லை. அத்தகைய நூல்கள் தோன்றிக் கவனிப்பாரற்று மறைந்து போயிருக்கலாம். உரிய முறையில் பேணிக்காப்பாற்றப் படாது அகையெடுக்கலாகவே மூடல்கள் கிடக்கலாம். ஒரு வேளை அத்தகைய அகையெடுகளில் அளவுக்கு அதிகமான அறபுச் சொற்கள் இடம் பெற்றிருந்தமையால் அவர்மற்றப் புரிந்துகொள்ள முடியாத காரணத்தினால் அவை புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கலாம். கணியற் காரிகையில் உரைகாரரால் மேற்கொட்ட சொப்பு-கணாகத் தரப் படாதிருந்திருந்தால் பல்சந்தமாலைச் செய்யுட்களும் நமக்கு இந்து கிண-த்திரா. எனவே, தமிழ் கூறும் மூலமில் உயகு களையத் காரிகை உரைகாரருக்குப் பெரிதும் கட-மைப்பட்டுள்ளது.

பல்சந்த மாலை என்பது பிரபந்தங்களை ஒன்று எனக் கூறப் படுகின்றது. அது பத்துச் செய்யுள் முதல் நூறு செய்யுள் வரை கொண்டதாகப் பாடப்படுவது எனக் கூறுகிறது பர்வியு பாட் டுமல். பத்துப் பாடல்களுக்கு ஒரு சந்தமாலாகப் பத்து வெவ்வேறு சந்தங்களில் நூறு செய்யுட்களாகப் பாடப்படுவது என்று பிற

பாட்டியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. ஆனால் நமக்குக் கிடைத்துள்ள பல்சந்த மாணவச் செய்துட்கள் கனலியக்காலிகையில் மேற்கோளாகக் கொள்ளப்பட்டனவாகும். அது ஒரு தனிநூல். ஏனெனினுமூன்று குறிப்பிட்ட பாட்டியல் இலக்கணம் இப்பல்கந்த மாணவக்குப் பொருத்தான எந்தொர் திருவாளர் முடிவுகளைக் கண்டிப்பான அளிகள், தமது தனிநூல்களில் வரலாறு-14 ஆம் நூற்றாண்டு என்னும் நூலில். கனலியக் காலிகையில் தரப்பட்டிருள்ள பாட்டிய்களன்றி வேறு பாட்டிய்கள் கிடைக்கவில்லை. அப்பாட்டிய்கள் வேறு எங்காவது மேற்கோட் செய்துட்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்ருந்தால் நமக்குக் கிடைத்திருக்கும். அத்தகைய வாய்ப்பு இருப்பது போல் தெரிகிறது.

பல்சந்த மாணவின் காலம் எது? பல்சந்த மாணவர்களுக்கு இப்பொழுது நமக்குக் கிடைத்துள்ள பாட்டிய்களிலிருந்து பல்சந்த மாணவின் காலத்தை நிர்ணயிக்கக் கூடிய அகச்சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. பல்சந்த மாணவின் காலம் பாட்டிய்களும் கிடைத்திருப்பின் சந்தேகத்துக்கிடமின்றிப் பல்சந்த மாணவின் காலத்தை உறுதிப்பாடக் கூறி இருக்கலாம். இப்பொழுது கிடைத்துள்ள பல்சந்த மாணவின் பாட்டிய்களில் இடம்பெற்றுள்ள சொல்லாட்சி விடையப் பயன்படுத்தி அதன் காலத்தைக் கூற முடியுமா என்பது பார்ப்போம். பொதுவாக ஒரு நூலில் இடம்பெற்றுள்ள சொற்களின் அமைப்பு முறையும் அவற்றை அந்நூலில் பயன்படுத்தியுள்ள முறையும் ஒரளவுக்கு அதன் காலத்தை நிர்ணயிக்கக்கூடிய அகச்சான்றுகளாகப் பெரும்பாலும் அமைந்துவிடுவது உண்டு. அத்தகைய அமைப்பு முறை பல்சந்த மாணவின் உண்டா என்பதைப் பார்ப்போம்.

ஆறாவது உள்வது யகர முதலாத

என்றின்றது தொல்காப்பியச் சூத்திரம் (தொல்காப்பியம் 6: மொழி மரபு 32) ஆகாதத்தொடு கூடி அவ்வது யகர ஒற்றுமொழிக்கே முதலாதாது. இது தொல்காப்பிய மொழி மரபு. மாணவ, மாணவர் எடுத்துக்காட்டுகள். தொல்காப்பியின் மொழி மரபுக்கிளையய வகைகள் என்னும் சொல் அகரம் இவ்வாறு, ஆனால் பலவந்தி முனிவரின் நன்னூலில்.

அது உகா ஒள்ள யல் முதல்

என (நன்னூல் 104) வந்துள்ளது. இந்நன்னூல் சூத்திரத்திற்கு உகர யகுத்தகள் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளனர். "தொல்காப்பிய

வணர், ஆவேட வந்து வார முதலாது எனக் கதி இருப்பினும், பவணந்தி முனிவர் ஆகு உண ஓதன என்பவனவழியால் வாரம் சொல்லுக்கு முதலில் வருவதாகக் கொண்டது வடமொழிகள் தரிசும் வரும்பொழுது முதலாதனவயும் காட்ட என்க. இவனை இவ்வாயம் பின்புருவனவற்றிற்குக் கொள்க. நந்துவாரர், வடமேயல் இவர்களைத்தையும் ஒருசார் தருவதனை மேயல், 'மொழி யியல்' என்பாரது 'பதலியல்' என்பதனானும் காண்க. அ, ஆ, உ, ஊ, ஓ, ஐ என இந்த ஆறு உயிரொருங்கடிய வரை மேயல் சொல்லுக்கு முதலானும் பவணர், பவண, புகல், பூகல், மேயாடு யெளவணம் எடுத்துக்காட்டுகல்.

பலசந்தமாமணவரின் இடம்பெற்றுள்ள இரண்டு செய்யுட்களில் பலசந்தமானை ஆசிரியர் தொழ்காரப்பிரிவின பொழிமரபினைப் பின்பற்றி உள்ளார் எனவே தெரவிக்கிறது. அவருடைய சொற் பிரிவுகளை நன்றாகக் கருத்துக்களுக்கு ஏற்புடையதாய் அமைவ விடவான, பலசந்த மானை ஆசிரியர் சொல்லுகரை (முன்னிம்கணை)க் கூறிக் 'இயவணர்' என்றே இருண்டு இடங்களில் உபயோகிக்கிறார். 'இயவணர்கள்' என ஒரு செய்புணை ஆரம்பிக்கிறார். எனவியற் காரினை 8 ஆம் பக்கத்தில் இடம் பெற்றுள்ள பலசந்தமானைச் செய்யுள்

இயவண ராகச் சிறுபா தாழ்த வொண்ணவந்தோர்
என அதன் முதலடியாகக் கொண்டுள்ளது.

..... 6

தேவ்வா முணர்ந்தவ மேற்பெருந்த தரக்கத்திவணவர்கள் என 159 ஆம் பக்கத்தில் உள்ள பலசந்தமானைச் செய்யுளில் இரண்டாயிற்று. அதமந்தள்ளது இவ்விடங்கு செய்புட்களிறும் 'இயவணர்' என்றே வந்துள்ளது. இதனால் 'செய்புளில் 'இயவணர்' என்பது பாடலை ஆரம்பிக்கும் சொல்லாக அமைந்துள்ளது. மற்றச் செய்புளில் வரைகதின் முடிவந்த குற்றியலுகரம் முதலிய விசரமாக மாறி 'இயவணர்' என வந்துள்ளது. வணர் எனப் பாடகில் பவண்படுத்தி இருக்கால் அப்பாவன்பாடு கொள்ளப்படுவ யொழி மரபிற்கு மாறாக இருந்திருக்கும். சான்றோர் அருளை 'வறு' எனக் கருதி இருப்பார். பலசந்தமானை ஆசிரியர் வாரந்த காணத்தில் 'அகரத்தோடு வரை மேயல் மொழிக்கு முதலில் வரும்' என்றும் சிறிது இருக்கவிடவை. எனவேதான் பலசந்தமானை ஆசிரியர் 'இயவணர்' என்றும் உபயோகத்தை விருப்பி இருப்பார்

இலவாமிக்கு பச்சத்தமாவை ஆசிரியர் காரத்தில் நன்னூலாசிரியர் மொழி மரபு வழக்கில் இருக்கலிணை எனத் தோன்றுகிறது. எனவே, பச்சத்தமாவை ஆசிரியர் பலனந்தி முனிவர் வாழ்ந்த காலத்துக்கு முற்பட்ட காலம் இருந்தல் போலும்.

பலனந்தி முனிவர் தாயர் கி. பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி என்பர். கி. பி. 1181 முதல் 1212 வரை சோழப் பேரரசின் ஆட்சியில் குறுநில மன்னரை ஆட்சி புரிந்தவர் சிவசங்கர். இக்கால எல்லைகள் அவர் வாழ்ந்ததை உறுதிப்படுத்தும் அலுவலைய கல்வெட்டுக்கள் கிடைத்துள்ளன என்பர். இவ்வாலைய தலைநகர் குவலாயபுரம் ஆகும். இந்தக் இன்று கமரூர் மாதீவத்தில் உள்ள கோலார் என அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது என்பர். சிவசங்கர் என்னும் குறுநில மன்னர் வேண்டுமோலுக்கு இலவாமினை பலனந்தி முனிவர் நன்னூலை இயற்றி உள்ளார். நன்னூல் நிறுப்பாக்கித்தலை சிவசங்கரின் கொள்கை திறம் வகுக்கிப்பட்டுள்ளது. சிவசங்கர் பலனந்தி முனிவருக்கு நன்னூலை இயற்ற ஆதரவு தல்கிணையிலாவேயே அவர் அய்வாறு புலப்பட்டுள்ளார். ஆக, 13 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த பலனந்தி முனிவரின் நன்னூலின் கூறப்பட்டுள்ள மொழி மரபினைப் பச்சத்த மாவை ஆசிரியர் (இயற்றலிணை). ஆதலால் பச்சத்தமாவை ஆசிரியர் 13 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவர் என்பதை புலனாகின்றது.

கனவியற் காலகாலின் உரைகாரர் மேற்கோள் காட்டியுள்ள செய்யுட்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ள தரிகளைப்பற்றி ஆராயும் பொழுதும் பச்சத்தமாவையில் காலத்தை நிர்ணயிக்கக் கூடிய சில காலநிகளைப் பெறலாம். கனவியற் காலகாலின் உரைகாரர் ஆய்வு பல கோலையலிலிருந்து மேற்கொட்ட செய்யுட்களைத் தந்துள்ளார். அவரால் கோலைய, திருக்கோலைய, திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோலைய, பாண்டிக்கோலைய, வங்கர் கோலைய, என்னும் கோலைய நாயகலிலிருந்து செய்யுட்களை மேற்கொள்ளலாம். எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். அவரால் கோலையலிலிருந்து ஒரு செய்யுளையும், திரு விடைமருதூர் மும்மணிக்கோலையலிலிருந்து ஒரு செய்யுளையும், வங்கர் கோலையலிலிருந்து மூன்று செய்யுட்களையும் தந்துள்ளார். திருக்கோலையலிலிருந்தும் பாண்டிக்கோலையலிலிருந்தும் விளக்கப்பட்டுள்ள கனவியற்காலகாலக் கருதில்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் சுவையாக செய்யுள் திறம் அங்கு மேற்கோள்

தரப்பட்டிருக்கின்றன. அரையர் கோவையிலிருந்து தரப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு செய்தியில் 'தயாயர் தஞ்சை அன்டார்' என வந்திருக்கிறது. ஆகவே இச்செய்தியைத் தஞ்சைவாணர் கோவையிலிருந்து பெறப்பட்டதன்று. இடைக்காலிய கோவை நூல்களிலிருந்து மேற் கோட்டி செய்யப்பட்டவை எடுத்தவர்கள் களவியர்க்காகவே உரை வரர் உரைய கோவை நூல்களிலிருந்து சுத்தமைய செய்து களை எடுக்கத் தயையது ஏன்? உரைய கோவை நூல்கள் அவருக்குக் கொண்டுவரப் போயிருக்கவரம். அவருடையதிகாரத்தில் அவை இயற்றப்படாமல் இருக்கிற இருக்கவரம் ஏனைய கோவைகளிலிருந்து அவர் மேற்கோட்டி செய்து உரைத் தரத்தயை உரைக்குரிய காரணம் அவ்வரைவாரர் க்க்கொண்டவருக்குக் காவத்தால் முற்பட்டவராய் இருக்கவரம். உரைவாரர் க்க் காவத்தால் திகழ்ப்பின்னர் தோன்றிய கோவைகளிலிருந்து அவர் தமது உரை நூல்கள் மேற்கொள்ளத் தரவில்லை எனவரம்.

10. கோவைச் செய்துள்ளவை மேற்கொள் காட்டிய களவியர்களிலே உரைவாரர் தஞ்சைவாணர் கோவையிலிருந்து மேற்கொள் காட்டவில்லை. தஞ்சைவாணர் கோவை களவியர்களிலே உரைவாரர் க்க் காவத்தாலும் இவ்வரம் தோன்றி இருக்கவரம். ஏன் அப்பொருள் இயற்றப்பட்டது கி. பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் இருக்கினே எனத் திருவாயர் ஒரு அருணாசலம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார். தார்விராச தம்பி இயற்றிய அப்பொருள் விளக்கத்துக்கு இலக்கியமாகவே பொய்யாபொய்யிப்புவரம் தஞ்சைவாணர் கோவையை இயற்றினார் என்றும் கூறிவுள்ளார். ஆகவே தஞ்சைவாணர் கோவையும் கி. பி. 13ஆம் நூற்றாண்டில் இருக்கினே தோன்றியதாகும். என திவர்க்காலிலேயும் அதன் உரையும் தஞ்சைவாணர் கோவைக்கு முற்பட்டன எனவரம். இவ்வடிப்படை யில் பார்க்கும்பொழுது பதினாறாம் நூற்றாண்டிலேயே அந்த அந்த அந்த முன்னர் இயற்றப்பட்ட ஒரு நூல்கள் கோவ்வரம் அல்லவா?

கி. பி. 12ஆம் நூற்றாண்டில் இறுதியில் தயிற் நாட்டிக்கு ஒரு பகுதியான கையாற்றுகும் கையாற்றுகும் இடைப்பட்ட பகுதியாகக் கத்தாள் கையாற்றுகும் ஆட்சிபுரிந்து கத்தினார். அப்பொழுது பாண்டி நாட்டை ஆண்டிருந்த கக்கிராம பண்டி வலுடன் பாண்டி புரிந்த கத்தாள் கையாற்றுகும் இப்பகுதியில் ஆட்சியாகக் கக்கிராமிகள், அவருடைய ஆட்சி ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னையே முன்னிலை தயிற் நாட்டின் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது.

ருந்தலைச். ஆக, அந்தாட்களில் வாழ்ந்த ஒரு முஸ்லிம் கிறிஸ்தவரானவர், பற்றி ஒரு முஸ்லிம் புண்பரம் பாடியபட்டது பக்கத்தமாணம் என்று கூறலாம்.

விளவரம் என்றும் சொல் என்பவரது உருவாதி உளினது என்று பாசியெனாம். விளவரம் என்பது ஒரு அரபுச் சொற்றொடரின் பருவ வந்தே சொன்னுதல் வேண்டும். அரபு, வழம்பாறியுக்கினாடுக ஒரு ஐலிப்பிட்ட பொயரை உருவவளின் மகன் என்பதையே இச் சொற்றொடர் குறிக்கும். ஒலிப்புடைய பகர் வலிவெழுத்துக்க கொண்டு 'யின்' என்றும் அரபுச் சொல்வின் பொருள் மகன் என்பதாகும். அவருடைய 'தந்தலின்' பெயர் 'வறுவாயிருந் தானும்' இந்த 'யின்' என்றும் சொல்வைய அகத்தவகலின் பெயருடன் சேர்த்துச் சொல்லுதலே வழக்கானாகும். பல்புத்த மாணவப் பாட்டுடைத் தணவலின் தந்தலின் பெயர் 'அவன்' என்பிருக்கிருக்கறல் வேண்டும். 'அவன்' என்பது அரபுச்சொல். இச்சொல் இயற்றுவராகையும் உபயோகிக்கப்பட்டிருப்பதுடன் 'அவன்' என வருவியும் வழக்கி வருதல்கள் காண்கிறோம். 'அவன்' என்பவன் மகன் என்பதைக் குறிக்க 'யின்' அவன்' என்றும் சொற் சொடர் பயன்படுத்தப்படுகிறது. 'அவன்' என்றும் அரபுச் சொல்லுக்குரிய பொருள் 'செருக்கிய தணவர்' என்பதாகும்' எனவே 'யின்' அவன்' என்பது இயற்பெயராக இருப்பினொடு செருக்கிய தணவலின் மகன் என்பதையும் குறிக்கிறது. இந்த 'யின்' அவன்' என்பது காவப்பொக்கில் கிறிஸ்து மாற்றியிருக்கத் துள்ளாதி இருக்கவேண்டும்.

தமிழ் அரிச்சுவடிகில் வலிவெழுத்துக்களை உருவம் மாறாது ஒலிப்புடைய வலிவெழுத்துக்களாகவும் ஒலிப்பீட்டின் வலிவெழுத் துக்களாகவும் பயன்படுத்தப்படுவதைக் காணலாம். 'யின்' அவன்' என்பதில் உள்ள பகரம் ஒலிப்புடைய வலிவெழுத்தாகவே உச்சரிக்கப்படுகக் வேண்டும். ஒலிப்புடைய வலிவெழுத்தாக வருத் பகரம் பெருக்கபாடும் எழுத்து வழக்கிலும் பேச்சு வழக்கிலும் வரமாக மாற்றியிருக்கிறது. கவிநாக ஒலிப்புடைய வலிவெழுத்தாக குதலில் கொண்ட 'பஸ்' (BUS) என்றும் சொல் 'வன்' என மூலக்கவியின் சில இடங்களில் மாறி இருப்பதைக் காணலாம். முன்பில் எழுத்து வழக்கிலும் பேச்சு வழக்கிலும் துத்தவகல மாற்றம் உற்படுகிறது. முன்பில் மக்களளத் தொழுவகக்கு அகழப்பதைப் பாசியுக்கிவி 'பாசிய' என்பர். இங்கே குதவெழுத் தான பகரம் ஒலிப்புடைய வலிவெழுத்தாகவே உச்சரிக்கப்பட்டர்

வேண்டும். இச்சொல்லை இதே கருத்தில் பயன்படுத்தும் தமிழ்ப் பேசும் மூலமீம் மக்கள் பாவஞ் என அதன் முதல் எழுத்தை ஒலிப்புணர்வு வல்லெழுத்தாக (Baziyu) எனப் பயன்படுத்துவதோடு அந்த ஒலிப்புணர்வு வல்லெழுத்தானிய பகரத்தை வகரமாக மாற்றி 'வாஸிது' எனவும் பயன்படுத்துகின்றனர். அதே அடிப்படையில் அழகுக்கர் என்பதை அஜுலுக்கர் என்பர். அதேபோன்று இங்கே குறிப்பிடப்பட்ட 'யின் அவன்' என்றும் பெயர் 'யின் அவன்' என மாற்றிக் கரலிப் போக்கில் உச்சரிப்பு எளிமை காரணமாக 'யின் அவன்' என மாற்றியிருக்கவேண்டும் எனக் கூள் இரண்டும் சேர்ந்து முன் சொக்கி ஒலிப்பதால் என்று அடிப்படையில் விளக்கின்ற சொல் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும்.

ஆக, பச்சத்த மாணவியின் வரும் விண்ணின் என்றும் சொல் அவன் என்பவரின் மகன் எனப் பொருள்படலாம். அவ்வது நெருங்கிய நண்பனின் மகன் எனவும் பொருள்படலாம்.

விண்ணின் என்றும் பாட்டுடைத்தலைவன் பச்சத்தமாணவியின் 'எனமதி வாய்மைக் கறுபா' என்றும் 'இயலவு ராசன் கறுபா' என்றும் 'வச்சிர நாட்டுக்கிறையானிய கறுபா' என்றும் அவரங்கப் பட்டுள்ளனர் என்று முன்னர் குறிப்பிட்டோம். இங்கே கறுபா என்றும் சொல் எதைக் குறிக்கிறது? பச்சத்தமாணவியைப் பற்றி எழுதியவர்கள் அந்தவன் பெரும் 'கறுபா' என்பது அறியச் சொல் என்றும் அது 'கலிபா' என்பதிலிருந்து மருவி வந்தது என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

'கலிபா' என்றும் அறியச் சொல் திருக்குர்ஆனிலே வருகிறது. பிரதிபிதி என்றும் கருத்தில் இச்சொல் திருக்குர்ஆனிலே ஆணப் பட்டுள்ளது. (2:30, 38:26) ஆட்சிப் பொறுப்பை வகித்ததொடு தெய்வீபுணர்வுதாக அச்சொல் அல்ல அனமாவின்மை. தரிகன் நாயகம் முகம்மது (சன்) அவர்களின் மகனாகும் பின்னர் அவர்களின் பரிபாசனம் பொறுப்புக்களைச் செயல் முறைப்படுத்துவதிலே அழகுக்கர் (முஹி) அவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள். அவர்கள் தாம் 'கலிபத்தஜலுல்லாஹ்' (அல்லாஹ்வின் தூதரின் பிரதிபிதி)என்றும் சிறப்புப்பெயருக்குத்தகுதி உடையவரானார்கள். அவர்கள் அதனைத் தமது சிறப்பிப்பட்டமாக உபயோகிக்க வில்லை எனவாம். அழகுக்கர் (முஹி) அவர்களுக்குப்பின்னர் ஆட்சி பீடத்தில் அவர் உமறு கத்தாப் (முஹி) அவர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். அலிபா என்றும் பட்டத்தை முதலில் குடிவலர் உமறு

சத்திரா புயல்வர் (நூல்: அவர்கள் என்பர், ஆலாஹ் உமறுசத்திராபி (நூல்) அவர்கள் கவிபத் கவிபத் மறுலுல்லா (அவ்வாறல்லித் தூதரின் பிரதிநிதியின் பிரதிநிதி) என்று பட்டத்தைச் சூட்டிக்கொண்டார். ஆனால் இத்தப் பட்டம் மிக நீளமானதொன்றாகக் கருதப்பட்டமையால் அது கவிபா எனச் சூட்டிக் கொள்ளப்பட்டது என்பர். உலையாக்களும், அப்பாலியாக்களும் கவிபா என்னும் பட்டத்தைப் பயன்படுத்தி வந்தனர். ஆலாஹியக் கவிபாக்களில் ஆட்சி விற்றவராக சமயத்தில் அவர்கள் அல்லாஹ் என்னும் திருநாமத்தைத் தமது பட்டங்களில் சேர்த்துக்கொள்ளவாயினர். அவர் பல்வாக்க குடியினர் அவர்களுக்கு 'கவித்துலையா' (அவ்வாறல்லித் பிரதிநிதி) போன்ற பட்டங்களைச் சூட்டலாயினர். அம்முதலாக என்பவரின் காலத்திலே இத்தப்பழக்கம் மறதன்மூலம் தோன்றியது. பின்னர் உலையாழியப் பேரரசினராக் இந்த வழக்கு இருந்தது.

உலையாக்களும் அப்பாலியாக்களும் எயிரிதர ஆண்ட பாத்திரியியாக்களும் எயிரிதர ஆட்சி புரிந்த உலையாக்களும் பிற்காலத்தில் வந்த உலையாழியர் போன்ற ஆளாக்களும் கவிபாப் பதவியைப் பயன்படுத்தி உள்ளனர். மற்றவர்கள் தம்மை கஸ்தாஹ் (காஸாஹ்) என்றே அழைக்கவாயினர். இத்தியாலில் ஆட்சி புரிந்த வர்களும் தம்மைக் கஸ்தாஹ் என்றே அழைத்தனர். ஆட்சி புரிந்தனர், அகல்காரணமாக ஆட்சிபட்டத்தில் குமாந்தவர்களைக் கவிபா என அழைக்கும் பழக்கம் அருகிலிட்டது எனலாம். 12 தூதரானபின் இறுதியில் தமிழ் நாட்டின் ஒரு பகுதியை ஆட்சி புரிந்த சேய்யத் இயற்றலில் அவர்களும் கஸ்தாஹ் என்றே அழைக்கப் பட்டுள்ளனர்.

பச்சந்தமாவலில் வீடுகளைச் சூழப்பட்ட 'கலூபா' என்னும் சொல்லுக்கும் 'இவற்றி வீரன்' என்று பொருள் கிடும் 'கலூப' என்னும் சொல்லுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு என்பது புலனாகின்றது. வீடுகளும் வெற்றி வீரன் என்னும் பொருளிலேதான் கலூபா என அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆக, கலூபா என்னும் சொல் கவிபா என்பதில் மருஉ எனச் சொல்வதை விட கலூப என்னும் சொல்லின் தீர்ப்பு எனக் கொள்வது காலப் பொருக்கடிப்பட்டதன்று அல்லவா?

பச்சந்தமாவலில் இருந்து பேற்றிகளைக் காட்டப்பட்டுள்ள இராயுட்டலில் வந்துள்ள மற்றொரு அரபுச்சொல் அல்லா என்பது தாகும். அந்த அரபுச் சொல்லைப் பிழைக்கின்ற வழுவழகத்தின்

ஆத அல்லாஹ் என இருத்தல் வேண்டும். அல்லாஹ் என்பது இறைவனைக் குறிக்க இலவாய் பயன்படுத்தும் ஒரு சொல். அதனைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க முடியாது. எனவேதான் அர்சொல் அல்லாஹே தமிழ் நூல்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

முஸ்லிம்களைத் தொழுததைத் தவிர வறுமையு முடிந்ததில் அழைக்கப் பார்ப்பு சொல்லும் சொல்லு ஆக ஆதலில் அல்லாஹ் என்றும் சொல் பதிலெழு முறை வருகின்றது. ஆதலினால் பார்ப்பு ஒலிக்கக் கேட்டு முஸ்லிம்கள் பள்ளிவாசலுக்கு வந்தனர் என்று கூறுவதை விட 'அல்லாஹ்' என்று பலமுறை சொல்வதைக் கேட்டு முஸ்லிம்கள் பள்ளிக்கு வந்தனர் என்று எறும்பக் சொல்லி விளங்க வைத்துள்ளார் பச்சந்தயாசை ஆசிரியர் என்று கொள்ளலாம்.

பச்சந்த மானஸியில் முஸ்லிம்களைக் குறிக்க யவனர், சோனகர், அஞ்சவண்ணத்தர் என்றும் சொற்கள் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன. யவனர், சோனகர் என்பவற்றை முன்னர் அறிந்தோம். அஞ்சவண்ணத்தார், ஒரு காணிகர் குழுவினர் என்றும், கெய்ச்சையுடன் வாழ்ந்த குழுவினர் என்றும், ஐயகைக் காடுவினர் என்றும் பச்சவேறு விதமாகச் சரித்திர ஆசிரியர் கூறி உள்ளனர்.

பச்சந்த மானஸியில் இயலானரும் அஞ்சவண்ணத்தவரும் ஒரே குழுவினர் என்பது

இயவன் ராசன் கதுபா தாமுத வேண்ண வந்தோர்

இயவ்மிகு தானையர் அஞ்ச வண்ணத்தார்.....

எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சோனகர் வாழும் செழும்பொழியில் அத்துபார் என அதே குழுவினரைக் குறிக்கச் சோனகர் என்றும் சொல்லும் வழி உள்ளது. முஸ்லிம்களைக் குறிக்கவே இச்சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன எனக் கூறலாம்.

கழகடடிகரைலில் பாண்டுகாட்டியில் உள்ள தீர்தாண்டதான ஸ்தலத்தும் அக்குழுவினர் இருந்தனர் என்பது அய்யூக் கல்வெட்டு சொல்லும் அறியப்படுகிறது. அன்றியும் சோழ நாட்டினுள்ள துறைமுகப்பட்டினமான நாகப்பட்டினத்தில் அவர்கள் வாணிகம் நடத்திக் கொண்டு கிறிபுத்திருத்தமை பற்றிப் பழைய பாடல் ஒன்று தெளிவாகப் புலப்படுத்துவதைக் காணலாம். எனவே அவர்கள் தமிழகத்தில் வாண்டும் சென்று வாணிகம் நடத்திப் புத்த படைத்தவர்கள் என்பது நன்கு தெளிவாய்நீரும்.

திருவாளர் தி.வை. சதாசிவ பண்டாரத்தார் தமது 'கல்வெட்டுக்கள் கூறும் உண்மைகள்' என்றும் நூலில் (பக்கம் 16-22) கல்வெட்டுக்களிலே காணப்படும் சில குழுவினர் பெயர்களுள் அஞ்சுவண்ணம் என்றும் தலைப்பில் அஞ்சுவண்ணத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதில் 'கடற்கரை நகரங்களில் அஞ்சுவண்ணம் என்ற குழு ஒன்று இருந்தது என்பது கோட்டையச் செய்யப்படுகளுக்கும் கொச்சிச் செய்யப்படுகளுக்கும் அறியப்படுகின்றது என்றும், இராமநாதபுரம் கோட்டம் திருவாடாணைத் தாலுகாவின் கடற்கரையிலுள்ள தீத்தாண்ட-தாணபுரத்தில் காணப்படும் கல்வெட்டுகளிலும் அங்குமுவிச் செய்யப்படுகளு வகுக்கின்றது என்றும் கட்டிக் காட்டி எழுப்பார். அக்குறிப்புக்களையும் மீளவருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

இவ்வாண்டு வேணாடு காழ்சென்ற அப்பனாடிகள் திருவடியும்
அதிகாரரும்
பிரசித்தியும்... அஞ்சுவண்ணமும் புண்ணதி தலைப்பிடும்
உள்ளவந்தி.

கோட்டையச் செய்யப்படுகள் கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டில் முற்பகுதியில் காழ்சென்ற சேரமான் தாலுகாவிலே ஆட்சிச் செய்ததை, கொச்சிச் செய்யப்படுகள் பரவலாக ராஜவம்சம் காங்கிதலைவாலும், அச்சேரமண்மன் முதலாம் திரைசரரா கோழன் காலத்தவன், எனவே அச்செய்யப்படுகளும் தொடர்மை வாய்க்கலை, தீத்தாண்ட-தாணபுரக் கல்வெட்டு கண்டவாழ்வார் விரபாண்டியன் ஆட்சியில் கி.பி. 1260 இல் பொறிக்கப்பெற்றது.

கோட்டையம் என்பது தமிழகத்தில் மேற்குக் கடற்கரை விழுவன் பட்டினம். தீத்தாண்ட-தாணபுரம் என்பது கிரிக்குக் கடற்கரையில் உள்ள ஓர் கரை. இவை இரண்டும் முற்காலத்தில் கிழந்த கடற்கரையப்பட்டினங்களாகத் திகழ்ந்தன. எனவே அப் பட்டினங்களில் காழ்சென்ற ஒரு வணிகர் குழுவினர் கட்டி அஞ்சுவண்ணம் என்பது பயன்படுத்தப்பட்டது.

பாரதிசு கோழியிய 'அஞ்சுவண்' என்றும் ஒரு கோல் உண்டு. அக்கால Anjuman என ஆங்கில வரிவடிவங்களில் எழுதலாம். பாரதிசு-ஆய்மிய அகராதியில் 'அச்செய்யுக்குடைய கருத்து— Assembly, Congress, Congregation என ஆய்மியத்தில் தரப்பட்டிருந்தது. அவற்றிற்கான தமிழ்ச் சொத்தினை முறைமீய ஓடுங்கு அருதல், பெரியவர்களுக்கிடம், வயிற் கட்டிடல்களுக்கு வழங்கலாகச் செய்யுள் மக்கள் தொகுதி என்கார். இஃதே பொருளைத்தரும்

அறபுச்சொல் 'இன்ஜீயா' (Injima) என்பதாகும். கூட்டம் கூடுதல் என்ற பொருளைக் கொண்டது அச்சொல்.

இன்றும் வடஇந்தியாவில் வானம் போலா (Bohla) மூஸ்லிம் சமூகத்தினர் தாம் எங்கெங்கு வாழ்ந்தாலும் அங்கங்கேயும் துவர்கள் தலைமத்துக்கொண்டுள்ள சங்கங்களை அஞ்சுவர் என்பதனை முகநிகொல்லாக்கி கொண்டே அழைக்கின்றனர். போலாச் சமூகத்தினர் எல்லா இடங்களிலும் வணிகச் சமூகமாகவே வாழ்ந்து வருகின்றனர். வட கரையாவியில் உள்ள ஒரு பொறியியல்தகவலாளர், அஞ்சுவர் பொறியியல்தகவலாளர் என்றே அழைக்கப் படுவதை இன்றும் காணலாம்.

சுந்த ஒரு சிராமத்திலும் உள்ள மூஸ்லிம் பள்ளிவாசலைச் சார்ந்த அதன் அங்கத்தவர்களைக் கூட்டாக்கி குறிப்பிடும் பொழுது ஜமாஅத்தார் என்றே அழைக்கின்றோம். ஜமாஅத் என்றும் அறபுச் சொல்லுக்கு ஆர் விருதி சேர்ந்தே ஜமாஅத்தார் எனப்படுகிறது. ஜமாஅத் என்ற கூறும்பொழுது அது ஹிரே இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எனப் பொருள்படும். தம்உ என்றும் சொல்வே அதற்குரிய வேள் சொல்லாகும். மூஸ்லிம் குறிப்பிட்ட இன்ஜீயா என்றும் அறபுச் சொல்லும் இதிலிருந்தே தோன்றி உள்ளது. ஹிரே வேள்கத்தற்காக மூன்று சேரும் ஹிரே இனமாகளை குறிப்பிட்ட ஜமாஅத் என்றும் சொல் உபயோகிக்கப்பட்டது போல அங்குள்ளர் என்றும் பாரசீகச் சொல்லும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சுந்த அஞ்சுவர் என்றும் சொல் கையப்போக்கில் அஞ்சுவர் என மாறி இருக்கலாம். கூட்டத்தாரையும் உள்எடக்கிக் கூறுவதற்காக ஆம் சாரியா பெற்று அஞ்சுவர் + ஆம் = அஞ்சுவல்லைம் என உருவாகி இருக்கலாம். தென்பிராந்தியத்தைக் குறித்த தெக்கான் என்றும் சொல் கையப்போக்கில் தெற்கில் உள்ள எல்லாவற்றையும் உள்எடக்கிமுடிவாகத் தெக்கானம் என வழங்கப்பட்டது போல் அஞ்சுவல்லைமும் தோன்றி இருக்கலாம். அஞ்சுவல்லைம் என்பது உருவான பின்னர் அதன் அஞ்சுவல்லைத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதைக் குறிப்பிட அந்த அஞ்சுவல்லைம் என்றும் புதுச் சொல்லோடு அத்தது என்றும் சாரியையும் ஆர் என்றும் விருதியும் சேர்ந்து அஞ்சுவல்லைம் - அத்தது + ஆர் - அஞ்சுவல்லைத்தர் எனத் தோன்றி வழக்கில் வந்திருக்கலாம். இன்றும் தமிழ்நாட்டில் சில இடங்களில் உள்ள மூஸ்லிம் சங்கங்களாக குறிப்பிடுவதற்கு அஞ்சு

வண்ணம் என்பதும் சொல் பயன்படுத்தப்படுவதை காணலாம். இச்சொற்களோடும் சில சமயங்களில் டன்ணாகத்தனடி பெற்று அஞ்சுவண்ணத்தார் எனவும், சொமமயங்களில் டன்ணாகத்தனடி பெற்று அஞ்சுவண்ணத்தார் எனவும் வழங்கப்படுவதைக் காணலாம். இவ்வகைகளில் விவரபாடுகளுடைய சிறப்புகளுக்கும் வாழ்த்தியாவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பொது (Bhava) சமூகத்தினரே அஞ்சுவண்ணத்தார் சொல்வதை நமது சங்கத்தினர் குறிப்பிட்டுப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். அவர்கள் அயலுள்ள நமது சங்கத்தினர் 'அஞ்சுவண்ணத்தார்' என அழைக்கின்றனர்.

வண்ணம் என்பதும் சொல் காநிணயக் குறிக்கும் (தொல்காப்பியம்: பொருளதிகாரம் 32-உரை) வண்ணம் என்பதும் வருணம் என்பதும் அயிரு சூத்திரத்தைக் கொண்டுள்ளன.

நாங்கொறு வருணம் பாக்கொறு காட்டி.

என மணிமேகலைப்பி (6:56) வருணம் என்பதும் சொல் பிராமணன் சத்திரியன், வைகுவன், சூத்திரன் என்பதும் நான்வகையிட்ட சாதி பிரணைக் கட்டிப்பற்று என்பார். இது தகாப்தகங்குக்கு முன்னர் தமிழ் சத்திரி ஒருவரை ஒருவர் சத்திரிக்குப் பொழுது ஒருவர் மற்றொருவரும் அவர் காந்த வகுரைத்தை உகாவுவது வருகிறபொழுது சூத்திரன் என்பார். பங்கு முஸ்லிம்கள் வந்தபொழுது அவர்களுக்கும் அவர்கள் எந்த வகுணம் எனக் கொள்ளப்பட்டதால், நான்கு வருணத்தை மும் நான்கு புரிந்து கொள்ளாத நிலையில் நாம் ஐந்தாம் வருணம் என்பது அஞ்சுவண்ணத்தார் என்று அடைகிறோம் என்பதும், இத னாநிலைய முஸ்லிம்களின் அஞ்சுவண்ணத்தார் என அழைக்கப்பட்டதற்கும், பின்னர் அஞ்சுவண்ணத்தார் என்பது அஞ்சுவண்ணத்தார் எனக் கருவியுற்றார்.

அஞ்சுவண்ணத்தார் பழங்கால மந்திரோகு செய்தியும், வழக்கில் உள்ளது. பாரசிக நாட்டின் ஹன் (கி.மு. 330) இவ்விருந்து சிபிழகம் வந்து தமிழக அரசியலில் அன்று தெருக்கொக கடுப்பட்டவர் சங்கதான் ஐயாழ்ச்சினை என்பவர். அப்பெரியாரைத் தொடர்ந்து இந்திய வசித்ததைச் சொந்தவர்கள் தமிழகம் வந்தனர். ஆறாம் வரிசை நாகும் பத்திரி வமிசத்தாரும் பாறாக் வமிசத்தாரும் உணவாய வமிசத்தாரும் திராணுவ வமிசத்தாரும் தமிழகம் புக்கனர். நடுகல் நாயகம் முகம்மது (சுன்) அவர்களின் வமிசாவியினர் ஆறாம் வமிசத்திரன் என்பதும், அபுபக்கர் (முன்) அவர்களின் வமிசாவியினர் பக்கிரி வமிசத்திரன் என்பதும், சமீரே பாறாக் (முன்) அவர்களின்

வயிசாஸ்தியின் பாலுக்கி வயிசத்தினர் என்றும், உதமகன் (முஸ்) அவர்களின் வயிசாஸ்தியின் உணமாள வயிசத்தினர் என்றும், இன்று இராவுத்தர் என வழங்கப்படும் குதிரை வானகம் குதிரை யேற்றம் முதலியவற்றில் சிறந்த ஷிஸியவர்கள் இராஜாவ வக் தின்கள் என்றும் அறியப்பட்டனர். இந்த மூன்று குழுவினரும் பின்னர் அங்க வணிகர்களின் (அதாவது வருவாத்தவர்) வலிப் பட்டனர் என்பதை அச்சொல்திராசும்.

உணவியறிவாளிகளாக உணர்வில் சிறிடுகவர் காட்டப்பட்டிருந்த பாலுக்கி அவர்கள் அலாபுத்துக் கவலிசையில் பாசீப்பிபர்மோலாவால் வச்சிர நாரி, வச்சிர நாரி, வகுதாயி, வச்சிரநாட்டு அந்தாயர் என்றும் இ. மகாயர்கள் இவ்வாறு அலாபுத்துக்கவர், இசுலிக்குத்தி பங்கு த மாணவப் பாட்டுடை தலைவராயினர். இவ்வளர் என்றும் குறுந்த வளர்வள் ஆட்சி புரிந்த நாட்டின் பெயர் வச்சிர நாடு என்பதும், அக்குறையினர் ஆட்சி புரிந்த நாடு வகுதாயி என்றும் அந்த பார் என்றும் வழங்கப்பட்டது என்பதும் புலனாகிறது.

செவ்வையப் பங்கு வளர்க்குதமத் தமிழ் அகராதி வச்சிரநாடு எக் பணதப் பாண்டி மண்டலத்தில் உள்ள ஒரு மடற்கரைநாடு எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. வச்சிரம் என்றால் புல் எனப்படும். பாண்டி நாட்டுக் கிழக்குக் கடற்கரையினை நிரப்புகின்றனர் உள்ளது. இது குறுப்பு திரும்புவனவா என்றும் இரும்பு என்றும் பின்னர் மருவி வறு என்றும் கூறுவர். அந்தத் தரிப்பம் என்றும் புல் காரணமாகத் தரிப்பவனம் என வழங்குவதில்லு என்றும் கூறுவர். இராமர் இவ்வகை செவ்வ அணைகட்டிய காவத்தே தரிப்புகளையப் படுக் காலாக அணமத்த அதில் மடுத்த உருவிய இடமே தரிப்பானம் ஆயிற்று என்றும் அது தரிப்பாகப்பட்டு திரும்புவனவா என்றும் வந்து திரும்புவனவா என வழங்கப்பட்டது என்றும் அப்பிராயப் படுவர். இதனாலே வச்சிரநாடு என்றும் கூறுவர். எது எவ்வா றாயினும் பங்கு தமாணவப் பாட்டுடை தலைவராக வின்வர் குறுந்தம வணிக ஆட்சி புரிந்த நாடு வச்சிரநாடு எனப்பட்டது எனத் துணரித்து கூறவாம்.

விண்ணுவைய வச்சிரநாட்டின் தலைநகராக அணமத்தது வகுதாயி. இந்த வகுதாயியை வகுக்க என்பர். வகுத்தலித்த மண்டலம் என்பதிலிருந்து பிரித்தது வகுக்க என்று கூறுகிறார் எம். வசுத்து முகம்மது அவர்கள். அவர் பதிப்பிந்த நய் அவதார அபிமானியில் இடம் பெற்றுள்ள அவர்தம் முன்னுரைவில் 'பதினாறுவாடம் தாயிவண்டிள் பிறகுதிரிவ ஆட்சி புரிந்த குவ

சேகர பாண்டியன் தமது மகளை மணந்த தமிழ அமைச்சரான தமிழயுத்திரன் பின் அப்துல் ரஜமான் அவர்களுக்கு சிதையாக வகுத்தளித்த மண்டலமே'என்கதை என்னும் பெயரோடு வழங்கப் பெற்றது' என்று குறிப்பிடுகிறார். சிவநாட்டின் வற்றிற் (கெட்டு) எனக் காலம் பட்டணம் கிளக்குகிறது. அதே போன்று சிழக்கரை, சிவநாட்டின் வகுந்த யாக கிளக்குகிறது. வகுதை என்பது பகுதாது என்பதன் திரிபாகும். பச்சத்தாமாவையில் வகுதை ஒரு காரமாகவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நகுதர மகரமலர் குழிவாலிழைவச்சு நாடர் தற்கள்
வகுதாபுரி.....

என்றே வந்துள்ளது.

வகுதைக்குரிய மற்றொரு பெயரும் பச்சத்தாமாவையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அத்துபா? என வழங்கப்பட்டுள்ளது.

சோனார் வற்றுந் செழும்பொழில் குழந்ததுபார னையாக வந்திருந் பச்சத்தாமாவை. அத்துபா? என்றும் இரண்டு சொற்களாவானது இப்பெயர். பா? என்பது கரை. நீளம், நாடு என்றும் பொருளிய் அறியக் உபயோகிக்கப்படுகிறது. மணலாடு என்பது மலபார் என்றும் கறுப்பந்தாடு என்பது வள்ளியார் என்றும் வழங்கப்படுவதைக் காணலாம். அத்துபா? இல் உள்ள பா? என்பதும் அதேபோன்ற கரை அல்லது நாடு என்பதைக் குறிக்கும். அந்த என்பதைத் தமிழ்ச் சொல்வாகக் கொண்டாக் அது அந்தம். குடிவு என்பதைக் குறிக்கும். சிவக சிந்தாமலியில் வரும் ஒரு செம்புளியில் இறுதி அடி.

ஆதியுடு தகன்ற தாக்மைக்கொடிவெடுத்
இறைமை கொண்டாள்

(முத்திரிவம்பகம்: 484 (3082))

என வந்துள்ளது. அந்தம் என்றும் பொருளியே துவ்வடியில் அந்து என்பது வந்துள்ளது. ஆக, தமிழ்ச்சொல் அந்து என்பதையும் பாரர் என்றும் அறபுச்சொல்லையும் அது கொண்டதாயின் கடைதலில் உள்ள கரை அல்லது நீளம் அல்லது பிராந்தியம் என்று அதற்குப் பொருள் கொள்ளலாம். அத்துபா? என்றும் பெயரில் வரும் இரண்டு சொற்களும் அறபுச்சொற்கள் எனக்கொள்ளின் அதற்கு வேறுவிதமாகப் பொருள் கூறலாம். அறபுமொழியில் ஹம்து என்பது புஷ் எனப் பொருள்படும். ஹம்து என்பது அத்து என்றும் அந்து என்றும் திரித்ததாகக் கொள்ளலாம், எனவே அந்து பார்.

என்பதற்குப் புகழ் பெற்ற கதை அளித்து புகழ் பெற்ற பிராந்தியம் எனப் பொருள் கொள்ளலாம். புகழ்பெற்ற தகடம் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். எவ்வாறாயினும் அத்துபாற் என்பது பாண்டியரையேயன்றி உள்ள ஒரு கடற்கரை நாடான வர்க்கிரதாட்டின் தலைநகரப்பட்டினமாகப் புகழ்பெற்று விளங்கியது எனக் கூறலாம்.

விண்ணின் சூழ்தலைச் சேர்ந்தவர்களைப் பற்றி மற்றொரு வருணனை இடம் பெற்றுள்ளது. அவர்கள் சிவந்த நிறத்தை உடையவர்கள். அவர்கள் ஆர்சாரப் பொன்றவர்கள். பங்கலரின் மானத்தை அழிப்பவர்கள் மாணநர். (இவற்றையார் அகப்பொருள் உரை மேற்கொட்டியவன்) (1:163) இதையொழி அகப்பொருளின் மானதவர் என ஒருமையில் வந்திருக்கப் பரிசுத்தாரவைச்செய்யுள் மாணநர் எனப் பன்மையில் பரஸ்பா குத்தி இருப்பதைக் காணலாம். செம்மையான குங்குமப் பூக்களைப் போலான மாலை அணிவர் பட்ட புயங்களை உடையவர்கள் அவர்கள். அதனைப்போலப் பரிசுத்தாரவை ஆசிரியர் இவ்வாறு வருணித்திறார்.

செம்முக மாணநர் செங்குங்குமப் புயர் சீர்...

இச்செய்தொடரை முதலாம் அடியின் முற்பகுதியாகக் கொண்டுள்ள செய்யலில் பொழிவு எனப் பொருளாகவும் பொழிய என விளை எச்சமாகவும் பொழி எனப் பொய் எச்சமாகவும் ஒரே வேரினிலுந்து மீறத்த செற்கள் வந்திருப்பதைக் காணலாம். அங்கே ஒரு சொல்ல உண்டு. அந்தச் சொல்லின்மீது தலமணம் வரும் பரந்து கொண்டு இருக்கிறது. பச்சைப் பரிசுமணப்பச்சை நிறம் மலிந்திருக்கின்றது. மயங்கலும் அங்குவை அடர்ந்தியாக இல்லை. அத்தகைய சொல்லின்மீது தலமணி சந்திரனைப்போன்றும் தொழியர் சந்திரனைப் பூர் உள்ள நட்சத்திரங்களைப் போன்றும் இருக்கின்றனர். அப்போது அங்கே தலமணி வகுக்கின்றார். தலமணி புடன் பீச வேண்டும் என்ற ஆசை தலமணியுக்கு ஏற்படுகின்றது. அவன் இ அபாயத்தினை கையாளுகின்றான். ஐரிப்பொருத்திய பெற்றிகளை உடையவர்களின் என விடுத்து அவர்களிடம் ஒரு கேள்வி கேட்கிறார். அவனை உடைய உங்களுடைய இத்தக் கட்டி வழியாக ஒரு வானை போலவருகக் கண்டிரும்பினா என விளக்குகின்றான். அந்த யானை சாதாரணமான வானை ஆன்று ஒரு மகம் மீடித்த யானை. கங்கயதம், கையதம், கோசமதம் என்றுமே பூர்வ விதமான மதநீர் வடிபுயி யானை. அந்த மதநீர் மழை போன்று வடிவிலும் மதம் மீடித்த யானை சத்தமிடுவது

வழிக்கும். அந்த வானவழிக் கத்தம் சாதாரணவானதென்றன்று. மலர்வையப் பொழிவின்ற முயில்கள் ழன்றோடொன்று போதும் பொழுது ஏத்படும் பேரிடி. முழக்கம் போன்று முழங்கிக் கொண்டு வந்தது அந்த யானை. அது கையை உடைய மலைபோன்ற யானை. இவ்வாறு விவரித்துத் தலைவன் ஒரு சாட்டாள வினாவு கின்றான். இக்கருத்துக்களையே பரிசுத்தமாவை ஆயிரியர்,

.....சீர் சிறந்த

மையினி வாப்பொழிவாய் மதிவள்ள வாணுதலிற்
முயிலடி யாரிபொழியப் பொழி முகிளியோய் முழங்கிக்
கையம்மலை தானவரசு கண்டதுண்டோடொழிபடி புலந்தீதே.
என நயம் பிவிடப் பாடியுள்ளார்.

அத்துப்பாரிசை சோனகர் வாழிந்தனர். அவ்வந்தயாரிசை செறுமையான பூஞ்சிசாலைகள் இருந்தன? அவர்களுடைய தனிச் சிறப்பு அவர்கள் எவ்வோரும் உதவி செய்வதாகும், அந்நர் செய்வதாகும். உய்கை வளர்ப்பதற்கு அந்தக் சோனகர் அருளி முரிந்தனர். தரும் செய்து உவமை வளர்த்தினர். அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்தனர். இவ்வையமையாது கொடை வழங்கினர், வானமிக் கொட்டும்படியாக வள்ளலமையில் சிறந்து விளங்கினர் பொது வாக வானம் மறைவை வழங்கும். கோட்காமலே தரும். இவ்வை வள்ளாது கொடுக்கும், எப்போதும் பயல் போது அளிக்கும். அக்கருவை வானத்திலிருந்து பொழியும் மழையும் கொடும் அடையும் அனவுக்கு வானிவழி வினர் சோனகர். முயிலிக்களாகிய சோனகர் வாரி வாரி வழங்கும் அனவுக்கு வழங்க முடியாவின்கையே என்ன வானம் தானியது. இக்கருத்துக்களே,

வானது நாணம் கொடையர் அள்ளை வளர்த்தருந்தம்
சோனகர் வாழஞ் செலும்பொழிச் சூர்த்தினர்.

என்று பரிசுத்த யானையில் உள்ள ஒரு செவ்வழிச் சூழல் இரவிலை அடிக்களாக அமைத்துள்ளார்.

கொடை வள்ளல் சிதக்காதி அவர்கட்கும் அவர்கள் மூதாயை யர்க்கும் அவர்கள் வழித்தேர்வியங்களுக்கும் பொருத்துவதாக இப்பாடல் அமைத்திருக்கிறது அல்லவா?

தலைவனுய் தலைவியுய் பாலை நில வழியாகச் சென்றனர், அப்பாணையில் செல்லுதலினால் களையிடப்பட்ட அவர்கள் இருவரும் திறல் உள்ள ழர் இடத்தை நாடினர். அங்கே தங்கிச்

சிதிலி விவரங்களைப்பற்றி அப்பால் செல்லாத தலையிடப்பட்டனர். அப்பொழுது அவர்கள் ஒரு வழியிப்போகக் கூறப்பட்டதைச் சுற்றித் தனர். "நீங்கள் எந்த காரணம் செய்தவர்கள்? எங்கே போகிறீர்கள்?" என வினவினர். அவர்கள் தாம் செல்லும் இடத்தைக் கூறினர். வழிநடை வருத்தமற்ற இத்தமிழகமேயொடு விவரமாகச் சென்றால் உடனடி நாட்டகம் அண்மையில் தான் இருக்கிறது என்று கூறினர். 'அங்கே பல மொழிகள் உண்டு. அந்தச் சொற்களில் நகர்ந்தால் பயிற்சிற்பனர். எத்தனை நல்லவர்கள் என்றால் அவர்கள் அல்லாஹ் என்று ஒளி செய்து வுடையே வந்து அவர்கள் செய்த சத்தியம் தவறாது நடைபெறுகிறது ஐயத்தை அல்லாஹ்வைத் தொழும் நல்லவர்கள். அவர்கள் மலர்கள். மூல பெருங்கடல்களையும் கடந்து செல் பயர்கள். விவாபாரத்தின் உபாயங்கள் அனைத்தையும் இரகசியங்கள் எல்லாவற்றையும் மூன்று உணர்ந்தவர்கள்- அக்கணமேயார் வாரும் இடத்தை விட்டுப்பான்ற வணங்கி நெய்விளைய உடைய வாரும் நீரும் விவரமாகச் செய்து அடைகிறீர்கள்' என்று கூறினர். இக்கருத்துக்கள் பல்சந்திராஸையில் உணர் பிக்கவாராய் அமைந்தள்ள பாடல் இதுதான்.

வினவினர் முதலில் தமிழின் நெய்சென்று நெய்க்கிற்று
 தெய்வா முணர்ந்தவ நேற்பெருக் தரய்கத் தியவளர்ச
 வர்வா வெணவந்து சத்தியநந்தா வணகதொழுகிறீர்
 நல்லார் பயிலும் மூலங்கள் ஐந்துதகு நாட்டி கடுக.

இங்கே 'அல்லாஹ்வைஎடுத்து' என்பதை முணர் வினக்கினோம், சத்தியம் நந்தாவணகதொழுகிறீர்கள் என்று இஸ்லாமிய மூலமந்திரமாய் கூறியதை முண்கம் மக்கள் மொழிய வேண்டும், இஸ்லாத்தைத் தழுவுபவர்கள் முதல் ஹதீஸில் உச்சரிக்க வேண்டியது அக்கொளியே. 'வாஇலாக இல்லல்லாஹ்' முணர்மது தறுதுல்லாஹ்' என்பது அந்தக் கலிமாவின்கூறும் மூலமந்திரம். 'வணக்கத்திற்குரிய மூலம் அல்லாஹ் அன்றி வேறு யாருமில்லை; முணர்மது அல்லாஹ் திருந்துதராவார்' என்பதுவே அதன் கருத்து. இதனை நாம் மொழிதல் வேண்டும். உணர்ந்தால் சித்திக்க வேண்டும். அதற்கு இணங்க ஐந்துதல் வேண்டும். இதனைமேல் செய்து அய்யகத்தின் நெய்வார் வெய்வா ஆணியுணர் அவர்கள் குமது மக்காக் கண்பகத்தில் உண் காடுக குறள் வெண்பாணில்,

வல்லார் முறிது முணர்ந்தவர் நல்லார்
 சொல்லா முணத்தாற் சொல்லாற் தொழுவார்

எனத் தனித்தமிழில் கருங்கச் சொயி விவரிக்க வைக்கிறார். இஸ்லாம் கலியாச் சொல்லுதலை நமது வாக்குறுதி என்று கூறலாம். அது எவறு சத்தியப் பிரமாணமாக அமைந்து விடுகிறது.

அல்வாஜுவின் ஏவல்களை எடுத்து விளக்கவேண்டித் தனித்து ஒழுதுவதாக உறுதிமொழி வறங்குகிறோம். அதைச் சத்தியத்தில் எவ்விதக் குறையும் இவ்வாமல் ஒழுதுவாதியை நாம் உறுதிப் படுத்துகிறோம். அவ்வாறு கூறிக் சத்தியப்பிரமாணத்தில் எவ்விதக் குறையும் இவ்வாமல் திறைவெற்றியவர்கள் அந்தபார் வாழ்த்த சொனாக மக்கள் என்பவதை கூறலே,

'சத்திய நத்தா வவைகொழுதிச் நல்லார்'

என அவர்கள் பச்சந்தமாவையில் வருணிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

வள்ளல் சிதக்காடுவின் மரவினர் இன்றும் ஏழு கடல்களையும் கடந்து சென்று வாலிகம் புலிக்கின்றனர். வலிக்கக் கூடியின் றுறுக்கியகளை எல்லாம் அழிந்து பணியாற்றுவின்றார். அதனைசியார் வாரும் இடத்தையே நல்லார் வாரும் இடம் என வருணித்துள்ளார்.

பச்சந்தமாவையும் நமக்கு முழுமையாகக் கிடைத்திருப்பின் தமிழக முஸ்லிம் மக்களின், கலை, கலாச்சாரம், மரக்கம், பன் பாரி, நடைமுறை, முறையவற்றோடு அவர்களின் வரணாற்றினையும் நன்குறிந்து கொள்வதற்கு அதனை நன்கு பயன்படுத்த முடியும் என்பது வெளிவிடைமறை; கிடைத்துள்ள எட்டுப்பாடல் களாலே படி விஷயங்கள் ஆலியக்கடியானவாக இருக்கின்றன. முழுமையாக எப்பொழுது கிடைக்குமோ?

பாக்கூபு சித்தர் பாடல்

ஒரு முஸ்லிம் புருவாங்கி இயற்றப்பெற்ற முதல் சித்தர் பாடல், யாகோபு சித்தரின் தி எனக் கருதப்படுகின்றது. இந்த 'யாகோபு' என்றும் பெயர் இஸ்லாமிய மரபுக்கிளைய அமைப்புகளை, இஸ்லாத்தின் அப்பெயர் யாகுப் என்றே வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இசுதர் சித்தர் தம்மை 'யாகோபு' என்றே அழைத்துள்ளார். இஸ்லாமியப் புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட சித்தர் பாடல்களைக் காவத்தால் முந்தியது யாகோபு சித்தர் பாடி என்பது பெருவழிக்.

இவர் முன்பு இந்துவாக இருந்து மீண்டுத் தீர்வாத்தைத் தடுத்திருக்கிறார். இந்த விவரங்களை இஸ்லாமியரின் தமது நாயகர்களால் இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார். முன்பு தமது பெயர் இராமதேவர் என இருந்தது என்பதைப் பல இடங்களில் தமது பாடல்களில் இவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆதியில் என்பெரு ராமதேவர் எனக் (யாகோபு குருநாள்-55) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

யாகோபு சித்தர் தாம் வந்தக் காலத்தைச் சொந்தவர் என்பதையும் விளக்கமாகச் கூறிக் உள்ளார். பிறந்த குழந்தின் ஆகி மூதாதையர் யார் என்பதையும் தெரிவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதனோடு நின்று கிடக்கவில்லை. தமது குலத்துக்கு யார் பெயரிட்டார் என்பதையும் பாடி உள்ளார்.

அகலினையைத் தேவேந்திரன் கடுகஞ் செய்ப
 அறிவிற்றக் தெற்க்குள்ள மனைகள் நம்மில்
 கையாட மறைத்ததனால் கௌதமரும்
 குட்சமுள்ள மனைவிரன்முடி தேவமென்றும்

செகமெச்சிப் பெருவிட்டா உநீலிக்குந்
 தீரமுட சேராம தெவரென்று
 யாநியாம் அகத்தியரும் பெருமிட்டு
 வாழ்த்தினார் முனிவரெய்வா மறிந்திட்டாரே.

(யாக்கோபு வைத்திய சித்தாமணி 18)

யநீரொரு சந்தர்ப்பத்தில் இவ்வாதனதப் பின்பற்றியதன்
 பின்னர் தனக்குச் சூட்டப்பட்டுள்ள பெயரான யாக்கோபு என்ப
 தனையும் அடுத்த முன்னித் தயது பெயரான இராமதேவர்
 என்பதனையும் ஒரு சேர ஒரே யாக்கோபு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உற்றுப்பார் யாக்கோபு இராமதேவர்
 உலகியாம் எழுநூறு குருநாய் நுற்றே.

(யாக்கோபு வைத்திய சித்தாமணி 700)

முயற்சைத்து பாடல்களைக் கொண்ட யாக்கோபு குருநாயின்
 உள்ள னுப்பத்து நாய்களான பாடல்க் தம்மை ஒரு சித்தர்
 என்றும், தாரி இயற்றிய நாய்களின் எண்ணிக்கை பதினேழு
 என்றும், அவை அனைத்தையும் பார்த்தவன் ஒரு சித்தர் என்றும்
 இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சத்தரம்போய் பதினேழு நாய்கள் சொல்லோன்
 சகுக்கையாய் வாதத்தையப் பார்த்துச் சொல்லினான்
 வந்தரச யாதாது செய்வ தற்கு
 வைகயுடனே நாய்களெயிராம் சொல்லி வைத்தேன்
 விந்தையுட னீடையாகது செய்பவ ளர்கள்
 விரும்பியெ தெரிவதற்குச் சொல்லி விட்டேன்
 சிந்தைகிறி வாகயெந்நூல் முழுநும் பார்த்தேனான்
 சித்தனைன்று யாக்கோபு செய்பு னாரே.

யாக்கோபு சித்தர் எப்பொழுதும் தம்மைப் பற்றித் தாமே குறிப்
 பிடும் பொழுது வினைச் சொற்களை உயர்நிலையைப் பன்மை விழுநி
 வைக் கொண்டு -சொல்லாய் பன்மை விழுநிலைக் கொண்டு
 குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சுறாசிரி ஒரு மணலப்பிரதேசம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் அருகாமை
 யில் உள்ளது. அந்தச் சுறாசிரியே இராமதேவர் வாழ்ந்து
 வந்தார். அதன்மேயே வைத்தியம் 391 என்றும் நூலில் இவ்வாறு
 சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

ஆதிமீலே இராமனென்று பெரும்பெற்று

அன்புடனே சதரகிர் தழிவிடுந்து

(300:1)

யார்கோபு சித்தர்களின் தரகினைப் பதிப்பித்தவர் தீ. இராமசாமிக் கோன் என்பவர். அவர் மதுரை வடக்கு மாநிலத்தியில் வாழ்ந்து வந்தவர் என்பதனை அலகுசாடய பதிப்புக்களே குறிப்பிட்டுள்ளன. அந்தரகினைப் பதிப்பிப்பதற்காக மதுரை வித்தவான த. குப்புசாமி தாயுடு அவர்கள் பரிசோதித்தமை பற்றிய குறிப்பும் நானின் முகப்புப் பக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவை குருசாமிக் கோவாளுக்குச் சொந்தமான ஸ்ரீராமச்சந்திர விவாக அச்சுத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. பல பதிப்புகள் வெளியிட்டுள்ளன.

யார்கோபு சித்தர் அவர்கள் இயற்றிய பரிசேஷ காஸ்திரம் கலைபடி பதிப்பாசிரியர் இராமசாமிக்கோன் அவர்கள் பள்ளி ரண்டு தொகுதிகளாக வெளியீட்டுகின்றார். கைத்தீய சித்தாமலை, குருநாள், கண்டிகாண்டம், கண்டி, கண்டி குந்திரம், கோகக் செட்டிரம், செட்டிர குந்திரம், வகாரக் கண்டி, பந்திய மீத்திரம், கண்டகம், இடைபாசு, செம்பாசு, கைத்தீய வாத குந்திரம், கைத்தீயம், கண்டக காந்திரம், காந்திரத்துக்கார அருள்பத உரை என்பன பரிசேஷ நூல்களுமாகும். இவற்றின் மூலானது பரிப்பு 1969ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

தாம் மக்களுக்குச் சென்று விடுவீரே பொருள் பொருளு தொழர் எனப் பொருள்படும் சாய்பு கண்டகாசு அந்தக் சாய்பு குமமாக மெய்ஞ்ஞான அநீனைப் பெற்றதானையும் பாடியுள்ளார் யார்கோபு சித்தர் அவர்கள்,

ஆதிமூத சென்பெரு ராமதேவர்

அடைவாகக் குளிசைமீட்டு மக்காதேசம்

விடுவீரே சென்று புக்கக் சாய்புகண்டு

கீழும்மீய சாஸ்திரத்தில் கிசவுக் பேரி

மீயே வெள்ளைதீ தொற்ற மாதி

கேராகக் கொண்டனைத்து தேர்ந்து பார்த்து

ஐயேநொர் ஞானத்தில் செயல்க் கண்டேவர்

சிறுணர்ந்து பித்பாடு உறுதி யானேவர்.

(யார்கோபு கைத்தீய சித்தராயணி 700:6)

அகிலாந்திரவர் பதிப் யார்கோபு சித்தர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அன்பு(று) என்னும் கொல்லைக் தமது பாடலில் பாடிப்படுத்து

உய்வார். ஒன்வொருவரின்றும் ஸூழ்சி நிவறவேற அகலாஹ்வை
மறநிலி எண்ண வேண்டும். தாய் கறியவரினறச் செய்து
பார்க்குது அநீத சித்தி எய்த அகலாஹ்வை திரைக்கவேண்டும்
எனக் குறிப்பிட்டிருக்கார்.

வண்ணமுலைய அகலாஹ்வை மனதில் எண்ணி

வடிவாக எல்லாறும் சித்திவாக

(யாகோபு கண்ணம் 300:69)

மற்றோர் இடத்தில்

அகலாவெடுத்த அகலாஹ்வைத் தொழுது போற்றி

(யாகோபு கண்ணம் 300:171)

என்றும் வந்துள்ளமை காண்க.

யாகோபு சித்தர் மூடல்களையே பரிசீலித்தவர் ஸூழ்சிப்
அகலாதார் அகலாஹ்வை அக்கு இடம் பெற்ற சில அறவுச் சொற்
களை அவர் சரியாக உணர்ந்துகொள்ளத் தவறியிட்டார் என்று
தோன்றுகிறது. 'வலி' என்பது அறவுச் சொல், 'வலி' என்றும்
சொல்வதில் நேரடிச் சுருத்த 'நெருக்கலாஹ்வை' என்பதாகும்.
இவ்வாறுக்கு நெருக்கலாஹ்வை, அகலாஹ்வைக்கு நெருக்கலாஹ்வை
வர்க்கு என்பதைச் சூழ்ச்சியை அச்சொல் பரிசீலித்தம்பட்டு வரு
கிறது. போதும்படைதாராக் கறுவதாரின் 'வலி' என்றும் சொல்
இவறநேசச் செல்லுகளை சூழ்ச்சிப் பரம்பட்டி வருகிறது. 'வலி'
என்றும் சொல்வதையும் அது சூழ்ச்சிக்கும் பொருளையும் புரிந்து
கொள்ள முடியாத இப்பதீய்பாசியார் அதனைப் பிறையான
நொன்று எனக் கருதி அதனை 'நயி' என மாற்றி உண்ணார்.

இல்லாததைத் தருவி அகலக்கல் உறுதி யூண்ட எனரும் 'நயி'
என்றும் அறவுச் சொல்லும் 'வலி' என்றும் அறவுச் சொல்லும்
சூழ்ச்சிக்கும் பொருளை உணர்ந்து அதனை உரிய முறையில் பரம்ப
படுத்தத் தவறுவதில்லை. மூலியது நயி (சல்) அவர்களைளும்
அவர்களுக்கு மூல உவமித்தோன்றிய தீர்ச்சதாரிகொணாயும் 'நயி'
என்றும் அறவுச் சொல்லால் அகலக்கல் முடியும். மூலாயவர்
களைக் குறிக்க 'நயி' என்றும் சொல்லால் பரிசீலித்த
முடியாத. அப்பாவத்தில் வாழ்ந்த யாகோபு சித்தர் இக்களை
உணர்ந்திருத்தல் வேண்டும். எனவே இவர் தமது பாடல்களில்
'வலி' மார் எனக் குறிப்பிட்ட பெருமான்மைவான இடங்களில்
அகலாவை 'நயி' மார் எனத் திருத்தி உண்ணார்' என்பே கொள்க

வேண்டும். யாக்கோபு சித்தர் அவர்கள் மக்களவுக்குச் சென்றிருந்த தள்ளி அவர் 'தமிழ்' மாணாட்சி அன்புக்குக் காட்டார். 'வெளி' மாணாட்சி தள்ளி அன்புக்குப்பார்.

யாக்கோபு சித்தர் பாடலில் இடம் பெற்றுள்ள ஆறுச் சொற்கள் பல உருவம் திரிந்த முறையிலே அங்கு இடம் பெறக் காண்கிறோம். பதிப்பாளியின் ஆறுப் பத்திரி ஆற்றியவாறுமையினா வேறே அவ்வாறு ஆள் ஆறுச் சொற்கள் உருவாற்றும் அமைதி திருக்கலாம். யாக்கோபு வைத்தியம் 300 உள்ளும் பாடல் தொகுதி யிலே இடம் பெற்றுள்ள ஏழாம் பாடலிலே அக்கலையச் சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

நாம் 'திருக்குறளை' ஓர் ஆரம்பிக்குவின்னர் 'அளகு பிள்ளாறு பிள்ளாறுத் தானிறழும் என்று கூறுகிறோம். இரண்டு அருந்தி 'அவ்வாறுவ்வாறு சமீகப்பட்ட சாத்தானிடமிருந்து பாதுகாப்புத் தேடுகின்றோம்' என்பதாலும், இந்த ஆறுச் சொற்கள் மொடரைக் கொண்டு, யாக்கோபு சித்தரும் தமது யூய்களை ஆரம்பித்திருக்கல் வேண்டும். யாக்கோபு சித்தர் ஏழாம் பாடலிலே ஓர் அளவு அய்வாறு இருந்திருக்கல் வேண்டும். அதனைப் பதிப்பாளியின் அய்வாறு பிள்ளாறுவதும் எவர் பதிப்பித்தவன்வார். இச் சொற்களோடிக் எந்தக் கருத்தையும் தருவதாயின்னை, எவ்வே ஆய்வு.

என்று அளவு பிள்ளாறு பிள்ளாறுதானிறழும் என்று இருந்தால் ஓர் குறிப்பிட்ட கருத்துத் தொனிக்கா நல்ல முறையில் பாடல் ஆரம்பிக்கும். அந்த பாடலில் மற்றும் வெ ஆறுச் சொற்கள் உருக்குவதற்கு நவையிடு இருக்கக் காணவாரி, தலும் அல்லவாயாறும், தலும்வன் என்பன அத்தகைய சொற்களாகும்.

எல்லாம் 300இல் உள்ள முறையில் சொல்லியே இறைவனைக் குறிப்பிட தலும்வன் என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவர்க றற்றவர்கள் என்பதில் உள்ள ஏதாவும் பொதுக்கு குறையில் வராநாணையினால் இவர்களைப் பயன்படுத்தி இறையவன் என்று கூறி அவனை வாழ்த்துகிறார். இவ்வாறு.

இறையவனின் பா தமவர் ஆதிவே செயது

(யாக்கோபு கண்ணம்:1)

முல்லை மக்கள் எனையும் தொடரும்பொது அல்லாந்நனை நினைத்த ஆரம்பிப்பர். அவைற்ற அருளாளனும் திகரற்ற

அபிபுடையோனுமாயிவ அல்லாஹ்வின் திருநாமத்தாய் என்று பொருள்படும். பிள்ளியினாதறிற் தறையாலிற் தறயிற் எழ்நூம் ஆறபுச் சொற்றொடரை உச்சரித்தே எந்த அருமத்தைபும் ஆரம் பிப்பார். யாகோபு சித்தரும் இவ்வறபுச் சொற்றொடரைச் சூழிப் பிட்டுள்ளார். ஆனால் அச்சொற்றொடரைச் சூழிக் குறுக்கியே ஆண்டுள்ளார். 'பிள்ளியினா றஜுமான்' என்றே சூழிப்பிட்டுள்ளார் இச் சொற்றொடர் இவ்வாறு ஒரு பாடலில் அமைந்துள்ளது.

'தாடியாகப் பிள்ளியினா றஜுமான் என்று'

(யாகோபு கண்ணம் 300:928)

இவ்வாறு இடம் பெற்றுள்ள மறிதொகு சொல் 'இவ்வல்லாஹு' என்பதாகும். அவ்வறபுச் சொற்றொடரின் பொருள் 'அல்லாஹ்வன்று' என்பதாகும். இவ்வறபுமாதலில் சடு படுவோர் 'இவ்வல்லாஹு' என்று பன்முறை உச்சரிப்பார். இச்சொற் தொடர்.

இவ்வல்லா என்றுமீ இப்பழற்று

(வாதவைத்தியம் 300:56)

என வந்துள்ளது.

மறிதொகு சத்தார்ப்பத்தில் கலிமாவின் முதற்பகுதியாயிவ 'லாஇலாஹ இவ்வல்லாஹு' என்பதன் அருத்து 'அல்லாஹ்வன்று' வணக்கத்துக்குரிய நாயன் வேறில்லை' என்பதாகும். இச்சொற் தொடர் இதே உருவில் ஒரு பாடலில் இவ்வாறு பாடப் பட்டுள்ளது.

கண்டுமே பக்காவின் தெய்வமீட்டுக்

கலிமாவும் கண்டுநான் திற்தே சத்திம்

தொண்டுபட்ட லாவியவாக பிள்ளி வாக

துணையாகப் பக்குபுடன் வழியே சென்று

(யாகோபு வகாரக்களவகு என்றும் வாதவைத்தியம் 300:3)

தூதர் என்றும் பொருளில் இறகுல் என்பதும் சூங்காவிகே ஆரப் பட்டுள்ளது.

பகுந்திட்டிடை இறகுலும் கண்டா ரப்போ

பக்குவமாய்க் கைகொடுத்தார் பதவி யானே

(யாகோபு வகாரக்களவகு என்றும் வாத வைத்தியம் 300:5)

எண்ணமுடன் சொல்லாதே திருநெல்வாசி

இவ்வாய் வென்றுநீ இன்ப முற்ற

(யாசோபு வகாரக்களக்கு என்னும் வாத வைத்தியம் 300:56)

யாசோபு சித்தர் தமது வைத்திய நூலில் பயன்படுத்தியுள்ள மந்திரொரு அறுபது சொல் 'வெப்பை' என்பதாகும். மறுபடி கடமைபய நினைவேற்ற மக்க மாநகருக்குச் செல்பவர்கள் எப்பொழுதுமேயும் உச்சரித்துக் கொண்டிருக்கும் சொல் 'அவ்வாறும்ம வெப்பைக்' என்பதாகும், 'அவ்வாறிலே இதோ நான் உனது சேவைகளை' என்பது அதன் பொருளாகும். பின்னர் தரிந்தாரே, இவ்வகை போன்ற நாடுகளில் வாழ்ந்த முஸ்லிம்கள் தமது பெயர்களுக்குப் பின்னால் அவ்வது முன்னால் வெப்பை என்றால் சொல்லைப் பயன்படுத்தவானவர். காவப்போக்கில் தமிழ் நாட்டில் வெப்பை என்னும் சொல்லாய் 'பின் கல்வியமுஸ்லிம்கள்' எனக் கருதப்படுகிற முஸ்லிம்கள் அழைக்கப்படுகின்றனர். அது அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற ஒரு சொல். தமிழ்நாட்டிலும் இவ்வகை கீழும் முஸ்லிம் பள்ளிவாசல்களில் மார்க்கக் கடமைகளை முஸ்லின்று நடத்துவார்களும் துர்ஆன் பன்னிக்கடங்களில் ஒரேக கொடுப்பவர்களும் பெரும்பாலும் வெப்பை என அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் வெப்பை என்னும் அழைக்கப்படுவதுண்டு. வெப்பை என்பதில் மாட்பாரை வெப்பைமாட எனப்பட்டது. மார்க்கக் கடமைகளைப் புரிசிறவர்கள் என்னும் கருத்தில் வரும் 'வெப்பைமாட' என்பதன்வழிய யாசோபு சித்தர் தமது பாடல் களுள் ஒன்றில் இவ்வாறு அழைத்துள்ளார்.

சொல்லிலே நான்வேதம் வெப்பை மார்கள்

சொற்பெரிய உலகத்தில் கல்வி தன்னை

வெப்பிலே ஆண்டவனைக் காட்டு மென்பார்

மேதிலியிற் பன்னிபொன்னுக் காசை வைத்து

நல்லிலே சொல்லிவிட்டுப் பணம்பி முய்கி

நமமாக உண்மைபல தேய்ப்பா சப்பா

உல்லிலே நாய்வேதக் கார னுக்கு

உண்மைபுள்ள ஆண்டவனுந் மெய்பு மாறே.

(யாசோபு வகாரக்களக்கு என்னும் வாதவைத்தியம் 300:79)

இக்க 'வெப்பை மார்கள்' என்னும் சொற்றொடரை யாசோபு சித்தர் தமது பாடலில் சேர்த்துள்ளமைப்பால் மார்க்கக் கடமை

கணைப் புலிவாடுகளைச் சுட்டுவதற்கு இச்சொற்றொடர் பெரு வழக்கைப் பெற்ற ஒரு காவ கட்டத்திலேதான் யாகோபு சித்தர் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்பது புணராவின்றது.

யாகோபு சித்தர் தமது பாடல்களில் பல பாரசீகச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி உள்ளார். 'பீங்கான்' என்பது அத்தகைய ஒரு சொல். அது பாரசீக மொழியில் 'பிங்ஜான்' என்றே வழங்கப் படுகிறது. 'புங்ஜான்' என்றும் சீமமொழியிலிருந்து அச்சொல் கொள்ளப்பட்டது என்பார். உலாவு உண்ணப் பயன்படுத்தப்படும் தட்டையான ஒரு பாத்திரம் பிங்கான் என்பதுபடுகிறது. இச்சொல் இவ்வாறு ஆளப்பட்டிருக்கலாம்.

துஞ்சாமல் பொடியண்ணிப் பீங்கா னிட்டுக்
 துடியாகப் பட்சமொன்று பணியில் வைவே
 (யாகோபு கண்ணம் : 300/8)

கடுஞ்சுண்ண ழுதியதைப் பீங்கா னிட்டுக்
 கதிப்பணியில் தாணாத்து வைக்குதடுக்க
 (யாகோபு வைத்திய சித்தாமணி 700/220)

சீசா என்பது மற்றொரு பாரசீகச் சொல். கண்ணாடியிலாவான ஒரு சூப்பி இவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது. யாகோபு சித்தரும் இதே கருத்தில் இச்சொல்லை

தனிவாக நீரிறுத்தச் சீசா தள்ளில்
 தாக்கிவடை பின்புதான் சார்புக் கேளு
 (யாகோபு கண்ணம் 300/9)

என்றும்

பரிசைபெற பிறக்கியே சீசா தள்ளில்
 பரிசு வே தாண்டைக்கச் சொன்னார் பாரீர
 (யாகோபு வைத்திய சித்தாமணி 700/462)

என்றும் பயன்படுத்தியுள்ளமையைக் காணலாம்.

'கத்தூரி' என்பது துலக்கி மொழிபெயர் காந்த ஒரு சொல் என்பார். விழா என்பது அதன் பொருள். உறுது பெரும் மக்களிடையே இச்சொல் பெருவழக்கில் உள்ளது எனக் கூறவர். பாரசீகமொழியில் இச்சொல் வழக்கு இழந்துவிட்டது என்றும் சொல்வர். பெரும்பாலும் சமயச் சார்பானதாகவே கத்தூரி என அழைக்கப்படும் விழா அடையும். கண்ணியத்துக்கும் மரியாதைக்கு முரிய இறைநேசர் ழுருவின் ழூபகார்த்தமாகக் கத்தூரி விழாக் சன் தடைபெறுவது உண்டு. இவர்கையிலும் தரிழ்பெரும் மக்கள்

வாழும் இஸ்லாமியர்களும் ஒரு பேரவாரிசில் பிறப்பைப் பெற்றவர்கள். அல்லது மறைவை நினைவுகூரு முகமாக நடத்தப்படும் விழாக்கள் இஸ்லாமிய அமைப்புகளிடம், பெருமானார் முகம்மாது (சம்) அவர்கள் முதல் இறைநெஞ்சு செல்வர்கள் என்ற உண்மைகளில் பற்றியதாக இக்கலைய உத்தாரி விழாக்கள் அமையும். இத்தகைய விழாக்களில் ஏற்ற எல்லைகள் முதல் அனைவருக்கும் அளிக்கும் வாய்ப்பும், தமிழ் பேசும் முன்மாதிரி மக்கள் எங்கெங்கு சென்று முடிவேற்றியவர்களோ அங்கெங்கெல்லாம் இச்சொல்லும் இச்சொல் அல்லம் பொருளும் பரவி உண்மையாகக் காணப்படும். தமிழ் பேசும் முன்மாதிரி மக்கள் இறைமையின் இயற்கையான பேரவாரிசு நமது அல்லது உத்தாரி என்றும் சொல் அனை முகமும் தத்துவத்துடன் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

உத்தாரி என்றும் இவ்வெற்றுமெழுதிக்கொள் முன்மாதிரி மக்களிடையே பேசும் வழக்கில் கத்திரி என வழங்கப்பட்டு வருகிறது. வாய்க்காது கத்திரி அல்லது கத்திரி என்றும் இச்சொல்லை அழகு செய்தும் பல இடங்களில் உபயோகிக்கப்படுகிறது. எனவே இவ்வெற்றுமெழுதிக்கொள் முன்மாதிரி மக்கள் உண்மையாகக் காணப்படும். உண்மையாகக் காணப்படும் விதத்தை நன்கு காணும் விதமாக வாய்க்காது கத்திரி அல்லது கத்திரி என்றும் இச்சொல்லை அழகு செய்தும் பல இடங்களில் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. எனவே இவ்வெற்றுமெழுதிக்கொள் முன்மாதிரி மக்கள் உண்மையாகக் காணப்படும். உண்மையாகக் காணப்படும் விதத்தை நன்கு காணும் விதமாக வாய்க்காது கத்திரி அல்லது கத்திரி என்றும் இச்சொல்லை அழகு செய்தும் பல இடங்களில் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது.

உயருமே இப்படிக்கு மட்டும் தன்னை
 உயர்கிறியே விற்றுக்கொள் செவவு செயது
 நயத்துமே கத்திரி கார்த்திக் தாளும்
 நமமாதக் கொடுத்தும் 19வதுக் கோது
 (வாய்க்காது கண்ணம்: 300:238)

மற்றொரு சந்தர்ப்பத்திலும் கத்திரி ஆக்கம் சொல்லி உள்ளார். அல்லது ஆக்கிய சொற்களை மனவோருக்கும் பரிந்து தளிக்கச் சொல்லி உள்ளார். அதன் மீண்டும் இறைமையை நினைவேற்றியவர்களுக்கும் உள்ளார். உயிராகக் காணப்படும் விதமாக வாய்க்காது கத்திரி அல்லது கத்திரி என்றும் இச்சொல்லை அழகு செய்தும் பல இடங்களில் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. எனவே இவ்வெற்றுமெழுதிக்கொள் முன்மாதிரி மக்கள் உண்மையாகக் காணப்படும். உண்மையாகக் காணப்படும் விதத்தை நன்கு காணும் விதமாக வாய்க்காது கத்திரி அல்லது கத்திரி என்றும் இச்சொல்லை அழகு செய்தும் பல இடங்களில் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஒன்றாக தொழுதேடவே மாந்து சேறு
 உறுதியாய் பதினாறு மாந்துக் காணும்
 நன்றாக கிற்றும் பொறு செய்கு
 உத்தமிக ளாகவியே சோறு தன்மைப்
 பன்றாக வலிமையுள்ளம் தொடுதும் பீன்பு
 பிறிதாகத் தொழுதுநீ பாநீ வேதாய்
 நன்றாகப் பன்மீனா சண்டிதான் கட்டி
 நாடியே வலிமையேன விஞ்சுது வையே

(யாகோபு கண்ணம் : 300:289)

இவ்வொரு பாடலிலும் யாகோபு சித்தர் கருமத்துக்கு முக்கியத் துணை அளித்திருப்பதைக் காணலாம்.

'ஊழ்நூல்' என்பது யாகோபு சித்தர் உபயோகித்துள்ள மற்றொரு பாரதீகச் சொல்லாகும். இதனைக் கச்சரா என்றே தமது பாடலில் பயன்படுத்தி உள்ளார். சாஸம அரிசி நொண்டி சிறு அளவிலையடிவது கச்சரா. அது எல்லாம் பீபான்றும் இருக்கும். இச்சொல்லை இரண்டு பாடல்களில் யாகோபு சித்தர் பயன்படுத்தி உள்ளார். முயலும் உக்கன் குளிர் பறவையினிள் இதனைச் சேர்த்துப் பருகுவர். யாகோபு சித்தர் தமது இரண்டு பாடல்களில் கச்சரையைக் குழிப்பிட்டுள்ளார்.

ரஸ்தானிய் பழமுமேழ் தோலைவெய்க்கி
 நாட்டியவீர சர்க்காரிசர் நெய்யும்நாபி
 மஸ்தான கச்சரா பழமொபத்து
 மையாக அளத்திதொன்றாய் மெழுகதாக்கி

(யாகோபு ஸைத்திய சித்தாமணி 700: 302)

இப்பேயொருத எல்லும் பொருளில் மற்றொரு பாரதீகச் சொல் ளாக யான்று என்பதையும் ஆஸிவீர உபயோகித்திருப்பதையும் காணலாம்.

மீக்க அதி மதரமுடல் அறுக்கிராவும்
 விதமாய் வரயி பினகு கச்சராவும்

(யாகோபு சைத்திய சித்தாமணி 700 : 612)

என்றும் கச்சரா வந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

யாகோபு சித்தர் தமது சைத்திய சித்தாமணியில் மூலிகை கணைக் குழிப்பிட்டுப்பொழுது அஷத்தின் பெயரை நோடிபாகக் குறிக்கவில்லை. மறைமுகமாகவே குறிப்பிட்டுள்ளார் 'பூகனையது வசையிபிலை' (50) என்று குப்பை மோனியைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'குமரனுடைய மனைவியைத்தான் மூலம் வாரிசி' (346) என ஒரு பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். குமரனுடைய மனைவியின் பெயர் வல்வி. மூலம் என்பது சிறுக்கு. எனவே இங்கே வர்ணிக்கிறபொருள் வெளிப்படையாகக் கூறாமல் மறைமுகமாக ஆற்றுகப்படுத்தியுள்ளார். பாடல்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் ஆறிரும் மாதிரியே அறிந்து கொள்ளட்டுமே என்றும் கோக்கத்திலைக் இவ்வாறு கூறி உள்ளார் போதும்.

வாழை என்னும் சொல்லை நேரடியாகக் கூறி இருக்கலாம், ஆனால் யானோபு சித்தர் அவ்வாறு கூறவில்லை. அதனைக் குறிக்கத் 'தாயதனைக் கொன்றவனை' (412) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'வாழைக்குத் தாய்சன்ற காய் கூற்றம்' என்பதனைக் கருதித் கொண்டு இவ்வாறு அதனை உணர்த்தி உள்ளார். மற்றொரு பாடலில்.

வடிவு கொண்ட ஞானுட கலையைத்தட்டி
வகைபருப்புப் படைமெடுத்து உறவினீட்டு (426)

என வந்திள்ளது. இங்கே மாணிக்கியை எடுத்துத் தட்டி அதனுள் இருக்கும் மாமூட்டைப் பருப்பு எடுத்து உறவினீட்டு மருத்து வகை செய்தல் வெள்ளும். இதனைக் குறிப்பிடவே, கல்களஞ்சுர் யாம் பறம் எனச் சட்டாது 'வடிவு கொண்ட ஞானுட கலி' என உணர்த்தி உள்ளார். ஞான் மாமரயாக நின்றான் என்னும் புராணக்கதையைக் கொண்டு இவ்வாறு கூறிவார் புலவர். தக்கனை வென்றவர் சிவபெருமான். எனவே 'தக்கனைத் தரித்தவர் யோமுனி' (428) என்று கூறப்பொழுது அது சிவன் வேம்பு குறையுமையக் குறிப்பிட்டுள்ளது எனக் கொள்ளலாம்.

தேவிகளாய்க்கு முக்கண் என்று பெயர். தேவிகளில் மூன்று கண்கள் யொன்ற அடையாளங்கள் இருப்பதனாலேயே அப்பெயர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. எனவே தாய் ஒரு பாடலில் 'மூக்கணுடைத்தே சுரண்டிச் சட்டியீட்டு' (449) எனத் தேவிகளாய் முக்கண் என அழைக்கப்பட்டுள்ளது. தேவிகளைய உடைத்து அதனைச் சுரண்டிச் சட்டியீட்டு, தேவிகளில் உள்ள நிறைவிட்டு, அத்தேவிகளையப் பிரிந்துகொள்ளும்படி ஒரு பாடலில் இவ்வாறு கூறி உள்ளார்.

மூக்கணுடைத் தேசுரண்டிச் சட்டியீட்டு
முன்னீரை விட்டதைப் பிழிந்துகொண்டு (449)

யானைக்கொம்பைச் சுண்ணம் ஆக்கும் முறையைக் குறிப்பிடவந்த யானோபு சித்தர் யானைக் கொம்பு என்று சட்டாது,

முக்கணுடை பொலிகொடுக்கும் மூத்தோன்மையிற்
 முனிவராகி யீடுத்தகொம்பை பொடியாய்வி டவ்வணி(452)
 எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவநீர் என்பதை இவ்வாறுக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் அவ்வாறு கூறாது கண்ணை உடைவ இளையோன் என இளநீரைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

முக்கணுடை பிணையொனை வெட்டி(453)
 முழுச்சட்டி தன்னிட்டு.....(484)

கொடுப்பக்கொள் என்று தமிழ் நாட்டிலும் பொன்னாங்காணி என்று இவ்வகையிலும் பெருவழக்கில் உள்ள கிராமங்களைக் குறிப்பிட்டு வந்த யாகோபு சித்தர் அதனை இவ்வாறு கூறாது பொன் என்று கண்ணி என்று திருமகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். திருமகளைக் அவதாரமாகிய கெதையைக் குறிப்பிட்டு சிதை இராவணனால் கிடை எடுக்கப்பட்டதையும் சுட்டி உள்ளார். இவ்வாறு எல்லாம் குறிப்பிட்டே பொன்னாங்காணி என்றும் கொடுப்பாக் கெதையை ஆற்றுகப்படுத்தியுள்ளார். அந்தப் பாடலில் முதலாம் அடி இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

தோஷம விராவணன் சிதைவெடுக்க
 தோஷகொன்னால் அகிலிதனைப் பிடுங்குவந்து
 (457)

மற்றொருவகைக் கெதையைக் 'குறிய நங்கை' (450) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் யாகோபு சித்தர்.

'அரிதாரம்' என்பதை நேரடியாகக் குறிப்பிடாது மறைமுகமாக அதனை 'சுர்பெறவே விட்டதுவில் பெண்ணர் தன்னை' (481) என்றும் 'ஆதியகாணிஷ்டுவில் மலையாள் தன்னை' என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளமை சான்று தோக்கற்பாவுது.

தென்னை மரத்துக்குத் தென்மையின்னை என்று மற்றொரு பெயருண்டு. அதனைப் பிள்ளை என்றே யாகோபு சித்தர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்தப் பிள்ளையின் மகன் தென்காய். அவன் இளையான் இவநீர். ஆக இவநீரை நேரடியாகக் குறிப்பிடாமல் மறைமுகமாக.

பிள்ளை மகன் இளையொனை முகத்தைச் சேரி (589)

எனப் பாடியுள்ளார் யாகோபு சித்தர். இவ்வாறு பல்வேறு உத்தேசனைக் கையாண்டுள்ளார் ஆரியர் தமது நூல்களில். அவ்விவற்றிச் சுவாமிகையவாய் அடைந்துள்ளார்.

வாதநாடி, பித்தநாடி, சிவெற்பன நாடி, க்ஷதநாடி, ஹயநாடி என நாடிகளின் வகைகளையும் அவற்றின் இயல்புகளையும் எந்த நாடி எந்த வேகத்தில் வந்தால் என்ன நடக்கும் என்பதையும் விளக்கி உள்வார் யாகோபு சித்தர் தமது பாடலில், விவாதிகள் ஏற்படுவதற்கான காரணங்களையும் அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான மருந்து வகைகளையும் வழியுறைகளையும் விவியாக எடுத்துக் காட்டி உள்ளார்.

இறைநேசர் செல்வர்களால் அலுவியாக்கலால் ஒருவரையே யாகோபு சித்தர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பன்விரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த முதியத்தீன் அப்துல் காதிரு ஜெயீவானி (நஸி) அவர்களை மாத்திரமே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

யோக ஹாரத்து அய்யதப்தல்

உத்த காதர்கயி வானி எந்தே

(யாகோபு வைத்தியம் 30:6)

என அப்பெரியார் ஒரு பாடலில் இவ்வாறு இடம் பெற்றுள்ளார்.

சித்தர்களின் காலத்தை நிர்ணயிக்க முடியாது எனச் சித்த வைத்திய முறையில் வகைநிர்ணயங்கள் கூறுவர். இராமதேவரர் சிவபட காலத்திக்கு முன் வாழ்ந்தவர் என்பது டி. வி. சாம்பசிவம் பிள்ளை அவர்களின் கருத்து. வைத்திய காலதயோக ஞானங்களில் மகா வக்ஷஸராதத் திகழ்த்தார். இவர் பதினெண் சித்தர்களுள் ஒருவராகக் கருதப்பட்டு உள்ளார். இவ்வாற்றைத் தழுவுவதற்கு முன்பே பல நூல்களை எழுதி உள்ளார்.

இராமதேவராக வாழ்ந்த இவ்வாற்றைத் தழுவிப் பின்னர் யாகுப் ஆக மாறிய இவருடைய காலத்தை நிர்ணயிக்கக் கூடிய அக்சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. முதியத்தீன் அப்துல் காதிர் ஜயீவானி (நஸி) அவர்களைத் தமது நூலில் குறிப்பிடுவதிலிருந்து யாகோபு சித்தர் கி. பி. பன்விரண்டாம் நூற்றாண்டுகூடப் பிற்பட்டவர் என்பது புலனாகிறது.

கி. பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தலை நெற்ற இறை நேசர் செல்வரான காலஞ்செய்த ஆண்டுகளையே இவர் குறிப்பிட்டாத காரணத்தினால் இவர் சாலும்காரி ஆண்டுகளின் காலத்துக்கு முற்பட்டவர் என்று கூறலாம். இவர் வாழ்ந்த காலம் கி. பி. பதினெனத்தாம் நூற்றாண்டு என்று கிவர் கூறுவர்.

ஆயிர மசலா

இந்தாண்டு முழுப்பெயர் 'ஆயிரமசலா வென்று வழங்கும் அதிசய புராணம்' என்பதாகும். இப்பெயரில் உள்ள ஆயிரம் மசலா என்பது ஆயிர வினாக்கள் என்பதையே குறிக்கும். இவ்வியக் கிழத்தின் முதற் பக்கத்தில் இஃது 'நயநாயகம் முகம்மது சவ்வலாகு அலையில சவ்வமலர்கள் திருவாய் மாற்றத்தருளிய ஊதிதுகல்' என்று குறித்திருப்பதிலிருந்து இந்நூலின் உள்வடக்கச் செய்திகள் அதாவது ஆயிர மசலாவிற்கான பதில்கள் அவ்வாறேயுள்ளன மூலா தாரமாகக் கொண்டிருக்கின்ற என்பதை அறியலாம்.

ஆயிரமசலாவை இயற்றியவர் வண்ணப்பரிமைய புலவராவார். நூலாசிரியரின் குறிப்பை நூலின் முகப்பிலமைந்த பாடலில் புலவாசித்த மதுரைசீமார் பொருந்திய கலைபுமாவளிற் செயலாய்த்த முஸ்லாயியா செவிதுரை செயிய விந்நாள் இயலாய்த்த முகவிசெய்து இஃஹாக்கென்னும் வகுதைநாடல் பயலூராய் ரகுள்சேர் வண்ணப் பரிமையம் பசுறுற்றார்

(ஆயிரமசலா: கடவுள் வாழ்த்து : 32)

எனக் குறிச்செய்பட்டுள்ளது. இப்பாடலின் மூலம் நூலாசிரியரின் இயற்பெயர் செவிது இஃஹாக்கென்பதையும், அவர் வகுதை நாட்டினரைச் சேர்ந்தவர் என்பதையும் அறிவித்தோம்.

வகுதை என்பது சிழக்கரையாலும். பிற இடங்களில் வரூற்ற நோரும் இப்பெயர் தந்தம் ஊர்களைச் சுட்டும் எனக் கொண்டனர். ஆசிரியர் வகுதை நாட்டினர் சேர்ந்தவர் என்பதும், 10-நூரை யிலிருந்து ஆயிரம் மசலா இயற்றி உவ்வார் என்பதும் இந்நூலிலிருந்து புலனாகின்றன.

மற்றொரு செயலில் நூலின் காலம் பற்றிய குறிப்பு இடம் பெற்றுள்ளது.

இவ்விரும்பும் திருவடிசாரித்த தொண்டிரத்தி

இடமென்பதாண்டின்

முடிவும்பிரமாதா தாவருட்கிடை முழும்குடியி

வய்ளளத்து முன்னதிரயா செய்துமருதாம்

வாழறும் பத்தொன்பான் தன்னின்று துரைத்திட

முத்தமிழாற் போற்றிப்

பயிற்றுமையெழுறுந் வரலாய் ராவுத்தன்னை பரிந்து

வண்ணப் பரிமலன் கொந் பகர்ந்தவாடுந்.

(ஆயிர மசனா : கடவுள் வாழ்த்து33)

இச்செயலில் 'இவ்விரும்பும் திருவடி சாய்த்த' என்ற குறிப்பு வருகின்றது. 'திருவடி சாய்த்த' என்பது ஏதனைக் குறிக்கின்றது? உடம்புமூலம் தமது தொப்புராணத்தில் 'வாய்நீத்தார்' என்றும் பொருளில் 'திருவடி சாய்த்தார்' என்றும் சொந்தொடரைப் பயன்படுத்தி உள்வார்.

வருத்த நரபகன் விதிவழி குணவழி மகனார்

இவத்தி சிற்புகழ் நிறுத்தினினை வகம்புகழ் இவ்வகத்

தருத்தொ முன்பெரும் புதுமையிற் திருவடி சாய்த்தார்

(பிராட்டியார் கொள்ளுவது புக்க படலம் :12)

இப்பே இவ்விரும்பும் திருவடி சாய்த்த 930 ஆம் ஆண்டு குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இதனை விரிவாக ஆண்டொக் கொண்டாக் கூறியுக் சரியானது இ. பி. 1572ஆம் ஆண்டாகும். ஆலாப் பரிமலாடனார் சுற்று முகம்வது நய் அவர்கள் மறைந்த திருவடி சாய்த்த 950 ஆம் ஆண்டெனில் ஏதத்தாழ பதினொரு வருடங்கள் கந்தியதாகும். நவீனம் நிசுத்தியின் பொது பெருமானாருக்கு வயது 52. பிறையும் பொருத்த வயது 63. இது காரணமாக ஆயிர மசனாவின் பழமையின் எவ்வீத மாரற்றமும் இவ்வை. நமக்கு முழுமையாகக் கிடைத்தவர்கள் மிகப் பழமையான இவ்வாயிவத் தனித் இவ்விய தூம் ஆயிர மசனாவாரும்.

ஆயிர மசனாவிற்குரிய மற்றொரு பெயர் அந்நிய புராணம் எனப்படும். இதனை ஒரு காப்பியம் என்றும் கிளர் கூறியார். இது மதுரைநில செத்தமீழ் துறிகளின் சய்கத்தினை அரம்புகற்றப் பட்டது என ஆசிரியர் ஒரு செயலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

அந்தமுழு மதுரைதலிற் செந்தமிழோர் சங்கத்திவரஞ்சேற்றிச்
சந்தமுழு மிமாணு மிவவாமுந் தலைநத்தோங்கத் தகுதியுண்டு
வந்து நெறி மனாநீதி வளர்ப்பவர் முன்னுணம்பாவின் மயிழந்து
பொற்றிக்

கொத்துவவு யெம்பிறலும் நய்சொல்வா யிரமசவாக்

உறறுற்றோர்.

(ஆயிர மசவா : கடவுள் வாழ்த்து:14)

இச்செய்யுளில் தாம் பெருமாளார் (சங்) அவர்களின் பொன்
மொழியோம் ஊதிதுணை ஆயிரமசவாவாகக் கூறுவதாக ஆசிரியர்
குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இக்வாயிர மசவாவில் அப்துல்வா இப்னு சலாம் என்பார்
இஸ்லாம் பற்றிக் கோட்டகேள்விகளும் அவற்றிலிருந்து முகம்முது நாயி
அவர்கள் அளித்த விடைகளும் தரப்பட்டுள்ளன. யுதர்களுடன்
வந்த அவர்,

கொண்டாடிய மரமச வாவாயிரக் கொண்ட வந்தீதன்யான்
வனக் கூறி அவற்றிற்று விடை பார வேண்டும் என வேண்டினார்.

இந்த ஆயிரம் வினாக்களையும் அவற்றிற்குரிய விடைகளையும்
முறைப்படி ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அமைத்து 1092 செய்யுட்
களில் பயிமணப்புவவர் பரடியுள்ளார். காப்புச் செய்யுட்டளாக
இரண்டு செய்யுட்களும் கடவுள் வாழ்த்திக் 35 பாடல்களும்
உள்ளன.

இப்பகுதிக்கு அடுத்த பதிக வரலாறு வண்ணம் தலைப்பில்
உள்ள பத்து பாடல்களில் நாயக்கதின் (சங்) பிறப்பு மற்றும்
பெருமாளார் (சங்) மக்களையிருந்து மதிவநாயர் வந்து வீற்றிருக்கும்
செய்திகள் குறிக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய பதிக வரலாறு
நிகுறாக மாலைவைத் தலிற்று யிற இஸ்லாமிய தமிழிவக்கியாக
வில் இடம் பெறவில்லை என்பது இவ்வு குறிக்கத்தக்கதாகும். இதற்
கடுத்து 11வது பாடல் முதலாக 57 வது பாடல் வரையிலான 46
பாடல்களில் ஆயிரமசவாவிற்குரிய குறும் பின்னான்கள் விவரிக்கப்
படுகின்றன. இப்பகுதியில் வரலாள் திபற்றியில் (அலை) நாயக்க
திற்கு அப்துல்வா இப்னு சலாம் பற்றி தெரியப்படுத்துவதும்,
நாயக்க (சங்) அவர்கள் அதன் பயனாய் உக்கால் (தரி) அவர்
களைத் தூதனுப்புவதும் அப்துல்வா இப்னு சலாம் ஆயிர
மசவாக்களுடன் நாயக்கதைத் தரிக்கக் மதியம் வந்தடைவது

மான் நிகழ்வுகள் ஆயிரமசனாகின்றிய பின்புமலகை சுட்டப்படுகின்றன. இதற்குப்பின் 58 வது பாடல் முதலாக இறுதி வரை அப்பள்ளி இப்படி சனாயின் கேள்விகளும் அவற்றிற்கு நாயகத்தின் பதில்களாகவும் இடம் பெறுகின்றன.

ஆயிரமசன ஒரு தீதி இளகிவத்கதப போல் விளங்குகிறது. இதில் அடங்கியிருக்கும் கருத்துக்கள் இஸ்லாமிய மார்க்கப் போதனைகளாகவும் வாழ்க்கை நெறிப்படி இஸ்லாம் காட்டும் நல்வழிமுறைகளாகவும் உள்ளன. ஆயிரமசன கருத்துக்காட்டும் வழிநீக்கல் நடப்பொருக்குரிய தன்மைகளை ஆசிரியர்.

முதலி வல்ல சர் நானு முதலவன் கருணை தெளியுந்
நீதரும் துன்பத் திகுஞ் செல்வதஞ் நிறப்பு முண்டாய்
புகலத்தபிர்கன் வாயும் புதுச்சிபுயம் மசிபுச்சி யான
ஆசிரியை பிறதும் தம்மை வகமகிற்ற்த தருந் வேரர்க்கே

(ஆயிர மானா : 2)

என தானின் துன்பத்திற்கேயே சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

இஸ்லாமிய தமிழிவக்கிய மான வடிவத்தில் முதற்கண் ஆயிர மசனாகில் எழுப்பப்படும் வினாக்களிலும் அதற்குரிய விடைகளிலும் ஒரு அங்கிலிப் பிணைப்பையும் தொடர் செய்துகொண்டே காண முடிகிறது. இக்கொடையும், பிணைப்பும் அரம்பாடு முதல் இறுதி வரைபின் மாறுபட காற்றின் துலகை முதல் கவலை ஆழிபுற கவரையிலான ஒரு அழையமான வளர்ச்சி, நுடிவு எக்பனத படிப் பொருக்கு நன்குணர்ந்தி சிற்றின்றன. ஆயிரம் மசனாகைப் படிப் பொர் மயத்திலி தெறும் வினாவிலை என்ற எண்ணம் மட்டுமே ஏற்படாதுவண்ணம் அதற்கு ஒரு திணக்கிவச் சுவையை ஏற்படுத்தித் தரும் வண்ணம் ஒரு வினாவிற்கும் அதற்குரிய விடைக்கும் அடுத்த வினாவிற்கும் அதற்குரிய விடைக்கும் பிணைப்பின்கை காட்டும் படிச் செய்துகொண்ட ஆக்கியேனார் ஆசிரியர்.

வண்ணப்பரியளியவளர் உணர்வுகளை ஒவ்வொருவம் தம் படைப்புக்களுக்குக் கொண்டு வருவதில் சிறப்பி பெற்றுள்ளாரென்றே கருவாம். அவற்று பாடல்களில் உணர்வுக் குறிப்புச் சொற்கள் அதிகம் பயன்பட்டிருப்பது போல் அத்தத்த நணர்வு களுக்கும், பொருள்களில் தன்மையகளுக்கும் ஏற்ப அடுக்குச் சொற் கற்றுப் பாடல்களில் வாய்ப்பாட்டு தொடரவாறு பயன்பட்டுகின்றன. இத்தகைய அடுக்குச் சொற்கள் உணர்வு முர்வமான பல பாடல்

எனில் அவைமற்றவையா. மறு அருந்துவோர்கள் நரகத்தில் அடைபும் தண்டனை குறித்த வினக்கத்தை அங்கிலும் பாடலில் அறிக்குச் சொற்கள் அடிக்கொடையும் அவைமற்ற பாடலில் சுருத்த நாமவிற்கும், மறுபலமலிற்கும் ஏற்பச் சிறக்கின்றன.

மறுவினை மாவை காணமாக அருந்துவோர் மரணத்திற்கும் பின் மறுமை வாழ்வில் அடைபும் இடுவ்வலை நடுமொழி மூலமாக எடுக்குவார்களென்ற ஆயிரியர்.

மதமுறு மறுமையுள், மாரத்தான் வயிற்றில் மீசை
மொதுமொது மொதெனக் காய்த்து குமுறிய கைல்
கைக தக்கென வாய்க்கக் கவங்குட மீர வெய்வா
மொதுமொது மொதெனத்தன்ன் வீழ்ச்சிடு

முறண்டுதாவே

(ஆயிரமாவா : 597)

மறு உண்பதால் மனிதர் மதம்பிடுக்க நனைக்குவ்வாதல் வண்ணப்பரிமையிலவன் 'மதமுறு மறு' என்று மறுவின் தன்மைக் கேற்ப அடைமொழியைப் பயன்படுத்துகின்றார். மேலும் மறு பாவம் வயிற்றிற்குள் சென்று உணர்வுகளை மறக்கச் செய்யும் காரணத்தினாலேயே அத்தகு பாவத்திற்கு மறுமை நாளில் வயிற்றில் மீசை மொது மொது மொதெனக் காய்த்து குமுறிய கைல் மீர் காற்றம்படும். அளிவாறு காற்றுப்பொது மறுவின் காரணமாக மாவகத்திற்குந்ருடல் குமுறிய கைல் மீசை வினை வால் மொது மொது மொதெனத் தள்ளி வீழ்த்திடும். இப் பாடலில் உள்ள இரட்டைக்கிண்கிள் மறுவின் மயக்கத்தையும் அதனாய் பெரும் தண்டனாளரின் துன்பமக்களையும் உணர்த்தி உணர்த்தும்படிச் சிறப்பற அமைத்துள்ளன.

வண்ணப்பரிமைய புலவர் தாம் எடுத்துக்கொண்ட பொருள் விளக்கத்திற்கு ஏற்ற சொற்கள் வகையிலவதுடன் இவ்வாயிவதி கொண்ககண வினக்குறி வண்ணம் எனிய உவமைகணையும் ஆக் காய்க்கை பயன்படுத்துகியுள்ளார். மானுடருள் தம் இளமை வயிற்வின் ஆக்கவாறுகளை மறுநிகழ்கின் மறுமை வாழ்வு நிலை குறித்துக் கூறுப்பொது அவர்கள் தூய்மையி் நினைவத் திகைத்துப் போய்த் தம் இளமை தடுமொழிக் துன்பம் அவர் வாய்க்கல் என்றார்.

உளமகிழ வாழ்வை ஏவந்துறு நிலைந்தே
வளமைய மீறுவ்வா விடத்தில் வளம்காதார்
விளமறு மறுதான் டுக்குவின் மீசை மரணத்தத்
விளமை தடுமா நயிக வீடுபடி வாரே

(ஆயிரமாவா: 565)

மிகுறாக மாலை

பெருமானார் முகம்மது நபி அவர்களின் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த அநி அற்புதமான ஒரு நிகழ்ச்சியே மிகுறாஜ் என அழைக்கப்படுகிறது. நபிகள் நாயகம் அவர்கள் நடித்துவரும் பெற்று உறத் தாம 12 ஆண்டுகளுக்கும் பின்னர் மிகுறாஜ் என்னும் விஷயை நினைப்பதும் நிகழ்ந்தது.

நாயகத்தின் வாழ்வில் மட்டுமல்ல; இஸ்லாமிய வரலாற்றிலேயே முக்கிய நிகழ்வாக இவ்விஷயை நினைப்பதும் அமைகிறது. இஸ்லாமியர்களின் ஐந்து முக்கிய கடமைகளுள் இரண்டாவது கடமையாக வலியுறுத்தப்பெறுவது எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வை நான்தோறும் ஐந்துமுறை வழிபாடு செய்யும் தொழுகையாகும். இது ஸலாத் எனப்படும். பெருமானார் நபி (சல்) அவர்கள் 'ஒன்றே இறை' என்ற கொள்கையை இஸ்லாத்தின் மூலம் உலகெங்கே செய்யத் துவங்கும்போது, இறைவழிபாட்டினைக் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை வரலாற்றில் நிகழ்த்தவில்லையாம். நாயகம் (சல்) அவர்களின் விண்ணோற்றப் பயணத்தின்போதே முஸ்லிம்களின் மீது 'ஐபைனைத் தொழுகை' என்பது அல்லாஹ்வால் முதன் முதலில் கடமைவாக்கப்பட்டது.

இத்தகு சிறப்பு மிக்க வரலாற்றுச் சம்பவத்தைத் தமிழகம் நன்சிறிபச் செய்யவேண்டும் என்ற ஆலிப்புலவரின் ஆதங்கமே மிகுறாஜ் நிகழ்ச்சி தமிழகத்தின் உருவம் பெறக் காரணமாயிற்று. ஆலிப்புலவரின் உணர்வுத் தூண்டுதல்களுக்கு விடைத்த உருவமே இன்று தமிழகமே இருக்கும் 'மிகுறாக மாலை' என்னும் சிறப்பு மிகு இஸ்லாமியத் தமிழகக்கவிமாலும், மிகுறாகமாவைத்தொன்றிய காலச் சூழலில் படித்து இன்புறுவதற்கும், படிப்பதைக் கேட்டுச்

சிறப்புமுடவதற்கும் இன்னவாறியத் தமிழ்சுவக்சியக்சளி இவ்வை ஈசிற
 எண்ணும் ஆசிய புலவருக்கு ஏற்பட்டவம மிகுநாக மானவ
 தோற்றத்திற்கு ஒரு காரணமாக அமைநிறது. தமிழ்சுவக்சிய
 உலகில் இன்னவாற தழைத்தோங்கத் தொடர்ச்சியுபாது ஏனைய
 பிற சமய இயக்க்சியங்கள் போன்று காலியச் சுவை நன்கு அமையப்
 பெற்று விளங்கிய முகம் இன்னவாறியத் தமிழ்சுவக்சியம் மிகுநாக
 மானவயே ஆகும். இயல்வாறியத் தமிழ்சுவக்சிய வரவாற்றில் இத்தலை
 சிறப்பு மிக்க தமிழ்சுவக்சியத்தை இயற்றித் தற்க ஆசிய்புலவர் 16
 ஆற நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்தவராவார். இவ்வை
 யிலேயே இவற்றையாகத் தமிழ்ப்புவைம விக்கவராக ஆசிய்புலவர்
 தமிழ் கூறும் நல்லுணைகம் அறிபும்படி இவ்வ இன்னவாறியத் தமிழி
 வக்சியம் ஒன்றினைத் தம் புலமைத்திறத்தால் ஏற்றுகிற்பு முடிய
 செய்து, அதற்குத் தம் நெருக்கி நிறைந்த அங்கணம் தம் (சை)
 அவர்களின் விண்ணெற்றப் பானத்தவையே பாடுவது என்று தீர்
 மாகித்தார். விண்ணெற்றப் பயணம் தொடர்பாக முழு விவரமும்
 அறிந்திப ஆசிய்புலவர் அர்ப்புணுக்சளின் துணைவைய நாட
 வேண்டியதாறியது. நாலகம் (சை) அவர்களின் பித்தாது திசுத்தி
 யான வரவாற்றும் சிபவாத்தை விளக்கித் காட்டும் அறபுக் கித்
 தாடி (புத்தகம்) காவலியாட்டினத்திசு முகம்மதப்பு மரைக்காறின்
 மரபில் வந்த ஒருவரிடம் இருப்பதை அறிந்து ஆசிய்புலவர்
 அவரிடம் சென்று அந்நூலினைப் பெற்றார். காவல் மாறக்சி
 வாழ்ந்த முகம்மதப்பு மரைக்காறர் மரபில் ஏற்றோர் அங்கணம்
 தம் (சை) அவர்களின் ஆய விண்ணெற்ற திசுத்திவைய உரைகியச்
 செய்ய வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்திசு தாக்கு நூல் கொடுக்கு
 உதவியுட்பதை ஆசிய்புலவர் தம் நூலில் இவ்வாறு குறிப்பிடு
 கிறார்.

யண்டவமொக் காவல்வளர் முகம்மதப்பு
 மரைக்காறர் மரபி வானோர்
 சிவப்பு தத்தி விபெருதரக் விளங்கினெய்
 பெருந்தரக்கள் செயலக மாணம்
 அண்டாரகு வேனக்கொடுக்கு மதுவவண்
 முகலில் வளவர்கள முய்க்கே
 கொண்டவமுகம் மதுநயிதம் மிகுநாகை
 யிளசுத்தமிழாற் கூற ஹற்றேன்.

[மிகுநாக மானவ: 23]

முகம்மதப்பு மரபினாரோர் முல் கொடுத்து உதவியவுடன்
 அந்நூலின்கண் உரை செய்குணைபி படித்து விரிவுரை அறிவ

வேண்டி அன்றைய நாதி (நீதி) நியாக காயல்பட்டினத்தில் பதவி வகித்த செயற்கு முகம்மது அலாவுத்தீனின் உதவியை ஆணிய புலவர் நாடினார். அறபு மொழியில் சிறந்த மொழித்திறமும் பெற்ற அன்றைய காவல் பட்டினத்தைக் காதி செங்கிசு முகம்மது அலாவுத் தீனே ஆணியபுலவரின் எண்ணம் நிறைவு பெறவசதற்கு வேண்டிய கருத்துக்களை அறபு மொழியிலமைந்த கீத்தாமினிக்குத் தமிழாகக் கம் கொடுத்துகவினார். இக்கொய்நினை விசுறாக மாணவியில் கவிபுள் வாந்தத்துப் பகுதியில் அமைந்த பாடல் தெளிவிக்கிறது.

கவித்தமிழை வணங்குவைக் கமயம் விள்ளும்
காதிமின் காற்றெய்கு முகம்ம தின்பா
வாந்தத்துவு காதிசு குழிதூர் பிரா
மடவாளுதும் காவியலா வுத்தி என்பார்
தேவநீதநவாதி சிவகபெவர்க்குந் தெளிபா தெய்வே
சிறுத்திரிது மிசுறாகென் னுக்கித் தாயிச்
சீறளந்நறறு பவதயநபா மொதி பொதி
விதிதரிந்து னுறையாக்கி வளக்கி வாரிசு.

(மீதுறாக யாலை 17)

இப்பாடலில் காதிமீயில் வாழ் செயற்குமுகம்மது என்றும் இரண்டா யடியில் என்றும் காதிசு என்பது அறபுச் சொல்லாகும். செய்நினை னுக்கிக்கும் இவ்வாறு சொல்வாய் தமிழ் பேசும் மூலம்ம்களால் காயல்பட்டினம் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறே நிகழக்கவே பல இவ்வாறியத் தமிழ்மக்களிடமிடும் காவல் பட்டினம் காதிரு வந்தே கட்டப்பட்டிருக்கது. தமக்குத் தமிழை அளித்தகவிய காலி (காலி என்பதும் கவி என்பதும் ஒன்றே) அலாவுத்தீனின் பாள் தமக்குள்ள உயர்ந்த மதிப்பினை வேண்டிபடுத்தும் மொழிப்பேட 'அலாவுது திருநவநீரூர் பிராமடம் மருதும் காவிய வாவத்தீன்' என்பது ஆணியபுலவர் குறித்துள்ளார். அலாவுதிரு குலநீரூர் பிராமம்' என்பதிலுள்ள பிரி வல்லும் பார்க்க்கொல் ஆன்மீசத் தவைவரைக் குறிப்பதானும் அலாவுதிருக்குள் என்னும் சொற்றொடர் திரிசெருயானாகில் மரபினர் என்று பொருள்படும். இப்பாடலில் திருநவநீரூரும் கீத்தாயினிக்குத் மீதுறாகமாவைக் குறிப வரவாற்றுக் செய்துகளை ஆணியபுலவர் பெற்றது தெளிவாக இடம் பெற்றுள்ளது.

காயல் செயற்கு முகம்மது அலாவுத்தீன் உதவியால் தாதிரு உதவியைக் கெட்டி அதனைத் தம் தாயிக்கு மொழியாய் நீத் தமிழில் திருநவ மாணவராகத் தொடுத்ததையும் ஆணியபுலவர் பின்வருமாறு பாடிபுள்ளார்.

மருவனர் காவிரி வாயிலு செப்பி
 கவிதை வாடினாலோ
 நடுநிலை? நந்தி தம்பிசூர/லு
 வருத்தமிற் செவிதிடையா
 பொருள்வளர் மகிழ்ச்சி கர்ப்பிதியான
 புதுப்படை விட்டிலிவாய்
 இருளனர் செய்கு பக்கங்கள் வாகி
 செருங்கவி செய்தனவே.

(மீனாட்சி மாணவ : 20)

ஆதிப்பாசவர் மீனாட்சி மாணவைய இயற்றிய காவதந்த நன்
 கழிபும் வகையின் தூலின் அகச் சான்றுகள் அமைந்தநிலை.

தொன்று லிபு தந்தித் தொனா வீரத்தித்தொண்டியுற்றெட்
 டென்றுவரு மாண்டிலிடை ஐமாத்நலவய சென்று
 சான்றிதாங்குந் திசுகலிடை - தானிருப தீயவே
 குன்றுமிரு நாணுரை வினைத்தமிழ் செய்தாரே.

(மீனாட்சி மாணவ : 18)

இப்பாடலின் கருத்தினைப்படிப்படைபில், காவல் முகம்மதபிர
 மரபினிடையே ஆதிப்பாசவர் பெற்ற மீனாட்சி வித்யாணை
 அன்றைய காலி பெய்து முகமிடது அகாலத்தின் தமிழில் விளக்கம்
 செய்ய, அதனை ஆதிப்பாசவர் லிபுந் 998 ஆம் ஆண்டு தமரத்
 தவவ்வய் மாதம் இலிபு தாழிந் சாண்டியாக்கினார் என்பதனை
 அறிவோம். இந்நிதவை ஆண்டிவாடி. இ.பி. 1589 ஆம் வருடம்
 நவம்பர் மாதம் முஸ்லிம்களின் லிபுந் 998 ஆம் ஆண்டு தவக்கர்
 பெறுகிறது. ஆதிப்பாசவர் இந்நிதருக்கும் ஐமாத்நலவயின்
 எண்ணம் இல்லாமைய் மாதம் லிபுந் ஆண்டின் தந்தாவது மாத
 மாதம். எனவே லிபுந் 998, ஐமாத்நலவயுக்கு இலணயான
 இந்நிதவை ஆண்டின் காலம் 1590 மார்ச்சு மாதமாகும். மேலும்
 லிபுந் 998 ஆம் வருடத்திய் முகாத்தவவ்வய் மாதம் இந்நிதவை
 ஆண்டிநிதச் சரிவாக இ.பி. 1590 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 8
 தேதியை தவக்கர் பெறுகிறது. ஆதிப்பாசவர் மீனாட்சி மாணவையத்
 தமிழில் செய்தித்தததாசு மேற்கொண்ட பாடலில் குறித்திருப்பதே
 ஐமாத்நலவயின் மாதம் 20 ஆம் தேதியாகும். ஆதிப்பாசவரின்
 இதரேகு இலணயான தேதி மார்ச்சு 27 ஆளும். இ.பி. 1590 ஆம்
 வருடம் மார்ச்சு மாதம் 8 தேதி விவாந் திரணமயாகும்
 அகாலது லிபுந் 998 ஆம் வருடம் முகாத்தவவ்வய் 19 தேதி
 செய்வாய்க்கிழமைவாக இந்நிதல் வேண்டிம். எனவே மேற்

குறித்த பாடல்கள்படி ஹிஸ்ட்ரி 998 ஆம் வருடம் மூலாதலவல்லவல் 20 த் தேதிக்கு இணையான கிறித்தவ ஆண்டு, மாதம், தேதி, மீழ்வையானது கி.பி. 1590 ஆம் ஆண்டு மாதம் 27 த் தேதி சென்னைக்கு மீழ்வையாகும். இத்தேதியிலேயே மீழ்வைய மாதவையையத் தமிழ்ச் சான்றுமாக்கினார் ஆலிப்புவலர் ஹிஸ்ட்ரி ஆண்டிபரி கணையான கிறித்தவ ஆண்டுகளை உறுதிப்படுத்துவது போல் ஹிஸ்ட்ரி ஆண்டுகளைக் குறித்துள்ள பாடலுக்கு அடுத்த செய்யலில் மீழ்வைய மாதவைய இயற்றல்க்க காவல்கை ஆசிரியர் கொள்வ மாதவையத் தருகின்றார்.

இவ்விலகு கொல்வமெழு நூற்றறைய கையான

டய்வலகு பையினுள் யதிலுறையிடு மூவா

மய்கற பிவள்ளகிற குல்தமிழ் குறைய

மல்கறக ராஸிபுயர் வண்டமிழின் வைத்தார்

(மீழ்வைய மாதவைய : 9)

இவ்வு ஆண்டிபரிவலர் மல்கற நகரினைக் கோத்தவலர் என்ற செய்தி யுடல் கொல்வம் 765 ஆம் ஆண்டு மீழ்வைய மாதவையைய வண்டமிழின் வைத்தார் என்ற செய்தியும் பெறப்படுகிறது. இக் கொல்வமாதவையிடு இணையான கிறித்தவ வருடம் கி. பி. 1590 ஆகும். இப்பாடலில் தமிழ் ஆண்டிபரி அடிப்படை விலான மாதம், தேதியையும் ஆசிரியர் குறித்துள்ளார். மீழ்வைய மாதவைய பல்லுளி மாதம் 18 ஆத் தேதி இயற்றப்பட்டதாக அறிகிறோம்.

மீழ்வைய மாதவைய ஆண்டிபரிவலர் கூடவுள் வாழ்த்து கூட்பட 744 செய்யுள்களில் யாத்துள்ளார். இது தனித்துக் காப்பு என்ற தலைப்பில் ஒரு செய்யுள் மட்டும் அமைந்துள்ளது. ஆக 745 செய்யுள்களைக் கொண்ட மீழ்வைய மாதவையில் அறுசீர்க் கழி நெடியடி யாசிரியல்குத்தம், அறுசீர்க்கழிநெடியடியாசிரிய ல்குத்தம், எண்சீர்க்கழி நெடியடியாசிரிய ல்குத்தம், கலில்குத்தம், தேரிசை வெண்பா, கூட்டனைக்கலித்துறை, கொச்சகல்கலிப்பா, கூட்டனைக் கலிப்பா, வந்தில்குத்தம், கலிலெண்பா, பட்டுறாண்ட வெண்பா, தாழ்சை, கலில்குத்துறை, நீவ மண்டிள யாசிரியப்பா முதலான 14 வகையான யாசிரியமையில் செய்யுள்கள் இடம் பெற்றிருப்பது ஆண்டிபரிவலரின் தமிழ்ப் பாண்டித்தியத்தைத் தெற்றென வினங்கக் கூடுகிறது. மேற்குறித்த யாசிரியமையில் அதிகமான பாடல் எண்ணிக்கைகள் தேரிசை வெண்பா, அறுசீர்க் கழிநெடியடியாசிரிய ல்குத்தம், அறுசீர்க் கழிநெடியடியாசிரிய ல்குத்தம், கலில்குத்தம் முதலான நாள்கு வகைகளுக்குள்ளேயே காணப்படுகின்றன.

கடவுள் வாழ்த்து, காட்டுச் சிறப்பு, பரவிரச் சிறப்பு என்பன மிக்ரூ மானவ னாளுக்கும் பிடிக்கவாக அன்புநீருள்சைமையால் பரவிரச்சிறப்பு பருதியிலே வருபொருள் உரைத்தல் அவையத்தவ்வாறு தாம் உறுப்போரும் கருத்துக்களை முன்கூட்டியே வரிவைப் படுத்திக் காட்டி உரைவர் ஆசிரியர். இதுதான் நெய்யுட்காண்க கொண்ட இப்பகுதியில்

அந்நவர் தன்னில் வாரும் அருமது நடுக்குச் சொர்க்க
முன்னுள் மீகுதா ஜெனி முடிமையும்

(43)

என முற்றி செய்யுளின் முகவிரண்டு வரியும்,

முன்னவால் உடுத்த எங்கள் முகம்மது மீகுதா ஜேஜும்
இன்பமாய்க் கணக்கிட்டு வந்தினை இயம்பக் கோங்கோ.

என இயுதிச் செய்யுளின் கடைசி இரண்டு அடியும் மிக்ரூத் தீயுச்சிபின் முடிவுப்பாற்றையும் கருக்கவாக அநீமுடிப்படுத்து விரைன. அதனை அடுத்த 'முள்' என்னும் தலைப்பில் வந்துள்ள பத்துப் பாடல்களும் விண்ணோற்றிப் பயணத்துக்குப் பின்னணி யாக அவையத்த சூழலை விவரிக்கின்றன.

மக்கத்தி என்னுந்நீ வள்ளலாகினை மத்தியுக்குத்
திக்ரூமது வானிலிடை சேர்ந்துறன் - மிக்கூடைய
நாவிரண்டு திவ் னை க்ரூமால் கோகினார்
கொலாவிரு நாழிடைவீட கார்த்த

(மீகுதாச மாலை:55)

எனவே ஆனீப்புவாவின் கருத்துப்படி மீகுதாச திக்ரூவு மீத்திறத் பயணம் துவக்கம் பெறுவதற்கு நாவிரண்டு திக்ரூவான்கு முன்புப் பிசுழ்ந்திருக்கிறது.

புனித மக்காவிலிருந்து துவங்கும் அன்இஸ்லாப் பயணம், ஷப்துக் முகத்தினால் சென்றடைந்து ஆங்கு பெருமாவார் நதி (சல்) அவர்கள் இஹு வழிபாட்டினை மீசுந்ததும் நிபுள்வகையும், அன்இஸ்லாப் பயணத்தின் பொது மக்களா தருக்கும் ஸபத்தின் முகத்திலின்றும் இடைப்பட்ட நிலையில் தாயகம் அவர்கள் எதிர் கொள்ளும் நீசுழ்ச்சினும் ஸபத்துக் முகத்தினிவல் உள்ளும் தலைப் பின் சிறு விளியாக ஆள்புழுவவரால் விவரிக்கப்படுகின்றன. இன்றும் முன்னிடுகன்கு மக்கா, மதீனா நகர்களுக்கு அடுத்தபடியாகப் புனித தராமாக ஸபத்துக் முகத்தின் விளைவுகிறது. இக்கரு முக்கியத்

தலம் வாய்த்த பைத்துல் முகத்திலைச் சென்றடைந்து இறைவழி
பாடு தாடாதும் மூர்னர் அல்லால் நமீ (அல்) அவர்களுக்கும் பல
செய்திகளை ஹிப்றயீல் (அலை) அவர்கள் உணர்த்துகின்றார்கள்.
பைத்துல் முகத்திலைக்குச் செல்லும் வழியில் எதிர்ப்பட்ட தூர்
கிராய் மலையினைக் கண்ட நமீகாரி அவர்கள் ஹிப்றயீல் (அலை)
அவர்களிடம் அதுபற்றி வினவ அதற்கு வரனவர் கோள் பதிலையில்
கிறார்கள்.

மேலிதி யாதக்தே சொல்லி ரென விண்ணவ மேலிதிவரமா
தூரி கிராமலை யாயிது மூரா தொடர்ந்துமல் லாவுடனே
வீரீய மாய்வக வித்தது மிம்மாலை மீதிலி வேதவுறாத்
தேரூர் வேத பிறவிய தும்பிது தன்னிலை, பென்றனரே,
(மிகுறாக மாலை:85)

தூரி கிராய் மலையினைக் கடத்து சென்றபோது தங்களுக்கு
எதிர்ப்பட்ட வாரவினை நாயகம் (அல்) அவர்கள் கண்டார்கள்.
அவ்விடத்திலே உடனடியாகத் தோலுடை நடத்தும்கடி ஹிப்றயீல்
(அலை) அவர்கள் தெரிவித்தாக ஆலிப்புலவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அந்நக வானலை ஸம்புற மீட்டுற வம்புற மாலைமீசே
வந்திதொரு வாய் தெரித்தது வராமது லைந்து ளார்
வணமாயிச்

சித்திய மூட்டை சேரிட மரமதி வேத்பு ரீசெனமநீர்
சந்தப பிற்றிய சண்டறக் காத்திம்மன் தான்றொறு
மென்றனரே

(மிகுறாக மாலை:92)

எழுவானியல் தலைப்பிச்சீறி அமைந்த செவடிக்களில் ஆலிப்
புலவர் நாயகம் (அல்) அவர்கள் எழு வானத்திலும் கண்ட புகழை
களையும், அவ்வாறல்லிள் பெருமைகளையும் எடுத்துக் கூறுகிறார்-
ஒவ்வொரு வானத்திலும் பல நமீகாரனை நாயகம் (அல்) அவர்கள்
சந்தித்தார்கள் என்பது விரிவாக மிகுறாக மாலை:85 இடம்
பெற்றுள்ளது. முகம் வானத்திற்கு நாயகம் (அல்) அவர்கள் சென்ற
போது அங்கு பல மாட மாலைகளைக் கண்டார்கள். அம்மாலி
கைகள் வாருக்காக அமைக்கப்பட்டிருந்தன என்பதையும் ஆலிப்
புலவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

முகம்மது நமீ அவர்கள் தங்களை விண்ணேறிப் பயணத்தில்
முதலாம் வானத்தை அடைந்ததும் அவ்கிருந்து பூமியைப் பார்
தார்கள் அப்பொழுது நாயகத்தின் காட்சிக்குத் தென்பட்ட

பூமியின் உருவம் ஒரு சிறிய விண்குழப் போல் இருக்கதாக ஆனப் புள்வர். இவ்வாறு சூழப்பட்டுள்ளார்.

அவ்ரு நின்று மிதித்துவிடா வாயமதை தன்நயினார்
செய்முனைகள் கண்ணாற் றெயிந்தளா - ராசிகே
கருகியாய்க் கிந்திசெய்ந்து தோன்றுவது போய
இருக்கின்ற திப்பூ ணீடம்.

(மிகுதாசு மானவ்-326)

ஆண்டைக் காவத்தில் 'அப்போயோ' விண்ணெனிக் கவம் வாய் வெளிப் பாயணத்தை மேற்கொண்டு சந்திரனில் அடிவைத்தவர் களுள் ஒருவர் நீல் ஆய்விட்டிரோல் என்ற அமெரிக்கராவார். அவர் சந்திரனிலிருந்து பூமியைப் பார்த்தார். அப்போழுது அவருடைய கண்களுக்குப் பூமி ஒளிவிளக்காகத் தென்பட்டது என அவரிர குறிப்பிட்டுள்ளார். நாம் பூமியிலிருந்து பார்க்கும் பொழுது சந்திரன் ஒளிமயமாய் உள்ளவாறு நமக்குத் தோன்றுகின்றதே அநே போன்று சந்திரனிலிருந்து பார்க்கும் பொழுது பூமி தென் பட்டது என்பதே அவர்தம் கூற்றின் கருத்தாகும். 1400 ஆண்டு களுக்கு முன்னர் பெருமான்வர் கண்ட காட்சியாக அவர்களின் போள் மொழிகளில் வந்துள்ள கருத்துக்கும் 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அக்கருத்துக்களை அடிப்படையாக வைத்து ஆஸிப்புவவர் தமது மிகுதாசு மானவியில் பெருமான்வர் கண்ட காட்சியைப் பற்றிய குறிப்பு அமையப் பெற்ற மேற்குறிப்பிட்ட செய்துநம் விஞ்ஞான ரீதியில் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியவை என்பதை அண்மைக்காவ நீல் ஆய்விட்டிரோவின் அனுபவக் கூற்று உறுதிப் படுத்துவதாகக் கொள்ளலாம் அல்லவா?

விண்ணேற்றப் பாயணத்தின் போது விதிக்கப்பட்ட இறைவனது கட்டளைகளுள் முக்கியமானது முன்சீம்களுக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள ஸூரிய நேரத் தொழுகையாகும். நாயகம் (அ) அவர்களிடம் பல் வேறு கட்டளைகளையும் அல்லாஹ் உரித்தாக்கிய பின் இறுதி யாக உபி (அ) அவர்களுக்கும் அவரது உம்மத்தொருக்கும் ஐம்பது நேரத் தொழுகையை கடமையாக்கினான்.

வல்லாய் பற்றுலை விதித்தியென் தோத வரிசைநரி
அவ்வா மொழிந்தன நன்னயி யேநிலை மன்புனைவத்துச்
சொல்லொரு வையம்பது நேரத் தொழுகையைக் தூர்ப்புவின
மெகிலாய்த் தொழுமென தன்நயி யோம்பட்டு லீண்டனிர

(மிகுதாசு மானவ்-330)

இத்தகு கட்டணையைப் பெற்று மீண்டிருப்போது வழியில் மூசாநபி அவர்களையப் பெறுமானார் எந்தித்த நியாய அக்லாத்தலின் கட்டணையை எடுத்துக்கொ. அதற்கு மூசாநபி அவர்கள் நபி (சஃ) அவர்களின் உம்மத்தோர் இத்தகு வண்ணக்கையில் தொகு எணையைச் செய்து இயலாதவர்கள் என்று எடுத்துக்காட்டு மீண்டும் அக்காத்தலிடம் சென்று கேட்கும்படிக் கூறினார்கள்.

அம்மோல் நிகமொன்றிற் கையம்பது நேரத் தொழுவீதித்தான்
கையென்று வந்தவன் யானென்று சொல்லக் கழுநாட்டுநான்
செவ்வீர் நபியே றுமதுவும் எத்தினர் செய்வப் பரிநான்
மெய்யா கரிடஞ்சென்று சேறுமென்றார் மீண்டுந் தென்றே
(மிகுநாக மொவை:631)

மூசா நபியவர்கள் செய்வீரின்மையக் மீண்டும் வல்லாம் வல்ல அல்லாநல்லின் அருகிடத்திற் சென்று நாயகம் இறைந்துள்ளார்கள் அண்ணல் நபி (சஃ) அவர்களின் இறைந்துகதவை ஏற்ற வல்ல அல்லாநல் இவ்வாறு பாசித்தான்:

ஆராமும் பேரநீறு முகம்மத ரேயுமக் கானசெந்த
யாராய நுன்மொழித் தேர்வலி கூர்ந்திட யாவணக்கெற்
சீராக எவய்ப தொகுத்தத் தொழுவச் செய்விலை
நேராக வளந்தொகுத் திற்றத் தனென்றொழு நத்தகுமே.
(மிகுநாக மொவை:640)

இவ்வாறு நாயகம் நபி (சஃ) அவர்கள் பெற்று வந்த இறை கட்டணையே முஸ்லிம்களால் அக்லிலிருந்து இத்தகு இறை வணக்க வழியாடாகப் பின்பற்றப்பட்டது வகுமிகுது.

பிந்தாறு பாவைத்தை முடித்துக் கொண்டு முகம்மதுநபி அவர்கள் இனிதே மக்கம் மீண்ட செவ்வி நபியுள்ளாநல் 'மக்கம் எத்தலியன்' என்றும் பகுதியில் விவரிக்கப்பட்டிருளது. இவ்வியலில் 165 செயற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

பெருமாவலார் முகம்மது நபி அவர்களின் அபிசையிக்க விண்ணொற்றிய பாவைம் என்றும் மீண்டுந் நகழ்ச்சி பிற்காவநிலம் வாழ்ந்த முஸ்லிம் அல்லாத பெரும் அவர்களின் கற்பனாக்கீதையை வளர்ப்பதற்குத் தூண்டுதலாகப் அமைந்திருந்ததை அத்தகைய யோராய் இம.நிற்ப்பட்ட இங்கதியவர்களிருந்து புணாதின்றது. அதனை போன்ற பூரொய்யிய மொழிகளிலும் இத்தகையசெய்க் தாக்கள் ஏற்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம்.

மட்சிட் பதிவைக்கழைத்ததில் அறப்பு பேராசிரியராகக் கடமை ஆற்றிய வப்பாசிய நாட்டவரான மிகேல் அசின (Michael Assin) என்பவர் அன்று நோவீதிய மீட்டுதல் பற்றிய இலக்கியங்கள் ஐரோப்பாவின் மக்கியவை இலக்கியங்களிலே பெருமளவு நாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவன் விதத்தினால் எட்டிக் காட்டி உல்லாசம். இத்தாலிய யொழிவிலே கூந்தே என்பவர் டிவின் கொமெடி (Divine Comedy) என்றும் கவிதைகளை இயற்றி உண்ணர் என்றும் மத்திய கால ஐரோப்பிய இலக்கியத்திலே சிறந்து விளங்கிய இக்கவிதைகளில் மீட்டுதல் தீயுக்கினை நாக்கய் பெரிதும் காணக் கூடியதாக உள்ளது என்றும் ஆப்பிராசியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திருநெறி நீதம்

திரு + நெறி + நீதம் என்றும் மூன்று சொற்களைக் கொண்டது திருநெறிநீதம் என்றும் சொற்றொடர். திரு என்றும் சொல்லுக்குப் பல கருத்துக்கள் உண்டு. அழகு, புனிதத்தன்மை, செல்வம், திவ்வியம் போன்ற பல கருத்துக்கள் உண்டு. நெறி என்றால் வழி, சமயம், விதி, நல்வொழுக்கம் முதலிய பல பொருள் களைக் குறிக்கும். நீதம் என்பது தகுதியானது, நீதியானது என்பவற்றைக் கட்டும். நல்வொழுக்க நீதிகளை விவரிக்கும் புனிதமூல் என்பது திருநெறிநீதம் என்பதன் விளக்கம் என்பதாம். திருநெறிநீதம் என்றும் தலைப்புக் குறிப்பிடுவது போன்று இத னால், புனிதமான இவ்வாயிச சமய நல்வொழுக்க நீதிகளைத் தள்ளிவிட்டதே கொண்டுள்ளது.

கடையில் எழுதப்பட்ட இவ்வாய் பற்றிய வேறு னாய்களில் கூறப்படாத இவ்வாயிச நல்வொழுக்க மூறைகள் திருநெறி நீதத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. இவ்வு விவக்கப்படும் இவ்வாயிச மூறுக்கங்கள் வினா விடைகளாக அமைந்துள்ளன. யூதர்கள் 19-ஆல் பெருமானார் முகம்மது (சல்) அவர்களிடம் கேட்ட, கேள்விகளும் அவர்கள் அவற்றிற்கு அளித்த விடைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றோடு பெருமானார் முகம்மது (சல்) அவர்களின் விடையில் விளக்கம் தேவைப்படாது பெருமானார் தொழர்களின் அவிளக்கத் துக்கான வினாக்களும் அவ்வினாக்களும் பெருமானார் அளித்த விடைகளும் இவ்வு இடம் பெற்றுள்ளன.

திருநெறி நீதம் நான்கு பெரும்பகுதிகளாகப் பிரிக்கப் பட்டுள்ளது. நான்கு படவங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. முதற் படவத்தில் பொதுப்படையான இவ்வாயிசக் கொள்கைகளும்,

திரண்டாவது படவத்திற் றுண்டியன் இரயானாரும் பற்றிய அழகுக்கொப்பட்டனவும் விவகரிக்கப்பட்டனவுமாயிற்றுநிறைந்தவரும் கீவரிக்கப்பட்டார்கள். திருமலம் திருத்தம்புறம் கிவரர்களும் இப்படவத்தின் தரப்பட்டுள்ளனர். முன்றும் படவத்தின் இவ்வாத் தில் கிவகரிக்கப்பட்ட அரும்களில் கடுப்பினர் அவற்றை அறியும் வகையும் தம்வாறு பாசு நடவடிக்கைகளில் கடுப்பினர்களுக்கு அறிக்கப்படும் தண்டனைகளும் தவறாமல் நடப்பட்டுள்ளனர். அவற்றொடு முன்மீக்கிவையே சொத்துப் பிரிக்கப்பட்டுவந்தது சீயாமயான விதிமுறைகளும் இப்படவத்தின் கிவகரிக்கப்பட்டுள்ளனர். தாண்டாவது படவம் திரண்டாயர் சீயாமயப் பட்டுள்ளது முதலாவது பிரிவின இறுதிநாளின் அடையாளங்களும் அதற்கு அமைதும் முறையும் கிரியாக கிவகரிக்கப்பட்டுள்ளனர். இரண்டாம் பிரிவில் உலகம் அழிந்ததின் இன்னொரு பொருளை கருத்து இன்னொரு மருமை தளவில் ஏற்படும் திருத்தங்களும் அவற்றின் தாதுபிரிவுகளும் துறவுக்கமாக வருணிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

திருநெடுநீதம் வட்டமும் தாண்டி உள்ள தாண்டி படவங்களிலும் தாண்டித்து இரு அறிந்துபத்தியு செய்ப்பட்டியே இடம் பெற்றுள்ளனர். ஆகாசி இப்பொழுது பதிக்கப்பட்டுள்ள தாண்டி சொத்துப்பாடல்களின் வகைக்காக தாண்டித்து இருதாழ்த்திப்பத் தொன்பது வகை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தாண்டி படவத்தின் திரண்டாய் படவத்திலுள்ள தாண்டித்துத் தொன்பதுதாழ்த்தித்தாண்டாய் செய்ப்புக்குப் பிரிவு இடம் பெற்றுள்ள முன்று செய்ப்புக்களும் திருநெடுநீத ஆதிவாரால் தியத்தாண்டிவை போல் தோன்ற கிவகரிக்க, அதன் பதிப்பாக்கியத் தாம் திருவகையே உள்ள ஒரு குறிக்கோளை திருவடித்தாண்டி யிவகரிக்க சொக்கப்பட்டவை வந்து உருமை. அறிந்து பாடல்களின் வார்ப்பணத்திலும், அம் முன்று பாடல்களும் இவ்வகை சொருக்கனாகவே தொண்டிப்பட்டுவனையாவை ஆகும் என்பதை வகித்துவகித்துவதாழும்.

திருநெடுநீதத்தில் உள்ள விடுபயங்கள் அவைத்துள் முகர்மது தாண்டித்து அவர்கள் திருவார்ப்புத்தகுவிவகரிக்கின்றன என்பதும் தவறாமல் திருநெடுநீதகாக அமைந்துள்ளனர் என்றும் உலகத்தாண்டி செய்றுத் தவறாமல் கடுப்பினம் பெறுவார் என்றும் அவ்வாறு உலகத்தாண்டி வகை செய்றுக்காவிட்டால் துவறுவாது சமாயும் வகைக்காழும் அவ்வாறு கிட்டுக்கெடுக்கும் என்றும் கருதிக்கொடு. இக்கருத்துக்களை தொண்டி பிரிவுதும் பாடல் திருநெடுநீதம் என்றும் சொ

தூணைக் குறிக்காது நூலில் உள்ள பொருளினையே இயம்புவதாக அடியந்நிரும்பனதாக காணலாம்.

என்னவாரிற்று தூவ்வா வவாரிடு போரைச் சொத்து

தென்னிய மஹயோரிக் கெல்லாம் திருநெழி நீதம்

சொல்வார்

உள்ளத்தி டூணைத் தாளை உகடுதிடார் சரகுக் கேறார்

கன்னலாம் வணக்க மீமார் கருத்தை விட்டே குமையன்றார்

(இரண்டாம் படலம்:8)

திருநெழி நீதம் என்பதை ஆசிரியர் தீனெழிநீதம் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். தீன் என்பது இன்னாததைக் குறிக்கும். ஆதலால் தீன் நெழி நீதம் என்பது இஸ்லாமிய நெழிமுறைகளைப் பற்றிக் நீதிதன் எனப் பொருள்படும். திருநெழி நீதம் என்றும் இந்நூலுக்கே தீனெழிநீதம் என்றும் பெயரும் சூட்டப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

திருநெழி நீதம் என்றும் நூலில் அடம்பியுள்ள பொருள் அனைத்தையும் முதல் முதலில் உரைக்கலித்தவர் முகம்மது நபி (அல்) அவர்களே யாவார். எனவே திருநெழிநீதம் என்றும் நூலினே பல தடவைகள் அவர்கள் திருநெழி நீதர் என அழைக்கப் பட்டுள்ளார்கள்.

திருநெழி நீதம் என்பது தீனெழி நீதம் என எவ்வாறு அழைக்கப்பட்டதோ அல்லாதே திருநெழி நீதர் என்பது தீனெழி நீதர் என்றும் இந்நூலில் அழைக்கப்பட்டுள்ளமைகளைக் காணலாம்.

முகம்மது நபி (அல்) அவர்கள் பல பாடல்களில் திருநெழி நபி என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். சில சமயங்களில் திருநெழி நீதம் என்பதில் உள்ள நீதம் குன்றி திருநெழி என்றும் வழங்கப்படுகிறது.

திருநெழி நீதம் என்றும் நூலில் ஆசிரியர் பீர் முகம்மது என்பவர், இந்நூலைப் பதிப்பித்தவர்கள் இது தற்கால பீர் முகம்மது சாஹி் போலியுய்வாதல் அவர்கள் திருவாய், மலர்ந்த தருளியது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இது 1929 ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டது. இதன் சுருக்கமான வேறொரு பதிப்பும் அன்று. திருநெழி நீதத்தின் உள்ள எந்தப் பாடலிலும் பீர் முகம்மது சாஹி் ஒலிபுகலாயல் அவர்களைப் பற்றிய சொல்லைக் காண

முடியாத ஒரு சில பாடல்களிலே பிருமுகம்மது என்றும் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பீர் என்பது மாரிகைச் சொல். ஆயிரக்கொருவை அல்லது தலையாடல் குறிக்க இக்கொல் பயன்படுத்தப்படட்டுள்ளது.

இக் காலில் முதலாவது பாடல்தான் இடம் பெற்றுள்ள பதினாற்தாம் பாடலில் புவனர் தம்பெயரைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்தப் பாடலில் இருநூல்களாலும் வாழ்க்கையில் அறியத் திரண்டாம் ஆண்டு தீவிரந்த சம்பவங்களை வருணிப்பதாகக் கூறிய தமது பெயரையும் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மீதலி யிறகு நுல்லா இருநூலு காளு நானில்
ஆதி யின்றி வைய பழத்தி ளண்டா மாண்டிக்
காதவன் லிலேறும் வள்ளல் காரண கலிதை பாடப்
பேரையென் றெனிலைப் பிருமுகம்மதக் பேசு குருவே

பிருமுகம்மது என்றும் இவ்வாறேயே பெயர் பெருமானார் முகம்மது (சல்) அவர்களையும் குறிக்க முகமாக ஒரு பாடலில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. திருநெல்வி நீதம் என்றும் நூலை இயற்றிய பிருமுகம்மது என அவர்களையும் குறிக்கும். திருநெல்வி நீதம் அடுத்த பெருமானார் (சல்) என்றும் பீர் முகம்மது என அவர்களையும் குறிக்கும். அவ்வாறு இரண்டு பெயர்களையும் குறிக்கமுடியாத இக் கால்களில் பீர் முகம்மது என்றும் அக்கொல் தோடரைத் தமது ஊரில் உள்ள ஒரு பாடலில் அமைத்தும் பாடி யுள்ளார்.

தூறெனலி துள்ளும் முகம்மதக் பவனியின் வகுத்திரவர்
குழாய்பயிற்

பீரு முகம்மதன் திருநெல்வி நீதம் மீறாந்த மனார் சைவநியக்
கூலடி முகம்மத மீறலும் மறிக்கி கொண்டன பெருமே முகமு
பெருமையு மிருபதி யறிவ யிரிவம் னவந்தடி பிழைப்பே பேணி
(நான்காவது பாடலும்; இரண்டாம் பகுதி: 378)

மற்றொரு பாடலில் ஆரீசீஸ் தம்மைக் கலி என்று மாதிரிகே குறிப்பிட்டுள்ளார். என்னொரு பெருமானார் முகம்மது (சல்) அவர்களைப் புகழும் இறுதி காலில் தாமும் பெருமானாவப் புகழ்வதான இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கலியும் முகம்மது தயிபதம் புசந்தே
காரண சோபை முறைப்பார்

(நான்காவது படலம்; : இரண்டாம் பகுதி : 438)

திருநெலி நீதம் இயற்றப்பட்டது. காலம் ஒரு பாடலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பாடல்களையெல்லாம் திருநெலி நீதம் ஒரே இடத்தில் 1022 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டினர் திருப்பதாம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை பாடி முடிக்கப்பட்டது என்பது புலனாகின்றது. இக்குறிப்புகள் ஒரு பாடலில் இவ்வாறு இடம் பெற்றுள்ளது.

ஒருபடி மிகறத் தாடி குவையத் தாயி ரத்தின்
இருபதி ரண்டா மாண்டி, கீயம்பிடும் றுபி புலா
கருமென் திருபதன்று காரண வெள்ளி நான்கு

திருநெலி நீதம் பாடத் திருவருள் பெருகத் தானே (17)

இங்கே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள லிஜீதி ஆண்டுகளுக்குச் சமவாய ஆண்டின் ஆண்டு வி.பி. 1613 ஆம் ஆண்டாகும். அந்த ஆண்டின் இஸ்லாமிய மாதமான தமிழ்நாட்டினர் மாதம் முதலாம் மீற (அதாவது முதலாம் நாள்) மே மாதம் 10 ஆம் தேதியாகும். எனவே தமிழ்நாட்டினர் 20 ஆம் நாள் தூண்மாதம் 7 ஆம் தேதியாகும். இதற்கிணங்க திருநெலிநீதம் வி.பி. 1613 ஆம் ஆண்டு தூண் மாதம் ஏழாம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை இயற்றப்பட்டதாகும். இந்தத் தேதியை அடிப்படையாக வைத்துப் பார்க்கும்பொழுது திருநெலிநீதத்தில் இடம் பெற்றுள்ள 16 வது செய்யுள் இடைச் செருகலாகப் புத்தம்பட்டுள்ள ஒரு செய்யுளாகும் என்பது தெரியவரும். இந்தப் பதிலாறாவது செய்யுள் சதக்கத்துல்லா (றா) அவர்கள் திருநெலி நீதம் இயற்ற அந்நாள் ஆரீயருக்கு உரைவழங்கினார் எனக் குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் இக்குறிப்பு உண்மைக்கு முரணாக அமைந்துள்ளது.

செய்த சதக்கத்துல்லா அப்பா அவர்கள் லிஜீதி 1042 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார்கள். இது ஆயின் ஆண்டு 1632/1633க்குச் சமமானும் லிஜீதி 1042 இல் பிறந்த செய்த சதக்கத்துல்லா அப்பா அவர்கள் லிஜீதி 1022இல் பிறந்தவராகும் என்பதால் இயற்றப்பெற்ற திருநெலி நீதத்துக்கு உரையுறையி இருக்க முடியாது. எனவேதான் சதக்கத்துல்லா அப்பா அவர்கள் உரையுறையிவதாகக் கூறப்படும் கூற்று இடம் பெற்றுள்ள திருநெலி நீதம் செய்யுள் (17) இடைச் செருகலாகும். கடைபெற்றிராத ஒரு திகழ்க்கிணங்க குறிப்பிடும ஒரு செய்யுளாகும். பெரநிலர் செய்த சதக்கத்துல்லா அப்பா அவர்களைக் கத்தம் குங்குருடன் தொடர்பு படுத்திக்கொள்வது மரபாக இருக்கிறது. இதனையே திருநெலிநீதம் பதப்பாசிரியரும் பயன்படுத்தி உள்ளார் என்று கூறுவது தவறாகாது. பதப்பாசிரியர்

சதக்கத்துவவா அப்பா அவர்களின் பிறந்த ஆண்டாகக் கருத்திடுவொவ்வாறு இச்செய்யுளை இங்கே சேர்த்துள்ளார் என்பது உறுதல் வேண்டும்.

திருநெறிநீதத்தில் முன்னுரைமிக் அதன் பதிப்பாளியர் மந்தொரு தவறான செவ்விலையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 'காயல் பட்டணத்து குதுபு செய்து சதக்கத்துவவா வெய்யை ஆடும் அவர்கள்...தற்காலக்கு வந்த காலம் கொல்லம் 620 ஆம் ஆண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது. பீர் முகம்மது சாயி அவர்கள் சரித்திரத்திற் செய்து சதக்கத்துவவா என்பவர் செய்து பீர் முகம்மது சாயி அவர்களுக்கு இதைப் பாட உத்தரவுகொடுத்தார்கள். நம் மாராயம்-பெற்றார்கள்' என்று முன்னுரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கொல்லம் ஆண்டில் ஆரம்பம் கி. பி. 825 ஆகும். இதன் அடிய்படையின் கொல்லம் 620 ஆம் ஆண்டு கி. பி. 1445க்குச் சமமாகும். கி. பி. 1445 ஆம் ஆண்டு ஹிஜ்ரி ஆண்டு 849க்குச் சமமாகும். ஹிஜ்ரி 1042 ஆம் ஆண்டில் பிறந்த செய்து சதக்கத்துவவா அப்பா அவர்கள் ஹிஜ்ரி 849 ஆம் ஆண்டுக்குச் சரியான கொல்லம் ஆண்டு 620 இல் தற்காலக்கு வந்திருக்க முடியாது. (வந்ததாகக் கூறுவது பெருந்தவறானது). இதனைக் கொண்டு பார்க்கும்பொழுது திருநெறிநீதம் 1042... சதக்கத்துவவா அப்பா அவர்கள் உலா வழங்கினார் என்பது ஏற்கமுடியாத ஒரு கூற்றாக அமைகின்றது. பொருத்தமாகத் குறிப்பாகி விடுகிறது.

திருநெறி நீதத்திதழின் பாடல்கள் அமைத்தும் அந்தாதித் தொண்டாயாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். திருநெறிநீதத்திலே இடம் பெற்றவுள்ள முதல் பாடல்திலே உலா முதல் பத்தொன்பது பாடல்களும் ஏனைய இல்லாமியத் தரித் தூவணிக் இடம் பெறும் கடவுள் வாழ்த்துச் செவியுட்களாகவே அமைந்துள்ளன. திருநெறி நீத ஆசிரியர், பீர் முகம்மது அவர்கள் அப்பாடல்களைக் கொண்ட படலத்தைக் கடவுள் வாழ்த்துப் படலம் என அழைக்கவில்லை. ஆனால் அப்பத்தொன்பது செய்யுட்களும் கடவுள் வாழ்த்திக் இடம்பெறும் செவியுட்களைப் பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றன. தான் திருநெறி நீதம் என்றும் தூறுக்கு முவாதாரமாக அமைந்தது உலாகல் ஆரீபீன் என்பதை முதலாம் செவியுடன் ஆசிரியர் பீர் முகம்மது அவர்கள் இவ்வாறு பாடியுள்ளார்.

நிருதேயீ தீதமென் னுரைத்திடும் வாசகந்
 திசையெங்கும் படைத்திடும் நிறவேள்
 அருமறைப் பொருளை அமைதா யிருந்த
 அனைத்தையு மறித்துவ மாக்கள்
 குருமறைப் பொருளாய்க் கூறிய பழைய
 கோர்வையென் நெடுந்தள ரீமாமுடையிவ்
 லீனிலொடு களிசில்ப் பவமுறை விதமும்
 விசித்திரு தமிழினிள் விதமே

(1)

நிருதேயீதீத ஆசிரியர் பீர் முகம்மது அவர்கள் ஏனைய கவிஞரைப்போன்று கடவுள் வாழ்த்தில் இடம்பெறும் பெரி போர்கள் ஒவ்வொருவரையும் பற்றி ஒவ்வொரு பாடல் இயற்றி விட்டவை. மாறாக ஒரே பாடலில் பல பெரியார்களைப் பற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார். ஒரே பாடலில் அவர்கள் அனைவருடைய ஆசிரி வாதத்தை நாடி உள்ளார். பீர் முகம்மது புலவர் அவர்கள் தமக்கே உரிய பாணியில் கடவுள் வாழ்த்தைப் பாடி உள்ளார் என்பது இதிலிருந்து புலனாகின்றது. அப்பாடலில் முகம்மது நபி (சல்) அவர்களையும் அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்த நான்கு கலீபாக்களையும் பெருமானார் (சல்) அவர்களின் நிருப்பெயர் இறைவர்களையும் முகையதீஸ் அப்துல்காதிர் (றஹீ) அவர்களையும் ஏனைய இறைநோக் செல்வர்களையும் மகாதீயோர்களையும் புகழ்ந்து பாடி உள்ளார். முதல் நான்கு கலீபாக்களையும் புகழ வந்த ஆசிரியர். பீர் முகம்மதுபுலவர் அவர்கள், ஒரு புதிய உத்தியைக் கையாண்டுள்ளார். அந்தக் கலீபா நான்கின் பெயரைக் கூடக் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டிருக்க முறையிலிருந்து அவர்கள் யாவர் என்பது தெள்ளத் தெளிவாக விளங்குகிறது. அந்த நான்கு கலீபாக்களுள் முதல் இருவரும் பெருமானார் முகம்மது (சல்) அவர்களின் மாமனாராகும் பாக்கியத்தைப் பெற்றவர்கள். அபூபக்கர் (றஹீ) அவர்களின் புதல்வி ஆயிஷா அம்மையார் அவர்களையும் உமறு சுத்தாய் (றஹீ) அவர்களின் புதல்வி ஹபீரா அம்மையார் அவர்களையும் பெருமானார் முகம்மது (சல்) அவர்கள் நிருமணம் புரிந்தமையினால் அபூபக்கர் (றஹீ) அவர்களும் உமறுசுத்தாய் (றஹீ) அவர்களும் பெருமானாரின் மாமனாராகும் பாக்கியத்தைப் பெற்றவர்கள். குலபாஉறாசியின் வர்ணசாய் வந்த நாம்குள் கடைசியாக வந்த இருவரும் அண்ணல் நபி (சல்) அவர்களின் மருகராகும் வாய்ப்பைப் பெற்றவர்களாயினர். குன்றாவது கலீபா வாய்ப்பு

உதுமான் இப்பனு அப்பாள் (நலி) அவர்கள் அண்ணல் நலி (சல்) அவர்களின் துணையாக அம்மைவார் உம்முஜுத்தரம் அம்மைவார் ஆகிய இரண்டு புதல்வியர்களை ஒருவாடில் ஒருவராகத் திருமணம் முடித்தார்கள். நான்காவது கல்பாயாகிய அலி இப்பனு அப்தாஸிப் (நலி) அவர்கள் நலி (சல்) அவர்களின் இணைய புதல்வி பாத்திமா அம்மைவார் அவர்களைத் திருமணம் புரிந்தார்கள். இதன் பின்னாக உதுமான் இப்பனு அப்பாள் (நலி) அவர்களும் அலி இப்பனு அப்தாஸிப் (நலி) அவர்களும் அண்ணல் நலி (சல்) அவர்களின் மருமராதும் ளாம்பிப்படி பெற்று விளங்கினார். இத்தரால் ளாம்பிப்படி மருமகன்மகன்மகன் அவர்கள் மாமனாதிருப்பார் மருமகனாதிருப்பார் எனத் தனிப்பிட்டுள்ளனர். இவர்களுக்குத் தங்கள் தங்கள் சொண்ட-பாடல்களைப் பாடிப்போய்.

மக்களா நகலின் வசீலல் முயிம்மதர்
 இருபதத் தையும் போதீநி
 மாமரு யிருப்பேர் மருமரு யிருப்பேர்
 இருப தத்தையும் போதீநி
 தீக்கெல் வார்பு கட்டா சனூதர்
 இருபதத் தையும் போதீநி
 தீக்கொ கருமை தீக்கொதுல் காநிர்
 உருமெல் கிரசி வேய்ரி

(4)

இப்பாடலில் அடுத்த இரண்டு அடிகளிலும் ஏனைய இவற்றோர் கரும் பெரிப்போர்களும் புகழப்பட்டிருக்கின்றனர். போதிரப் பட்டுள்ளனர்.

திருநெல்வேலி என்னும் நூலில் கூறப்பட்டிருக்கையை விடா விடைபாடலே அமைந்துள்ளது. மேற்கூறத் தீக்கொடுள்ள மயிரிப் நாட்டில் இருந்து வந்த நூதர்கள் பெருமாரார் (சல்) அவர்களிடம் இவ்வாறு பற்றிய கேள்வியை கேட்க அவ்விலாசிகட்கு அண்ணல் நலி (சல்) அவர்கள் இத்தத்த விடைகள் இத்தாலில் இடம் பெற்றுள்ளது. வினாக்கேட்டவர்கள் மயிரிப் நாட்டைச் சேர்ந்த புதர்கள். இவர்களைப் பற்றிய குறிப்பு பல பாடல்களில் வந்துள்ளது.

அப்தாஸிப் எது என்பதை 26 செய்யுட்களிலும் (268-293) பெரிது எது என்பதை 28 செய்யுட்களிலும் (294-321) கிரிது எது என்பதை 8 செய்யுட்களிலும் (322-329) ளாம்பி எது என்பதை 5 செய்யுட்களிலும் (330-334) எது கொடிது என்பதை 26 செய்யுட்.

களிலும் (335-360) ஆசிரியர் துணுக்கமாக வருணித்துள்ளார். அறிவு, பெரிது, சிறிது, உரிது, கொடியது என இவ்வைந்தினையும் வினக்குமாறு யூதர்கள் நபிகன்நாயகம் (சக்) அவர்களிடம் வினவினர். அவற்றைப் படிப்படியாக அதே முறையில் விளக்கிணர்ச்சி அவ்வைந்தி (சக்) அவர்கள். இக்கருத்தினையே பிருமுகம்மதுப்புவர் இவ்வாறு ஒரு பாடலில் வருணித்துள்ளார்.

அறிதொரு பெரிதே என்றும் அருவியெ டிரிதே என்றும்
உரிதொரு கொடியதே என்றும் உவ்விலி யுசமையாக
பெரியவன் துதே றுற்றும் பென்பென் றரசர் கேட்க
சரியினை இவ்வான் துதர் சாற்றினார் கேள் றரிதே

(268)

முதலாம் படவத்தியுள்ள 517 செய்யுட்களுள் ஏனையவை படைக்கப்பட்ட விதத்தினையும் அப்படைப்போடு தொடர்புடைய மற்றைய விவரங்களையும் கொண்டுவராத அமைத்துள்ளன. வரிசையாக என் இடப்பட்ட. 39 பகுதிகளைக் கொண்டன. திருநெல் தீதத்தில் இடம்பெற்றுள்ள இரண்டாம் படவத்தில் 20 ஆம் பகுதிக்கும் 21 ஆம் பகுதிக்கும் இடையே உள்ள ஒரு பகுதி என் இடப்பட்டாமல் இருக்கக் காணலாம். பொருளடக்கத்திலும் இவ்விடை வெவ்வேறு காணலாம். இந்தப் படவத்தின் மாதிரியே அதன் பல்வேறு பகுதிகள் வரிசையாக என் இடப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாம் படவத்தின் மூன்றாம் இயல்பான விதிமுறைகள் விதந்தொடர்ப்பட்டுள்ளன. ஆன்பென் இருபாலானையும் பற்றிய ஒருக்களுற்றைன் இப்படவத்தின் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. மணவன் மணவன் உறவு, அனுமதிக்கப்பட்ட (சரியத்) வைப்பாட்டிகளின் விவரம், விவக்கப்பட்ட (ஹதாம் ஆன்) பெண்களின் தன்மை, விரும்பத்தகாத (மல்லுதல் ஆன்) பெண்களின் தன்மை, அனுமதிக்கப்பட்ட (ஹலால் ஆன்) பெண்களின் தன்மை, எந்தெந்த ஆண்கள் எந்தெந்தப்பெண்களை மணக்கக்கூடாது, விரும்பத்தகாத மணவரின் தன்மை, அனுமதிக்கப்பெற்ற மணவரின் தன்மை முதலியன இப்படவத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. திருமணச்சடங்கு (நிக்காஹ்) எவ்வாறு நிறைவேற்றப்படக் கூண்டும், அதற்கான இஸ்லாமியமாத நபித்தலைவர்கள் எவ்வாறு நிறைவேற்றப்படக் கூண்டும், அதன் அத்தியாவசிய நபித்தலைவர்களான மகர் (மணமகன்க்குச் செய்துத்தப்படவேண்டிய பணம்) என்பதன் அளவு,

அய்யங்கர் கடனாளும் விதம், அய்வாறு அய்யங்கர் கடனாளும், நிறுவனங்கள் அறிவுமனை, சுயநலிற் பலாபலங்கள், கணவன் மனைவிமையக் கட்டுப்பாடுகளை வேண்டிய மூன்றாம் முறையி் இவ்வற வாய்க்கையுடன் தொடர்புள்ள பல்வேறு விஷயங்கள் இப்படவத் தின் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. விவாக விவக்கு (தனாக்), விவாக விவக்குபற்றிய ஆய்வின் உரிமையும் பெண்ணின் உரிமையுடனும், மறுவிவாகத்துக்குரிய தீபந்தனைகள், கணவன் இறந்தால் அவ்வறு விவாக விவக்குக்கு ஆளானார் மனைவி அனுப்புக்க வேண்டிய (இத்தர) மூன்றாறு வாரமுறை பற்றிய விவரங்கள் முதலியனவும் இப்படவத்தின் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

திருமணக் கடங்கு என்றும் தீக்காடு எவ்விதம் கடந்தபொழுது வேண்டும் என்று உமறுத்தராய் (முடி) அவர்கள் குறுக்கிட்டுக் கேட்டனர், புத்தத்தலைவர்கள் பிரதானமாக கேள்விக்களைக் கேட்ட அடியக்கர் (முடி), உமறுத்தராய் (முடி), உதுமார் (முடி) ஆகிய (முடி) போன்றோர் குறுக்கிட்டு பெறும் விளக்கங்கொடிய பல சத்தரிப்பங்கள் திருநெல் தீதத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. அத்தனை ஒரு சத்தரிப்புத்தின் தாய் உமறுத்தராய் (முடி) விவாக விவகார இயற்கை நாயகம் (சு) அவர்கள் தீக்காடு மூன்றாம் பகுதி விவரித்திருக்கின்றனர். 91 பக்கங்களில் (127-233) இத்தனை விவரங்கள் குறிப்பட்டுள்ளன. அத்தனை பக்கங்களில் ஒரு தீக்காடுக் கூடமின்போது வந்த வந்த புத்தப்படம் வேண்டும் என்பதை இவ்வாறு விவரிக்கிறது.

வேதமே இறைவி வாயும்
 விதிமுறை வணங்கும் ஒளி
 ஆசிரியர் நாம முன்பின
 அய்யதர் பெரும் ஒளி
 ஆசிரியர் நயி வளம்
 அய்யியா பெரும் ஒளி
 கோதியின் வளம் ஆயின்
 சொல்லிட முன்புத் தாரை

(2:133)

ஆயின் (அய்யியே ஆதக) என்று கூறுவதுடன் திருமணக் கடங்கு முடிவுறும் என்று இவ்வாறு கூறி உள்ளார் திருநெல் தீத ஆசிரியர் தீர் முகம்மதுபுலவார் அவர்கள்.

இன்னொரு மூன்றாம் அளத்தீர் சொத்துக்களைப் பரிசீலனை விடுவர் பற்றிய விவாகம் திருநெல் தீதத்தின் மூன்றாம் பட்டத்தில் இடம்பெற்றுள்ள 102 செய்யுட்களில் (98-199) பொதித்திருப்ப

பலதக வானவாம். 240 செய்யுட்களைக் கொண்ட ஸுல்தான் படலத்தில் எழுதியுள்ள 41 செய்யுட்களில் விவரிக்கப்பட்ட. (ஈழநா முன்) பொருள்கள் எனவ என்பது பற்றியும் நிலை வளங்கத்தின் நிலையும் இவ்வாறிய குறைப்படி ஒழுங்குதனாக ஏற்படும் தன்மையும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும் 212 செய்யுட்களுடன் மூன்றாம் படலம் முடிவடைந்துள்ளது. 241 வரையின் 28 பாடல்களும் பிறிசெய்க்கையாக அமைந்துள்ளன. அவற்றுள்ளும் 213 முதல் 217 வரை உள்ள செய்யுட்கள் எந்த தன்மைப்பகுதிகளும் அமைவதில்லை. திருநெல் தீர்த்தின் 212 ஆம் பாடலுடன் மூன்றாம் படலம் முற்றுப்பெற்றது என்று கூறப்பட்டு மேலும் 28 பாடல்கள் முடிந்துள்ளன மூன்றாம் படலம் முற்றுப்பெற்றது எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஆதித்திடப் பதினெண் வரையீறம்
அவயன் அனைத்தும் செங்கோகம்
நிலைத்திரு பதிக்கும் கோமான்
முடிமத குறைத்தார் மத்தே (3:240)

என இந்நிப படலம் முற்றுப்பெறுவதைக் காணலாம்,

திருநெல் தீர்த்தியுள்ள மீளு நீண்ட படலம் நானாவது படலம் ஆகும். இந்த நானாவது படலம் இரண்டு பாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. முதலாம் பாக்கத்தில் 341 செய்யுட்களும் இரண்டாம் பாக்கத்தில் 'மீர் முடிமத குறைத்தார் மத்தே' என்றும் செய்யுள் வரை 492 செய்யுட்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. நானாவது படலம் ஒழுங்கமயாக இவ்வாறிய கவயத்திற்கினங்க இறுதிநான் பற்றிய விவரம் விளக்கமாக அமைந்துள்ளது. ஆகிர் சமான் என்பது அடைதி வகம் அவ்வது இறுதிச் சமான் என்பது பொருள்படும். இந்நி ஆகிர் சமான் என்பது அமைதும் என நபி பெருமானின் சீகாழர்கள் நபி பெருமானாரிடம் கேட்க விளக்கம் தரப்பட்டது என பிருமுகாமிமதுப்புவரை குறிப்பிட்டுள்ளார். நபிகள் பெருமானாரிடம் அக்காலத் தோழர்கள் இவ்வாறு விவரமாக கேட்டவன் என்பதை இந்நூலாசிரியர் ஒரு செய் புலின் இவ்வாறு விவரித்துள்ளார்.

நபிகளின் நாவக நளாணிசு கடரே
காவிலக் தவர்க்கதி வுரைத்தீர்
புலியினிச் சதுகலுய மடல்குறு நடக்கின்ற
புலுச்சியும் மெடுச்சியும் உரைத்தீர் .

கெளிமுறை புவிவாய் அலைத்தையும் அழிக்க
 விபாமத் துக்கிறை விடுமணி
 இவ்வுவ புவிவறு பிவிவரு ம்பனிபும்
 எய்க்குக் குறைபுமென் றுரைப்பார்.

(4:1:3)

இரங்க கெளி என்பது பன்னாள் என்பதைக் குறிக்கும்.

நிலைவாய் மறுமை காழ்க்கைப் பற்றிக் கூறுகிறது திருநெல் தீதத்தின் நான்காவது படலத்தில் உள்ள இரண்டாம் பாசம். ஏழுபிறப்பு அறிவும் விபரத்தை இரண்டாம் பகுதியாகக் கொள்ளின்றன நான்காவது படலத்தில் இரண்டாவது பாசம். மூதக் பிறப்பு ஒன்றிலிருந்து பிறந்தது. கூடலுடன் சொந்த பிறவி இரண்டாவதாலும், மலர் மூன்றாம் பிறப்பாகும். இவற்றினால் தானியம் உண்டாவது. தானியமரபுயிகள் பிறவிவெள்ளம் நிறைந்து பூவிய வினைத்துழிசை இருத்தமை நான்காம் பிறவி யாகக் கணிக்கப்படுகிறது. நான்காவதிலேயேயும் பெருகி விளர்ந்தது ஐந்தாம் பிறப்பாகும். உடைநிறுண்ட உயிரனைத் தம் ஒன்றாய்ச் சொத்து உருவாகிப் பிறந்து உடனும் அவிவர் சொ ள்கை பிறவி ஆறாம் பிறப்பாகும். இவ்வாறு உவகில் காழ்த்து, இறந்த பின்னர் இறுதிநாளில் நின்று பிறப்பது ஏறாம் பிறப் பாகக் கொள்ளப்படுகிறது. 10 மூதல் 14 வரை உள்ள சொற்புட் களில் ஏழு பிறப்புக்களையும் சூதப்பட்ட ஆகிரியு?, உவகம் நிறை வற்றது, மறுமை நிலைப்பாணை என்பதனை 15 ஆம் பாடலில் உறுதிப்படுத்தி உள்ளார். பிறப்பது மறுஉவகில் இறப்பது இவ்வுவகில் இது உவகை. பிறப்பு, இறப்பு இரண்டுப் பின்மையி. சதா காழலாய் என்று இருப்பது பொய்யாகும். ஆறாம் இறப்பது உண்மையிப்பாறும், தத்துவ அடிப்படையிலான இக்கருத்துக்களை ஈடுமுடிவமறுப்புணவர் அவர்கள் ஒரு பாடலில் இவ்வாறு அமைத்துப் பாடி உள்ளார்.

பிறப்பது விபாய மீதில்

இறப்பது உவக மீதில்

பிறப்பிறப் பத்துதான் இரண்டுப்

பொய்ச்சீலை நிரமே யாகும்

இறப்பது பொய்யி யாகும்

இறப்பது நிசமே யாகும்

(4:2:16)

எந்த குழுவில் விஞ்ஞான அல்லாறுகளையும் அவ்வது அழகிய திருநாமங்களையும் அவர் தன் பண்டுகளையும் வருணிக்காமல்

விடுவதில்லை. கவிமாலை விளக்கும்பொழுது முடிமயது ௩:3 (சய்) அவர்கள் அய்வாற்றலை வருணித்தார்கள் என ஆசிரியர் குறிப்பிட்ட இவ்வார். அத்தகைய வருணனைகள் 'அவன் ஒருவன், அவனுக்கு இணை ஏதவும் இல்லை, உறுதியில்லை; அவனை எல்லாவற்றையும் படைத்தார்.' அவனைப்போன்ற மீறிதொன்றும் இல்லை; அவன் எந்த உருவத்தைப் போன்றும் அளவுமில்லை. உருவமற்றவன்; உடம்பற்றவன்; உயிரற்றவன்; அவனுக்கு நிகர் அவனே' என ஒரு பாடல் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

ஒருவனை ஹரைப்ப தகிலாக்
ஒருவரு மிணையு நிசிலை
சரிமிணை யெறுவுமிகலை
சகாமும் படைத்த கோமான்
வருமிய அவனைப் போல
அதிலொரு படைப்பு மிகலை
உருவுக னொன்றற் பிரவ
உடறுவீர் உல்லோர் அவ்வன்

(1:98)

ஆதி, இறை. இறைவன், தீயிவ்வான், தக்கவன், பெரியவன் முதலிய அனா தொழில்களால் அய்வாற்றலை வருணித்த ஆசிரியர் கிறப்பான சொந்திறொட்களால் அய்வாற்றலின் பண்டுகளை விளக்கத்தவநிலினை. எப்பிபாழும் நினைத்தவன் என்றும் பொருளில் 'சாகாத வேதல்' (102), என்றும், எல்லாம் படைத்தவன் என்றும் பொருளில் 'வானமும் புலியமைத்து வகுத்தவன்' (152) என்றும், தொழுகை முறையை அமைத்தவன் என்றும் பொருளில் 'வணக்கமும் தெரிய மைத்த வய்வன்' (331) என்றும் எத்துள்ளமை காண்க.

கவிமாலைப் பொறுத்தவரையில் அது கடுகைவிடச் சிறியதாகும். அன்புவிடக் கூர்மைவாகும். அது மறைதவிட வேகமாகும். மயிரிதும் அழகம் தெர்மையதாகும். நினைத்தவிடப் பொறுமை உடையதாகும். கண்ணைவிட ஒளிமுடையதாகும். பஞ்சாயிர்தம் போன்றதாகும். பணிகளைப் பார்ப்பிதும் தெளிவாக இருக்கும். இங்கே கவிமா இனிமையில் பஞ்சாயிர்தம் போன்றது என்று ஆசிரியர் கூறி உய்வார். வானமும், தேன், சர்க்கரை, தென், திரட்டை என்றும் இவிய பண்டங்களால் ஆக்கியதும் அறிவேகத்துக்கு உபயோகிப்பதுமான பண்டம் பஞ்சாயிர்தம் எனப்படும். கையில் பஞ்சாயிர்த்ததை ஒக்கிருக்கும் கவிமா இவ்வாறு வருணிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆசிய கடுகில் ஆநிலிசி தீதாளும்
 அழியினும் அநிலமாய் உய்வை
 மாய்க்கையா மனநிலர் வேகம் தாளும்
 மயிற்று அநிலமாய் வேகம்
 தேவகையா மனநிலும் பெறுவாய் தாளும்
 தோத்திய விழியினும் மூலியாய்
 பாசிய பஞ்ச அபித்தி வாரூரணை
 பனியசியம் பாசியவுத் தெளிவே

(39)

இக்கால சட்டத்தின் தோன்றிய இல்லாமிய அழய்ப்பை
 மீறாது தனித் திவக்கியங்கள் பெறுபவரும் திறந்ததானின் அடை
 யாவையினையும், திருத்தினான்றினொது அடைபெற உண் தீகந்து
 ணையும் குறிப்பனவாக அமைந்திருப்பதைக் காண்க. இன்ன
 போல் அன்றும் இத்தகைய விவரங்களை அழிவதற்கு முன்பின்
 மக்கள் ஆர்வம் காட்டி திருக்கலாம். எல்லாச் சீரந்தங்களிலும்
 இத்தகைய விவரங்கள் இடம் பெறுவதென்பது. எனவேதான்
 இறுதிநான் ஏற்படுவதற்காக அறிஞர்களையும் இறுதிநாளின்
 தன்மையினையும் முன்பின் மக்கள் உணர் இத்தகைய மூல்கள்
 தோன்றவது இன்றியமையாதது என அன்று உணர்ந்திருக்கலாம்.

சக்கலன் படைப்போர்

காலத்தால் மூத்திய நூல்களுள் மற்ற்றொன்று சக்கலன் படைப் போர். இவ்வாய்வத் தமிழ் இலக்கியத்தில் தோன்றிய புதுவகை யான இலக்கிய வடிவம் படைப்போர் என்பது. பரணி சூழ் கணைப் போன்று இலக்கியத்தாலும் பரணி நூல்கள் போன்று போர்ச் சொற்களையே பாடப்போர் இலக்கிய வடிவம் விவரிக்கின்றது. படைப்போர் என்றும் இரண்டு சொற்களாலா சியது படைப்போர் என்றும் சொற்கூறார். யானைப் படை, தேர்ப்படை, குதிரைப்படை, காண்ட்படை என்பனவற்றையே தாற்படை என்பார். இத்தகைய படைகளைக் கொண்டு நிகழ்ந் தய்பறும் போரை படைப்போர் எனப்படும். போர்ச் செய்தி களையே கருவாகக் கொண்டுள்ளமையால் இவற்றை ஆய்வில் மொழியில் உண்ட (Wa Billed) என்றும் கலைகளில் சொக்கவாயம், இத்தகைய படைப்போர் இலக்கியங்கள், இவ்வாய்வக் கருத்தாக் கள் ஆகவாத வேறு இலக்கியங்களில் காணப்படாதினவை. ஆதலால், இவற்றைப் புதுவகை இவ்வாய்வத் தமிழ் இலக்கிய வடிவம்' என்றே கருவாம்.

படைப்போர் என்பதனை விவரத்தொல்காணம் கொண்டு ஆதல் பொருளை உணரலாம். படைக்கப்பட்ட போர் என்பதே ஆதல் பொருள் எனக் கொள்ளலாம். இவ்வாய்வ வரவாற்றியே நிகழ்ந்த போர்கள் தற்காப்புப் போர்களாகவே துணைத்திருந்தவை யாதலால் படைப்போர் இலக்கியங்களில் விவரிக்கப்பட்டிருள்ள போர்கள் படைக்கலனாக ஏற்படுத்தப்பட்ட போர்களாகவே நிகழ்ந்துள்ளன. பெரும்பாலான படைப்போர்களின் வருணிக்கய் படும் போர்கள் இவ்வாதனை எதிர்த்தவர்களின் பெயர்களாக

வேறே அழைக்கப்பட்டுள்ளன, முன்மீம் இருபாறாய்க்கிணையே நடைபெற்ற போர்கள் விவரிக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்களிலும் கூட அத்தகைய போர்கள் ஏற்படக் காரணமாக இருந்தவர்களின் பெயர்களாலேயே அப்போர்களை விவரிக்கும் படைப்போர்கள் அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்பதும், பெரும்பாலானவர்கள் படைப்போர்களில் முன்பிங்களுக்கு வெற்றி இனத்துள்ளவரே விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்மீம் அல்லாதார் போர்களில் உற்றவர்கள் என்பது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

அதே போலியில் 'நிதாபுல் மகாசி' என்றும் குள் முகமது இப்ராஹிம் கூறும் வாய்க்கிற் என்பவரால் நியற்றப்பட்டிருக்கிறது. நிதாபுல் மகாசி என்பதன் பொருள் கொள்ளலின் றால் என்பதற்கும் இது பெருமாளார் நபி (சக்) அவர்கள் நிகழ்த்திய போர்களை விளக்கவேண்டியது. இந்நூலின் முன்மீம் படைப்போர்க்கு படைப் போர் என்றும் புறத்தை தயிர்வக்கியவர்களை உருவாக்குதலுக்குத் துணைதேவாக இருந்தது என்பதும், இதன் அடிப்படையில் இவ்வாயி வரலாற்றில் எதிர்கொண்ட படைப் போர் நிகழ்ச்சிகளை ஏழ் படைப்போர் என்றும் இவ்விய வடிவத்தின் அடிப்படையில் முன்மீம் படைப்போர் விவரித்துள்ளனர். இதுவரையில் படைப் போர் இவ்விய வடிவத்தின் அடிப்படையில் பதினாண்டுகள் இவ்விய இவ்வியத் தயிர்வக்கியம் பெற்றுள்ளது. அவற்றின் முகநகை போன்றிய பெருமைமையி பெறுவது சக்கூன் படைப் போர் என்றும் இவ்வியமே ஆகும். ஏனெனவே அகலித்தப்படைப் போர், இராஷுக்கன் படைப்போர், காலில் படைப்போர், உலாஷ் படைப்போர், முபுலியன் படைப்போர், உச்சி படைப் போர், வடோச்சி படைப்போர், தாசி படைப்போர், இத்திராயன் படைப்போர், நபுலு படைப்போர், யதுக்கு முதுக்குப்படைப்போர், குறாவலிப் படைப் போர் என்பனவற்றும்,

சக்கூன் படைப்போர் முன்மீம் அல்லாத உட்புத்திரிக்கு முன்மீர்க்கும் நடைபெற்ற போர்களை விவரிப்பதாகும். சக்கூன் என்பவன் முன்மீம் அல்லாதவர்களில் கூட்டத்திற்குத் தலைவரானவராக, இது பெருமாளார் நபி (சக்) அவர்கள் காவல்தில் நடைபெற்ற போர்களுள் ஒன்றாகும். முன்மீம் அல்லாத அரசரான சக்கூன் இவ்வக் நாட்டின் அரசராக இருந்தவன். அவரிடத்துப் பெருமாளார் நபி (சக்) அவர்கள் இவ்வாக்கிற் ஏகத்துவ இறை வழியாக இருந்திருந்தவர்களை விவரித்து வெள்ளியும் பெற்றிகொண்ட

முயற்சியின் பயனாகவே போர் நிகழ்ந்தது. போரில் சக்கலன் தோற்
கடிக்கப்பட்ட, இறுதியில் சக்கலனும் அவரது கூட்டத்தாரும் நயி
(சக்) அவர்களுக்கு சிற்படிந்து இல்லாததில் மீது சுமார் கொண்டு
முன்விராக மாறுகின்றனர். இறுதியில் இவ்வாற்றில் ஏற்றத்தை
சக்கலனும் அவனைச் சார்ந்தவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டதால்
அவர் குறித்த நாட்டினரை அவர் வாயை மீண்டும் ஒப்படைத்து
அவனையே அரசனாக இருந்து இவ்வாற்றில் வழியில் ஆட்சி
புரியும்படிச் செல்லித்தார்கள் நயி (சக்) அவர்கள். இவ்வே
சக்கலன் படைப்போரின் கதையம்சமாகும்.

சக்கலன் படைப்போர், மதுரை நானெட்டில் வென்றா
டுவன்றும், பிரகாசனன்றும் வழங்காதின்ற முகம்மதுப் புலவ
ரவர்கள் குமாரர் வரிசை முறியீட்டின் புலவரவர்களால் இவற்றைப்
பட்டதாரும். இவ்விலக்கியம் முதன் முதலில் காயற்பட்டினர்
கண்ணொழுது மதுரைமுன்முது புலவரவர்களால் பார்வைகட்டப்
பட்டு ஏ. குப்புசாமி நாயுடு அவர்களால் 1908ஆம் ஆண்டு தமது
செய்க்கை கருணாநிதி அச்சுக் கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

சக்கலன் படைப்போரின் காப்பு வெண்பா செய்யுளிலேயே
ஆசிரியர் நயி பெருமானார் (சக்) அவர்கள் சக்கலனை வென்ற
கதை இவ்வாறு என்பதைக் கூறுகிறார்.

போன்றுவகு கண்டநா? போர்பொருது சக்கலனை
இந்துவளில் வென்றகதை யான்பாட—முன்னாங்கள்
பூண வரிதான பொற்புனதெல் வாய்ப்படைத்தும்
காணவரி தாசிரித்தோன் காப்பு

(சக்கலன் படைப்போர்:காப்பு:வெண்பா)

இக்காப்புச் செய்யுளைத் தொடர்ந்து கடவுள் துதி என்ற
தலைப்பில் முதல் பத்து கண்ணிகள் அமைந்துள்ளன. இக்கண்ணிக
ள் அகவாற்றுவின் கொடுமைமயினைவும் அவனது ஆற்றல்களையும்
தெளிவாக எடுத்துரைப்பதாவாக உள்ளன.

ஆசிரியர் நாம் சார்ந்தவன், கூடல் திருநகரம் மதுரை
என்பதைதும் நயினார் என்பவரின் புதல்வன் மீறான் பொன்றும்
பொருளும் தந்து தமக்கு சக்கலன் படைப்போர் பாடச் சொன்
வார் என்பதையும் இரண்டு செய்யுட்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வைகைநதி புரணமாய் வலமோடு மூழ்த்தறல்
 செய்கையுள்ள கடற் நீருநார்க் கதிபநியாய்
 வரமுடிக வானுடைய மைந்தனயி னானுதயும்
 ஆறும் நன்னார் நமக்கும் அன்பரன புத்திரவாரம்
 பிக்கடி அறைய மீறவர் மனமகிழ்த்து
 அக்க ஹதஸியினா ளெநென் கொடைகொடுத்து
 சந்திராஷ மாகத் தான்பாடிக்கேட்ட அரைச்
 சிந்தா சூழந்தவிரச் செப்பினே லிக்கதைவை

(சடவுள் துதி கண்ணி: 21—24)

சக்கவன் படைப்பொரின் ளாவதனை நீர்ணயிக்கக் கூடிய அகச்
 சான்றுகள் இந்நூலில் இவ்வாறு இடம் பெற்றுள்ளன.

வல்ல நன்னார் மரமகினை மூர்போகி
 செல்லுமாண் டாயிரமுது செப்புந்தொண்டி
 நெட்டதிலே

அட்சய வகுடமடி ளானநீங்க ளாவனியிச்
 இச்சாகொளுந் தெய்தி வீடுபுதவைந் தானதிலே
 மேத்தபுகழ் பெருமும் வெள்ளிக்கிழமை யன்ற
 ஐத்துயாப் பினவர் கூடுவே னற்றுமியால்
 ஹறுத்தி வெண்பவரி னோக்கொறு மைந்தவல்ல
 மயிக மாலில் ளீள்கைய் படித்திருத்த
 ளிருத்தத்தை வேண்டாளை மேதனி யிலேதெளிவாய்த்
 திருத்த முடவதனைச் சேர்த்தேன் தெரிந்தெடுத்து
 பெரியோ ஹதஸியினாத் பீருளானிற் புதல்வன்
 வரிசை மூடியித்தின் மகிழ்வாகப் பாடியலே.

(சடவுள் துதி : கண்ணி 25—30)

இவ்வரிசை சக்கவன் படைப்பொர் இயற்றப்பட்டது நவீனம் 1098
 ஆம் வருடம் ஊர்ப்படைத் தெளிவாக உணர்த்துகின்றன. ஷீர்த்தி
 ஆண்டாக இதற்கு இணையான கிரித்துவ வருடம் 1686 ஆகும்.
 வருடத்தை குறித்ததற்குப் பின் ஆசிரியர் மாதம், தேதி, கிழமை
 களையும் நமக்கு உணர்த்துகின்றார். நூலின் அகச் சான்றுகளின்
 படி 1685 ஆம் வருடம் ஆவணி மாதம் இறுபத்தியாயத்தாய் தேதி
 வெள்ளிக்கிழமை நன்பகல் நேர ஐத்துயாத் தொழுவகற்குப்
 பின்னரே வரிசை முடிந்ததின் புலவரவர்கள் சக்கவன் படைப்பொரை
 அரங்கேற்றம் செய்துள்ளார். இல்லாபிபத் தயிரிவக்கிய வரலாற்

இ-5

நில் சாவத்தால் பாபா அவது திடீர்தனதில் பெறுவார் படைப்போர் இவ்விய வடிவத்தாலுள்ள முன்னோடியாவ முந்நிய இயற்கை சக்தி படைப்போர் பெறுகிறது எனவே ஒரு புதுவகை இயக்கிய வடிவத்தையே தமிழிசைகள் உட்கிரக அறிமுகம் செய்வித்த பெருமை வரிசை முகிபீதின் புலவராயே சாரும்.

பெருமாவார் நயி (சக்) அவர்களது காதலியைப் திகழ்பவன் தன்செய்தும் அவ்வாறானே யோவா கட்டளைகளுக்கிணங்கியே தடைபெற்றிருக்கின்றன. இவ்வாறானே பெற்று நயி (சக்) அவர்கள் அவ்வாறானே வழித் தம் செய்கள் அவன்கிதையும் மேற் கொள்ளதால் அவர்கள் எடுபட்ட காரியங்கள் அவனத்தும் பெரும் வெற்றியாக முடிந்தன. உலகுக்கு ஒர் முன் மாநிலியாகவே நயிகள் நாவன் (சக்) அவர்களின் காதலியை உலகுக்கு அறிவாய் அமைத்தல் காட்டினதால் அவர்களின் காதலின் எல்லாம் செயலும் அவ்வாறுவின் ஒர்வழிப்பாட்டினேயே தடைபெற்றது. இதற் கேற்பவே சக்தி படைப்போருக்குள் முன்னறிவிப்பும் கூட அவ்வாறேபெற்றது வருவதாயின வரிசை முகிபீதின் புலவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சக்தி படைப்போர் 1918ஆம் ஆண்டிலிருந்து போர் நிறுத்தின விவரிக்கப்படுகின்றன. சக்தி அரசன், கணரிக் காரியக் கண்ணில் படைத் தடைவர்க்கும் தம் மக்கள் நாளிலும் தவறாமையே நயி (சக்) அவர்களின் சென்று போருத்தின்தார். சக்தி அரசனின் படைகளோ எல்லாறி எல்லாவிடையின் காணி படுகின்றன. படைத் தடைவர்க்கும் படுகாதலியைக்கும், பரிசு ஆடுவர்க்கும், காரியக் கண்ணிலும் தம்மட்டினர் பூயாற்றித் துண்டாற்றி ஆறுதும் ஒரு அவனத்தும் ஒர்முட்டி நாயகம் பெருமாவார் (சக்) அவர்களின் படை அவன் எதிர்ந்தன. இத்தினையின் சக்தி படைத்தளபதிகளுள் ஒருவரான மாலிக் என்பார் நயி (சக்) அவர்களின் படைகளைச் சந்தையிற்று இய் படை - எனக்கு ஓப்பாரமுடா என்று சிலவேகம் பேசிட, அது கண்ட காரியம் நயி அவர்கள் அறி (நயி) அவர்களைச் சண்டாரால். இக் கட்டினைய வரிசை முகிபீதின் புலவர் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டு இன்றார். இஸ்லாமிய வரலாற்றில் போர் என்றவுடன் நம் மனைவிற்கு வருவர்கள் பெருமாவார் நயி (சக்) அவர்களுடைய மகன் அன் அவன் பாத்தியாவின் கணவரான அன் (நயி) அவர்களை ஆவார். இஸ்லாம் எதிர்கொண்ட பத்தாம் போர், உலகுத் போர், உலகுப் போர் கொன்ற யிற முகியாவான போர்களில் தம்

விருக் திரையாயினால் இவ்வாற்றிற்கு எண்ணற்ற வெற்றிகளை எட்டித் தந்த பொருளமையை கூண்டா அறி (முனி) அவர்களுடைய போர்க் திரையமையப் பொருள்புறவான் எண்ணிக்கால் ஆகியோர் எடுத்துக் காட்டி விவந்துவிடாது.

சக்கன் படைப்போர், போர் சூழ்ச்சியை மையமாகக் கொண்ட சூலகிரியையாயினும் இப்போர் சூழ்ச்சியின் கோக்கம் இவ்வாறல்லாது பற்றாதுகள் என்றும் அண்ணல் நடி (சங்) அவர் களுடைய அர்வ முயற்சியே ஆகும். எனவே படைப்போர் இவ்வாறு எத்தன் சூழ்ச்சியாக இவ்வகியப் போக்கின் கட்டாயப்புச் சிறை வுறாத வையகிய இவ்வாயினக் கோட்டாடுகள் எடுத்துவரக்கூடு படுகின்றன. இவ்வகட்டாடுகள் இவ்வாயின நெழியையும் பறக்க வழக்கியல்லாதும்கிளக்கும் வகையை ஆகியவர் அவையத்தினர்.

சக்கன் படைப்போரின் ஆகியவர் சூழ்ச்சியை எடுத்துக்கொள்கிற நெழியை விளக்கியவற்றிற் பட்டியேறு உலகமகளைக் கவையாற்றினர் லார். இவ்வயமையை அந்தந்தக் கருத்துக்களுக்கேற்ப அமைந்திருந்தால் எல்லையாமையும் உள்ளால், சக்கன் படைப்போரின் தொடக்கத்தில் அக்காரியர்கள் நார்பரிவாரியர் போல் பெருபுறவான் நடி (சங்) அவர்களைச் சூழ்ச்சிக்குக்கூடி, வான் மதியை வான மீள்கள் சூழ்த்தது போலிருந்ததனால் குறிப்பிடுகிறார். இதுபோன்றே போருக்குசெல்லும் போது நடி(சங்) அவர்களைச் சூழி அக்காரியர்கள் சூழ்ச்சி செய்கும் காட்சியை.

“வட்டமறி தன்னை வான்மீள்கள் சூழ்த்தபோல்
இட்டமூன் தந்தியை எல்லவருந் சூழ்த்தவரை”

சென்றதாக உவமிக்கின்றார். ந.வி (சங்) அவர்கள் பல இடங்களில் வான் மீள்களும் அக்காரியர்கள் விண்மீள்களுக்கும் உவமிக்கப் பட்டுள்ளார்கள்.

சக்கனரகணுவாய் பெரும் பதிரையக் கொண்ட எண்ணிக்கையின் குறைந்த அக்காரியமர்கள் அக்கொற்ற விவப்படைவின்மூர், இந் திரையை,

நாடிவ சக்கன் பறி நற்புனைச அண்டாரே
புனைசதவைர் கண்டு புனைசுறும் யானதைப்போல்
வானைநடி நீதாழொய்வா மனதிற்பயத்திறுத்தார்.

என ஆகியவர் கூட்டுகின்றார். இங்கு, 'புனைசுறும் யானதைப் போல்' என்பதில் என்பதில் புனை என்பது சக்கன் அரகணுக்கும்,

மான் அககாபியோர்களுக்கும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. இவ்வழியை சக்கூன் படைப்போரின் தோடக்கத்தியெனவே சக்கூவரசன் புனி போன்ற கொடிய தன்மைகளுடையவன் என்பதையும், அககாபியோர்கள் மான் போன்ற மெய்வமைத் தன்மை உடையவா? உள் எப்பதையும் ஆசிரியர் ஓரொரு சலிதாக உலர்த்தி விடுகின்றார். இந்த புனி உலவையை விரத்திற்காகப் பாய்படுதலும் போது அவி (றவி) அவர்களுக்கே ஆசிரியர் உலமீத்து உன்னார். அவி (றவி) அவர்கள் சக்கூன் படைகளுக்கிடையே பாய்ந்து அங்குள்ள யானைகளையும் வெட்டி வீழ்த்தும் காட்சியைக் கூறும் போது, அவர் பக்கங்களுக்கிடையே வரும் புனிபோல் பாய்ந்து வந்ததாக வரிசை முடிவீத்தின் புலவர் குறித்துள்ளார்.

உலவையகள்ள வரிசை முடிவீத்தின் பாய்படுத்தியிருப்பது போல் ஆங்காரிகே சக்கூன் படைப்போரின் குழல் வெளிப்பாட்டிற்கும் பழமொழிகளையும் சைவாண்டினார். போரில் சக்கூவரின் இளைய மகன் அவி (றவி) அவர்களையும், அககாபியோர்களையும் கண்டு இழிவான வார்த்தைகளைக் கூற அதனைக் கேட்ட அவி (றவி) அவர்களின் தன்மைமைய விளக்குகிறபோது

மந்தவெளியில் வருவையென நாய் குலவததாய்
கையீறி நாய்க்குக்கக் கிப்பியுந் தேடுவாரென

என்னும் பழமொழியைப் பாய்படுத்துவதன் மூலம் சக்கூவரசனுடைய மகனுடைய தன்மையையும் அவி (றவி) அவர்களது போர்வன்மையையும் ஆசிரியர் விளக்கியுள்ளார். இதே போல் சக்கூவரசனுடைய மூத்த மகன் மாலிக் அவர் (றவி) அவர்களை வெட்டி வீழ்த்தக் கருதிப் போர்க்களத்திற்கு வரும் போது,

புனியொடு எதிர்த்துப் பொருதுமெ ாஆட்டுக்கிடார்

(கண்ணி 1225)

என்னும் பழமொழியில் மூலம் அவி (றவி) அவர்களின் வன்மையை ஆசிரியர் உலர்த்துகிறார். இந்த குழலில் அவி (றவி) அவர்களைக் கண்ணுற்ற சக்கூவரசனுடைய மகன் மாலிக் அவரது தோற்றத்தைக் கண்டு அச்சம் அடைந்தபோது அவி (றவி) அவர்கள் கூற்றில் ஒரு பழமொழி இடம் பெற்றுள்ளது.

பஞ்சவர்ண நற்சினிகன் பவ பெச்சத்தாள் பேசும்
மிஞ்சவது தன்மை விருகு மிடித்தழைக்கில்

விஸிசைந்தப் பேச்சுவிட்டுக் கிழிமொழியல் கண்டாயே

(கண்ணி: 528—529)

எனக் கூறுவதாக உள்ளது. ஏற்கனவே தம்மை இகழ்ந்து கூறியதை மறந்துவிட்டு போர்க்களத்தில் தம் வன்மையைக் கண்டு அச்சமழும் மாலிக்கின் தன்மையை அவி (றவி) அவர்கள் கிழியின் பழமொழி மூலமாக உலர்த்துவதாக உள்ளது.

முதுமொழி மாலை

தேராய்புராணம் பாடப்படுவதற்கு முன்பேயாழ்வாக அமைந்தது முதுமொழிபாசனம் எனக் கூறப்படுவதனாலேயே அது இங்கு கூறப்படுகிறது.

முதுமொழி மானவைய இயற்றியவர் தேராய்புராணம் எழுதிய உமறுப்புலவர் என்ற கருத்தே பெரிதும் சிவவசிலரது இக்கருத்து முதுமொழி மானவையை பதிப்பித்ததன் பதிப்பாளியர் கண்ணாறு மது மதுகு முகர்மதுப் புலவரான்கள் மூவராகவே பெரிதும் நினைவுகூர்தல் பெற்றுள்ளது. உமறுப்புலவரே முதுமொழி மானவைய இயற்றியவர் என்ற கருத்திற்குப் சிவபுலவராகச் சில கருத்துக்களும் சிவவசிலர் தன.

தேராய்புராணம் பாடுவதற்காகச் சேக்காழியில் ஆழிபுறத்தலின் பெரிச் உமறுப்புலவர் சதக்கத்துவன் அப்பா அவர்களிடம் சென்றார் என்றும், மூவரும் ஆய்ந்து ஒருவர் போல் உமறுப்புலவர் காட்சி அளித்தமையினால் சதக்கத்துவன் அப்பா உதவி புரிய மறுத்தவிட்டார் என்றும் இதனை அறிந்த சேக்காழி மறைக்காயரும் மறை எழுந்திரினார் என்றும் உமறுப்புலவரும் உள்ளம் கால்கினவராய்ப் பள்ளிவாசலுக்குச் சென்றார் என்றும் செவ்வி கூறப்படுகிறது.

மேலும் பெரிதும் சஞ்சமமடைந்த உமறுப்புலவரவர்கள் பள்ளிக்குச் சென்று இதறவனை என்வியும் ஒருக் நாயகத்தை நினைத்தும் அவர் இவற்றினினார் கல். இந்நினைவிச் பெருமாவாரா னர் (சுய) அவர்களை நினைத்து உமறுப்புலவர் 'என்று காண் பேசினார்' என்று முடிவிலமைந்த முதுமணிபாசனவெய்தும்

முனாலாத்தொள்ளைப் பாடிச் கொண்டிருக்கும் போதே கண்ணையடுத்து கண்ணையுடன் நித்திரையில் ஆழ்ந்தார்கள். அப்போது நயிதாயகம் முகம்மது சல்லிவாரு அவையிவசல்லி மவர்கள் உமறுவுக்குகனலில் திருக்காட்சிறம்மொளர்கள். உமறென்று பெயர் சொல்லி அழைத்து 'என்றுடைய சதகீத உம்முடைய உள்ளத்தை ஆயிராய் உடை பாவணையைக் கொண்டு கோப மாகச் சொன்னதேவன்றி வேறில்லை. நான்கூடத்தினும்மைக் குறித்துச் சொல்லிடுவர். ஆதலால் நீர் கபரு (அறிகாணல்த் தொழுமை) தொழுதுவிட்டு மனம் நானாமல்வரிடத்திற் கொம். உம்மைச் சங்கை செய்து சிறாவுரை எழுதித் தருவார், பாடுமென்று சொல்லினார்கள். பெருமாளார் நய் (சல்) அவர்களின் குரல் கேட்டுப் புலவரவர்கள் விழித்துப் பார்க்கினார். அது சமயம் உவமத்தில் உள்ள ஒளிகள் யாவும் ஒன்றுபடுத்தி நய்யிட்டாறும் நய்வாத பெரிய ஒளிபொன்று தோன்றக் கண்டு சிறானின் முகம் காப்புச் செய்யுதாம், "நிலுவியும் திருவாய்" என்றும் செய்யுளையம் அதற்குநீத நில செய்யுட்களையும் பாடி எழுதித் கொண்டு கபரு தொழுதுவிட்டு சதகீதத்துவரை அப்பா அவர்களின் இல்லம் நோக்கிச் சென்றார் உமறு.

அங்கே சதகீதத்துவரை அப்பா அவர்களின் கண்ணும் நய் (சல்) அவர்கள் தோன்றி உமறு பற்றி எடுத்தானரத்து சிறான்கு உரை கொடுக்குமறு கூறிச் சென்றார்கள். விழித்தெழுந்த சதகீதத்துவரை அப்பா உமறுவின் வரலினை எறிநோக்கிச் சாத்திருந்து அவர் வந்ததின் சிற நினைவலில் பல அரிய அறபு தித்தாயுளின் துணைகொண்டு பெருமாளார் அவர்களின் வாழ்க்கையைத் தமிழில் உரைசெய்து தர அதனைச் சேரமெய்னும் இனிவபெருவி சாயியவாக உமறுப்புலவர்கள் உருவாக்கினார்கள்.

மெற்சொன்ன கருத்து சிறாப்புராணம், மற்றும் முறுமொழி மாலை தோன்றிய பின்புல வரவாதாக இல்லாமியத் தமிழின்கிய உவமிக் பெரிதும் நின்று நிலவுகின்றது. இக்கருத்துக்கள் சிறாப் புராணஞ் செய்வப்பட்ட சலித்திரச் சுருக்கமாகப் பதிப்புகளில் கண்ணமும்மகுதா முகம்மதுப் புலவரவர்கள் ஆரீரத்துத் தொள்ளாயிரத்துப் பத்தொன்பதாம் ஆண்டு பதிப்பிட்ட சிறாப்புராணம் பதிப்பில் இறுதியில் விரிவாக இடம் பெற்றுள்ளன. இக்கருத்துக்களின் அடிப்படையேயே தமிழாண்கள் முறுமொழிமாவை உமறுப் புலவரவர்களால் இயற்றப்பட்டது என்ற கருத்து நிலவுகிறது.

நடைக்குக் கிடைத்திருக்கும் முதுமொழி மாலைவிட முத்திய பதிப்பும்கூட கண்ணகமது மருதா முகம்மதுப் புலவர் உள்ளாரேயே பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பதிப்பு தனியே ஆயிரத்தி ழுண்டாற்றி யெட்டாறாண்டு பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கிலையையா ளி யித்தின ஆண்டு ஆயிரத்து எண்ணூற்றுத் தொண்ணூறு ஆளும், கண்ணகமதுமருதா முகம்மதுப் புலவர்வர்கள் கொழும்பிற் செரு நாளாய்ப் புத்தக கியபாரஞ் செய்தவரால் தெ வா.கா.திரு.தெய்வா செய்வாபவர்கள் கெட்டுக் கொண்டதற்கினையக் முதுமொழி மாலைவைச் சென்னை மகேசாண்டலி வீலாச அச்சுக்கடத்திற் பதிப்பித்துள்ளார். இவ்வாதம் பதிப்பிக்குத்தமாரா பதிப்பு என்று குறித்திருப்பதால் இதற்கு முத்திய தொண்ணூறிக் முது மொழிமாலை என்று பதிப்பித்திருக்கும் கண்ணகமது மருதா முகம்மதுப்புலவர் ஆயிரத்தித் தொள்ளாயிரத்துப் பத்தொன்பதா மாங்கு சிறப்பிப்பதிப்பி அதே ழாவை 'முதுமலைமாலை' (2-வாப் புராணம் கண்ணகமது மருதா முகம்மதுப்புலவர் பதிப்பு 1919, பக். 705) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே முதுமொழி மாலைக்கு முதுமலை மாலை என்ற ஒரு பெயரும் இருத்திருக்க வேண்டும். அன்றது முதுமலை மாலை என்ற பெயரை மாற்றம் செய்து கண்ணகமது மருதா முகம்மதுப் புலவர் முதுமொழி மாலை என்று மாற்றியிருக்கவேண்டும். இப்பெயர் மாற்றம்போலவே முதுமொழி மாலைவிட ஆசிரியர் க.மதுப்புலவர் என்ற கருத்தும் கண்ணகமது முகமதுப் புலவர் மூலமாகவே இவக்கிய உலகிற் தினைபெற்றுள்ளது.

முதுமொழிமாலைவிட காலம்பற்றிய கருத்தும் தெளிவுறத் தெரியவில்லை. முதுமொழி மாலைவை, பதிப்பாசிரியர் கருத்தும் படி, க.மதுப்புலவர்வர்களே இவற்றி இருக்கால் இது சீலாப் புலவாத்திற்கு முத்தியதாதத்தாணிக்குக் வேண்டும்.

ஆசாநாயம் ழுன்னுள் காலம் பற்றிய செய்திவை அறிவதற்கு எவ்வித அச்சகாக்கருகும் இல்லை.

முதுமொழிமாலைவுள் எண்பத்தெட்டுச் செய்யுள்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன, செய்யுள்கள் அனைத்தும் எழுசீர்க் கழிபெழுடிடி யாசிரிய வீடுகத்தமாளும். இச்செய்யுள்கள் ஒளிவொளிரும் 'முகம்மதுத பெய்ந்து காங்குமனே' என்னும் சுற்றுப்புடல் முற்றுப் பெறுகின்றன. ழாவிக் இறுதிச் செய்யுள் முடிசுள்ளாத

தாக உள்வது. முதுமொழி மானவயுள் இரம் செய்திடுங்கும் என்பதெதெட்டுச் செய்யுள்கள் அனைத்திற்கும் ஒரு தொடர்பு பொருளாகக் கறுதல் இயவாது. செய்யுள்களில் உள்வ பொதுத் தன்மை அனைத்துச் செய்யுள்களிலும் பெருமானார் நமிகள் நாயகம் (அ) அவர்கள் புகழ் பாடுவதாகும்.

முதுமொழி மானவயல் ஆசிரியர் நாயகத்தைப் புகழும் தம் நெருக்கத்தை நிறைவு செய்யும் வண்ணம் தம் செய்யுள்கள் பெரும் பாலானவற்றில் முற்பகுதி வரிசை நடி (அ) அவர்களுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் அடைசனாயவே அமைத்துள்ளார், பின்வரும் செய்யுள்கள் எடுத்துக் கொள்வோம்.

செந்தி அகலரை யாதிபுல் கவையு
வினைப்பவக் கடவுடகத் தோவறுத்
திறுநர் பொடியுப் பாலயோ ஈரணுத்
நிமிவக் கணவர்த் திறுத்த
பூதர மணவய சர்ப்பாத கவையுப்
பூணர் சுத்தரவ தவணர்
சேரியா ஞானு வாகணர் கடராந்
முடிமனக மென்றுகாண் குவிரே.

(முதுமொழி மாணவ : 11)

இந்நில செவ்வணரை, ஆதிபுலவர், வினைப்பவக் கடவுட் கடந் தொர், பாலயோசுநர், நிமிவக்கணவர்த், சர்ப்பகணர், பூணர் சுத்தரவதரை, ஞானி யாதுவறுவாரர், கடராந் முகவிய பத்த அடைகரும் தன்நன்யின் ஒன்றாக அறிக்கப்பட்ட இறுதியில் உள்ள முகம்மது என்றும் பெயரையே நிறுவியபதாகத் தருவி அமைத் துள்ளன. இத்தகு முறைமையான செய்யுள் அமைப்பில் இடைமில் இடு வர்கள் நீக்கப்படுதும் பாடலின் பொருளமைதே கிடைவுறாது. காரணம் தொடர் கருத்துக்கள் என்ற முறையாக முதுமொழி மாணவரின் உள்வாட்க்கி எழுத்துக்கள் அம்மையாதிருப்பிதே ஆகும்.

முதுமொழி மானவ ஆசிரியர் பெருமானார் நடி(அ) அவர் களின் பெருமையகலரைத் திறுநர் போகதில் சிறு செரிபுள்களில் மக்கா, மதீன நகர்களின் சிறப்புக்களையும் இணைத்துப் புகழுகுள்ளார். நமிகளார் அவர்கள் திறுத்தது மக்கா நகரிலாயினும் இஸ்வரத்தில் ஏற்றத்தையையும் சிறப்பையும் முதுமொழி ஏற்று உவகிற்று வழிகாட்டி யாக இருந்தவர்கள் மதீனாநகரங்களே ஆவர். முகவிய மறுத்த மக்கத்தவர்கள் யினாலும் இஸ்வரம் தம் தெளிவேனப் போற்றினர்.

அத்துடன் மக்கா, மதீனா நகரங்களில் இஸ்லாத்தின் பெருமையை நன்றித்தோங்கிச் சிறந்தவை. மதி பெருமையாளரின் ஆட்சியும் அரசு சொந்தத்தியது. இக்கருத்தமைவுள்ள பாடம் இதுதான்.

பந்திர ஸீடைப் பரவத் தெற்றித்த
 படிவ செஞ்ஞாள் லிவ்வழவற்று
 துஞ்சு மக்க மீதநித்தே துறக்க
 நகரக்கொ ரேணி யொசை
 செந் தொன் மலிவத் திருந்சுரசு
 சொத்தும் வேந்தை வடிவவருக்
 கஞ்சு செய்வத் தருள் கொடுக்கு
 னிலை உபன்று காண்குவரே.

(முதுமொழி மாணவ: 78)

பொதுவாக முதுமொழி மாணவியின் பெருமையார் (சங்க) அவர் தலின் வாழ்க்கை நடைமுறை முக்கிய வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் அவர்கள் செஞ்ஞாள் எடுத்துக் காட்டிய புறந் தேர்க்கும் வகையையே அமைந்துள்ளன. ஆனால் எந்தவொரு நிகழ்ச்சியும் தொடர் நிகழ்ச்சிகளாக அளிக்கப்படவில்லை ஆகையாகக் கட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன. ஒரே நிகழ்ச்சியைக்காட்டி பல செய்யுள்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

முதுமொழிமாணவியின் குறிப்பிடத் தக்க மற்றொரு அம்சம் அதனுடைய மொழி நடைபாடும் ஆசிரியர் பயன்படுத்தியுள்ள மொழிநடை பற்றிக் கடினமானதாகவே உள்ளது. முதுமொழி மாணவியின் அறப் சொல்லாட்சி இடம்பெற்றிருப்பது செஞ் ஸீடை ஆளும் குறிப்பாக முகநிமது, மதி, தயர், தீபிறமீக் இவை போன்ற சில சொற்களை இடம் பெற்றுள்ளன. அதே நேரத்தில் வடசொல் வயம்புலிக் அதிகமாக உள்ளது. இவ்விரண்டு இடங்களும் முதுமொழி மாணவியை ஏனைய பிற இஸ்லாமியத் தமிழிலக சிலங்களிலிருந்து மொழிநடை வேறுபடுத்துகின்றன. குறிப்பாகக் கூற வேண்டியானால் சிறப்ப்புராணத்தையும், முதுமொழி மாணவியும் மொழி அடிப்படைகளில் ஒப்பு நோக்குவோமானால் பெரும் வேறுபாடுகள் இருப்பது தனது வெளிப்படுத்திறது. சிறப்ப்புராணத் தில் அறப், பாரசீகச் சொல்லாட்சிகளையே முக்கிய இடத்தை முது மொழி மாணவியின் வடசொல் பெற்றுள்ளது. அதேபோல் உள்ள டக்கம் என்ற சிவமய்யும் இவ்வாறியக் கருத்துக்கள் சிறப் புராணத்தின் விசித்திரப்பகுதியால் முதுமொழி மாணவியின் வகை

முடியவில்லை. குறிப்பாக முதுமொழி மானவயுள் முக்கியமாகப் பன செய்புள்ளலில் குறிக்கப்பட்டுள்ள 'மும்மவம்', 'இருண்ணை' மற்றும் சிறு மெய்தஞ்சுள வழி முறைகள் தொடர்பான விளக்கக் கருத்துக்கள் சிறுவலில் காணப்படவில்லை என்பது முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஏனெனில் முதுமொழி மானவையையும் சிறாப்புரான ஆகிரியரான உதலுப்புவவரே இயற்றினார் என்ற கருத்து இதனடிப்படையில் தூய்ப்பாட்டிற்குட்பட்டதாகிறது. முதுமொழி மானவயுள் உள்ள எந்தவொரு செய்புறும் குரோதிலிச் துணைவின்றிப் புரிதல் கடினமாகவே உள்ளது. இத்தகு நிலை சிறாப்புரானச் செய்யுட்களுக்கில்லை. எனவே மொழி அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படும் முறையான விவரண ஒப்பீட்டு ஆய்வு சிறாப்புரானக்கூறையும், முதுமொழி மானவையையும் இயற்றியவர் ஒருவரா? இருவரா? என்ற தூய்ப்பாட்டிற்கு விடையளிக்கும். முதுமொழி மானவயுள் இடம் பெற்றிருக்கும் சரோசரட்சசர், சகதள பதவகனர், சலசலசர், சகாதிரப் பொருளி, சகதறி திருமலப் புலிதர், சலிவானவர், புலாசல வேந்தர், பூனிக்கிய வேந்தர், பூதரம், ஏடவம், சலி, சரர்க்கணாயகர், திவனாதாபரர் போன்ற இன்னசிறு சொல்லாட்சிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களுக்கு அடைகலாக வரம்பெற்றவுள்ளன. இவைபோன்ற சொல்லாட்சி களைச் சிறாப்புரானத்தில் காண்பதரிதாரும்.

முதுமொழி மானவயுள் உள்ள மொழி நடைபிற் பிற்தொரு இவகவு அடைகலை பாடல்தொறும் அடுக்கிச் செல்லுதலேவாகும். இதில் இடம்பெற்றுள்ள செய்யுள்களில் அனைத்தும் வரிகள் தொறும் நயி (சல்) அவர்களின் புகழ் சேர்க்கும் அடைகலைப் பெற்றிரு கருகின்றன. ஆங்காங்கே விவசெய்புள்ளலில் உவமைகளை ஆகிரியர் எடுத்தாண்டுள்ளார். உலக வாழ்வின் யாகலை புல்லுலி யில் உள்ள பளித்தலளிக்கி உவமிக்கப்படுகிறது (பா 12) இந்நேபோல் இவ்வுலகில் அடுத்தது காட்டும் கண்ணாடிபோல் உலகில் உள்ள உயிர்கள் ஆனைத்தும் உணர்ந்த மாதவராக நயி (சல்) அவர்கள் இவ்வருமாறு புகழப்படுகிறார்கள்.

தற்பணத் தெரிசித் தோரிதொழி னனைத்தும்
காட்டிய பானையொழி சகத்தின்
உற்பலித் திரியல் ஸுயிர்க்கு பிபயிக
உறைத்திடும் புரிதயா தவரை

(முதுமொழி மானை 13)

உலகமகன், உருவகங்கள், வர்ணனைகள் இவற்றின் நிலையிலும் சீறாபிபுராணத்திற்கும் முதுமொழி மாலைக்குமிடையே - மிகுந்த வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. முதுமொழி மாலைகள் எத்தனென்று சொல்லுவதும் அதனை இயற்றிய ஆசிரியர் பற்றி அகச் சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. எனவே முதுமொழி மாலைவின் ஆசிரியர் உறுப்பினர் என்றும் கூற்ற இன்னாயிவத் தமிழகத்திய வரலாற்றின் முற்றம் முடிந்த கருத்தகண். மேலும் ஆய்வுக்குரியதே ஆகும்.

திருமக்காப்பள்ளி

பள்ளி என்பது ஒரு நாடகப் பிரபந்த வகை. இந்த நாடகத்திக்கு சிலவகையான அமைவுறு இருக்கலாம். அந்நிலை மக்களே இந்த நாடகப் பிரபந்தத்தின் மூலியமான பங்கு எடுப்பர். பள்ளி என்பது பள்ளி ஆயிற்று. இப்பள்ளி வகையான பிரபந்தம் சிற்றிசைப்பெரிசைவர் சார்ந்தது. பள்ளிப் பிரபந்தங்களுக்கு மூன்றையாக விளக்கிவது மக்கடற் பள்ளி என்பர். அதன் மீள்விரி வகைய பள்ளிக்கு சிற்றத்தங்கள் தோன்றின என்பர்.

இவ்வாறிய அடிப்படையில் தோன்றிய ஒரு பள்ளி நாய் உள்ளது. அது 'திருமக்காப் பள்ளி' என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. பள்ளி நாய்க்குரிய சிற்றிசைவர்கள் அத்தகைய மக்காப் பள்ளிக்கு இயல்புள்ளனர். அதில் பங்கேற்பவர்களுள் ஏனைய பள்ளி நாய்களின் உள்ளவர்கள் போன்று இருக்கவேண்டியோ. திருமக்காப் பள்ளிக்கு வேலகையான அமைவுறு மக்க யாதாரம். சிற்றிசை நாய் (சுல்) அவர்கள் சிற்றத்த நாயம். அது நாட்டியை பிரதான மான நகரங்களுள் ஒன்று. மூன்றாம் மக்கள் புனிதமான நாய்களே அதனைக் கருதுவர். அன்றுதொறும் மூன்றாம் மக்கள் புனித நாய் பலவகையான மேற்கொண்டு மக்காவுக்குத்தான் செல்லின்றனர். 'திருமது வகையான உள்ளிவ்வாயும் பள்ளி வகையான உள்ளிவ்வாயும்' என்பது திருமேல்வகைய யாவட்டத்தின் பெருமழக்கையே பெற்றுள்ள ஒரு பெருமழை. அப்பெருமழையை பெறப்பெற்றுள்ள வகையிவ்வகைய திரு மக்காப்பள்ளி என்றும் நாயம் தோன்றி உள்ளது.

திரு மக்காப்பள்ளின் ஆசிரியர் யார் என்று தெரியவில்லை. இப்பள்ளி மூலம்வது நாய் (சுல்) அவர்கள் பெரிஷ் பெற்றுப்பெற்றுள்ளது.

பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளிலிருந்து பரிசீலித்துத் திருத்தி ி, நூலிழைகள் சாம்பு என்பவரால் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர் தூத்துக்குடிமணல் சேர்த்த மகா காழி பாக்கர்வைச்சாம்பு அவர்களின் மூத்த புதல்வர் ஆவார். பி. நாராயணன் என்பவர் தூத்துக்குடி மாவட்ட முன்சீபுரத்திலுள்ள திருவெளிப்பித்தூர்னார், இந்த நூலை வெளியிட சின்னத்தம்பி மணல்காவர் அவர்கள் புதல்வர் எஸ். கே. முகிழ்தீன் காதர்ஷா மணல்காவர் அவர்கள் பொருளுதவி புரிந்துள்ளார். இத் திருமக்காப்பள்ளி தூத்துக்குடி அருணோதய அச்சகத்தில் 1900-ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ளது.

மேத்தர் முகிழீன் அவர்கள் முக்கூடற் பள்ளின் முதலாம் பதிப்பை 1853இல் வெளியிட்டிருக்கிறார். திருமக்காப்பள்ளின் மூத்த பதிப்பு 37 வருடங்களுக்கும் பின்னர் 1900-ஆம் ஆண்டு வெளி வந்துள்ளது. திருமக்காப்பள்ளியை அதே ஆண்டில் சென்னை ஆவணக் காப்பகம் பெற்றுள்ளது. இதற்கு ஆகாசமாக அந்த நூலில் மூத்திரை இடப்பட்டுள்ளது. அந்த முத்திரையில் திருமக்காப்பள்ளி ஆவணக் காப்பகத்துக்குக் கிடைத்த நாளி 1900-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ஆம் தேதி எனப் பொறிக்கப் பட்டுள்ளது.

திருமக்காப்பள்ளி நூலில் இடம் பெற்றுள்ள கடவுள் ஊக்கம் என்றும் பகுதியில் ஒன்பது செய்யுட்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இரண்டு செய்யுட்கள் அண்ணாநகரைப் பற்றிய புதற்ச்சியாகவும் மூன்று செய்யுட்கள் நயி துதியாகவும் அமைந்துள்ளன. தொடர்ந்து வரும் 91 அடிகளைக் கொண்ட திவ்யவடிவ ஆசிரியப்பாவிடம் பெருமானாரின் வரலாறு விவரமாகத் தரப்பட்டுள்ளது. முகிழ்தீன் ஆண்டவர் புகழ் மூன்று செய்யுட்களியே பாடப்பட்டுள்ளது.

முக்கூடற் பள்ளியில் காப்புச் செய்யுளோடு வேறு தான்கு பாடல்களே கடவுள் ஊக்கம் என அழைக்கப்படும் பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன. பன்னியர் வரவுடன் முக்கூடற்பள்ளி ஆரம்பிப்பதோடு திருமக்காப்பள்ளியும் பன்னியர் வரவுடன் ஆரம்பமாகிறது. பள்ளி நூல்களில் மூத்த பள்ளி இளையபள்ளி பன்னியர் அல்லது குரும்பன், பன்னையக்காரன் அல்லது பிச்சர் என்பவர்களே பிரதான பாத்திரங்களாக இடம் பெறுகின்றனர்.

முக்கூடற் பள்ளி நூலில் மூத்த பள்ளி

நெற்றியி லெழும் மஞ்சளையப் போட்டும்
மற்றொரு நிறுளாய்ப் போட்டும்

இட்டுவந்தான் எனக் கருதப்படுகிறது.

திருமக்காப்பள்ளி ஆசிரியர் 'மஞ்சளையப் போட்டு கன்னத்தின் இடம்பட்டது' என்றும் 'சத்தாயம் கழுத்தில் பூசப்பட்டது' என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இன்றும் சில கிராமங்களில் முஸ்லிம்கள் கழுத்தில் சத்தாயம் பூசுவதுண்டு.

மலிவ் போன்றவனை மலிவ் என்பர். 'மலிவின் திறம் கற்றுக் கருவையாக இருக்கும் இதனாவதான் இவ்வும் ழத்தபின்னி மயலிபள்ளி எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். திருமக்காப்பள்ளி பள்ளியிலே ழத்தபள்ளியை மக்கத்தப்பள்ளி என்றும் இன்னும் பள்ளியை மனைத்தப்பள்ளி என்றும் வழங்கப்பட்டுள்ளனமையைக் காணலாம். ழக்கடடற் பள்ளியிலே இரண்டு பள்ளியும் முறையே ழக்கடடற் பள்ளி, மருதூரப்பள்ளி எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். இரண்டு பள்ளிப் பெண்களிலும் அழகில் அடியவன் இன்னையளவியி. ஆகவியாள் அவள் நல்லிப்பள்ளி என அழைக்கப்பட்டிருப்பார். நாட்டுவரைப் பள்ளி நரம்களிலே கிதந்து ழத்தப்படுகின்றது. ழக்கடடற் பள்ளி ழத்தபள்ளியும் இன்னையளவியும் தத்தம் நாட்டு வளங்கரை வெய்யெறுகலெ கூறுகின்றனர். நகரவளமும் அள்ளாதே போப்படுகிறது. ஆனால் திருமக்காப் பள்ளியே ழத்த பள்ளியும் இன்னையளவியும் சொந்தே நாட்டு வளங்கலி உள்ளனர். ழக்கடடற்பள்ளி நூகிலே இரண்டு பள்ளியும் தத்தம் காரே சிறந்தது என வானாடுவதுபோல் நாட்டுவள வகுவானை அமைந் துள்ளது. ஆனால் திருமக்காப் பள்ளி நூகிலே இரண்டு பள்ளியும் ழத்தாகத் தமது நகரங்களின் பெருமைமையி பாடுவதாக நாட்டு நகர வகுவானை அமைந்துவந்து கண்டு நிராக்கல் வலது.

மழைவெண்டிப் பாடிய சிந்து, கடுமத்தாகத் திருமக்காப் பள்ளி நூகிலே இடம் பெறுகின்றது. ழக்கடடற் பள்ளி நூகில் கன்னத்தியோல் இத்தத் திந்தும் புள்ளையவராயி இராகத்திலும் அடதாளத்திலும் பாடக்கூடியதாக அமைந்துள்ளது.

அல்லா சொருவனை மருகிரத்தாகல் தொழுதார்
நல்லறம்மார் மாதத்திலே நாயனுக்கு நொக்கு இருந்தார்
காட்சியா யாதிரிக்குக் கல்லமாச்சொலித் தால் பல்லிந்தார்
கூட்சியாய் இகமாயில் நயிக்குக் கூட்டுக்கலி ஆக்கினவத்தார்

பந்தனமாய் சொட்டினுள் டீப் பணித்தார் முகிழிதனை
சொத்தருடைய அழகங்களை கோறுகறியாக்கி வைத்தார்
உகந்து நேத்தில் கடன் கொடுத்தே உயர்த்தார்

என்பபணித்தார்

புகழ்ந்து குறாரனார் சாய்மைப் பொழுதையுடல் தான்பணித்து
பத்திவைத்த அலியார் பிச்சிக்குப் பாஷ்சோறு ஆக்கிவைத்து
உத்த அசுறுகைகளுக்கு உலையைவாய்ப் பாணக்கம் வைத்தார்
காரணம் காதிசொலிக்குக் கந்திரியாங்கித் தார் பணித்தார்
பூரணமாய்க் காட்டுவாவுக்கும் புதுச்சிதைக்க குடமெடுத்தார்
இந்திரமாய் துவாவுந் சொல்லி பிசாறுகிவைத் தார்

பணித்தார்

நேத்தியாய்ப் பூப்பழமும் கைத்து வெயிலுரைத்தார்

பணித்தார்

வாழ்த்தி விசுது வாயோநி மதபுறு சாய்ப்பந்தார் பணித்தார்
சீருடனே கறிசனையத்துச் சிக்கத்தலைத் தார் பணித்தார்
பெருடனே கிபுறாய்ச்சரிப்பப் பிழைசினா தாங்கித்தார்

பணித்தார்

செல்வமுடல் திசுநின்றுறி சொதிசாய்ப்பய் பணித்தார்
கட்டமாய்ச் சாந்திராணிவட்டுச் சதகத்துவல்லையை

பணித்தார்

அட்டகிக்கு விஸங்கும் எல்லா அலுவியாக் களைத்தார்
ஒதிவரும் வெப்பமாரையும் அதாரடல் முன்பணித்தார்
ஆதிதரீ யாண்டலரி எழுமையான பணியர்கள். (44)

இந்தச் சிந்தனை கலியாசி சொகல்வையும, தொறு வஸதயும்
மும்ளாள் தோன்பு வைப்பவையும்கட்டி உர்ணார் ஆகிரியர்,
இறைச்சுள் பரகுக்கும் பங்ஸிவது வரையவள உணவு வகைகள்
படைத்துவைக்கப்பட்டன விறும் வாருகிற, எந்த வஸகயாள்
உணவு படைக்கப்பட்டது என்னும் குறிப்பிடவில்லையர், இந்தச்
சிந்தில் ஐதிர்ப்பிடப்பட்டுகின தரிழ் நாட்டு இறை நேரச் செல்வர்
களைகொண்டு இந்தரல் எந்தக் காந்தகிய இயற்றப்பட்டது
என்பது ஊகிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

இப்படி குட்டுக்கறி என்னும் சொந்தொடர் வந்துள்ளது.
இம்மாயில் திரித்தச் குட்டுக்கறி ஆக்கிவைத்தார் எனக் குறிப்
பிடப்பட்டுள்ளது. குட்டுக்கறி என்பது தமிழ்நாட்டில் பத்திரீத்
பண்டுகளைப்பல் ஐநில்கும். பெரியயன்டிசனையான இது வலிஜூப்

பெருநாள் பங்குகளையக் கட்டும். இவ்வாயில் நயி (அவை அவர்களை அவர்களுடைய சகப்பாவர் இப்நாசீம் நயி (அவை) அவர்கள் பரிசிட - முயன்றதை நினைவு கூறுமுடியாத இவ்வீழா கொண்டாடப்படுகிறது. இங்கே ஒரு ஆடு பண்பிடப்பட்டது. ஆதலினால்தான் போதும் தமிழ் நாட்டு முஸ்லிம்கள் ஹஜ் பெருநாள் வள்ளும் பக்ரீத் பண்டிகையைச் சூட்டுக்கறிவிழா என்று அழைப்பர். இவ்வாறு நோன்பைச் சூட்டுக்கறி நோன்பு என்றும் அழைப்பர்.

யற்றச்சொல் பானக்கம் என்பது. பானக்கம் என்றால் இனிமையாகத் தயாரிக்கப்பட்ட பானம் என்பது பெருநாள் தந்தூரி என்பது சந்திரி என விழாவைக் குறிக்கின்றது. அதனுள் என்பது ஒலக்கத்தைக் குறிக்கும் அறபுச் சொல்லாகும்.

பள்ளியர் மனது வேண்டிப்பாட மழைக்குழியே தென்படவா யின. முக்கடற் பல்லு அதனை இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறது.

.... செரிப்பல்லரெல்லாம்

புகழியுடன் தெவ்வரிவை போற்றியின் வானமுடில்

எத்திசையும் பெய்யாழை விக்குழி உண்டா யியே (34)

திருமக்கத்துப்பன்றது அதனை இவ்வாறு அறிமுகப்படுத்துகின்றது.

போற்றியின் நாவனுட புதுமையாய்ப் பூரிபெரும்

குக்கிரமாய்க் கார்க்கெம் குழ்ந்து மிருட்டாவதுவே

வாழ்த்திப் புழந்து இன்னிசை நாயையப் பனிந்து

நெத்தியுடன் பெய்யுமழை நிலையறிந்து சொல்லாரே

(45)

அறிந்து வருவது ஏதற் சிந்து. மக்கத்துப் பள்ளியும் மநிசைத்துப் பள்ளியும் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கி ஒசை கொள்கின்றனர். ஒருவர் மற்றவரை வசம்பொழுது சிக்கி எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். சிறுக்கி என்பதுதான் சிக்கியாக மாறி இருத்தல்வேண்டும். இஃதும் பொன்னைச் சிறுக்கி எனத் திருப்புகழ் "சிறுக்கிசுறுறவாமே" (145) என்பதன் மூலம் குறிப்பிடுகிறது. வேலைக்காரி என்றும் அதற்குப் பெருநாள் கூறுவர்.

முத்தபன்னியும் இணையபன்னியும் ஒருவர் மற்றவரை ஏகவ தாக அமைவும் பாடல் பழக்க இனிமையாக இருக்கும். ஓசை நயம் அமைந்ததாய் இருக்கும். தத்தம் சொந்தக் குறைபாடு களைச் சுட்டியே மக்கத்துப்பன்னியும் மநிசைத்துப்பன்னியும்

ஒருவரை ஒருவர் ஏனை. இறுதியில் பண்ணைக்காரன் தலை
யிட்டால் திருவரும் சானதாயமாகின்றனர். திருவருக்குமீடையே
நடைபெற்றதாக வருவிக்கப்பட்டுள்ள ஏசு சிந்தின் முதற்பகுதி
இது.

தெட்டியே மயிளர்
மக்கத்துப்பள்ளி சிக்கி
கொண்டே நாயுனக்கு
மக்கத்துப்பள்ளி
அட்டியெல்லாடி யொளியே
மதினத்துப்பள்ளி சிக்கி
ஆராய வந்தாயடி
மதினத்துப்பள்ளி
எத்துளாய் மயிலி
மக்கத்துப்பள்ளி சிக்கி
ஏதடியுறையினி
மக்கத்துப்பள்ளி
தொத்தியே வந்தாய் யொளியே
மதினத்துப்பள்ளி பள்ளை
கொத்தியே உலக்குமீடும்
மதினத்துப்பள்ளி.

மூக்கடற் பள்ளு தூலில் உண்ட ஏசு சிந்தின்ருந்து சற்றுமேறு
மட்டுள்ளது திருமக்காயினது தூலில் இடம் பெற்றுண்ட பள்ளி
கருக்கிணைகிணை ஏசு சிந்து. மூக்கடற் பள்ளு தூலில் இடம்
பெற்றுள்ள பள்ளியர் ஏசுவில் பள்ளியர் திருவரும் ஒருவர் மற்ற
வருடைய தனிப்பட்ட குறைகளைக் கட்டிக் காட்டுவதாக ஏசு
சிந்தின். ஆராய்ப்பு அமைந்துள்ளது. அவற்றுள் சில இவ்வாறு
அமைந்துள்ளன.

மூக்கடற் மூலநயிட்டதெண்ட
மூக்கடற் பள்ளி உச்சுள்
முப்படிச்சொம் எனக்குதந்தாய்
முதலியடி
தொண்டைக்கட்டிக் கூப்பிடாதே
கம்பிட்டி எண்ணை வைது
கொண்டையெச்சைப் பண்ணையார்க்குக்
கொன்று கேள்விடி.

சொல்லாடுவதைக் கொள்வனவயம்
 மருதூர்ப்பள்ளி சொல்லு
 சொல்லிற்றுக் காசுசெய்வாறு
 சொல்லடி யோடி
 பன்னாலேயா காத்துண்டொ
 முக்கூடற்பள்ளி பள்ளன்
 இங்குமந்தான் உண்மையை
 எல்லாந் தெரியும்

(153)

மூலத்தில் சொந்தம் குறைபாடுகளை எடுத்துக் காட்டி இரு
 வரும் திருவாரப்போருகர் எச்சிக்கொண்ட பின்னர் ஆப்பள்ளி
 மருதூர்ப்பள்ளி எச்சி எமக்கி சாப்பிடை உதற்க யாழிவது முக்கூடற் பள்ளி
 வணைய சம்பந்தத்தைச் செய்துள்ளார். இவ்வாய பள்ளியான மருதூர்ப்
 பள்ளி எச்சி சம்பந்தத்தைச் சாந்திசுவன், அருத்தி மயிறவருடை
 சமயத்தையும் சமயப்பெரியாரினையும் தாக்கி ஏசினார். இந்த
 ஏசலில் விண்டல் பெயர் பிரதான இடம் பெறுவதைக் காணலாம்.
 இவ்வோரு ஏசல் சித்திதும் முதல் பகுதி மூத்த பள்ளியான
 முக்கூடற் பள்ளியின் கூற்றாகவும், இரண்டாம் பகுதி இவ்வாய
 பள்ளியான மருதூர்ப் பள்ளியின் கூற்றாகவும் அமைந்ததுள்ளன.

சாதிப்பது உணக்குவரும்
 மருதூர்ப்பள்ளி நலிதான்
 பரியாய்ச்சா நித்தான் உண்கள்
 சம்புளவியோடி
 வேறுக்கச் சாதிக்க வாராய்
 முக்கூடற்பள்ளி உண்கள்
 பெயர்ணாமச்சா நித்தானுண்கள்
 உண்களால் யோடி.

(161)

இவ்வாறு விண்டல் செய்வதுபோல் முக்கூடற் பள்ளி ஏசல்
 சிந்து அமைந்திருந்தபோதிலும் அவற்றினுள்ள குறிப்புகள்
 புழாப்பிழைச்செய்யா அமைந்துள்ளவையும் புறப்படுகின்றது.

திருமக்காப்பள்ளி மூலம் இடம்பெற்ற சாதித்தினைத்
 தொடர்ந்து அதுவடைவயப் பற்றிய சிந்து இடம் பெற்றுள்ளது.
 சந்திரப்பி தொடக்கி சிந்து என அது பெயரிடப்பட்டிருள்ளது. ஆதி
 தாளத்தில் காட்டலட இராகத்தில் பாடக்கூடியது அச்சிந்து.
 அவ்வாறு, நரி, இவ்விதேசர் எவ்வோரும் அங்கு சொற்றொழி
 வின்றனர். அந்நகர் தொடர்ந்து அந்நகரத்தின் சிந்து இடம்

பெற்றுள்ளது. அதுவடை எம்மளவு என்பதும், அந்த அளவு எவ்வாறு பயனடை பரிந்து அளிக்கப்பட்டது என்பதும் கணக்குரைத்தல் சித்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இங்கே கோட்டை என்றும் முகத்தல், அளவை பெய்யப்பட்டுள்ளது. ஒரு கோட்டை என்பது 21 மரக்காய் கொண்ட ஒரு முகத்தளவையை என திருநெல்வேலி மாவட்டக் கலட்டையர் (1:238) குறிப்பிடுகிறது. திருமக்காய்ப்பள்ளி மொத்த அறுவடை 'ஆறுகோடி என்பத்து நான்கு நூறாயிரம் தெருருந்து செஞ்சம் கோட்டை' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அட-தாளத்தில் சங்கராபரண இராகத்தில் பாட அமைந்துள்ள கணக்குரைத்தல் சிந்து இவ்வாறு ஆரம்பமாகிறது.

ஆடிகக்கையின் சிறுபெய்கொண்டு

ஆறுகோடியுயென்பத்து நான்குநூ
றுவிரத்தெருந்து ஒரு செஞ்சம் கோட்டை
யாறு நெல்லின் வல்லரண்டவன் பேருக்குப்
பா நிறைப் பாத்தியாவுக் கணத்தினிப்
பாழியில் நன்னயிமைய் புதலும்
பாவவர்க்குபலத்து கொடுத்த தெய்
பத்துவட்டாத் தீராயிரம் கோட்டை

ஏழமற்ற அகதிபரகேரி

எல்லிவர்க்கு ரெண்ணாயிரம் கோட்டை
ஒர்ச்சுத்தந்திரக் கம்பாளர் தங்கட்டு
எழுபதினாயிரம் கோட்டையளத்தேன்

கோதியா நற்புலங்களுறுத நல்

குடுப்பத்தார்க்கேழு நூறாயிரம் கோட்டை
குளம்புடறுகள் பார்த்தவ னையிறுந்
கூலிக்காயிரம் கோட்டையான் டாண்டே

(140)

இவ்வாறு இரண்டு சிந்துக்களில் கணக்குரைத்தல் இடம்பெற்றுள்ளது. இவ்வியாகத் திருமக்காய்ப்பள்ளி கட்டாயின்ப போற்றுதலும் வாழ்த்துதலும் இடம் பெற்று முடிவடைகின்றது.

கனகாபிலேகமாலை

இன்னொரு அடிப்படைகள் தோன்றிய முதல் காப்பியத்துக்கு வருவோம். விருதாக மாணவனவ ஒரு குறுங்காப்பியம் என்று கூறிலும் காப்பியங்களுக்கூரிய பல்வேறு அம்சங்களையும் கொண்டிருக்கும் முதலாவது இவ்வய்யத் தமிழ்க் காப்பியம் கனகாபிலேக மாலைவாகும்.

கனகாபிலேகமாணவனவ இயற்றியவர் கனகாபிராயர். இது இவருடைய கிறப்புப் பெயர். இவருடைய இயற்பெயர் சாயியைத் தீய் குறிப்பிடப்படவில்லை. இராஜகம்பீரன் என்றும் வணரசு சேர்ந்தவர். முகலவ மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர் அது. பன்னாட நாட்டாட்சி சேர்ந்தது அய்யூர். இவ்வியர்கள் ஒரு பாடலில் இவ்வாறு இடம் பெற்றுவளறு.

மாநகு வரசர் மணிமுடி புணைந்த வரறொளமி வணகலையான
வேதிய நிருவர் விசித்தனர செய்யும் கிழப்பொருள்

உவத்திலில் தரித்து

ஏதிலார்க் குதவு பாண்டமா தேதத் திராஜுகெம் பிரதன் நாடன்
பூதலம் புதலும் கனகாபிராயன் புதல்தான் புதலொழி தரிமுறல்
(மடலின் வரத்திறப் பாடலம்:22)

நிலைமன்றல ஆகியியப் மாவாக அமைந்துள்ள கிறப்புப்
பாயிரத்தில் கனகாபிலேக மாலை ஆகியியர் கிறப்புப்பெயர்
இவ்வாறு கூட்டப்படுகிறது.

மாசிலா மணத்தினர் எடுத்திடும் அடைய
பாஜகம் பிர மொன்றலி ஓயிரினர்
புலவர்கண் மதிக்கும் பூகித நாவவர்
கண்பல தேர்ந்த வண கீராயர்

மற்றொரு பாடலில் கனகவிராயரின் இயற்பெயர் குறிப்பிடப் படுவதைக் காணலாம். அந்தக் செய்யுளிலே கனகாபிஷேக மாலை யின் கருப்பொருளாக அமைந்த நீழ்ச்சிவம் குறிப்பிடப்படுகிறது. நபிகள் பெருமானாரின் பேரரசன உரைச் (நறி) அவர்களின் வரலாறு இங்கே காணப்படுகிறது. கனகாபிஷேகமாலை பாடிய கனகவிராயரின் இயற்பெயர் செய்து நயினார் கார் என்பதாகும் இக்குறிப்புகளைக் கொண்ட பாடல் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

நபிகள் தம் பெருமான் நல்லொளி மேனியில்
தழீஇய பெயர்தம் மொழியுய சரிதம்
கலியெனத் தேனைக் கண்டென இயற்றிய
காரணத் தொகுப்பெயர் கனகா பிஷேக
மாலை என்றாகியவ மாண்பு செய்யுலவர்
புலியெனாம் கனக கவிராயர் என்றும்
மெய்வரும் செய்து நயினார்கார்

(அதிச்சக்கரவர்த்திகளுக்கெவ்வாம் போன் போன்றவர் என்று பொருள்பட.) கனககவிராயர் என்றும் சிறப்புப்பெயர் காவப் போகியில் கனகவிராயர் எனக் கருவியெழு என்பர். இப்புலவர் அவர்தம் சிறப்புப் பெயராவே அந்தி இயற்பெயரால் ஆதிமுடிப் படவியலை என்பது புலனாகின்றது. கனகாபிஷேக மாலையில் ஆசிரியரின் பெயர் கனகவிராயர் என்றே குறிப்பிடப்படுவதால் அச்சொற்றொடர் கனக இராயன் என இருந்து கனகவிராயன் (கனகராஜன்) ஆக மாறிவுள்ளது. கனக என்றும் சொல் இந்துத்துக்கும் இந்துவாசிரியருக்கும் புரவலருக்கும் அடைமொழியாக அமைந்திருப்பது இன்று தேக்கறிபாவது, இவருடைய பரம்பரைவின் அந்தஸி மஸ்தான் சாமிப்புப் புலவர் என்றும் கூறப் படுகிறது.

கனகாபிஷேகமாலை தோன்றுவதற்குக் காரணமாயிருந்தவர் மதுரைமைச் சேர்த்தவர், கொந்தால்கார் என்றும் பெயரினை உடையவர். அவர் கொடை வள்ளல், பெருஞ் செல்வந்தர், வரை யாறு வழங்கும் மழைபோன்ற வள்ளல்மையை உடையவராயிருந்தவர். செய்யுள்கார் என்பவரின் புதல்வர்.

கனகாபிஷேக மாலையிலும் அதன் ஆசிரியர் தமது புரவலரை இரண்டுமுறை கடவுள் வாழ்த்தும் படலத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாறிய நெறி முறை மாறாமல் இக்கார்ப்பியம் பரிணமிக்க இருவர் உரை வழங்கி, அய்வாறு வழங்கப்பட்ட உரையினால்

அழப்படைவாரை வைத்து உலகெலாந் வினங்கக் கணகாரியோக மாணவைய எல்லோராராலும் புசுழத் தக்கதொன்றாய் இயற்ற இங்ஙனவெனாது நிதி அளித்தார் கணககொத்தாலகான் என்னும் கொடைவள்ளன்.

சுரவீனின் தெய்வ முரையி தாய்குறா விருவர் சொய்யும்
உலரயினைத் தமிழில் கூறி உலகெலாம் வினங்கச் செய்ய
வினரவீனில் ஒருளை கூர்ந்து விஞ்சை நாயவர்கள் போற்றிக்
கணகீலா நிதிய முய்த்தான் கணககொத் தால் காணே.

(கடவுள் வாழ்த்து: 23)

என மேலே கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் அமைந்துள்ளனமல்யக் காணலாம்.

கடவுள் வாழ்த்திலுள்ள மற்றொரு பாடலிலும் தமது கொடை வள்ளனைக் குறிப்பிட்டுள்ளார் கணகாரியோகமாவை ஆசிரியர்.

நரிமுதல் வன்மர் வேத நாயகர் ஆடு வன்னும்
கண்ணுற உலகில் செய்த கணகாரியோக மாணவை
புனியிலின் தமிழி னாயே புகலமா நிதிய முய்த்தான்
தவமுடி அறிவில் கூடல் கைதுகொத் தால் காணே.

(கடவுள் வாழ்த்துப்பாடல்: 24)

இச்செய்யுளிலே எட்டு அரசரின் வரலாறு கூறப்பட உள்ளதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. முகம்மது நபி (சயி), அபூபக்கர். (முஹி உமறு (முஹி), உதுமான் (முஹி), அலி (முஹி) ஷாஹ் (முஹி) ஹுஸைன் (முஹி) செயலுலாபுதீன் (முஹி) ஆகியோரே ஆகிகொட்டு அரசுகளாவர். அத் தவையொருடைய வரலாற்றைத் தமிழில் பாடவே செய்யது கொத்தாலகான் என்பவர் தமக்குப் பெருமளவு புகழம் தந்தார் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் ஆசிரியர். தூலியே பவ இடவீனில் கொடைவள்ளனின் பெருமை போடப்படுகிறது.

கணக+அபிஷேக+மாணவை என இச்சொற்றொடரைப் பிரிக்க வாம். கணகம் என்றால் பெயர். அபிஷேகம் என்றால் குனித்தல். ஸ்தானம் செய்தல். சிறப்பாக அபிஷேகம் என்னும் சொல் புனித மான அல்லது அரசு சார்ந்த குனித்தலாகக் குறிப்பிடும் என்பர். ஓர் அரசனை முடிசூட்டும் பொழுது குனிக்க வைத்தலையும் அபிஷேகம் செய்தல் என்பர். அபிஷேகம் என்னும்பொழுது தலை தீய் வர்த்தல் என்றும் பொருள்படும் என்பர். கணகாரியோகம்

என்று குறிப்பிடும்பொழுது பொண்ணை வார்த்தை என்று பொருள் படும். பொண்ணல் குளிப்பாட்டுதல் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். பொதுவாகப் பார்க்கும்பொழுது அபிஷேகம் என்றும் சொல்பதற்கு அடிப்படையில் ஒரு மண்ணை முடிசூட்டப்படுவதைக் குறிக்கும் எனக் கொள்ளலாம். இக்கனகாபிஷேகமானவையில் எட்டு மண்ண்கள் ஒருவர் பின் நடுவராக ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிக் கொள்ளார். எனவே முடிசூட்டப்படுகின்றவர், அபிஷேகம் செய்யப்படுகின்றவர், அந்த எட்டு மண்ண்களின் ஆட்சிக்கு வருவது பற்றிய விவரங்கள் கனகாபிஷேகமானவையில் கிறிப்பாக நடு மாலை போன்று தொடுக்கப்பட்டு இடம் பெறுவதால், இந்நூல் அரபெயர் பெற்றுள்ளது எனலாம். வடமொழிச்சுத்தி முறைக்கு இனங்க 'அ' என இறுதியிலே உடைய சொல்லோடு 'அ' என முதலிலே உள்ள சொல் புணரும்பொழுது இடையிலே 'ஆ' தொன்றும். கனக + அபிஷேக + மாலை = கனகாபிஷேகமானவை.

கனகாபிஷேகமானவையில் பாடுவதற்குக் கனகவிராயருக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது 'முக்கத்தீதுசன்' என்றும் சித்தாயே (முயே), உலகன் (முல்) அவர்களின் படுகொவை பற்றியது இந்நூல் முக்கத்தீதுசன் (முக்கத்தீது 80-உசன்) என்றும் அறியச் சொந்தொடரின் பொருளும் அதனே. இந்நூல் அறிய மொழியீழும் பாரிக மொழியீழும் உள்ளது. ஆசிரியருக்கு முதலாவாக அமைந்த இந்நூல் கனகாபிஷேக மானவையில் உள்ளவரின் படிப்பாகும்.

கனகாபிஷேகமானவை இயற்றப்பட்ட காலம் ஒரு செய்புள்ளி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ் கருடக் கவிப்புக்கினங்க நரபதி சகாததம் ஆயிரத்து ஐந்துநூற்றாபத்து நான்கு' சுழித்துவிட்ட பின்னர் இயற்றப்பட்டுள்ளது. அதற்குச் சமமான விஜயி ஆண்டு ஆயிரத்து ஐம்பத்தெட்டு எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த விஜயி ஆண்டு முகம்மது நபி (சஃ) அவர்கள் மக்கத்தை விட்டு மதீனாநகருக்குச் சென்ற நிகழ்ச்சியிலிருந்து ஆரம்பமாகிறது. அவ்வாண்டு இந்திய ஆண்டான விஜயநகரம் என்பதற்குச் சமமானதாகும். இக்குறிப்புடனாகக் கொண்ட செய்புள்ளி இந்நூல்.

நரபதி சகாதத மாயிரத் ஐந்துநூற்
 நறுபத்து நான்கினு மேவாய்
 வரபதி இரங்கு மக்கம்விட் டெழுத்து
 முாமநி வரவினின் னவமி

முருகலிற் தொடையல் புனைந்தவா யிரக்து
முப்பதொ டிருபத்தெட் டிலிலே
விரலிய லீரோதி இருதெனும் வருடம்
விளம்பிவன் பெருங்கதை சிறியேன்.

(கடவுள் வாழ்த்துப் படலம்:20)

இங்கே தமிழ் ஐயன் 'ஆயிரத்து முப்பதொ டிருபத்தெட்டு' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது தமிழ் ஐயிரத்து ஐம்பத் தெட்டையே குறிக்கிறது. இதற்குச் சாமமான ஆய்வில் ஆய்வு ஆயிரத்து அறுநூற்று நான்பத்தெட்டாகும்.

முகம்மது நபி (சஃ) அவர்களை முதல்வராகவும் செலினுலாபுதின் (றஃ) அவர்களை இறுதியாகவும் கொண்டு அவர்கள் உலகிலை ஆண்ட வரலாற்றிலைக் கூறுகிறது கனகாபி னேக மானவ இந்த வரலாற்றிலைச் சிறந்த முறையில் கற்பவர்களுக்கும் அதனைப் படிப்பதைக் கேட்பவர்களும் உலகநாட்டைய (சொர்க்கத்தை)ப் பெறும் முகமாக இந்த உலகத்தில் வாழ்வார்களாக என்று வாழ்த்துகிறார் ஆசிரியர். அவ்வாழ்த்தே இவ்வாறு ஒரு செயலில் அமைந்துள்ளது.

திருநயி முக்யம் செய்யு வாபிதின் பின்னு மாக
அருமியம் புரந்து செய்கொல் இவற்றிய காலை நன்னைக்
கருதியே கற்போர் கேட்போர் கனகநா டனைத்தும் கொள்ள
மருமிய தலைவ ராவி வாழ்வர்மா நிவந்தி வந்தே

(கடவுள் வாழ்த்துப் படலம்: 25)

இனிவாய் வளர்த்த தமிழ் காப்பியல் களில் கடவுள் வாழ்த்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சீரான ஐயுக்குமுறை கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. முதல்கண் ஏக இறைவனான அல்லாஹ் கடவுள் வாழ்த்தில் வருணிக்கப்படுகிறான். அவனுடைய பண்புகள் விளக்கப்படுகின்றன. அவன் தன் ஆசிரியப் பெறவே கவிஞர் அவ்வாறு பாடுகின்றனர். அதனைத் தொடர்ந்து தீர்க்கதரிசிகள் என பொருள் கொள்ளப்படும் நபியார் வருணிக்கப்படுகின்றனர். நபியானைக் குறிப்பிடும்பொழுது முகம்மது நபி (சஃ) அவர்கள் வாழ்த்தப் படுகிறார்கள். அவர்களைத் தொடர்ந்து முன்னூற்றுப் பதினான்று முறுசனான (தூதரான) நபியார்களும் ஹிவட்சத்து இருபத்து நான்கிரம் நபியார்களும் வருணிக்கப்படுகின்றனர். தனித்தவர்கள் எனப் பொருள்படும் உறுல் அய்யி ஏன்ஹும் நபியார் வருணிக்கப்படுகின்றனர்.

நாயகர்களுக்கும் பிள்ளைகள், அடக்கம் (நாள்) அளர்களும் உடைய (நாள்) அவர்களும் உதயம் (நாள்) அவர்களும் அலி (நாள்) அவர்களும் ஞானமிய கருவியைப்படுவின்றனர். அப்பிறம் கருவியைப்படுபவர்கள் நாயகர் பெருமானாரின் திருப்பிரிவுகளான அசன் (உதயம்) (நாள்) அளர்களும் (ஹூண்டம்) உதயம் (நாள்) அவர்களும் வாய். கடவுள் வாழ்த்துக்களில் பிள்ளை இடம் பெறுபவர்கள் நாயகர் நாயகர் அவர்களின் தோழர்களான பெருமான் முகம்மது (சரி) அவர்களின் கிண்டல் செய்தல்களையும் கடவுள் வாழ்த்தின் இடம் பெறுவதனும். இவ்வாறியச் சட்ட நுணுகுக்கணை விளக்கும் முகமாக மதுகயுகளை (நாள்) இவர்கள் (தனவாய்) நாயகர்களும் பற்றிய குறிப்பு இடம் பெறுக. அடுத்த இறை தேவர்கள் எனப்படும் வாய்ப்பு (அளவியா) கடவுள் வாழ்த்தின் துதிக்கப்படுகின்றனர். முகமித்தின் ஆண்டவர், சாநகர் கயீசு ஆண்டவர், செங்கு சதககததயவா அப்பர் ஆண்டவர் கருத்து செய்து போற்றப்படுகின்றனர்.

கனகாபிஷேகமாவணையே பாட்டுடைக் தனவராக அளவியர் பெருமானாரவர்களின் பேராளர் உதயம் (நாள்) அவர்கள் ஆண்டவர்களும் அவர்களும் அவருடைய சேவர்களையும் பற்றிய சொற்களாக இவ்வாறியச் செய்து முகமித்தின் முகமித்தின் அளவியப்பட்டின்து. நாயகர் பெருமானார் ஆட்சி புரிந்தவர்களையும் அவர்கள் தோழர்களும் உதயம் (நாள்) அவர்களும். இவ்வாறிய செய்தல்களையும் தன்மக்கம் செய்யப்பட்டமையையும் வகுப்பிப்பதாக அமைந்தனது முகம்முடையபடவம். இந்த முகம்முடைய படவத்தினும் அசன், உதயம் (நாள்) அவர்கள் இருவரின் தன்மக்கம் செய்தியை வாக இடம் பெற்றுள்ளது. அசன், உதயம் (நாள்) அவர்கள் இருவரின் தன்மக்கம் செய்தியை முகம்முடையபடவம் இடம் பெற்றுள்ளது. அசன், உதயம் (நாள்) அவர்கள் இருவர் பற்றிய துக்க கருவியை செய்தியே பெருமானார் தோழர்களும் உதயம் (நாள்) அவர்களும் உதயம் (நாள்) அவர்கள் அளவியர் பற்றிய தோழர் செய்தியே முகம்முடையபடவத்தின் முகமித்தின் அளவியப்பட்டின்து கருவியை.

கனகாபிஷேகமாவணையே பாட்டுடைக் தனவராக அளவியர் பெருமானாரவர்களின் பேராளர் உதயம் (நாள்) அவர்கள் ஆண்டவர்களும் அவர்களும் அவருடைய சேவர்களையும் பற்றிய சொற்களாக இவ்வாறிய செய்து முகமித்தின் முகமித்தின் அளவியப்பட்டின்து. நாயகர் பெருமானார் ஆட்சி புரிந்தவர்களையும் அவர்கள் தோழர்களும் உதயம் (நாள்) அவர்களும். இவ்வாறிய செய்தல்களையும் தன்மக்கம் செய்யப்பட்டமையையும் வகுப்பிப்பதாக அமைந்தனது முகம்முடையபடவம். இந்த முகம்முடைய படவத்தினும் அசன், உதயம் (நாள்) அவர்கள் இருவரின் தன்மக்கம் செய்தியை வாக இடம் பெற்றுள்ளது. அசன், உதயம் (நாள்) அவர்கள் இருவரின் தன்மக்கம் செய்தியை முகம்முடையபடவம் இடம் பெற்றுள்ளது. அசன், உதயம் (நாள்) அவர்கள் இருவர் பற்றிய துக்க கருவியை செய்தியே பெருமானார் தோழர்களும் உதயம் (நாள்) அவர்களும் உதயம் (நாள்) அவர்கள் அளவியர் பற்றிய தோழர் செய்தியே முகம்முடையபடவத்தின் முகமித்தின் அளவியப்பட்டின்து கருவியை.

களின் துணைவியரை இங்கொழு வகுணிப்பதை அவர்கள் கடைபிடிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. ஆனால் அத்தகைய வகுணனைகள் காப்பிய அமைப்புக்கு இன்றியமையாதன எனக் கருதப்பட்டன. எனவே அத்தகைய வகுணனைகளைச் சமயம் வளர்த்தும்பொழுது கவிஞர்கள் தமது காப்பியங்களில் இடம்பெறச் செய்துள்ளனர். முஸ்லிம் அல்லாஹ் மென்மையான அல்லாஹ் தமது காப்பியங்களில் வகுணித்தனர். முஸ்லிம்களால் வெற்றி கொள்ளப்பட்ட நவசேருவாஸித் புத்தலிகள் இல்லாததை ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலையில் அத்தகைய வகுணனைகளுக்கு இவர்க்காகப் பட்டினர். கைகவிராயர் இச்சாந்தர்ப்பத்தை நன்றி பவன்படுத்தி உள்ளார். நவசேருவாஸித் புத்தலியரைக் கௌரி மாதமாகக் கைகவிராயர் கமது காப்பியத்தில் வகுணித்துள்ளார். மகந் அரஹித் படவத்தில் அத்தகைய வகுணனைகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. கருவாய், தாகதரக என்பன அவர்களின் பெயர்கள்.

கைகவிராயரைத்தொடர் தளவெண்பாளிலும் இடம்பெற்ற திருமலை கயம்வரம் போன்ற ஒரு கயம்வர கிராமம் இங்கு ஒழுங்கு செய்துள்ளார். இதுவும் காப்பியத்திற்கு அறி கூட்டுவதற்கெனும். கயம்வர நான் குறிக்கப்பட்டுள்ள மன்னர் களுக்கும் அறிவிக்கப்பட்டது. உமறுகத்தாப் (நக்) அவர்களின் உத்தரவில் மென் மென்மையானும் முடிகல் அனுப்பப்பட்டது. கயம்வர கிராமில் பங்குபற்ற வந்த மன்னர்கள் பங்கு எகக் குறிப்பிட்ட கைகவிராயர் அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் கற்பனை நயம் தொனிக்க வகுணித்துள்ளார். ஒருவரின் ஒருவராக அம்மைவார் முன் அவர்கள் வந்தனர் என்றும் அவர்கள் எவரையுமே அம்மைவார் ஏற்கவில்லை என்றும் பல செய்துகளிக் கைகவிராயர் வகுணித்துள்ளார்.

உரை (நக்) அவர்களையும் எடுத்து அவர்களையும் தவிர வல்லோரும் கயம்வர கிராமத்து வந்துவிட்டனர் என்று கூறுகிற கதைகள் படிப்போர் உன்னைதில் ஒர் அவரதுகாண உறிப்பார்ப்பினை ஏற்படுத்தி உள்ளார். ஆகியும், மேலில் உரைகாருக்குப் பகவை ராக அமைவது போன்று இந்த கயம்வரகிராமிலும் உரை காலுக்குப் போட்டியாக எடுத்து வந்துள்ளார். ஆகவால் முடிவு என்படி இறுக்கியோ என்றும் சந்தேகத்தை முறையில் உருவாக்கியுள்ளார். இறுகவும், உத்தகைய அழகுடையவராய் இறுத்தனர்.

என்றும் இருசூக்குண்டையே வேறுபாடு அல்லவவாகத் தோன்றவில்லை என்றும் கூறும் பொழுது படிப்போரிடையே ஏற்படும் ஆசர்மையைத் தீவிரமாகி உள்ளார்.

இராமியின் உரைச் (ரவி) அவர்களுக்கும் சகலவர்க் அம்மை யானுக்கும் திருமணம் சிசுந்தது. அதற்கு முன்னர் திருமண உலா ஒன்றினை உருவாக்கி உள்ளார் காரியை ஆசிரியர் எல்லா விதி களிலும் காரவதத்தைக் காண மக்கள் சீதைநீண்டனர் என்றும் ஒரு பருவங்களையும் சார்த்த பொய்கள் அங்கு கூட்டம் கூட்ட மாக வந்திருந்தனர் என்றும் வருணிக்கப்பட்டுள்ளது.

இன்னொரு முறைப்படி திருமணம் நடைபெற்றமை குறிப் பிடப்படுகிறது. அப்பகுதியை (ரவி) அவர்கள் வலியாக நின்று கூடமையாற்றினார்கள். வலி என்றால் மனவாட்டியின் பிரதி நிதியைக் குறிக்கிறது. திருமண நடவடிக்கைக்கு மனமகனின் சம்மதம் அவசியமாகிறது. மனமகனின் தந்தை அவ்வது குறிப் பிட்ட தெருக்கிய உறவினர் மனமகனிடமிருந்து சம்மதத்தைப் பெறுவர். சகலவர்க் அம்மையாளின் தந்தை இறந்துவிட்டமையால் அப்பகுதியை அவர்கள் வலியாகக் கூடமையாற்றிச் சம்மதத்தைப் பெற்றார்கள் எனக் கண்காணியார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆதி மாமணல ஒளி அமுதமைய தானல்
 மாது சம்மதம் கேள்மென்றார் கேட்டொளி றவின
 சேத நூல்வழி யெழுது மானென்று மேலொர்
 ஒரு மாமணல கன்னிக்கும் உரைக்கும் முடிந்தார்.

(உரைகாரர் திருமணப் படலம்:42)

இங்கே வலி என்ற ஒளி என வந்துள்ளது. வகரத்தால் ஆரம்பித் தும் அது, சி சொற்களைப் பெருப்பாறும் முன்னிம் புலவர்கள் ஒருமாதிரியே பயன்படுத்துவர்.

முஸ்லிம் மக்களிடையே இருபெரும் பிரிவுகள் உள்ளன. ஒன்று கன்னத் தியாகத்தைக் சேர்ந்தவர்களை. மற்றது சிவாக் சொன்னக உடையவர்கள். நபிகள் பெருமானாரின் வாழ்க்கை முறைமையே நடை உடை பரவன்களைப்பின்பற்றியவர்கள் என்ற துறா ஆற்றை சேர்ந்தவர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர். இவர்களுடைய ஆங்கிலத் திய SUNNI என்ற அழைக்கின்றனர். முகம்மது நபி (சகி) அவர் களின் மறைவுக்குப் பின்னர் ஆட்சி நடத்திய அமர்த்தவர் அபூபக்கர் (ரவி) அவர்கள். ஆனால் முகம்மது நபி (சகி) அவர்களின்

பின்னர் ஆட்சிப் பதவியை வகித்திருக்கவேண்டியவர் அன் (றா) அவர்கள் என்று ஒரு உட்படுத்தியர் வாதாடினர். இஸ்வரமே அவர்கள் கன்னத் துறாவுக்காகச் செய்தவர்களின்மீதும் பரிந்து செய்கிறார். அத்தகையவோடு சேர் வகுப்பினர் என அழைக்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் அவர்கள் (சம்) அவர்களுக்குப் பின்னர் அன் (றா) அவர்களுக்கே பிரதானமான இடத்தை அளிக்கின்றனர்.

கனகாபெருமாளன் ஆசிரியரான கனகவிராயரும் சீவாக் கொச்சைகளில் துறவையுக்கு ஈடுபட்டிருந்தவரின் மொத்த தொன்று கின்றது. இவ்வாய்வை வருவனவனவனவியே அத்தகைய அளவுடைய சூத்திரங்கள் மறைந்திருக்கக் காணவாம்.

எனது படைமையச் செய்த ஒருவறுக்கும் சீவாகத்தற்கு எப்போதும் இடைமே நடைபெற்ற ஒரு வரக்குவரத்ததை ஆசிரியர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். (30:29-34) தோகாத்தற்கு வாயிலாக சீவாகத்தொன்றை ஆசிரியர் இவ்வாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உயக்கூறிய வர்த்த 'அபீநம் நுமின்' என அழைக்கப்பட்டவர் அன் (றா) அவர்கள் ஒருவர் மாதந்திரமேயாம். அந்த மொழி பெறக்கூடியவர் மந்திரவரவர் உட்கொள் ஆறு அவர்கள் சும் புதல்வியேயாம். வசிக்கக் கூடுதலாகாது என அமைத்த இவ்வாறு ஒரு செய்புள்ளி பாடியுள்ளார்.

கனகவிராய் வரிநல் மூலிக் வரவன் ஒருவர் அன்றோ
வந்துபோனந்த காபம் எழிலைப் புதல்வர்க் கன்னம்
கன்னவன்ற விவருக் கொன்னம் ஏற்றுவோ இவ்வீ போதல்
நீண்டிய சிந்த மென்று மூன்றுமையச் செப்பல் கொழும்

(முகம்மது அலிபா விளக்கிவாழ்க்கு வந்த 11-வம்:33)

இப்போ தேர்வுத் தந்த ஒருவரானது கம்பாக்கனும் ஆற்றும் மூலிக் (நம்பிக்கை கொண்டு வரவருக்கெல்லாம் கனகவன்) எனச் சிறப்பாக அழைக்கப்பட்டனர் என்பது நினைக்கப்படலாம்.

கம்பியின்கள் மட்டுமே தனவரின் வர்த்தகையைய விவரிப்பதொரு சிந்தனையாக பல ஆரிய பெரிய போதகர்களைப் போதிப்பவரையையும் அக்காம்பியின்கள் அழைத்துவிடுகின்றனர். பெருமானார் மூலமது (சம்) அவர்கள் இவ்வாறு செய்த ஆறு மாதநிலைக் அவர்கள் அருமைப் புதல்வியார் மாத்ரியா (றா) அவர்கள் தமது கனகவராய் அன் (றா) அவர்களுக்கு இறுதி உரை பகர்ந்தார்கள்.

தமிழகநடு கொடிநடு நோக்கி துவர்நிசர் வாய்நி நந்து
நக்சிபந் தாவத மூண்டா னுரைத்தவர் மரணநீ சாற்றி

(அபூபக்சரரசுகரிமைப்படலம்:41)

அந்த இறுதி உபதேசத்தில் ஓர் உண்மையையும் கூறினார்கள். உலகத்திலே பிறக்கின்ற உயிர்கள் எல்லாம் எந்நோ ஒரு நாள் இறப்பது திண்ணம் என்றும் மொழிந்தார்கள். இங்ஙனமே பாத்திமா (நாசி) அவர்கள் மூலமாக இவ்வாறு கூறுகிறார் கணபதி சரயர்.

உலகிலின் மறுவா புற்றொ ரியாவரும் இறப்ப துண்மை

(அபூபக்சரரசுகரிமைப்படலம்:42)

இக்கருத்து அங்குர்ஆலிசே இரண்டு இடங்களில் எவ்வழத்தற் பட்டிருப்பதைக் காணலாம். அங்குர்ஆலிசே உள்ள ஓர் வசனத் தின் ஒரு பகுதி

"எல்லோர் ஆத்மாவும் மரணத்தைக்
கவித்தே திரும்

(3:185)

என்றும், மந்திரொரு வசனத்தின் ஒரு பகுதி,

"நீங்கள் எங்கிருந்தபோதிலும்,
மரணம் உங்களை அடைந்தே தீரும்
மிகப்பலமான உலர்ந்த (கொட்டை)
கொத்தணங்கலின் மீது நீங்கள் இருந்த
போதிலும் சரிவே"

(4:78)

என்றும் படைசாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன.

'ஒப்புக்கு மருத்தியினை' என்பது பெருமானார் பொன்மொழி. எல்லா நோய்களுக்கும் மருந்து உண்டு. அவற்றைக் குணப்படுத்தி விடலாம். ஆனால் ஒருவன் வயது முதிர்ச்சி அடைந்துவிட்டால் அவனை அந்நிலையிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கு எவ்வித மருந்தும் பயன்படாது. உமறுகத்தாய் (நாசி) அவர்கள் கொடியவன் ஒருவனால் வானால் குத்தப்பட்டிக் குற்றவீராய் இருந்த பொழுது அவர்தம் புதல்வர் அப்பகுக்கார (நாசி) அவர்களும் அருகிருந்தனர். அவர்களை நோக்கி உமறுகத்தாய் (நாசி) அவர்கள் இறுதி உபதேசம் செய்தார்கள். அந்த இறுதி உபதேசத்தை விளக்கவே பெருமானாரின் பொன்மொழி ஒன்றினை ஆசிரியர் இங்கு மேற்கொண்டுள்ளார். அந்தப் பொன்மொழியை மேற்

கோள் காட்டுவதொடு சின்று விடாது அதனை விளக்க வேறொரு சுவையாவையும் கையாண்டுள்ளார். ஒரு பரம் வளர்த்து பரநாட்களுக்கும் பின்னர் பூதநாக் காய்க்கும். இவ்வாறு காவித்த காய்க்கின் றுற்றிச் சகிந்து கவிப்பாடும். அவ்வாறு கனிந்த காய்க்கின் பின்னர் சாயாகாது போகது போல மனிதரும் ஞாபகமற்றிய பின்னர் இறந்து விடுவர். இக்கருத்துக்களையே கணகராயர் இவ்வாறு அமைத்து விளக்கி உள்ளார்.

மாய்க்கு நாளிவரில் மருத்தினைய மரத்தினி வானாய்க்
காய்க்கும் காய்க்கினே கவித்தாய்க் காமியை வாகர
நீக்கு காளுந் தொடுகையில் அஞ்சான்றிற் களிந்து
செய்க்கும் கணகரையாரக் கும்பிடம் செய்பினர் கோர்க்கதார்.

(12:50)

நீடுக்குறள் கருத்துக்கள் கணகாரியேமகாணையில் இடம் பெற்றுள்ளன. ஒரு பங்குணுக்கு இன்றியவையாதான பல், அவனுக்குப் படைவலிமை இருக்கக் வேண்டும். குடி மக்களது அன்பை அவர் பெற்றிருந்தால் அவசியம், விஷையு பெருக்கல் அவனுடைய நாட்டில் இருக்கக் வேண்டும். அவனுடைய இருக்க வேண்டிய மற்றொரு குடிமகம் சிறந்த அமைக்காடும். பரந்த நட்பும் அத்தலைய அரணுக்கு இன்றியவையாதது. அவனது நாட்டைக் காக்கும் அரண்கள் அவனுக்கு மிக மிக அவசியம். இத்த ஆறு சிறப்புகளும் உடையவனே அரசருக்கென்றால் நிற்கும் போன்றவன் ஆவான். இக்கருத்துக்களையே இவ்வாறு கருப்பக் கூறி விளக்க வைத்துள்ளார் திருவந்தரவர் தமது திருக்குறளில்.

படைகுடி கூழமைக்க நட்பர ணாறும்

உடையா னரசகு போது

(39:இறைமாத்:1)

இவ்வாய் வரவாற்றினே சிறப்பு மிக்க இரண்டாய் கன்பாவாக ஆட்சி புரிந்தவர் உமறு கத்தார் (முனி) அவர்கள். அப்பெரியாரின் ஆட்சியை வகுணிக்கப் போந்த கணகராயர், உமறு கத்தார் (முனி) அவர்களின் ஆட்சி சிறப்புற்றி நாளிலமைக்கற்றல் காரணம் அவரது ஆட்சியின் திருக்குறளின் விதந்தோதப்பட்டுள்ள ஆறு சிறப்புகளும் குறைவாது இருக்கவாயாகும் என இவ்வாறு வகுணிக்கிறார்.

ஊன்றபெரும் படைக்குடி கூழமைக் கடுறொடு

நட்பர ணாறடை யராடி

(உமறுகத்தார் அரண்களையுடைய:12)

கொழு என்னும் நாடு அறபுநாட்டுக்கு கணிததாய் இருந்தது. அந்நாட்டினர் ஆட்சி செய்து வந்ததை நம்பினாலுள்ள என்ற பெயரை உடையவர். அவரை வகுக்கீழும் பிராவுறு கனகாபிஷயாப் பெற்குநீய குறவின் கருத்துக்களையப் பங்காடுக்குறிநார். காரண. குறியை முதலிய படைகள் அவனிடமிருந்தன. குடியர்கள் செழுமையோடு வாழ்ந்தார்கள். ஒப்பிடமுடியாத அளவுக்கு விளைச்சல் அங்கு இருந்தது. பள்ளி கெளண்டிய சிறந்த அமைச்சர்கள் அவனைச் சூழ்ந்துருந்தனர். அவனுக்கு எப்பொழுதும் பெரிய வரங்களுடைய நட்பு இருந்தது. வரிகளாய்க் காரணம் அவர் நாட்டைப் பாதுகாத்தது கொள்புகருந்தன. குறவின் கருத்தை அமைத்து விவியாக இவ்வாறு பாடியுள்ளார் கனகாபிஷயர்.

கலீயி முறை யாங் கருகருந் தோணை என்னும்
 தீவரகட னுள்ளார் நானுந் தொத்திடுமீ குடிச ளுள்ளார்
 பெருவறுள் ஒரு காண்கூழ் புத்திகுடி அமைச்ச முள்ளார்
 பெரியவர் நட்பு காண்கூழ் பிறவியை அரணு காணே

(உமறுகத்தாபு அரகநிலைப்படைம்:36)

ஒரு மன்னவியும் இருக்க வேண்டிய பண்பு தனது குடிமக்கள் எனிதாக வந்து அவனைக் காண்பதற்கு விரிவாயாக இருந்த காலம். அடிக்கடி மக்கள் குறை குறைகளாக் கிடங்கு கடுக்கு சொல் வறிய்காண்பவரையும் அவர் திகழ்த்தி வேண்டும். அத்தகைய மன்னவையே உலகம் பிழுவியாகப் பெற்றிரும். இக் கருத்தினையே திருவள்ளுவர் தமது குறளில் இவ்வாறு அமைத்தும் பாடியுள்ளார்.

காடுகிடு கெளமலி அடுந் தோலை எவ்வகை
 மக்கடும் மன்ன கிலைம் (39:இளையமாட்டுள்)

இத்திருக்குறட் கருத்துக்களையும் பங்காடுத்தி ஆசிரியர் நலவோடு வானை இவ்வாறு பாடியுள்ளார்.

காண்டிறக் கெளய விவாதுள்
 மடுந் தோய்கே இன்னாள்.....

(உமறுகத்தாபு அரகநிலைப்படைம்:39)

நலவோடுவான் தோடுகடிக்கப்பட்ட பிள்ளர் மகதி கண்டவர் ஆட்சி கிடத்தல் அளித்தபுரட்டார். மகதி அரசவை வகுணிக்ளும்

வொழுது. மேற்கூறிய இரண்டு குறவர்களிடும் உள்ள அருகதும் கையே ஆகியே பம்புகுத்தி உள்ளார். அவர் செங்கோல் நடத்திய முறையை இவ்வாறு வருணிக்கப்பட்டுள்ளது.

படைகுடி வழவையின் நட்பரவும் படைத்தி யானும்
 அடுமொழி இவ்வாறிக் காட்டுக் கொளியராய்க் கை வுள்ளார்
 இடைய ராசி மேயும் வயர்க்குயே சரியாரித் தன்சீர்
 துடைபயிர விறழ்தீர் செங்கோல் சிறிதும் கோடாது

வாத்தார்

(மகி யரசியற்பாடும்: 26)

சங்ககாலச் செய்யுள்களிலே உள்ள அருக்துகளையும் காவலி ராயர் ஆய்வாங்கே கட்டிச் செவ்வதைக் காணலாம். குறத் தொகையிலே வருகின்ற ஒரு சிலந்தி. நனைவின் பொருளிடிக் செங்கோல். கிரவவாகக் கீழும் வந்து கணவிகளைத் திருமணம் முடித்துக் கொன்றவாறு தோழி தலைவனை தோக்கி வேண்டு கிறாய், தலைவன் தோக்கி கூறும்பொழுது ஒர் உதாரணத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறார் தோழி. 'ஐகு தாய் மாறுபட்டுத் தனது குழந்தையைத் துன்புறுத்தும் பொழுதும் அக்குழந்தை தன் வாயைத் திறந்து அம்மா என்று அழைக்கிறது. தாய் மே அடைக் கவும் கெடுகிறது அக்குழந்தை. தாய்க்கும் குழந்தைக்கும் உள்ள தொடர்புதான் உணர்வும் என தன்வயிக்கும் என்று கூறுகிறார் தோழி. பின்னான்கள் எச்சதகர்ப்புத்திலும் தாயினிடமே அடைக் கவும் புலவர் என்பாரை உறுதியுடுத்தவன் இக்கூற்று குறத்தொகை யில் உள்ள அம்முதலாராக இயற்றப்பட்ட பாட்டில் இவ்வாறு இடம் பெற்றுள்ளது.

தாயுடை நீலைக்கும் காணையுள் வாய்கிட
 டன்னா வெள்ளும் குறவி.....

(குறும்மொழை: 397(4-5))

இதே அருகதைச் சிறிது தீர்த்து ஆண்டுள்ளார் காவலிராயர். எல்லா என்பவனின் கொடுங் கொண்மைக்குடுத்து தன்னைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று நடுவன் குலவகதின் எஞ்சி இருந்த தோழிகள் முகம்பழு அவிபர அவர்களிடம் வேண்டுகோள் கிடுத்தனர். அந்த வேண்டுகோலைக் குறிப்பிடும்பொழுதுதான் ஆகியார் பின்னான்கள் தாயாதிடிக் கூறு து யாரிடம் இரந்து கேட்பார்கள் என அமைத்துப் பாடுகிறார். இக்கருத்து இடம் பெற்றுள்ள செய்யுள் முழுமையாக இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

இத்தகா தர்ணிக் தம்மோடிக் கிடந்தால் செய்பவை விவரீயவை
 மன்னவார் மன்ன எங்கட் காமன பிழங்கி களக
 வானவிரிற் கட்டெ. நீசன வகையுரித் திருதவ் வேண்டும்
 ஆண்டவா லன்றிச் செய் தாரிடம் இரந்து வேட்டார்

(எளிது பதுங்கிய படலம் : 86)

மன்னருக்கு இருக்க வேண்டிய தகுதிகைய் பற்றிக் குறிப்பிட
 இன்னார் கவகவிராயர். தமது ஆட்சியில் உள்ளவர்களுக்குத்
 தாய் போன்று கடமை ஆற்ற வேண்டியவரீ அம்மக்களின் மன்னர்
 என மன்னளுடைய சிறப்பினை விவரித்தவ்வார். கடனாக் குழப்
 பட்ட உலகிலிக் வாழ்கின்றவர்களுக்கு அவர்களுடைய மன்னர்
 தாய் போல் பணிபுரிய வேண்டும் என்று பாடியுள்ளார். சயதலத்
 கையோ மறந்து தயது பின்னவரின் தாயிப் தர்ணயம்
 என வாழ்கின்றவள் அய்வகா தாயர் துத்தகைய தாய்க்கு
 அரணை ஒப்பிட்டுள்ளார். உதுமான் (ருவி) ஆட்சிகைய் பற்றிக்
 குறிப்பிட வந்த ஆசிரியர் இக்கருத்தினை ஒரு செய்யுளின் முதலி
 ரண்டு அடிகளில் இவ்வாறு அமைத்துப் பாடி உள்ளார்.

தேவவாஸ் ருவி குந்த வகையி உறுவொ சீபர்க்கும்
 தாயிவா இருந்து காக்குத் தகுதியே மன்னர்க் காணும்

(உதுமான் வகைப் படலம் : 85)

(தோமான்—நீர்; உவரி—உடல்; வகையி—வகையை; ருவி)

அரசன் தாஸய் போன்று தன் குடியக்கரைப் பாதுகாக்க
 வேண்டும் என்றும் அடுத்து சங்ககாவத்தீரே நிவகிவது. இதற்கு
 ஆகாறமான் சங்க இவகிவகவகிலே பட்டுக்கள் அகமந்தினை
 மையைக் காணாமல். தாணய் போல் மன்னன் தானே கிருத்தினை
 குக்கு உணவு னாட்டுதல் பற்றிச் சங்ககா: இவகிவகவகிவ் குறிப்
 பிடப்பட்கின்றது. சிறுமான்மாற்றுப் படைமிக்

விளங்கு பொற் கைத்திக் விளம்புவன போலி

ஆலா விக்குபிற் தானின் றூட்டி (244—245)

என்றும், பெரும் சகனாற்றுப் படைமிக்

மகமுறை மகமுறை தோக்கி முகனமபித்

தானா விக்குபிற் தானின் றூட்டி (478—479)

என்றும் மகையடுடாம் என்றும் றூட்டிந்

தயத்தனிர் றொன்ற றும்மினூற் தாண்டிபர்

தயத்தி அல்லறொ ற மாந்தினிது தோக்கி (359—360)

இ—8

என்றும் தாய் தந்தியின்னைகளைப் பாதுகாப்பது போன்று புள்ளன் தன்னை வந்து அடைந்தவர்களை எய்வாறு உபசரித்ததான் என்பது விடைகொண்டிருப்பதைக் காணலாம்.

உலகன் (நலி) அவர்களின் மறைவுக்குப் பின்னர் வளர்த்த அக்காபித் தோழர்கள் அளி (நலி) அவர்களின் மற்றொரு புதல்வரான குகம்பிது ஹலிபா என்பவரை அன்பு உலகன் (நலி) அவர்கள் மறைவுக்குக் காரணமாகியிருந்த எடுத்து எப்பவனிடமிருந்து நாட்டிலுடிக் காப்பாற்றுவது வேண்டிக் கொண்டார்கள். அவ்வாறு வேண்டுமென்று சில உண்மைகளைக் கூறினார்கள். எனக் கணவிராயர் குறிப்பிட்டிருக்கார். யாருக்கு யார் தெய்வம் என்பது பற்றிவகையே அவ்வண்மைகள், பெரியோர் கூறிய அளிவுண்மைகளை அக்காபித் தோழர் வாயினாகப் புலவர் கூறுகின்றார். பத்தினிய் பெண்புகள்களுக்குத் தெய்வம் அவர் தம் கையாலே, புதல்வர்க்கு மனிதந் தெய்வம் தந்தையும் தாயாலே, புறவோர்க்குத் தெய்வம் அவர்க்கும் குருவே. மற்றவர்களுக்கெல்லாம் தெய்வம் ஆட்சிபுரிவின்ற அரசனே. அத்தகைய கருத்துக்களைக் கணவிராயர் கணகாரியேஷமாவையில் புகுத்தி உள்ளார். இஸ்வாமிய அடிப்படைமீள் தோன்றிய ஒரு கார்பியத்தில் இத்தகைய கருத்துக்களை இடம் பெறச் செய்வது ஏற்கனடைந்தா என்பதை ஆசிரியர் சிந்திக்கத் தவறி விட்டார். ஆசிரியர் இங்கே தெய்வம் என்னும் சொல்லுக்கு இறைவன் என்னும் பொருளை மனதில் கொண்டிருந்தாரேயானால் அவர் கூறியது தவறானதாகும். தெய்வம் என்னுஞ் சொல்லுக்குக் கடவுள், தெய்வத் தன்மை, தெய்வத்தன்மை உள்ளது எனப் பல கருத்துக்கள் அகராதியில் தரப்பட்டுள்ளன. ஆசிரியர் கடவுள் எனத் தெய்வம் என்றும் பதத்தை இங்கே ஆண்டிருப்பின் அது இஸ்வாமிய ஒரு தெய்வக் கொள்ளுக்கு முரணானதாகும். அங்கியும் இஸ்வாமிய ஒரு இறைவன் என்னும் கொள்கையில் ஊறித்திணைத்த அக்காபித் தோழர்கள் வாயினாகக் கூறுவதாயின் அதுபிகர் பெருந்தவராகி விடுகின்றது. கணவிராயர் தனது கணகாரியேஷமாவையில் இக் கருத்துக்களை அமைத்து இஸ்வாறு பாடியுள்ளார்.

குகம்பிது டனக்குத் தெய்வம் கொளுநனை புதல்வ குக்கு
நலியிருத் தந்தை தாயே நரர்த் தெய்வம் துறவோர் கட்டுப்
புறவல் குருவே தெய்வம் பெரிய வர்க்குத் தெய்வம்
இறைவன் வணியன் வேயென் திபம்புலர் பெரியோ ரைகா

(எந்தபதுக்கிய படலம் : 64)

குமரகுருபர சுவாமிக்கும் தமது நீதி நெறிவிளக்கத்தில் இக்கலைகளைக் குறிப்பிட்டுள்ள அமைதிப் பாடி உண்மை. அயலும் குமரகுருபர தெய்வம் கனாவன் என்றும் புதல்வருக்குத் தெரிவம் தந்தையும் தாயும் என்றும் அறவேவார்க்குத் தெய்வம் அடிபிள என்றும் எங்கிலாருக்கும் தெய்வம் அடிபிள என்றும் ஒரு வெவ்வேறான பாடிப் போத்துள்ளார். அயர் பின்பற்றிய பண்பாட்டிற்கு இவைய இக்கற்றுப் பொருத்தமானதே. குமர குருபர சுவாமிக்குரிய இக்கருத்துக்களைக் கொண்ட கட்டில் இவ்வாறு அமைத்துள்ளது.

குமரகுருபர தெய்வம் கொழுந்தினை மன்ற
புதல்வர்க்குத் தந்தையும் தாயும்—அறவேவார்
அடிபிள தெய்வ மனைவேவார்க்குத் தெய்வம்
இவைமுடிபு வைப்புகள் எனின

(நீதிநெறி விளக்கம்; 26)

இரண்டு பாடல்களுக்கிடையே ஒரு சிறு மாற்றம் இருப்பதைக் காணலாம். பின்னடைகளுக்கு நயவே புரியும் அவர் தம் தாய் தந்தையே மனிதத்தெய்வம் என்றும் பொருள்படி 'புதல்வர்க்கு, நயபிதர் தந்தை தாயே நயத்தெய்வம்' என்று கனகவிராயர் அவர்களுக்கும் நீசாயமாகப் பிள்ளைகளுக்குத் (தெய்வம்) தந்தையும் தாயுமே என்று பொருள்படி, 'நயந புதல்வர்க்குத் தந்தையும் தாயும்' என்று குமரகுருபர சுவாமிக்கும் பாடியுள்ளவை அங்கு தொக்கப்படுவது. பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையும் தாயும் மனிதத் தெய்வம் எனக் கனகவிராயர் கூறுவதை இவ்வாறிய இறுதிக் கொள்கையை நினைவிற் கொண்டதனானவர்க்குக்கூடும்.

'இவைமுடிபு வைப்புகள்' என்று கனகவிராயரும் 'இவைமுடிபுகள்' பூண் இவற' என்று குமரகுருபர சுவாமிகளும் மன்னனைச் சுட்டி உண்மை. இருவரும் அடிபிளையே சுட்டி உண்மை. இரண்டு பாடல்களிலும் 'இவை போன்ற வடிவத்தை உடைய' என்றும் பொருளில் 'இவைமுடி' என்ற தொடரும் மாறாது இருக்கின்றது. அத்தொடர் அடைவாக உள்ள ஆபரணத்தைக் கனகவிராயர் அணி என்றும் குமரகுருபர சுவாமிகள் 'வைப்புகள்' என்றும் வருணித்துள்ளனர். அடிபிளச் சுட்டி மனைவார் 'யம்' என்றும் சொல்வையும் பின்னவர் 'நிவறு' என்றும் சொல்வையும் பயன்படுத்தி உண்மைமையைக் காணலாம். குமரகுருபர சுவாமிகள் தமது பாடலில் 'அறவேவார்' என குறிவாறு விரதம் காப்போவார்க்கு

குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் கனகவிராயர் நமது பாடலில் 'துறவிலார்' என துறந்தோரைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உணவாளுக்கு மாணவியிட்ட படவம் உண்மையிலேயே சகருவா வின்மையம்வரம்பற்றிய படவமாகவே அமைந்துள்ளது. மணிமாடம், மண்டபம் முதலியவை அலங்கரிக்கப்பட்டமையைக் கனகவிராயர் விவரமாகப்பாடி உள்ளார். ஏழு பாடல்களில் (10 4:-51) அவை அலங்கரிக்கப்பட்ட முறையினை நுணுக்கமாகப் பாடி விவரித்துள்ளார் கனகவிராயர். ஒரு பாடலினை அங்குத் தொங்கவிடப்பட்ட விளக்குகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மத்தினால் அழகான பத்தல் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. பல்வேறு படங்கள் பத்திபத்தியாக எண்ணப் பக்கங்களிலும் வரிசையாகத் தொங்க விடப்பட்டிருந்தன. ஒளிபரப்பிப் பளபளப்புடன் விளங்கும் விளக்குகள் அங்குத் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன. நவமணிக் குஞ்சுகளும் ஒளி பரப்பிக் கொண்டிருந்தன. இக்காட்சியையே கனகவிராயர் இங்கு இவ்வாறு பாடி உள்ளார்.

முத்தி வானெழிற் பத்திரே வளமத்தனர்
மொழித்திடு நூற்புறமும்
பத்தி யாகவே நிரைத்தனர் விசித்திரப்
படங்களை நிறமேவு
வத்த ராநிறம் பவகொள் குளோப்புடன்
நலமிக்க செறித்தார்கள்
மத்தி யாகவே நவமணிக் குஞ்சங்கள்
வானொடு மொலிசெய்ய

(10:46)

இப்பாடலில் 'வஸ்தராநிறம் பவ கொள் குளோப்புடன்' என்றும் சொற்றொடர் பளபளப்புடன் விளங்கிய விளக்குகளைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். இங்கே 'வஸ்தரா' என்பதும் 'குளோப்' என்பதும் பிறமொழிக் சொற்கள். 'குளோப்' என்றும் இனத்தைச் சேர்ந்த விளக்குகள் இன்றும் முஸ்லிம் வணக்கத் தலங்களின் அலங்கரித்துக் கொண்டு இருப்பதைக் காணலாம். முஸ்லிம் பெருவழக்கிலும் 'குளோப்' என்றே வழங்கப்படுகிறது. எண்ணெய் வார்த்தை நிரி இட்டு எரிக்கக் கூடியவனவாகவும் மேலுகுறிசி பொருத்தி எரிக்கக் கூடியவனவாகவும் அத்தகைய 'குளோப்' அமைந்துள்ளது. சில சந்தர்ப்பங்களில் பின் குமிழ்களைக் கொண்டும் அவை ஒளிபரப்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. 'வஸ்தர்', 'குளோப்' என்றும் இரூ சொற்களும்

ஆர்சிவச் சொற்பளி. ஒன்னைப் பங்கணவக்கழகத் தாழிற்
 அராதி வந்தர் என்பதற்கு அவ்வார்த்த தொக்கல் எனக்
 கருத்தும் தருகிறது. அது ஓர் ஆய்நில சொல் என்றும் குறிப்பிடு
 கிறது. கங்காபிஷேகமானை தொங்கலிடப்படும் ஒருவகை அலங்கார
 விளக்கம் என்றும் கூறுகிறது. 'குணவர்' என்பதும் கண்ணாடியா
 வான தொங்கலிடப்படும் ஒரு வகை விளக்காலும், இங்கே
 'வந்தரா திறம் பல கொள் குணாயுகம்' என்று கூறும் பொழுது
 பண்பணப்பாகக் காட்டி குணிக்ஷம் பல திறங்களைக் கொண்ட
 கண்ணாடி விளக்குகல் என்ற பொருள் கொள்ளவேண்டி இங்குக்
 கிறது.

இன்னொரு அடிப்படையிலே தோன்றியதமிழ்சொப்பியங்கரை
 தலைக்காப்பியம் என்று அழைக்கப்படும் பெருமை கனகாபிஷேக
 மானவையே காணும். உறுப்புவரம் பிறந்து ஆடி வருடத்தில்
 கனகாபிஷேகமானை கங்கவிராயராக் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது.

சீறாப்புராணம்

நடிகள் நாயகம் முகம்மது (சல்) அவர்களின் வாழ்க்கையைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு சிறந்து விளங்குகிறது சீறாப்புராணம். 'நபியின் வாழ்க்கை' என்பதை அறிய மொழியில் 'சீறதன்னை' என வழங்கப்படுகிறது. இச்சொற்றொடரை 'சீறத் அல் நபி' எனப் பிரிக்கவாம். சீறத் என்றால் வாழ்க்கை; நபி என்றால் நபிக்கதரிசி; அல் என்றால் அந்த அல்லது இந்த (the) என்ற பொருள்படும். அறிய எழுத்து வடிவில் 'சீறத்' என எழுதப்படினும் அது உச்சரிக்கப் படும் பொழுது 'சீறா' என்றே சொல்லப்படுகிறது. இங்கே சீறத் அல்வது சீறா என்பது வாழ்க்கை எனப் பொருள்படினும் அறிய அறினும் சிறப்பாக முஸ்லிம் அறினும் சீறத் அல்வது சீறா என்றும் அறியச் சொல்லவப் பெருமானார் முகம்மது (சல்) அவர்களின் வாழ்க்கையை சிறப்பாகச் கூட்டும் ஒரு சொல்வாகவே கொள்வர். எனவேதான் சீறத் என்று எழுதப்பட்டு சீறா என்றே உச்சரிக்கப்படும் இச்சொல்லே சீறாப்புராணம் என்னும் சொற்றொடரின் முதற்சொல்வாய் விளங்குகிறது. இச்சொற்றொடரின் மறிற்சொல்வாய் 'புராணம்' என்பது வடமொழிச் சொல்லாகும். சங்கத மொழியில் புராணம் என்பது 'புனிதமான கதை' அல்லது 'பழையமையான கதை' என்று பொருள்படும். அதுபற்றி தாது கலைகள் ஒன்றும் விவாச முனிவரால் இயற்றப்பட்டதும், சநக்கம் பிரதிசுருக்கம்' வரிசம், பன்வந்திரம், வரிசாணு சரிதம் என்னும் இவற்றைப் பற்றி கூறுவதுமான பழைய நூல் வகையும் கூட புராணம் என வழங்கப்படும். 'புனிதமான வரலாறு' என்பதற்கே இங்கே புராணம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது எனலாம். ஆக சீறா ஒன்றும் அறியச் சொல்லும் 'புராண' என்ற சமஸ்கிருத மொழி

வில் இருந்து வந்த புராணம்? எனக் கவியும்படுத்தப்பட்டிருக்கிற சொல்லும் சொந்தே 'சிறாப்புராணம்' என்பது அமைந்திருக்கிறது என்பதைக் காண்கின்றோம். பெருமானார் முகம்மது ரபீ (சஃ) அவர்களின் புனிதமான வாழ்க்கை வரலாற்றினைப் புகழ்ந்து பாடப்படும் காப்பியங்களுள் தயைவிடுத்த ஒன்றாகச் சிறாப் புராணம் திகழ்வதைப் பார்க்கின்றோம். பெருமானாக அறியு மொழியில் நகரம் வரும்பொழுது அது வயலின் எழுத்தாகவே அமைந்து விடுகிறது. எனவே வயலின் நகர உச்சரிப்பை உடைய அறியு எழுத்தினால் இடைவிட நகர உச்சரிப்புடையதாக எழுதவது தவறானதாகும். இன்னொரு வித தமிழிசைக்கியத்தில் கோவிலிய தமிழ் நாய்க்கரிசு பழைய பதிப்புகள் அனைத்திலும் அறியு நகரம் வயலின் நகரமாக இருப்பதைக் காணலாம். அதன் பன்னாடுவே சிறாப்புராணம் என்றும் னாகின் பெரும் வயலின் நகரத்தைக் கொண்டதாகத் திகழ்கிறது. அபுபக்கர், உயர் போன்ற பெயர்களை எழுதும் பொழுது நகர ஒற்று இருப்பில் வரும் சத்தர்ப்பய்க்கலில் இடைவிட நகரத்தைப் பயன்படுத்துவது நீதவறானது. அக்காலகால சத்தர்ப்பய்க்கலில் கூட செல்லுபடியில் அமைவதையே அப்பெயர்களை அபுபக்கர், உமது என எழுதவது பொருத்த முடிவாக்கு எனக் கொள்ளலாம்.

காப்பிய இலக்கியங்கள் அமைந்தும் குறிப்பாக அமைப்பி பெற்றது சிறாப்புராணம். இது ஒரு பெருங்காப்பியம். விவாதத்துக் காண்டம், நயபுவந்தத்துக் காண்டம், ஸந்திரத்துக் காண்டம் என மூப்பெருக்காண்டங்களைக் கொண்டது சிறாப்புராணம். விவாதச் சம்பவ அறியச் சொல். அது பிறப்பு என்பொருள்படும். சிறாப்புராணத்தின் பாட்டுடைநகரவரலாறு, ஒப்பற்றும் மிக்காரும் இவ்வாறு தமிக் நாயகம் முகம்மது (சஃ) அவர்களின் தலைமுறை, பிறப்பு, இளமை, இளமையில் திகழ்ந்த முக்கிய சம்பவங்கள் முதலியவை விவாதத்துக் காண்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. இக்காண்டத்தில் 24 பாடவர்களை உள்ளடக்கி 24 பாடவர்க்களிலும் 1240 திருவிருத்தங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

சிறாப்புராணத்தின் இரண்டாவது காண்டம் நயபுவந்தத்துக் காண்டம் ஆகும். நய என்பதும் சொல்லோடு தொடர்புடையது நயபுவந்த என்பதும் அறியச் சொல். நய என்றால் தீர்க்கதலி என்று பொருள் வரலாம். தீர்க்கதலி என்பதும் சொல் நயி என்பதும் அறியச் சொல்வின் சரியான பொருளைக் குறிக்கின்றது எனக் கூறி விடமுடியாது. தீர்க்கதலிசெய்தி என்று ஒருவாறு பொருள் வரும்

கடிய நபீத்துவம்-நபிவாகும் தன்மை-நபுஸ்வத் எனப்படுகிறது. எம்பெருமானார் முகம்மது (சல்) அவர்கள் நபிப்பட்டம் பெற்ற நிகழ்ச்சியிலிருந்து ஆரம்பமாகிறது நபுஸ்வத்துக் காண்டம். பெருமானாரின் 'ஆலாஹிரன்டு' (முப்பத்தெட்டு) வயது நிரம்பியதினிலிருந்து பதினாறு ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் நபுஸ்வத்துக் காண்டத்தில் வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்காண்டத்தில் 21 படவங்கள் அமைந்துள்ளன. 21 படவங்களிலும் 1104 திருவிருத்தங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

மூன்றாவதாக லிஜூறத்துக் காண்டம் நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களின் இறுதிப் பதியோராவடுகளில் ஆறாண்டு கால அரசாதிபதியாக அழைக்கப்படும். லிஜூறத் என்றும் அழைக்கொள்ளும் பெயர்ந்த செவ்வாய் என்று பொருள்படும். மக்கமா நகரைத் தடுத்த தமிழ்பெருமானார் (சல்) மதிமமா நகரம் சென்று குடியேறிய நிகழ்ச்சியையே லிஜூறத் என்றும் சொல் குறிப்பிடுகிறது. லிஜூறத்துக்குப் பின் நடந்த நிகழ்ச்சியை மதிமத்தார் சமரம் கொண்ட படவத்திலிருந்து தொடர்நி உறவிச் சுட்டித் தார் படவம் என்ற 47 படவங்களில் 2683 திருவிருத்தங்களில் கருகிறது இக்காண்டம்.

சீறாபுராஸத்திலுள்ள மூன்றா காண்டங்களிலும் மூன்று முறையான காலக் கவிப்புகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. முதலாம் காண்டமான விவாதத்துக் காண்டத்தில் பாஷா ஆண்டு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நபுஸ்வத்துக் காண்டத்தில் நபிப்பட்டம் அருளப்பெற்ற நிகழ்ச்சியின் அடிப்படையில் ஆண்டு கணக்கிடப்பட்டுள்ளது லிஜூறத்துக் காண்ட ஆண்டுக் கணக்கிட்டுக்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது லிஜூற நிகழ்ச்சியாகும். பாஷா ஆண்டு தொடர்வயதற்குக் காரணமாயிருக்கது ஒரு வரவாற்று நிகழ்ச்சி. வெயல் நாட்டை ஆட்டிநிந்த அபுஹா அஷ்றம்என்றும் பெயரை உடைய அபிசீலிஷ ஆஹர் மக்காவிற்குப் படை எடுத்து வந்தார். அபிஹாஜ்ஜதார் மக்காவில் பாஷாக்கள் முதன்முதலாகக் காணப்பட்டன. இதுநிகழ்ந்தது கி.பி.570-இல் என்பர். பாஷாக்கள் முதன் முதல் மக்காவில் காட்டி அளித்தமையினால் அபிஹாஜ்ஜதார் பாஷா ஆண்டு என அழைக்கப்பட்டது. அந்த பாஷா ஆண்டிலேதான் பெருமானார் முகம்மது நபி (சல்) அவர்கள் பிறந்தார்கள். அதனாலேயே இன்ன நிகழ்ச்சி இன்ன பாஷா ஆண்டில் அல்லது நபிகள் நாயகத்தில் இத்தனையாம் வயதில் நிகழ்ந்தது என விவாதத்துக் காண்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பாஷாக்கள்

முதல்முதல் முக்காலில் காணப்பட்டதும் முடிந்தது (சம்) அவர்கள்
 சிறந்ததும் ஒரே ஆண்டானமையினால் யாவை ஆண்டைக்
 கொண்டு காண்கிறதும் முடியும் பெருமானாரின் பிறப்பைக்
 கொண்டு காண்கிறதும் முடியும் ஒரே விதமாகவே இருக்கின்றன.

சொம்மையக் கோட்டுக் கடகரிக் கரைத்
 திர்த்தயி னான்புநா நாளிக்

(தமிழ்நாட்டார்படவம்: 89)

பெருமாவார் (சம்) அவர்கள் சிறந்தவர்கள் என யாவை ஆண்டில்
 ஆரம்பமும் பெருமானின் பிறப்பும் கட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

முருகலிற் அயங்கல் திண்டுநாள் முடியுந் தமக்குக் கார்த்த
 திருவயதி இரூபத் தைந்து திறந்தன திருக்க வந்தே

(பாலைநிலாந்த படவம்: 1)

விவாதத்தில் காண்டத்தில் இவ்வாறு ஆண்டுகள் குறிப்பிடப்
 படுகின்றன. முடியுதற்குக் காண்டத்தில் பெருமானாரின் வயது
 குறிப்பிடும் பெற்ற படவத்தில்

விள்ளருந் காண்கா நாளிரண் டநின்றுமல் (2)

எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதன் பின்னர் அக்காலத்தில்
 வரும் படவங்களில் குறிப்பிடும் பெற்ற இத்தனையார் ஆண்டு
 என்பது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நாடுநா நாளிக் பட்டத் துவய்கிய நான்கா மாண்டல்

(தினிவை கண்ட படவம்: 1)

நிலிர வெங்குடிக் கடித்தந் திணைநெயி திறத்திக்
 கமை நரும்படி காண்டுநாள் கெண்க்கடற் ததற்பிக்

(உமறுகத்தாடி அமாங்கொண்ட படவம்: 1)

பரிவுறு திரியெறுந் பட்டமாயிய
 வகுடமே திரிந்தினி முடியு நாளிரண்டிக்

(ஸ்ரீபெருநித்திர்த்த படவம்: 1)

இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டதை அடிப்படையாக வைத்து முடியுதற்குக்
 காண்டத்தில் ஆண்டுகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமையைக் காணவாய்
 ஊற்றத்துக் காண்டத்தினும் முதலில் உள்ள படவங்களில்
 முடியுதற்குக் காண்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஆண்டு
 முறைமையே விளையப்பட்டுள்ளது. தனித்தனியே குறிப்பிட்டுப்
 பிடிக்கையாக அமைந்துள்ள படவங்களிலே திர்த்த முறைமை மேற்
 கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

உயர்புகழ் நுகம்மதுக் குடும்பம் கோனாய்
பெயர்வீத தாண்டிபன் மூன்று போப்பெற
நயமுற நடக்கும் தானில்

(மதிலத்தினர் வாயினம் கொடுத்த படலம்:1)

ஹிஜ்ரத்துக் காண்டத்தில் வரும் பதினொராம் படலத்திலிருந்தே
ஹிஜ்ர ஷுஷூடு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பூண்டநன் கணம்பொற் காரண வரைகள்
புண்டமுதற் திருத்தமக் காவில்
கூண்டிருத் தெழுந்து மதினமா நகரில்
குலத்தொடு பிலிதறப் புழுத்தொர்
ஆண்டுசென் தகர்பின்

(சம்மான் பாரிகப் படலம்:1)

மருத்தெழு றுய்கவி மாவுரை விதைத்துமக் காவில்
திருந்து மரமதி னாவிடத் திணிதெழுந் தருவித்
திருத்த வான்கொரு மூன்றினில் தீர்ப்பிர் வினைத்துப்
பொருத்து நானினில்

(அசுவாச் பிறந்த படலம்:1)

வந்த தென்னியி செறத்து நான்கெனும் வருடம்

(உசைனார் பிறந்த படலம்:1)

விவக்கிரிய வருடொரு நான்கு நிறைத்
தைத்தாண்டு மேவும் போதில்

(ஹமரம் சமான் கொண்ட படலம்:1)

தனிமுதற் றாக ராறா மாண்டினில்...

(மஹ்யவரப்படுத்த படலம்:1)

இவ்வாறு ஹிஜ்ரத்துக் காண்டத்தில் ஹிஜ்ர ஷுஷூடுகள் குறிப்பிட
பட்டுள்ளன.

உமறுப்புவலர் பற்றிய அகச் சான்றுகள் எதுவும் சிறிதாய்
புராணத்தில் காணப்படவில்லை, அந்நே போன்று உமறுப்புவலர்
பற்றிய ஆதாரபூர்வமான செய்திகளும் கிடைத்தற்கரிதாக
உள்ளன. கிண்பரம்பரைவால் கதைகளை ஆதாரமாக வைத்தே
உமறுப்புலவரின் வாழ்க்கையை அறிய வேண்டியிருக்கிறது. நொய்
புராணத்தை முடிவடைவான காப்பியமாகப் பாடிய பின்னர்
கடைபிடிக்க முத்திரைக் கவியையும் ஷுஷூடு கவிஞர்களைப் போல

வாழ்க்துக் கவிவையுமீ பாட உடறுப்புவவர் எவ்வளிக்குக்கணாம். ஆனால் எதிர்பாராத சூத்திரவையிவ உமறுப்புவவர் உயிர் தீக்கிடுக்கணாம். அதன் காரணமாகச் சீறாப்புரானத்தை முழுவா வாகப்பாடி முடிக்க இவ்வாயிப் போன்ற போன்ற தமது பெயரை அமைத்து முத்திரைக் கவிவையிப் பாடவும் இவ்வாறு போயிருக் கணாம். முழுவாயிப் பெறாத ஒரு காப்பிப்பத்தை உமறுப் புவவர் அரங்கேற்றி இருப்பார் என்று கொள்ளவும் முடியாது.

உமறுப்புவவரின் தந்தை பெயர் முகம்மது நவீனாபுரீயன் என்றும் உறுப்புவவர் ஸ்ரீ 1052 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 13-ம் 9 இல் பிறந்தார் என்றும் ஸ்ரீ 1115 ஆம் ஆண்டு தரீகல் அல்லல் மாதம் பிறை 14 இல் காலமாகலார் என்றும் ஒரு செம்புவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஸ்ரீ 1052 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 25 ஆம் தேதி கலிகழிழை ஆகுந், எவ்வ அக்டோபர் மாதம் 9 ஆம் பிறை 1642 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 2-ம் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆகும். அதே போன்று உமறுப்புவவர் உயிர் தந்தையர் ஸ்ரீ 1115 ஆம் ஆண்டு தரீகல் அல்லல் மாதம் பிறை 14 இல் என்றும் உறுப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீ 1115 ஆம் ஆண்டு தரீகல் அல்லல் மாதம் 15 ஆம் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆகும். இதற்கிடையில் ஸ்ரீ 1115 ஆம் ஆண்டு தரீகல் அல்லல் மாதம் 14 ஆம் பிறை கி.பி. 1703 ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீ 28 ஆம் தேதி கலிகழிழை ஆகும். இதன்படி பார்க்கும்போது உமறுப்புவவர் அவர்கள் 63 ஸ்ரீ ஆண்டுகள் அதாவது 61 ஆயிரம் ஆண்டுகள் இவ்வாறும் வாழ்ந்தார்கள் என்பது புரணாகின்றது.

1953 ஆம் ஆண்டின் கழக வெளியீடான தமிழ்ப்புரவார் வரிசை பகுதி-உ ஐந்தாம் பத்திரத்தில் அதன் ஆசிரியர் திரு. க. அ. இராம சாமி புரவார் அவர்கள் உமறுப்புவவர் பற்றி இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'உமறுப்புவவர் என்பவர் சேரநாட்டில் க.வ. (2) சீறக்காரையைச் சேர்ந்தவர். அவர் தோன்றிய காலம் ஏறக்குறைய இரண்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிக்கு முன்பு என்பர். உமறுப்புவவர் குடைய மதம் முகம்மதியம் (இஸ்லாம்).

'உமறுப்புவரின் தந்தை முத்து கால்கித்திற் கடுப்பட்டிருந்தார். அவர் அடிக்கடி எட்டையப்புரச் சிற்றரசரிடம் செல்வது வழக்கம், அங்குச் செல்லும் போதெல்லாம் கடிக்க முத்துப்

புலவரையும் பார்த்து அவரோடு உரையாடி மரித்தல் வழக்கம். கடினக் முத்தூப் புலவரின் சொல்லாற்றல் உமறுப் புலவரின் தந்தை உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது. உமறுப்புலவரையும் அவர் அடிக்கடி, உடனடிமுத்துச் செல்லுறு வழக்கம், கடினமுத்தூப் புலவருக்கு அரசரிடமும் மக்களிடமும் இருந்த செல்வாக்கும் புகழும் உமறு தந்தையின் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தன. தம் கைத்தலைபும் தமிழறிஞராகக் வேண்டும் என்று விருப்பம் கொண்டார். தம் விருப்பத்தைக் கடினக் முத்தூப்புலவரிடம் தெரிவித்தார். புலவருடைய உடல் பாட்டைப் பெற்றுத் தம் கைத்தலைப் புலவரிடம் ஒப்புவித்திச் சென்றார்.

*கடினக் முத்தூப் புலவரிடம் ஒப்புவிக்கப் பெற்ற உமறு தமிழ்க் கவிவியிலே மிகுந்த விருப்பம் காட்டினார். கடினக் முத்தூப் புலவர் இயற்கையினேயே சொல்லாற்றல் மிக்கவராக விளங்கினமையின் மிக விசுவாசியே தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்பித்தார். நான்குடலில் உமறு, உமறுப்புலவராவார்.

*உமறு, தமிழ் மொழியை நன்கு உற்றார். தம் மகத்திடமிடத்தில் அழக்திய பற்றுடையவராக விளங்கினார். மூலமுதலியில் வரலாறு கடுவதாயிற் சிறப்புபுராணத்தை நியாயிரம் பாடல்களாகப் பாடிமுடித்தார். இப்புராணம் தமிழர்களாற் பாடப்பெற்றதுபோலவே செந்தமிழ் நடைமீல் அமைந்துள்ளது.

(தமிழ்ப்புலவர் வரிசை ஆர்தாம் புக்தகம்: பக். 103-104)

பெருமானார் முகம்மது நபி அவர்களின் வாழ்க்கையைக் காப்பியமாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சீனத்தக சித்தகாநி எனப் புகழ்ப் பெயர் பெற்றவரும் பெரிய தமிழ்மறைக்காயரின் புதல்வருமான செங்கு அப்துல்காநிர் மறைக்காயர் உமறுப் புலவரைச் சந்தித்தமொழுது தமது விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார். அவருக்கு உரை வழங்கும்படி கூறி அவரைச் செங்குசக்கத்தலுறா அப்பா அவர்களிடம் அனுப்பினார். உமறுப்புலவருடைய தோற்றத்தைக் கண்ட மொகு சக்கத்தலுறா அப்பா அவர்கள் உரை வழங்க மறுத்துவிட்டார். பின்னர் நபிகள் நாயகம் அவர்கள் இருவரின் கண்களும் தோன்றினார்கள். தோன்றி ஒருவரை மற்றவருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தபின்னர் உமறுப்புலவருக்கு

செய்து சதக்கத்துவ்வா அப்பா அவர்கள் உரை வழங்கினார். சீறாப்புராணமும் இயற்றப்பட்டது. இவ்வரவாறு முன்னரே கூறப்பட்டது.

பரங்கிப்பேட்டை மதுமுது பத்தரைச் சேர்ந்த காதரணா மரைக்காயர் இப்பேர்ப்பு காண பரம்பரைக் கதை ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். உமறுப்புலவர் சீறாப்புராணம் இயற்றுவதற்கான உரைமையிடுபொ மறுமுது பக்கர் முகம்மு செய்து வெப்பை என்னும் காலி மதுமுது என்பவரை அன்பினார் என்றார். புலவரின் தோற்றத்தை விரும்பாத அவரும் உரை வழங்க மறுத்தார் என்றும், பின்னர் நாகர் அடைந்த சாலும் கபீதி ஆண்டமை வீடும் முறைமீட்டு நகராகி அழைந்தேயினார் என்றும், அவர்கே 'திருவிழுந்திருவாய்' என்றும் அச்சிலி கோட்டதாகவும் அச்செய்யுளை முழுமைவாக்கி மெருத்தமம் புரந்த சகுத்க்கையை பொருத்ததுதல் கருத்தினை முடிந்திடு மறுமுது பக்கர் செய்து காணி மறுமுது அவர்களை அடைந்து அச்செய்யுளைக் காட்டி, நல்லாயிரும் உரையும் பெற்றுச் சீறாப்புராணத்தை இயற்றினார் என்றும், உ. ஏ. காதரணாமரைக்காயர் 'நடுவியவதாரப்பெய உரை மடிவையி' என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்பதை சதக்கத்துவ்வா அப்பா அவர்களிடம் உமறுப்புலவர் சென்றமை பற்றிய கதைவிரிந்து வேறுபட்டதாக உள்ளது.

சீறாப்புராணம் இயற்றப்பட்டு ஏறத்தாழ 140 ஆண்டுகள் சென்ற பின்னரே அது அச்சிற்றுழியப்பட்டது. சீறாப்புராண ஆசிரியர் உமறுப்புலவர் ஹிஜ்ரி 1115 (கி.பி. 1701)இல் உயிர்த்தந்தார் என்று கூறப்படுகிறது. சீறாப்புராணத்தில் முதற்பதிப்பு கி.பி. 1842 (ஹிஜ்ரி 1358)இல் வெளிவந்துள்ளது. அதனை அச்சிற் பதிப்பிக்கவர் செய்து அய்யா காதர் செய்வார் வெய்வா ஆசிரி அவர்களையாவார். நானு ஆசிரியர்களை முடிந்த பின்னரே அவர் சீறாப்புராணத்தைப் பதிப்பித்துள்ளார். சீறாப்புராணத்தின் இந்த முதலிரிப்பி உவவக நவீனார் முதலாவதும் யாழ்ப்பாணத்து பக்கி முயித்தின் என்பவராலும் பரிசோதிக்கப்பட்டது. இப்பதிப்புக்கு உதவிய உவவக நவீனார் அவர்களின் பெயர் முகந பக்கத்திலும் யாழ்ப்பாணத்து பக்கி முயித்தின் அவர்களின் பெயர் கடைசிக்கத்திலும் பரிசோதிக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்கப் பதிப்போடு சீறாப்புராணம் தின்றுவிடவில்லை. தொடர்ந்து பல பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. ஹிஜ்ரி 1279

(இ.ந. 1862)இல் புலவர் செயலீத் என்பவர் சிறாப்புராணத்தைப் பதிர்ச்சித்து வெளியீட்டுள்ளார். இருபது வருட இடைவெளிக்குப் பின்னர் இப்பதிப்பு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

பாதிப்பட்டணம் லீர் முகம்மது சாகிர் என்பவரின் புறவியர் தலையார் முகம்மதுர் புலவர் ஹுதூதி 1283 (இ.ந. 1866)இல் சிறாப்புராணத்தின் மற்ொரு பதிப்பை வெளியீட்டுள்ளார். எண்ணூறு மூன்று முகம்மதுர் புலவர் ஹுதூதி 1336 (இ.ந. 1917) இல் சிறாப்புராணத்தின் வேறொரு பதிப்பை வெளியீட்டுள்ளார். இந்தப் பதிப்பின் பின் இலங்கைப் பாக உமறுப்புலவர் பற்றிக் கர்ண பரம்பரைக் கதை இடம் பெற்றுள்ளதுக் காரணம். செய்குந் தம்பிரி மாணவர் அவர்களால் பொருள்புரையுடன் சிறாப்புராணம் இரண்டு பாகங்களாக 1912இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. முகம்மது புலவர் என்பதும் கலீதூர் நாச்சிகுலத்தார் 1974இல் சிறாப்புராணத்தின் ஒரு புதிப்புப் பதிப்பை வெளியிட்டார்.

வள்ளல் சிதக்காநியின் வேண்டுகோளுக்கிணையவே சிறாப்புராணம் இயற்றப்பட்டது என்று கர்ண பரம்பரைக்கதை கூறுகின்றது. ஆனால் சிதக்காநி அவர்களைப் பற்றிய எவ்விதக் குறிப்பும் சிறாப்புராணத்தின் இடம் பெறவில்லை. எனினும் சிறாப்புராணம் அபுல் காசிம் மரைக்காயரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளது. அபுல்காசிம் என்பது கலீதூர் அம்மையார் அவர்கள் மீதும் நாயகம்(சு), அகர்கலை அப்பாள் அழைத்த பெயர். காசியின் தந்தை என்பது அதன் பொருள். பெருமானாரின் பொன்மொழி 'அபுல்காசிம்' எனப் பெயர் குட்டுவதை ஆதரிக்கவில்லை.

சிறாப்புராணத்தில் மொத்தமாக உள்ள 5927 நிருவீருத்தம் களுள் முதலில் உள்ள 2688 நிருவீருத்தங்களிலே 22 தடவை அபுல் காசிம் அவர்களின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. [240] நிருவீருத்தங்களில் உடைய 24 பாடல்களால் கொண்ட மீவாதரித்துக் காண்டத்தின் 11 தடவையும் [104] நிருவீருத்தங்களால் உள்ள பக்கிய 21 பாடல்களால் கொண்ட நுபுயல்துக் காண்டத்தின் 9 தடவையும் அபுல்காசிம் அவர்களின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 2688 நிருவீருத்தங்களில் உள்ளடக்கிய 47 பாடல்களால் கொண்ட நிரீநிரத்தின் காண்டத்தின் உள்வ முது 234 நிருவீருத்தங்களில் இரண்டு தடவையும் அபுல்காசிம் அவர்களின் புதுப் பாடப்பட்டுள்ளது. விரீநிரத்தின் காண்டத்தின் உள்ள முகம் மூன்று பாடல்களும் மனைத்தார் மகால் கொண்ட பாடலும்,

மதினத்தார் வாய்மொ கொடுத்த படவம், யாத்திரைப் படவம் என்றும் ழங்கிழ் முதலாவதிலும் ழங்கியாவதிலும் அபுல்காசிம் அவர்கள் பெயர் கூட்டுப்பட்டுள்ளது. ஒத்திடுதற்குக் காண்டத்தின் ஏனைய திருவிருத்தங்களில் அபுல்காசிம் அவர்கள் பெயர் விடுபட்டுள்ளது. இய்யாறு விடுபடுதற்கான காரணத்தை ஊகிக்க வேண்டி இருக்கிறது. ஒருவேளை அபுல்காசிம் அவர்களின் உதவி சிடைக்காமல் போயிருக்கலாம் அல்லது அபுல்காசிம் அவர்கள் உயிரிழந்திருக்கலாம் அல்லது 'அபுல்காசிம் என்றும் பெயரை உபயோகிப்பது விரும்பத்தக்காத ஒன்று' என்றும் பெருமாளாரின் பொன்மொழியை வாராவது சிறாப்புராண ஆசிரியரின் தவணத்திற்குக் கொண்டுவந்து வந்திருக்கலாம். அல்லது 27 நடனவகை அபுல்காசிம் புகலாயப் பாடியது பொதுவதாகும் எனத் திருப்பி அடைந்திருக்கலாம்.

அபுல்காசிம் மறைக்காயிரின் பிறப்பிடம் வகுரை வரப்பல பாடல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மன்வலன் வகுரைத் துரைமடல் காசிம்
வளமலன் செருக்குமொத் திருக்கும்

(நாட்டுப் பாடல்கள்: 41)

சிறாப்புராணத்தின் மற்றொரு இடத்தில் அபுல்காசிம் மறைக்காயர் அவர்கள்

மடவளிற் றாசா ஶாவி தவணலெயி பதிக்கு யெந்தன்
கடதுறைய அபுல்காசிம்நம் அருங்குடிச் செல்வம் போல

(இதழர் காண் படலம்: 18)

எவ வணக அம்பதிக்கு மன்னன் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்விருந்து வணகலம்பதியும் வகுரைவம்பதியும் ஐதே இடத்தைக் குறிக்கும் சொற்கள் எவக் கருதமுடியும்.

உமறுப்புலவர் தாது காயியமான சிறாப்புராணத்தைத் தாது இவ்வத்தியேயே எழுதி ழபுக்க ஆசிரியருக்கு எல்லை வசதி களையும் வகுரைவயச் சொந்த அபுல்காசிம் மறைக்காயர் கொடுத்துள்ளார் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. உமறுப்புலவர் அவர்கள் மஸ்முது பத்தரிஜின் புதுப் பள்ளிவாசலின் அருகே உல்வ மெடையில் வைத்து சிறாப்புராணத்தை எழுதி உண்ணர் என்றும் சிறர் கூறுகின்றனர்.

உயரப்புகைவர் நெடுக்கரைமீயே திருமணம் புரிந்து அங்கே வாழ்ந்தார் என்றும் அந்த வாரின் நடக்கும் ஒன்றிலொரு திருமணத்திற்கும் 'புவனா' பணம்' என்று ஒரு மகைமயம் ஏற்படுத்தி அதனை நடைமுறைப்படுத்தி வந்தனர், வகுமீசுந்தரர் என்றும் கூறப்படுகிறது. அங்கொரு உயரப்புகைவர் அவர்கள் அங்கு சென்றவர்க்குப் பட்டார்கள்.

ஹிந்தூயிப் பிரவானத்தின் ஆரம்பம் அது. மக்கள்க் குறையுடிக் காரியங்கள் இன்னவர்கள் பொறுக்கொழியாதவையாலே. யக்கா விடுவந்து புறப்பட அவ்வாறானின் கட்டணையை எதிர்பார்த்திருந்தார்கள் அவ்வமை நயி (சல்) அவர்கள். மக்களவை விட்டு மதியை வக்குப் புறப்படுமாறு அவ்வாறானின் கட்டணை ஹிந்தூயிப் (அவை) அவர்கள் நயிற் கிடைக்கப் பெற்றது. அப்புகைவர் (நயி) அவர்களின் துணையோடு நெடுக்கரைமீயே (சல்) அவர்கள் மதியை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். மூதனில் தெயர் என்னும் குறையிலே நின்ற நான் தங்கி இருந்தார்கள். அங்கிருந்து தமிழ்ப் பவனத்தை ஆரம்பித்தார்கள். அப்பொழுது கறாக்கித் தவையன் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்தார். அவனும் பின்னர் இன்னத்தை ஏற்று மக்கள் வக்குத் திரும்பி விட்டான். அவர்கள் இருவரும் மதியைநடை நெடுக்கிச் சென்றிருந்தார்கள்.

அண்ணல் நயி (சல்) அவர்களும் அப்புகைவர் (நயி) அவர்களும் இரவில் பிராயணம் செய்தார்கள். இரவில் பிராயணம் செய்தார்கள். இரவுக் காலத்தில் மூடகன் நெடுக்கிப் கட்டணை அடைந்து நடந்து சென்றார்கள். இரவில் சற்று மெதுவாகியே சென்றார்கள். சூரியன் உதயமான பின்னர் கிரையாகப் பவனமானார்கள். நம்பவகையற்று. கரடு மூடகன் பவன குறு சிடித்திருந்தது. வெய்யமான பவனம் திவத்திற் நவையல் கடு என்றால் அகாரமாகத்தான் இருக்கும். அவர்கே ஒரு குன்று இருந்தது. நிறுவிகளாத வெயின் கிருக்கள்ள இடத்தில் தவதி யார்கள். அந்தக் குன்றுக்கு அணிக்தாயி இருந்தது அந்த இடம்.

அது ஹிந்தூயி ஆண்டுவலில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களுள் ஒரு சில வற்றை விவரிப்பதுடன் சிறப்பானவை மூடியுமுடிந்தது. உறுகிக் கட்டகதார் படயம் சிறப்பானதைத் தின் இறுதிப் படவரைக் அடைந்துள்ளது. அண்ணல் நயி (சல்) அவர்கள் மக்கை மாதலி விருந்து மதியை யாதாரத்துக்கு ஹிந்தூயிக்குச் சென்று அங்குப் பதினொரு ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருந்தார்கள். ஹிந்தூயி பதினொருவது

ஆண்டியே தான் நமக்கி பெருமானார் (சு) அவர்கள் வராத (மரணம்) ஆவரங்கள், இந்த அடியாடையில் பார்க்கும்பொழுது நமக்கி பெருமானாரின் மண்ண வாழ்க்கையுடன் சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளால் வறத்தாழ சரி பாதி கால நிகழ்ச்சியை சீமரப்புராணத்தின் இறுதிச் சாண்டலான சிறீமத் சாண்டலத்தில் இடம் பெற்றுள்ளனமையே காரணம் ஆறாண்டிக்கான வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை விவரிக்க சீமரப்புராணத்தில் 47 படலங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒன்றாகத்தான் ஒத்திய நமக்கி பிரானின் வாழ்க்கை சீமரப்புராணத்தில் 45 படலங்களிலே விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. கண்டு நோக்கற்பாலது. எனவே, நமக்கி பெருமானாரின் இறுதி ஐந்தே அல்லது ஆறு ஆண்டு வாழ்க்கையை வகுணிக்க உதறுபவரை மீறவும் தான்புக்கு சொற்பட்ட படவங்களைப் பயன்படுத்தி இருக்கல் வேண்டும். ஏனெனில் நமக்கி நாதரின் வாழ்க்கையில் இறுதி ஐந்தே ஆறு ஆண்டுகளில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்துள்ளன. நமக்கி நாயகத்தின் இறுதி ஐந்தே ஆறு ஆண்டுகளில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்துள்ளன. நமக்கி நாயகத்தின் இறுதி ஐந்து ஆறு ஆண்டுகளில் தடைபெற்ற வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் சீமரப்புராணத்தில் இடம் பெறாமலேதான் காரணம் இவற்றை வகுணிக்க முயல்வதற்கு முன்பு உமறுப்புலவர் இளறையடி கோத்துள்ளார்கள் என்பதை யாகும். வாய்ப்புக் கிடைக்க இருந்தால் நிச்சயமாக உமறுப்புலவர் நமக்கி பெருமானார் (சு) அவர்களின் வரலாற்று சம்பட்ட வரலாற்று முக்கியத்துவம் உள்ள 118 சம்பவங்களை வகுணித்திருப்பார். அத்தோடு சீமரப்புராணத்தையும் புராணத்துவம் பெற்ற தொன்றாக அமைத்திருப்பார்.

எனவே, இதுதான் கூறியவற்றிலிருந்து நாம் புரிந்து கொள்வது உமறுப்புலவர் தமது சீமரப்புராணத்தில் நமக்கி பெருமானார் (சு) அவர்களின் வாழ்க்கையோடு தொடர்பில் பின்வருமாறு. வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல நிகழ்ச்சிகளை மீது நுணுகியதாக வகுணித்துள்ளார். அவற்றைச் சொல்லலை பிச்சுவலையில் பாடியுள்ளார். பெருமானார் உடைந்த காலம் அமைத்துள்ளார். கவி வளம் நனி சொட்டச் சொட்ட அவற்றை சொல்லுகின்ற வடித்துள்ளார். ஓசை நயம் தலும்புண வாய் அவற்றைக் கவிதை உருவில் அளித்துள்ளார். சந்தர்ப்பத்துக்

கும் குறியுக்கும் ஏற்ப அவற்றைப் படி கூறவும் வழிந்தோடுவா
வா) பா வடிவில் தீட்டியுள்ளார். எழுக்கெகிறிங் தமிழ்
பாறையப் பேராலும் அதே நேரத்தில் இஸ்லாமத்துக்கு முக்கியம்
முறையாகாத வகையில் தமிழ் நாமாகக் குங்கிமுறு (அல்) அவர்
கவின் வாழ்க்கையோடு நெருங்கிய தொடர்புடைய வரையற்ற
முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சிகளைத் தத்துவமாக வருணிப்
பதில் உடறுப்புளவர் மாடுபுகும் செல்வி கட்டி உள்வார் எனக்
கவின் அறு பிறையாளர்.

ஒரு காப்பியத்தில் அதன் ஆசிரியர் தாமது கூற்றை வலியுறுத்திப்
பிற இயக்கியங்களிலிருந்து சில பெயர்மொழிசுவையி் பவன்மட்டுத்து
வதன்கு. அத்தகைய பிரயோகம் அந்த இயக்கியங்களில் அவ்வா
சிலவருக்கு இருக்க வாயுடையக் காட்டுவதோடு அவ்வாறு பவன்
படுத்தவதனார் அவருடைய காப்பியமும் மொடுகட்டப்படுகிறது
என்பதும் காட்டப்படுவது புலனாம். வெவ்வேறு காலங்களில்
தோன்றிய பல்வேறு புலவர்கள் இத்தகைய உத்தியைக் கையாண்டு
பெரு வெற்றியைக் கண்டுள்ளனர். சிறப்புரையாற்றினும் பிற
இயக்கியங்களில் உள்ள காத்துக்கள் கூட்டியும் ஜகரத்தும்
பெருக்கியும் கருக்கியும் ஆளப்பட்டுள்ளவர்களைக் காணலாம்.
சிறப்புரைய ஆசிரியர் தாமது கருக்கிதோடு ஒத்துவரும் கருத்தும்
வகைத் திருக்குறளிலிருந்து எடுத்து ஆண்டிருப்பதைக் காணலாம்.
சிறுக்குறும் கருத்தினை மேற்கொண்டார். இருப்பதையும்
காணலாம்.

தமிழ் பெருமானார் (அல்) அவர்களுக்கும் அவர்தம் கட்டத்
தவரும் ஒரு வழியில் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இரவு
வந்ததும் ஒலித்தல் தங்கியவர்கள். அங்கே கண்ணர் கட்ட
மொன்று விளம்பாரினை வழியறிந்துக் கொள்ளலாம். சிலவறு
என்பதை அறிந்தார்கள். ஆனால், இரண்டு இரவாக அங்கே ஒரு
ஒரு பாவந்தி ஓடியது அந்த ஆற்றின் மருவாராயில் உள்ள அகப்
பட்டுவிட்டனர். ஆற்றைக் கட்டி விளம்பாரினைக் குறையாரும்
கவர்கள்தம் தோக்கி கையாடல்களை. இத்தகைய பல இன்னம்
கருக்கு அங்கியாவாகக் கட்டும் ஆளாயிற்று. இந்த இன்னம்
கன்கிருத்து தம்மைக் காப்பாற்றுவது பெருமானார் (அல்) தவர்களை
வந்துவார் அங்குள்ளோரும் பவன். ஆனால் பெருமானாரின் பகை
வகைய ஆறுதலியோ இந்த இன்னங்கள் அகலாத்துக்கும் கவரையம்
முக்கியம் தரி அவர்களை வந்துவார். இந்நகைப் பொருக்கமுடியாத
ஆழமக்கி (முல்) அவர்கள் அதனைக் கவாடித்தார்கள். ஆனால்

முகம்மது நபி (சஃ) அவர்கள் ஒன்றும் சொல்லாது வழி நடத்தார்கள். இவ்வாறு அபூதாலிப் கூற்றினால் பெருநடவடித்தானது நடந்தார்கள் தியந்தா கயிற்று கறம்புணர். செஞ்சை உடையவர்கள் கூறிய கூற்றைதங்குகி கேள்விகளிற் கிறந்தவர்கள் காதுக்கு எடுக்க மாட்டார்கள். அதனால் பெருநடவடிக்கை சொள்வர். இந்தப் பெருநடவடிக்கையே பெருநடவடிக்கை கடைப்பிடித்தவர்கள் என உயர்ப்புணவர் இவ்வாறு பாடி உள்ளார்.

கரிந்த புன்மனை நிறிவளி கறறிய கொடுத்தொன்
தென்ற தெவன் செவிகிடொர்.....

(மர்வணை நடுமுடித்த படலம்: 12)

இங்கே திருக்குறள் அருத்துக்கள் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

இவ்வா சொந்தானை ஒறுத்தல் அவற்றனை
தன்சாவஞ் செயிது விடல். (114)

என்றும் குறளில் உள்ள அருத்துக்களை உயர்ப்புணவர் பாள்படுத்தி உள்ளார் என்பது புலனாகியிருக்கிறது.

உயர்ப்பொர் நடைபெற இருக்க சாயம் அளி- படைகவரைக் கண்ட முனிவிகள் தமது படை அணவிர குறைந்தது என உணர்ந்தனர். வெளியில் அதனைச் சொல்லவிரும்பினர். அம்முன்னிற் மக்களின் உள்ளத்திலே ஏற்பட்ட இந்த துயத்தை உடனே உணர்ந்து விட்டார்கள் நயகம் நாயகம் (சஃ) அவர்கள். அந்தச் சூழ்நிலையே இப்பாடலில் இவ்வாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அடுத்தவை காட்டுகின்ற பனிக்குயோ கைத்திறு
தொடுத்திடு தனி விவடி முகத்தினாற் றோன்றக் கண்டு
(உயர்ப்பு படலம்: 113)

அகத்தினொழு முகத்தில் தெரியும் என்பர். தன்னையடுத்த பெருநடவடி பிறந்ததைத் தானே சொல்லி காட்டும் பனிக்குயோல் ஒருவர் தெளிச்சது பித்தனை அவர் முகம் தானே கொண்டு காட்டும். இக்கதை திருவள்ளுவர்,

அடுத்தது காட்டும் பனிக்குயோல் தொஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம். (706)

எனக் கூறி உள்ளார்.

முஸ்லிம் மக்கள் கலீலா என்ற உடல் அது இஸ்லாத்தின் மூல யந்திரத்தைக் குறிக்கும் ஒரு சொல் எனச் சொல்வர். இஸ்லாமியத் தரிசு இலக்கியத்தின் மனத்தி ளாலையும் அறபுச் சொற்களால் கலீலாவும் ஒன்று. கலீலா என்று ஒரு தரிசு சொந்தொடர் உண்டு என்பது பங்குக்குத் தெரியாது. அச்சொந்தொடர் கலீ, யா என இருண்டு சொற்களாகக் கொண்டது. கலீ என்றால் வேகம், மா என்றால் குதிப்பு. ஆக கலீலா என்பது வேகமாகச் செல்லும் குதிரையைக் குறித்தது. அந்நாளூற்றிவை வேகமாகச் செல்லும் குதிரையைக் குறிக்கக் கலீலா எனவும் சொந்தொடர் இவ்வாறு உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

நீரைப்பற அன்னத் தன்ன வினாபரீம்

முன்றுளைக் கலீலா (மணிமீசைப் பள்ளம்:234)

'நீர்ப்பட வானத்திலே பறக்கின்ற அன்னங்களைப் போன்று வினாரித செவ்வீனை உடைய நயநு புல்லிவ மீசியவினா உடைய குதிரை' என்பது இதன் பொருளாகும்.

கலீலா தாரரின் திரிசுத்திலும் இச்சொந்தொடர்பு பிரயோகத்தைக் காணலாம். இம்முடி குதிரை என்ற பொருளிலே கலீலா எனவும் சொந்தொடர் இவ்வாறு இடம் பெற்றுள்ளது.

காந்துபுவம் பிவ்வாக் கலீலாவும்.....

(46)

கலீலா எனவும் அறபுச் சொல்லைப் பல இடங்களில் பயன்படுத்தி உள்ள உமறுப்புலவர் ஓர் இடத்தில் கலீலா என்றும் தமிழ்ச்சொல்லைவும் பயன்படுத்தி உள்ளார். நயிகள் நாயகம் முகம்மது (கலீ) அவர்களும் அபூபக்கர் (நலி) அவர்களும் மதீனா லுக்குப் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது குதிரையில் யாரோ ஒருவர் அவர்களைப் பிந்தொடர்ந்து வருவதை அபூபக்கர் (நலி) அவர்கள் கண்டார்கள். அந்த குதிரையைத்தான் உமறுப் புலவரவர்கள் வருணித்தவர்கள்கள். ஒருவன் குதிரையில் வருகிறான். கலைவினாள் குதிரையின் விடைப்புறத்தில் அடிக்கிறான். முரி அதிர்த்தி அடையும்படி அதனை ஓட வைக்கிறான். வேகமாக வருகிறான். காலிலே பிடித்துச் சுழற்றி வரும் வேகமுடையதையும் உடையவனாக மிக நெருங்கி வருகிறான். அவன் ஏறி வரும் குதிரையையே உமறுப்புலவர் கலீலா என இவ்வாறு குறிப்பிட்டு வருணித்தவர்களார்.

கலை நம்புதடத் திடய்ப்பு யதிர்த்திடக் கலிமா
விசையும் வேகறல் வையிலிற் கழற்ரிய வேறுந்
நனைவி டரதுகொன் டுயல்கலிற் தானி.....

(சுறாக்கத் தொடர்ந்த படலம்:23)

சீறாப்புராணத்தில் இடம் பெற்றுள்ள சில விருத் தம்பாக்கள் சிறப்பியல்புகளை உண்டாக்காமல் திகழ்கின்றன. ஒரு செயலின் உன்ன ஓர்வறத் தவிர மற்றெல்லாச் சொற்களும் ஒற்றெழுத்துக் களாகவே உள்வன.

படர்த்து கொன்றனர் கெர்சினர் இரிதுறவேந் பரிவை
தடர்சு கொன்றனர் கெர்சினர் தடைபுயற் றொழிந்து
சுடந்தி குந்தகொன் றனர்கொ சிவாமளம் களந்து
கிடந்து கொன்றனர் கெர்சினர் வீரர்யக் கெழுமி.

(பகுறுப்படலம்:201)

இரண்டு சீர்கள் மாத்திரமே தொடர்புமுத்துக்களைக் கொண்டவையாகவும் ஏனையவை ஒற்றெழுத்துச் சீர்களாகவும் அமைந்துள்ளன என்பது இது.

கொர் புற்பல கவிசை புற்பல
கிசை புற்பல கிசை புற்பல
துவட குல்சொடி பனாந் தோன்றலாந்
குசை கும்படி கொன்றன கொண்டன

(உகுறுப் படலம்:210)

ஒற்றெழுத்துக்களை மாத்திரமே கொண்ட ஒரு பாடல் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

செரும டுந்தன சீரம டுந்தன
சுருதி யெற்சுறுயல் சுறுது நுந்தின
பகுதி மண்டல மானைய பண்டிபைக்
குருதி மண்டல குடாமி தந்தன

(உகுறுப் படலம்: 203)

திருமணக்காட்சி

மறுமை வாழ்வைப் பற்றியும் சிறப்பாகக் கூவர்க்கேவிராக வாழ்வைப் பற்றியும் பல புதுமைகளை கருத்துக்கள் மூல்க்கிம் மக்களிடையே நிலவுகின்றன. அத்தகைய நம்பிக்கைகளை பலவற்றை தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் வாழும் மூல்க்கிம் மக்களிடையே பரவலாக இருக்கக் காணலாம். அத்தகைய புதுமைகளை கருத்துக்களில் ஒன்று நியாயத் தீர்ப்பு காணாத தொடர்ந்து நடக்க இருக்கும் ஒரு தீவழ்ச்சியைப் பற்றியது. அப்பொழுது பீச் அல்லின் தாயாரான ஆலியா [றவி] அவர்களுக்கும் சகா நிதி (அமை) அவர்களின் தாயாரான மரியம் (அமை) அவர்களுக்கும் நிகரில் நாயகம் முகம்மது (சகி) அவர்களுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கப்பட்டது. அதன்பின்னர் அவர்கள் மணமுதல் என்னும் பெயரை உடையவானையிற்றி அமர்ந்தவர்களைப் கூவர்க்காட்சித் தெருக்களின் ஊடாக ஊர்மையாகப் பவனிவருவதாகக் கருதப்படுகிறது. அத்தகைய மறுமை நான் தீவழ்ச்சியாகும். இது மூல்க்கிம் மக்களிடையே நிலவும் வெறும் நம்பிக்கை மாத்திரமே என்று கூறி விட்ட படியாகது. இதற்கான சான்றுகள் இல்லாமையாக் கிரந்தவ் களியே இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

காப்பிய இலக்கணங்கள் அமைவப் பெற்றது திருமணக் காட்சி, கடவுள் வாழ்த்து, நாட்டுப்படவம், நகரப்படவம் உட்பட மூப்பத்தொரு படவங்களைக் கொண்டது திருமணக் காட்சி. இங்கு இடம்பெற்றுள்ள செய்யுட்களின் மொத்த எண்ணிக்கை தொனாயிரத்து நான்பத்தேழாகும். மூப்பத்தேறி படவங்களைக் கொண்ட கடவுள் வாழ்த்துப் படவத்திற் இல்லாமையே அடியொட்டியத் தொன்றிய தாழ்க்க, காப்பியங்களிலே பீச் பற்றப்பட்டுள்ள கடவுள் வாழ்த்துப்பெண்பட்டுள்ளது.

திருமணக்காட்சி என்னும் காப்பியத்தின் ஆசிரியர் கோகாதி நயினார் வக்பலவே. இவர் வகுதைவழிச் செய்தவார், செய்து அபிநயி காநிலு நயினார் என்பவரே கோகாதி நயினார் எனத் திருநிஞத்தல் வேண்டும். இம்மொழியை ஒரு பாடலில் இவ்வாறு அவைத்துப் பாடியுள்ளார் திருமணக்காட்சி ஆசிரியர்.

வள்ளையி திருமணக் காட்சியை வயர்ந்தொர் தவிழ்முறை
வழிவழி மாமலி
வெள்ளைய சாலையஞ்ஞி மேநினையிற் கொழுந்தமிழாடி
விளக்கஞ் செய்தார்
தல்வகுந்திற் வகுதைவழி துள்ளிற் நயினார்சொற் நணையல்
வாசல்
வள்ளையிற் தம் தமப்புலகே காட்சியி வள்ளபுழைமேற்
கருதிவாரே.
(கடவுள் வாழ்த்து: 29)

உமறுப்புலகை உயிர்ந்தொ லுற் வகுடல்களில் திருமணக் காட்சி இயற்றியாட்டுகின்றது. உமறுப்புலகை சமது சீரணிபுராணத்தின் இடம்பெற்றவன் கடவுள் வாழ்த்துப்பாடல்களில் நாகர் ஆண்டகை காஞ்சி ஹயிற் (நதம்) அவர்களைக் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் திருமணக்காட்சி என்னும் காப்பியத்தின் நாகர் ஆண்டகை ஒரு பாடலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். தமக்குக் கருபி யொருவராய் அவைத்த செய்தியை ஆசிரியர் ஒரு பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். தன் என்னும் இவ்வாள் யார்க்கத்தலை உலகில் பொறித்தவர் முகம்பாது நயி (சல்) அவர்கள். அவ்வமை திருமணத்தின் பரிசை-தின் என்னும் வயங்களை வாய்ப்போகாரை பாடுகாத நாகர்கள். காப்பியம் என்னும் சேரக் கொற்களால் தின் என்னும் காப்பிகளை வாடாமல் வழி வகுத்தார்கள். இறைவனாள் அளித்தப் பட்ட சேரத்தலைப் பரிசில் வளர்த்தார்கள். மா பத்தத்தவராயும் அறியிய புயத்தவராயும் மலை போன்ற பிரகாசத்தை உடையவராயும் விளக்கிய முகம்பாது நயி (சல்) அவர்கள் சுவர்க்க முலகத்தினே தீயத்தின் காட்டுந் திருமணக்காட்சியை விவரிக்கப் போகாதகை ஆசிரியர் ஒரு பாடலில் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அரணத்தாம் கொடுகோவை கொடுத்திற் வயங்குள்ளாட
தாசர் சீர்ப்
புரணத்தாம் வலிமுதல்கள் வாழ்பாங்கு ரெனலிடுக்கப்
புவிசேர் வார

வாரணத்தார் மாரத்தார் அணிபுத்தா ரணியொலியே
 ஸ்ரீயொள் னூரீய்
 வாரணத்தார் பொருந்துதிரு மணக்காட்சி புரைத்தவழி
 அருத ஞற்றாரம்,
 (கடவுள் வாழ்த்து 21)

கடவுள் வாழ்த்தில் உள்ள ஆறு பாடல்களில் (30-35) திருமணக் காட்சி இவற்றுதற்குப் பொருளுதவி புரிந்த கொடை வள்ளல் புரம்பட்டுள்ளார். இஸ்ராமிய அடிப்படையில் தோன்றிய வணைய காப்பியல்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட ஓரூக்கு மூன்றம்படி கொடைவள்ளல் தம் புரந் காப்பியம் முழுவிதிலும் குறிப்பிடப்படுகின்றது காண்கிறோம். ஆனால் திருமணக் காட்சி வண்ணம் காப்பியத்திலோ வெவ்வேறான கொடை வள்ளலின் புரந் கடவுள் வாழ்த்தியேயே பாடி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. தூரிக் வேறு எங்கும் அத்தகைய பாடல்களைக் காணமுடியாது. திருமணக் காட்சி வண்ணம் காப்பியத்திற்குக் கொடை நாயகரால் அமைத்தவர் வெப்பை நயினார் என்பாரே. திருமணக் காட்சி வண்ணம் காப்பியம் இயற்றப்பட்டு இருந்தாலும் நூற்றிய ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அரங்கேற்றப்பட்ட பனி அஞ்சுறு மலரக்காயரீசர் சீறாடி புராணம் நூற்றிருந்தது காண்டம் (சிவசீறா) வண்ணம் காப்பியத்திற்கும் கொடைவள்ளலாகத் திகழ்ந்தவர் இதை வெப்பை நயினார் அவர்களே யாவார். வாலிபராக இருக்கும்பொழுது திருமணக் காட்சி வண்ணம் காப்பியத்திற்கும், பிதகாவுத்திடுகினைசீறா வண்ணம் காப்பியத்திற்கும் வெப்பை நயினார் அவர்கள் கொடை நாயகரால் இருந்திருக்கவேண்டும். செய்து சதக்கத்துவன ஆகிப் அப்பா அவர்கள் நூற்றிய 10:10 (வி. பி. 1630) ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார்கள். அத்தக் கால கட்டத்தில் ஓராய்க்கிரீப் மலர் இத்தியானை ஆட்சி புரிந்து வந்தார். நான்கு நாயகர் சாராயக் கமிது (நூறு) அவர்கள் இவ்வானை நீத்து 60 வருடங்கள் கழிந்த பின்னரே இவ் நீகழிந்தது. தமிழகத்திலே ஒப்பாலும் மிக்காரும் இவ்வாப் பெருந்தகையாராவும் ஆகிய ஞானியாகவும் விளங்கிய செய்து சதக்கத்துக்கொண்டு (நூறு) அவர்கள் நூற்றிய 11:5 ஆம் ஆண்டு சபர் மாதம் 5 ஆம் பிறை அன்று (வி. பி. 1703) ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 21 ஆம் திகதி வியாழக்கிழமை) இவ்வான வாழ்வை நீத்தார்கள். செய்து சதக்கத்துக்கொண்டு ஆகிய அப்பா அவர்களுக்கு ஒரு புத்திரரும் ஐந்து புத்திரிகளும் இருந்தனர்.

புத்திரரின் பெயர் முகம்மது வெப்பை ஆகியவையாக. ஹனீதூர், உம்மா, ஆலிவர் உம்மா, சாஹபு உம்மா, உம்முஹாணி உம்மா சாஹா உம்மா என்பவர்கள் அவர்களுடைய புத்திரிகளாவர். அவர்களுள் இளையவரான சாஹா உம்மா என்பவருக்கு சூரன்டு புத்திரர்கள் இருந்தனர். ஒருகுறை தினர்கள் இருவரையும் அழைத்துச் சென்று சீக்கோதி அவர்கள் சேதுபதி மகாராஜாவுக்கு அறிஞரும் செவ்நு ஸைத்தான்கள், செவியிது அப்துல் காதிர் மரைக் காயர் என வழங்கப்பெற்ற கொடை வள்ளல் சீக்கோதி அவர்கள் மறைவுக்குப்பின்னர் மேற்குறிப்பிட்ட இருவருள் மூத்தவரான பெரிய மரைக்காயர் என வழங்கப்பெற்ற வெப்பை நவீனர மரைக்காயரை அழைத்து அவரைத்தமது அழைச்சாக்கச் செய்துக் கொண்டார்கள் சேதுபதி மகாராஜா அவர்கள். இவ்வ மரைக் காயர் என்று வழங்கப் பெற்ற அப்துல் காதிர் ஆகிய புலவர் அவர்கள் கல்வி கொள்கையில் சிறந்து விளங்கினார். பெரிய மரைக் காயர் என அழைக்கப்பெற்ற வெப்பை நவீனர அவர்களே திருமறைக் காட்சி என்றும் காட்டியத்துக்குக்கொடை நாயகராய் விளங்கினார். அவருடைய பெயரைக் குறிப்பிடாது அவருடைய பண்புகளை மாத்திரம் சேதுபதி ஸ்ரீராயபுலவர் அவர்கள் இவ்வாறு பாடி யுள்ளார்.

செதவித்தாய் ரவியிறகுல் திருமாணிக்காட் சிறையமுதில்
 விளக்கிட்டு செய்யா
 புகலத்திற் போன்றாது புகழெனச் செய்து தேன்மழையோய்
 பொய்த்ததான் றுரய
 மாதவத்தாய் சேதுமாயல் பதியநில விரிதீயநீயன் வளர் குளாவு
 நீதமுற்ற வுலாதுவோத் துள்கள் அறி னோர்புகழ்திருபுள் ளானே
 (கடவுள் வாழ்த்து:30)

யறிநொரு பாடலில் வெப்பை நவீனர என்பவர் செய்த சநக்சுறும்வாறு அப்பா அவர்களின் பேரர் என்றும், செய்து சநக்சுறும்வாறு அப்பா அவர்கள் செய்து கவையுமால் அவர் கலின் புகள்வர் என்றும், இருவரும் காலணைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உவகொயா மொருசுடர்போ யோங்குகல்வி வெறுங்கடவா
 யுற்றே பாடிமேல்
 அலகொயி புலுமிறகுல் நீசபயீரைத் தவழயிக்கழும்
 அண்ணல் காயல்

இவையொழி யாழியென்று மானிங்களை மாணியெப்பை
சுன்ற பாவர்

குலபதியா விம்சதக்கத் துவ்வாதம் பெரநெறுய்
கொற்ற வேந்தே. (கடவுள் வாழ்த்து:31)

இதுவரை வெப்பநயினார் அவர்களின் தாய்வழி மூதாதை
பரைக் குறிப்பிட்ட ஆசிரியர் வேறொரு பாடலில் கொண்ட
நாயகரின் தந்தை வழி மூதாதையரையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
வெப்பை நயினார் அவர்களின் தந்தையார் பெயர் அழகர்
செப்பை என்றும், அழகர் வெப்பை என்பவர் தந்தையார்
பெயர் மாமு நயினார் என்றும், அவர் வளவா நாரய்கலிதும்
பெரும் புலனும் பெற்று வினங்கும் வர்த்தக சிரோமணியார்
என்றும், காயக் நகரைச் சேர்ந்தவர் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
அந்நகரவாழ் வுறுங்குலியில் வந்தகவர்கி ரோமணியார்
அவைபாய்ச் சீர்த்தி

எந்தகரும் பேர்வினங்கு மாமுநயி னாவரத்தாய்
சுன்ற பாவர்

மன்னவரை யுடையெப்பெட்டு மழுக்கர் செப்பை செவ்வர்
வளர்பொன் மேடு

இந்தகரைக் கலிபுரத்தூர் வெப்பைநயி வானென்றும்
இசைகொள் வேந்தே.

(கடவுள் வாழ்த்து:32)

அப்துல் காதிர் நயினா வெப்பை அவர்கள் ஓர் ஆமிமாகவும்
(அலிநூராகவும்) ஒரு புலவராகவும் திகழ்ந்தவர்கள். அறிய
மொழியீதும் தமிழ் மொழியீதும் பல பிரபந்தங்களை இயற்றி
உள்ளவர்கள். நாகர் ஆண்டவை அவர்கள் பேரில் பல பாடல்
களை இயற்றியவர்கள். அடைக்கலமானவை என்றும் சிறந்த ஒரு
தூதரின் ஆசிரியர் ஆக இருந்தவர்கள். அத்தகைய பெரியாருடைய
மூத்த சகோதரர் வெப்பை நயினான் எனப் படுபவர் என ஒரு
செய்யுளில் ஆசிரியர் இவ்வாறு வருணித்துள்ளார்.

எத்தமிழ்த் தெரிந்தவையாந் அந்நோர்கள் வரிசையறி
வியல்பாய் வந்த

வித்தகரா இயலாதுல் காதிர்நயி வானெப்பை
வேந்தர் மன்னோன்

சத்தமூலி வேன்னவிந்த தமிழ்க்காலைதகி அளவறுசீர்
தந்தான் செவ்வை

நத்தனைய கொண்டெப்பை நயினானென் றோருமொரு
நாம வேந்தே. (கடவுள் வாழ்த்து:33)

பொதுவாக ஒரு காப்பியத்தில் இடம்பெறும் நாட்டு நகரப் படவழிகளில் குக்காப்பியத்தில் பாட்டுடைத் தலைவரின் வாழ்க்கைக்குக் களனாக அமைந்த நூலும் நகரமுமே முறையிய வருணிக்கப்படுவதைக் காணலாம். உமறுப்புரவரின் சிறப்புநூலுத்தில் அதன் பாட்டுடைத் தலைவரான நயினர் நாயகம் (சம்) அவர்களின் வாழ்க்கைக்குக் களனாக அமைந்த அறுநாடு அதன் நாட்டில் படவத்தினும் மக்கள ருளம் அதன் நகரப்படவத்தினும் வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. எதிர்காலத்தில், மறுமைநாளில் நிலாயத் தீர்ப்பு தாளுக்கும் மீண்டும் தடைபெற இருக்கும் பெருமாளா? (சம்) அவர்களின் திருமண ஊர்வலத்தை வருணிக்கும் திருமணக் காட்சி வடிவம் காப்பியத்திலிணைக்களனாக அமைவது வளர்க்க வேண்டாமா. காப்பியங்களில் அமைவும் முறைமையில் அடிப்படையில் பார்க்கும் பொழுது திருமணக் காட்சியின் நாட்டு நகரப் படவழிகளில் முறையே வளர்க்க வேண்டிய உள்ள நாட்டு நகர வருணனைகள் இடம்பெற்றிருக்கக் வேண்டும் என எதிர்பார்ப்பது இயற்கையே. நாடு நகர வேறுபாடுகள் அல்ல இக்கலை வாதலாய் அம்முறைமை இக் காப்பியத்தில் சிவப்பறப்படைவீணை எனலாம், நயினர் நாயகம் (சம்) அவர்களின் கவலை படுத்த திருமண ஊர்வலம் இக்காப்பியத்தில் வருணிக்கப்படுவதால் அவ்வாறு அவர்கள் பிறந்து வாழ்ந்த அடிநூலும் மக்க மாநகரும் இங்கு நாட்டுப்படவத்தினும் நகரப்படவத்தினும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

காப்பியங்களில் அமைவும் சிறப்பியல்புகளில் ஒன்று பெண்களின் வருணனையே. பெண்களைக் கௌரவிப்பதற்காக அல்லது பாதாதி கௌரவ வருணிப்பது காப்பிய ஆசிரியர் பின்பற்றும் கவிமரபாகும். கௌரவிப்பதற்காக வருணிப்பதையே சிறப்பு எனக் கொள்வர் கவிஞர். எனவேதான் நமது காப்பியங்களில் வரும் பெண்களைக் கௌரவிப்பதற்காக வருணிக்க முற்படுவர் கவிஞர். இவ்வாறே அடிப்படையில் நோன்றிய தமிழ்ச் காப்பியங்களில் பாட்டுடைத் தலைவருடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய பெண்களைக் கௌரவிப்பதற்காக பாதாதி கௌரவமாகவோ வருணிப்பதைத் தவிர்க்கவே முன்மீம் கவிஞர்கள் விரும்புவர். அத்தகைய சிறப்பியல்பின் இடம்பெறச் செய்வதற்காக முன்மீம் தரிழ்ப்புள்வர்கள் பெண் பாத்திரங்களைச் சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்ற முறையே படைத்துக்கொள்ளார். சிறப்புநூலுத்தில் இடம்பெற்றுள்ள தனைக் கட்டியவயப் பெண் உருவாக்கிய படவத்தை இதை வாய் தகுந்த எடுத்துக்காட்டாகச் சட்டவாய், கௌரவி நயினர்பு

புலவரும் இயேசுவரன் ஒரு உத்தியோக தாது திருமணம் காட்சி என்னும் கார்ப்பேசுதில் பறன் படுத்தி இருப்பதைக் காணவாய்- திருமணம் காட்சியில் பாட்டுடைத் தலைவர் திருமணம் புரியும் இரு பெண்மணிகளையும் பாதுகா சேமமாதலோ சேசாதிபரத மாதலோ வருணப்பத தந்திரன் என நிலைத்திருக்கலாம். அதன் காரணமாகச் சிலைத்து அழகியவர ஊழலில் சங்களை வருணிக்க முற்பட்டுள்ளார் கவிஞர்.

ஊழலில் சங்களை ஒதுப்புப் படலம் அந்தணை ஏறலில் சங்களை வருணிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இக்குதான் சேசாதிபரதன் புலவர் அவர்கள் ஊழலில் சங்களைக் கொடுபரதமாக வருணித்தவர்களுக்கானவாம். மும்பத்திரண்டு பாடல்களில் ஊழலில் சங்களைச் சிறப்பில் பாடியுள்ள திருமணம் காட்சி ஆயிரவர் ஊழலில் சங்களைக் கொடுபரத வருணையைய இருபது சொற்புகளில் அமைத்து நயப்பெறப் பாடியுள்ளார்.

சில அற்புகளில் சங்களைக்களில் பயின்று பட்டம்பெற்ற வர்கள் தத்தம் பட்டங்களைக் குடிக்கொள்வதற்கு முன்னர்த் திருமண சாஸனம் பற்றி ஓர் உரை நிகழ்த்தல் வேண்டும். அவ்வுரை திருப்பி-சமாய் அமையின் அத்தணையோர் மெனலி என்னும் அத்தணை பட்டங்களைக் குடிக்க கொள்வதற்குத் தகுதி உடையோர் எனக் கருதப்படுவர். தமிழ்ப்பெரும் முல்லை மக்கள் வாழும் பழநிகளில் இத்தணை நம்பிக்கை நிலைவாதக் காலவாம். திருமணம் காட்சி என்னும் கார்ப்பேசுதின் அருப் பொருளுடன் இத்தணை ஒரு பழக்கம் நெருக்கி இருப்பதைக் காணலாம்.

அருப்பொருளைப் பொறுத்தவரையில் திருமணக்காட்சி தனிச் சிறப்புப் பொருத்தியது என்பாம். ஏவரும் அரியாத எவராலும் அரிய முடியாத எதிர்காலத்தில் நிகழும் என எதிர்பார்க்கப்படும் ஒரு திகழ்ச்சியை திருமணம் காட்சிக்குக் கருப்பொருளாக அமைத்திருப்பது தெற்றோசுப் புலனாகிறது. இத்தணை கருப்பொருளைக் கொண்டு காய்ப்பும் தொண்டுவது அருமையேழும் அருமை யாகும். ஆகவே சேசாதிபரதன் புலவர் அவர்கள் தாம் மேற் கொண்ட புவனியைக் கற்பனை நயம் சிறந்த விவரம் செவ்வனே நிறைவேற்றி உள்ளார் என்பது உறவாம்.

சிவ்னா சீறா

உமறுப்புலவர் இயற்றிய சீறாப்பாடல்கள் மூலமடத்துவம் பெறவில்லை. மூலியது (அ) அவர்அளிங் வாழ்க்கை அம்ம முடிவையாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு பெரும் குறைபாடுகளை இருந்தது. இதற்கு குறை நிறைவு செய்யும், வேண்டிய தொண்டுகள் அருதப்பட்டது. ஏதந்தாழ் மூலம் அங்குடன் அளித்தபின்னர் இக்குறைவை தீர்ப்பும் பணி வெற்றி அளித்தது. இத்தக குறைவை நினைவு செய்யவே சீறாப்பாடல்கள் இயற்றித் தரிசு காண்டம் வந்தும அளித்தோன்றியது. இக் சீறாப் புராணத்தின் மூலப்பதிப்பின் பாரிசுத்தம் இக்குறை இவ்வாறு வந்ததும் காட்டப்பட்டுள்ளது.

வல்லாம் வல்ல இறைவன் தரதரம்
 நல்லார் உலகின் நன்மைய நய்வாம்
 அருமது நய்வார் அதுதக சரிசுதவைய
 மறுபுகழ்ச் செய்தபிழ் விருத்தச் செவியுளால்
 எத்தனை யோரும் இன்புறப் புலவரும்
 உத்தம ராசிய உயற்பு புலவர்
 காண்டயோர் மூன்றெனக் கணித்தனர் மூன்றாம்
 காண்டச் சரிசும் கண்டயற முற்றாம்
 குறைவை அறிந்தக் குறைதறிந்த திடமே

இந்தக் குறைவை தீர்த்துச் செய்த மூன் வந்தார் பனி அருமது மலர்ச்சா/யர் புலவர். அவர் தமனை அறிமுகம் செவியும் பாரிசுப் பாடலில் தமனை 'அருமது' என்று மாற்றிவிட குறிப்பிட்டுள்ளார். அவ்வாறு அவர் தம் பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட, பாடல் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

கலைபுரான் நிலைப் பந்தும் திருநெல் சிவனது காயல்
கலைபுரான் செல்வ ஆனம் துணைவரான ஸுத்தின்

கேள்பெரன்
மனைபுரான் கலைபு மான்சொல் கல்விமான் அகமநின்சொல்
பிரண்டியான் ஸுதியோர் தெருந் தமிழியால் விளம்பினாரோ
(பாபிரம்:10)

பல அளமுது மறைக்காயல் எனப் பெயர் பெற்ற இக்கணினர் தாம்
எந்த ஊரைச் சார்ந்தவர் என்பது குறிப்பிடப்படவில்லை. தமது
நிதாவையரான கலைபுரான் என்பவர் காயல் நகரைச் சேர்ந்த
தவர் எனச் சட்டி உள்ளார். காயல் என்பது தென்பகா தின்று
காயல்பட்டணத்தையே சுட்டுகின்றது. காயல் மாதகரைச் சேர்ந்த
கலைபுரான் என்பவரின் புதல்வர் ஹமாதுத்தின். அரைநூடைய
புதல்வரே பன் அளமுது மறைக்காயல். இவர் பல இடங்களில்
சட்டி நகரைச் சேர்ந்தவர் எனக் கூறப்படுகிறது. அதனாலேயே
அவருடைய பெயருக்கு முன்னால் 'பன்' என்றுமே சிறப்புச் சொல்
ளப்பெய் படுகிறது. அவர் நல்லொருக்கல் உடைவவர் என
கருணிக்கப்பட்டுள்ளார். அறிவாற்றல் உள்ளவர் அவர். தருமம்,
தவம், நற்கிரியையாளிக் கெடுத்து விளங்கியவர். உயரிலும் எவ்வாறு
வாழவேண்டும் என்று அறிந்திருந்தவர். இவ்வாறானவர்கள் இருந்து
கொண்டே துறவராயும் மேற்கொண்டவர். கூர்ந்த புத்தி உடை
வவர். நல்லோர் எல்லோருக்கும் நன்மையினை செய்பவர். இவ்வாறு
கனவையே இத்தகரின் முதலாம் பதிலின் பாபிரம் இவ்வாறு
தந்துள்ளது.

மனமுறைய அறிந்த மறைத்திலை மதித்துப்
பன்முது தெருநெல் பனி சுகறாய்க்கில்
நன்முது ஸுத்தின் நன்னிய தவத்தவர்
தெய்கமநர் சேரலைத் திருநெல் காயலின்
நன்னிய அறிவால் உயர்வரான ஸுத்தின்
கன்மலர் கலைபுரான் கல்விபுற அறிந்த
கன்மலர் பெருநிலிக்கு அணிஎனத் திகழ்கொர்
தருமமும் தவமும் கூந்தமும் தக்கவர்
கருமமும் குருக்கரும் கருணையும் உடையோர்
உலகியல் வரலா உயர்நெல் உடையோர்
அருகில் நன்மொகர்து அருள்பொருள் கண்டோர்
கூடிய மதியினர் குணம்சொரும் தகவினர்

சீரியர் மரணத்தும் செய்வாயே செய்வோர்
இயல்வறத் திருந்தும் இயன்மரை நீர்பொல்
சொல்லுறு ஹறவறத் தொன்மை? சீன்ரோர்
கண்பளி அருமது மரைக்காயர் எல்லும்
ஐன்பெயர் உடைய உயர்மொழிப் புகலார்.

பளி அருமது மரைக்காயர் தாது சீறாப்புராணத்தை இயற்றி
வதற்கு முன் ஒரு கவிவு கண்டாராம். நயினர் நாயகம் (சங்)
அவர்களைக் கணியி கண்டார்மாரம். அந்தக் கவிவே தமக்கு
இடப்பட்ட கட்டளைவைத் தலைமேற்கொண்டே. இந்நூல்
இயற்றப்பட்டுள்ளது. இதனையும் முதற்பதிப்பின் பாயிரம்
இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளது.

கண்வயர் காவல் காவில் நன்னயினார்
தன்னவன் மேனித் தரிசாரம் காட்டித்
தேம்பட மொழிந்த திருவாகி கின்படி
தாம்பட எடுகள் தகவுற அமைத்து

.....
தண்டமிழர் செய்வனில் தரும்ப இயற்றி
நிறைவுறச் செய்தனர்

சின்ன சீறானின் இரண்டு பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன.
முதலாம் பதிப்பு ஹிஜ்ரி 1271 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.
இந்த ஹிஜ்ரி ஆண்டு கி. பி. 1854 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம்
24 ஆம் தேதி ஆரம்பமாகி 1855 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம்
12 ஆம் தேதி முடிவடைந்ததுள்ளது. சின்ன சீறானின் இரண்டாம்
பதிப்பு ஹிஜ்ரி 1272 ஆம் ஆண்டு துண்டிற் மாதம் அச்சிடப்பட்டது
வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. ஹிஜ்ரி 1272 துண்டிற் மாதம் கி. பி. 1856
ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் முன்றாத் தேதி தொடங்கி உள்ளது.
எனவே சின்னசீறானின் இரண்டாம் பதிப்பு கி. பி. 1856 ஆம்
ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் வெளிவந்துள்ளனமையைக் காணலாம்.
இது நள வகுடம் ஆவணி மாதம் எனவும் ஆறியக் கிடக்கிறது.
தமிழ் நூல்கள் பவவற்றைப் பறிப்பீத்துப் பெரும் பணிபுரிந்த
தமிழ்த் தாத்தா உ. வே. சாயிராத ஹயர் அவர்கள் கி. பி. 1855
ஆம் ஆண்டிலே பிறந்துள்ளார்கள். அவர் பதிப்பித்த சிலகலித்தர்
மணியின் முதற் பதிப்பு கி. பி. 1887 இலே வெளிவந்துள்ளது.

செருனாய் புலவர் அவர்கள் சீறாப்புராணத்தை முதன்
முதலில் கி. பி. 1842 ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்தார். பழந்தமிழ்

நூலொன்று முதல் நூலின் பதிப்பிக்கப்பட்டது. கி. பி. 1847இல் வரையில், பதிப்பித்தவர் மறவை யானவர்கள் ஆவர் அவர்கள். பதிப்பிக்கப்பட்ட நூல் தொழிலாளியும் எழுத்தறிவாரும் தஞ்சைநகரில் வசிப்பர் உரை என்பதாகும். ஆளுநர் நாவலர் அவர்களின் தூதர் குலம் (பதிப்பு கி. பி. 1860 இல் நிகழ்ந்துள்ளது. எனைய தமிழ் நூல் பதிப்பாளியினர்களுள் திரிந்து விளங்கியவர்களுள் பிரதானமானவர்கள் எனக் கருதப்படும் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் கி. பி. 1815 இலும் கி. லா. தாமோதரம் பிள்ளை அவர்கள் கி. பி. [1872]இலும் வித்துவரசிராமலி பொன்னம்பலம் பிள்ளை அவர்கள் கி. பி. 1836 இலும் திரிந்துள்ளார்கள் என்பது ஒன்று குறிப்பிடத்தக்கது. சகலவதானி செய்துத் தமிழ் பாவலரும் கி. பி. 1849 இல் திரிந்துள்ளார்கள். இவ்வாறு பார்த்தும் பொருந்து செல்லும்படி அவர்களும் உரைகருவேற்பு பள்ளி அவர்களும் பக்கிர் முகியித்தீன் அவர்களும் தமிழ் இலக்கியங்களைப் பதிப்பிப்பதில் முன்னோடிகளாய்த் திகழ்ந்துள்ளனர் என்பது புலப்படுகின்றது.

கிண்டி சிவ இயற்றப்பட்ட காவல்கதை குறிப்பிடும் பாயிரச் செய்யுளில் கிண்டி நோராயிரத் தொகு நூற்றி, நாய்ப்பிதானைந் தில் சாதாரண வருடத்தின் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்காமையக் கவனிப்பார். இந்த ஸித்தி ஆண்டைக் குறிக்கும் கி. பி. 1732/53 இல் சாதாரண வருடம் வர முடியாது. பரிதாபி வருடம் தான் இந்த ஆண்டில் வருகிறது. எனவே சிறாய்ப்புரணம் இயற்றப் பட்டது பாடலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது போன்ற சாதாரண வருடத்தின் ஆன்று. பரிதாபி வருடத்திலேயே எனக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

கிண்டிநா பாடுவதற்குப் பொருளுதவி புரிந்தவர் எப்படி நயனார் என்பவர். இவர் அனுதைவாகச் செய்தவர். இவரைப் பற்றிச் சிவசுந்தர ஆசிரியர் பாயிரத்தின் இடம் பெற்றுள்ள இரண்டு பாடல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார். முதற் பாடலில் வெள்ளை நயினாரின் தாயார் யார் என்றும் அவருடைய பரம்பரை எது என்றும் முதலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். பாடலில் தாயாரைப் பின்பு சுட்டப்படவில்லை. தாயார் புதற் பெற்ற சகலத்தையுமாய் வாய்வளிய் புதலில் என்பதைக் கட்டி விலகார். சதக்கத்துவரை ஆயிர அவர்களின் தந்தையார் வரையுமான் வெள்ளை ஆசிரியர் அவர்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்குறிப்புகள் அடங்கிய செய்யுள் வருமாறு:

ஆதிநாள் உபநிடதம் தேர்ச்சவையு நாசிரியம்பல
 ஆனெஞ் செய் செய்
 யோகநு செய்ஞ்ஞானம் சநகிசுததம் வாய்வுயிர்
 புதல்கே பாவன்
 சாநிநாள் மல்வகுதை இவயம்பதய் வாய்இநாத்
 மடத்திற் புகை
 பாதசாம ரையிறநுல் புயம்பாடக் கவகாமழை
 பிளில் பெய்தாய்

(பாயிரம் 11)

மக்களாகியிருந்து மதினா வந்தவர் வாத்நிப, அவர் கவனத்
 தவயாக மக்காக் குறைவில்கொடுக்கு ஓர் உலகவாழை அனுப்பினார்.
 கிடுதா பூர்வமான குறையில் அமைத்திருந்தது அப்பொழுதை. தான்
 மக்களாகிய விட்டு வந்த தவது உறவினார்ப் பரதகாக்குரியபடி
 அவர் செய்திருந்தார். இந்த ஓலை முல்லிம்கள் கையில் கிடுவது.
 தான் ஓலை அனுப்பியதை வாத்நிப ஒத்துக் கொண்டார். இந்த
 சந்தர்ப்பத்திள்

'விசுவாசியே வாக்நிப உய்கொடுக்கும்
 விடுவாழையிடுப்பவர்களை நீங்கள்
 நேரக்களாக எடுத்துக் கொண்டு
 நேசபாண்டமயிள் (இரகவொழை
 அடிதம் எழுதி) அய்க்நிபிடம் உரகாட
 வேண்டாம்..... (10:1)

என்று ஆரம்பிக்கும் திருவாராய் அனுப்பப்பட்டது. மெற்குறிப்பிட்ட
 நிகழ்ச்சியை விளக்கித் தனிஅருவது மறைக்காயாப் புலனி இதற்கு
 மறைத் திருவாராய் அனுப்பப்பட்டதாக சுவ்வாறு குறிப்
 பிட்டுள்ளார்.

செத்த நறவாரி குறைபுழக்காய்
 சொகத்திம் விளகிளம் தபிதமக்குள்
 காத்தபு வன்பொர் தம்பொருட்டாய்
 எழுதம் குறை தொன்று வந்த
 வாய்த்த முயினா வாயிர
 வாய்க்காக் குறி? தக்களைத்தாய்
 தித்தம் ஒருகா வாய்க்நிபிடம்
 தித்திதல் ஒழிபுந் தீய்கொள்வீற
 (காத்தி / குறைவில்கொடுக்கு உலகவாழை

அனுப்பின படலம்:23) (904)

சிறுக்குடி ஆன் 112 வது சுதிரியாயல் குமீறு-வடீவாறு
 'அஹத்' என ஆரம்பிக்கிறது. ஓர் ஆணில் உள்ள சின்னத்திரிய
 சுதிரியாயலான இடனை ஒதுவது அங்கு-ஆணில் மூன்றில் ஒரு
 பகுதியை ஒதுவதற்குச் சமமாகும் எனப் பெருமானார் முகம்மது
 (சஃ) அவர்கள் கூறி உள்ளார்கள். இவ்வத்தியாயத்தினை ஒதுவதன்
 சிறப்பினை பளி அஹுத மரைக்காயர் தமது கிளை சிறையில் குறிப்
 பிட்டுள்ளார். ஆய்வத் என்பவரின் மகன் முஹ்து வள்ளாயர் மரண
 மானார் அவருடைய மரணச் சடங்கை திறைவேற்றுமாறு
 இறைவன் பணித்தான் என ஹிதீக் (அஹ) அவர்கள் முகம்மது
 தமி (சஃ) அவர்களுக்கு அறிவித்தார். அத்திணையக அண்ணல் நபி
 (சஃ) அவர்கள் வயத்ததுத் தொழுதை நடத்தினார்கள். இதனை
 இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார் ஆசிரியர்.

உயிற்றுது டியக்கை வெதம் ஓதீயே தொழுதித் தாராக்
 (நபுக்குப் படவம்: (47) 1436)

நறை மரக்க கரக்கல் ஓந்தி நபிதுஆச் செர்துவாநித்
 தறையினித் இவர்க்கிப் பெறு தரித்ததென சென்ன உம்பர்க்
 சிறையுடன் வினைவக் குங்கு வவ்வாறு எனும் சூடுகதை
 முறை முறை நிதமும் ஓதி முடித்திடும் பெறி தென்றார் (75)
 (1437)

வரவாற்று அடிப்படைகள் பெருமானார் (சஃ) அவர்களுக்கு
 இறுதியாக அருள் பட்ட. இறைவர்க்கு அங்கு-ஆணில் ஐந்தாம்
 சுதிரியாயல் நான்காம் திருவசைத்திசில் அமைந்துள்ளது. அது
 திருவசைத்திசில் இடம் பெற்றுள்ள அப்பகுதிகள் தமிழாக்கம்
 இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

*நான் உங்களுக்கு உபஹுதைய
 மார்க்கத்தை இன்றைய தினம், பரிபூரண
 மார்க்கி வளர்த்தவிட்டேன்: உங்களுக்காக
 இஸ்லாம் மார்க்கத்தையும் சேர்ந்த(தெருத்)து
 (உங்களுக்கு அருட்செய்து) அங்கொரித்துக்
 கொண்டுள்ளேன்

(514)

இவ்வத்தியாயத்தில் உள்ள முகம் திருவசைத்தை இரண்டு
 திருவசையங்களாகக் கொண்டு மேற்குறிப்பிட்டவாறு நான்காம்
 திருவசைத்திசில் இக்கற்று இடம் பெற்றுள்ளது. அதனை ஓரே
 திருவசையமாகக் கொள்வோர் அது மூன்றாம் திருவசையம் எனக்
 குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

நாயகன் மெருமயலார் (சல்) அவர்கள் தங்களை பிவிடா விடை
 கொடுத்துப் பவணத்தின் போது அறபா மனையில் தங்கி இருந்து
 இறுதி சொற்பொழிவை நீடித்தவர்கள், அச் சொற்பொழிவில்
 பவ லிழைய கொடுத்துக்கள் இடம் பெற்றனர். துய்யிசயகம் முடி
 வடைபு அவர்கள் தய் (சல்) அவர்கள் தங்களை பவனி முடிந்து
 விட்டதா? பவனி முடிவடைந்தவம் பெற்றுவிட்டதா? எனக்
 கேட்டார்கள். அச்சத்தர்ப்பத்திசை தாள் சொற்பொழிவு இறைவனைப்
 அருளப்பட்டது.

இவ்விகழ்ச்சியைப் பவீ அமுதாழ மனர்க்காயர் புலவர் அவர்கள்
 தய் (சல்) கச்சிற்றா) போன்ற பாடலத்தில்,

நினைவு அறபா மனையினச் சூட்டை
 மீறிருந்து ஒளிசினாச் சல்பா
 புலவாறமேகிசிக் கெடுவன் குடத்தில்
 புலமள வந்தது இரத்தாள் (33) (1620)

எனப் பெருமயலார் (சல்) அவர்கள் சூகை இரம்சினையையையும்

மறைமுடில் கவிதை முகம்மது கெக்கு
 வானவர்க் கரகொழு மனநீறல்
 இறைநிதழ் புயத்துச் சிபுவயில் அளித்த
 பிள்ளிசை ஆவத்த.

என இறைவர்க்கு அருளப்பட்டமையையும் குறிப்பிட்ட பின்னர்
 இறை வகைத்தை பிள்ளாறு காட்டியுள்ளார்.

ஆதிவகைய் புறக்காய் அநிசுவலும் சூறத்த
 ஆபத்தின் ஆகொற் கெல்வாம்
 கற்பியில் கந்த ஆபத்தின் உய்வள்
 நினைதாம் இன்றையிற் நினைவு
 அன்றாடம் சிரம ஆதிதனம் எனவும்
 உவகையாழ் வகிந்தனம் எனவும்
 யாற்றரும் இவ்வாய் மார்க்கமும் மொருந்தி
 மகிழ்த்துசம் மதித்தனம் எனவும் (35) (1622)

ஆதியும் நடுவும் அந்தமும் எவரும் -
 அநிகொணா நன்கு மனையில்
 ஒதினா கென்ன யானகு யழிய
 உயன்புகழ் நிரியவந்த தனர்கெட்டு (36) (1623)

சூன் என்பது சரணைக் குறிக்கும். தொடர்ச்சியாக அடுத்து அடுத்த வரும் மூன்று செய்முறைகளில் இப்பொருள் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளமையாக உள்ளதாம். சூன் என்பதனை ஈர் உள் எனப் பிரிக்கலாம். இரண்டாக உள்ள ஓர் உறுப்பு என்பதனாலே அது, கட்டும். கூடலின் உள் இரண்டாக உள்ள உறுப்பு அது. அதனாலே பொதுவழக்கில் சூன் என்போம். சங்ககால இலக்கியங்களிலே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது இப்பொருள். இரட்டை இணை போன்று இருப்பதாக வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்நாறுறு சூன் என்பதனை இவ்வாறு ஆண்டுள்ளது.

நெய்த் தோய்த் தன்ன நீர்நனை அத்தளிர்

இருவரிர் சூனின் சரிய துயல்வர

(294:7-8)

சின்னசிறாவில் சரல் என்றும் சொல்லுக்குப்படியாக சூன் என்றும் பதம் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆட்டிதது சரணைக் குறிப்பிடவே சின்னசிறாவில் உள்ள மூன்று செய்யுட்களிலும் சூன் என்றும் பதம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர் சூன் என்றும் பதத்தை மூன்று இடங்களில் இவ்வாறு ஆண்டுள்ளார்.

மயிர்செறிந்த நெறிகுப்பு முறுக்ககளை வரை ஆட்டை
அடுத்ததுள் சூன்

அய்வெடுந் தெரிமூட்டிக் சூட்டுகறி செவ்வின்

(வேட்டைச்சாரி போந்த படலம்:4) (452)

உரைத்தபடி வருடாதுத் தூணையட்டார் மொதகமும்
கட்டார் சூன்

நிரைத்துநெடும் கோலிடையிற் கோனெய்ய அழற்கொழுந்தின்
நினைந்துக் காப்த்தி

(வேட்டைச்சாரி போந்த படலம்:5) (453)

கட்டுவைத்த சூன் தன்னை வாயார வாரிநாரத்
துய்த்து மிஞ்சி

மட்டுவைத்த பாத்திரத்தில் பெய்தகறி வளர்வதுகண்டு
அன்பு பூத்தார்.

(வேட்டைச்சாரி போந்த படலம்:6) (454)

உவமை என்னும் சொல் ஓமை என மாற்றப்பட்டு சின்னசிறாவில் இடம் பெற்றுள்ளது. இணைஅற்றுவன் என்றும் உவமை இவ்வாய் என்றும் அவ்வாறு வருணிக்கப்படுவதுண்டு. சின்ன சிறா ஆசிரியர்

உண்மையில் அவர் எனக் குறிப்பிடுவதற்குப் பதிலாக ஐயமயில்வாள் என்றும் பொருளில் 'ஐயமயில்' என இவ்வாறு குறிப்பிட்டிருக்கார்.

முன்பின் மக்கள் தத்தம் கருமங்களையு முடிக்கும்பொழுது இவ்வகையான இவ்வாறாகிய முடிப்பார். துஷ்ட பிரார்த்தனை யாக அமைந்துள்ளது. அந்த முடிப்பில் சாதாரணமாக ஒத்திருக்கும் அந்த துஷ்ட பிரார்த்தனை போன்ற சென்னைநாடில் இறுதிச் செய்யுளும் அமைந்துள்ளது. எங்கொருக்கும் அம்மாதிரி நடுபை செய்வார்களா என்று பிரார்த்தனையை அங்கு அமைத்துப் பாடி யுள்ளார்.

தாண்டிற் பரிவாய் மறுதலில் வாகும்
 வைவது முகம்மது நடக்கும்
 வயசூல் அச்சா பிளவல் தங்கும்
 இக்கணசுக் குதலிசெய் தவர்க்கும்
 தூயசெற் தமிழாள் கோவைசெய் தவர்க்கும்
 மொழியை செலிதவர் தமர்க்கும்
 நெய்முற் தொழிலியடித்தவர் தமர்க்கும்
 நீதித் திருபை செய் ஆர்வம்.

(நடிக் (சு) உபாத்தியாயம்: 186) (1823)

இராஜநாயகம்

வரலாற்று அடிப்படையில் பார்க்கும்போது இந்தாவது இல்லறப்பிழை தழிக்கும் கார்ப்பியமாகத் திகழ்வது இராஜநாயகம் என்று சொப்பியம். இச்சொந்தொடர் கட்டுவது போன்ற ஆராதனகரணமீது திசுந்தர தனிப்பெருத்தலைவர் ஒருவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றின் இராஜநாயகம் விவரிக்கப்படுகிறது. எல்லா நயமார்கள் என்று திசுந்தரின் பெயரையும் அரசருக்கிராமத்திசுந்தரவர் தபி கையாடல் (அவை) அவர்கள், தாதுது தபி (அவை) அவர்களின் புதல்வர். கையாடல் தபி (அவை) அவர்கள் அளிக்கும் ஆற்றலும் சிசுந்தரத்தை திசுந்தரர்கள். பல அதிகாரமான தபி தலைத் திசுந்தரர்கள் வழங்கியவர்கள். தலைவர்கள் அழகர்கள் சிசுந்தரன் முத்தியவர்களுடன் உணராமும் வல்லமை பெற்றிருந்த தவர்கள். காதலநகர தவர்கள் அவர்களுக்கு உட்படுத்திக் கடிவலர் கணக வாழ்ந்தவர்கள். அவர்களுக்கு உட்படுத்தும் பல அருட்பாடுகளில் கணகப் பெற்றிருந்தவர்கள். தவர்களின்வாதி தலைவர்களுடன் தருவராகத் திசுந்தரர்கள். அவர்களுடைய தனிப்பெரும் வாழ்க்கை இராஜநாயகத்தின் கருப்பொருளாக அமைந்துள்ளது.

வாய்ந்தெழிற் கலைபு மானன் னாய் வரவாறு தன்னை

.....
 காண்புகி தந்தே

பெயர்ந்திடு பெயரி நாறு நாயக மென்ப தானம்.

(கடவுள் வாழ்த்து : 25)

எனக் தாது துளிக் பெயரையும் தமது நாறுக்குரிய கருப்பொருளாய் அமைந்த மட்டுமே தலைவர் பெயரையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆதிரியர் தம்மைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது

ஐரிடத்தில் தமது வண்ணம் இயற்றும் ஆற்றலாகக் வந்த
 பெயலினைக் குறிப்பிடுவது கட்டி, தாம் யிசை என்றும் இடத்தைச்
 காந்தகரர் என்றும் காவியம் இயற்றியபட்ட பொழுது மதுரைவில்
 வாழ்ந்தார் என்றும் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மதுரைவாழ் யிசை வண்ணக் களஞ்சிய மவுரறுரிதாம்
 (உடவுள் வாழ்த்து : 26)

இக்காப்பியத்தின் இறுதியில் படுவான்கு சீர்க்கூடுகொழியடி யானிரிய
 விருத்தமாக அமைந்துள்ள ஒரு செவியலில் இத்துள் இயற்றப்
 பட்ட வரலக் குறிப்பிடப்படுவதோடு இத்துள்ள பாயும் குறிப்
 பீடப்பட்டுள்ளது. நாயுத்தாது மடவங்களைமுடி இரண்டாயிரத்து
 இருதாற்று காற்பது செவியுட்களையும் கொண்டுள்ளது என்றும்
 விவரமும் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளது.

தொழுது துயிர்க் கொலைவையும் புரந்த
 நடுவிலை கலைபுமாய் வரவு
 எவில முழுது மகிழ்வு மீராது
 நாயக மெனப் பெயர் வினந்த
 விருவிய ப. 10 நார்ப்புக்தா திரண்டா
 யிர்க்கு தூற்றுநாத் பாலுள்
 விருத்தம் தாகப் புண்ணும் மதுரை
 மிசையன் வக்களஞ் சிவமே.

இராஜநாயகத்தின் கடைசிப் படகமாய் அரகாட்சிய் படகத்தின்
 உள்ள கடைசிக் செய்யுள் வாழ்த்துப் பா வரக அமைந்துள்ளது.
 அங்கேமுடி ஆதிரியின் பெயரும் அவர் பிறந்த காலும் வாழ்ந்த
 காலும் இவ்வாறு வருணிக்கப்பட்டுள்ளதை காணலாம்.

மகிடுதாடு குறுகி மடம மதுரைவிபாசி வரக வரக
 கதிர்விதி யிசை வண்ணக் களஞ்சியம் கவிநாடி வாழி
 (அரகாட்சிய் படகம் : 16)

இராஜநாயகம் அரங்கேற்றப்பட்டது சிழக்கரை என்பதை
 'வளங்கொள் சீழ்க் கரைவிலி வரகம மரக' (உடவுள் வாழ்த்து : 26)
 எனக் குறிப்பிட்டுள்ள ஆதிரியர் தமக்குப் பொருளுதவி புரிந்த
 வள்ளல் அய்துலி காதிர் என்பவரை 'வகுதைமோன்' (உடவுள்
 வாழ்த்து: 27) எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இராஜநாயகத்தின் பல்
 இடங்களில் சொடைநாயகம் அய்துலி காதிர் குறிப்பிடப்பட்டுள்
 ளார். அவருடைய தந்தையார் பெயர் அஜமது தயினாசி என்பது,

தாரதரம் புயலி வரனகுமது நயிவரன் நந்த
வரநிபன் அப்தன் கரநி வளன்.....

(கடவுள் காந்தியு: 27)

தமது உட்படவகளை வறய்லுபவர் கொடைநாயகர். இத்தனை பண்டினை பிக்குடைவவர் இவ்வையென்னாது வழியும் பண்டினைநாடில் வள்ளல் அப்தன்வாதிர் அவர்கள் ஐத்தரு போன்றவர் என வருணிக்கப்பட்டிருக்கார். இதுவன்ப பந்தைகு வன்பிடு பெருவழிநு. அவர்க்கவெய்கத்தக்குரிய பந்த வையான மரக்களை பந்தைகு வன்பின்றது குடாமணி நிகண்டு. அவை தெய்வ மரங்கள் என்றுக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கார். இத்திரவின் உட்கத்தில் உள்வரவ அனை எளிதின்றது பிக்கைந்த நிகண்டு. அகீகந்தாம், சற்பகம், சத்தாயம், பாரிசுபகம், மத்தாரம் என்பவை அவ்வைநிது மரங்களுமாம். இந்து மதச் சார்புடைய ஐத்தரு என்னும் கொத்தொடரைக் கொண்ட நாயகரின் கொடைத் திறனை வருணிக்கப் பார்ப்புத்தி உள்வார் இவ்வாறியர். பாடலின் அப்பகுதி பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

தவமுழுது கீவந்நிவகு மதறயினர்

நீர்நருவாத் ததியாய் வந்து

கவமுதவு குணநிறையைத் தருவெனத்தொவர்

நிவவளுதைத் தொன்ற நாபிவார்

புவனமுழு திணுகீர்திநீ கணத்த அப்தன்

காதிர்மனப் பொருள தாக

(கவையான: 7 இவ்வார்பு ப: 76)

இங்கே கொடைநாயகரின் சீர்த்தியும் கட்டப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

பாவர் தமது காப்பியங்களில் வெள்ளின் கோதீபாத வருணனை ஒரு முக்கியமான அம்சமாக இடம்பெறச் செய்வது கவிமரபாகும். இத்தகைய வருணனைகள் இராஜநாயகத்திலும் வள்ளல்களாகிய புலவர் அமைந்துள்ளார். இராஜநாயகம் காப்பியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள சூரரின் கட்டடியைக் கொண்ட படவத்திடு சகுறு என்னும் திண்டிற் புதல்கியின் சொதீபாத வருணனை இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

ஓடு பாட்டைப் பாடும்பொழுது அந்தப் பாடலின் மூலபரவம் தோற்றப் பெயர்வு எவ்வாறு இருக்கக் வேண்டும் என்பது சிறப் பாகக் கவனிக்கப்படுவனவாகும். முன்னோர் இதற்கென இவக் கணம் வகுத்தள்ளார். இசைபரபு இவ்வாறு வரையில்கவனம் கூறுகிறது.

கண்ணீரமையா கண்டத் துடியா கொடிநசையா
 பங்களைவலும் வாய்தோன்றா பற்றெரிய-வெண்ணிலவை
 ஆள்ளன் நறுந்தெரியத் தகைவனே கந்தருவர்
 உள்ளாளப் பாடல் உணர்.

விருத்தகத் தேவரும் தமது சித்தநாமணியில் காந்தருவதத்தை
 பாடல் இசைக்கும் பொழுது எய்வாறு பாடல் மரபினைப் பேணி
 உள்ளார் என்பதை நன்கு விளக்கி உள்ளார். புருவம் ஏறா;
 கண்ணும் ஆடா; மட-றும் வீக்காது; எய்யும் தோன்றாவகையில்
 அவர் பாடினார் என்பதை இவ்வாறு வகுணித்துள்ளார்.

கருங்கொடியி புருவ மேலா கவனெடுமி கண்ணு மாடா
 வருங்கடி மிடறும் விம்மா தணிமணி செயிறுத் தோன்றா
 இருங்கடற் பவளச் செவ்வாய் திறத்திவன் பாடினாரே
 நரம்பொடு வினை நானி எனின்றதோ வென்று

கைத்தார்

(காந்தருவதத்தைவர் இலம்பகம் :166) (658)

பாடல் மரபினை வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் தமது இராஜ
 நாயகத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். திண்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்
 பொழுது அவ்வாறு கட்டி உள்ளார். பூதகணங்களுள் ஒரு
 ஒரு பிள்ளினர் அறபு மொழியில் திண்கள் என அழைக்கப்படுகிற
 னர். சபடுண்ணும் நகரத்திலே ஒரு காவத்திள் ஓர் அமைச்சர்
 இருந்தார். அவர் வேட்டையிடுபட்டிருக்கும் பொழுது திண்க
 ளுடன் சேர்ந்து கொண்டார். விருத்தகரித்த மடுவிலித்த திண்கள்
 அவ்வமைச்சரின் வேண்டுகோள்படி ஆடிப்பாடி மடுவிலிக்கத்
 தலைப்பட்டனர். அவ்வாறு இணங்கியதும் திண்கள் தத்தம்
 இசைக்கருவிகளை ஒன்று சேர்த்தனர். பாடல் பாட்டு வேண்டிய
 முறைப்படி பாட முற்பட்டனர். இதனைப்பே வண்ணக்களஞ்சியப்
 புலவர் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வகுத்தது மத்த வங்கை மணிமுற்ற றுருத்தி வினை
 தொகுத்துள கருவி யாவும் கொணர்ந்துதோ கையரின்
 மேலாய்

மிகுத்துள வடிவு தோன்ற மெய்ப்புரு வெடுக்தி ராகம்
 பகுத்துள முறைதப் பாமற் பாடின சிலதின் தெம்

(பல்கலை வரலாற்றும் படலம்:32)

அந்த ஜின்கள் முறைப்பாய்ம் எவ்வாறு இஃச மரபுக் கியையப் பாடினர் என்பதைப் பற்றி தெளிவாக்கி உவ்வாய் வண்ணக் களஞ்சியப்புவவர், ஜின்கள் பாடும் பொழுது இஃச மரபு இவ்வாறு பேணப்பட்டது, அளவுக்கதிகமாக அவை பற்களைக் காட்டவில்லை. கண்ணை மூடவில்லை; வாயினைக் கோணலாகக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை, தலைபையோ உடலையோ அணைக்கவில்லை; மலர்ந்த மூக்குதைச் சுருக்கித் தொன்றவில்லை. கழுத்து வீங்கவும் இல்லை. யாழின் ஒலிக்கு இணைய ஜின்கள் பாடின. இக்கருத்துக்களையே வண்ணக்களஞ்சியப் புவவர் இவ்வாறு பாடியுள்ளார்.

நகையிதக் தெரிவ தின்றி நயனங்கள் மூட வின்றித்
தருசொல்வாய்க் கோண வின்றித் தலைபுடவ வசை தின்றி
விசகித முகங்குப் பின்று மிடறு வீங்குவ துரின்றிப்
படவீயா றொலிக் கடங்க வமைத்தூயா டுயதன் பிள்ளர்
(பங்கீச வரலாற்றுப்பாடல்: 33)

இஃச ஆசிரியரின் அமைதி கூறவந்த இனக்கோவாடிகள் தமது சிவபதிகாரத்தில்.

அஃசயா மரபின் இஃசயோன் தாஜும்

(அரங்கேற்று காலை: 36)

எனக் கூறி முடித்துள்ளார்.

மீனைக் கொத்திக் காட்டும் சிசிலிப் பறவை அதன் இஃச வரும்வரை எவ்வாறு உடலை அஃசயாது சிறகை மாத்திரம் அஃசத்துக் கொண்டிருக்குமோ, அதே போன்று பாடலும் உடலை அஃசயாது வையை ஓரணு அஃசத்துப் பாடலாம். இக்கருத்துக்களையே வண்ணக் களஞ்சியப்புவவர் இவ்வாறு ஒரு பாடலின் முதலீரண்டு அடிகளிலும் அமைத்துப்பாடி உள்ளார்.

சிரக்கிளற யசைவ தன்றித் தேகம தசையா தொப்பாய்
அரியகை அசைய மேவி அசைவன்றிப் பதலை யார்ப்பக்
சரமணி பதலை யார்க்கு முறைப்படி கூறிக வேணு
விரவிய திருத்திச் சத்த விடர்ப்பி லாதி சைய்ய
(பங்கீச வரலாற்றுப்பாடல் : 34)

இஃசயன் சிவ ஜின்கள் பாடி ஆடின. அவைகளின் பாடலிலும் ஆடலிலும் எவ்வாறு அவைகளும் அமைந்திருந்தன. ஒன்பது கலைகளும் தொன்றின, நயர்சங்கனும் எவையெனத் திவாகரம் இவ்வாறு கட்டும். சிங்காரம், ஆசிரியம், கருணை, இரெனத்திரம், வீரம், பயம், குறிஞ்சு (அருவருப்பு), அம்புதம், காத்தம் என்று

குறிக்கும் தவரகங்களையுமே அந்ந கிண்கல் பிரதிபலித்தன வள்ள வண்ணங்களிடுபு புவல? இவ்வாறு தமது இராஜ ராம கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கார்.

சுருணைகம் காழ்ப்பீர நலையம் தருத்தி நானல்
 பொருவுகப் பிரம் சாந்தம் பதுமாமெய் நோதுலிற்
 இரதமொன் பதுமே நோன்ற அநிற வள்ளல் காட்டித்
 திரஜாறுப் பாடி யாடல் செய்தன சிந்திது கிண்கல்

(பயிலை வரலாற்றுப்படயம்:35)

இந்தப் பாடலில் தவரகங்களும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஒருங்கு ழுணை இவ்வாறு அமைந்துள்ளது. சுருணை, சிவகாமம், வீரம், நாக (ஆகியம்), பயல், சுருத்து நானல் (குந்தா) கம்பியம் (இரெலக்கிரம்), சாந்தம், பதுமம் (அம்புதம்) என்பனவே ஒன்பது கணவகளும் ஆகும். இப்பாடலில் ரசம் என்பது இரத்தம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

பொதுவாக உலாப் பிரபந்திக்சளில் பெண்களின் ஒரு பருவங் கள் வருணிக்கப்படுகின்றன. பரட்டுடைந் தலைவர் உலாவரு தலைப் பார்க்கக் கூடுந் பெண்களை வருணிக்கும்பொழுது இவ்வாறும் ஒரு பருவ மடந்தையர்கள் வருணிக்கப்படுவதைக் காணலாம். இவ்வாறிய அடிப்படையில் நோன்றிய காரியம் களிறும் இருபாண வளவங்கள் தற்புண நயம் பிக வருணிக்கப் படும்பொழுது பெண்கள் தற்புண டிய ஒரு பருவங்களைச் சார்ந்த மணிகளாகக் குறிப்பிடப்படுவதைக் காணலாம். பெண்க, கோகுலம், மங்கல, யடந்தலக, அநிறவ, தெரிவண, பெரிளம்பெண வளும் ஏழு பருவத்தின்களையும் பறிமொரு பாடல்களில் இராஜ ராமகத்தில் வண்ணக்கவறுகையப்புலவர் வருணித்துள்ளார்.

இவ்வாறிய அடிப்படையில் நோன்றிய தமிழ் இனக்கியங் களியே ஆங்காங்கே திருக்குறள் போன்ற ஹர்களில் இடய ரோந் துள்ள சுருத்திகள் இடம்பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். கணையு மான் நயி (அணை) அவர்கள் காலத்தில் வேறொரு நாட்டில் ஒரு மன்னன் வாழ்ந்தான். அவனுடைய புதல்வன் ஒருநாள் ஒரு கல்ல கண்டான். அதில் ஆறிய பெண்கொருத்தியைக் கண்டான். கண்டு அவன் மீது காதல் கொண்டான். கனலிவேயே அவளை அழைத்தான். அவள் வரவில்லை. அப்புகழ் அவனைக் காண வில்லை. இச் சந்தர்ப்பத்திலே காதலர் தம் ஹைலை நினைவு படுத்தி உய்வார் வண்ணங்களிடுபுபுவலர். காதலர்களிடையே

ஊடல் ஏற்படுவது யின்னர் அவர்தம் காமத்திற்கு இன்பமாய் அமையவே என இவ்வாறு ஒரு பாடலின் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஊடுதல் காமத்தின்ப மதற்சின்பம்
 ஊடலற்றுக்
 கூடுதல் என்பார் நீயல் விதஞ்செய்க்
 குறித்தா செய்வீய்
 கோடுவடமுறையி னோர்காற் புல்லிநீறேற்
 குணமிகல் வேண்டும்
 வாடுவன் விலையா யானை நினைத்துந்
 கரத்தலாமே

(கனவுவண்டு மணல் செய்ய படலம்:13)

அன்று திருவள்ளுவரும் இதே கருத்தினைக் குறிப்பிட்டுக்
 ளார். காமநுகர்ச்சிக்கு இன்பமாய் அத்தனையோர் இடையே ஏற்
 படும் ஊடலே, அவ்வளம் ஊடுதல் இன்பம் பயக்கும், அவர்கள்
 இருவரும் கூடி முயலும் முயக்கமே அவர்கலீடுவருக்கும் இன்பம்
 பயக்கும். இக்கருத்தினைப்போ திருவள்ளுவர் இவ்வாறு அமைத்
 தல் பாடிவுள்ளார்.

ஊடுதல் காமத்திற் சின்பம் அத்தரிசியம்
 கூடி முயக்கப் பெயிள்.

(சுறடதுவகை!0 (1330)

தந்தைசொன் டிக்க மந்திரம்கிவை என்பது முதுரை.
 இத்தகைய பல முதுரைகளை வண்ணக்கனஞ்செய்ப்புலவர் தமது
 இராஜநாமகத்தில் பயன்படுத்தி உள்ளார். தாய்நு நாயினர் அற
 வரைகளைக் குறிப்பிட முற்பட்ட வண்ணக்கனஞ்செய்ப்புலவர்
 இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மகவினுக் கிவிய தானை மணத்தினன் பிருத்திக் தேர்த்து
 பகர்திரு வசனம் போலும் பவன்செய்மத் தீரமு முன்போ

(தாய்நு நாய் உபாத்தபு படலம்:18)

குத்புநாயகம்

(சேனாபதிபுலவர் இயற்றியது)

முடியீத்தின் அய்தல் காநிறு ஜீவான் (நலி) அவர்களைப் பரட்டுடைத் தவையராசகி கொண்டு பல கலிகை நூல்கள் நயிரில் எழுதப்பட்டன. காப்பியங்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. சிற்றிவக்கிவர்கள் உருவாதி உள்ளன, உரைநடை நூல்கள் தோன்றி உள்ளன. அவற்றுள் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுவன காப்பியங்களே. ஆகவே நூலி முடியீத்தின் அய்தல் காநிறு ஜீவான் (நலி) அவர்களைப் பரட்டுடைத் தவையராசகி கொண்டு தோன்றிய காப்பியங்களுள் முதலாவது எனக் கருதுப் படுவது குத்பு நாயகம் என்றும் முடியீத்தின் புராணமே, புலவர் நாயகம் என்று வழங்கப்படும் செய்து அய்தல் காநிறு நயினர் செய்மை ஆலிப் புலவர் அவர்களை இதன் ஆகிரியராவார். மூலமும் பெருவழக்கில் சேனாபதிபுலவர் என அழைக்கப்பட்டார்.

இக்காப்பியத்தின் பெயரைக் கட்டிள் வாழ்த்தில் உள்ள ஒரு செய்தலில் குறிப்பிட்டுள்ளார் ஆகிரியர். முடியீத்தின் ஆண்டவர் அவர்களின் வாழ்க்கை பற்றிய புராணத்தைக் குத்புநாயகம் எனப் பெயரிட்டதாக இவ்வாறு பாடிவுள்ளார் ஆகிரியர்.

இயற்றிய காரணத்தி செய்தி நெழிவழங்கு கருத்துப் பற்றி
முயற்றவத் தலைநகு வாயு முடியீத்தி் கொள்ளல் கொண்டல்
பாடுற்றுமெய்ப் பாதம் கொண்டோர் பதவிமேல் வரம்பெரல்
வாடால்

குயிற்றுநம் புராண நாயகம் குத்புநாயகமென் னாயமே
(கடவுள் வாழ்த்து, 26)

மற்றொரு பாடலில் நூலாக்கிரியர் தமது பெயரை இவ்வாறு அழைத்திப் பாடிவுள்ளார். தாம் கர்பு முகர்மது செய்ப்பு

புதல்வன் என்றும், மாணாப்பில்லை வெப்ப ஆலிம் தாது
தந்தையின் தந்தை என்றும் கராக் தகரிஸே வாழ்த்து மாணிக்க
வியாபாரி அவர் என்றும் இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்,

ரேணி கொண்ட ளா நிருநகர் மணிப ரிட்சைப்
பேரணி கொண்ட நானாப் பின்னணி வப்பை யாவி
மேரணி கொளுக பீபு முகம்மது வெப்பை பாலை
நூரணி கொண்ட வல்லை னுதலியிற் பணுவல் செய்தான்,
(கடவுள் வாழ்த்து:29)

கடவுள் வாழ்த்திலே உள்ள மூன்று பாடல்களில் மூன்றுமுறை
கொடை நாயகரை வாழ்த்தி உள்ளார் ஆரிபியர். இக்காப்பி
யத்தை இயற்றுவதற்குப் பொருளுதவி புரிந்த கொடைவள்ளல்
இவர். எனவேதான் முதற் பாடல்களிலே மூன்றுமுறை குறிப்பிட்
பட்டுள்ளார். இக் கொடைவள்ளல் நாயகரைச் சேர்ந்தவர். சும்பத்
தம்பி என்பவரின் புதல்வர். அன்புள்ளம் படைத்தவர். முகம்மது
மஸ்தான் என்றும் பெயரை உடையவர். முகியத்தீன் ஆண்டவர்
அவர்களின் புதலையும் பெருமையையும் கேட்பதில் பிக்க ஆர்வம்
உடையவர். எனவேதான் குத்பு நாயகம் என்னும் முகியத்தீன்
புராணத்தை இவற்றிற் பெயர்நூம் பொருளும் வழங்கி உள்ளார்.
இவ்வாறு சிறப்புச் செய்தமையைக் கருத்தில் கொண்டு ஆரிபியர்
கொடை நாயகரை மூன்றுமுறை கடவுள் வாழ்த்திக் பொற்றிப் பாடி
உள்ளார். கொடை வள்ளலைப் பற்றிப் பாடிய முதற் பாடலில்
அவர்தம் னரின் பெயரும் னரின் வருணனையும் அவர்தம்
தந்தையின் பெயரும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமைகளைக் காணலாம்.

மாரியிற் செழித்த வேலி மருதஞ்ஞம் நானை வாழ்வேன்
நாரியல் பொற்றோள் சும்பத் தம்பிகன் வரத்தீன் நோன்றம்
வாரியா வரிசை செய்வ முகம்மது மஸ்தா வென்போன்
சரியல் கவிதை கேட்பான் நிருகெருக் திவற்றி னானான்
(கடவுள் வாழ்த்து:24)

அக்கொடைநாயகரின் சில பண்புகளும் அவருக்கு முகியத்தீன்
ஆண்டவர் பேரில் உள்ள ஞாபகமும் போன்றும் பொருளும் வழங்கி
வினமையும் இவ்வாறு சுட்டப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

பற்பல வுலீலி னுள்ளம் படர்ந்தவன் கிருவை கொண்டு
நற்பல முகியிற் தீசெந் நாயகர் சரிதை கேட்போர்
சொற்பயில் வரிசை வேண்டிச் சொன்னமே பொழிந்து தீன்றான்
மற்பயில் செவ்விற் திவடோன் முகம்மது மஸ்தா வென்போன்,
(கடவுள் வாழ்த்து:25)

கடவுள் வாழ்த்தில் மூன்றாவது பாடலில் கொடைநாயகர் முகம்மது மஸ்கூம் என்பவர் தமக்கு மூல இயற்ற சதவி புனித தாள் எனக் குறிப்பிட்டுக் கொடை நாயகரும் அவரைச் சார்ந்த கருநாமும் 'வாழி வாழி' என வாழ்த்தி உள்ளார். கடவுள் வாழ்த்தின் இறுதில் பாடலாக வந்துள்ள இப்பாடல் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

செருநயல் யா னத்தின் மெய்குதல் காதி நெல்லும்
தொழுநய போயோர் நன்னாள் சொன்னயப் பழுவைச் செர்வார்
முழுநயக் கருநி வந்து முகம்மது மஸ்தான் மஸ்போள்
தொழுநாஞ் செவன போக்கமக் துடிநயம் வாழி வாழி

(கடவுள் வாழ்த்து:33)

கடவுள் வாழ்த்தில் மூன்று முறைமும் தூயின் எந்திய படலம் கவிச் பதின்மூன்று முறைமும் கொடை நாயகர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். கொடைநாயக ஒரு தூயின் கொடை நாயகரைப்பற்றி தூறு பாடக்கூடுகின்றொருமுறை குறிப்பிடப்படுவது இரண்டிய முறையும். குத்பு நாயகர்களில் இடம்பெற்றுள்ள மொத்தச் செம்புட்களின் எண்ணிக்கை 1341 ஆகும். கடவுள் வாழ்த்தில் அமைந்துள்ள மூன்று மூன்று செம்புட்களையும் நீக்கிவிட்டால் மஞ்சி இருப்பன 1308 செம்புட்கள். இந்த 1308 செம்புட்களையும் கொடைநாயகர் பதின்நான்கு முறை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த அடிப்படையில் பார்க்கும் போன்று ஏடுக்களே நூறு பாடல்களுக்கு ஒரு முறை கொடை நாயகர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமைமயக் காணலாம்.

திருவினாயாடற் புராகம் போன்ற தூக்களியல் தமிழகத் தீயே உள்ள பல்வேறு புனித நகரங்கள் ஒரு வேண்டலின் பல்வேறு உறுப்புகளுக்கு சஞ்சலிக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். மதுரை அப்பெல்லாவின் மயங்கலிற் றை வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. குத்பு நாயகத்தில் புனி ஒரு மாதிரியைச் சஞ்சலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மற்றபடி தொல்காழம் ஆந்த மாதிரி உறுப்புகளாக அமைவிற்றய. எல்லா நான்குமும் செர்ந்தே புனி அமைந்துள்ளகாதலாய் அய்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதற்கு புனி மாதின் முகமாக அமைவது சிறந்த அறபு நாடாகும். அங்குள்ள பிரதானமான நகரங்களான மக்கா, மதீனா ஆதன் விடுகளாக அமையும். இதனாறு நகரம் புனி மாதின் வாய்க்கால் காட்டி அமைக்கும். அறபு ஆங்காது நான்குள் அந்நூ நான்குமாய் கட்டப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய அந்நூ

நாடுகள் அப்படி மாறின் முதலாகத் திகழ்கின்றன. நெற்றியாக அமைகின்றன. ஆனால் அந்த நெற்றியே அமைபும் திமகமே பரிபாடலுக்கு அழகைய அளிப்பின்றது. அதற்களை நெற்றியின் தலையாக அமைந்து குமிழ்த்தின் அண்டவர் அவர்கள் பிறந்த லீவாள் நகரமாகும். திகழ்கின்றதிகழ்களைக் கொண்ட செஞ்சாயி புலவரின் ஒரு பாடல் இனிவரம் அமைந்துள்ளது.

தேயும் பறவு குறுங்கொசு
 சிறுத்த அறு முடியாக
 வேயும் பறிகள் விழியாக
 விழையா வாக பசுநாதி
 தோயும் அறுகு நுகவாகத்
 தேய்றும் புவிள அழகுபெற்றி
 வாயும் தீயதும் இனிவராளி
 வாக வீகுத்த நகரன்தே

(நகரப்படை:3) (136)

வாழ்க்கைத் துணைநலம் பற்றிக் கூறவந்த திருவள்ளுவர் ஒரு குறளில்,

தேயும் தொழுகை கொடுத்தி தொழுகெழுவான்,
 பெய்யெனப் பெய்யும் மறை. (6:5) (35)

என மறைவி அமைவாட்டம் எந்தவகைய உறவுகொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதை விரித்துக் கொள்ளுகின்றார். மட்டுமே ஒரு குறளில் மதிதும் வாயில்கொண்டு போன்ற சிறுநகரவல் பவனற்றவை என்றும் நெஞ்சைக் கற்பி செய்தியில் திருத்தல் என்றும் காவலை சிறப்பிடையது என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சிறுநகரிலும் காப்பெனப் பெய்யும் மறை
 சிறுநகரிலும் காப்பென தலை.

(6:7:57)

என்ற குறள் இதனையே வற்புறுத்துகிறது. செஞ்சாயிபுவவர் ஒரு பாடலில் சிறந்த காவலையும் நிறைகாவலையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அச்சம், நகரம், மடம், பங்கிப்பு என்றும் நகரக்கு பங்குகளையும் உடையவர்கள் கற்புடைப்பெண்கள். இப்பண்பு களை உடைகொண்டு இப்பண்புகள் காவல் காக்கும். பெண்களுக்கு மூலிய இடுநாக்கு பங்குகளையும் ஒரு நகரத்தைக் காப்பதற்கு அமைந்துள்ள நகர குறையைக் குறிப்பிட்டுப் பாடியுள்ளார் செஞ்சாயிபுவவர். முதலில் இவற்றையாவை காடுகள் ஒரு நகருக்கு

அரணாக அமைகின்றன. அதனை அடுத்த மனைகள் அமைகின்றன. சில சமயங்களில் இவற்றையெல்லாம் வேறு சில சுத்தர்ப்பங்களில் செயற்கையாகவும் அமைபும் அகழி ஒரு நகரின் அடுத்த அரணாக அமைந்துவிடும். அடுத்த அரணாக அமைவதில் உயர்ந்ததாக நிறுவப்படும் மதிலே. இவ்வாறு காடு மலை, அகழ், மதில் என்று இந்நகரிலும் ஒரு நகரத்துக்கு அரண்களாக அமைகின்றன. அச்சம் நாலாடி, மட்டம், பவிர்ப்பு பெண்களுக்கு சுற்றைக் காக்கும் அரண்களாக அமைவது போன்று அமைந்துவிடுகின்றன. மாற்றாக அப்பெண்களைப் பற்றி நினைத்தாலும் அத்தகைய எண்ணம் அத்தகையபோலவே கட்டுவிடும். இங்கே புலவர் பெண்களின் குணத்தை ஒரு நகரின் அரணாக அமைவனவற்றிற்கும் அதே பெண்களின் அவயவங்களை அந்நகரில் இடம் பெற்ற மரட, மாவிலைகளுக்கும் கூட்டுபுரள்களுக்கும் ஒப்பிட்டுள்ளமை நயக்கத்தக்கதாகும். அதனோடு அவர் நின்றுவிடவில்லை. அங்கே உள்ள கூடங்கள் முதலான மனைகள் சூத்தன போற் காட்சி அளித்தன என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவருடைய இக்கருத்துகள் அடங்கிய மரடல் இவ்வாறு அமைந்துள்ளன.

காடு மலையும் பேரகழும்
கனக மதிலு நூற்றினையாச்
குடு மாற்றா குன்றுசீமோ
எடுமால் காந்த னியலினைகடுகொன்
டாடு மழியாக் சுற்றுலடய
நகரா மகலி வையவம்பொற்
கடு மனைகள் சூத்தனென்
முலவுர் கூட மந்துளவே

(நகரப்படலம்:9)(142).

அந்நகரிலே அழகிய மனைகள் உண்டு. அதேபோன்று அங்கே தாய்மார்கள் இருக்கின்றனர். அழகிய இடங்களிலுக்கும் அன்புடைந்த தாய்மார்களுக்கும் பொதலாக இப்புகள் உண்டு. அழகிய மனைகள் ஆக்குவன தாய்மார்களைப்போன்று இருக்கன. இரம்பால் இரண்டும் ஒத்திருக்கன. போலாகப் புலவர் இதனை இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மணத்தா வேறிலும் பெருஞ்செய்வ
மக்கள் பெறலால் சம்பந்தக்
எணத்தா லிணையுந் திருவயிற்றாற்
கனத்தொல் மணுகல் அலக்கிலுந்
குணத்தால் கொண்டோர்க் சிவையுந் திருந்
குறியால் வெறாத நினைவாறுந்
எணத்தால் வளர்க்கு மணிமனைகள்
மாதா வணைய வியம்பினவே.

(நகரப்படலம்:13) (46)

திருக்காரணப்புராணம்

காரணம் என்பதற்கும் பல பொருள்கள் உண்டு. தெய்வீக ஆசிரீவாதத்துடன் நெடுப்பு நிகழ்ச்சிகளைச் செய்து காட்டுவதையும் காரணம் காட்டல் என்பார். அதிசயங்களை நிகழ்த்திக் காட்டுவதையும் இச்சொல்லினால் அழைப்பார். இத்தகைய தெய்வீக ஆசிரீவாதத்துடன் நிகழ்த்தப்பட்ட அற்புத நிகழ்ச்சிகளை வருணிக்கும் காப்பியம் திருக்காரணப்புராணம் என அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தகைய தெய்வீக ஆசிரீவாதத்துடன் அற்புத நிகழ்ச்சிகளைச் செய்து காட்டியவர் செய்து ஆர்வம் காணிய சாளுக்கிய ஆண்டவன அலங்காரவாசகர். காட இந்தியாவின் உள்ள மாணிக்கப்பூர் என்றும் இடத்தில் பிறந்தவர்கள் தென் இந்தியாவிலும் அதன் அயல்நாடுகளிலும் தங்கள் புகழைப் பரப்பியவர்கள். இப்பகுதிகளில் பல சென்னைப் பெற்றவர்கள். தமிழகத்தில் உள்ள நாகரிக நல்ல சகம் செய்ப்பட்டவர்கள். மீறால் சாவிபாண்டவர்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டவர்கள். அலங்காரவாசக இயற்கையும் செயற்கையும் ஆகிய வாழ்க்கையையே இத்திருக்காரணப்புராணம் என்றும் காப்பியம் விவரிக்கின்றது. அவர்களுடைய வாழ்க்கையை விவரித்து அந்நூலார்க்குத் திருக்காரணப்புராணம் எனப் பெயரிடப்பட்டது என்பது ஒரு பாட்டில் இவ்வாறு வருணிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆரணம் பொருள் றுடயத் தரிவெவாம் வினைந்த சிந்தையி
புராணப் பொருளிலி வின்ற யுழைநுள் காதி நெய்நறும்
வாரணத் ததார்போற்றும் வள்ளவார் சீனத பண்பாற்
புராணப் புராண வெள்ளா களதிலி வாம மீட்டான்.

(கடவுள் காழ்த்து: 30)

திருக்காரணப்பராணம் ஒன்று காண்டம்களாகப் பிரிக்கப் பட்டுள்ளது. அக்காண்டங்கள் இரண்டு விதமாகப் பெயரிடப் பட்டுள்ளன. ஒன்று காண்டங்களும் மூன்றாவது தண்டக்காண்டம் இடைக்காண்டம், காண்டக்காண்டம் எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இம்மூன்று காண்டங்களும் காப்பியத்திடைக்காண்டக்கத்திய முறைமையே மாணிக்கப்பூர் காண்டம், பரதேய சந்திரசாரக் காண்டம், நாகர் காண்டம் எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளன. தண்டக்காண்டம் என்றும் மாணிக்கப்பூர் காண்டத்தினை பரதேயசார படலங்களும் 459 திருவிருத்தங்களும் இடைக்காண்டம் என்றும் பரதேயசாந்திரசாரக் காண்டத்திய் இருபத்தொன்பத படலங்களும் 1181 திருவிருத்தங்களும் காண்டக்காண்டமான நாகர் காண்டத்தில் பதினாறு படலங்களும் 935 திருவிருத்தங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆக, திருக்காரணப்பராணத்திலுள்ள ஒன்று காண்டங்களிலும் ஐம்பத்தாறு படலங்களும், காப்பு விருத்தத்தையும் சேர்த்து மொத்தம் 2376 திருவிருத்தங்களும் அமைந்துள்ளனமையைக் காணலாம்.

திருக்காரணப்பராணத்தைக் காட்டும்படி ஆசிரியரைக் கேட்டுக் கொண்டவர் அகமது சாகிபு என்பவராவார். இவர் அபுபக்கர் சித்திக் என்பவரின் புதல்வர். நாகை என வருங்கும் நாகரைச் சேர்த்தவர். இவ்விரண்டும் ஒரு பாடலில் இவ்வாறு தரப் பட்டுள்ளது.

புலிமுத்தி நாகை வாழ்வோன் பேரற்றுவர் கருணை செய்த
தபயிக்க சாக மிதிவ் தறுநீசெ; காழ் னக்திசெ
அபுபக்கர் சித்திக் சிவ் அறமது சாகி பன்பாற்
கவியுத்தற் சொரிய வேண்டு மொக்ககுத் நியற்றி னானே.

(கா. அள் வாழ்த்து:31)

அவ்வாறு கேட்டுக் கொண்டதுமல்வாமல் அகமது சாகிபு என்பவர் பொன்னும் பொருளும் சந்தாரர். அவருடைய பொருள் வளம் மேலும் மேலும் பெருக வேண்டும் என்று ஆசிரியர் அக்கொடை நாயகரை இவ்வாறு வாழ்த்தி உள்ளார்.

நவமுறு நாகை வாழ் நாயகர் சரிதைக் கவியின்
நவமது நிதிய மீத்த அகமது சாகி புண்ணம்
கவரற வுற்ற பேற்றின் காவலர் துணைவ ரோடு
தவமுறச் செவ்வ மென்மை தவமுற்த்த வாயி னாயி.

(கடவுள் வாழ்த்து:39)

பெண்களும் பன் இடங்களில் பாடப்பட்டுள்ளனர். மணம்புரி படலத்தில் (129-149 வரை) உள்ள பாடல்களில் பெண்கள் படிநயப்பாடல்கள் வருணிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். செங்குழலில் சிருவண ஊர்வைத்ததைக் காண வந்த பெண்கள் அதன் மீண்டும் வருணிக்கப்பட்டுள்ளனர். தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகளான அப்பெண்கள் வருணிக்கப்பட்டுள்ளனர். மீனா, பொதுப்படி, மயக்க, மடந்தை, அரிதை, தென்கை, பெரியாடுபெண் என ஒரு ஒருவர்களுக்கும் சார்ந்த பெண்கள் அல்லாவுவதைக் கண்டு களித்த அரிது வந்திருந்தனர் என்று ஆரீபுர் வருணித்துள்ளார். மணம்புரி படலத்தில் இடம் பெற்றவை 150 முதல் 179 வரை உள்ள பாடல்களில் இஸ்லாமியவரைப் பற்றுகின்றன சார்ந்த பெண்களையும் பாடுவதோடு நின்று விடவில்லை; அடுத்தடுத்த பாடல்களில் அவர் தம் இயல்புகளையும் பாடி உள்ளார்.

இஸ்லாத்தைப் பற்றியும் இஸ்லாத்தின் தோன்றிய பெரியார் களைப்பற்றியும் பெண்களாக அமைந்துள்ளவ, இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்கள், இவ்வற்றுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அமைந்த காப்பியங்களுள் ஒன்று திருக் காறணப்பிராணம். இங்கே ஒரு பாடலில் இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை ஒன்று ஒரு பாடலில் மிகச் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இஸ்லாத்தின் முக்கிய இடத்தை வகிப்பது நம்பிக்கை, அன்பு மீதும், மனவீக்கம் என்றும் காணலக்கள் மீதும், நபிகள் எல்லாம் தீர்க்கதரிசிகள் மீதும், இறைநான் மீதும், தன்மைநிமைகள் அல்லாஹ் பக்கம் மீதும் உள்ளவை என்பவை மீதும் விசுவாசம் கொள்ளு முதிர்ச்சியானதாகும். இவைகளே ஆறு பெயர்ப்பில்.

அல்லாஹ் மீதுள்ள விசுவாசம் இறைநான் மீதுள்ள
விசுவாசம் மீதுள்ள விசுவாசம் இறைநான்
மீதுள்ள விசுவாசம் இறைநான் மீதுள்ள

என உச்சரிப்பா இதைக் தமிழில் மொழிபெயர்த்த சேஷனாய் புலவர் சயதி திருக்காறணப்பிராணத்தில் ஒரு பாடலாக அமைந்துள்ளார். இவ்வறு அலக்கியத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கும் பொழுது நபி என்னும் ஒரே ஒரு அறபுச் சொத்தை மாத்திரமே பாடலில் இடம் பெறச் செய்துள்ளார். இக்கருத்துக்களையே பாடல் இதுதான்.

நாமகனொருவ ஞாண்டு நனிபுக ழிவையோ ஞன்டுந்
 தூய்யால் வேக ஞன்டுந் தவக்கிய நயிமா ஞன்டு
 மயாதிகார காய ஞன்டு மடர்விலை விரண்டுண் டென்று
 தேயநல் றுறுதி யுக்கினார் தினைப்பொர சேறு மாதோ.

(மேலைநாடக்புக்த யடலம்:42)

ஆதிஞர்ஆர் உருத்தக்களும் ஆங்கையே திருக்காரணப்
 புராணத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆகாயம், புவியரம்பும் ஞாயிள்,
 சந்திரன், நட்சத்திரங்கள், மழை, நீயம், கடல், மலை முதலிய
 அனாத்கூடையும் அடைத்தவன் இவ்வகாரண அம்மொன்றே.
 அவனே அய்வகூறிநிற்கும் நிலை பெயராமல் திவ்யகக் செய்யும்
 ஆற்றும் படைத்தவன். அவனல்லாது வேறு நாவர் இல்லை.
 சினைகருக்கு எவ்விற சக்தியும் இல்லை. இத்தனையு உருத்துக்
 களை அமைத்து இவ்வாறு பாடி உள்ளார் ஆசிரியர்.

வானமும் கதிரும் மோதி மலிவறு முருவும் காருங்
 மாகியவடி கடலும் செல்பு மற்றுள படைபுந் தத்தக்
 கோவிலை பெயரா தாகக் கொண்டவ னொருவ னன்வாக்
 தாகிலை பெடாத வன்னை ஞுருவினத் தவைய தன்றாக்

(புத்தூக்கன் வசனித்த படலம்:66)

எவ்வொருவரும் போற்றும் புவனை மாவர் என்பதற்கு வரை
 விக்கலைம் உருத்தவள்ளார் ஆசிரியர் தயது காப்பியமான திருக்
 காரணப்பிரகாசத்தில். அந்நாடகத்தை தொகுத்த வேண்டும்.
 அவன் உட்டலைக்கிலைக்க விரதம் அறுட்டிக்கவேண்டும். அவனை
 எப்பொழுதும் புதுமீத்து துதிக்க வேண்டும். நற்குணத்தை உடைய
 வராய் ஒழுதுதல் வேண்டும். நல்லதீயம் நல்லவன்மும் இருத்தல்
 வேண்டும். அவனிடத்திலே தான் நாம் அழுது நமது வேண்டு
 கோனைக் கேட்பவேண்டும். அவன் நாட்டியடிவே எவ்வாய் நடை
 பெறும் என்ற தீடமாய் நம்பிக்கை இருத்தல் வேண்டும். இவ்வனம்
 மாதவத்தில் எடுபடுவொரை உலகு வன்றென்றும் போற்றும்
 இக்கருத்துக்களையே சேஞனாப்புலவர் தமது காப்பிரகாசத்தில்
 இவ்வாறு அமைத்துப் பாடியுள்ளார்.

தொருவகையும் விரதமுத் துதியும் நற்குணக்
 தொலுவகையும் நல்லதி ஞனர்வும் நாதவாகக்
 அருணைய் நாட்டமு மணனந்து மாதவக்
 தெழுனகயும் கொண்டுல கெலரும் போற்றுவார்.

(மதுபான் தண்டணைப் படலம்:4)

பொதுமையின் மூலம் ஒரு பாடலில் போற்றப்பட்டுள்ளது. இவற்றையெல்லாம் வஞ்சித்தேவனாரையும் தீமை புரிந்தவனாரையும் பாடி தெரிவித்தென்று குற்றம் புரிந்தவனாரையும் அறிவிக்கப்பாற்பட்ட மரீசன்களின் எடுபட்டோரையும் நன்வழி புக்கடி நல் லொழுக்கம் உடையவராகச் செய்பவன் பணி போற்றற்குரிய பெரும் பணியாரும், அங்ஙனம் அவர்களுக்கு நன்வழி காட்டுமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவனான அவ்வாழ்வரை இரந்து கேட்பார். இறைவன் நன்னைஞ்சி பாடிக்கலை அவனைப் புகழ்வார். அக்கனையோர் மேலோராவார். அத்தகைய பொதுவுடையவரும் பெரிதும் பாராட்டப்பட்ட வேண்டிய தொன்றாரும், அத்தகைய பொறை புடையவரின் சிறப்பை இத்தகையது என்று அள விட்டுக் கூறமுடியாது என இவ்வாறு ஒரு பாடலில் பொறை நடை கூறப்பட்டுள்ளது.

இவற்றையெல்லாம் வஞ்சித் தீமையே நேனும் தீமை
தீசுற்றையே நேனும் பாடி தெரிவித்தேனும் குற்றம்
அவற்றையெல்லாம் அறிவு தோன்ற அந்நினை இரந்து கேட்டுப்
புகழ்த்தவன் மேலோர் என்றும் பொறைநடை பகர்க்க

பாசொ

(உபாத்தரப் பாடலம்:50)

மக்கள் பேற்றின் மீதும் பற்றியும் ஆசிரியர் உறத் தவற விடுவன. பொன்னை மிகுதியாகப் பெற்றிருந்தாலும் அதனால் எவ்வித பயனுமில்லை. பொருளைத் தேடிப் பாதுகாத்து வைத்திருந்தாலும் அதனால் எத்தகைய பயனும் ஏற்படுவதில்லை. சொல் வரை மிக்கவராய்ச் சொல்லாட்சி உடைய வாக்கு வல்லவரை பெற்றவராய் இருப்பதிலும் மற்றவர்க்கு பயனுமில்லை. பெரும் புகழை மக்களிடையே தேடிச் சொல்லவராய் இருந்தாலும் அத்தகைய பெறப்படும் பலன் எதுவுமில்லை. நல்லறிவுடைய நன்மையாளும் உடையவராய் இருந்தாலும் அவற்றால் பெறக்கூடிய நன்மை எதுவுமில்லை. சிறந்த அறிவினை உடைய பேற்றிருராயினும் அத்தகைய நினைவையினாலும் எவ்வித நற்பயனும் விடைக்கப்படுவதில்லை. இவ்வாறு விவரித்த ஆசிரியர் பயனுடைய ஒன்றையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். முற்கூறியவை எல்லாம் இருந்தும் நல்ல பயனைத் தருகின்ற புத்தவர் இவ்வாறிட்டால் அந் நன்மையின் வரா என்பதே புலவரின் கொள்கை. இவ்வருத்தினையே சேதுவாழ்வார் இவ்வாறு ஒரு பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பொற்பவ னுடைய ரேணும் பொருட்பவ னுடைய ரேணும்
 சொற்பவ னுடைய ரேணும் துதிபவ னுடைய ரேணும்
 நற்பவ னுடைய ரேணும் நனிபுரி ஐண்டவ ரேணும்
 இர்பவ னாகு மைந்தர் இவ்வவர் இவ்வா ராமே

(வாகூர் புகை படலம்:17)

ஆதித புகுத்தியுள்ள மந்திரோரு பாடலிலும் ஆதித கருத்துக் கணை வேறுவிதமாக ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளதைக் காணலாம். செவ்வத்தைச் சொல்வம் என்று கூறமுடியாது. சீர்மைவைச் சீர்மை என்று சொல்வ இயலாது. ஒருவன் பெற்ற கவ்வியைக் கவ்வி என்று குறிப்பிடுதல் தவறாகும். இவ்வாறு அவநிலிச் பயனின்மைவைக் குறிப்பிட்ட ஆசிரியர் அவை பயனுடைமை ஆவதற்குப் பிள்ளை வரம் வேண்டும் என்று இறைவனைப் பிரார்த்தித்தல் அவசியம் என்று இவ்வாறு ஒரு பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

செவ்வமுஞ் செவ்வ மகந்தே சீர்மைபுநீ சீர்மை யன்றே
 கவ்வியும் கவ்வி யன்றே தைகொளிகா தவனி னாரதால்
 நல்வினைப் பயனு முண்டே நாயக ஆதி பாலிந்
 பவ்வன மக்கள் எரிசூப் பவன்பெற விரத்தல் வேண்டும்,

(வாகூர் புகை படலம்:24)

இதே கருத்தினை வேறுவிதமாகக் கூறி உள்ளார் பாண்டியன் அறிவுடை நம்பி. நவம் சான்று மக்களைப் பயவாதார்க்கு உயிர் வாழ்வால் முடிக்கக் கூடிய கொடுகளை இவ்வை என்று பாடி உள்ளார். மக்களை இல்லாரிக்கும் பயன் குறைவாகவே உள்ளது. வாரும் நானும் இவ்வை என்றும் இக்கருத்துக்களைக் கொண்டு பாண்டியன் அறிவுடை நம்பி இவ்வாறு பாடி உள்ளார்.

படைப்புப்பவ படைத்தல் பவரோ ஓண்ணும்
 உடைப்பெருஞ் செவ்வ ராசியு மிடைப்படக்
 குறுகுறு நடந்த சிறுகை நீட்டி
 இட்டுந் தொட்டுத் கவ்வியும் துறந்தும்
 நெய்ச்சுடை அடிசின் மெய்பட விதிந்தும்
 மயக்குறு மக்களை மிச்சலோர்க்கு
 பயக்குறை யில்லைத் தாம்வாழ நாளே.

(புறகாணாயு: 188)

இன்னதுநிறைர் எழுப்பிய ஒத்தினை வருணிக்கப் புகுந்த ஆசிரியர் ஒவ்வொரு காராரும் எழுப்பிய சத்தய்களை ஒசை நயம் மிக்கதாய் அமைத்தல் பாடிபுள்ளார் இவ்வாறு.

ஆனஆன அந்தோ அந்தோ வென்பார் ஒருசாரார்
 ஒருஓர் என்ஓர் யோய்த்தே காழ்வார் ஒருசாரார்
 னைகனக வென்றே பட்டுழல் கிற்பார் ஒருசாரார்
 கூககக வென்றே கய்க்குரன் மாய்வார் ஒருசாரார்

(பொன்னாணி புக்க படவம்:29)

மும்முரசு ஒரு நாட்டின் வளத்தைச் சிறப்பாகச் சுட்டுவ
 கொன்றாகும். கொடை முரசு, மனமுரசு, பொருமுரசு மூன்றும்
 இய்து ஒரு பாடலில் வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்தப் பாடலைப்
 படிக்கும்பொழுது முரசு ஒலி வாதத்தை எட்டுவது போல் அமைந்
 துள்ளது. அப்பாடலில் இடம் பெற்றுள்ள சொற்கள், அத்தகைய
 ஒரு பாடல் இடிகே தரப்படுகின்றது. இப்பாடலில் மும்முரசும்
 குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமையைக் காண்கிறோம்.

வார்பெறு மன்றல் பெரி
 வரிசைகொ டானப் பெரி
 சின்பெறும் வீரப் பெரி
 சிறுசுப முடிக்குடி பேரிக்
 கான்பெறு மிடிபி கோவைதக்
 கடவொலி மறாத நாகுர்
 பெர்வொழுஞ் செவ்வி வாய்த்த
 பெரியவ சிறுந்தா ளன்றே

(மணம் பொருத்த படவம்:1)

ஒரே அழுத்தைப் பயமுறை ஒரு பாடலில் பயன்படுத்தி ஓசை
 நயத்தைச் சில பாடல்களில் அமைப்பதில் தனிப்பெரும் வெற்றி
 கண்டுள்ளார் செஞ்சாப்புவலர். இந்த வகையில் ஒரு பாடலில்
 வகரத்தை ஆறியீயர் பயன்படுத்தி உள்ளார். வகரம் பயன்படுத்தப்
 பட்ட சொல்யின் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

தென்னிய வள்ளலும்
 ஒன்னிய பன்னிய
 றுன்னிய வுன்னொடு
 கொன்னு ளன்னிவார் (சுத்தாஹார் புக்க படவம்:17)

குத்பு நாபகம்

(வக்ஷணக்கூற்றுமைய் புலவர் இரத்தியம்)

மதுரை பீகல் வக்ஷணக்கூற்றுமைய்புலவர் சுவற்றிய இரவன் டாலது கார்பியர் 'குத்புநாபகம்' என்றும் முகிந்தின் பரணம், வக்ஷணக்கூற்றுமைய் புலவரின் இயற்பெயர் முகம்மது இபுநாகிம் என்பதாகும். இவருடைய சிறப்பு ஆற்றல் அருமைய இவர் வக்ஷணக் கூற்றுமைய்புலவர் எனப் புகழ்தாயர் இடம்பெற்றார். இவர் பிசுவாசி காந்திவர் என்பதும் கூடல் என மறு நாமம்செற்ற மதுரைமீன் வாழ்த்தவர் என்பதும் இவர்காம் இக்காப்பியத்தை இயற்றினார் என்பதும் ஒரு பாடலில் இவ்வாறு குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

நெடுநற் தவத்தின் மெளரிக் சிறந்தபு கால்க்கந்த
நாடுளப் பொருள தான முகியித்தி வாரந் நோன்று
நீயுய வரண முயிர்த்த செய்வளாய் தவத் திவிக்கக்
கூடல்வாழ் மீசல் வக்ஷணக் கூற்றுமைய் புலவரே

(மதுரை வாழ்த்து : 35)

இக்காப்பியம் காண்டற்களாகப் பகுக்கப்படவில்லை; படலக் களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. மொத்தம் மூப்பத்தொன்பது படலங்கள் இக்காப்பியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. இக்காப்பியத் தில் காப்புச் செய்யுட்களையும் நேர்ந்து எல்லாமாக 1707 செய் புட்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. பல காப்பியங்களில் இடம்பெறாத மரபுவற் படலம் இக்காப்பியத்தின் இடம் பெற்றுள்ளது. இப் படலத்தில் இடம்பெற்றுள்ள செய்யுட்களின் எண்ணிக்கை தந்திர மானும், இம்மரபுவற் படலத்தில் முகியித்தின் ஆண்பலரவரின் களீந் தந்திரமான அழகானது என்னும் பெரியாரின் மூதாங்கத

யரின் பெயர்களை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் கூறும் ஒத்தபுறாயகம் என்றும் முறிவித்தின் புராணத்தின் ஏறத்தாழ எல்லாப் பாடல்களிலும் காலூல் கமிது ஆண்டவையைப் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒவ்வொரு பாடலத்திலும் உள்ள இறுதிச் செய்யுளில் அக்ஷை அதற்கு முன் உள்ள செய்யுளில் இத்தகைய குறிப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அச்சத்தர்ப்பயர்களில் காலூல் கமிது ஆண்டவையைக் புலமும் பொருளு ஆப்பெரிப்பாரின் ஸ்ரீநாசுதயர் தாம் காப்பியத் தலைவரான முறியித்தின் ஆண்டவை என்பது சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

ஒரு மனிதனுக்கு இருக்க வேண்டிய சிறப்பியல்புகள் ஒரு பாடலில் விதந்தோதப்பட்டுள்ளன. மனிதப் புனிதரான ஒருவர் தானே புலன்வழியே மனைதச் செல்வனிடாது சுட்டுப்படுத்தல் வேண்டும். தகம் புரிந்திடல் வேண்டும். கல்யையும் உயர்ஞானமும் சுற்றிருத்தல் வேண்டும். நல்வழிவடைவோராய் இருத்தல் வேண்டும். நல்வொழுக்கம் அமைந்தோராக இருத்தல் வேண்டும். அன்புடையவராய் இருத்தல் வேண்டும். உயரியல் தன்கு தெரிந்திருத்தல் வேண்டும். இவைமெல்லாம் நிறைய அமைந்திருத்தல் வேண்டும். இக்கருத்துக்களையே ஒரு பாடலில் இவ்வாறு இடம் பெறச்செய்துள்ளார்.

பொறியழி மனம் புகாது புனிதன ஞானம் கல்வி
அறிவுச் சொழுக்க மன்போடுவசிய வசியம் போன்ற
பொறை நிறை வமைந்து வாழ்தற் கமமெனும் புனித மேவு
தெய்விய சொருவ ரொங்கு மகிழ்வொடு நிசுழ்த்து வாராகல்

(சுறியுநி வாய்மைப்பாடலம் : 1)

யார் தீமை செய்வார்? யார் தீமை செய்தால் பொறுக்க வேண்டும்? யார் தீமை செய்தால் அது பொறுத்தற்கரிய தொன்றாது? என்பனவற்றை ஒரு பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார் வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் தமது ஒத்தபுறாயகம் என்றும் முறிவித்தின் புராணத்தின், சுற்று அறிந்தவர்கள் தீமையை செய்தால் அதனைப் பொறுத்துக் கொள்ளல் அறிதான ஒரு செயலாகும். ஆனால் பழத்தறிவோ ஆராய்ந்தறியும் ஆற்றலோ இவ்வாத ஒருவர் ஏதாவதொரு தீமை செய்தால் அத்தகைய தீமை செய் தோரை பொறுத்துக்கொள்ளாதல் வேண்டும். மனநோயாளரும் மதுபாசத்தினால் சுயநினைவு இழந்தோரும் தீயவை விளைத்

தான் இழிஞ்சு வன்றே வருகப்படுவர். எனவே நாய்கள் தீமை செய்வாறு தவிர்ந்திடல் வேண்டும். இக்கருத்துக்களை ஒரு பாடலில் இவ்வாறு இடம் பெற்றுள்ளன.

ஆயிந்தவாள் தீயமை செய்தாள் பொறுத்திட வந்தா ராய்வு
முறித்தவாள் தீயமை செய்தால் முழுக்கடன் பொறுப்பதன்றோ
செய்துநவர் ஆயினா தீமை விளைத்துவர் தொழும்பு

சென்றே

செய்ந்தவ நியாய்கள் செய்த தீவினை தீர்க்க வேண்டும்
(முடிபித்தீனிபுனிவறியி வுறித்தோய்வு படலம் : 10)

இக்கருப்பியத்திலும் பின்னாச் செல்லத்தின் மேல்மை பேசப் படுகிறது. செல்லம் எவ்வளவுதான் இருந்தாலும் குற்றங்க இய்வை எவ்வ் அது ஒரு பெரும் புகழாயாகவே இருக்கும். புறம்புள் இருத்தல் தேள் உய்வு மலர் போன்ற கள்ளகிழை உள்ள மலரின் வெள்ளை போன்று விளங்கும். எனவே தான் வினைகள் கள் மலர் எனப்பெற்றனர். இதனை ஆசிரியர் இவ்வாறு ஒரு பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பிள்ளையறி நடுகுருதி செல்வ மேல்விதக்
கொள்ளையர் நிகு ளும் குறையே வரீறா
கள்ளையர் நான்கு கண்மலரி யிறோர்
வெள்ளையர் நடுயோறும்விளர் கவே

(முடிபித்தீனிபுனிவறியி வுறித்தோய்வு படலம் : 33)

இதே கருத்தினை வெறொரு செய்யலில் ஆசிரியர் வேறு விதமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். குழப்பினைகள் கைகளால் துறாவிய சுழானது அபிர்த்ததை விட வேலானது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பின்னாப் போலிநிதி கனித்தவராயும் மலருகளாயும் இருப்பவர் உட்கொள்ளும் உணவு வேடி போன்று காய்க்கால்காவிருக்கும். இனிமை இருக்காது. இன்பம் தராது. கிரியைக் காப்பிடுவது போன்று சுற்ற சுவைய அமைந்து விடும். இக்கருத்துக்களையே ஆசிரியர் ஒரு பாடலில் இவ்வாறு அமைத்துப் பாடி உள்ளார்.

உயிழை தாய் ஊந்ததானை யுழம்புகழ்
ஆயிந்தின் மேன்மைமொன் பழந்து வாதவித்
நாய் ராய்மை பானவர் தற்களுள்
அளையயும் மேம்புயி கின்பியு மாஸதே

(முடிபித்தீனிபுனிவறியி வுறித்தோய்வு படலம் : 36)

அமைச்சரின் முக்கியத்துவம் ஒரு பாடலில் சுட்டப்பட்டுள்ளது. ஒரு மன்னரின் கடமை அமைச்சரை உயிர் போல் பேணிக் காத்தவேயாகும். அவ்வமைச்சரை ஆராய்ந்து ஐயஞ்சூல் அரசன் கடமையாகும். அமைச்சரோ அரசனுக்கு இடித்துரைக்கும் ஆய்றல் வரலாற்றை, தன்வளத்தைத் தியவுற்றிருந்து நீரித்துக் காட்டி அறவுரை புகும் தகையை பெற்றவர். அத்தகைய அமைச்சர் ஒருவரின் ஆலோசனையை ஏற்று ஒருபொழுது மன்னர் தேரவியி காண்பார். அவர் விடும்படி செல்வரும் அப்பொழுது அவரை விட்டு அகன்று விடும். உயர்ந்த அரசையும் இழக்க நேரிடும். அரசர் வேறொரும்கெட்டுவிடும். ஆகவே கருப்பொருள் உணர்ந்து அரசன் செயல்பட வேண்டும். கருமன் எனதாரம் தடுத்துக் காத்துக் கொள்ள வகை செய்தும் வேண்டும். அவ்வாறு செய்வாயம் வேறு ஏதாவது கேடேற்பட்டால் அதை அமைச்சர் நீது கூட்டுவர். ஆதலினால் கேடுவராமல் அமைச்சருடைய ஆலோசனையைக் கேட்டு அரசர் ஐயஞ்சூல் வேண்டும் என்பது சண்டு வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. இக்கருத்துக்களை ஒரு பாடலில் இய்வாறு அமைத்துள்ளார்.

பிரித்திரித் திரைக்கு மமைச்சரை உயிர் போற்றி,
 பேணியாய்ந்த தெரவுபொழுது மன்னர்
 விடும்படி பெருஞ்சூல் வருமாய ரரமம்
 வேறொரும்கெடுவதா தலினால்
 கருப்பொரு ளுணர்ந்து வருமனைத் தடுத்துக்
 காப்பவர் ஒருவரற் திவன்றன்
 மருட்டுடி, நீருக்கு மண்ப்படி சொயும்த்
 திரிவிடையல் வத்திக் கெட்பார்

(தணையருட் படலம்: 53)

நிருக்குறலிலும் அமைச்சர் என்னும் அநிகாரத்தில் அமைச்சரின் சிறந்த பண்புகள் விதந்தோதப்பட்டுள்ளன. வண்ணக்களங்கியப் புலவர் கமது பாடலில் கூறிய கருத்துக்களுக்கு ஆதாரமாகத் திருக்குறலின் இக்கருள் மென்பவையை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.

தெரிதலும் தேர்ந்து செயலும் ஒருதணையார்
 சொல்லலும் வல்லது அமைச்சர் (64:4) (634)

எந்நகல் காப்பியத்திலும் இடம்பெறாத, பிரி தமீழ் இவ்விவியல் களியே பிணியவேனப் பழன்படுத்தபடாத ஒரு சொல்லல் வண்ணக்

காஞ்சிவப்புலவர் தமது நூல்களில் பலன்படுத்தி உள்ளார். சிற்றிலக்கியங்கள் பலவற்றிலும் இக்குறிப்பிட்ட சொல் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். 'கண்ணி' என்பதுதான் அச்சொல். மண்ணி என்றும் பொருளிலே 'கண்ணி' என்றும் சொல்வதை வண்ணக்கண்ணியியல் புலவர் தமது கட்டுவங்களை இராஜ நாயகம், குத்புநாயகம் என்றும் முடிவித்தின் புராணம், தீள் விளக்கம் என்பனவற்றில் பலன்படுத்தி உள்ளார். குத்புநாயகம் என்றும் முடிவித்தின் புராணத்தில்,

கண்ணாறு மதிமுக்க கண்ணி காந்தசென்
 நன்னெரு பிருவருந் லடுத்தி தீள்நன்

(மரித்தெடுத்த மக்களின்ற படலம் : 2)

புள்ளடவன் கணவி தன்னை நோக்கியே புருடத் தோன்றல்

(பெண்களானுழம்பெறு படலம் : 3)

பெண்களும் விதாயு மாகப்

பெருஞ்செல்வ மணியில் மேலக்

கண்களி லடவ்காக் காட்சி

கணகியு மெனநரி கண்டு

விண்களும் துணிகளும் வள்ளல்

விரைமவர்ப் பதத்து தித்தார்

பண்டுகொளு மதுர வாய்மைப்

பாணையர் கவலை நீரித்தார்

(பெண்களானுழம்பெறு படலம் : 19)

என்னுடையகவிச் 'கண்ணி' என்றும் சொல் ஆளப்பட்டதாம் காணலாம்.

முகியித்தீன் புராணம்

காதிரியீயா என்னும் ஆத்மிக வழிமை நிறுவிய 'முகியித்தீன் அப்துல் காதிர் ஜிவானி (றஹி) அவர்களின் வாழ்க்கை பல புலவருக்குக் கரும்பொருளாய் அமைந்தமை பற்றி முன்வர்க் குறிப்பிட்டோம். முகியித்தீன் புராணத்திலும் முகியித்தீன் ஆண்டவர் அவர்களின் வாழ்க்கையைக் கரும்பொருளாக அமைந்துள்ளது. இது லரை ஆராயப்பட்ட காப்பியங்கள் அமைத்திலும் முதலாவது படவமாக அமைந்தது கடவுள் வாழ்த்து என்றும் படவமாகும். ஏனைய காப்பியங்கள் பனவற்றில் காப்புச் செய்யுள்கள் கடவுள் வாழ்த்தும் படவத்துக்கு முன்னர் இடம் பெறச் செய்யப்பட்டிருந்தன. முகியித்தீன் ஆண்டவரின் வாழ்க்கையை வருணித்த வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் இரண்டு காப்புச் செய்யுட்களை முதலாவதாகப் பாடிவிட்டுக் கடவுள் வாழ்த்தும் படவத்துக்கு அதித்தகாகப் பாடினார் என்றும் ஒரு பகுதியையும் தமது ஒப்புநாயகம் என்றும் முகியித்தீன் புராணத்தில் இடம் பெறச் செய்திருந்தார். ஆனால் முகியித்தீன் புராணம் என்றும் காப்பியத்தில் அதன் ஆசிரியர் கடவுள் வாழ்த்தும் படவம் என்ற ஒன்றை அமைக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக முதலில் பாடினார் என்ற பகுதியைப் பாடி உள்வார். பாடினார் என்ற பகுதியின் தொடக்கமே காப்புச் செய்யுட்களாக அமைந்துள்ளது.

முகியித்தீன் புராணம் என்றும் காப்பியத்தின் ஆசிரியர் பதுறுத்தீன் புலவர். மகாவீரர்வார். இவர்கையில் வாழ்த்து இக்காப்பியத்தை இயற்றி உள்வார். இவர் இவர்கையே என ஒரு சாரார் உறுவர். மற்றொரு சாரார் இவர் இவர்கையேயே யிறந்து இவர்கையேயே வாழ்த்தவர் என அப்பிராயப்படுவர். இவர்கையின் வடக்கே அமைந்துள்ள வாழ்ப்பாணத்திலேதான்

இவர் தமது முனியத்தீர்ப்புரணத்தை இயற்றி உள்ளார். ஆசிரியனார் பற்றிய ஜூப்பி இவருடைய முனியத்தீர்ப்புரணத்தில் ஒரு சொப்பனில் மாதிரிப் பூட்டம் பெற்றுள்ளது. இயற்றும் மட்டி - ஆண்டும் மாதிரிப் தெதியும் ஆசிரியரின் பெயரும் அடர் சான்றாக ஒரு சொப்பனில் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

அருளாதி விழித்த தாய் சத்திரே தாழ்து மூப்பக்
 தொருவகு டத்திற் றயாதது வானிறு பிறையின் தேறி
 இரூத மூன்று தீயன் வரநிதி வின்புற் றோம்பி
 மருந்திய எவருந் கெட்பம் பதுறுத்தீன் அளிசொகர்ணாசே
 (பாடிரம் 22)

பதுறுத்தீன் புலவர் முனியத்தீர்ப்புரணம் மேலில் மூலாநுத்துப் பாடல் மூன்றும் இயற்றி உள்ளார் என்பது அங்கு குறிப்பிடத் தக்கது.

பதுறுத்தீர்ப்புரணம் முனியத்தீர்ப்புரணம் இரண்டு பாடல் களாய் பிற்காப்பட்டுள்ளது. 1935-ம் ஆண்டில் உள்ள சாற்பது படிப்புகளில் 1821 நிருவீருத்தர்கள் இடம் பெற்றுள்ளனர். மூப்பத்து நான்கு பாடல்களைக் கொண்ட இரண்டாம் பாடத்தில் 1821 நிருவீருத்தர்கள் அமைந்துள்ளனர். ஆக, இரண்டு காண்டல் களிலும் 74 பாடல்களும் 3983 நிருவீருத்தர்களும் அமைந்திருக்கக் காணலாம். சதாசதாவி கோட்டாறு செய்து தம்பிப் பாவாள் அளிகள் முனியத்தீர்ப்புரணம் முதற் பாடத்தை 1901 ஆம் ஆண்டிலும் இரண்டாம் பாடத்தை 1903 ஆம் ஆண்டிலும் பதி செய்துப் பதிப்பித்துள்ளனர். அதற்காகக் கோட்டாறு வ. நயினார் முடியது செய்து அவர்களில் முயற்சியால் வெளியீட்டுப் பட்டுள்ளது. இரண்டாம் பாடல் வ. முடியது நயினார், மேலடை முனியத்தீர்ப்புரணம் ஆசிரியர் இரவரிகளும் முயற்சியால் வெளியீட்டுப் பட்டது. இரண்டு பாடல்களும் சென்னை மூப்பத்துப் பதிப்பக அச்சிப்பதிர சாலைகளில் அச்சிப்பி உள்ளன.

இப்பொழுது இரண்டு பாடல்களும் புதுப் பதிப்புகளாக வெளி வந்துள்ளன. பெராசிரியர் மு. அப்துல்கரீம் அவர்கள் இவற்றைப் பதிப்பித்துள்ளார். இதற்கு முன்பு அபிபெலியாட் சேதுராய் புலவரின் சூத்திராயகம் எனவும் முனியத்தீர்ப்புரணக்கதைப் பதிப்பித்து வெளியிடும் பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

பதுறுத்தீர்ப்புரணம் சென்னைவில் பிறந்து இவர்களை மாற்றி புலவர்தீர்ப்புரணம் மாற்றிப்பொழுது முனியத்தீர்ப்புரணத்தை இயற்றி

மார் என்னும் சுற்று வலிபுறின் அவர் பாழ்ப்பாணத்திற்கு வரக் காரணமாகியிருந்தவர் அங்குக்கு இக்காரியத்தை இயற்றப் பொருளுதவி வழங்கியவர் என்பது பொருத்தவதாகும். இம்மனம் அங்குக்குப் பொருளுதவி வழங்கி அவரை ஊக்குவித்தவர் பாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த செங்கு மீறான் என்பனும் வள்ளலேயாவார். இவர் உணர் நயினார் என்பவரின் புதல்வராவார். பாயிரத்தியே உள்ள இரண்டு பாடல்களில் செய்துமீறான் என்றும் கொண்டவன் என்பாராட்டப்பட்டுள்ளார். அப்பாடல்களின் முதலாவதில் பாழ்ப்பாணத்தில் இயற்கைநலம் விநித்திரமாய் பட்டுள்ளது.

வானை பொருத்திய தாயரை மலர்கள் மலர்ந்துள்ள வானிகள் பலவற்றைக் கொண்டது இவ்வகையாடு. அங்கே அமைந்தது பாழ்ப்பாணம். வாய்வளை பிழுவியாகக் கவிரிக்கும் கழலு மரங்கள் அங்கு உள்ளன. சுத்தமைய கழலு மரங்களில் உள்ள பழுத்த பாக்குகளை வாணாகள் மேயே தாவி உழுகிச் சிறை. அவ்வாறு உருத்துவிட்டு விழுந்து அவ்வாணிகள் தாயரை மலர்கள் பிழுவியாக உடைய மணலிழி நீர்நிலைகளினே படுத்திருக்கின்றன. இத்தகைய அருமைமான பூஞ்சோலைகளைக் கொண்டது பாழ்ப்பாணம். அங்கே உள்ளவர் கொண்டவன் என்போர் சொல் தவறாதவர், உணர் நயினார் என்பவர் நம்புதல்வர். இக்கருத்துக்களையே நடு பாடலில் இவ்வாறு விவரித்துள்ளார் பத்துத்தின் புலவர்;

மருவினி களவ வாயி வரைந்தரு மிவர்கை நாட்டித்
நிழுவல் கழலிற் நாசிச் செழுப்பழ முழுத்திக் கழாந்
தருவிழிற் படுக்கும் வானை மரும்பொழி சிவாழ்ப்பா

சுத்தில்

ஒருமொழி தவறா வள்ள னுணை மிவான்றன்

பாவன். (பாயிரம் : 23)

உலகத்தினே சிறப்புற்றோம்புராவர் அவர். அழகு மிக்கவர். மன்மதனைப் போன்ற சாலனை உடையவர். உலகமும் விண்ணும் எழும் போற்றும் அளவுக்கு பெருமை செய்திருக்கும் முனிவீர்தின் ஆண்டவர் அவர்களின் புகழைப் பாடும்படி ஆசிரியரைக் கேட்டுக் கொண்டார். கேட்டுக் கொண்டதுடன் மாதிரும் அவர் சிந்தி விடவில்லை. அந்நகரம் வல்லா உதவிகளையும் செய்தார். நவ நிதப்பொருள்சனை என்னும் அளித்தார். ஆண்ட அணிகலங்களை

நங்கினார். இதன் பயனாக எய்வா அழிஞ்ச்கலாலும் போற்றப் பட்டார். இதன் பயனாக உலகத்திலே இலையாக ஓர் இடத்தைப் பெற்றுவிட்டார். இத்தகைய சிறப்புப் பெற்றவர் தாம் முனிவீரத்தின் புராணம் என்னும் இக்கையிதழ்மூலம் கொடைநாயகரால் அமைந்த செய்து பிறாள் என்பவர், இந்த விவரங்களை ஒரு பாடலில் அமைத்த பத்துத்தின் புலவர் இவ்வாறு பாடி யுள்ளார்.

அவையிடு சிறப்புந் தோங்கு மறகுமன் யதன் வாகன்
புலவன்னை னுடைய போற்று முனிவீரத்தின்புகழைய் பாட
நலத்திற் பெருகு மொடை நங்கினான் புலவொர் போற்ற
இவையிடு வார்த்து பெற்று செய்துத் தாமொன் போனே

(பாயிரம்:24)

கொடை, நாயகரைப் பற்றிய ஐயிப்புக்கள் முனிவீரத்தின் புராணத்தின் பய இடங்களில் வந்தனவான. கொடை நாயகராய் பற்றிக் குறிப்பிற்கும்பொழுது இவர்களை வளர்க்கை வருவிக்கத் தவறவில்லை காப்பிய ஆசிரியர். அத்தகைய பய சந்தர்ப்பங்களை முனிவீரத்தின் புராணத்தில் காணலாம். உருமயாவான இடங்க ளின் செய்து பிறாள் என்பவர் உரைந் துபிறாள் என்பவரின் பதவியர் என்பவரையும் அட்டிச் காட்டி உள்ளார்.

இவர்களை எழும் மிக்க இவ்வகையில் வாழ்க்கை பற்றுத்தின் புலவர் தமது முனிவீரத்தின் புராணத்தில் அவர்க்கத் தக்க பய இவர்களைக் காட்டுகளை வருவித்துள்ளார்.

சிறகுள்ள சிந்தையெல்லாம் மயிர்கள் ஆடுகின்றன. வெள்ளையமான அழகிய மயிர்களில் இருந்து தேனைப் பருகிக் கொண்டு தருந்த வண்டிகள் சிங்காரம் செய்து கொண்டுபோகின்றன. இந்த இவ்வ ளை மயிர்களின் நடனத்துக்குப் பட்டுவறு இவர்களை மீட்டுவது போல் அமைந்துவிடுகின்றது. சிறையாதி விடுகின்றன. இக்க மயிர்களின் ஆட்டத்துக்கும் வண்டிகளின் சுதந்திரம் இவையுள் பாழாக்கித் குலிகளின் இவ்வ கீதங்கள் பொருத்தமாக அமைந்து விடுகின்றன. இத்தகைய சிந்தை திரும்பிப் போடுவது போன்று அமைந்து விடுகின்றன, சிவப்பு நிறமாக வரைய கலிசாந் தவணைகள் எழும்பும் தளிகள். இத்தகைய ஓர் அருமை யான நடனத்தைச் சிறப்புவனாக இருக்கும் போது முனிவீரத்தின்

ஆண்டவர்களுக்கும் அவர்களுடன் பக்கத்திலே அமர்ந்திருந்த தோழர்களுக்கும் கண்டு மகிழ்ந்தார்கள் என ஒரு செய்யலில் இவ்வாறு பாடியுள்ளார் பதறுத்தின் புலவர்

விரிசிறை மயில்க ளாட வெண்மலர் நறவ மார்தி
விரிசிறை சுதிகண் மீட்ட வணமத்தினை குயில்கள் பாட
விரிசிறை கவிசு டன்னா வணமத்துமத் தானம் போட
வரசரும் பாசிகர் பாரு மருநு மி புரியக் கண்டார்
(செறுவினையாட்டுக் காரணப் படவம்:26)

இங்கே அரி என்னும் சொல் இரண்டு முறை பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. முதலில் வந்த அரி வண்டையும் இரண்டாம் அரி தவணையையும் சுட்டும். உம்பராயாயணத்தில் 'வல்ல தவணைகள்' என்னும் பொருளில் 'வண்ணி' என்னும் சொற்றொடர் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. (கிட்டிந்தா காண்டம் : கார்காணப் படவம்:115 (546) 'கனி' என்பது சுவந்த ஸ்பாணதக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப் பட்டு சுவப்பு நிறமான வாயைக் குறிக்க சூடுபெயராக வந்துள்ளது.

இதே நடனக் காட்சியை ஒரு மணலிலே வேறுவிதமாக அமைத்துள்ளார் பதறுத்தின் புலவர் தமது முயிர்த்தின் புராணத்தில். புள்ளிசளை உடைய வண்டுகள் இலிமையாகப் பாடிச் கொண்டிருக்கின்றன. வடிவான குயில்கள் சுதி மீட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. தவணைகள் கூட்டம் தானம் போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. அழகான திறத்தைமுடைய விரிந்த நோகை களை உடைய மயிலினங்கள் நடனமாடிக் கொண்டிருக்கின்றன, வரிகளைக் கொண்ட அழகிய கண்களை உடைய பெண்களின் நடைபய ஒத்தவ்வாய் அந்த மயில்கள் நிகழ்கின்றன. ஒழும் காசலும் நிரைநிரையாகவும் அமைந்த மலர்கலின் தேன் சித்தும் வளம் மிக்கதாக அந்த மனை அமைந்திருக்கின்றது. இத்தகைய மனைக் காட்சியை இய்வனம் ஒரு செய்யலில் வடித்துக் காட்டி உள்ளார் பதறுத்தின் புலவர்.

வரியளி விசைகள் பாட வரிக்குயிற் சுதிகண் மீட்ட
வரியினத் தாளம் கொட்ட வரிநிறக் கலாபத் தோகை
வரிவிழி மாத ரென்ன மயிலின நடன மாட
வரிமலர் நறவகு சித்த வளங்கொணு முயர்ந்த வெற்பு
(இறாக்கிராச்சியத்து செய்யுமார் எஞ்ஞு கேட்ட படவம்: 8)

சிவப்புகொடுத்தில் கண்ணகியை வருணிக்க முற்பட்ட இளங்கோவடிசன் அம்மாது சிராமணியை இவ்வாறு விவரித்துள்ளார்.

மாது பொன்னே வலம்புலி மூத்தே
காசறு வினாறிய கரும்பிப தேனே
அரும்பெறற் பாவாய் அருயிர் மருந்தே
பெருங்குடி வானிகள் பெருமட மகளை
மணலினடப் பிறவா மணியே எங்கோ
அணவனடப் பிறவா துழிந்தே என்கோ
யாழினடப் பிறவா இசையே எங்கோ
தாழிருநீ கூந்தல் கையால்..... (2:72-80)

இதே பாணியில் பதறுத்தின் புலவர் தமது காப்பியத்திலும் பெண்மை வருணித்துள்ளார். ஒரு பொருளை வருணிக்காமீடத்து ஆசிரியர் தாம் கருவொருணம் முதலானவற்றின் பிக்க பொருளாகக் கூட வைத்துச் சொல்லுவது ஒப்புமைக்கூட்டம் என்றும் ஆண்காரம் என்பர். சமதன்மை உடையவைகளை ஒருங்கே சொத்துக் கூட்டி அமைத்தல் ஒப்புமைக் கூட்டம் எனப்படும். இரண்டு பாடல்களில் இவ்வாறு பெண்ணை வருணித்துள்ளார் பதறுத்தின்புலவர்.

கண்ணலின் மணியே கருத்துறு யழியே
காசமே புயிர்தரு மருந்திடு
விண்ணிடத் தலவா மதியமே யகத்தின்
விவக்கொடுந் சந்திர கணவியே
தண்ணருந் கமலத் தடத்தினி தாவவாக்
தருக்கொரு மகத்துறுத் திருவே
பெண்ணாத் தறனே பிறுதயக் கொழுந்தே
யெழிலுரு வெடுத்தபொற் கொடியே
வாடிய பங்குகோர் மழையென வுதித்து
மருவுமென் ளுலத்திரு நீறியே
சேடரும் பொருளை வானவர் கடைத்த
நிறைக- துழித்ததென் னழுமிந்
தேடிய தவத்திற் திரண்டுந் தொடுத்த
செந்திரு வணையின் வரகே
நாடிய பொருளை வெண்பாண புயுந்தது

மண்குறப் பொற்றிலாழ்த் தினரே,
(சின்னொண்டுபொன் பெண்ணை மீட்டுக்கொடுத்தபடலம்:43-44)

இருபண விழாவிடில் ஸர்வவததைக் காணப் பெண்கள் வந்திருந்தனர். ஏழு பருவங்களையும் சேர்ந்த பெண்கள் சமூக மனிதரிருந்தனர், சுட்டம் சுட்டமாக நின்றுகொண்டு இருந்தனர்.

நாற்றிணை புறம்பி ஊற்றி நடுகடையே லீலிப்பெண்ணீரூ
ஏற்றிக்கு கிறம்பி கோடும் எதிர்ப்புஞ் சாக வந்தார்,

(மாண்புமிகுபடலம்:124)

இங்கே அந்தர்த்தன் கொண்காள் பாலுஞ் சிவந்த இடம் பெரிவள்ளது. அதுபு பொழியிக் குறு வள்ளும் பொருணாக் கொண்டதாக பாலுந் எள்ளும் கொள் அமைத்திருப்பதைக் காணலாம்.

புறநாட்டின் புயலின் முயிற்சிகள் புரணத்தின் முதலாம் பாலுயில் மணம்புரி படலம் அமைத்துள்ளது. அதே போன்று முயிற்சிகள் புரணத்தின் இரண்டாம் பாடத்தினை கடவிக் காப்பா வணை வருத்தினையானது செய்கிற் புடலம் இடம் பெற்றுள்ளது. இரண்டு படலங்களிலும் பெண்கள் வருணிக்கப்பட்டனர். இரண்டு படலங்களிலும் நிருமண ஸர்வவததைக் இடம் பெற்றுள்ளது. ஸர் வததைகளைக் கண்டுக்கொண்டு பெண்கள் சுட்டம் சுட்டமாகவந்திருந்தனர். ஏழு பருவத்தையும் சேர்ந்த பெண்கள் சமூகமனிதரிருந்தனர். இரண்டு படலங்களிலும் ஏழு பருவங்களையும் சேர்ந்த பெண்கள் வந்திருந்தமைமைய புயலர் வருணித்துள்ளார். நிருமணப்படலத்தில் முயிற்சிகள் ஆண்டவர் அவர்களின் நிருமண தீவிரி கற்பணைநாட்டினர் வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாம் பாடத்தில் உள்ள கவிபாணாஞ் செய்கிற்ற படலத்தினை கடவிக் காணாமற் போன ஒருவனை முயிற்சிகள் ஆண்டவர் அவர்கள் மீட்டுவித்திக் கவிபாணாஞ் செய்கிற்றமை பற்றி விவரிக்கப் பட்டுள்ளது.

முயிற்சிகள் புரணத்தின் முதலாம் பாடத்தினை கடவிக் காணப் படலமான ஸாம்புரி பாடத்தில் ஏழு பருவப் பெண்களும் தனித் தனிப் பாடல்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளனர். இதே போன்று இரண்டாம் பாடத்தினை முதலாம் படலமானிய (முயிற்சிகள் புரணத்ததை ஒருவனையாகக் கொள்ளின் அதன் 40ஆம் படல மாகிய) கடவிக் காப்பாணவணை வருத்திக் கையானது செய்கிற்ற படலத்திலும் ஏழுபருவங்களையும் சேர்ந்த பெண்கள் தனித்தனிப் பாடல்களில் வருணிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஏழு பருவங்களில் முதலின் வருணிக்கப்படுபவள் போலும் பருவத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள், பெண்ப் பருவத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் என்பொழுதும் தாயருடன்

வருவது வழக்கம். இவ்வாறு வந்து ஊர்வனத்தில் செல்லும் மண
வானள் ஊர்வனம் வரும் வாயளத்தில் தன்னையும் ஏற்றிக்
கொண்டு செல்லுமாறு வேண்டும்படி தானயக் கோப்பதாகப்
பாடல் அமைந்துள்ளது. மூன்றாம் பாடல்திற் மணவாளன் குதிரை
வீதும் மீட்டிய பாடல்திற் மணவாளன் யானையீதும் பவனி
வருவதாக முடியீத்தின் புராணத்தில் கிவரிக்கப்பட்டுள்ளது.
பேசுதைய வருணிக்ளும் பாடல்திற் முயல் அடியில் மணவாளான
முடியீத்தின் ஆண்டவர் அவர்கள் பவனி செல்லும் வீதியில்
கிறப்பும் இரண்டாம் அடியில் காய்ப்பத் தளவளவின் பேருமையும்
நுள்ளும் அடியில் பேசுதைய வேண்டுகோளும் தான்காய்
அடியில் பேசுத தன் தாயொடு மீதந்துவதும் குறிப்பிடப்
பட்டுள்ளன. அப்பாடல் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

கோதது சாந்தம் பூசிக் குவவுமே வினைக கோங்கும்
வீதியிற் பவனி போதும் செவ்வரம் படைத்த வகிணன்
மாதவர் பரியின் மீதி செணைபும்வைத் திடுமி செண்சைய
பெண்தயைச் சொகுத்தி பெற்ற தாயொடு மீதந்நி நீன்றாய்.
(மணம்புரிபாடலம்) 41)

இரண்டாம் பாடல்திற் உண் கவிவாணஞ் செய்வீத்த பாடல்திற்
பெண்தயிபென் தன்னை அண்ககீத்துக்கொண்ட விதமும் மண
வாளன் பவனி வரும் யானையீத் தன்னையும் ஏற்றிச் செல்லு
மாறு வேண்டும்படி அழுதவளாய் வயது குதிர்ந்தவளிடம்
கோப்பதும் வருணிக்கப் பட்டுள்ளன.

மாரிடத் தடியா மெய்த்துள் துடைவா
மவர்க்குழை வார்த்தின்கு அறியா
வாரிசு மவர்கோ விநிக்ஞம வணரயா
மைவகொள் பசுதமரைத் தழிபாசி
சீலி பேசுதப் பேசும்மை வாளன்
இறும்பெறோக் கவகு- ளியாணு
கோளுந மியாவை மிசையுறு கோவென்
மீறுவீதா மீகிந்துரைத் தழுதான்

(காடலி காய்ப்பாவனை வருத்திக்
கவிவாணஞ்செய்வீத்த பாடலம்) 28)

நீருமணம்படலத்திற் நகு தெரு வநிவாசி செல்லும்பொழுது
ஏழு பருவங்களையும் சேர்ந்த கொண்கல் சூழமி இறுதிய கண்
கொட்டாமல் ஊர்வவகீகாட்டுவதில் கண்டு களித்தனர் என்றும்

மற்றொரு தெருவில் திருமண ஊர்வலம் வரும் பொழுது ஏழு பருவங்களால் சேர்ந்த மற்றொரு பெண்களின் கூட்டம் அங்கும் குழுமி இருந்தனர் என்றும் ஏழு பருவங்களையும் சேர்ந்த பெண்களை இரண்டுமுறை ஓரே படலத்தில் முகியீத்தின் புராண ஆசிரியர், பதுறுத்தின் புலவர் கற்பனை நயத்துடன் வருணித்துள்ளமை ஈண்டு நோக்கற்பாலது. இந்த அடிப்படையில் பார்க்கும் பொழுது மூன்று வெவ்வேறு விதமான சொல்லாட்சியைப் பயன்படுத்தி வெவ்வேறு மூன்று தலை நில ஏழு பருவங்களையும் சேர்ந்த பெண்களைப் படிப்போர்க்குச் சலிப்புத்தட்டாத விதத்தில் பாடி யுள்ளமை புலவரின் சொல்லாட்சித் திறமையை எடுத்துக் காட்டுவதோடு கற்பனை ஆற்றலையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது எனக் கூறின் அது மிகையாகாது.

இங்கு மற்றொரு சிறப்பம்சமும் குறிப்பிடத்தக்கது. முகியீத்தின் புராணத்தில் திருமணம் பற்றிய வருணனைகள் இடம்பெற்ற படலம் முதலாம் பாசத்தில் திருமணப்படலம் என்றும் அதே போன்ற வருணனைகள் இடம்பெற்ற படலம் இரண்டாம் பாசத்தில் கரியாணஞ் செயலித்த படலம் என்றும் வருணிக்கப் பட்டுள்ளன. 3-ம் நுப்புலவரும் தமது சிறப்புராணத்தில் பாத்திரமா திருமணப்படலம் என்றும் செயலம்பு நாச்சியார் கவியாணப் படலம் என்றும் இரண்டு திருமணங்களை வெவ்வேறு தலைப்புக்களில் வருணித்துள்ளார் என்பதும் ஈண்டு நோக்கற்பாலது.

முகியீத்தின் புராணத்தில் கோசுநிலாத வருணனை இடம்பெற்றுள்ளது. ஆங்கும் வருணிக்கப்பட்டுள்ளது மூலநிலம் அல்லாத ஒரு பெண் பாத்திரம். தரிசா என்றும் மூலநிலம் அல்லாத பெண் பாத்திரத்தையே பதுறுத்தின் புலவர் கோசுநிலாத வருணனைக்கும் பயன்படுத்தி உள்ளமையைக் காணவாம்.

தரிசா என்பவர் ஊம் நகரைச் சேர்ந்தவர். மக்க மாநகரிலேயே பெரும் புசறும் பெற்று வந்திருந்த மாநகர் செய்து சண்டரா அவர்களின் மக்கமாநகரில் இருக்கும் பொழுது ஐகுநார் தரிசா என்றும் பெண்களைக் கணியக் கண்டார். நேரமுடியாக குவன் இருந்தார். ஊம் நகருக்குச் சென்றபொழுது தரிசாவின் இல்லத்தை அடைந்தார் செய்து சண்டரா அவர்கள். முகியீத்தின் ஆண்டவரின் தலைமைப் பதவியை ஏற்க மறுத்தமையினால் சாபமிடப்பட்ட செய்து சண்டரா என்பவர் உணர்வுற்று அப்பெண் வயப்பட்டார். ஊம் நகரில் தரிசாவை செய்து சண்டரா என்பவர் கண்டார். அந்தக்காட்சியை வருணிக்க முற்பட்ட பதுறுத்தின்

புலவர் தரிசாவின் கோதுபாத வகுணனைவைய நுணுக்கமாக விவரித்துள்ளார். முதலில் மூன்று செய்புட்களைப் பயன்படுத்தி அவன் சிறித்தவ சமயம் என்னும் இஞ்சில் மார்க்கத்தைச் சேர்ந்தவன் என இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்.

இந்த வண்ண மீவல்குறு ழூரினிற்
சொந்த மாகிய தொன்மறை வேளர்கனிற்
கிந்து கித்திடு மூக்கைச் செறித்தசொ
லந்த மாமழி யாடமலை கில்லவாம்.

அந்தக் கற்புடை யாயினாற் தம்பவின்
தந்தை வன்றிய தற்பர வேவலா
புந்து தானதவி லாம ழுதிந்துவின்
ணிந்து நேர்வது எத்தர் சாநடி.

அஞ்ச வற்றுவ ளாதிதன் ழாதரா
யிற்று லென்று மியன்மறை வேதராம்
வஞ்ச மற்றவர் மார்க்கத்தி னுட்படுத்
தஞ்ச மற்றத ரீசாவென் பாவரோ.

(செய்ஞ்சண்டராவுக்குள் சாப்பிட்டுத் தீர்த்தபடலம்:55-57)

இச்செய்புகில் சசா நயி அவர்களின் தாயார் மறிய மலை கல்வாரம் என்பதும் சசாநயி எவ்வாறு அவ்வாறுவின் அருளால் பிறந்தார் என்பதும் இறைவனின் தூதர் சசா நயி என்பதும் அவர் போதித்த மார்க்கம் இஞ்சில் மார்க்கம் என்பதும் அந்த மார்க்கத்தைச் சேர்ந்தவனே தரிசா என்பதும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு முப்பத்தொரு உறுப்புக்களைக் கோதுபாதமாகப் பதுறுத்தின் புலவர் வருணித்துள்ளார். இன்னமேய அடிப்படையில் தொன்றிய வேறு எந்தக் காப்பியத்திலும் பதுறுத்தின் புலவரின் முடியீத்தின் புராணத்தில் உள்ளதுபோல் முழுமையான கோதுபாத வகுணனைவையக் காணமுடியாதெனினி அது மிஸைடக் கூலும் கூற்றன்று. ஒவ்வொரு உறுப்பையும் வருணிக்கும்பொழுது பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள உவமை உருவகங்களைக் கொண்ட செய்புட்களில் கற்பனை வளமும் அணிநயமும் கருத்துச் சிறப்பும் மேலொங்கி இருப்பதைக் காணவாம்.

மிகமிக அருமைவாக இவ்வாசிரியர் பயன்படுத்தியுள்ள ஒருசொல் இவளி என்பதாகும். அவளி என்பது உலகம். ஆனால் பதுறுத்தின் புலவர் உலகத்தைக் குறிக்க இவளி என்ற சொல்லை உபயோகித்

துள்ளார். ஓடக்கூடாது நமது குலேந்தாய்க்கண் பிள்ளைத் தமிழில் இவளீ என்னும் சொல்லை இயே கருத்திற் பயன்படுத்தி உள்வளம் வளர்த்து நோக்கிப் போவது, பழறுத்தீன் புலவர்.

இவளியில் வாழ்வுபெற்ற செய்தும் ஓர்வெள் போலே,

(பாயிரம்:24)

என இவளீ என்னும் சொல்லை இவ்வாய் அமைத்துப் பாடி உள்ளார்.

உயம் என்பது இரண்டு என்னும் பெருகுபடும். இரட்டை என்றும் பொருள் கொள்ளலாம் என்பது படைப்புகளையும இரண்டு இரண்டாகத்தான் நாம் படைத்தோம் என எல்லாம் வல்ல இறைவனாகிய அல்லாஹ் அவனது திருமுறையாம் திருக்குர் ஆலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். (அல்குர்ஆன்:13:3;39:5) இக்கருத் தைக் கருத்தில் கொண்டே குறியீதின் ஆண்டவர் அவர்கள் சுற்றாக அவர்கள் வாய்வாக பழறுத்தீன் புலவர் ஒரு பாடலில் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இப்புக வேறும் தாக விவணுறுஞ் செல் யாவு
முழுறப் படைத்தில் உறு றுறக்கருள் கவலை மற்று
யிதழற வேறுதினைக்கு மிரெண்கெழும் பவகை பென்ற
வெழுநு நாட்ட முன்பின் நாட்டிய தன்றோ வென்றும்.

(மகத்துவம் பேசிய பாடலம்:14)

இச்செய்யுளில் காலைமுதல் எழும்பிறாக உள்வள உயிரினம் கவலையும் இரண்டிரண்டாக படைக்கப்பட்டவையும் வளம் உறக்கம் கவலை முதலான திகழ்வது பற்றி வெணநுமநல்லம் என்னும் விண்ணகம் பவகையில் முன்கூட்டியே எழுந்தப் பட்டுள்ளமை பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சங்கசாரம் என்னும் ஒரு சொல்லை ஆசிரியர் அடிக் உவகமும் என்னும் பொருளில் பயன்படுத்தி உள்ளார். 'சங்கசார' என்ற ஒரு சொல்லைப் பரவி மொழியியும் வடமொழியியும் பயன்படுத்தப் படுவதைக் காணலாம். வெற்றியதைக் கொள்ளுகளில் 'உவகம்' என்னும் கடலில் தத்தளிப்பதிலிருந்து மீள வேண்டும்' என்பதை சங்கசார என்னும் கடலிலிருந்து மீட்சி பெறல் வேண்டும் எனக் குறிப்பிடப் பட்டிருப்பதைக் காணலாம். எனவேதான் பழறுத்தீன் புலவரும் அயே கருத்தில் சங்கசாரம் என்பதை ஒரு செய்யுளில் பயன்படுத்தி உள்ளார்.

ஞானநிலைப் பலத்தி னூற்ற சூடிசைக னார வென்றுந்
 கைரயினிள் அழுந்தி தந்தத் திறனிவா ளுநடு பெய்க்கி
 (மீரமூணப்படலம்:70)

இவ்வாய்வு ஆய்வினை யின் கோள்தீர தழித்க் காப்பியம்
 களூள் செய்புட்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் முகநிடம்
 வகிப்பது புகுளுஷ்டாம். இக்காப்பியத்தில் 6786 செய்யுட்கள்
 இடம் பெற்றுள்ளன. இந்த எண்ணிக்கை அடிப்படையில் இரண்டா
 டாம் இடத்தை வகிப்பது சிறப்புராணம். இக்காப்பியத்தில் இடம்
 பெற்றுள்ள செய்யுட்களின் எண்ணிக்கை 5027 ஆகும். பழறுத்தின்
 புலவரின் முமிழ்த்தின் புராணத்தில் 3983 செய்யுட்கள் இடம்
 பெற்றுள்ளனமையால் இவ்வாய்வு ஆய்வினை யின் கோள்தீர காப்
 பியங்களுள் அது மூன்றாவது இடத்தை வகிக்கின்றது.

திருமணிமாலை

செய்து அப்துல்காதிர் நயினார் செய்பை ஆயிம் புளவர் அவர் கவால் இயற்றப்பட்ட மூன்றாவது காப்பியம் திருமணிமாலை என்பதாலும். இக்காப்பியம் இப்புறாஃம் நபி (அஃலை) அவர்கள் வாழ்க்கையை விவரிக்கின்றது. ஒரிடீசுத்து இருபத்து நாலாயிரம் நபிமார்சுலூல் ஒருவரானவர் நபி இப்புறாஃம் (அஃலை) அவர்கள். இஹதீதுதர்கள் என வழங்கப்பெறும் ஓற்றசுலான நபிமார்சுலூல் ஒருவர். இஹதீநெநிலை யோடுக்குந் மூய்திபிள் பல இன்னை சுருக்காளான உதூல் அலமி என்னும் கிறாயுப் பெயரால் வழங்கப் பெற்றவர். இப்புறாஃம் நபி (அஃலை) அவர்கள் பின்பற்றிய மார்சுக்ம் ஹஸிப் என்றும் தஹ்ஹுத் என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. தஹ்ஹுத் என்னும் இஹதீநெநிலை அநீத்திருத்தார்கள் பெருமா னார் மூகமது (அல்) அவர்கள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அநீதையை நபி இப்புறாஃம் கஹ்ஹுல்வா அவர்களுடைய இயற் கையுஞ் செயற்கையானபெ சிஹ்சுகிஹலை வருணியது திருமணி மாலை.

அறம். யோருள், இன்பம், விடு என்னும் நான்கு யோருள் களையும் ஆஸிப்பது இக்காப்பியம், இவற்றையி பயக்கும் இந்நூல் எனக்கருதி விருத்தப்பாக்களில் மாணவாரடி புணைந்து இக்காபி யியம் இயற்றப்பட்டது எனப் புளவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். விருத்தபி பாக்களானபெ மாணவாரடிப் புணையரிப்பட்ட இந்திருமணிமாலையை எனரும் பூண்டுகொள்வர் என்னும் கருத்தை உடைய காரணத்தி னாலே இந்நூல் இயற்றப்பட்டது. இக்கருத்துக்களையே ஆசிரியர் இய்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இயல்புமுத் தரும மாதி இளையபுறம் பொருள்களி நான்கும்
 பவனுறுத் தருதி நொக்கி பயிற்சீர் வரிவுள் டபமென்
 றுயர்வன நிலைனி னாற்பா லொழுதிய விருத்த மாலை
 அயர்வீனா தெயரும் பூன்பார் அருங்கனி பறுவலி செய்தான்
 (கடவுள் வாழ்த்து:26)

இயற்கைத் தீர் (அலை) அலர்களின் வாயாநிறைக் கவிதை
 யாகப் பாடுவதற்குப் பொருளுதவி புரித்தவர். பெருந் தெய்வத்தின்
 தாகத் திகழ்த்த கரீபு முகம்மது என்பவர், பெருமளவில் பொருள்
 வழங்கிப் பரவலர் வளம் காழ்க எனக் கடவுள் வாழ்த்திய
 பாடலிலே ஆசிரியர் இவ்வாறு வாழ்த்தி உள்ளார்.

இருளிற் பெருக வாய்வம இயைதரும் இயற்கை நீதநர்
 திருநிற் பெருக வானைத் திரத்தொடும் புனைநக் கொடுவார்
 வருநிற் தீரை கரீபு முகம்மதும் வணைத்து தீயநார்
 தருநிற் பெருக மேன்மை தழைத்திட வாழி வாழி.
 (கடவுள் வாழ்த்து:36)

கரீபு முகம்மது என்னும் புலவன் கையாடலியைச் சார்ந்தவர்.
 அழகிய வளம் மிக்கது அந்நகர். அத்தகைய சிறப்பு நாடுக்கு
 அநிபதியாக இருந்தவர் இம்மாதில் கம்பலா, அலகுடைவ கண்
 மலியென வினையெவர் திருமணிமாலை கொடை நாயகர் கரீபு
 முகம்மது அவர்கள். அத்தகைய வள்ளல் கரீபு முகம்மது என்பவர்
 திருமணிமாலை இயற்புறவதற்குப் பெருமளவில் பொருளுதவி
 செய்தார். இவ்வாறு பரவலரின் தந்தையர் யார் என்பதற்கும்
 அவர் எந்தகரத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதையும் ஒரு பாடலில்
 ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கொடை நாயகர் கரீபு முகம்மது அவர்களின் பிறப்பகம் புழி
 மிக்க நகராம் வகுதையாம். இக்கூறிப்பு.

கீர்த்தியின் வகுதைய் பதி

(புலவர் வினையிய படவம்:58)

என ஒரு பாடலில் இடம் பெற்றுள்ளது. மற்றொரு பாடலில்
 புலியை நய்தும் வகுதை என்பதை

புகழ்கரு வகுதை

என வருணிக்கப்பட்டுள்ளது.

திருமணிமாலைபின் கொடைவளவளில் தந்தையார் பெயரும்
 இக்கூப்பியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவர் பெயர் இக்கூடலில்
 என்பதும் கட்டப்பட்டுள்ளது. அவருடைய கண்மணிபாகப் பிறந்
 தவர் கரீபு முகம்மது என்பவர் என்பது.

சிந்தனையின் வகுதைப் பதிமிக் மாயிய்
திருவிழிக் கொருமணி யென்ன

(புலனம் விளக்கிய படலம்:58)

என வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. வேறொரு பாடலில் ஒப்பாரும்
நிக்காரும் இவ்வாறவர் இசுமாயில் என்பவர் என்பதும் அவரின்
அவ்வாற மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமாக அமைந்திருந்தார்கள் என்பது
முகம்மது என்பதும் அவர் மையநர் என்பதும் இவ்வாறு
குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

புலந்தரும் வகுதை மன்னன்

பொருவினா இஹா மீக்மெய்

மகிழ்தரு மணிகரீபு முகம்மது.....

(கூர் நீங்கு படலம்:61)

காப்பியப் புலவர் தக்தம் காப்பியங்களில் பெண்களைக்
கேசாநியாதமாக அல்லது பாதாநிகேசமாக வருணிக்கத் தவறுவ
நிலை. இவ்வாயி அபுரிபடையில் தோன்றிய தக்தம் காப்பியங்
களை இயற்றிய ஆசிரியரும் அத்தகைய வருணனைகளைத் தக்தம்
காப்பியங்களில் இடம் பெறச் செய்துள்ளனர். பெரும்பாலும்
அவை கேசாநியாத வருணனைகளாகவே அமைந்திருப்பதைக்
காணலாம். அத்தகைய வருணனைகளைக் கூட அவர்கள் முழுமைய
யானதாக அமைக்கவில்லை என்பதும் உணரக்கூடியதாக இருக்
கின்றது. இவ்வாறில் நெறியைப் போனவே அவர்கள் அவ்வாறு
பெண் பாத்திரங்களைப் படைத்துத் தந்துள்ளனர். திருமணி
மாலை என்றும் காப்பியத்தில் அதன் ஆசிரியர் சேஜனாப்புலவர்
அவர்கள் ஆசிரியர் பாரியாண (பாட்டுடைத் தலைவரான
இப்றாஃம் நபி அவர்களின் தாயாரான அஷா அம்னையாரை)
இப்றாஃம் நபி அவர்கள் பிறக்குமுள் இருந்த நிலையில் கேசாநி
பாதமாக வருணிக்கின்றார். ஆனால் அவ் வருணனைகூட
முழுமையானதாக அமையவில்லை, அவ்வாறு வருணக்கும்
பொழுது பல உவமைகளைக் கவி நயம் பெறக் கையாண்டுள்ளார்
ஆசிரியர் எனக் கூறலாம், கேசாநியாதமாக இப்றாஃம் நபி அவர்
களின் தாயாரின் சில உறுப்புக்களை மாதிரிம் அவர் வருணித்
துள்ளார் என்பது கூண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

குறந்தகைள் வீரனைச் சூப்புவது வரக்கம். அவ்வாறு ஒரே
விரலையே பெருப்பாலும் சூப்புவது உண்டு. அவ்வாறு செய்வதில்
அவை அநாதியான ஒரு கணையைப் பெறுகின்றன. இப்றாஃம்

நயி அவர்களும் குழந்தையாக இருந்த சமயம் விரல் சூப்பும் பழக் கத்தையப் பெற்றிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஒரு விரலை மாத்திரம் சூப்பிவிடவை. நாயில் உள்ள ஐந்து விரல்களையும் சூப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவ்விரல்களிலிருந்து அவர்களுக்கு கவன நாட்டுச் சுவைகள் அளிக்கப்பட்டன. அவர்கள் தங்கள் பெரு விரலைச் சூப்பும்போழுது தேனின் சுவையைப் பெற்றார்கள். சுட்டு விரலிலிருந்து பாசிலின் சுவையைப் பெற்று மகிழ்ந்தார்கள். இளகக் காய்ச்சி வெகிவத்திலிருந்து பெறப்படும் சுவையை நடுவிரலைச் சூப்புவதன் மூலம் பெற்று மகிழ்ந்தார்கள். நடுவிரலுக்கு அயலில் உள்ள மொதிர விரலிலிருந்து அவர்களுக்கு வெண்ணெயின் சுவை கிடைத்தது. மெய் விரலிலிருந்து நீரைச் சுவைக்கும்பேற்றாய் பெற்றார்கள். இப்புறாகும் நயி அவர்கள் தங்கள் அண்ணையரின் மடியில் குழந்தையாக இருந்தபோழுது புதுமையான இந்த அனுபவங்களைப் பெற்றார்கள். இக்கருத்துக்களையே சேலுனாய புலவர் தமது திருமணி மாலை என்னும் காரியாதிதிக் இடம் பெற்றுள்ள ஒரு பாடலில் இவ்வாறு அழைத்துப் பாடியுள்ளார்.

திருவளை மடியிற் றிசுழ்தருந் குழலிக்
 செழுங்கு மலர்விர வைந்து
 மருமளி வாயிற் சுவைத்திடிக் தேயும்
 பெருவிரல் வயிதர வடுக்கு
 வருவிரற் பாலம் நடுவிரற் பாகு
 மயல்விரல் வண்ணவேண் ணெய்யும்
 ஒருவிர நீருஞ் சுவை நாடுவடய
 பொழுதியு றிவளைத் துட்டுள

(புலனம் வினக்கிய படமம்:62)

நெல்சூப் பெருதாய், பகீரீத் என்று வரங்கும் ஹத்தூப் பெருதாய் போன்ற நாட்களில் மூல்கிம் மக்கள் தக்பீர் ஓதுவர். இது எக்னஸம் ஏற்பட்டது என்பதைப் புலவர் நாயகம் திருமணி மரையை பாடல் மூல்கிம் வினக்கி உள்வாய். சராமீரம் ஆண்டு கணக்கு மூல்கிம் நயி இப்புறாகும் அவர்கள் தமது புதல்வாய் நயி இம்மரையில் அவர்களைக் குப்பானி சென்று அர்ப்பணிக்க அனுமதிச் செய்தார்கள். எவ்வா ஆயத்தங்களுமாய் செய்து புதல்வரைத் தரையில் விடத்திக் கடித்ததை அறிக் குறிப்பட்டார்கள். ஆனால் உரிமையான அக்கத்தியினால் புதல்வரின் கழுத்தை அறுக்க முடியவில்லை. அப்போழுது அவரானொன் றிப்புறிக்

அவர்கள் புதல்வருக்கும் பதிலாக ஓர் ஆட்டை வைத்தார்கள். இப்புறாசும் நரி அவர்களும் அதனை அறுத்துப் பரிவிட்டார்கள். அல்லாஹ்வின் அருளால் நிகழ்ந்தது இச்சம்பவம். அல்லாஹ் நரி இப்புறாசும் அவர்களைச் சோதித்தான். அந்தச் சோதனையில் நரி இப்புறாசும் அவர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். இவ்வாறு தங்களது புதல்வருக்கு சடாக ஓர் ஆடு இறைவனின் அருளால் பரிவிடப்பட்டதை அறிந்து இப்புறாசும் நரி அவர்கள் அவனைப்புகழ்ந்து 'அல்லாஹ் பெரியவன்' எனப் பொருள்படும் 'அல்லாஹு அக்பர்' என்பதை மூன்று முறை கூறினார்கள். இதனைச் செவிமடுத்த புதல்வர் இவ்வாயில் நரி அவர்கள் 'எனக்கத்துக்குரிய நாயன் அல்லாஹ் ஆஸ்ரி வேலில்லை, அல்லாஹ் பெரியவன்' என்று பொருள்பட 'ஸாஇலாஹ இவ்வல்லாஹு வல்லாஹு அக்பர்' என்று உச்சரித்தார்கள். தந்தையும் தனையறும் இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஹிபுரீல் அவர்கள் 'அல்லாஹ் பெரியவன் அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும்' என்று பொருள்பட 'எல்லாஹு அக்பர் எல்லிவாஹில் றஹ்மூ' என்று முழங்கினார்கள். இந்த தக்பீர் முழக்கமே றஹ்மீ பயணத்தின்போது ஆண்டுதோறும் மக்க மாதகரிதும், ஏனைய வீழாக் காண்களில் உலகின் நானா பகுதிகளிலும் இன்றும் எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வளம் தோன்றியது தக்பீர் முழக்கம் என்பதனை ஒரு செய் புலில் செஞ்ஞாப்புவர் இவ்வாறு அமைத்துப் பாடி உள்ளார்.

அக்கண நபிஅவ்வாகு அக்ரபுநென் நொருமன் நொத
 இக்கணஞ் சொல்ல வாய் வாகஇல் வல்லாஹ் ஒவ்வாகு
 அக்புநென் றன்நிநி நொன்றன் அறையவே பின்அவ்வாகு
 அக்ரபுநென் வல்லாஹ் வல்லாஹ் நென்றன் அமரர் கோமான்.

(இசுமரீல் நபிவைக் குறுபாய் செய்த படலம்:123)

இறவுசுல்கூல் படைப்போர்

படைப்போர் என்பது ஒரு விளைத்தொகை. படைத்த போர், படைக்கிற போர், படைக்கும் போர் என மூக்காவதற்குரிய குறிக்கக் கூடியதாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். படைப்போர் தூங்களுக்கு இடப்பட்டுள்ள பெயர்களைப் பொறுத்தவரையில் படைப்போர் என்பதை விளைத்தொகையாகக் கொள்வது பொருத்தமானதாகத் தோன்றுகிறது. படைப்போர் தூக்கள் என்பதில் இல்லாததற்கும் இல்லவர் அல்லாத தன்மைக்கும் இடையே நிகழ்ந்த போர்களையே ஸ்ரூஸிப்பின்றை. அத்தகைய படைப்போர் தூக்கள் அனைத்தும் இல்லாததற்கு எதிராகப் போரிட்ட மூலத்தின் அல்லாததின் பெயர்களையே அழைக்கப்பட்டுள்ளன. படைப்போர் தூக்களின் விவரிக்கப்பட்டுள்ள வண்ணப் பெயர்களும் எதிரிகளாக ஆரம்பிக்கப்பட்டவை என்று தொனிக்கப்படுபவையே படைப்போர்கள். அனைத்தும் இல்லாததின் எதிரிகளின் பெயர்களைக் கொண்டு அழைக்கப்படுகின்றன. இல்லவர் எடுபட்ட போர்கள் அனைத்துமே தற்காப்புப் போர்களே என்பதும் பெயர்கள் வண்ணம் எதிரிகளாக ஆரம்பிக்கப்பட்டவைவே, படைக்கப்பட்டவையே என்பதும் படைப்போர்கள் அல்லாறு பெயர் பெற்றவையன்றிய காசனாகாமும். இத்தம் படைப்போர் ஏனைய படைப்போர் தூக்களினின்று வேறுபட்டது. இத்தம் படைப்போர் தூக்கில் காட்டிய இவக்கள்கள் அனைத்தும் ஐக்கியே அமைந்துள்ளது. இத்தம் படைப்போர் இரண்டு பெயர்களைக் அழைக்கப்படுகின்றது. ஒன்று சங்கரம் படைப்போர் என்பது. யுத்த இறவுசுல்கூல் படைப்போர் என்பது. இக்காரியத்தின் மூலப்படி பக்கத்தின் "இன்று எவ்வா நடைகளைவும் உயிர்

கணையும் படைத்தாளாகியவற்ற வல்ல நாயகமான அல்வாஜத்த ஆவாஹின் உண்மைத் தூதராகிய மூகம்மது நபி சல்லல்லாஹு அலைலிசைவல்லமவர்களுடைய இயற்கையுஞ் செயற்கையுமாகிய காரண வநிலைய நிட்டாத்திர புதுமையை, அறிந்தீமான் கொண்கு சலாத்திவான கற்புநாயகி சல்கா என்னும் பெயரைக் கொண்ட சோகநாய், அமர் செய்து வெற்றியடைந்த 'சல்காப் படைப்போர்' என்று வழங்கா நின்ற இறவுசல்கல் படைப்போர்" என இக்காப்பியத்திற்கான இரண்டு பெயர்களும் சூழப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு பெண்ணின் பெயரைக் அழைக்கப்படும் முதற்காப்பியம் இது வாகும். இக்காப்பியத்தில் அரும்பெருஞ்செயல்கள் புரிந்த சல்கா அம்மையின் சிறப்பைக் கருதி அவர் பெயரால் இக்காப்பியம் சல்கா படைப்போர் என அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். சல்கா அம்மையார் கூட முதலில் இஸ்லாத்தை எதிர்த்துப் பின்னர் இஸ்லாத்தைத் தழுவி இறவுசல்கலை எதிர்த்தமையால் சல்காவீரால் படைக்கப்பட்ட போர் எனக் கொண்டு இக்காப்பியம் முதலில் சல்கா படைப்போர் எனப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் சல்கா அம்மையார் இஸ்லாத்தைத் தழுவி பின்னர் அப்பெயர் பொருத்தமில்லா திருப்பதை உணர்ந்திருக்கலாம். ஆகையினால் அப்பெயரைக் குறிப்பாகவும் இஸ்லாத்தின் பரம ஹீரோநியாகப் போரிட்டு மறைந்த இறவுசல்கலின் பெயரால் வெளிப்படையாகவும் அழைத்திருக்கலாம். சல்கா படைப்போர் என்பதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டால் அடிப்படைக் கொள்கையான இஸ்லாத்தின் பரம ஹீரோநியின் பெயரால் படைப்போர் ஹுலுக்ஜப் பெயரிடும் கொள்கைக்கு முரணாக அமைந்திருக்கலாம். எனவேதான் இக்காப்பியத்துக்கு இறவுசல்கல் படைப்போர் எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டிருக்கிறது. பெரும்பாலும் படைப்போரில் ஏவல் பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றதோ அவர் போரில் மடித்து விடுவதாகப் படைப்போர் விவரிக்கிறது. சல்கா அம்மையார் போரில் மடித்திருந்தால் சல்கா படைப்போர் பொருத்தமானதாயிருக்கும் என ஆசிரியர் கருதியிருந்தார்போலும், ஆதலினால் இஸ்லாத்தை எதிர்த்துப் போரிட்டு மறைந்த இறவுசல்கலின் பெயரால் இக்காப்பியத்துக்கு இறவுசல்கல் படைப்போர் பொருத்தமானது என்று ஆசிரியர் கருதியிருக்கலாம். இதன் மூலம் பிரதானமான ஒரு இஸ்லாபியத் தமிழ்க் கவிஞரும் பேணப் பட்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம்.

இறுவுகலகல் படைப்போர் ஐந்தாண்டுக வெப்பை காஜி ஆலிம் புவலாள் இயற்றியிட்டது. இவர் செய்யுறு நூல்களது எளிப்பயின் புதுவல். கள்ளி, கோலிகளில் சிறந்து விளங்கியவர். அறுபு அறிஞர் எனப் பொருள்படும் ஆலிம் என்றும் பட்ட பெற்றவர். எனவே அறுபு மொழியில் வல்லவராகத் திகழ்க்கவர். தந்தையோடு போர் புரிந்து பெண்ணாடி செய்தித்து என்பாரின் சரிசெய்யான செய் யித்துப்பி படைப்போர் என்றும் நூலைய இயற்றியவர். புவாறு என வழங்கப்பட்ட குழந்தை தகரைச் சேர்த்தவர். இவருக்கு இருந்த மனையாளத் தொடர்யினாலே இவருடைய பெயில் உள்ள ஐந்து என்பது பெறப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

இறுவுகலகல் படைப்போர் என்றும் காப்பியத்திலே முகப்பு அட்டையிலே இரண்டு காப்புச் செய்யுட்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. கடவுள் வாழ்த்தில் இடம் பெறாத தவறிய இரண்டு செய்யுட்கள் நூலின் இறுதியில் தரப்பட்டிருக்கலாம். இத்தூயிரியற்றியிட்ட நான்காவது இயலிசைடு செய்யுட்களும் கொல்லாருக்கிளினன. இக் காப்பியத்தில் 45 படலங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. எல்லாம் சேர்த்து இக்காப்பியத்தில் 2383 திருக்குத்தியை அமைத்துள்ளன. ஒரு படலத்திலும் உள்ள ஆகக் குறைந்த எண்ணிக்கை 10 செய்யுட் களாகும். மிகக்கூடு எண்ணிக்கை 189 செய்யுட்களாகும். கடவுள் வாழ்த்து, நாட்டு நகர வருவணைப்பைத் தொடர்ந்து வாழ்க்கை வரலாறு கூறும் ஏழைய காப்பியங்களில் உள்ளது போன்று முதா ளையார் பற்றிய படலம் இக்காப்பியத்தில் இல்லை. சிறப்பு புராணத்தில் தலைமுறையி படலம் உள்ளது. காப்பியத்தில் நாம் கூறாத வரலாற்றுடன் தொடர்புடைய போர் திருச்சின்பைக் கூற ஆசிரியர் முற்பட்டுள்ளார். அந்நாளையே முதியார் படலத் துடன் சரிசெய் ஆரம்பமாசென்றுது. இறுவுகலகலின் (மகாரிக்) கொடுமையைய விவரித்து பின்னர் கூறப்படும் பொருக்குக் களம் அமைப்பதற்கு விளக்குகிறது முதியார் படலம்; அடுத்து சரிசெய் விவரிப்பாயித் தொடர்ந்த செய்யுட்கள் அமைந்துள்ளன.

இக்காப்பிய ஆசிரியர் அறுபு அறிஞர் ஆகலாகக் காப்பிச் செய் யுறை அறகாச ஆரம்பித்துள்ளார். அறிஞர்ஆலிம் நுழையவாய் வாகலும் பொழிப்பாகவும் அமைந்துள்ள முதல் அத்தியாயமடைய முதல்துல் பாத்திரலாயின் தொடக்கமடையுள்ள திருவசனத்தின் பொழிப்புரைகைய அடியிப்பாடலாக வைத்து முதலாவது காப்புச்

செய்யுள் அமைந்துள்ளது. அங்குள்ள ஆன் பாத்நிஹா ஞானாவின் முதலாவது நிருவகஸ்தர்க்குத் தமிழில் இவ்வாறு கருத்துக் கூறலாம்.

“எவ்வாய் புகழும் அல்லாஹ்வழக்கே
அவன் அபிமானின் அமைத்ததையும்
படைத்துப் போசித்துப் பரிபக்குவப்
புடுத்தபவன்” (1:1)

இக்கருத்துக்கள் இறவுக்கூடப் படைப்போகில் உள்ள முதலாவது காப்புச் செய்யுளில் இவ்வாறு அமைந்தவ்வளவு.

எவ்வாறத்தி ஏம்புகழி எவ்வகையும்
நல்லாயவ எனத்துடந டாத்தியமுள்
அவ்வாவொரு வந்தனை வாகுமென்றுத்
சொல்லாவது கொண்டுதொ டங்குதுயாவ்.

அடுத்த காப்புச் செய்யுளில் பாத்நிஹா ஞானாவின் இரண்டாவது நிருவகஸ்தர்க்குப் பொதிந்துள்ள கருத்தினையும் விரிவு படுத்தி விளக்கிச் சிறப்பாக அதனை அமைத்துத் தந்துள்ளார். வழிபடுபவர்க்கும் வழிபடாதவர் அனைவருக்கும் ஒன்று போல் நிருவக செய்வவர் அல்லாஹ் இது இம்மையில் நடைபெறுவ தாகும். ஆனால் மறுமையில் தன்னை வழிபட்டவர்க்கு மிகுதி யாகக் கிருவை செய்வவர் அல்லாஹ். அத்தனைபோருடைய மலக் கவனையைத் தீர்ப்பவன் அவன். எனவே அத்தனைபோ றுடைய பெயரைக்கொண்டு ஆரம்பித்துள்ளார் ஆமிலியர். நானு தந்தையும் தந்தையைக் காந்தவர்களும் பின்பற்றிவந்த இஸ்லாம் அல்லாத தன்மையை (குயீர்)க் கடிந்தவன் சக்கா. அவர் களைப் போகில் வென்றவன் சக்கா. யென்று இவ்வாற்றைத் தழுவிவான் சக்கா. நபிகள் நாயகம் (சல்) அவர்களைப் பணிந்து இவ்வாற்றை ஏற்றுக் கொண்டவர் சக்கா. அத்தனைய சிறப்பு மிக்க சக்காவின் சிந்தையை அவ்வாறில்லின் பெயரை முதலில் காற்றி ஆரம்பித்துள்ளார். ஆமிலியர் குன்று நுகம்புவவர். இக் கருத்துக்களை இரண்டாவது காப்புச் செய்யுளில் இவ்வாறு ஆரம்பித்துள்ளனர்.

தனக்குவழிப் பட்டவர்க்கும் வழிப்ப டாத
சட்சமவாத நவர்களுக்கு மொன்று போலக்
கணக்கவிரை கடனுமெடு சிருவை செய்தேந்
எருதிவழிப் பட்ட வர்க்கா சிறத்தி னன்பாய்

மனக்கவலை நீர்த்துயிற் சிறுபை செய்யும்
 வய்வளக மாவதனாற் தோடொடுத் தந்தை
 இனக்குயிராக் கடிந்துசாகா பொருளு வென்றெறும்
 மீறஞவையப் பணிசரித மீயம்பு ளாமே.

உலகத்தவர் அனைவருக்கும் அன்பும் இறுதி நான் முஸ்லிம்
 களுக்கு மாத்திரம் தனிப்பட்ட அருளும் பாலிப்பவன் அன்பாற்று
 வாய் பொருள்படும் குறத்துள் பாத்திஹானின் இரண்டாம்
 நிருவசவத்திள் பொதிந்துள்ள கருத்துக்களை இரண்டாம் காப்புச்
 செய்யுளில் அமைத்துள்ளார். குறத்துள் பாதிஹானின் இரண்
 டாவது நிருவசவம் தமிழில் இவ்வாறு பொருள்படும் வரலாம்.

'அளவற்ற அருளானை: தீரற்ற அன்புடையான்' (1:2)
 அல்லம்துருவா என்னும் பாதிஹா குறையில் இவ்வெரு
 நிருவசவங்களும் அறபுமொழியில் இவ்வாறு அமைந்துள்ளன.

"அல்லம்து வில்லாஹி நப்பில் ஆஹின்
 அர்ஹற் மாவீர்ததில்" (1:1-2)

பொதுவாக முஸ்லிம் தமிழ்க்காப்பிய ஆசிரியர்கள் தத்தம்
 கடவுள் வாழ்த்துப் படவங்கலில் அன்பாற்றுவைப் புகழ் மூன்று
 அவ்வது நான்கு அவ்வது ஐந்து செய்யுட்களையே ஒதுக்குவர்.
 ஆனால் குஞ்சுமுடி ஆனீம்புவவர் தமது காப்பியத்திள் அன்பாற்ற
 வைப் புகழ்ந்து அவன் துணையை நாடி பதினொரு செய்யுட்களில்
 பாடி உள்ளார்.

ஒரு செய்யுளில் கண்ணி சங்கா போரினைப் பாட, தமது கண்
 கனாக் பார்க்க முடியாத, ஒருவருடைய கண்ணுக்கும் தோன்றாத
 ஏகனான அன்பாற்றுவைப் புகழ்ந்து அவன் பாதுகாப்பைக் கோரி
 உள்ளார் ஆசிரியர். ஏழேழாக அமைந்துள்ள விண்ணவகு, கடல்,
 நரகு, மண்ணுவகு எல்லாமே நபிகள் பெருமானார் மூகம்மது (சுல்)
 அவர்களை வாழ்த்தும். அத்தனைய பெருமானாரைக் கண்ணாரக்
 கண்டுள்ளித்த கண்ணி சங்கா என்னும் பெய்யவணி ஈடுபட்டு
 இவ்வாத்துக்கு வெற்றி ஈட்டிக்கொடுத்த போரினைப் பற்றிப்
 பாட ஏகனான அன்பாற்றுவைப் பாதுகாப்பு அளிக்குமாறு வேண்டி
 உள்ளார் காப்பிய ஆசிரியர் குஞ்சுமுடி ஆனீம்புவவர், இக்கருத்துக்
 களைக் கொண்ட பாடல் வருமாறு:

விவ்ஹுவ கவையே நேறூ
 விரிகட வரகே நேறூ
 மவ்ஹுவ கவையோ டெவ்வாய்
 வாழ்த்தியே கீரநூக் பாதம்
 கவ்ஹூநக் காண்க வுந்
 கவ்ஹீசல் காபோந் பாத
 வவ்ஹூநத் கடல்கா தான
 ஏவனே காப்பு நியே

(கடவுள் வாழ்த்து:2)

குஞ்சுலுக்க புலவரின் கடவுள் வாழ்த்தும் பாடல்கள் புதுமை யான கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளன. இஸ்லாமிய அடிப்படை யில் தொடர்ந்து ஏனைய தாரீக் காப்பியங்களில் இம்மைத பாணி யில் இறவுக்கடல் படைப்பாளிகள் கடவுள் வாழ்த்தும் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. ஏனைய மூலமும் தாரீக் காப்பிய புலவர் அல்லாஹ்வின் பண்புகளையும் அவரின் அழகிய நிருநாயக்கரின் கருத்துக்களையும் அமைத்துப்பாடி இஸ்லாமியத் தாரீக் இலக்கிய மரபினை ஏற்படுத்தி உள்ளனர். ஆனாலும் இஸ்லாமிய மரபி லுக்குச் சற்று மாற்றமாகவே குஞ்சு லுக் ஆணிய்புலவரின் கடவுள் வாழ்த்துச் சொல்லுகள் அமைந்துள்ளன. மனிதரின் பிரதான மான உறுப்புக்களான உள்ளம், காது, நா, மன, வாய், மூக்கு, மனிதலிடம் அமைந்துள்ள எம்பாறையும் அவற்றின் கிறப்புக் கருமரிகள் பலவ வளர்ப்பதையும் விளக்கி உள்ளார். அல்லாஹ்வைப் பற்றி நினைப்பதற்கே மனம் படைக்கப்பட்டுள்ளது. அவர் தன் நிருநாயகரின் இனிம நலையைக் கேட்பதற்கே மனிதன் காலைப் பெற்றுள்ளான். மற்றொரு உறுப்பான நால்கை மனிதன் பெற்றி டும்பு எனலாம். வயல இறைவனை புழுவதற்காகவேயாகும். நிருநாயகரின் கருத்துக்கள் இடம் பெற்றுள்ள தல்களைப் பூரண மாகப் பார்ப்பதற்காகவே மனிதனுக்கு கைகள் பெரும் பேறாகக் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. வயற்றிலை ஆண்டவன் ஏன் உருவர்க் கினான் எனின் மனிதனுக்கு எப்பொழுதும் வேலைக்குவேளை ஏற்படும் பிணைத் தீர்ப்பதற்காகவேயாம்.

உயிர்வாழ இன்றியமையாதது மூச்சு. அந்த மூச்சை வாரிவி லிடுவதற்கே மனிதனுக்கு மூச்சினை அல்லாஹ் படைத்துள்ளான். எல்லோரும் அத்தகைய பெரும் பேற்றினைப் பெற்றுள்ளனர். ஆனால் இந்நவாசாஸிபீரோ இவ்வுறை எல்லாம் தமக்கும் அமைத்த

துடன் நின்றது எவ்வோருக்கும் போய் தமக்குக் உணவு அளிப்பது அல்லாஹ்வைப் புகழ்வே எனக் கூறி உள்வார். அத்தகைய வாய்ப்புக்களை எல்லாம் தன்மீய 'ஏகனாசிய ஆவ்வாழ்வோர் நியை எனக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பாராக' என்று இக்கருத்துக்கள் அனைத்தையும் ஒருங்கே அமைத்து இவ்வாறு ஒரு செய்யுளை இயற்றித் தந்துள்ளார். இப்பாடலில் கம்பு என்பது உள்வந்த எதையும் இரணம் என்பது உணவையும் கட்டுகின்றன.

நினைப்பதற் குறித்தாம் கம்பு
 நின்மறை கேட்டக் காதும்
 உணைப்புகழ் வகற்கு நாலும்
 உற்றது நோக்கக் கண்ணும்
 இவப்பெ வயிறும் மூச்சாற்
 சேர்பெற மூக்கு மாக
 எணைப்படைத் திரண மீயும்
 ஏகன் காப்ப தாமே.

(கடவுள்வாழ்த்துப் படலம்:8)

நமிகள் பெருமாளார் (சல்) அவர்களின் மகன்?பாத்தியா நாயகி (நலி) அவர்களின் புதல்வர்கள் மூன்று செய்யுட்களில் புகழப்பட்டுள்ளனர். ஹசன் (நலி) அவர்களைத் தவிராக ஒரு செய்யுளிலும் (21) உசைன் (நலி) அவர்களைத் தவிராக மற்றொரு செய்யுளிலும் (22) பெயர் குறிப்பிடப்படாமல் அவர்கள் இருவரையும் சேர்த்து வானோராகத் தொடடினாட்டப்பட்டவர்கள் முதலிய அடைமொழிகளைப் பயன்படுத்தி மற்றொரு பாடலிலும் (19) புகழ்த்துள்ளார் ஆசிரியர்.

குஞ்சுநாகப்புவவர் தமது காப்பியத்திற் வருணிக்கின்ற இயற்கைக்கு அமைவான நடனக் காட்சியை எடுத்துக் கொள்வோம்.

சேவல் கவும். அவ்வாறு சேவல் கவுள்பொழுது அதன் சிறகு களை அடிக்கிக் கவும். ஒரு நடனக் காட்சியை வருணிக்க முற்பட்ட குஞ்சு நாக ஆடில் புவவர் அச்சேவல் சிறகடிப்பதை முதலொலிப்பதாவையும் அச்சேவல் கவுவதை காளம் ஊதனாகவும் உவமித்துள்ளார். அந்நடனக் காட்சியில் குயில்கள் ஊதுகுறிக் ஊதுகின்றன. சாதாரணமான குயில்கள் இவை எழுப்புவது குறல் ஊதுவது என வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கே மவர்களீ ளிருந்து தேனைப் பருவிய வண்டுகள் ஓசை எழுப்பி நீங்காரம் செய்

கின்றன. வஸூதாவின் சிங்காரம் பாடலாக ஒலித்தது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். புறாப்பறவைகள் ஒலி எழுப்புகின்றன அந்த ஒலி ஞானவ ஒலிக்குச் சமமானதாக இருந்தது. இந்தப் பின்னணியில் மயில்கள் நடனம் புரிந்துகொண்டிருந்தன. இக் காட்சி ஒரு செய்புளில் இய்வாறு அமைக்கப்பட்டு வருவனிக்கப் பட்டுள்ளது.

கிறைமுடி சொலிப்பச் சொலி நிறுக்குரல் காண மூதக்
குறையறு குழலி சைக்கக் குயினிநீ தேனை மாந்தி
அறுபத ளிமிறு சித மதுசெய மயில்க ளாடப்
புறவுப்புட் குரவை காட்டப் புறலுமிக் கோவத் தோடே.

(இலங்கைக் கவிதைப்படிப்பு: 38)

ஒருநாள் நபிகள் நாயகம் (சக்) அவர்கள் ஒரு அகழியைக் கட்டித் தொண்டர்கள். அது பெரியதோர் அகழி. அந்த அகழி யிலே பல்வேறு வகையான மீன்கள் இருந்தன. விதவிதமான சங்குகள் இருந்தன. அங்கே இருந்த கறா எனப்படும் மகரமீன்கள் மத்தளத்தைப் போன்று காட்சி அளித்தன. நீண்டவாளை மீன்கள் மேலே பாய்ந்து விழுவது ஆகாசவானம், பொழிவானம் முதலியன போன்று காட்சி வழங்கின. வீரர்கள் சிலம்ப வித்தைகாட்டுவதைப் போல் தோன்றின. ஆங்குள்ள இறாங்கள் குதித்துக் குதித்துக் காட்சி தந்தன. சங்குகளின் ஒலி குரவை ஒலிமையப் போல் கேட்டது. அழகு மிக்க வலம்புரிச்சங்கு எழுப்பும் ஒலி இனிமையைத் தந்து கொண்டிருந்தது. மத்தளம், வாணம், சிலம்பம், குதி, குரவை, பண் முதலியன ஒரு மணவீட்டுக்கு இன்றி யமைவாதனவாகும். எனவே அகழ் ஒரு மண இனிமையைப்போல காட்சி வழங்கியது என ஆசிரியர் ஒரு செய்புளில் இய்வாறு அக் காட்சியைப் பட்டம் பிடித்துக்காட்டுவது போல் தந்துள்ளார்.

மகரமத் தனத்தைக் காட்ட வானை வானத்தைக் காட்ட
உகழ்வீரால் சிலம்பம் காட்ட ஒழுங்காள் குதிகள் காட்ட
இலங்கை குரவை காட்ட எழில்வலம் புரிபன் காட்ட
அகழ்மண மணையைக் காட்டி ஆங்குறல் நபிகள் டாரால்

(அகழ் கட்டப் படம்: 18)

அறம்புஜனதயாள் போர்புளில் வருவதை ஆசிரியர் தந்திரப் பாக வருவித்துள்ளார். அவனுடைய படைபினர் நடக்கும் போழுது பூமி நடுங்கியது. மலைகள் கங்கின. வார் கட்டப்பட்டது.

முரசொலி ஒலித்து வதிரொலித்தது. மிகுதியாக ஒலித்தது. வரிசை வரிசையாகச் சக்தி மிக்க போர் வீரர் மிகுதியாக வந்தனர். அணி அணியாய் வந்தனர், வேலவாய் பாய்ந்த வந்த பெரிய குதிரையின் மீது அவன் ஏறிவந்தான். இக்காட்சி இவ்வாறு வருணிப்பைட்டுள்ளது.

தாரணி நடுங்கிட காலம் அஞ்சிட
வாரணி முரசொலி மலிய வானியின்
போரணி வாய்க்கல் புலடிகை நித்திடச்
சொலி புழுகதித் தெளி நோற்கொண்டபன்

(அறம்பிபுணுதையான் வருபடலம்:33)

போர் வீரர்கள் எவ்வாறு வந்தனர் என்பது வேறொரு விதமாக வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. விக்ரமபுடைபவர்கள் மிகுதியாக வந்தனர். வேலை ஏந்தியவர்களுக்காய் பவர் வந்தனர். இவரும் அங்கணைத் தாண்டிவந்தவர்களை வேறு பலர் நடத்தினர். அணையக் கையில் கொள்ளைவர்களாய் நிறைய வந்திருந்தனர். மயிபுத் தந்தில் எழப்பட்டவர்கள் கூட்டம் கூட்டமாய் வந்தனர். வானை வருவிவர்களாய் ஆடுகள் வந்தனர். அவர்கள் அனைவரையும் ஒழுங்காக நடக்க வேண்டி மட்டளை மீறுகிறபவர்களாய் பவர் வந்தனர். இவ்வணம் போர் புரிய வந்தவர்களின் கூட்டத்தை ஒரு செய்ப்புலில் புலவர் இவ்வாறு வருணித்துள்ளார்.

விவாலவர் மிடைந்திட வேண்டி வடந்திடக்
கவலினர் மிடைந்திடக் கணையி வடந்திட
மவலினர் மிடைந்திட வானையி வடந்திடச்
சொய்வினர் மிடைந்திடத் துணையி வடந்திட

(அறம்பிபுணுதையானிவருபடலம்:34)

இங்கே இளை நயம் ததும்புகவதை காணலாம்.

அவன் எவ்வாறு புலவருள் வந்தான் என்பதை மற்றொரு செய்ப்புலில் ஆசிரியர் விவரித்துள்ளார். குதிரைகள் நெருக்கமாக வந்தன. கொடுகள் மிடித்தவர்களாய்ப் பவர் வந்தனர். சிவிலைகள் நெருக்கமாக வந்தன. தேர்கள் நெருக்கமாக வந்தன. இடைகள் நெருக்கமாக வந்தன. அவர்கள் அனைவரும் குதிரைகளினை வந்தனர். அவனொ வீரம் மிக்க ஞானாக பெரும் பாளையனென்று நெருங்கினான். இவ்வருத்துக்கள் ஒரு செய்ப்புலில் இவ்வாறு அமைந்துள்ளன.

குளிப்பி நெருங்கிடக் கொடிநெ ருங்கிடச்
 சிவனாக கொருங்கிடத் தோந்தெ ருங்கிடக்
 கண்டகை கொருங்கிடக் கந்தி யோட்டியே
 சவுரியத் துடனெறி தள்ளியி கண்டுகளாள்.

(அறம்பிபுணைதயாந்வரு படவயம்:40)

இச்செய்யுளில் ஁கை நயம் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் நடந்த யோரில் வரிசையாக நடமாட்டு
 இருக்க கொடியள் முடிந்தன. குடைகள் தொழுவின், யோர்
 முரசு உடைத்தது. வரிசையான வீரர் பலரின் தலைகள் மீளந்து
 பட்டன. குளிகள் சிதறின. அவற்றை ஏறையோர் மிதித்து
 நடக்கலாயினர். இக்கூட்டி இவ்வாறு வருணிக்கப்பட்டிருள்வது.

கொடியினர முடித்திடச் குடை நொறுங்கிட
 வடிமுரசு உடைத்திட. வலியின் மண்ணர்கள்
 முடிபல மீளத்திட முளை சித்திட
 கடிதலில் மிதித்தன கருத யாருமே.

(குசுது வருபடவயம்:44)

இரவு புயர்ந்தது. இருள் குழிந்தது. அனைவரும் இகிலம்
 தீரும்பினர். சூரியனும் மறைந்தான். உறகம் வெளிச்சொடியது.
 மின்னர் வரிசை உடைய வர்க்கை மறைகளை நடின. வானி
 சலில் அண்ணங்கை கடின. ஜநிரை வீரரும் கடிவிட்டனர். இக்
 கருத்துக்கள் ஒரு செய்யுளில் இவ்வாறு இடம் பெற்றுள்ளன.

இவ்வெழும் நீதியை நீண்ட வாவரும் வீடுதி நீண்ட
 அருணையும் குடபா நீண்ட அவளியின் வெளிதா நீண்ட
 வரிபளி மணி நீண்ட மருக்கலிக் அளக்க நீண்ட
 புரளியின் வீர நீண்ட பொருளும் வீண் வின் பிறற்றமா

(கடந்தையி படவயம்:1)

இக் கார்ப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள இரண்டாவது முக்கிய
 யான பெண்பாத்திரம் சங்க அம்மையார் ஆவார். அம்மைமை
 யானை கைக்குக்கொண்டே பெண்ணின் வருணையை விவரிக்க
 வேண்டிய நின்பத்தம் குதுமுரசு ஆனம் புளவருக்கு ஏற்பட்டது.
 சங்க அம்மையானை வருணித்துள்ளார் ஆசிரியர். நட்சத்திரக்
 கூட்டத்துக்கு நவநவான சந்திரனின் ஒளியும் சூரியனின் பிரகா
 சமும் கலந்த தோற்றத்தை உடையவர் சங்க அம்மையார்.
 இவ்விரு ஒளிகளினாலும் தெளிந்தெடுத்து வடிந்த சிறந்ததைக்

கொண்ட நேலியை உடைவவர். இங்ஙனம் ச.ருவரக்கம்பட்ட உயோ என ஸுபுற வேண்டி இருந்தது. புள்ளியீட்டப்பட்ட சித்திரச் சினை போன்ற யட்டாடை அணிந்திருந்தார். அணிசுவர்கள் புள்ளிக்குத்தார். மணிமொ பொன்னோ தவரத்தினமோ என ஸுபுறம்படி அறகாய் இருந்தார். இக்கருத்தருக்கமே ஒரு செய் புளிய் இங்ஙனம் அமைந்துள்ளது.

வெள்ளிச் சூசாய் விதுவழுவம்
 வெள்ளியார் கதிருஞ் சீகலத்தே
 தென்வித் தெளித்து வடித்ததால்
 தெரியல புலச்செயி நூயற்பியதோ
 புள்ளிப் படமாந் மணிமணியோ
 பொன்னோ தவரத்தின அறகாய்
 யள்ளிய் படைத்த வடிக்கையோ
 அவர்க ளிருமூன் அறையினோ.

(சங்கா புறப்படு படலம்:5)

காப்பியத்தின் ஒர் அம்சமாக அமைந்துள்ள கோழிபாத கருவணவைய இறவுச்சுவல் படைப்போர் வண்ணம் காப்பியத் திதும் அமைக்க சங்கா அம்சையாரின் ஒருவம் புலவருக்கு வாய்ப் பாய் அமைந்தது. இவ்வாற்றைத் தழுவுமுள்ளார் அவ்வம்மை யாவை வகுக்கிதாம் அது இவ்வாற்றைக்கு முயலாகவும் அமை யாது. சங்கா புறப்படு 11. வத்தில் உள்ள எழுபத்தொரு செய்யுட் களுள் இருபத்தொன்பது செய்யுட்களில் அங்கம்மையாரின் இருபத்தேழு உறுப்புகளைக் குன்று 194 ஆவிய் புலவர் வகுக்கித் துள்ளார். குறாவும் தனமும் இரண்டொன்று செய்யுட்களில் விவரிக்கப்பட்டிருள்ளார். உலகம் உருவாக நயல்கள் அமைய அங்கருவணவையனை மேற்கொண்டிருள்ளார்.

இவ்வாற்றைக்கு அடிப்படையாக அமைவது அங்குரீசுவர். எனவே அங்குரீசுவர் கருத்துக்கள் இவ்வாறிய அடிப்படையின் தொன்றிய காப்பியங்களில் அமைந்துள்ளது இயல்பே. நயல்கள் தாயகம் முயல்வது (சங்) அங்குரீசுவர் வரமுண்டாயொடு தொடர் புடைய காப்பியங்களினால் அத்தகைய கருத்துக்கள் பிழையாக இட்டம்பெறும். இறவுச்சுவல் படைப்போரிலும் அத்தகைய அங்குரீ சுவர் கருத்துகள் வந்துள்ளன.

முல்லை அங்குரீசுவர் பயல் குன்றி ஏகிலவர்கலாயி ஓடினார். அம்பொழுது முல்லைப் போர்வார் அங்குரீசுவர் திருவகையம் முல்லை.

ஒழியவர்களுள் அவர்களைத் துரந்தினர். அந்த அங்கும் ஆன் ஆயத்த (நிருவசனம்) இதுதான்.

“முனாவை நிராகரித்த) அவர்கள்
(அவரைக் கொணவச் செய்யச்) சதி
செய்தார்கள். (எனினும், அம்மாறு
அவரை இரட்சித்துக் கொண்டு
தங்களில் ஒருவரையே அவர்கள்
கொலைசெய்து விடும்படி) அவ்வாறு
(அவர்களுக்குச்) சதி செய்தலிட்டான்
அம்மாறு சதி செய்யவர்களில்
யிசைத்தவன்” (3-54)

கையாள் அதாவது நல்வணவற்றுக்குச் சதி செய்வதில் அல்லாறு
வைவிட மிகுதியவர்கள் இல்லை என்பதே ஒட்டு மொத்தமான
சுருத்தாகும். முஸ்லிம்கள் இந்த ஆயத்தத ஒருபவர்களைப்ப
பகைவர்களை நிரட்டினர் என்பதும் இவ்வாறு ஒரு செய்புனில்
அமைந்துள்ளது.

உத்தத்தவல் வாயத்தி னுடைய உட்பொருள்
சதித்தறும் அவரையே சதிய்பவ் ஆதியுல்
சதித்தவச் சதியின் கையுள்ளா வென்றே
யிசைத்தவல் யோதியல் கெட்ட வெட்டினார்.

(முகத்தில் போர்க்கெழுந்த படலம் : 124

ஒருநாள் இரவுசெய்கலுக்கும் அலி (ரஃ) அவர்களுக்கும்
போர் மும்முரமாக இருந்தது. அப்பொழுது எதிர்பாராத விதமாக
ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது. அல்லாஹ்விலுள் ஏவப்பட்ட கடந்ததை
என்றழைக்கப்படும ஒருவகை வண்டுகள் சிறகுகளை விரித்துக்
கொண்டு அங்கு வந்தன. வந்து பகைவரைத் தாக்கின. கடந்ததை
இனத்ததைச் சேர்ந்த வண்டுகள் பல்லும் முள்ளும் உண்ணை
இறவுக்ககல் சேணையில் புருந்த கடந்ததை வண்டுகள் அவற்றின்
பற்களால் பகைவரின் முகங்களைக் கிரித்தன. குத்தின. முகத்
திலே குழி ஏற்படும் வரை தாக்கின. இதனால் பகைவர் நிலை தடு
மாறினர். அவங்குவைத்தனர். ஐயோ எனக் கூச்சலிட்டனர்.
கிழந்து கிழந்து ஓடினர். பெரும் இன்னுக்கு ஆளானார். அவர்
களுடைய மரத்தை அடர்வியது. இக்கருத்துக்களை ஒரு செய்புனில்
ஒத்திழை ஆனிய் புலவர் இவ்வாறு அமைத்துப் பாடி உள்ளார்.

புருத்தவை யாவும் பல்வாள் பூமுடம் குழிய லுன்ற
 அகந்தடு மாநீர் காபிர் அவய்ஞவைத் தையோ வெண்ண
 சொந்தனிய் முகம்நி ழாசிச் சிதைவுற விழுந்தம் கோடி
 நிகுந்தவெல் விதன முற்று மிடுக்கறுத் தளர்கள் அன்றே

(கடந்ததைப் படவம் 11)

யானை ஆண்டு ஏற்படக் காரணமாகிற்ற த நீசுற்சீனைய இது
 நினைவுபடுத்துகிறது. அப்பறவா என்பவன் யானைப் படைபுடன்
 மக்காவைக் கைப்பற்ற வந்தான். மக்கா மக்கள் அவனை எதிர்க்க
 விரிவை. அப்பொழுது அவ்வாறு அபாயில் என்னும் பறவைகளை
 அனுப்பினான். சுடப்பட்ட சிறிய ஏற்கணைச் சொண்டுளவில்
 கவ்சிக் கொண்டு சுட்டம் சுட்டமாக வந்த அப்பறவைகள் அந்த
 யானைகளை அக்கொல்லினால் தாக்கி யானைப்படைவை அழிப்பீ
 சொந்தன. அப்பறவானையும் பிற் வாங்கச் செய்தன. மக்க யானை
 மும் காப்பாற்றப்பட்டது. இந்தச் சம்பவம் அங்குர் ஆளில்

அவர்கள் மீது பட்டிகணைக் சுட்டம்
 சுட்டமாக அவன் அனுப்பினவத்தால்
 (கெட்டியான) சுடப்பட்ட சிறிய சரிகளை
 அவை அவர்கள் மீது எறித்தன”

(106-34)

என அறிவிக்கி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இறவுசங்கலுக்கும் முஸ்லீம் மக்களுக்கும் இடையே நடந்த
 போரினும் பல்லும் மும்லும் உள்ள கடந்ததை வண்டுகள் எதிரி
 களைத் தாக்கி அவர்களைச் சிவ்வாபின்னமாகிவை. அவற்றை
 அப்பறவையை அறித்த அபாயில் பறவைகளுடன் ஓர்ளவு ஒப்பிடக்
 கூடியதாக இருப்பதைக் காணலாம்.

ஒரு செய்யுளில் ஓர் அறுபடி கூற்றையும் அதனை அடுத்த
 செய்யுளில் அக்கூற்றின் பொருளும் தந்துள்ளார் ஆசிரியர். 'யாகியா
 தல் மும்லத்தகிம்நீனே' என்றும் 'அறுகூற்றாடி மீனே' என்றும் ஒரு
 செய்யுளில் வந்துள்ளன. அடுத்த செய்யுளில் அவற்றின் கருத்தித்
 தரப்பட்டுள்ளது. 'யாகியாதல் மும்லத்தகிம் நீனே என்பதன்
 கருத்து 'உதவி கேட்போர்க்கெல்லாம் உதவி செய்பவனே' என்றும்
 'அறுகூற்றாடியின்' என்பதன் கருத்து 'கிறப்பாகக் கிருவய
 செய்யும் ஏற்றம் உள்ளவனே' என்றும் அடுத்த செய்யுளில்
 இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார் ஆசிரியர்.

உதவிகள் செய்தோர்க் செவ்வா முதனிசெய் பவனே வென்று
யிறமுறும் சிறுபை செய்யு முற்றமுன் னவனே வென்றும்
அறிந்து மகனா வரகு மப்படிச் சபைறல் காற
மதினம்விட் டலியா ரேரும் வழியினார வரவு சொல்வாம்.

(சபைபுரிதையப்படு படலம்: 51)

ஐறவல் தான் செய்த காரியத்துக்குத் தானே பலன் அனுபவிப்பான். இது உலக நிலதி. 'வினை விதைத்தவர் வினையறுப்பான்; தினை விதைத்தவர் தினையறுப்பான்' என்பது பழமொழி. இதனையே ஒரு செய்யுளில் குஞ்சு லாக ஆசிரிப் புலவர் இவ்வாறு அமைத்துள்ளார்.

வினை விதைத்தவர் வினைக்குறை பெறுவதைப் போலுந்
தினை விதைத்தவர் தினைக்குறை பெறுவதைப் போலும்
பலுந் தப்பெறும் விதைமனம் விதைத்தவர் பால்பெற
நலியம் போன்றிரு தெனையவிசித் திருத்தன னரசன்

(சதியெழுத்தும் படலம்: 63)

மற்றொரு செய்யுளில் வேறொரு பொதுக்கற்று இடம் பெற்றுள்ளது. வாக்குண்டாம் என்றும் மூதுண்டிவ்

நெய்தல் விதைத்தநீர் வாரிசினால் வழியோடிப்
புள்ளுக்குமாதிகை போதியுமாம்—தொன்றுவெய்
நய்வார் ஓடுவர் உவரேன் அவர்போரும்.
டெய்வார்க்கும் பெய்யு மறை.

(10)

இவ்வாக்குண்டாம் செய்யுளின் கருத்துரைத் தழிற் அறுபு நாட்டுச் செவிலி ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் ஆசிரியர். முகம்மது நபி(சயி) அவர்கள் வல்லோருக்கும் தன்மையே செய்வார்கள். அவர்கள் பொருட்டால் எந்தையர் நற்பலன் அடைவாராக. நய்வொழக்கத் தையும் தரும் சிந்தனைமையும் நட்புத் தன்மையும் பெருமானார் பொருட்டால் எமக்கு அளிப்பாயாக அல்லாஹே என வேண்டுமிறார். அவ்வாறல்லவக் குறிக்க இம்சே இவ்வாறு என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இக்கருத்தினையே ஒரு செய்யுளில் ஆசிரியர் இவ்வாறு அமைத்துப் பாடி உள்ளார்.

தெய்வ விரம்பல்கு நீரொழுகி அவிசார்
புயலினை வளர்த்திடுதல் போய்நடி பொருட்டால்
சொல்லுமெனின் தக்கையர்தம் னுள்புபவ நீக்கி
நயலிய னறம்பெருக நட்புரு விளாமி

(செழுதல்வா மதினம் புக்க படலம்: 55)

புதுகுஷ்ஷாம்

'புதி தூஷல்' என்பது 'புது' என்பதன் பன்மைவாதும், 'புது' என்பது வேற்றி எனப் பொருள்படும் தமிழ் இலக்கிய மரபில் வானை வண்படுவதும் இதுவே. எனவே 'புதி'தூ ஊஷ்ஷாம்' என்று சொந்தொடர் 'ஷாம்'நாட்டு வெற்றிகள் அளித்து ஷாம் நாட்டை வென்று வண்பற்றிக் கொள்ளல்' என்றும் பொருள் தருவதென்பது தெளிவு.

ஷாம் நாடு அறுபு நாட்டின் வடக்கையில் அமைந்து உரோமப் பேரரசின் ஒரு பகுதியாகியிருந்தது. 'கிரீஸ்' என்பது அந்நாட்டின் இக்காலப் பெயர்.

ஷாம் என்பது அறுபு வட்டத்தில் இடக்கரைப் பக்கத்தில் இருப்பதைக் குறிக்கும். அறுபு நாட்டார் சூரியன் உதிக்கும் திசையைக் கிடை நிற்கும்படி இடப்படுமாறு அமைந்து விளங்கும் நாடு, ஷாம் என அளக்கவாய் வறண்டப்பட்டது.

எம்பெருமானார் (சுல்) அவர்களின் தானத்திலேயே உரோம நாட்டுப்போர் ஆரம்பித்தவிட்டது. செவியினர் அழக்கூர் தென்னை (தூள்), செவியினர் உறுபுறுசூர் (தூள்) ஆகிய இரு பெருசெவந்தர் காலத்திலும் தொடர்ந்து யூரன் வெற்றியுடன் நிகழவைத்தியது. இவ்வெற்றி வரவாதற்கு அடியாமடயாக்கி கொண்டு எழுந்ததே புதுஷ்ஷாம் கார்பியம்.

இதனையே ஒரு பாடலில் கோணரப்புவனவர் இவ்வாறு பாடி யுள்ளார்.

நலக்குண மூகம்ய தெய்க ணாயகி
 துடக்கும் வெம்போர்
 துவக்கிய பக்கர் காணத் தொடர்த்தபிர்
 உயறு சத்தா
 புலக்குமச் சாளு மூகம் டொக்கலிள்
 வென்று வானை
 புலிக்குளே பூண்ட நன்மை புது குச்சாம்
 என்ப மாதே

(கடவுள் வாழ்த்து: 31)

மூகம்மதியா, சித்திக்கியிவா, பாதுக்கியிவா என்னும் மூன்று காண்டங்கள் இக்காப்பியத்தில் உண்டு. முதற் காண்டம் மூகம்மதியா பதினொரு படவர்களுக்கும் தொளாயிரத்து அறுபத்தைந்து திருவிருத்தங்களையும் கொண்டது. இரண்டாம் காண்டம் சித்திக்கியிவா காண்டம். இது பதின்மூன்று படவர்களுக்கும் ஆயிரத்து எழுநூற்று நாய்பத்தேழு திருவிருத்தங்களையும், மூன்றாம் காண்டம் பாதுக்கியிவா மூப்பத்தேழு படவர்களுக்கும் நானாயிரத்து எழுபத்து நான்கு திருவிருத்தங்களையும் கொண்டன.

எனவே மூன்று காண்டங்களும் அறுபத்தொரு படவர்களுக்கும் ஆறாயிரத்து எழுநூற்று என்பத்தொரு திருவிருத்தங்களும் காப்பு விருத்தமொன்றும் இப்பெருக்காப்பியத்தில் அடங்கியுள்ளன.

சித்திரக் கவிதன் பப்பாபுச் சொல்லாம்கார விக்கையிற் கை தேர்ந்த புலவர் நாவகம் சிறுவரும் உணர்த்தக்க இனது நடைபி ழும் நூல்களை யாத்நலித்துவ்வார் என்பது புதுமையாகவே உள்ளது. நல்லொழுக்கங்களையும் நீதிகளையும் புகட்டும் 'சொர்க்க நிதி' என்னும் நூல் சிறுவர்க்கும் உபயோகமாகக் கூடியவாறு 'உணதீநி'யே போக அமைந்து விளங்குகிறது. இது மிகவும் சிறந்த அறநாண்கும்.

மூன்றோரியறிதல் நல்களை அச்சிட்டு வெளியாக்குவதிலும் புலவர் நாவகம் மூன்றோடியாகத் திற்புலிவார். கூறுப்புலவர் பெருமாவின் சிறாப்புராணத்தைச் செவ்வனே பதிப்பித்தவர். இவரே பல ஓட்டிப் பிரதிவெளிவிடுத்து ஆராய்ந்தொடுத்து தமிழ் 1258-ல் (இ.பி. 1842) அதனை அச்சிட்டு வெளியாக்கினார்.

தமிழ் நூற்பதிப்பில் மூன்றோடியாகிய மழுவை மகாலிங்கையர் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்தை முச்சினார்

கிரிவயம்) முகன் 1925-7 இல் 1247 இல் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இதனை நோக்குமீட்டத்துப் புயவர் நாயகம் இத்துவநாயகம் அவருக்கும் முன்பேயுடியாய் விளங்குகிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமது நூல்களும் நான்காவது திவ்ய மட்டுமே 1843 இல் இவர் அச்சிட்டார். புயவர் நாயகத்துக்குத் துணைபுரிந்து திரைப் புரானைத்தை அச்சிடுவதற்கு உட்டு முயற்சியாளர் வாழ்ப்பானைத் தவறான யாதிபி மறைக்கார் பக்கிர் முகியித்திள் என்னும் செரு தனை ஆடுக்கும் வள்ளியொருமாவார் என்பது சாத்தவருக்குப் பெருவா தருவதாகும்.

யாழ்ப்பாணம் முகியித்திள் அங்கிலை காசும் புயவரின் திருப் புயவரின் ஸ்தூபி 1259 (1852) இலும் புயவர் நாயகத்தின் 'குத்பு நாயகம்' காப்பியத்தை ஸ்தூபி 1271 (1854) இலும் கிண்டிச் சிறாணை 1272 (1856) இலும் அச்சிட்டார்.

பேரணைப்புயவரின் பெருங்காமியமான புத்தாளுஷாஹம் என்பதற்கு முயலுயவாய் அனந்தத்து அற்பு மொழியில் உயர்வு புத்தாளுஷாஹம் என்னும் துணைபுயவாயும். புத்தாளுஷாஹம் என்னும் அற்பு நூலை இயற்றியவர் அது அய்துல்லாஹ் நகம்மது பிர் உமர் என்பவராவார். இவர் அக் வாக்கிதி என்னும் சிறப்புப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டார். அக் வாக்கிதி என்பது இவருக்குக் குடும்பப் பெயரால் அமைந்து பிள்ளர் சிறப்பு பெயராகவிட்டது. இவர் ஒரு கவையிருந்த கரணத்தாசிரியர் எனக் கருதப்பட்டார். இவர் நாயகம் 1925 ஆண்டு என்பவரின் தமியர் அயிலாணை என்பவரின் தமியர் மானாக்கராகக் கணிக்கப்பட்டால் அக் குறிப்பிடப் பட்டிருந்து. பெருமாவாரின் பெருமொழிகளின் ஆய்விற் குறும் முறையில் அருட்டவர் எனக் கருதப்படும் இவரது நூலுறு என்பவருடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கார் என்பதும் பெறப்பட்டுள்ளது. வாக்கிதி என்பவர் கரணத்தும் துணைபுயவாய் மாத்திரமன்றி நீதித் துணைபுயவாய் பெருமொழிகளான துணைபுயவாய் துணைபுயவாய் விளங்கினார் என்பதும் கூறப்பட்டுள்ளது. இவர் கரணத்தின் துணைபுயவாய் அயிலாணை என்பவரின் தமியர் திவ்யமம் பெற்றார். கரணத்தின் தமியர் கரணத்தின் தமியர் திவ்யமம் பெற்றார். இவர் பக்கத்தில் இருந்த ஒரு இடத்தில் இருந்து மற்ற இடத்திற்குச் செல்ல வேண்டி பொருது 129 ஓட்டகக் கணக்கான இவருடைய நூல்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டனவாம். இவருக்கு அபார நூல்கள்கூறி இருக்கது என்பதும் கூறப்பட்டுள்ளது. இவர் 1925-ஆம் ஆண்டு பிறந்து

நவீன 207-ஆம் ஆண்டு மறைந்தார் என்பதும் கூறப்பட்டுள்ளது. இவர் இ.பி. 834இல் இறந்திருக்கவேண்டும் என இஸ்லாமியக் கலைக்களஞ்சியம் குறிப்பிடுகிறது. இ.பி. 834-ஆம் ஆண்டுக்குச் சமமான நவீன 219 ஆகும். முஸ்லைய கூற்றுப்படி, வாகிதி 75 ஆண்டுகள் வாழ்ந்துள்ளார். பின்னைய கூற்றுப்படி 87 ஆண்டுகள் வாழ்ந்துள்ளார். (நவீன 130—இ.பி. 747; நவீன 207—இ.பி. 822) (இ.பி. 834—நவீன 219) ஆண்டு அடிப்படையில் வாழ்ந்து நிகழ்ச்சிகளை விவரிப்பதில் கைதேர்ந்தவர் என மொகாட்டு அறிஞர்களாகப் புழங்கப்பட்டவர்களுள் வாகிதி என்பவரும் ஒருவராவார். இவர் கிறிஸ்து வெற்றி கொண்டவரையப் பற்றி மாதிரி இவக்கியம் படைத்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

புதுகுஷ்டமும் காங்கியம் இயற்றும்படி புலவர் நாயகம் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டவர் முகம்மது சகீது என்பவர். இவர் பரவா சாஹிபு என்பவரின் மூகம்மது. இவர் பலனக்காட்டைச் சேர்ந்தவர். இத்தகையவர்கள் ஒரு சொல்லில் இவ்வாறு இடம் பெற்றுள்ளனர்.

செதீர் வாகிதிந் தென்மைத் திருப்பது பவனக் காட்டும்
நாயகமும் புயத்து பாவா சாஹிபு தவத்தால் வந்த
முதலி வுணருந் திந்நை முகம்மது சகீது கேந்த
நாயகமோய்ப் பறுகல் செய்வா வற்கருத் திவற்றி னானே.

(சுடவுள் வாழ்த்து: 23)

இந்தரவின் கொடை நாயகர் முதலிவுணரும் திந்நைவானான
முதபுகழான்த த சீர்த்தி முகம்மது சகீது வன்னூர் வன்னையாவார்,
இவர் பவனக்காட்டு என்னும் திருநகரில் தோன்றிய சீர்பெறு
யேவோராவார்.

முகம்மது சகீது வன்னூரின் கொடை மாண்டினைவார்
அன்னவர் நயகமெம் கோமான் (ஊர்) திரு கொண்டுள்ள குலறி
வினா உண்பப் பத்தியினையும் தூல் முழுலகும் திறைவுறப்பாடிச்
சென்று வாழியும் பகர்ந்துள்ளார். உமறுப்புலவர் அய்யகாசீம்
வன்னாவரையும், கம்பர் கூடையப் பவன்னாவரையும் ஏனையப்
புலவர் பெருமக்கள் தத்தம் வள்ளற் பெருமக்களையும்
பாடிபுள்ள மரவைய இவரும் சின்புரிபுள்ளார்.

ஒரு மடலில் வந்தந்தணம் படைத்த செயலும் ஆயிரவர் என்பவருடன் அவரது சகோதரர் முயம்மது ஊர்வராவையும் சேர்த்து அவர்கள் இருவரினதும் ஐந்தித சகோதரராவை கொண்ட நாயவர் மூன்று சகிது என்பவரையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். பொருள், புயல் மூதலிய செயல்கள் அனைத்தாதவும் பெற்ற வார்த்தை ஊர்வரவர், செயலிலும் காதிரு நெயினார் செயலு ஆயிரம் புயவர் அவர்கள் வார்த்தையுள்ளார்.

அருளுடை மாரத்தன் செயலும்
ஆயிரவர் நனக்கு நன்மைக்
செறிய சிந்தையானை
முயம்மது ஊர்வரவுக்கு
முருகையிற் புயத்து மூர்வரவர்
முயம்மது ரக்து யவ்வை
பொருளுறை செயலும் வந்தும்
புகழொடு வாரி வாரி

(கடவுள் வார்த்தை 41)

கடவுள் வார்த்தைப் படவகிதில் உள்ள இயற்கை செயல்கள் எல்லாவற்றும் வார்த்தைப் ஒரு செய்ப்புறாக அமைக்கிறப்பதைக் காணலாம். கோடைநாயகாரடி பற்றிக் குறிப்பிடும் பொருது தொடக்கியாக ஒரு மூலமையைக் கடைப்பிடித்துள்ளார் ஆயிரவர். கோடை நாயவர் பெயர் வரும் ஒவ்வொரு சத்தர்ப்பத்தி லும் முயம்மது சகிது என்பிற அவருடைய பெயர் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. முயம்மது என்பது மீதவர் பெருமானார் பெயராக அமைந்ததானெனவே முயம்மது மகிதல் அப்பெயரைக் கத்தம் ஏனைய பெயர்களுடன் சேர்த்துக் கொள்வீன்றார். அத்தப் பெயருக்கு இருக்கும் மகிதலையே உணர்ந்துதான் அவர்கள் அறிவாறு செய்கின்றனர் அத்தப் பெயரைக் கோண்டவர்கள் எப்பொழுதும் அப்பெயரைப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பது பெரு வழக்கானெனவே, திகிலுத்த நன்மையைக்கென செய்கு ஆய்தல் காதிரு நெயினார் செயலும் ஆயிரம் புயவர் முயம்மது என்பதை விடாது செய்ப்புறிலும் மூன்று சகிது வாய் மாறுபுள்ளார்.

கோடை நாயகரின் மார்த்தலையும், தெளிந்த புத்தியும், நம்முள்ளும், அளவீலாக் கிருபையுள் கிண்த செய்குமும் எல்லும்

பரத்திருந்தன. பூஞ்சோலைகள் மிகுந்த மருத நிலத்தைப்போன்று
 விரிவாய் அமைந்திருந்தன. இக்கருத்துக்கள் ஒரு செய்புள்ளி
 இவ்வாறு அமைந்துள்ளன.

செவ்வமயம் சூனமும் ஓய்வும்
 தன்மையும் திருவிள் மிக்க
 வீழாற நிறமும் கழிவர்
 விவப்பொடு மறை மாற
 மூன்று வளம் புனைத்த செவ்வ
 மாகம்மது கருது கிந்தி
 ஒழுகுத லொத்த பூங்கா
 ஒழிய மருத மனிதர்

(நாட்டுப்பாடல், 75)

பெருமானார் (சு) அவர்கள் மறைத்துவிட்டார்கள். மனை
 மாறாமலே மறைத்துவிடும் முறையினது. அவர் மிகுந்த காரணத்தி
 னால் மனை மாறாமல் செய்து இன்னது என உணராமல்
 தனித்தார்கள். மக்களுடைய கண்ணும் கால்களும் அவற்றிற்குரிய
 வேலைகளைச் செய்ய மறுத்தன. பச்சிலைப் பூந்துளைகளைப் பாசு
 கண்ணாடிவிலை, தாய்மாமர்கள் மாதுட்டும் மறந்துவிட்டனர்.
 உட்கார் உயிரற்றள போன்று காட்சி அளித்தன. அறிப்பயக்காரவை
 வல்லும் நாடாவினவை. சமைவல் நடக்கவிடலை. மனைத்துயரம்.
 சமைவல் இவ்வை எனவே சமைவல் அறிப்புகளின்குந்து புதை வர
 வினவை. பறவைகளைப் பறக்கவிடலை. தந்தம் உணவு தேடிப்
 பூஞ்சோலைகளுக்கும் செல்லவிடலை. அவை பூஞ்சோலைகளையே
 மறந்துவிட்டனபோன்ற காட்சி அளித்தன. உணவின் தேவையை
 புறம் மறத்தன. சொகுசான படுக்கைகளைப் பயன்படுத்தியவர்கள்
 அப்படுக்கைகளையே மறந்துவிட்டனர். அவர்கள் படுக்கைக்கே
 செல்லவிடலை. துயில் கொள்ளவிடலை. வீடுகளில் தீபங்கள்
 ஏற்றப்படவில்லை. அதனையும் விட்டார் மறந்துவிட்டனர்.
 வீடு இருள் மண்டிக்கிடந்தது. அத்தகைய கடுமையான துயரம்
 மனைமாறானையே வாய்மையது. மனைமாறாரம் அதன் கருமக்
 களையும் செய்யத் தவறியது. எதுவுமே அங்கு இயங்கவில்லை.
 எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் பெருமானார் (சு) அவர்களின்
 மறைவினார் ஏற்பட்ட துக்கமேயாம். இந்த நிலையை ஒரு
 செய்புள்ளி ஒசைதயம் மீளீர இவ்வாறு பாடிபுள்ளார் சொன்னார்
 புலவர்.

பாவினை மறந்த ஊகாய் பாவிமுனை மறந்த பிவினை
 ஆவியை மறந்த ஆக்கை அடுபுகை மறந்த கவிவி
 காவினை மறந்த புடிகள் கண்படை மறந்த பள்ளி
 தீவினை மறந்த இயல் செந்தெய்தின் மறந்த மூதூர்.

(நடிறாயகம் உபாத்தரப்படலம்: 48)

இக்காய்வியம் வீரத்தைப் போற்றும் காய்வியமாக அமைந்
 துள்ளையமாகப் போர் பற்றிய சில வஞ்சனைகளைப் பாசர்நிபாமி,
 போர் நடக்கும்போது நடைபோறும் சில சிற்றுகளின் இங்கு
 எடுத்திருக்காட்டப்பட்டுள்ளன. போர்க்காலத்தில் போர் நடை
 போற்றுகின்றபோது தகு. வானைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த
 சிவியின் கைகளை வானொடு வெட்டிவிட்டார். கைகள் சிறிது வீழ்
 வெட்டினார். அக்கருத்துக் கைகளைக் கவரைத் தட்டினார். கைகளை
 களைத் தாக்கி நின்ற கவரை கைகளைத் தலைகளும் இவ்வாறாக
 உடைத்தவர், கையிற் பிடித்த தண்டாயுதங்களைப் போல்களும்
 அழந்து வீழ் போராடினார். மற்றவற்றின் சிவவாயுதங்களைக்
 கொண்டு தாக்கினார். இக்காலையே புலவர் இவ்வாறு வஞ்சித்
 துள்ளார்.

வெட்டு வார்பினர் வானொடு கையிற வெருளத்
 தட்டு வார்பினர் கையெம் தலைவொடு துறுள்க
 கொட்டு வார்பினர் கைகையொடு தோள்விற வெருள்கிடு
 கட்டு வார்பினர் கைகையொடு பொருளுகக் கைத்தெ

(இறக்கியுள் போர்புரி படலம்: 85)

போராளர்முற்றிய பாடலின் சில குற்றமுற்றுக்களாலான
 செறிவுக்கான அமைந்துள்ளன. வஞ்சனை போருத்திய கவவர்
 களான பகைவர் போர்வீரர் ஒரு பக்கத்திலே கூடி இருந்தனர்.
 மிகைத்து இருந்தனர். தவம் மிக்க அறிவரும் அமைந்தைய முன்மீய்
 வீரரும் மறுபக்கத்தில் இருந்தனர். மேல்க்கட்டில்களும் தோள்களும்
 கூடி ஒன்றுகூடும் அழப்பினர் கவரைப் பகைவர்களைத் தாக்கினார்.
 வெருக்கினார். ஆடாந்தனர். கைக்கினார். தமது படை வீரர்களைப்
 மீட்டார் ஒரு வயிற்செய்தினார். இக்கருத்துக்களைக் கொண்ட ஒரு
 செய்புள் குற்றமுத்துக்களெல்லாம் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

வலிப்பு மிகைத்தவர் மறக்கை மனத்திற்
 கையினை வெளத்தரு தவத்திப சொக்கல்
 கையிற் நெருக்கிச் சடர்க்கினர் கைக்கிடு
 ஒன்பாடை வெருத்தினர் புயற்றழு திவையிப

(இரண்டாம் போர்புரி படலம்: 158)

முல்லைமலருக்கும் நாகர்கோட்டிற்கும் இடைநிலை நடைபெற்ற போலித் தூயப்பாண சங்குக்கு ஏற்பட்ட கெடும் படி செய்யுட்களில் வரலாற்றுக்கப்பட்டுள்ளவை. அவற்றின் நிரண்டு செய்யுட்கள் இங்கு தாய்நிலைநடை இங்கிராண்டு செய்யுட்களிலும் கடைசி அடியின் கடைசிக் கிணத்திலிருந்து முழுச் செய்யுளுள் குறிப்பெடுத்திருக்கின்றனவே மொண்டையவாக அமைந்துள்ளன. முதல் மடலில் இடம்கூறி மட்டம வந்து அழிந்தன; போலிவைகள் கொட்டுண்டு கட்டட என உருண்டன; வீரர்களில் மட்டங்கள் மட்டம என்று சரித்தன; மலைபோலக் குவித்துள்ள மலைக்குவிப்பதில் குறைமட்ட மட்டமில் உறுப்புகள் நட்பட என நடமாடுவதெனக் குறித்தன; நடமாட்டின என இளவாய் குறிப்பிட்டபாட்டுள்ளது.

மட்டம மென்றுகளை மிட்டமென மூற்றுமுந் பட்டு கவிபுய்
கடக் மென்றுகளை வெத்திலையு மொழிந்தவாசி கத்த குடம்
மட்டம மென்றுகர் வக்கரை நெருக்கிலிழி மட்டமென மொன்றுந்
தட்ட மென்றுகட சிட்டம பிணக்குகளை தடக்கிவி கண்டமெய்.

(புலந்தாமப்பொழுகி மடலம்:59)

இங்கே ஒலையவரும் அலமத்திருப்பவாதக் காண்கோள்.

சூரிபோதவம் சந்திரோதயம் போன்ற கருவணைகளைப்பாட்டுமெயொன்று பெருநபாநதம் தற்குரியப்பெற்றவாலியினை அமைத்தே செய்யுள்வற்றுவார். இயற்கையாக தீழும் சூரிபோதவமோ, சூரியவந்தமலமோ, சந்திரோதயமோ, சந்திரால் தாமமோ ஒரு சொல்லாகக் கூறணத்தினால் வருகுமென்று என்பவருக்கு குறிக்கவே இதற்கைய வகுவணைகளில் தமிழியப் பெற்றவன் அமைக்கப்படுகின்றது.

சூரியம் மறைவது நியற்கை அன்று சூரியம் மறைவதற்கு ஒரு காரணம் உற்பித்தவனார் ஆசிரியர். அப்புவாய்நடு (நிலி) அவர்கள். தமது தந்தையார் மரணத்தை அறிந்து அவர் அடக்கத்தலத்துக்குச் சென்று அவருடைய ஆக்கமகத்திற்குப் பீரார்த்தித்த மீனார் மீனாத் தவார்த்திற் புழக்கி இருந்தார். அவருடைய கவலை தெரியத்த மூகத்தை இங்கெழும் சொக்கமுடியாது; ஆதலால் சித்திக்குக் கொண்டுருக்கமுடியாது என உணர்ந்து வேதனைபோடு பெருநிலை சென்றுவிட்டார் சூரியர். இதனாலே ஒரு செய்யுளின் முதலிரண்டு அடியிலும் ஆசிரியர் இளவாய் வகுக்கித் துள்ளார்.

சுருத்திடத் தகவர வன்பாற் றணித்தவ ளிருந்தார் வெய்யோ
 வருத்திய முகமோக் காதுள் ளயர்வினோ டகம்நாள் வாடி.
 வருத்தமுற் றரிய காளை மலர்விழி துயில்நாள் மெய்வை
 விருத்திய கனவொள் றாதி யினையவ ளருவிற் றண்டார்.
 (அயற்குறுக கொண்ட மடலம்:16)

இனி, சூரியோதய வருணனைப்பார்ப்போம். நகத்தின்
 வண்ணம் நகரின்ன ஒரு குழ்ச்சினை மேற்கொண்டு முலைமீ
 படைகள் ளைப்பற்றின. அங்குள்ள மக்கள் முல்லைகளின் அபயம்
 கோரினர். அவர்களுடைய மனவெறுப்பு நீங்கியது. வலினை
 அழித்தது. ஒலியினால் கண்கள் குவிந்தன. இரவோடு இரவாக
 அந்தக் கோட்டை சரணடைந்தது. அந்தக் கோட்டை மீட்கப்
 பட்டுவிட்டது என்ற நயித் தோழர்கள் முகங்கள் மலர்ந்தன.
 தாமரைப்பூ மலர சூரியன் தோன்றுவது போல் இழக்குக் கடலினி
 ருந்து சூரியன் நொந்துள்ளான். சூரியன் அதன் கதிர்க்காங்களை
 கிழக்குக் கடலிலே உருவினான் என்றே சூரியோதயம் வருணிக்
 கப்பட்டுள்ளது.

உள்ளக் கார மொழிவலி மொழிய விழிகள் குவிர வொலி
 கொள்ளக் காத்துப் படைக்கவல்க மொழியக் குறுகார்
 குறுகிவரத்
 துள்ளக் காது மானத்தத் தொடர்ந்த மேலொர் முகமலரப்
 பள்ளக் கார்பைக் கடற்குண்கிற் பகுதி கதிர்க்கா யுருவினோ
 (முடிபுரங்கொண்டமடலம் : 35)

அங்குர்-ஆலிலே தாதுத் மண்ணைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்
 படுகிறது. இவரைப்பற்றி குறிப்பிடப்படும் அக் குர்-ஆன் ஆயத்தினே
 ஒரு நயி இடம்பெறுகிறது. அங்கு நயி என்பது மாத்திரம்தான்
 குறிப்பிடப்படுகிறது. பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவருடைய
 பெயர் இங்மலி அல்லது அயிலே ஆய்க்கவாய் எனக் சுருத்துத்
 தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இவருடைய பெயர் துறா இப்படி நான்
 அகிலை ஷர்க்கன் இப்படி ஸய்வா என இருக்கலாம் என்ற
 அபிப்பிராயமும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பெயரின் சுருத்த
 இம்மாதல் என்பதன் சுருத்துடன் ஒத்திருக்கிறது என்றும் கூறுவர்.
 இந்த நயியின் காணத்திய இஸ்ரவேலர்கள் பெரும் இளமைகளுக்கு
 ஆளானார். அவர்களுக்கு அரசியல் தொல்வி ஏற்பட்டது. உடனே
 அவர்கள் நயி இங்மலி (அவை) அவர்களை அண்டித் தற்களுக்கு
 ஒரு மண்ணை அதுபிழைக்குகாது வேண்டினார். நயி அவர்களும்
 அகிலாந்மீடம் து-ஆ இவ்ருந்தினார்கள். தாதுத் என்பவரை

மன்னலாக அனுப்பியதற்கு நபி அவர்கள் கூறியவர்கள். அவர் உயர்ந்த நோற்றலும் அழகான உருவமும் உடையவராய் இருந்தார். புன்யாமின் நபி அவர்களின் மோத்திரத்தைச் சேர்ந்த வர்களாய் இருந்தார். ஆனால் அவருடைய உலகச் சொத்துக் களையாகச் சொத்பானதாய் இருந்தது. இதனால் இஸ்ரவேல வர்கள் தாஜாத் அவர்களை மன்னலாக ஏற்க மறுத்தனர். போலிச் காரணங்களைச் காட்டி தமது மறுப்பைத் தெரிவித்தனர். அவர் கவிடத்து ஏற்பட்ட பொறுப்பையே அதற்கான காரணமாகும். யின்னர் அவர்கள் தாஜாத் அவர்களை மன்னலாக ஏற்றுக் கொண்டனர்.

அப்பால் ஒரு படைவைச் சேர்ந்தவர்களாக தாஜாத் அவர்கள் புறப்பட்டார்கள். அவ்வாறு புறப்பட்டுப்பொழுது படை வீரர்கள் சோதிக்மயிழிம் முறை ஒன்றினைக் குறிப்பிட்டார்கள். தாங்கள் செல்லும் வழியில் ஓர் ஆறு குறுகியிடும். அந்த ஆற்றிலிருந்து அணவுக்கு அதிகமாக நீரை ஒருவரும் சுட்கொள்ளக் கூடாது. இத்தகி கூட்டணனை மீறாதவர்களை தம்முடன் செல்வத் தகுதி உடையவர் எனக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் பெரும் பானோர் இத்தகி கூட்டணக்குக் கிழிப்படியலினை, எவ்வே ஒரு சிறு கூட்டத்தினரே அவர்களுடன் செல்ல முடிந்தது. தாஜாத் அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய சிறு கூட்டத்தினருக்கும் ஒரு பெருஞ் சேனையை வலிர் செய்தினைது. ஏற்பட்டது. அப்பொழுது தாஜாத் மர்கள் அல்லாஹ்விடம் தஞ்சக் கேட் டார்கள். "எங்கள் இறைவனே, நீ எங்கள் சிறு பொது வாயைச் சேரலிவாவாக, எங்கள் பாதங்களை உறுதிப் படுத்து வாமாக. அன்றி நீராகியும் இந்த ஜனங்கள் சிறு (வெற்றிபெறு) எங்களுக்கு நீ உதவி புரிவாயாக. தாஜாத் அவர்கள் இவ்வாறு இறைவனிடம் தஞ்சக் கேட்டார்கள். வெற்றியும் வெற்றாள்கள், எதிரிகளின் தலைவனாக தாஜாத் அவர்களை அப்பொழுது தாஜாத் தீய் படைகள் பணிபுரிந்த தாஜாத் நபி (அவை) அவர்கள் வெட்டிக் கொண்டார்கள். தாஜாத் மன்னவைப் பற்றியும் அவருடைய சிறு கூட்டத்தினர் பெருங்கூட்டத்தை வெற்றிபெறக் கிடைத்த வாய்ப்பினையும் பற்றி அவ் கிர்ஸூன் குறிப்பிடுகிறது. (அல் குர்ஆன் 2:246—251)

முஸ்லிம்கள் யிற்காவத்தின் தற்கி அடுபட்ட தற்காப்புப் போர் களில் தம்மையிடத் தமது எதிரிப் படைகள் எவ்வகிகளையிற்

அநிகராக இருந்த சந்தர்ப்பங்களில் இத்தகைய துணியை அல்லாமல் இடத்தில் வேட்பு அளக்க. தாயுரத் மன்னனுக்கு அளித்த அதே செல்வியைத் தாக்கீதம் அளிக்குமாறு அய்வாறு விடத்தில் இறைமல்கியவர்கள். விநாயகச் சிவரூபிட்ட ப... வந்தில் இங்குத்துக்காள நாரி (யனி) அவர்கள் வினாயகரூதி அவினாய லிடம் குறைய இயத்தர்கள் என புத்தரத்தொடர் விவரிக்கின்றது. இங்குத்துக்களைக் கொண்டு படலம் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

வலம் நாடு கோவும் மாண்டின் வாழிநற் பெருத்தமேய்
 கொய்க நாடி முன்று கோர்க்கு செல்பாவை யுக்கதீர்
 விக்கி வண்ணல் தாயுரத் தம்பின் பிக்கசேனை யோதல்
 யோந்
 கொக்க நன்மை யருள வநதி துணையுமென்று ணத்தினார்
 (விநாயகச் சிவரூபிட்ட படலம்: 89)

அடுத்த செல்புகில் இதனைக் குறிக்கும் ஆயத் தீயும் கொய்க பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமையாகி காணலாம்.

இந்நாடில் நயி (அவை) அவர்கள் வார் என்பதை உமறு கத்தாபி (நயி) அவர்கள் விவரிக்கிறார்கள். அவர் பூசுருமயவர். ஒரு சிறித்தவரும் அல்லர். ஒரு நயவாராகவும் அல்லர். பசுதியு மல்வர், நகராவியுமல்வர், முகலீர்குமல்வர் என இவ்வுகணையும் முறையே அறபு மொழியில் இவ்வாறு குறிப்பிடும்படியாகக் கிர்யமறு இவ்வாறு கூறுகின்றது.

“இபுறாறமீய் புகாராவும் இருக்க விக்கை;
 கிழித்தவராவும் இருக்கவிக்கை. எனினும்
 இறைமல்கு குறையும் வித்தப்பட்ட கோரண
 முகலீமகலே இருத்தார். அன்றி அவர்,
 இவ்வாறுவந்து வணங்குகோர்தும்
 (குறியோதும்) இவ்வாறு (அய் குர். ஆம்: 367)

இதனைவே செஞ்சாப்புவல் கருக்கமமாக இவ்வாறு பாடி உய்வார்.

படர்புகுதி இபுறா மேல் பகிலெக நிய நன்று
 தொடர்நக ராணியன்று தயருறு முகலீக் கன்று
 நடைதரு வேர்மை பகறு நயனுமை. முகலீ மென்ற
 விடரறு மயபுக் தோதி வினாகத்த ந ின்று மன்றே.

(குறியே அதுபாறு வரான்கொண்ட படலம் : 43)

மத்தொரு செய்யுளில் திருக் குர்ஆன் ஆயத்துக்கள் நாய்கின் கருத்துக்கள் உல்லாசம் இடுக்கக் காணலாம்.

நீங்கள் என்னைத் திராணிபுய்கள்: நானும்
உங்களை நினைத்து (அருள்புரிந்து) வருவேன்...*

(அல் குர்ஆன்:2: 152)

இக்கருத்தினையே கருக்கமாக

எனை நினைத்திடும் கருக்களை நினைப்பவியாவ்...

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் ஆசிரியர்.

*அன்றி உங்கள் இறைவன் (அல்லாஹை)
நோக்கி "இதற்காக நீங்கள் (எனக்கு)
நன்றி செலுத்தினால் (நான் என்னைடைய
அருளைப் பின்பற்றும்) உங்களுக்கு அதைப்
படுத்தவேன்....."

(அல் குர்ஆன்:14:7)

இதன் கருக்கமே அதே செய்யுளில்.

... .. யான் கொடுத்த
தனைத்துத்திடி அதிக மர்க்குவன்.....

என வந்தான்எது.

*உங்கள் இறைவன் கூறுகின்றான்
நீங்கள் (உங்களுக்கு வேண்டியவைபும்
கேட்க) என்னையே அழைக்கீர்கள்
நான் உங்களுடைய பிரார்த்தனைக்குப்
பதிலளிப்பேன்*

(அல் குர்ஆன்: 40:60)

இதுவே கருக்கமாக அதே செய்யுளில்

..... அமை கருமத்
தனைவி ரத்திட மருக்குவன்

என அமைத்திருப்பதைக் காணலாம்.

* (நீங்கள் பாபத்திலிருந்து விலகி, மனம்வருத்தி
மன்னிப்பைக் கோரினால்) நிச்சயமாக அல்லாஹ்
(உங்களுடைய) பாபங்கள் மானவையும் மன்னித்து
விடுவான்....." (அல் குர்ஆன்:36:53)

இதனைக் கருக்கி அதே செய்யுளில்

.....விழைபொறு தனைமம

யினையே குத்திடப் பொறுக்குவனென்றன விலைறியே
ஏன்பு படிப்படுத்தி உள்வார்.

ஆக, இந்த நாய்க்கு சிறந்த குட்டிகள் வாக்கெடுக்கலாம் எனத் துக்கமடைந்து இம்மாதம் ஒரு செவ்வாயில் அமைத்துள்ளமை நன்கு கவனிக்கத் தக்கதொன்றாகும்.

எனது சிவனைத்திட குங்களை நினைப்பியியால் கொடுத்த
 தயிர் துதித்திடு. லிபியாக் குவனமை கருமம்
 தனைவி ரந்திட ரகுங்குள் நிறைபொது தகைமை
 யனை பெடுத்திடர் பொருக்கள நென்றா விதைவே
 (அருகாக கொண்ட படலம்:59)

அப்பகர் (கு) அவர்கள் இம்மாதம் வரலாற்றிவே
 இரண்டாவது கல்பாவாகப் பதவி வகித்தார்கள். அப்பொழுது
 பொருக்கூச்சென்ற தயது வீரர்களுக்கு அழிவுரை பகருகின்றார்கள்
 'பகைவர் பெருமையிட்டவர்களாய் இருக்கலாம். ஆனால் நீங்கள்
 வெற்றி பெற்ற காரணத்தக்காக அவர்களுடைய இம்மங்களுக்குக்
 தீ வைக்காதீர்கள்.' இதுவன்றே சேனாவாழ்வார் இம்மாத
 வருவியித்தள்ளார்.

நீங்குறை பகைவர்கள் செருக்கின் வைவிய
 வங்குறை பகைவரை ஒன்றிவெத் தீயினால்
 வேங்குறை படுத்திடர் வென்ற கொண்டதாம்
 வங்குறை தடக்கர வண்ணம் தாங்கினர்
 (படைவெருக்கிப் படலம்:85)

தவையாவந்தானத்துச் செருவேன்ற பாண்டியன்
 நெடுஞ்செழியனைப் பாடிய மாவலுடி மருதனார்,

நாடுகொட எரிபரப்பி
 ஆவங்கானத்து அஞ்சுவர இறுதிது
 அரகபட அடர் உழக்கி
 முரககொண்டு களம் வேட்ட
 அடுதிருள் உவர் புலு வெத்தே
 (மதுரைக் காஞ்சி 126-130)

எனப் பகைவர் நாட்டை எரியுட்டி அழித்த மன்னரின் வீரத்தைப்
 பாடியுள்ளமை நன்கு நோக்கற்பாலது.

மற்றொரு பாடலில் அப்பகர் (கு) அவர்கள் இட்ட
 வேறொரு கட்டளை இடம் பெற்றுள்ளது. இக்கட்டளைக்கிணங்க
 நோயாளர், முதியவர், பிணைவர், பெரியார், சிறப்பின்கள்

ஆகியோரைக் கொல்லக்கூடாது என வெற்றி வீரர்களான சமூகப் படைவீரர் கேட்கப்பட்டுள்ளனர். இக்கருத்தைக் கொண்ட பாடல் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

பீணியினர் முகிர்த்தவர் பேலத மாதிரோ
 டணியினர் சிறாரிய ரகப்ப ஓத்ததோர்
 தீணியினர் கொண்டியந் தேறுதல் கொள்ளினியர்
 கணியினர் வெறுத்தலிக் கணகம் பூண்டரீர்

(படைவெழுச்சிப்பாடல்:84)

புறநாணூற்றில் வரும் ஒரு பாடல் புறநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ள செய்யுளின் கருத்துக்களுடன் ஒத்திருத்தலைக் காணலாம்.

'ஆவும் ஆவியற் பார்ப்பன மாக்களும்
 பெண்டிரும் பீணியுடைகளும் பேணீத்
 தெம்புல வாழ்நீர்க் கருங்கடள் இதற்கும்
 எம்மம் புகழ்விடுதும் முற்றின் கோயில்' (9:1-5)

புறநானூற்றில் காணப்படும் கையெழுத்துப் பிரதியாகவும் மக்கள் பயன்படுத்தி உள்ளனர், அதற்கான கையெழுத்துப் பிரதி கொல்லம் ஆண்டு 1020 இல் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. கொல்லம் ஆண்டின் ஆரம்பம் கி. பி. 824 எனக் கூறலாம். இது ஊர்ஜி 209 வது ஆண்டாகும். எனவே இக் கையெழுத்துப் பிரதி ஆ. 4-வது ஆண்டு 1344 இல் தயாரிக்கப்பட்டதாகும். இந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்பொழுது புறநானூற்றில் ஆசிரியர் செய்க்ப்புக் காற்று நயினார் ஆவியற் புவவர் வாழ்த்துக் காண்கிறீவியே இது பிரதி செய்க்ப்புட்டுள்ளது. புறநானூற்றில் அரங்கேற்றப்பட்டு 22 ஆண்டுகளில் இதனைத் தயார் செய்துள்ளனர். இதனைத் தயாரிக்கிறவர் செல்வராசன் என்பவர் ஆவார். இவர் உபதேசிக்கப்பவரை குமார் என்றும் பவனக் காட்டிற் கொட்டைக் குப்பத்தித் தேர்த்தவர் என்றும் இக்கையெழுத்துப் பிரதியின் அடிக்குறிப்பொன்று குறிப்பிடுகிறது.

இக்கையெழுத்துப் பிரதியின் உள்ளகவெள்ளின் புறநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ள ஒவ்வொரு அடிகளும் சொல்லும் சொற்றொடரும் அறிய வடிவத்திலேயே பக்கக் குறிப்புகளாகத் தரப்பட்டுள்ளமை வேறாம். கையெழுத்துப் பிரதியின் தொடக்கத்திலும் இறுதியிலும் படல் அட்டலகளை தரப்பட்டுள்ளது. அச்சிடப்பட்டு செல்லி யிடப்பட்டுள்ள புறநானூற்றில் பிரதிகளில் அடிகளின் படலம்

காவில் உள்ளவர்களை 61 ஆகும். ஆனால் கையெழுத்துப் பிரதியில் 60 படங்களே இடம் பெற்றுள்ளன. அக்கப் பிரதி காவில் வந்தகார் போல் புரிப்படலும், வந்தகார் வகைய படலம் 222 இரண்டு படங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆனால் கையெழுத்துப் பிரதியில் இவ்விரண்டு படலங்களிலும் உள்ள செய்யுட்கள் எத்தனை வகையப்படலம் என ஒரே படலத்தில் அமைந்துள்ளன. பாறுக்கியவாக் காண்டத்தில் இரண்டாம் படலமான அழகுபவந் தணலாழ்வம் - படலத்தில் 61 பாடல் களை அக்கப்பிரதியில் தரப்பட்டுள்ளன. ஆனால் கையெழுத்துப் பிரதியில் இப்படலத்தில் 81 செய்யுட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. கையெழுத்துப் பிரதியில் 30 முதல் 40 வரை உள்ள பாடல்கள் அக்கப் பிரதியில் அமைந்த அழகுபவந் தணலாழ்வம் படலத்தில் இடம்பெறவில்லை. ஆனால் கையெழுத்துப் பிரதியில் உள்ள இப்படலத்தில் ஒருகுறிய்ப்புத் தாய்பட்டுள்ளனது. அம்முறிய்ப்புக்கணக்க இச்செய்யுட்களை அக்காக்கியவா முதற் போர்ப்பரிபடலத்தில் 47 ஆம் செய்யுளுக்கும் பின்னர் செய்ததைக் கொள்ளலாம் என உன்னது இதன்படி இப்படலங்கள் அக்காக்கியவா முதற் போர்ப்பரிபடலத்தில் 48 முதல் 67 வரை உள்ள செய்யுட்களாக அக்கப் பிரதியில் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

பயனக் காட்டுத் கொட்டை கஜப்பதிகைச் சென்ற நபதேசிப் பாவலர் முதலியார் குமாரசாறு செல்வராமன் என்பவரின் கையெழுத்துப் பிரதியில் கையெழுத்துப் பிரதியிலான தமார் செய்தவரின் குறியுள்ளும் பின்வரல் ஒரு செய்யுள் அமைந்துள்ளது. அச்செய்யுளில் ஐக்கமழியவாக் காண்டத்தில் பழிமொகு படலம் கணம் சித்திக்கியவாக் காண்டத்தில் பன்னிரண்டு படலங்களும் பாறுக்கியவாக் காண்டத்தில் ஐப்பத்திதேடி படலங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன என்பதும் இக்காண்டல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் முதலடியே 965 செய்யுட்களும் (ஒன்பாறாறாம் தராந்தைத்து) 1747 செய்யுட்களும் (ஆயிரத்தேறாறாறையெட்டொறு) 4074 செய்யுட்களும் (ஆயிரத்தாண்டத்திறையாண்டாள்) இடம் பெற்றுள்ளன என்றும் பொருத்தச் செய்யுட்களின் எண்ணிக்கை 6186 (ஆறுபேர்த் திறாற்றறையுப்பாறாறு) என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன இச் செய்யுள் வருமாறு.

பாறுபடம் பன்னொன்று பன்னிரண்டுமும்
 பாறேறு மூட்டொகை பாறு
 னென்றுபத் தைத்தாயி ரத்தெழு குறத்
 கையெட்டி - முன் சந்தாள்

கத்தெழு பானாங்கா நாயிரத்தலு
 றுரிறறுமுப் பானாலும் கொண் -
 முகம்மதியா சித்தியிபா பாராக்கியா
 காண்ட ழுன்று மாமே.

இக்கே மொத்த எண்ணிக்கையைக் குறிப்பிடும் பொழுது அமைக்
 கப்பட்டுள்ள சொல்லாட்சியைப் பார்க்கும்பொழுது இவ்வாறு
 கூறலாம். ஆறாவிரலும் அறுதூறும் அறுமுப்பாறும் (முற்றெண்
 பதம்) ஆறும் சொர்க்கே இத்தொலை பெறப்பட்டுள்ளது.
 இச்செய்யலில் குறிப்பிட்டபங்கு மூன்று காண்டங்களிலும் இடம்
 பெற்றுள்ள பாடல்களைக் கூட்டிப் பார்க்கும்பொழுது ஆறாய்த்து
 எழுதாற்று என்பத்தாறு சொய்புகள் பெறப்படுவதைக்
 காணலாம். ஆயினா (றவி) அவர்களின் கூற்றுக்கிணங்க அல்லா
 ஆஸீய இடம்பெற்றள்ள திருவாக்கியங்களின் எண்ணிக்கை
 ஆறாவிரத்த அறுமுற்றறுபத்தாறு என்பதும் சண்டு குறிப்பிடத்
 தக்கது.

தீன் விளக்கம்

இஸ்லாமிய அடிப்படையில் தமிழில் இயற்றப்பட்ட ஒன்பது வாய்ப்பியல் தோன்றிய 15 ஆண்டுகளைக் கொண்ட சூலைய கால எவ்வையுள் ஒன்பதாவதாகப் படைக்கப்பட்ட வாய்ப்பியல் தீன் விளக்கமாகும். ஒரு பதிப்பில் இக்காய்ப்பியல் தீன்விளக்கம் என்றும் சிறித்தொரு பதிப்பில் தீனெலிவிளக்கம் என்றும் பெயர் அட்டப் பட்டுள்ளது. போர் கருணாசைகல் பித்தியாக உண்ணாது இக்காய்ப்பியல் இக்காலாசல்வையுள் தோன்றியவாய்ப்பியல்களுள் தூர்வினைப் படைத்த காய்ப்பிட்டைச் செய்த அப்துல் காதிர் நெய்ளாசுப் புலவர்க்குத் தூர்வினாக்கு ஆசிரியராக அடைந்த மதுரை வீசல் கண்ணகாணற்சொப்புலவருக்கும் இக்காலத் தூறையில் ஏற்பட்ட போட்டி இக்காய்ப்பியல் தமிழ் இலக்கியம் பெருக வழிவகுத்தது எனலாம். இறுபுலவர்களும் படைத்த காய்ப்பியல்களுக்குக் கருவாக அமைந்த பொருளைப் பார்க்கும்பொழுது இவ்வண்ணம் புலவா சிந்தது.

பத்து நாட்கள் நடைபெற்ற போரின் கருணாசையே தீன் விளக்கத்தில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. ஒன்வொரு நாளும் நிகழ்ந்த போர் ஒன்வொரு படவத்தில் கருணகிப்பட்டுள்ளது. காய்ப்பியல்தில் இடம்பெறும் கடவுள் வாழ்த்து, நாட்டுப்படவம், நகரப்படவம் என்பனவற்றைத் தவிர்த்து பத்துப் படவங்களில் போர் நிகழ்ச்சியும் ஏனைய ஒன்பது படவங்களில் நிறு செய்தி களும் இடம் பெற்றுள்ளன. தலைமுறை, திருவர்க்களுள் பெற்றமை, சமர் யாத்திரை மேற்கொண்டமை, விக்கிரம பாண்டியர்க்குத் தூதனுப்பிமை, செய்யுது இபுறாவிம் வெள்ளி யுட்காந் அரகாட்சி புரித்தமை, செய்யீது இக்கால் திருவணம்

புரிந்தமை, செய்கிற இயற்கையில் ஒலியின் மாற்றம், தலைமுறை விருத்தியானமை, வேறுபடி யொருபடி சந்தத்தொற்றமை என்பன ஒன்பது படலங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வொன்பது படலங்களும் முகம் உள்ளது யா வர்க்களில் பெயர் பெற்றிக்கையில் எழுத்துவளக்கு முன்னரும் பின்னரும் ஐந்து படலங்களில் பெயர் நிழல்க்கிகள் விவரிக்கப்பட்ட பின்னரும் கடைத தொடர்பான செய்திகள் இடம்பெற்றிருப்பதைக் காணலாம். 22 படலங்களில் யொத்தம் 1715 செய்யுட்கள் திண்கிளக்கற்றில் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஏனைய காப்பியங்களில் உள்ளவையொன்று புறம்பொக்கினோடு வேறு கிணரையும் புதிதாகச் செய்ததுப் பாடப்பட்ட துதிப்பாக்களையும் கொண்டுள்ளது இக்காப்பியம். முடியித்தின் ஆண்டகையில் ஆசானைப்பற்றி வேறு சந்தக் காப்பிய ஆசிரியரும் கடவுள் வாழ்த்துப் பட வந்திய் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் வங்கணக் களஞ்சியப்புவர் முடியித்தின் ஆண்டகையில் உஸ்தானை (குணை) இவ்வாறு புசுத்தது (107) உள்ளார்.

பிரவுறு தவத்தோர் ரெஞ்சு நெதநிர மலிவெனப் பாகக்
 தரமுறு யடுதல் காது முடியித்தின் தமக்குள் தாதாய்
 வரமுறு மயசுதீதும் மஞ்சரி மண்பொற் படதல்
 விரிவெ மிருத்தி வாழ்த்திச் செந்தமிழ் பறுவை செவ்வார்.
 (கடவுள் வாழ்த்து.14)

இக்காப்பியத்தில் பெயர் காப்பியத்தின் இரண்டு வெவ்வேறு பதிப்புக்களில் வித்யாசப் பட்டு வந்துள்ளது. ஒன்று திண்கிளக்கம் என்றும் மற்றது திணைநிணக்கம் என்றும் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. முன்னிய ஆசனாதம் திண்கிளக்கம் என்றும் அறாச் சொல்லின் கருத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல் கிட்டாய் அது வேறுவிதமாகக் கருத்துக் கொடுக்கும் என்பதனானே என்னவோ இரண்டாம் பதிப்பில் அதன் பெயர் 'திணைநிணக்கம்' அல்லது 'திணைநிணக்கம்' என்றே புரானம் எனப் பெயரிடப்பட்டுருப்பதைக் காணலாம். திண்கிளக்கம் தமிழ்ச் சொல் உணவு என்றுப் பெருகளைத் தருமா தலால் இந்த நிணமை உருவாகி இருக்கலாம். திண்கிளக்கம் இவ்வாதனயே இங்கு சுட்டுகின்றது. ஆனால் இக்காப்பிய ஆசிரியர் மதுரை, மீசல், வங்கணக்களஞ்சியப் புலவர் இக்காப்பியத்தை திண்கிளக்கம் என்றே குறிப்பிட்டுள்ளார். தாய் அதன் பெயராக திண்கிளக்கம் என்பதைக் குறிப்பிட்டதாக ஒரு செய்யுளில் ஆசிரியர் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆரம்பமாய் மிருத்தகலை வளர்ச்சியை நானொன்றி
 ஞானமிகளையித் தோன்றி ஞானர்கள்
 தம்மையுத்திரி மருத்திப்பொருள் படவஞ் சேர்ந்த
 தாயுலவு காலியமாய்ச் சூற்ற வென்று
 செம்மைதர வகுத்ததனா வன்வா நாகச்
 சிறத்தவீன்படு சூழலு பாசத் தோன்ற
 வண்மைதரு தீர்வீனக்க வென்றுந் நாய
 மருதவத்தி றேவீனக்க மவுன்றிட் தேனே.

(கடவுள் வாழ்த்து:25)

இக்காப்பியம் ஞானமேற்றியப் பவ்வைச் சூழ்ப்பீடும் பொழுதும்
 அதன் பொயர் தீர்வீனக்கம் எங்கே ஆசிரியர் சூழ்ப்பீட்டுகின்றார்.

மண்புரோற் திருமொர் தீர்வீனக்கம்
 பரிவுட வரணிக வேற்றியதே

(கடவுள் வாழ்த்து 27)

ஒரு செம்புலி ஆசிரியர் தாது பொயரைக் சூழ்ப்பீட்டுகின்றார்.
 அவ்வாறு சூழ்ப்பீடும் பொழுது தாம் மிகவைச் சேர்ந்தவர் என்று
 கூறி உரிமை மறுத்துள்ளதற்குப் பகுதியில் உள்வது மீசம் என்பது.
 மதுரைமையும் கடல் வரை சூழ்ப்பீட்டுகின்றார். தாயரை மண்கள்
 சிறந்த வானிலாவும் சூழ்ப்பீட்டுவது மதுரை வரை நகரை வகுக்கித்
 துள்ளார். தமது இயற்பொயரான மூலமது இப்புகளில் வன்பதவைச்
 கூறாது ஒரு வழினைப் பெற்றிருந்த பொயரான வண்ணக் கண்டு
 சியம் எங்கே சூழ்ப்பீட்டுகின்றார். ஆசிரியர் இவ்வாறு அவைத்
 தள்ளு.

புதுவாராட் புலவராய்ம துறகு வேவரின்
 மதின புத்தி லீய்ந்து
 மதுரைநாட் தேவந்தகசெய்தி நிறுநகில்
 வுறுதிவழி வார செவ்வரை *
 செவ்வரைட் குவகரகக் காவியஞ்செய்
 தாண்டவயத் து. துருந் கடல்
 அப்பறுந் புலவராய்ப் பீசம் வண்ணக்
 களஞ்சியமா சாய்த்து தானே.

(கடவுள் வாழ்த்து:28)

இக்காப்பியத்தை சூழ்ப்பீடும் துறகு வேவரின் பொருள்த்
 துள்ளார் வரிசை இப்புகளில் வெப்பை என்பவர். அவர் செய்யுதி
 புறநிக் வெப்பையில் புதல்வர். அவரோ செய்யு இப்புகளில்

செப்பை என்பவரின் புதல்வர். அவர் பெருஞ் செல்வந்தர். அவர் கற்பகநுரைப் போன்றவர். இவ்வையென்னாது வழங்குபவர். அவர் இக்கவிதை பாட நிறைவப் போகும் சந்தரர். அதன் பயனாக அவருடைய புதல் என்ன இடய்களிலும் பரவியது. இக்கருத்துக்களையே ஆசிரியர் வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் ஒரு செய்யுளில் இவ்வாறு எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

ஆதிபதி செயலிபு நாகம் செப்பை
 யருளிமேகாச் செயலிபு நாகமீம் செப்பை
 நீதிபதி யமுதலுரை பதிமா நாத
 நேயவர பதிநிறைசெல் வத்தி கோசென்
 நோதியல்சேர் செயலிபு நாகமீம் செப்பை
 புதலியருள் வரிசையிபு நாகமீம் செப்பை
 மாநிறுவைந் தருவெனவே நிதிக லீய்த்தார்
 வைவகத்திவ் சீர்த்திவிக வளரத் தானே.

(கடவுள் வாழ்த்து:26)

நீள்வீணக்கம் ஏன்றும் இக்காப்பியத்தில் மதினநாகம் நகரப் படலத்தில் மதின நகரும் வருணிக்கப்பட்டுள்ளமையக் காணலாம்.

சீர்தரு முயலி யாலுஞ் செய்துகாத் தருவீயோ என்பு
 சீர்தரு விவாயத் தோயித் திசுஞ்செயி திபுறா நமீயூத்
 தார்தரு வளர்த்திவ் கோளார் தல்கிவாழ்ந் திசுவ தான
 சீர்தரு மதின நாட்டி வியல்வளஞ் சிவசொல் வாமே.
 என நாட்டுப் படவத்திவ் முதலாஞ் செய்புலிவ் மதின நாகம்.

ஆரண முதவு நலிப்பொரு ளினைமே
 னருளொளி தீரன்டொரு வடிவார்ப்
 பூரண தலிக செவல்க்குமோ ரரசாயிப்
 புண்ணியப் கொருளினுட் பொருளாய்
 வாரணத் தரசர் தொழுமும் மதுவாய்
 வள்ளலிசெய் கோல்புரிந் தனத்தம்
 காரணப் புதுமை வீணைக்கும்விண் மலியிந்
 கதிரீவிநி மதினமா நகரம்

என நகரப்படவத்திவ் மதின மாநகரமும் வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. மதினாளியிருந்து தமிழ் நாடு வந்து விக்ரமபாண்டியனுடன் போர் புரிந்து தமிழ் நாட்டின் ஒரு பகுதியை வென்று செயலிபு

இடிநாறுநீர் ஆவர்கள் ஆட்சி செய்த நகர் பெயர்ந்திரமாளிக்கப்
 பட்டணம் என நிள்விளக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருள்ளது. கி. பி.
 1239 இல் அரசு கட்டிக் ஏறிய மாரவாயன் கந்தரபாளையன்
 ஊழல்விட ஒரு நகரொடை பற்றிய கல்செட்டு நிரூபய்வாளிக்
 கோவிலில் கோபுரவாசுகிற் அமைந்துள்ளது. அந்தக் கல்செட்டில்
 பவுத்திரமாளிக்கப்பட்டணம் குறிப்பிற் குறிப்பிடுவது. 'திரு செயல்
 தாட்டிப் பவுத்திரமாளிக்கப்பட்டண நிற்பாள் சேனாகசாமந்தப்
 பள்ளி' என்ற இந்தப் பவுத்திரமாளிக்கப்பட்டணம் கத்திரை
 சொல்லித் இடிநாறுநீர் ஆட்சியினை நடைபெறாதத் திகழ்த்து
 இந்நகர் பத்திய குறிப்புகள் வரலாற்று நூல்களிலே பரிசு அருமை
 காக்கவே இடம் பெற்றுள்ளது. நிள்விளக்க ஆழியார் வரலாறு
 கண்கூசிப்பாளர் தமது கார்ப்பியத்தில் பவுத்திரமாளிக்கப்
 பட்டணத்தின் மதில்களையும் கொத்தலாகவளையும் மணல்கூன்று
 களையும் குறிப்பிட்டு அவரின் மாரவாயன் கந்தரபாளையன்
 நகரத்துடன் அயற்றின் மூலிகள் குடைவிக்குள எனறும் அந்தகரின்
 பெயர் பவுத்திர மாளிக்கப்பட்டணம் என்றும் ஒரு செய்யுளிக்
 இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மாந்தரகா வலக்கொலை காத்தீன்வழிவாய்
 வகுப்பகா மஇறுவ மீதுவி
 வாய்துரை வதந்தி நின்றுள தாமல்
 கதினுள சொத்தளத் திரங்கள்
 சேத்தலொண் களகக் கிளிகப்போற் புவல்கிச்
 செழுமுநிலி பவலடை சிடக்கும்
 பாத்தனும் கிளியுற் புகழக காரமம்
 பவுத்திர மாணிக்க நகரே

(திருவாக்கஞர் படலம்:13)

ஏனைய பாடல்களிக் பவுத்திர மாணிக்கப் பட்டணம் இவ்வாறு
 குறிப்பிடப்பட்டிருள்ளது.

வாடுமல்லம் பவுத்திர மாணிக்கப் பதி
 (சமர்யாத்திரைப்படலம்:158)

பவுத்திர மாணிக்கப்பட்டணத்தின் வேற் காசு வுற்ற
 தகத்துறு புள்ளைக் காவற் கப்புற நவீனோர் காநம்
 (சமர் யாத்திரைப் படலம்:160)

ஏனைய காப்பியங்களில் உள்ளன போன்று பெண்கள் பற்றிய வருணனைகளை விளக்கத்தில் இடம் பெறவில்லை. ஆனால் செய்யிது இசுஹாக்கி என்பாரின் சிறுமணத்தை வருணிக்க முற்பட்ட வண்ணக்கொஞ்சியப்புளவர் இவக்கிள மரவினைத் தழுவி பெண்கள் பற்றிய வருணனையை இடம் பெறச் செய்துள்ளார். செய்யிது இசுஹாக்கி என்பாரின் சிறுமண சாசுவாய் வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தத் சிறுமண சாசுவதத்தைக் கண்டு களிப்பதற்குப் பெண்கள் வந்திருந்தனர் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அங்ஙனம் சிறுமண ஊர்வலத்தைக் கண்டு களிக்க வந்தவர்களுள் ஏழு பருவரிசனையும் சேர்ந்த பெண்கள் இருந்தனர் என்பது இக்காய்யி வக்தித் கட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

செய்யிதுபுறாவின் ஒழிந்த அவர்களுக்கும் வீக்கிரம பரணடி வணக்கம் இடையே பத்துநாட்கள் தயிர்நாட்டடிப் போர் நடைபெற்றதுள்ளது. எனவே அப்போரைக் கருவாகக் கொண்டு தோன்றிய நீண்டகாலம் என்றும் காப்பியத்தில் பத்துநாட்கள் நடைபெற்ற போர் திகழ்ச்சிகள் வெவ்வேறாகப் பத்துபடவய்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலான போர் திகழ்ச்சிகள் இரண்டு காராரையும் சார்ந்த முக்கியமான இருவர்களுக்கிடையே ஏற்பட்டனவாய் வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. பெருந் தொகையான போர்வீரரும் பெருந்தொகையான பாணிகளும், குதிரைகள், தேய்கள் முதலியனவும் போரில் பயன்படுத்தப்பட்டன எனக் காப்பிய ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இரண்டாம் நாளி் திகழ்ந்த போரிலே பங்குபற்றிய குதிரைகளினதும், பாணிகளினதும் தேர்களினதும், காணாட்பாடலினதும் எண்ணிக்கையைப் புலவர் ஒரு செய்யுளில் குறிப்பிட்டுள்ளார். குதிரைகளின் எண்ணிக்கை மாத்திரம் ஆறு இலட்சம் எனவும் ஏனையான ஆறு போன்று இரு மடங்கு எனவும் கற்பனை நயம் தோன்ற இவ்வாய் ஒரு செய்யுளில் ஆசிரியர் பாடி உள்ளார்.

பரிசனா தீவக்களூ குழப் பன்மணி புனைந்த சோதி
விசிதரு பீரத்த தந்தி யிக்கை விரட்டி குழ
வீரணிய சிவிகைக் கட்ட மென்ஊறு நெருக்க வாச
மறுமலர்த் துன்பு குடி வந்துதல் கிணைந்து மேல்

(இரண்டாம் போர் புரி படவய:37)

இனி இவ்வாய் பங்குபற்றிய போர் எவ்வாறு திகழ்ந்தது என்பது மற்றொரு பாடலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இரு

காராரும் ஒருவர் மற்றொருக்கு இலவசத்தாளர்கள் வரப் போயிட்டனர் என்றும் அதன் காரணமாக ஒருதி ஆறாய் ஓடியது என்றும் கடுமையான போர் நீடித்தது என்றும் ஒரு செய்தியர் இவ்வாறு கூறுகின்றது

உறுமீரு வவகய் லொகீறுக்
கோந்தினை யாத வக்கையி
ஒறுவொடு பூ கிட்டார்
கிபரி யிரதம் கீரா
அறுவது சிலவாய்ச் சேசரி
வாறெழும் தங்கு மிக்கு
முறிவது யிலவாய்கி கண்ணி
மொய்யயர் செய்ப துற்றாச்.

(இரண்டாம் போர் புரி படவம்:49)

தனிப்பட்ட முறையில் இரண்டு காரணங்களும் கூர்ந்த இருவர் போர்புரித்தமை பற்றியும் ஒரு செய்தியரின் குறிப்பிட்டபாட்டுவ்வது. இருவருடைய தெற்குளும் நினைபெயர இருவரும் ஒவ்வொரு ஆயுதச் சாலை எடுத்ததுக் கடுமையான போர் புரித்தனர் என ஒரு செய்தியர் இவ்வாறு குறிப்பிட்டபட்டுள்ளது:

இருவ குறிப்பு மிறத்திட கீருவரு செகித்ததுக்
கருவி வானயிற் கைதபய பனகரத் தெடுததிம்
கொருவு போர்புரித் தவர்பொரும் போரினி லொருவர்க்
கொருவர் தாமுமீய நகித்திடா கிவன்பெற வேசரிடு

(இரண்டாம் போர் புரி படவம்:50)

படைகளை அழிக்கப்பட்டு விடும் மற்றொரு செய்தியரின் கீவரிக் கடி பட்டுள்ளது. குறிஞ்சிநாட்டினரும் வானகாரணமும் தெற்குளையும் கிண்டாபிள்ளையாக்கினர். ஆங்குக் கணக்காளோர் கொல்காப் பட்டினர். தெற்குறி அறிவது போன்று பகைவர் பத்தாயிரம் போர் மாய்க்கப்பட்டனர். பிள்ளை எவ்வொருமாய் முறையில் ஆன்று கோத்துக் கொண்டு தொடர்ந்து நடத்தினர். இச்செய்தியே ஒரு செய்தியரின் இவ்வாறு பாடப்பட்டுள்ளது.

பரிசீ யிரதம் வானாத பவதுழலக் காக கீழ்த்தி
ஆகிக் போ கரச ரோர்பத் தாயிரம் பெயரை மாய்த்து
கிரவுது மனவித் பின்று கோபெயரு பித்தா கிண்டா
கெருநுளைத் தெறித்தது நீன்று பெருஞ்சகம் வினைத்திட டாகே

(ஆறாம் போர் புரி படவம்:30)

எவ்வளவு விவரவரம்பு படைக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ அவ்வளவு தான் பட்டியல் என்பதும் இரத்தம் ஓடியது என்பதும் பின்புறம் குறிக்கப்பட்டது என்பதும் இன்னொரு செய்தியின் இவ்வாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அந்நிபுட்பு புருத்த வேலை யசைத்தவன் வாய்க்கு முன்னே விவரவிவரி குறித்தவன் சொல்லுக விற்புவித்த துதிருள் சிந்தை சிரமது துணித்து மறிந்து செனை விவரரைத் துணித்துப் பெருகுசெய் குருகு போடப் பின்புறம் குறிக்கப்பட்டார்.

(ஆறாம்பொருள் புரி படலம்:12)

தன் புதல்வன் இரந்து விட்ட செய்தியைக் கேட்ட விக்கிரம பாண்டியனின் புலம்பையைக் குறிப்பிட்டுள்ளார் வள்ளல்களாகிய புவனர். 'இப்போதுள்ள என்னை நீ ஆட்சி புரியப் போதுவதன்று என நினைக்கக் கூடியவன் நீ. அந்த அரசை எட்டு மடங்கு விசுவ பாண்டிய மார்பிலிடுவாய் என்று நினைத்தேன். அத்தகைய பெரரசை ஆட்சி செய்வாய் என உன்னைப் பூரிப்படைந்தேன். இப்போது அந்தக் கனவை நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை. எனக்குப் பின்புறம் இந்த அரசினை ஆட்சி செய்ய ஒரு வாரிக இல்லாதவனாக மாறிவிட்டேன், ஏனைய அனைக்களங்களில் நான் பின்புறப்பாக்கியவன் அருவன் என்றும் ஒரு பாவி என்றும் என்னை புளையச் செய்யப்படுகின்றன? இதற்கெல்லாம் என்னை ஆளாக்கிவிட்டு நீ மறைந்தவிட்டாயே' என விக்கிரம பாண்டியன் வாய்க்கிட்டவழியாக ஆசிரியர் ஒரு செய்தியின் இவ்வாறு படிவுகின்றார்.

என்னரசி வெண்மடங்கா வெங்குமொரு கோக்கெழுத்தி
உன்னரசு செய்வாரென் துள்ளும்பு ரீதிநு ந்தேன்.

வினாரா செய்வவொரு மிண்ணெயிலொடு பாய்விடையன்று
மன்னரிசனை தெரலும் கைக்கை எவத்துப் போயினையே

(ஏறாம்பொருள் புரி படலம்:77)

அடுத்தது தாயின் புலம்பல் பல செய்யுட்களில் இடம் பெற்றது. அவளும் மனம் உருகினவளாய் அழுது விழுந்தாள். வாய் புலம்பினாள். கண்ணீர் சொரிந்தாள். கன்யம் தான் பவன் செய்தது எனக் கறிநினாள், விதிசெய்துகூடி எனத் துன்புறிநாள். போல் மகனாள் கூட உன்னைக் காப்பாற்ற முடியவில்லையா என்று துண்டிட்டாள். அத்தோடு அவள் நின்றுவிடவில்லை,

'தென்னாட்டார் தயிர்வாட்டிக் கிடைக்கூர் புதற் போதாது
 என நீ நினைத்தாய் போதும். அதனாய்தான் நீ வெள்ளாட்டார்
 கவர்த்தத்துக்குப் போனாய் கொழும். அங்கே நீ புகுந்து தேவா?
 கள் எய்வோரும் உன்னைப் போற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணமோ?
 மேதுவயிற் உன் சிறப்புக்கான நினைநாட்ட நீ அங்கு செல்
 நாயோ? கின்னுமவையே உன் புதற் நாட்டம்பெற்று அது வளர்த்து
 வரும் பொழுது தேவ அரசன் இக்கிரன் கூட இந்தப் பாண்டி
 நாட்டு இந்திரன் எமது அரசன் எனக் கூறும் வாய்வள அளித்தா
 யோ?' இவ்வாறு தாயின் அவதான ஒரு செய்புள் திடுமெனக்
 கூறுகிறது.

தென்னாட்டார் போற்றுந் சிறப்புணக்கும் போதாமற்
 பொன்னாட்டார் சொற்றப் புகுத்தாயோ மேதுவயிற்
 கன்னாட்டாய் நாட்டிக் கருத்துவன முன்பும்துபோக்
 கன்னாட்டார செனாமர் வித்திரனும் பெற்றாயோ.

(ஏழாம் போர் புரி படவம்:87)

'நீ முதியவனாய் கிட்டாயோ? உனக்கு இப்பொழுது வயது
 இருபத்து நான்கு தானே ஆகின்றது. நீ சிவன் வயதுக்காரன்.
 இத்தகைய சிவ்வயதுக்காரன் இத்தகைய தீவினைக்கு ஆளாக
 வேண்டாமா? நீ இன்று இருந்தால், என் அருமை வாய்க்கனே,
 உன்னை மன்னவர் அணங்கும் பொருள் திருப்பார்கள். நான்
 இப்பொழுது உன்னை இழந்து தவிக்கிறேன். நீ இத்தகைய தினம்
 வயதில் உனது வீட்டுப் பரிந்த பிள்ளையும் நான் இந்த வயதே
 உவகித்துக்கொண்டேன். நானும் திறந்து போய்நிற்கக் கூடாதா?
 நான் ஒரு கோடியவளால் கிட்டேன். ஒரு பெண் பெயரால்
 கிட்டேன்' என இவ்வாறு சொன்னார். இக்கருவையே வணங்க
 கண்டுசெய்ப்புள்வர் இவ்வாறு பாடியுள்ளார்.

முன்ன முதியவனோ முப்பதுக்கோ நாடுகுறை
 சிவன் வயதிலித்த நீவினையுற் தான்வருமோ
 முன்னவர்கள் போற்றியொய் வயத்தா வுணையிழந்தே
 இவ்வமுயிர் வயத்திக்குந்த தென்னாட்டோ வீதியுண்டோ.

(ஏழாம் போர் புரி படவம்:90)

சக்தியை செய்விது திபுறாசும் ஷதீது அவர்கள் அரசு கட்டி
 சிறிவே விற்றிருக்க காட்டி ஒரு செய்புனிம் வருணிக்கப்பட்டுள்ளது.
 சக்தியை செய்விது திபுறாசும் சதிது களிப்பும் சாதாரண மலிதர்
 அழகர். அவர் முகம்மது நயி (சம்) அவர்களின் வழித்தோன்றல்

ஆவார். நான்கு வேதங்களைத் தவறாத், சுயம், இன்சீவ், புறக்
காள் சதுமறை என வகுக்கப்படுவாண்டு. அத்தகைய நான்கு
வேதங்களின் திருத்தாதர் முகம்மது (சய்) அவர்களின் மரபினை
வந்தவர் ஆவார். அவருடைய யாரினைச் சேர்ந்த ஏனையோர்
அவரைச் சந்திவர இரூப்பது இரண்டே சந்திரனைச் சூழ்வர நட்சத்
திரங்கள் இரூப்பதை மந்திரந்தது. பிரகடனங்களுக்கெவ்வாய்
அரசான சிங்கக்கைச் சூழ்ந்து புலிகள் இரூப்பது போன்று கத்தான்
அவர்களைச் சந்திவரப் போர்வீரர்கள் இருந்தனர். இத்தக் காட்
கிக்கு மத்தியிலே கத்தான் செய்யிது இரூபாணியம் வீற்றிருந்தது ஒரு
பிரதாசமான விளக்குபோல இருந்தது. பேருமையைச் உச்சியிலே
அழகான ஒரு விளக்கு போலக் காட்டி வளமுடையார். பனியினால்
மூடப்பட்ட பேருமையைச் சிவரத்தில் சூரியனின் பரவுப்பொழுது
மறை உச்சி போல் மயமரகக் காட்டி அளிக்ரும். முதிர்ந்த மூலிக்
சுதிரங்களை சந்திப் போன்மயமான உச்சியிலே இருந்து பிரகா
சிக்கும் அழகுமிக்க விளக்குபோல கத்தான் செய்யது இரூபாணியம்
ஒன்று அவர்கள் அரசு கட்டினிச் சிவந்தநார்கள். இக்காட்டி
வையே வண்ணக்களஞ்சியப்புகழை? நமது நீண்டினக்கம் என்மும்
காப்பியத்தில் இவ்வாறு உவமை நாய் தரும்ப வகுணித்தான்ளார்.

மதியினைச் சூழ நின்போள்
மரபினோ ரகுமிற்-சற்றக்
நதினொள் சேசியைச் சூழும்
புலிகளிடையே வீரர் சூழ
முதிர்கநீர் சேம்போன் மேரு
முடிமணித் தீபம் போவச்
சதமறை விறகுல் செவர்
தனிசீவ்வீற் திருத்திட் டாரே.

(அரசாட்சி படவம்:21)

உருவமாதோ எதற்கும் உவமித்தோ அவ்வாறல்லைய
வருணிக்கமுடியாது. அவனைப்பற்றிக் குழிப்பிடும் பொழுது
அவனது அழகிய திருநாமங்களைக் கூறலாம். அவனுக்கு உண்
தன்மைகள், இவ்வாத தன்மைகள் முதலான பற்றிக் குறிப்பிட
லாம். மூலமும் தயீழ்க் காப்பிய ஆசிரியர் இவ்வாறியக் கோட்
பாடுகளுக்கு முரணாக அமைவாத வகையிலே அவ்வாறானவைப்
பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அவனுடைய திருநாமங்களைக்
கூறாத சந்தர்ப்பங்களில் அவர்தன் பண்புகளே கட்டப்
பட்டுள்ளன.

அரியவன், அத்தமில்லாத, அமைத்தவன், ஆதி, இறை, இறைவன், இறைவன், இறைவன், இறைவன், உடைவான், ஏகன், திருவன் முதலிய பல சொற்களைக் கொண்டு அல்லாஹ்வைப் புகழ்த்து பாடியுள்ளார் ஆசிரியர்.

மீனாட்சி அம்மன் கோலில் மறுமையில் உள்ளது. மதுரைபில் வாழ்ந்து மதுரைக்கு அணித்தாயுள்ள மீனாட்சியத்தின் சொற்கோல் ஒக்கி அய்கேயே கல்வைய அல்லமயிபெற்றான சொய்யிபெற்றானில் ஷரீது அலர்களைப் பாட்டுடைத் தனம்வராகக் கொண்டுள்ள தாது காப்பியத்தில் வண்ணக்களஞ்சியிப்புவன் பொருத்தமான இடங்களில் மீனாட்சி அம்மனையும் சிவபெருமானையும் குறிப்பிடத் தலையிலாள். தின விளக்க காப்பியத்திலே வரும் முஸ்லிம் அல்லாத பாத்திரங்களின் வாய்பாச மீனாட்சி அம்மம் வாயும் சிவபெருமானையும் குறிப்பிட்டுள்ளார் ஆசிரியர்.

யதிலையில் அறுபத்து நான்கு திருவினையாடல்களைப் புரிந்தவர் சிவபெருமான் என்று சிவ புராணங்கள் கூறுவதால் புக்தாம் நான் பெரிய விக்கிரம பாண்டியன் யாழ்ப்பாணத்தான் என்பதை அறிந்த அவன் தன் மனைவி அழுது புலம்பினால், தாது ஆறாத நாயரை எடுத்துக் கூடுகான். அல்லாஹு அழும்பொழுது, ஆறுபொன்று மறம் வழிந்த யாவையிலை அடக்கி அதனை உரித்தது பென்று அறுபத்து நான்கு திருவினையாடல்கள் புரிந்தவர் சிவபெருமான். அதன் மூலமாகப் பாண்டிய மன்னர்களைவும் தென்மேற்கில் வாழ்பவர்களைவும் காத்தவர். அத்தனைய தெய்வம் திருந்தும் தலது களவன் காப்பாற்றும்படவிலையேயே, பல மைக்களுக்கு அப்பாவிடுத்து கடல்கடத்து வந்த துறவுக்கள் படைப்பினால் தனது களவன் கொல்வப்பட்டனா தாம் முன்னைய நிறப்பினில் புரிந்த திலையில் விவாசாகத்தான் திருக்க வெண்டும் கடல்களக் குறை அற நூடியாது என்பது தொனிலும் வலையில் இக்கருத்துக்களை அமைத்து ஆசிரியர் இவ்வாறு பாடியுள்ளார்.

அருளிகள்போத கடமொழுகும் வேண்டுகிறீர்

தாது அறுபத்து நான்கு

திருவினையாடலும்புரிந்து தென்னவரைக் காத்ததெய்வம்
யிருந்து நீரை

கருவினைவா யுதித்துநெடுநீ கடல்கடந்து துறக்கள்வந்த
கண்ணு தாவீச்
செருவினைவா யிறந்ததுமுற் சென்மமறி விவாய்புரிந்த
நீமை தானே.

(பத்தாய்போர் புரி படலம்:85)

பாற்கடனைக் கடைத்தபோது பெறப்பட்ட ஆண்கள
வீழத்தை விழங்க, உள்ளே செய்வாமல் அதனைத் தடுக்க உமா
தெவி கழுத்தை நெருக்க தொண்டைமீலே நின்றுவிட்டது அவ்
விஷயம் என்பது இந்து சமயக்கருத்து. அதன் பயனாக சிவபெரு
மான் நீலகண்டன் என்று கிறிப்புப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டார்.
வீக்கிரம பாண்டியன் சிவபெருமாவின் அருளைப் பெற்றவன்.
அந்தகைய அருளைப் பெற்றவனுடைய உயிரையும் யமன்
கவர்ந்துவிட்டானா என மன்யன் மனைவி புலம்புவதாக இச்
செய்யுள் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

ஆவநிறை கண்ட ரகுட்பெற்ற சீரானா

காலனுறன் னாவிநிலை கண்டு விடித்தானே

(ஏழாய்போர் புரி படலம்:88)

சிவபெருமானைக் குறிக்க நான் என்னும் சொல் இக்காப்பியத்
தில் இடம் பெற்றுள்ளது. இங்கே அது விக்கிரமபாண்டியன்
கூற்றாக அமைந்துள்ளது.

தரமும்போய்த் தவத்தா வின்ற சத்தி கழும்போ வீசன்
வரமும்போய்க் சேனை பின்கா வவரும் போய் மற்றோர் கூட்டத்
தரமும்போய்த் துறக்கள் மைந்த றுற்றடர் போரி செந்தன்
கரமும்போ யானி போகாக் கணலைத் திருக்கின் தேனாக்

(பத்தாய் போர் புரி படலம்:16)

அடுத்த மனைவி கூற்றாக நான் என்னும் சொல் இவ்வாறு இடம்
பெற்றுள்ளது.

சசனருள் மலிழடிபுள் கசைமுலை னாவகையே மேவு மேற்கே.

(பத்தாய் போர் புரி படலம்:83)

ஐந்தெழுத்து என்னும் சொற்றொடர் இங்கு குறிப்பிடப்
பட்டுள்ளது. பஞ்சாட்சரம் என்பதையே இங்கு ஆசிரியர்
ஐந்தெழுத்து எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். சைவசமயக் கோட்பாட்
டுக்கு இணங்க பஞ்சாட்சரம் என்பது சிவபிரானை ஆதி தெய்வ
மாகக் கொண்டதும் நமசிவாய என்னும் ஐந்து எழுத்துக்களை

லாபநாயகன மத்திரம் என்பதைக் குறித்துநின்றது. வீக்கிரம பாண்டியமன்னன் செத்தனையில் உடுத்த கழுத்தினைக் கறகந்த புலவர் அவன் கூற்றாக அதனை இவ்வாறு கூறி உள்லார்.

சொல்லுமெய் வீந்ததென் தாலுந் துறுக்கெனீட்டி யுறிய நினைவெய்
நுரைந்தெழுந்ததுத புள்ளி விமலனைத் திவானகு செய்து
சொல்லுயப் பனைநுன் னையிற் சொல்லுயிற் சொடுப்ப தாவிற்
செய்யுநந் திமை நிற்கிச் சேர்வதாம் வீர சொர்க்கம்.

(பத்தநாள் போர் புரி படலம்:32)

இங்கே போலிய வீரமரணம் எய்தியோர் சுவர்க்கம் அடைவர் என்கிற கூற்று முக்கிய இடத்தைப் பெறுவதைக் காண்கின்றோம். இவ்வாத்தியும் கூத்து எழுத்தாக்களின் முக்கியத்துவம் கூறப்பட்டுள்ளது. அது இதில்கூடும் வேறுபட்டதாகும்.

காவல் என்பது செல்வம் மீனைக் குறிக்கும். மறைவல்லு-
கண்ணாக்குக் கவிஞர் கவலை நம்பிடுவர். 'சபனெனக் கருதிய வண்
கண்' (36) என்கின்றது ஐயுறுகிறது. அடிகிய செல்வமடீன்
போன்ற கண்களை உடையவனை அங்கயற்கண்ணி என்பர்.
அங்கயற்கண்ணி என்பது மதுவழியை உண்ட செய்யின் 'எழுந்
தருளி இறக்கும்' மனாட்டி அம்மைமைக் குறிக்கும் சிறப்புப் பெய
ராகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. சம்பந்தம் தேவாரத்திலும்

அங்கயற் கண்ணி தன்னைநடு யமர்த்த வானவாய் (86:1)

என அப்பெயர் காட்டப்பட்டுள்ளது. வண்ணக்களஞ்சியப்புவளரும்
நீர் விளக்கத்தில் மனாட்டி அம்மைமைக் குறிக்க 'அங்கயற்
கண்ணி' என்கிற சென்றெழுத்துப் பயன்படுத்தி உள்ளமைமைக்
காணலாம். சிவபெருமானை அங்கயற்கண்ணி பாசல் என்பது
மறு. இம்மரணனைப் பெலிசிய வண்ணக்களஞ்சியப்புவளர்
இவ்வாறு பாடி உள்லார்.

குங்கிலைத் தலைவா சூலவா நானென்றி னீறப்பி தாலார்
அங்கயற் கண்ணி பாச னானாந்து வளியே நிக்கவ

(ஆராய்போர் புரி படலம்:20)

கயல்விழி பாசர் துறமைக் களிவொடு விநறகுளி மீய்க்கோய்
(செய்யிதிபுறாஹிவொலிசுத்துப் படலம்:21)

எனவும்.

கயற் கண்ணி தன்னை

(செய்யிதிபுறாஹிவொலிசுத்துப்படலம்:19)

எனவும் வந்துள்ளமை காண்க.

கவிதைத் திவ்யபெருமானின் முடியிலிருந்து ஊற்றெடுக்கிறது என்பது ஐதிகம். இதனாலேயே திவ்யபெருமானை 'கங்கையஞ்சடை' உடையவன் என வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. நெற்றியிலுள்ள கண்ணையும் சேர்த்து முன்று கண்கள் உடையவராகையால் திவ்யபெருமான் முக்கண்ணன் என வழங்கப்படுகிறார். இரண்டையும் சேர்த்தே வண்ணக் களஞ்சிறப்புவலர் திவ்யபெருமானை

கங்கையஞ்சடைமுகக் கண்ணன் வருணையு மில்லை மாயின்
(ஆறாம்போர் புரி படலம்:20)

என்று பாடியுள்ளார்.

காமனார் புரமே சீத்தோன் கைவிடு மாயின் பேசா
(ஆறாம்போர் புரி படலம்:21)

எனவும்,

சிவனுக்கு நோர்செய வில்லையா மில்லாவு தேசம்
(விக்கிரமபாண்டியனுக்குத் தூதனுப்பு படலம்:54)

எனவும்

..... சொக்கராணை

(இரண்டாம் போர் புரி படலம்:31)

எனவும்

சோதி வெண்பிறை சூடிய சொக்கிரே.....
(இரண்டாம் போர் புரி படலம்:114)

எனவும்

அன்றி கைக்க வன்னா நொடு வரிய ஞாமி வந்து
தொன்று சொக்கநாதர் நுணையு மற்றுப் போய்விடுமோ
(ஏழாம் போர் புரி படலம்:76)

எனவும்

தனிவிடைச் சொக்கநாதர் சன்யதி யதவிதி போந்து
காலிலொடு மீறறஞ்சி நின்று கருத்திலி லரினைத்த வெல்லாம்
இவ்விதந முடிவென்கிற என்னுள் உன்னிருத்தி -

(செய்யிதிபுறாடலில் ஐந்தாம் படலம்:12)

எனவும்

திரிபரத் தகனஞ் செய்த செஞ்சடைச் சொக்கநாதர்
ஐந்தாம் போர் புரி படலம்:4)

எனவும்,

தேவர் தேவரைச் சொக்க நாடரைத் தெரிசித்து
(செய்வீதி புறாவிமொளி வழிநடப் படலம்:61)

எனவும்

பாண்டியமொன்று புரந்த பரமவின மநிஞ் செய்து
நீண்டநற் அருளை செய்யு சீமவனே
(செய்வீதி புறாவிமொளிவழிநடலம்:14)

பலையொன்று னிறத்த முக்கட பரமவிமெல் வழகள்
மொந்தி
(ஒன்பதாம் போர் புரி படலம்:14)

எனவும்

முடிவுறு விநீரைய மாற்ற முக்கண சாறு மொமொ
(மத்தாம் போர்புரி படலம்:30)

எனவும் சிவபெருமானைய பன திடவகலிள் குறிப்பிடநூள்வாரர்.

மீளாட்சி அம்மைமையக் குறிப்பிட நூற்பட்ட வண்ணக்கொன்று
சியப்புவவர், அம்மைமைய,

பொய்யகளு முண்ணலீட்டுப் போரித் தீரித்தானோ
(ஏழாம் போர் புரி படலம்:86)

எனக் குறிப்பிடநூள்வாரர். சிவபெருமானையவும் மீளாட்சியம்மை
மையம் ஒருவர் மறிநவர் மாகம் எனப் பல இடங்களில் ஒருணித்
நூள்வாரர் ஆசிரியர்,

கயல்விழி பாசுர் தம்மைக் கண்டொரு வினறஞ்சி மீண்டோம்
(செய்வீதி புறாவிமொளிவழிநடலம்:31)

கயற்கண்ணி மீதுஞ் சொந்தர் காவதி தானிமீதம் தோன்ற
(இரண்டாம் போர் புரி படலம்:22)

கண்ணின விவசொக் கோர் கார்த்தவணலி மரத்தகாணை
(இரண்டாம் போர் புரி படலம்:28)

..... தனித்தசொக் கோர் பாசுர்
தன்வயற் கண்ணி தம்மை யகத்தினி விருத்தி யேற்றி
(முதற்போர் புரி படலம்:44)

மீன்றிரு விழியாள் பாசுர் விமவனா ஒருரு நின்பாக்
(இரண்டாம் போர் புரி படலம்:34)

என வந்துள்ளமை காண்க.

நவமணிமாலை

பதினாறு நூறு ஆண்டுகால எய்வையகக் கொண்ட தலிற்று 1223 முதல் 1236 வரையிலான (ஐ. பி. 1807 முதல் 1821 வரையிலான) காலத்தில் ஒன்பது தமிழ்க் காப்பியங்கள் இஸ்லாமிய அடிப் படையில் தோன்றியுள்ளன. அவற்றுள் கடைசிவாக்த் தோன்றிய மூன்று காப்பியங்கள் போரையப் பற்றியனவாகும். குஞ்சு மூலக் புலவரின் இறவுக்கூடப் படைப்போர் (1233/1818) செய்து அடுத்த காதல் நயினார் ஆலிப் புலவரின் புதுகுச்சார் (1236/1821) வண்ணக்கனையியப்புவரின் தீள் விளக்கம் (1246/1821) என்பன மூன்றும் போரையப் பற்றிக் கூறுவனவாகும். இக்காப்பியங்கள் தோன்றி ஏறத்தாழ மூன்று தசாப்தங்களுக்குப் பின்னரே மற்றொரு காப்பியம் தோன்றி உள்ளது. போரையப் பற்றிய காப்பியமாக அது அமைவதில்லை மாறாக வாழ்க்கை வரலாற்றினை விவரிக்கும் ஒரு காப்பியமாகவே அமைந்துள்ளது.

அதுவே நவமணிமாலை என்பது. மேலே சுட்டப்பட்ட கால எய்வையக மூன்று ஆசிரியர், முசுலீம்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலாணி (றலி) அவர்களின் வாழ்க்கையைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு, காப்பியங்கள் இயற்றி உள்ளனர். இம்மூவரும் முசுலீம்தீன் ஆண்டவர் அவர்களின் வாழ்க்கையில் வெவ்வேறு அளவகளைக் கிறப்பாகக் கொண்டு தத்தம் காப்பியங்களை இயற்றி உள்ளனர். அதே போன்று நவமணி மாலைமீது அதுள் ஆசிரியர் முசுலீம்தீன் ஆண்டவர் அவர்களின் வாழ்க்கையை வேறொரு கோணத்திலிருந்து பார்க்கும் தமது காப்பியத்துக்குக் கருப்பொருளாக அதனைக் கொண்டுள்ளார். ஏனைய மூன்று ஆசிரியர்களும் முசுலீம்தீன் ஆண்டவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு நிகழ்ச்சிகளையே பெரும்

புறும் தத்தம் காப்பியங்களினி னிவரித்துந்நானார். ஆவான் நவமணியாவை ஆழிசியரோ முடிவீத்தீந் ஆவான் வர் அவர்மணின் வறற்குணவின் நீதழ்த்த அற்புத நீதழ்ச்சிகளையே, முடிவீத்தீந் ஆண்டவர் அவர்கள் நீகழ்த்திக்காட்டிய அற்புத நீதழ்ச்சிகளையே தமது காப்பியத்துக்களைய அருளிபரளுவாகக் கொண்டுகினார். இம் காப்பியத்தின் பெயர் நவமணிமாலை என்சென்ற முடிவீத்தீந் புராணம் என்பேற ஆசிரியர் குறிப்பிட்டிருக்காரார். கெனது முடிவீத்தீந் அப்துல்காதிது சாசிபு ஆவான் னகயின் இயற்கையுஞ் செயற்கையு மானிய சரிதங்களில் சிவமற்றை எடுத்துக் கூற முற்படுவதாக ஆசிரியர் குறிப்பிட்டிருக்கார். முடிவீத்தீந் அப்துல் காதிது செயலான் (ரை) அவர்கள் வார்த்தைக முழுமையும் தாம் பரட முறிபடல்களை என்றும் அவரின் ஆசிரிய அற்புகற்கணாகச் சேர்ந்த காட்டிய அப்பெயிவாசின் வாழ்க்கையிற்றது சிவமற்றையே இவ்ரு தாப்போவதாகவும் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டிருக்கார்.

நவமணியாவை என்றும் முடிவீத்தீந் புராணத்தை இயற்றி யவர் ஐதுறாக நயினார்ப் புலவர் ஆவார். அவர் பாவனைவழிச் சீத்தலாவன். காலன்சூழலிருப்பாள் சேர்த்தவர். ஆசிரியர் தாம் காவல் குடியிருப்பாள் சேர்த்தவர் என்பதை ஒரு செய்யலில் இறுதி அடியில்

கோதீவாது வளர்காவல் குடியாத்தடங்க வகாசிரித்தே
(கடவுள் வாழ்த்தாய் பா. 10:16)

எனக் குறிப்பிட்டிருக்கார்.

அவர் தந்தை மகாவித்துவான் மீரா நயினார்ப் புலவராயர் புலவர். அவர்தம் தந்தை பாபா நயினார்ப்புலவர். அவரின் தந்தை சிறாஜாத்தீந் புலவர். அவர்தம் தந்தை சேரா முதலியார்ப் புலவர். அவர்கள் அனைவரும் காவல் குடியிருப்பில் வாழ்ந்த தோராவர். தம் மூதாதையர்கள் முதலில் வகுமையின் வாழ்க்கையினொன்றும் யினார் சேரை என்று வழங்கிய பூசேசுவரப் பட்டினத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் என்றும் அம்மூதாதையரின் பெயர்கள் இன்ன இன்ன என்றும் ஒரு செய்யலில் இவ்வாறு ஆசிரியர் குறிப்பிட்டிருக்கார்.

சேரா வகுமைய நகரத்தி லினல்செ வரயிச்சே ராமுதல் யாராய் புலவர் பேராசிரி சத்தின் பாபா நயினாராய்

பெரா குதவு செவ்விர்தம் பெறார் மூதாடைபின் பெயர்
கொண்
பீரா நயினார் மரைக்காயர் மெய்மைத் தவத்தால்

வகுதொன்றில்

(கடவுள் வாழ்த்துப் படலம்:47)

மற்றொரு செய்புலிக் தன்னைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார் ஆசிரியர். எழுத்தியலோ, சொல்லியலோ, பொருளியலோ, அணி யியலோ, தெரியாது என்றும் ஏதோ கவிதை எழுத முற்பட்டார் என்றும் இவ்வாறு ஒரு செய்புலிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பழுத்து மறநக் கவித்தொழுதும்
பண்டின் பழுவந் செழுங்கனிகை
வழுதும் புலவர் பற்றிச்செய்தல்
வகைநூல் முறைமை யறிவாரும்
எழுத்தி லீயன்சொல் லியல்பொருளி
னியலோ புலவாடு னியலல்லியின்
அழுத்து மியல்பு மறியாதார்
ஐது தூத நயினாரே

(கடவுள் வாழ்த்து:48)

தமது நூலுக்கு நவமணிமாலை எனப் பெயரிடப்பட்டமை பற்றி ஒரு செய்புலிக் இவ்வாறு கட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

நவமணி புனித ஞான நிருமணி வரிசை மேவுத்
தவமணி செளதம் எழுதம் தந்தக்கீர் முடியித் தீவ்றத்
துவமணி கரிசை யான தோற்றமே கொண்ட மாண்டின்
நவமணி மாலை வெண்க நற்பெயர் கொறியின் இட்டே.

(கடவுள் வாழ்த்துப் படலம்:49)

நவமணி மாலை என்னும் சொற்கொடரை நவ + மணி + மாலை என்று பிரிக்கலாம். நவம் என்னும் சொல்லுக்குப் பல பொருள் உண்டு. நவமணி என்று சொல்லும்பொழுது கோமேதகம், நீலம், பலலம், மரசுதம், மாணிக்கம், முத்து, புதுடராகம், வைடுரியம், வசீரம் என்னும் ஒன்பது வகையான மணிகளை-அரதலங்களைக் குறிக்கிறது. ஒன்பது மணிகளைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட மாலை என நவமணிமாலை பொருள் படும். ஒன்பது மணிகள் கொக்கப்பட்டது போன்று விளங்கும் மாலை எனப் பொருள் கொண்டு நவமணிமாலை எனலாம். ஆனால் இங்கே ஆசிரியர்

நலம் எனக் கருதியது புதுமை என்பதேயன்றும், ஆழர்வயாக நிகழ்த்தியபொழுது ஒரு செயலையே புதுமையான செயல் என்பர். ஆழர்வயான அச்செயல் அதேசெயலானதாயிருக்கும். அக்கால வரையறு புதுமையான செயல் இயற்கையையக் கடந்ததாகவும் அரையும். இயற்கையானச் செயல் முடியாத ஒரு செயலையச் செயல் காட்டுவதைப் புதுமையான செயல் என்ப. அது காரணச் செயலாக அமைந்து விடுகின்றது. இந்நிலை முடிந்ததீர் ஆண்டவர் அவர்கள் நிகழ்த்திக் காட்டிய ஆழர்வயான, அதிராமான, புதுமை யான, நவமான செயல்களை மணிப்பால் தொடுத்த இயற்றப் பட்டதே நளமணிமாலை எனக் கருதல் பொருத்தமுடைய நறாம். இந்த நளமணிமாலைவழியே நவ என்னும் சொல் உறந்தாழ அறுபது தடவை பயன்படுத்தியிரு உள்ளமை காணலாம். அறிபுகம், புதுமை என்பதைக் குறிக்கவே பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் நவ என்பது பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

நாகரால் கௌதவ் லகுல நவபுகழ் சரிசுகையாசே

(கடவுள் வாழ்த்து:50)

என கருதும் செயல்களில் புதுமையான, அற்புதமான என்பதைக் குறிக்கவே நவ என்பது பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

காப்பிய அமைப்பினைப் பார்த்தும் பெருமையும் நளமணி மாலை என்னும் காப்பியத்தின் பெயரில் அமைந்துள்ள நவ என்னும் சொல் அற்புத திண்சொல்லாம் புதுமைகளைச் சுட்டுவதாகவே அமைந்துள்ளது. நளமணிமாலை என்னும் காப்பியத்திலே 23.5 கொடுபுகள் 33 படலங்களிலே அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு படத்திலும் உள்ள புகள் முடிந்ததின் ஆண்டவர் அவர்களின் அற்புத சாதனையை விவரிப்பதாகவே அமைந்துள்ளது. கடவுள் வாழ்த்து, நாட்டுப்படலை, நகரப்படலம், ஐந்தாவது படலமான முடிபுகள் அறுதாய்பா லம் என்னும் இத்தொகுதியே முடிந்ததின் வாழ்த்தை வரையறுத்துக் கொடுப்புகளையாய் அமைந்துள்ளன. இயற்கை நிகழ்ச்சிகளாலி அமைந்துள்ளன. நான்காவது படலக் முக்குலையே படலம், இப்படலத்திலும் புதுமைகளை யெகப்படுகின்றன. முடிந்ததின் ஆண்டவர் அவர்கள் உலகிலே பிறக்க முன்னர் எய்கே இடுந்தார்கள் என்படி இடுந்தார்கள் என்பது பற்றிய விளக்கம் முக்குலையே படலத்தில் விவிராகத் தரப் பட்டுள்ளது. சொற்களையே இப்படலத்திலும் ஓரளவு படலம் கண்டும் இடம் பெற்றுள்ளது. ஒன்றாவது படலப் உட்படலங்களும்

முப்பத்தொரு படவர்களிலும் முகியீத்தின் ஆண்டவர்கள் செய்து காட்டிய இவர்களை இறந்த அற்புத நிகழ்ச்சிகளே வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. நவமணிவை என்று அழைக்கக் கூடிய சம்பவங்கள் விதந்தோதப்பட்டுள்ளன.

முகியீத்தின் ஆண்டவர் அவர்களின் வாழ்க்கையைக் கருப் பொருளாகக் கொண்ட ஊழைய காப்பிய ஆசிரியர்கள், வாழ்க்கை வரலாற்றை அடிபொட்டியே தமது செய்யுட்களை யாத்துள்ளனர். ஆனால் ஐதுறாஸ் நயீனார்ப்புலவரின் நவமணிமாவை என்னும் முகியீத்தின் புராணத்தில் முகியீத்தின் ஆண்டவரின் வாழ்க்கையில் அவர்கள் புரிந்து காட்டிய புதுமைகள் முக்கியமான ஓர் இடத்தைப் பெறுகின்றன. நவமணிமாவலின் கடைசிப் படவமாக அமைந்திருப்பது ஐதுறியறிவி வந்த படவம் என்பதாகும். இப்படவத்தில் கூட ஆசிரியர் ஒரு புது உத்தியைக் கையாண்டுள்ளார். முகியீத்தின் ஆண்டவர் அவர்களின் ஐந்து பயணத்தை ஐதுறாக நயீனார்ப்புலவர் தேரடியாக வருணிக்கவில்லை. முகியீத்தின் ஆண்டவர் அவர்களின் மூத்த புதல்வரின் கூற்றாக முகியீத்தின் ஆண்டவரின் ஐந்து பயணம் நவமணிமாவையில் வருணிக்கப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். முகியீத்தின் ஆண்டவர் அவர்கள் எவ்வாறு ஐந்து கடமைகளை நிறைவேற்றினார் என்பதை அவர் களுடைய மூத்த புதல்வர் கூறக் கேட்டவர்போல ஐதுறாக நயீனார்ப்புலவர் வருணித்துள்ளார். இங்கும் புதுமை இருப்பதைக் காணலாம். இதுவும் இந்நூல் நவமணிமாவை எனப் பெயர் பெற்றதற்கு ஒரு காரணம் ஆக இருந்திருக்கலாம். இதனைப் பதில் விற்ற அச்சியற்றிய மருது முகம்மதுப் புலவர் தமது அச்சிட்ட வரலாறு பற்றிய அகவற்பாவில்

நவமணி கெளது நாயவர் சரிதை
நவமணி யதனால் நவமணி யானை
எனப் பெய ரீயற்றி

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமையும் புதுமையாகும். அரிபுத நிகழ்ச்சிகள் முதன்மையாக இக்காப்பியத்தில் வருணிக்கப்பட்டுள்ளமையால் இக்காப்பியம் நவமணிமாவை எனப் பொருத்தமாகப் பெயர் இடப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

நவமணிமாவை என்னும் முகியீத்தின் புராணத்தைப் பாடுவதற்கு ஆசிரியருக்குப் பொருளுதவி புரிந்தவர் இவ்வாயிப்புரத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆனால், இன்று இந்த இஸ்லாமியபுரம்

ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிற இடத்தில் இங்மைய, ஜவகேசுரபாட்டணத்திக்குத் தென்பக்கமாக இஸ்லாமியர்கள் ஒரு மாவத்தில் (1855 காலத்தில்) வித்தூறு விளங்கி இருக்கவேண்டும். ஏனெனில் அம்மாவது இஸ்லாமியரத்தில் கொடைநாயகர் வாழ்ந்த காலத்திலேதான் ஐதழான நரிணாம்புரையர் அகரீடமிருந்து பொருளுதவி பெற்றுள்ளார். இப்பொழுது இஸ்லாமியர் இங்மைய, இஸ்லாமியரத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் யிங்காலத்தில் அறிவிருந்து சென்று ஜவகேசுர பாட்டணத்தின் குடியிலே இருக்கவேண்டும். ஏனெனில் அங்குள்ள முதியோர் சுற்றுப்படி இஸ்லாமியரத்தில் இருந்து வந்து குவகேசுர பாட்டணத்தில் பார் குடியிலே உள்ளனர். இன்றும் அத்தகையோர் தம்மைய இஸ்லாமியரத்தவர்கள் என அழிகுறையுசெய்யும் முகமாகத் தம் பெயருக்கு முன்னால் முன்னடைமாக 'இ' என்றும் அழுகிறவர் பண்படுத்திவிட்டனர். 'இ' இஸ்லாமியர் என்று கூறிக்கொள்வதில் பெருமை அடைகின்றனர். உடவுள் வாழ்த்துப் பாடலில் மாதிரி மரம் மூன்று செடியுடனும் கொடைநாயகர் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்தபடியும் இரண்டு பாடல்களில் கொடைநாயகர் இங்மைய வாழ்ந்தார் செய்தவர் என்பதும் உடவுள் வாழ்த்துப் பாடலில் உள்ளது என்பதும் கொடைநாயகரின் பெயர் செய்து முகம்மது என்பதும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. கொடை நாயகர் உதவி புரிந்த பாக்வினை இங்மைய வாழ்வுள்ளார்.

கவியின் பன்னா லின்ன காரணை வாழ்ந்ததென்கெடுவான்
 இவர்கொள அழிந்தறி கிண்டி னீயுத்தினன் விசியறி றுத்தினன்
 மாதவாந் துதவி னான்கிற் வளங்க ளரம்புரத்தினர்
 தாதவா மகிமைய மன்ன கொளரிய சிறிது னாவயன்
 உத்தம வுறறு கந்தா புதலிய கொடுவ னீந
 மத்தியின் குகியிற் தின்பொற் பதகலித் தவணை மறாது
 வைத்தின லின்ப செய்து முகம்மது விதறநக ளரவாநி
 புத்திர சம்பந்த தோகைப் புலுயிவ வளர தானும்

(உடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்கள்:42)

இந்த பாடல் குவகேசுரபாட்டணத்தில் ஆரங்கொற்றப்பட்ட தென்றும் அப்பொழுது இங்கொடைநாயகர் வரிசைகள் பலவற்றைச் செய்து பொருளுதவி புரிந்தார் என்பதும் ஒரு செய்தியாக இங்மைய குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

இ-16

திருமனி சேரை வாழ்த்தி தீனவர் மன்றி னீய்வா
 திருமுடி வீத்தின் ஆகம் சுழநல் வரிசை செய்த
 யருமனி வாசன் செய்கு முகம்மதுநீ சொல்வர் நற்கீர்
 தருமகு மக்களி கோநீரந் தழைத்தீசைற யருளாகி வாழி

(கடவுள் வாழ்த்துப் படலம்:51)

தமது கொடைநாயகர் இஸ்லாம்முறம் என்னும் ஊரைச் சார்ந்தவர் என்றும் அவர்தம் தந்தையார் பெயர் உமறுகந்தரப் புலவர் என்றும் மேலும் பல செய்யுட்களில் ஆசிரியர் குறிப்பிட் இன்னார்.

பெண்ணைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது துறையாக நயினார்ப் புலவர். அவள் உத்தமீ. பிசுந்த பேற்றினைப் பெற்றவள். வரம் பெற்றவள். குணமே குடிக்கொண்டவள். குளிர்ந்த உள்ளம்படைத்தவள். தவறுகள் எல்லாவற்றையும் கடித்தவள். யசில் போன்ற சாயவை உடைவவள். சிலி போன்ற மொழிபுடைவாள். ஆன்மை போன்ற நடைவை உடைவாள். உயர்ந்த பத்தினியிப் பெண் அவள். இம்மாம் அப்பெண்களின் சிறப்பியல்புகளைப் பாடியுள்ளார் ஆசிரியர்.

பெற்ற நாயகி யானவாடி தமிழ்கு பேறுறும் வரமது
 குற்ற மாவன யாவையும் கடிதருள் குளிர்ந்தசற் குணமேதை
 உந்த மரமயில் சிலிமொழி அனநடை யுயர்ந்தபித்

நிலிமடயாள்

பற்றி னாரணந் தேர்த்துநற் நவம்புரி பாவையர்க்

சராரணோர்

(பிண்காள் கவிழ்த் தெழுப்பித்த படலம்:16)

சாப்பிய மரணப் பேணுமுடமாகப் பெண்களை வருணிக்கும் பொழுதுகேசாதிபாதமாகப் பெண்ணை இரண்டதடவைகள் குறிப்பிட்டுள்ளார் ஆசிரியர் தமது நவமணிமாலை என்றும் முன்பித்தீசை புராணத்திற், கேசாதிபாதமாக என்ன உறுப்புக்களையும் முதல் தடவையாக ஐந்து செய்யுட்களிலும் இரண்டாம் தடவையாக பதினொட்டுப் பாடல்களிலும் வருணித்துள்ளார்.

முதல்தீ தடவையாக முன்முறைய் படவத்திற் 232 முதல் 236 வரை உள்ள செய்யுட்களில் கேசாதிபாத வருணனைகளைச் சற்றுக்கமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இரண்டாவது தடவையாகக் கேசாதிபாத வருணனைகளை உப்பெழும்பும் படவத்திற் 64 முதல் 81

வரை உள்ள செய்யுட்களில் இடம் பெறச் செய்துகொண்ட ஆசிரியர், இரண்டு பெண்களின் பல உலம்புதல் வருணிக்கப்பட்டிருக்கதைக் காணலாம்.

பெரும்பாலும் மயமான காப்பியங்களில் நிறுபண ஊர்வயல் வருணிக்கப்படும்பொழுது அத்தகைய நிறுபண ஊர்வயல்களைக் கண்டு காண்பர் பெண்கள் தீரளவ வந்தனர் என ஆசிரியர் விவரிப்பர். அத்தகைய பெண்கள் கட்டத்தீரே ஏழு பருவம் கணையும் சார்ந்த பெண்கள் கட்ட தீர்தலை என அப்புவயர் வருணிப்பர். நவமணிமாலை எல்லாம் காப்பியத்திலும் இவ்வாறிய அடிப்படையில் தோன்றிய எணைய தமிழ்ச் காப்பியங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன போன்று ஏழு பருவங்களையும் சேர்ந்த பெண்கள் நிறுபண ஊர்வயல்களைக் காண வந்திருந்தனர். பக்கிழ வேட்டல் படவந்திய் தோடாந்து எனும் ஏழு சொற்புட்களில் ஏழு பருவத்தையும் சார்ந்த பெண்கள் வருணிக்கப்பட்டிருக்காமலேயே காணலாம். பெண்கள் (109), பெண்கள் (110), யானை (111) மடந்தை (112), அலை (113), தென்கை (114) போன்றபெண் (115) என ஏழு பருவம் பெண்களும் விவரிக்கப் பட்டுள்ளனவாகக் காணலாம். இப்படி அத்தமிழ் நவமணிமாலை முதலியவையற்றதையும் மணங்களை என்றும் நீக்காது நடத்தப்பட்ட முறையமைவினையும் ஐதழ்நாக நயினாசர் புலவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பெண்களுக்கு இருக்கவேண்டிய குணங்களைப் பற்றியும் ஒரு செய்யுள் குறிப்பிட்டுரை. கற்புடன் கூடிய தாக்கு தன்மைகளி ஒரு பெண்ணிடம் இருக்கவேண்டும் என ஐதழ்நாக நயினாசர் புலவர் நவமணிமாலைகளில் உள்ள ஒரு செய்யுளில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இங்கே நான்கு தன்மைகள் எப்படினதக் 'தன்மை கற்புமொடு' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் ஆசிரியர். 'தன்மைகொ' எதனால் குறிக்கின்றது? பெண்களுக்கு கணமந்திரங்களைவைய நயினாசர் புலவர் தான்த, அக்கம், தானம், மடம், பரிமப்பு கரியல் சுந்தான்து தன்மைகளு டாகும். இவற்றையெ 'பொறித்தொ கற்பு தன்மைகடெனொடு' எனக்கவட்டி உய்ளார். 'தன்மைகளு' என்றும் சொத்ததொடர் இடம் பெற்றுள்ள நவமணிமாலை செய்யுள் இவ்வாறு ஆரமந்துள்ளது.

நவமணிமால் கையது நற்பண தென்மை
 புண்ணமற செய்திக் பொறித்தொ கற்பு
 தன்மைகளு மொறிதொ கற்குணநற் செய்கை
 வென்மைமு செய்குடி குக்குமொடு யினாசர்.

(பக்கிழ வே. 1 க பெறு படலம்:4)

ஒரு முஸ்லிம் இறந்த பின்னர் அவன் நல்லடக்கம் செய்யப் பட்டதைத் தொடர்ந்து புதைகுழி என்னும் சுபுரணைக்குள் நிகலும் சம்பவர்கள் குழிப்பிடப்பட்டார்கள். அவற்றிற்காடு தொடர் புடைவறு தக்கின் என்பது ஒரு முஸ்லிம் சுபுரணைக்குள் வைக்கப் பட்ட பின்னர் அமரர் வந்த அவனிடம் உவகிவி இருக்கும்பொழுது செய்த நன்மை நிலைகளை எழுதுமாடி கேட்பார். அவன் தன்விடம் எழுதக் கூடாதாயினா எழுதுகோமே எனையே இன்னை என்பானாம். அப்பொழுது அவனைப் போற்றியுள்ள கவம் என்னும் சொல்லைச் சிலையை கிழத்தாக என்னும் கூடாதாயினாயும், சப்பாய்த்து விரல் என்னும் கலிமா விரல் என்றும் வழங்கப்படும் சுட்டுவீரணை கவம் என்னும் எழுதிக்கொள்கவும், வாயில் உள்ள நீரை மையமாக்கவும் கொண்டு உவகிவி செய்த நன்மை நிலைகளை எழுதச் சொல்வர் அமரர். இக்கணமே ஒரு சொல்லில் ஐதுறுக நடுவார்ப் புறவர் இவ்வாய் அமைத்துப் பாடி கூன்னார்.

சுட்டு எகிறுத் தாசேனத் துணிகபன் சீவை
மாட்டெட்டுத்துண்கப் பாபத்து விரல்கள் மாக்கித்
தோட்டுள் வாயினர் மையென்றாக் கொழுதெய்ச் சொல்லிக்
காட்டிக் கேட்டிடும் வளர்த்தவர் போன்ற சுபுரல்.

(ஆடு மேய்த்தவர் படலம் : 8)

இது முடிந்ததும் மூல்கர் நக்கீலு என்னும் இரண்டு அமரர் கேள்விகள் ஒன்றொன்றாய்க் கேட்பார். இக்கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்க இறந்தவரைத் தமரர் செய்யும் பாவல்கில் ஓகப்படுவது தக்கின் என்பாரும். அந்த அமரர் இருவரும் கேட்டும் முக்கியமான கேள்விகள் ஆறினைய பிரதானமாகக் கொண்டது இத்தக்கின். உனது இறைவன் யார்? உனது நதி யார்? உனது மார்க்கம் எது? உனக்குத் தொழுநீசெய்யும் சிபுவாவான அளரத்திருப்புகேது? உன்னை வழிநடத்தும் இமாமாக இருப்பது எது? உனது சமீகாதர் யார்? இக்கேள்விகளைக் கேட்பார் அமரர். இக்கணமே சுருக்க மாக ஆகியர் இவ்வாய் குழிப்பிட்கேன்னார்.

உனது நாயக வந்திரெறி சிபுவத்தி மாமக்

தினிதி வாலுடம் பிறப்பினர் சொகெவெகக் கேட்பார்

(ஆடு மேய்த்தவர் படலம் : 17)

அவ்வகம் கேள்வி கேட்கப்படும் பொழுது அளிக்க வேண்டிய பதில் கணையும் தக்கின் கொண்டுள்ளது. எனது இறைவன் அல்லாஹ். எனது நதி முகாமிது (சல்). எனது மார்க்கம் திருவி இசுவாம்.

எனது தொழுத்தினையான் விபவாய் புலித கறபா, எனக்கு வழி
காட்டியான் இமாம் அலி ஓர் ஆள், எனது கோதரி நல்ல குறைத்
தவர்களுரை முன்மிகின். இவ்வாறு உறுவெண்டுள் என்னைநயே
ஒரு செய்புலில் ஆசிரியர் இவ்வாறு அமைத்துப் பாரி உள்வாசி.

கோட்டுள் காண்கிற நாயக மேயல்பா கெடறீர்த்
தாட்டுகா நுநர் முவர்கற தனை காக்காண்
ஆட்டுகா நுநரி) காக்கு பாவிமாடு குறுஆள்
கோட் கொளவுடற் பிற்புடம முசுலிமாந் கருணர்

(ஆதி மேல்கத படலம் : 18)

"படைப்புழியா படை தீழ்" என ஆரம்பிக்கும் புறநானூற்றுக்
கொம்புளின் கருத்துக்களை ஞாபகப்படுத்துதல் பல செய்யுட்கள்
நவமணிமாலைமீது இடம் பெற்றுள்ளன. சங்கீரம், அந்தம்,
கொல்வரும், அழிவின தெனியும், நல்ல பாக்கிவாக்களும் என்பன
அனைத்தும் இறந்தும் உவமத்தினே ஒரு மகளைப் பெறுவீயலை
மேலின் நித்தனைப் பெறுகளைப் பெற்றும் அலந்நாள் எவ்வித
பயனும் இன்னை என்பதையே ஆசிரியர் ஒரு செய்புலில் இவ்வாறு
குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கல்புண் கெட்களிளும் கவினும் கெட்களிளும்
கொல்வரும் கெட்களிளும் தெருணும் கெட்களிளும்
நல்லர முண்டபல ரெனியு நாலியத்
இவ்வரு மானிய நீருக்கு கில்லராம்

(ஒளிபுறரை அவதாரப் படலம்:21)

இந்த கருத்துக்கள் சூன்சொரு வகையில் இவ்வாறு உறுப்
பட்டுள்ளன. என்பாறு இறந்தும் எளிதப் பயனும் இன்னை,
பயனல்ல வேண்டினால் இவ்வாறான சாத்திர இறந்தும்
கொண்டும், செய்புள் இது.

திருவின ரேணும் சேவன் திறந்தா ரேணும் யார்க்கு
மருவின ரேணும் வீர மாணியை ரேணும் பாராள்
பெருவின நுண்டா ரேணும் பிரபல சிலை ரேணும்
ஐருவனைச் சாத்திரை அர்த்தா சாசொரு பேறுள் கொள்ளார்.

(வின்கான் கவிநித்தெழும்பித்த படலம் : 78)

மற்றொரு மீதாரையும் இக்கருத்துக்கள் நவமணிமாலைமீது இவ்
வாறு இடம் பெற்றுள்ளன.

மதிநல னுடையோ ரெனினுநல் ஸைனோர்
 வரநல னுடையவ ரெனினுந்
 துதிநல னுடையோ ரெனினுந்கைப் பொருனோர்
 சகநல னுடையவ ரெனினுந்
 பதிநல னுடையோர் செய்கையார் சுவத்தார்த்
 பண்டினா னுயர்நல ரெனினுந்
 கதிநல னுடையோ ரெனினுநல் கனிவார்
 காலினி விஞ்ஞா ிலி ளாதார்.

(புத்திர தானப் படலம் : 12)

இதே பாணியில் மற்றொரு செய்யுள் இவ்வாறு அமைந்திருப் பதைக் காணலாம்.

அறவின ரேனுந் கவி விநிவின ரேனு நல்வோர்ப்
 பழவின ரேனு மிக்காரம் பாக்வின ரேனு நல்வோ
 ரொழுகற மிகை கீர்த்தி புரமுன குரவ ரேனுந்
 குழகுந் மகவி வார்ப்புக் குடிப்பிறத் ததிற்பே தென்னாம்.

(புத்திர தானப் படலம் : 44)

புத்தல்கள்களைப் பெற்றவர்கள் எவ்வாறு பெற்றவர் என்பதை மற்றொரு செய்யுளில் இவ்வாறு அமைத்தல் பரம உன்னார் ஆசிரியர்.

என்மையர் புலிமே லெவர்களுந் புலுந் தேந்
 நினைவின ராதனு மிறந்தினார்
 உன்மையின் பரமேயம் பதவிபெற் றிடனு
 மொன்றாய் பெவர்க்கிவல் குதனுந்
 தன்மையா பிணத்தா ரென்னினுந் ளையார்
 தருவிச சங்கரா குதனுந்
 நினைமாரி னறிவொ டுவிவநற் குணஞ்சோர்
 செய்வாரைப் பெற்றவா? பெறுவார்.

(புத்திர தானப் படலம் : 13)

பல்வேறு கார்பிய ஆசிரியரும் தத்தம் கார்பியங்களில் ஓசா நயம் அமைபும் செய்யுட்களை உள்ளடக்குவதற்கு வெவ்வேறான உத்திகளைக் கையாள்ளார். ஒரே உச்சரிப்பைக் கொண்ட பல்வேறு சொற்களை ஒரே செய்யுளில் பயன்படுத்தி ஓசைநயத்தைப் பெறுவது அத்தகைய உத்திகளுள் ஒன்றாகும். நவமாலிபாளை ஆசிரியர் ஐதுறாக நவனார்ப்புவவர், உவ்வா, நவ்வார், நிவ்வாது, செவ்வ, விவ்வார், புவ்வார், வவ்வார் எவ்வாம் எவ்வுந் சொற்களைப் பயன்படுத்தி ஒரு செய்யுளில் இவ்வாறு ஓசைநயத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

ஐதி வழுதினொளி புய்வா அத்தம மதுரச தய்வார்
 சொதி இடத்தற நிவ்வா துற்றது கலிக்கொடு செவ்வாய்
 பாதி லுரீக்கணின் விவ்வா பக்கவறையீர் பரி புய்வா
 மாரீ பதிக்கதர் வவ்வா ராநடை, புற்றவ ரெய்வார்.

(காரீபா தெரிவணைப் படலம் : 18)

இநீத பாலியிற் அலாநீத மந்தொடு செய்புள் வருமாறு:

வாழ்வார் மற்றவ ரெவ்வா மாக இவளிக்கிடை பெவ்வா
 ராக நலிந்துவாய் விவ்வா தாரிக தங்கென விவ்வா
 நிகை பாலியின் வவ்வா வேறு மூலிடம் கவ்வா
 மாக நடந்துகை விவ்வா பாடினும் செய்புறு பாடாம்.

(காரீபா தெரிவணை பெற்ற படலம் : 20)

வவ்வாவுத்தகைகளை விருதியாகப் பயன்படுத்தி ஓளாவார்
 பெறுவர் ஆகியிற், அத்தகைகா வவ்வாவுத்துக்களுக்கும் தகை
 எழுத்தைக் கவிதவாக உபயோகித்தும் ஓசைநயநிகைப் பெறுவ
 தவ்வி, அந்நகையை ஒரு செய்புள் அருமாறு.

முத்தலை புயற்றினி கத்திவீவது முத்திவாரிகளையம் திடுகெடுக்
 துத்தமத் தொடுத வித்ததக் கதைசெய் வித்தியப் பிளமு

காயதை
 வந்தவந் துமொளிரத் தத்திற் தெரீய விக்கையிற் றடவு
)சோதியார்
 கத்தபொற் பிரி தப்பொருப் வவ்விகக் சொர்க்க மொத்த
 தென வவ்வமயே.

(அலாநீதனைதளையனாப் படலம் : 6)

முடியாடம் என்பது வாய்ப்பாடம். மாணம் பன்னூதகி
 அவ்வது வாய்ப்பாடஞ் செய்தல் முடியாடம் என வழங்கப்படும்.
 ஐதுநாக நயினார்ப் புவவரும் வாய்ப்பாடம் செய்தல் என்னும்
 கருக்கில் முடியாடம் செய்து என இவ்வாறு உபயோகித்துள்ளார்.

ஒடுவொழக பாடமுஞ் சொறுளக் துவத்த

(நிருவாய்மைப் படலம் : 26)

முயிலி வாநெநி யாகுல மாமுடிப் பாடம்

(நிருவாய்மைப் படலம் : 32)

நாகூர்ப் புராணம்

திருத்தவர் ஐந்தின் பெயரால் அழைக்கப்படும் ஓரே இன்னாயிதே தமிழ்க் காப்பியம் நாகூர்ப்புராணம். தமிழ் நாட்டில் உள்ள நாகூரிலே சாகூல் கவிது ஆண்டவை அவர்கள் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார்கள். அவர்கள் பிறந்தது வட இந்தியாவில் உள்ள மானிக்கப்பூர் என்றும் நகரம். சாகூல் கவிது ஆண்டவை அவர்கள் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்ட பின்னர் நடைபெறும் திருச்சிகளே நாகூர்ப் புராணத்தில் வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. அப்பொழுது சாஸ்திர மறைபுகழ்ப் பின்னர் அவர்களிடம் நிறப்பாற்றல் காரணமாக திருத்த-திருச்சிகளே நாகூர்ப் புராணத்தில் வருணிக்கப்பட்டுள்ளன.

சாகூல் கவிது ஆண்டவைகள் பிறப்பையும் மறைவையும் கூற வந்த நாகூர்ப்புராணம் அவர்களை சூரியனுக்கு உருவெடுத்துள்ளது. அவர் பிறந்தது மானிக்கப்பூர். மறைந்தது நாகூர். சாகூல் கவிது என்றும் சூரியன் மானிக்கப்பூர் என்றும் வட கடலில் உதித்து நாகூர் என்றும் தென்கடலில் மறைந்தது என்றும் அந்தக் சூரியன் எல்லாநாடுத்திறும் அற்புத திருச்சிகளை என்றும் கதிர்களைப் பரப்பியது என்றும் ஒரு செய்யலில் இவ்வாறு வருணிக்கப்பட்டுள்ளது.

மானிக்க நகரமெனும் வடகடலி லுதித்தநாற்கு
செலிக்கை நாகூராந் தென்கடலின் மறைவெனெழுமி
பாணிக்க வேவரகணு மற்புதமால் கடுப்பாப்பி
பாணிக்கை பெறுநொருகுல் கவிதென்று மாதித்தவர்

(உத்தரவளித்த பாடலம் : 4)

அடுத்த ஆண்டவை அவர்களின் வாழ்க்கை நான்கு வகை எல்லா காரணச் சட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. பிறந்தகத்திலே வாழ்ந்து

கவிசுந்தர காவலர் படுவெட்டடாண்டுடை, பிறந்தகத்தினன நீயின் குறுவிடம் சென்று அம்பிடுத்த காவ என்னை பத்தகாண்டுகள், கவாசியூர் கொளுசாசிய அலாண்டிடம் பதிநிலி பெற்றவைமையெ சாவ என்னை குறிப்பிட்டிருள்வது, அவைகள் பலவற்றைக் கற்றுத் தேர்ந்த பின்னர் அம்விடத்தை விட்டவற்று பல தாடுகலையும் கற்றுத் திரிந்த காவ என்னை பத்தகாண்டுகள் ஆண்டுகள், பின்னர் அவர்கள் சிறந்து விளங்கிய இடமாம் நாட்டுக்கு வந்தார்கள், நாகசுரே இறுபெதட்டாண்டுடன் நெற்று விளங்கினார்கள், இய்யளம் அறுபத்தெட்டாண்டுகள் வாழ்ந்து காணும் கமிது ஆண்டுகள் அவர்கள் தமது இறுதிக்காலம் நெருங்கியும் தமது புத்திர நாள செங்கு பூசுபு என்பவரை அழைத்து அவர் ஆயில் வேண்டிய பம் அறிவுகளையும் தாம் இறைமடி எய்திய பின்னர் செங்கு பூசுபு அவர்கள் விவாஹம் நடந்து கொண்டுவேண்டும் என்பதையும் விளக்கி காட்டினார்கள், இச்செங்குகளே நாகசுர்ப்புராணத்தின் உண் உத்தரவளித்த படலத்தின் இடம் பெற்றுள்ள இரண்டு பொய்யுள்ளின் இவ்வாறு தரப்பட்டிருள்ளன.

பிறந்தகத்துப் படுவெட்டாண்டு அகப்பட்டும் பின்வரலவர்
 இறந்தகத்துக் குறுவயிர்போயில் பத்தகாண்டாம் சிறுத்தருளத்
 தமத்தகத்துப் படுவெட்டாண்டு பன்னிரண்டு குறச்சுந்திரி
 பிறந்தகத்து காவலர் திருத்தகவியின் விதார்த்த
 னிலிவத் செட்டாண்டு குறுப்போக்கி பெய்வாறு
 மாறலுபத் தெட்டாண்டுக் கந்தகவதி பாக்காவல
 செறுபுதி திரவல செங்குபு அபவித்த
 நெறுபுதி பவியிலி மடுதகமே திகர்த்தினார். (5-6)

நாகசுர்ப்புராணம் நாகசு குளாம் காதிநு காவலரால் இயற்றப் பெற்றது. இவர் வடிகு மலைக்காவலர் என்பவரின் புகழ்வர், வித்வ னுளவோகர், தக்கா வித்தகவலர், கவிசு சென்னைகவிசு நெற்றவர், குளாம் காதிநு காவலரின் தம்பலவர் ஆயர்வத வலகநிலிராயத் திகர்த்தவர், சாற்றுக்கவி பாடியவர்களுள் ஒருவர் மருது பத்தகாரர் பிசந்த அ, முகம்மது கந்தவர் மலைக்காவலர் அவர்கள், அவர் ஒரு கருவகல் மூலம் குளாம் காதிநு நாவலரை இய்வாறு வருவித்தவ்வார், தமீழ் என்னும் குகையிலே அவர் வரம் வருபவர், அவரது வலக்கவியின் இலக்கணம் என்னும் வாமலக் கொண்டிருப்பார், இடது கையிலே செய்யுள் என்னும் கொடியையக் கொண்டிருப்பார், இவ்வாறு நூலினரின் நாவலர் வலம் வரும் வித்தகநி இவ்வாறு பாடியவ்வார் இலக்கண கந்தவர் அவர்கள்

மணலார் தமிழினனும் வாய்ப்பிவி வேதிகிலக்
கணவாள் வலது கரங்கொண் டிடக்கரத்திற்
குணமாண செய்புட் கொடிபிடித்து மாவிசய
நணவா லிறைவன் குவாம்கா திருநாவ வர்பெருமான்.

குவாம் காதிரு நாவவர் பன்னூலாமிலார். மூன்று காப்பியக்
கவிள் ஆகியார். ஆரீபு நாயகம் என்பது இவர் இயற்றிய மற்றொரு
காப்பியம். முகாஷா மாலை இவரது குறும்பாப்பியம்.
ப்தாயிருக்கல்பகம், குவாமிக்கல்பகம், மதுரைக்கோவை முதலிய
பல நூல்களை குவாம் காதிரு நாவவர் இயற்றி உள்ளார். யாழ்ப்
பாணத்து க. அசனாலெப்பை அவர்கள் தமது சாற்றுக் கவிசொன்
ழுள்ளில் அவற்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குறிபுணைந்த கல்பகவிகள் கோவைபுயர் மிறைக்கவிச
டொடுக்கப்பட்ட
விதிபுணைந்த பலபாடல் வசனவுரை கருமெவரும் வியப்பத்
தந்தோள்
நிதிபுணைந்த வுலகுபுகற் நாவலரென் னும்பதவி நிலவப்
பெற்றோள்
கதிபுணைந்த விவ்வறத்தை யொன்றிபுணரக் கொண்மொடு
குக் காட்சி யெய்த்நோள்

மதுரைில் நிறுவப்பட்ட நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தை நிறுவு
வதில் துணை புரிந்த ஓர் உறுப்பினராய்த் திகழ்ந்தார் குவாம்
காதிரு நாவவர். அச்சங்கத்தின் 'நக்கிரர்' எனப் புகழ் நாமத்
தையும் பெற்றார். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் புலவராதிறப்
படை. இயற்றிப் புலவரை ஆற்றப்படுத்தும் வாயிலாகப் புகை
வன்டினை வருணித்தல் புதுமை படைத்தார். பல வசன நூல்
களையும் இயற்றி உள்ளார்.

சருமையான வண்டு பூவினே அமர்ந்து ஊதுகின்றது. பூ
மொட்டு அவிழ்சின்றது. மணங்கொழும் தேன் பெறப்படுகின்றது.
அவ்வாறு தேன் பெறப்படுவது மண் அலிக்கும் விருந்தாக அமைந்து
விடுகின்றது. அத்தகைய கரையிச் தேன்றல் விசுவின்றது. விசை
யாடி வருகின்றது. சிறகுசனை வளைத்துப் பெண் அன்னகினைத்
தழுவிய வண்ணம் அன்னங்கள் அங்கே துழியுவின்றாய். இத்தகைய
அருமையான தன்மையைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டிக் கொண்
டிருக்கின்றன அந்த அன்னங்கள். இதனையே குவாம் காதிரு
நாவவர் ஓடு செய்யுளில் இவ்வாறு அமைத்துப் பாடி உள்ளார்.

*குஞ்சும்பி இருந்தாதப் பணிவலிநீடு கயழ் நீந்தென்
 விஞ்சிநெடூர் லீனிதலிக்கும் விரிமலாப்பூம் கற்க அரைவாய்
 வகுந்தென்றங் கிணாயாடி வரைத்திணைகள் செடைதழிதி
 யுநீநகலும் தவிசாட்டு மல்குகங்கள் கண்வளரும்
 (பர்வலெட்டிய படலம் : 4)

இதே கருத்து நூல்வாய்ப்பாட்டில்

யாழீசை யினை வளசுடாசுப்ப நழுவீ ழுக்கை (8-10)
 எனவும், மணிமேகலைவயில்

ழுக்கீசை தும்பி கொணுத்தீக் காட்ட (14:4)
 எனவும், சிலியத்தொரத்திற்

மழுவைத் தும்பி வாய்வைத் தூத (4:16)
 எனவும் வந்துள்ளமை காண்க. ஆகிலும் தானு புலவராற்றுப்
 படைவில்

அஞ்சினைத் தும்பி ழுஞ்சி யூகப்
 பணிவலிநீ பவாந்து கற்கும் பணிமண? (60-61)
 எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நாகூர்ப்புராணத்திற் இடம் பெற்றுள்ள உருமாற்றிய
 படலத்தின் உள்ள பை இவியுட்களில் கவித்தொலைகளில் வரும் பை
 காட்டுகளைத் திரித்தும் மாற்றியும் குலாம் காதறு நாவவர்
 அமைத்தார்களார். எங்கொரு தாயிற் இவையெல்லாவும் தமக்கிருந்த
 அன்பினி ஆற்றலை அகர் தீய்காறு நமது காப்பவர்களினும்
 ழுணைய நூல்களினும் நயம் பெறக் காட்டி உள்ளார்.

ழுறு புலியொடு யானை பறப்பொழுதில் போல் புசித்தது. அதி
 வேங்கைப் புலி. வேங்கை மரம் பூத்தாடு போல் காட்சி அளிக்கும்
 புலி அது. பின்புள் யானை உறக்கியது. உறய்ளும்பொழுது அந்த
 யானை ழுறு கண்டது. தான் உறக்கி நூல்கள் புலியொடு
 கண்ணாடி, காட்டுகைய யானை கவலிற் கண்டது. கவலியும்
 புலியின் யானை கண்டபட்டது. உடனே அந்த யானை கிழித்
 தெழித்தது. கிழித்த உடனே அதற்குத் தோன்றியது வேங்கை
 மரம். அந்த வேங்கை மரம் பூத்திருந்தது. நடுயவர்கள பை
 வற்றலைக் கொல்லுகின்றது. வேங்கைமரம் புலியின் தோற்றத்தைக்
 காட்டிக் கொண்டிருக்கும். நித்திரை விட்டு கிழித்தெழிந் தானை
 பூத்திருந்த வேங்கை யாற்றைத் தண்டது. அநனை வேங்கைப் புலி
 பெயர் திணைத்தது. யானைக்கு வந்தது கோபம், உடனே யானை

அதனைத் தாக்கியது. புலியென நினைத்ததுத் தாக்கியது அந்த தாக்குதலினால் பழிக்கும் பழி வாய்க்கிவிட்டோம் என அந்த யானை நினைத்தது. யானையின் கோபமும் தணிந்தது. உடனே அந்த யானை உண்மை நிலையை உணர்ந்து கொண்டது. தான் தாக்கியது வேல்கைப் புலியையவன்று; வேல்கை மரத்தைதான் என்று புரிந்து கொண்டது. உடனே அந்த யானைக்கு வெட்கம் ஏற்பட்டது. யானை நானியது. உடனே அந்த யானை அதன் இடத்திற்குக் சென்று மீண்டும் உறக்கத்தில் ஆழிந்தது. இந்த அற்புதக் காட்சியையே குலாய் காதியு நாவலர் தமது நாகூர் புராணத்தில் இவ்வாறு பாடி உள்ளார்.

புலியொரு துறங்கும் வேரம் பொருந்திய நணசிற் செய்த
வன்கொழு செய்தி யாங்கு வருங்கன விடத்துக் காண்டு
நவிவுடன் விடுத்தி நின்று தறுவாய் வேல்கை தாக்கி
மல்கினத் தவிய நாணி வழைவாயிற் றஞ்ச கிற்கும்.

(குறியாற்றிய படமை : 9)

இந்தக் காட்சி கவித்தொழையினே இவ்வாறு இடம்பெற்றுள்ளது.

கொழுவரி தாக்கி வென்ற னறுத்தமொடு
நெடு வனா மருங்கிற் றஞ்சும் யானை
நணசிற்றாய் செய்தது மனத்த தாகவின்
கணகிற் கண்டு கதுமென வெரீஇய்
புதுவ தாக மலர்ந்த வேல்கையை
அதுமென உணர்ந்ததன் அலரிநல முருக்கிய்
பெணா முன்நிற்றல் சினத்தகனித் தம்மரம்
காணும் பொழுதின் கோக்கல் செய்வாது
நாணி யினறஞ்ச நன்மனை.....

(குறியூதிக்கவி : 13 : 1-9 (49))

இப்பாடலில் புலி யானையை வென்றது என்றும் தான் அடைந்த வெட்கம் காரணமாக வேல்கை மரத்தைதான் மாராது செய்தும் பறக்கத்தை யானை ஏற்படுத்திக் கொண்டது என்றும் குறியியட்டுவனதைக் காணலாம்.

மற்றொரு மலைக்காட்சியை எடுத்துக் கொள்வோம். கவித் தொழையின் அக்காட்சி இவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்றதை முதலில் பாசப்போம். சங்ககாவத் தமிழ் மக்களிடையே அப்பெரியும் கலை பொருடன் மாத்திரம் வின்றுவிடவில்லை. அம்பு போன்று

கற்காரைக் கவனம் ஏற்றிப் பயிர்களை ஆழிச்சுவரும் விவகரினும்
களை ஓட்டவும் அக்கனையைப் பயன்படுத்தினர். அக்கனையம்மளி,
நானாத வாய்க்காலையில் ஆம்பெரியூர் கனலையைப் பயன்படுத்தி
உள்ளனர். பண்டைய நகரக் கானை மூதவிய விவகரினம்மளி
மது பயிற் ஆழிக்காரை காப்பாற்று அக்கனையைப் பயன்படுத்தி
கனலையர்.

ஐய நாளி நடுமலம், கவித சத்தமும் இவ்வாத நடுமலம்,
மலையெய்து செவ்வெருந்தம். விவகரினமே இயற்கையே
ஆப்பெய்க்கை அகலநீரான நகரையைக் கனலத்தம். பிள்ளியில்
ஓயினே அப்பெய்க்கை இடைக்கிடை செவ்வெய்தது. அந்தேரத்தின்
ஆண்பாணை ஆகவே செவ்வகானையோடு பயிர்களை மேல ஆங்கு
வந்தது. கானையின் ஆகனின் சத்தத்தினாலே கானையர்
அங்கு வந்தவள்ள எம்பலக் கனலையையாத இயற்கை. நாம்
விவகரின பயிற் ஐயநாவு வளர்ந்ததம் அதனை விவகரினமே
கனிவிருந்து களிப்பற்ற மரத்தினே கனலி அளவத்திருந்தனர்.
கந்தக் கனலினே கனலையிட்டு எழிந்தாய் கிணற்புலத்தை
ஆழிக்கவந்த விவகரினம்கம் செவ்வெரு ஓயினும். அங்கு கிணைப்
புலம்பாத்த கனலையர் கானையின் அடிச்சத்தத்தாதம் செட்டதும்
ஆகினி மரத்தினே அளம்க்கப்பெருந்த காலை அடினாயின் ஏறி
ஆகனையர் கனலையின் கனலையின் கனலைய ஏழிந்தனர். கை
விட்டால். அந்தக் கனலையின் சத்தத்தாதம் செட்டதும் கானையர்
கென்று விட்டனர். ஆகவே அந்தக்கம் பலகானையானைப் புரிந்
தும்எது. மலையினே இருந்த ஓயிப்பெருத்திய வேலினைய
புக்கையர் கிணைப் பெய்தது. பருகித ஆகினிப் புழினை அழிந்து
விழுந்தியது. தென்கிணை கட்டி இருந்த கிணையினே, கானையின்
கென்று ஆந்தக் கை. மலைய விவகரின மாமரத்தின் கிணை
கனலி மரத்தினினை அழகியது. கனலைய வளர்ந்திருந்த
கானையரத்தின் வரதைக் குணமாய்க் கிழிந்துத் துளைத்துக்
கொண்டு சென்றது. கிணையர் ஆந்தக் கனலையின் பானமரத்தின்
மரத்தின் சென்று நகரியது. இத்தகைய வரைய உடைய குறிஞ்சி
மலை எனப் பெயர்ப்பட்டுள்ளது. அப்பாடல் இது.

இய்யுட்கு மிவகரிய விவகரினமே நடுமலம்
கொடுவீடு மிவகரிய விவகரினமே விவகரினமும்
மிய்யெரு மிய்யுடு செவ்வெரு கானையர்
அடிப்பாதுக் கிணையர் செட்ட கானையர்

நெடுவரை ஆரீனியப் பண்பை யோழிச்
 கடுவீனா உலையைந் கவகை விடுதலின்
 இடையரை வேர்ப்பையின் ஓய்வீ விதரி
 ஆரீனி மென்பதும் அளித்தவை உதிராத்
 தேவ்செய் இறாஅல் துளைபடப் போய்
 நறுவடி மலரீந் தபத்துவர் உழக்கிக்
 குணவுடை வானுக் கொழும -ல் இழியாய்
 பவரீந் பறுத்துள் தங்கும் மலை.

[குறிஞ்சிக்கலை : 5:516] (41)

இங்கு விளக்க வருணிக்கப்பட்ட நீயுச்சியை குலாம் காதிரு
 நாவவர் தமது நாகர்ப் புராணத்தில் கருக்கமாக விவரித்துள்ளார்.
 நடுயாமம், மழை, மின்னல், மானை, புன்செய், சத்தம், காணவர்,
 கவன் என்பனவற்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதனோடு காணவர்
 களையில் வைத்திக் கவலிட்ட கல் தேவர் கூட்டை கட்டுவிச்சென்று
 பலாமரத்திலே காய்த்துத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் பவரீ
 பறுத்துள் தங்கியது என்று கருக்கமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
 இரண்டு பாடல்களிலும் ஒரே கருத்து குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது
 என்பது நோக்கற்பாலது. குலாம் காதிரு நாவவர் இக்கருத்துக்
 களை இவ்வாறு அமைத்துப் பாடி உள்ளார்.

மழையி குணவ்லென் யாமம் வான்தவறு மீய்வி யோக்கி
 புழைவகு பிடிமி யோடுழை நம்புள் செவ்வீந் மேயுள்
 களைகரி யரவந் தோச்சுள் காணவர் கவனி நாவீந்
 துளைபடப் பவரீந் காய்த்துத் தூங்கிடும் பழம்போய் கைகும்

(உருமாற்றிய படலம் : 10)

தஞ்சை மன்னர் நாகரை அடைந்து சாலுக்கமீது ஆண்டகை
 வீன் கவ்வைநலை நெருங்கி ஆண்டகை அவர்களைப் புகழத்
 தலைப்பட்டார். அவ்வாறு புகழும்போழுது உருவகைகளால்
 அவர்களைப் போற்றினார். ஆண்டவர் அவர்கல் பெருந்தவர்
 புரிந்தவர்களாதலால் அவர்களை அருத்தவக் கொழுந்து என்றார்.
 சிவசம் போன்று பகைவர்களை வென்றவராகையால் அடைய
 வர்க்கு ஏறு என்று கூறினார். மருந்துகருக்கிக் கவ்வீந் மேவான
 மருத்தாக இருந்தகையால் அவர்களை மருந்துவர் மருந்து
 என்றார். குன்றிக் இட்ட நீயம் எவ்வா இடத்துக்கும் பவன்புறம்
 ஆகவால் காலுக் கமீது ஆண்டவர் அவர்களை மலைபுறமீன்க்கம்
 என்றார். அருதம் எவ்வாராலும் பெரு துடிபாத நன்றி. எவ்வா

மூலம் அளிக்க முடியாதவராகும். குணம் ஆண்டவை அவர் களோ வருந்துபவர்களுக்கு ஆதரம் போன்றவை பரிசுரை. பரிசுரை மறை அமைதம். அதே போன்று மக்களுக்கு மறை அமைதம். எனவே தான் ஆண்டவை அவர்களை மறைப்பார் மார் என்றார். முதலாம் எய்வாறாகவும் பெறப்பட்ட கடிய தொன்றாறு. அதிலும் பெறுமதி மீக்க செல்வத்தை உடைய முதலாம் இடைப்பது அரிதிலும் துடிதாலும். ஆனால் நாகர் ஆண்டவை அவர்களோ அந்தந்தப் முதலாம் என்றார். வாகி விருந்து பெறப்பட்டும் தீர் இவ்வாறாகவும் இடைப்பதொன்று. அதே போன்று சாளுக் கவிதாண்டவையின் கருணை என்றும் மறை எய்வாறாகவும் இடைக்கக் கடியதொன்று. எனவே தான் ஆண்டவை அவர்களைக் கருணைப்பின் புணர் என்றார். இக் கருத்துக்களையக் கொண்ட குணம் மாற்று நாவலின் நாகரீபுராணம் செய்யும் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

அருந்தவக் கொழுந்து போற்றி
 அடைவார்க் கோடு போற்றி
 மருத்துவர் மருந்து போற்றி
 மலைமுடி கிளக்கம் போற்றி
 வருந்துவர்க் கருதல் போற்றி
 மறுப்பவர் மாரி போற்றி
 கருதினைப் முதலாம் போற்றி
 கருணைவாள் புணர் போற்றி.

(குத்தாய் மீனாறாய் படலம் : 12)

'உள்ளத்திழுவனையால் செறிவொரு மகவளித்தல் வேண்டி' (குத்தாய் மீனாறாய் படலம் : 19) என சாதல் கவிதாண்டவையின் அடியடியில் பற்றுமுள்ளை கருணை பள்ளை. சிவ நாடகம் சென்றால் தந்தை மள்ளைக் கண்ணி அருவந்துள்ள. குணம் சாதிர் நாவலர் பள்ளைக் இராணியின் பெயராக் கட்டின்கலை. 'ஐயப்பயிலி' என்றே அப்பாண்டவையக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இத்த விதமாகத் தளையையிலைப் பரிசுந்து மலரவிறல் அக்காவக் கயிறு மல்கவைப் மரபாகும். எனவேதான் அப்பெயர்மலைய இவ்வாறு உருவகப் பெயர் கொண்டு அமைந்துள்ளார். அப்பெயர்மலைய கருவிற்தான் என்று உறவந்த ஆதிதீயர் இவ்வாறு பாடி உள்ளார்.

உறவுத் துற்தோர். ஞானசகி
 வான வானவின் வானி
 விரிவழி செழுமா வகட்டி
 விவரம வளரின் செத்தி
 தழைப்பை வளரின் செத்தி
 து ஞான வளவத்தோர் வளரின்
 வளவகு வளவத் தெளி
 குறவன் திறன் வளரே.

(தந்தை மீளாநாயர் படலம் : 23)

முஸ்லிம்களையத் தொழுகின்ற அழகிய நற்குரியவன்முத்தர்
 பழி அழகுமென அறு தொழுகின் 'அதாள்' என்றும் பழங்க
 தொழுகின் 'பாங்கு' என்றும் வழங்கி அழகுது. அகரணை நீ,
 பாங்கு வளர்த்த பெருவழிகளையத் தொழுகினது. தந்தை வளரவதே
 முத்தரின் என அழகுமென பழிவாய், தாங்குதொழுகி ஐயவனை
 பாங்கு அழகுது அதன் ஒலிக்கப்பட்டு முஸ்லிம் வளரின் தொழுகு
 வளர்த்த அழகுமெனபழிவளரின். ஐயவனைகளையும் வளரவதே,
 உதவி, அறிவு, மாணம், வளவளவு எனக் கழிவில் அழகுமென
 வளரின். அழகும முஸ்லிம் வளரின் இந்த ஐயவனைகளையும் அழகு
 தொழுகின் வளரின். தந்தை, அழகு, மகிழ்ச்சி, மூலா என
 அழகுமென. இவ்வாறு அழகுமெனபழிவளரின் இவ்வளவம் ஐய
 செய்துகின் குறிப்பிட்டவளர் வளரின் வளரின் தந்தை.

வளவளவு வளரின் வளரின் வளவளவு வளரின் வளரின்
 பெய்கெழு வளவளவு வளரின் வளரின் வளரின் வளரின்
 தந்தைமென பெய்கெழு வளரின் வளரின் வளரின் வளரின்
 வளவளவு வளரின் வளரின் வளரின் வளரின்

(குறப்படலம் : 49)

அந்தக் காலத்திலே தாங்களே வளரின் வளரின் வளரின்
 வளரின் வளரின் வளரின் வளரின் வளரின் வளரின்
 வளரின் வளரின் வளரின் வளரின் வளரின் வளரின்
 வளரின் வளரின் வளரின் வளரின் வளரின் வளரின்

குறவன் தந்தைமென குறவன் வளரின் வளரின்
 வளரின் வளரின் வளரின் வளரின் வளரின் வளரின்
 வளரின் வளரின் வளரின் வளரின் வளரின் வளரின்
 வளரின் வளரின் வளரின் வளரின் வளரின் வளரின்
 (வளரப்படலம் : 25)

சாகுல் கமீதாண்டனா நவீனாடகம் செய்யப்பட்டுள்ள ஊரிலே பலவகை மரங்கள் உள்ளன. அத்தகைய மரங்களுள் புன்னை மரமே சிறப்புடைய திகழ்கிறது. புன்னைக்கு நாயம் என மந்திரொரு பெயருமுண்டு. எனவே நாக மரம் சிறந்து விளங்கியதால் நாகஜூர் எனப் பெயர் பெற்றது. பின்னர் நாகஜூர் என்பது மருவி நாகூர் என வந்தது. இவ்வாறு குலாய் காதினு நாவலர் ஒரு செய்யுளில் கூறமத்தும் பாடி உள்ளார்.

யோக நாடாழம் பலவகை யுளவெலிற் புன்னை
 யெவெனான் மரமுதன் னமயிக் கிருத்தலி னிவ்ஜூர்
 நாக ஜூரெழுந் தலைமை பறிநி யவெயர் நன்னை
 யாக மந்து நாக ரெனமீஇ யதை யந்தே.

(செய்கு யூகபு நாயகருபாத்தும் படவம் : 6)

குலாய் காதினு நாவலர் தமது நாகூர்ப்புராணத்தில் ஒரு புலவரைப் பற்றி விவரிக்க விவரித்துள்ளார். அவர் தஞ்சை மாநகரத்தைச் சேர்ந்தவர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் ஒரு பெரும்புலவர் என்றும் மூலமூலிகளிடையே சிறந்து விளங்கினார் என்றும் குணசீவராகவும் செல்வந்தராகவும் கொண்டயாளராகவும் விளங்கியிருந் து இவ்வறத்திலும் சிறந்து திகழ்ந்தார் எனவும் அவருடைய பெயர் பாவா ராஜத்தர் என்றும் ஒரு செய்யுளில் விவரமு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

எனமுடி யானைய வேடப்புற னூரி னிருத்தன ரொருபெரும்
 புலவர்
 இனமுடை றாகநி யீக்களிற் சிறப்புந் தியன்றதாற்
 குறைத்தினர் ஊயப்பக்
 கனமுறந் தென்னாயிந் வளர்திதிச் செல்வந் தவத்தநீய்
 னறத்திலி னவ்வுறு
 பலகவெனான் படத்தி னவ்வுளர் மாழ்கும் பாவாரா
 ளுத்திரென் பவரால்
 (மலரு தீர்த்த படவம் : 2)

அவர் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கினார் என்பதும் ஐந்திலக்கணம் இலக்கியங்களில் ஸ்வயவராகத் திகழ்ந்தார் என்பதும் எல்லா நாயகமீழும் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தார் என்பதும் பதினொரு செய்யுட்களில் (மலரு தீர்த்த படவம் : 3-13)

விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு வரல்களும் பெரிது மழீவாண
நாகக் திகழ்த்தார் எனினும் அவருக்கு மகப்பேறு இஸ்வரமம் வகுநீ
தீவரம் என்று இஸ்வரது ஒரு செயலில் ஐதீய்ப்பட்டுள்ளார்.

அறங்கொளும் கவிவிப் பேரறி வலாத்தது மலையக
மலையகப் பெற்றுத்
திறங்கவத் திருக்குத் தன்மைய வெணுநீயிப்
திகைபுக நாமெ டது மலையுய்
மறங்கொளும் செவ்வ மலையிய பாவா
ராவுத்த ரெறுமறி வாலாந்
பிறங்கொழிந் மகப்பே தன்மையத் தொல்வாப்
பேறுமுந் திருத்தவ ரக்தே
(மலகு தீர்த்த படலம் :14)

சாளுவன் மீது ஆண்டவன் மீது நகவரம் கேட்டு பதிலேறு வலைய
யான தித்திர கவிக்காணி பாடிவா ரெறுமம் வெவ்வெறு விதமாய்
கித்திரகவிக்காணி மலகுநீர்த்த படலத்திலே பாவா ராவுத்தது
அவர்களின் வாய்வாகத் தந்தள்ளார். பாவா ராவுத்தார்
என்றும் புலவர் தொண்டிநாடகம் ஒன்றும் இயற்றினார் என ஆங்கு
செய்யலில் குறாய் காற்று நாவலர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
குறாய் காற்று நாவலரின் குறிப்புக்கணக்க பார்க்கும் பொறுது
சாளுவன் கவிது குண்டகைமைப் புயந்தீது பாவா ராவுத்தார் அவர்கள்
தொண்டி நாடகம் ஐன்று இயற்றி இருத்தல் வேண்டும். தொண்டி
நாடகம் பற்றிய ஐதீயினைக் கொண்ட நாகப்பிராணக் செயலுள்
இய்வாறு அமைந்துள்ளது.

கவிக்காணி புயந்திப் பொற்றி செயலின்மக வரக்கேட
புண்டகம்
பொண்டகவாய் நின்று வென்மைப் புலவர்கொண் பாத்தி
காவும்
மீன்மை மலம வெநீய் பெரிதுள விழைவி கொடு
தன்மையத் திருத்து தொண்டி நாடக தொண்டிக்கு செய்தார்
(மலகு தீர்த்த படலம்:40)

நாகுர் எத்தகைய திறப்பு வாய்த்த நாகடுமன்புலகாரும்
ஐயாய் காற்று நாவலர் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஐதீயின்கணக்குப்
புயந்திமகவுள்ள நாக்கணும் நாக்காவறு நாகுர் எயல் குறிப்
பிட்டுள்ளார். பெருமாவார் குறையது (40) அவர்களின் கண்ணை
(புலவாசார்ப்) அமைந்துள்ள மதியாவவாரும் அவ்வகல் (40)

ஆயர்சன் பிறந்த மக்களையும் மூலமீத்தின் ஆண்டவர் அடங்கி இறக்கும் பதிகாது நகரையும் தனிச்சுது மேலிலையாவது நாகரீயர் வாய் குராம் காசிறு நாவவர் குறியிட்டிள்ளார், அத்தகச் செய்யுள் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

மங்க எத்தொளி செர்மதி னாடுநெழி மக்கா
கலிஞ்சீர்புது தாதெறு மும்பதி கலி
எரிடு குச்சுமற் றிணையிதற் செந்துவ விவாடி
நங்க ஐந்தொரு மேல்நெழி வமந்தது நாகரீ.

(நவநீசெடப்படலம்:2)

ஆனாம் மூலமீங்களுக்கே நான் ஓவது புனிதத் தவறாக விவங்குவது இறுஞ்சவும் என்னும் அபத்துக் முகத்தில் நகரம் வம்பது வண்டு நோக்கவாயது.

பொதுவாகக் காமியத்தில் அமைவவேண்டிய கிருத்தப் பாக்கள் நாகரீய்புராணத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. நாகரீய்புராணத்தில் சிறப்பு அபிசமாகச் சிகழ்வது அங்கு அமைந்துள்ள சித்திரக்கவிசை. பாவா ராவுத்தர் என்னும் மடுவாணர் நாகரீ ஆண்டணகயிடம் பின்னைவரம் வேண்டும் திகழ்ச்சியையே குவாம் காசிறு நாவவர் சித்திரக்கவிசைரகப் பாடி உள்ளார். அவருடைய குறை இரங்குதலையும் வேண்டுமேனாவும் தமக்கும் பிள்ளை வரம் அருள வேண்டும் என்று மூன்றயிரும் அருத்துக்களையுமே குவாம் காதிது நாவவர் சித்திரக்கவிசைவே அமைத்துப் பாடி உள்ளார். மலடு தீத்தக படவத்திசே 19 மூதல் 36 வரை உள்ள சொசுட்டிகள் சித்திரக்கவிசைரக அமைந்துள்ளன.

நாகரீய்புராணத்தை அச்சிட நீதி உதவி புரிந்த நாகரீ பாவா ராவுத்தர் குடாரசர் சிக்கத்தர் சாவுத்தர் அனாசனது பேரில் வாழ்ந்துபுதிசை பாடிஉள்ளார் குவாம் காதிது நாவவர், அப்பதி கத்தில் பதிகாவது செய்யுள் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

பாகவக மீதொலியாம் பார்த்துடின சாடிபுணீர்
நாகரீய்பு ராணத்தை நாத்நிணையும் போக்குகடுகு
யாகுந்தீ திபகுளி மாண்புநிறா யாவதனாக்
வாகுந்தீ சிக்கத்தர் என்னவர் வாயியவே

ஆரீபு நாயகம்

'ஆரீபு' என்பது அரீபுரைச் சுட்டுந் ஒரு பெயர் என்பது, இவ்வகையின் நல்லாயர்களுக்கு இப்பெயர் சுட்டப்பட்டுள்ளது. இவர்களைப் பின்பற்றுவவர்களின் கருபங்களை இவர் சொல்லிய, செய்த முடிபு, இவறுபுறி மிகுதியாக உள்ளவர்கள் இத்தகைய போர். இவ்வகை பற்றிய உண்மைகளையும் ஆரீபு எனப்படுவார் நன்கு அறிவர். இத்தகைய ஆரீபுகளுக்கெல்லாம் சுவைவராக இருக்கக் கூடியவரே ஆரீபு நாயகர் ஆவார். ஆரீபின்களுக்கெல்லாம் தலைவராக விளங்குவார் கத்தாலும் ஆரீபின் என அழைக்கப்பட்டார். அத்தகைய பெரியார்தான் ஆரீபு நாயகம் என வழங்கப்பெற்ற கத்தாலும் ஆரீபின் செய்யிது அருமதுக் கபீறுர் நிபாதி ஆவர்கல். அப்பெரியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றினையே ஆரீபு நாயகம் என்றும் தமது வாழ்வியலுக்குக் கருப் பொருளாகக் கொண்டார் அதன் ஆரீபியர் குலாம் காதிநாயகன், ஆரீபு நாயகம் குலாம் காதிநாயகன் நாயகராக இயற்றப்பட்ட முரண்டாம் காப்பியாளரும்.

இக்காப்பியலுக்கு ஆரீபு நாயகம் எனப் பெயரிடப்பட்டதன் காரணத்தை ஒரு செய்யலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அல்லாஹ்வால் மேல்நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டவர் செய்யிது அருமது கபீறு நிபாதி ஆண்டுகை அவர்கள். அவர்களுடைய நாயகர்களுள் ஒன்று ஆரீபின் களுக்கெல்லாம் தலைவர் என்று பொருள்படும் ஆரீபு நாயகம் என்பது. அந்த உண்மை என்றும் உள்கில் விளக்கவேண்டும் என்பதும் அவ்வகையால் உத்தப்பட்டு அப்பெரியாரின் மேன்மையாம் வரலாற்றை நினைச்சினை இக்காப்பியலுக்கு விவரிக்க

முதல்பட்டேன். அகனாவேயே இக்கார்ப்புவதற்கு ஆரிய நாயகம் என்னும் நாயகத்தையும் குட்டினேன். இவ்வாறு 147டி உள்வார் ஆகிரவர்.

பெரியவ ஐயர்த்தும் செய்ரி தருமதுக் கழிவுபெய்தார்
 துன்பகொள் நாயகப் பற்றி யுண்மையில் விளங்கி யானாடுந்
 வீரியரின் தலைமுத்த வன்னா? பெண்மையக் காணாத மன்னு
 மரியைப் புரண நாம மாரி. நாயகம்பே

(பாடிரம்:16)

இக்கார்ப்பிய ஆகிரவர் ஒரு செய்யுளில் தம்மைப்பற்றிக் குறிப் பிட்டுள்ளார். பெரிய தவகதனை உடைய கந்தாணும் வாரியின் அடியது விழுந்தியை ஆண்டுகளில் கரந்தகை வரலாற்றினை எங்கேயும் விழுப்பிப் படிப்பார். அதுவாவேயே அக்கதைவை இவிய தாயிற் கார்ப்பொமகம் புனைந்து கந்திதன் வரக்கூறிக் தானு தக்கையில் பெயர் வாரி) என்பதையும் குறிப்பிட்டதோடு தாம் நாயகரைக் கோர்த்தவர் என்பதையும் அப்படியாவச் செய்த தார்க் குவாம் கர்திய நாலவர் என்பதையும் ஒரு செய்யுளில் இவ்வாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

கண்டாடுந் கலத்திறையர் கந்தாலும் வாரியின்
 கதைவை யாடுங்
 கோண்டாடுந் தவலாகக் கொழுந்தாயிழி ஐயர்ப்புனைந்து
 கொடுத்த செவார்
 திண்டாடுந் திறலானை செரியகல வாய்ப்பீந்த
 செவா னாடுகள்
 வண்டாடுந் தடநாகூர் மருவுகுயாம் காநீரூர
 வலிரன் பாரே.

(பாடிரம் : 20)

ஆரிய நாயகத்தில் கொண்ட நாயகர் இருவர் பெயர் இக்காப் பியத்தில் சுட்டப்பட்டுள்ளன. ஒருவர் வாழ்ப்பானாததைச் செய்தவர். மற்றவர் அக்கிரமத் தன்னும் நகரைச் செய்தவர். இக் கார்ப்பியர் வாழ்ப்பானாததில் வண்ணாடுங் கன்னாக் கவிழுகியில் வாழ்ப்பானாததைச் சார்ந்தவரும் ஆறுமுக நாவலரின் மருகரும் மாணாக்கரையாரிய வித்துவ செராமணி ச. பொன்னம்பலப்பிள்ளை அவர்களின் தலைமையில் ஆங்கிலேயர்ப்பட்டது. இக்கார்ப்பி யத்தற்கு ச. பொன்னம்பலப்பிள்ளை அவர்கள் நிறுப்பாரியர் மூன்றும் வழங்கி உள்ளார். அக்கிறப்புப் பாடிரத்திலு.

தென்னிந்தியா நடுப் பாண நேசத் தன்னின்
யன்னிய வண்ணை மாநகரத்தினிற்
பாக்கிய கொணையும் பரந்தூ நின்றினிற்
பாக்கியப் பாணைப் பரந்தூ பரந்தூ
முடிமது வெய்வை மறைக்காள் முதலாம்.

என பாக்கியமே எனப் புகழ்ப் பெயர் பெற்ற மூகம்மாறு செய்ப்பை
மறைக்காயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். இவர் ஆயுட்கள் நவீனார்ப்
பின்னை மறைக்காயர் குமாரசாமிவர். இக்காய்ப்பெயர் அக்கெட்டி
வதற்கு பாக்கியமே அவர்களின் கொணையற்றியே காணம்
எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஆரிய நாயகக் காய்ப்பெய்தலைப் பாட குளார் காதிழ
நாயகருக்குப் பொருளுதவி புரிந்தவர் முகம்மாறு காலம் என்பவர்
இவர் அந்தரோக் என்றும் தினைக் கோந்தவர். அந்தரோத் தீவு
இந்த மகாசமுத்திரத்தில் உள்ளது. கோளக் கட்டுகரையிலிருந்து
ஏறத்தாழ 400 சி. மீ. தூரத்தில் அமைந்துள்ளது அந்தரோத்
என்றும் தீவு. இப்படி தீவுகளைக் கொண்ட இலங்கத்தீவுகள் என
கூறப்படும் தீவுத் தொகுதியில் ஒன்றாக விளங்குவது இது.
கொடைநாயகரைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது அந்தரோத்
நகரைச் சார்ந்த முகம்மாறு காலம் என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்.
பாதிநாற்றியே அவருடைய பெயர் இவ்வாறு குறிப்பிடப்
பட்டுள்ளது.

நாடிநாட்டினு மிக்கதை வினக்கியோ மீயவார்
வாழ் நாட்டிய வந்ததோத் தெனுநகர் மயேர்
பேழ நாட்டு முகம்மாறு காலிமார் பெயரின்
விழ நாட்டிய தெலிய வரர்விடை மிகவே

(பாயிரம் 18)

சுருக்கரைச் செய்யுட்களின் சொல்வளத்தைக் குளாய்காதிழ
நாவலரின் ஆரிய நாயகத்தில் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது.
இயற்கை வருணனைகளைப் பார்க்கும் பொழுது சுருக்கரைச்
செய்யுட்களைப் படிக்கிறோமோ என்னும் ஐயப்பாட்டைத்
தோற்றுவிக்கக் கூடியதாக அவருடைய இனக்கிய நடை அமைந்
துள்ளது.

இயற்கை வருணனையில் ஒரு தனி நடைமையப் பின்பற்றி
உள்ளார் குளாய் காதிழ நாயகர். நாகர்ப்பிராணத்தில்
இத்தகைய வருணனைகள் எவ்வாறு இருந்தன என்பதைக்

கண்டோம், தாம் வருணிக்க முற்படும் இடத்தில் அரூபிணையம் எய்து வரண்படும் தாமரவெணையம் பிருகமர்க்கமிகளையும் விவரிக்கும்பொழுது சர்க்கரை இலக்கியங்களிலுள்ள அத்தகைய வருணனைகளை நமக்கு ஞாபகப்படுத்துவானவாறி அவை அரைத்து விடுகின்றன. நாகர்ப்புரானகடிக் உள்ள உருமாற்றிய படவத்திம் அத்தகைய செய்யுட்கள் இடம் பெற்றிருப்பதைக் கண்டோம். சூரிய நாயகத்தில் இடம் பெற்றுள்ள ஒரு மனவ நாட்டு வருணனைகையி பாப்போம்.

மலைத்தேயுளளின விராசீகன் இருந்துகொண்டிருந்தான். முனிந்த தீவனகன் பகிர்க வயக்களை அவை தெருமின. அந் திவனகன் முற்றினதன் அடையாளமாக வளைத்து நீர்வெள்ளை. சுருக்கி கிளிகளைக் குரங்குகள் கவர்ந்தன. வரிசையாக அலைந் தள்ள குரங்குகளுக்குச் சென்றன. உட்கார்ந்தன. அவை கொண்டு சென்ற கிளிகளை அகல்களகளின வயத்து தெரித்துத் தானியத்தை வேறாய் எடுத்தன. அத்தகையத்தை அவற்றின் துணைவிடனுடல் உண்டன. இன்புற்றன. உய்து மகிந்து எடுகா உளரீக் கொண்டிருந்தன. பவலிவளாத, மத்தவர்க்குக்கும் புரிவாத சொற்களையி பெரிக்கொண்டிருந்தன. குரங்குகளின் நாடி திரை விழக்களவாய்க் காட்சி அளித்தன. குரங்குகள் அயற்றின் வாய்களிலே திரையத் தானியத்தை இட்டுச் சாயிட்டுக் கொண்டிருந்தன. காப்பீட்டு என்பதைக் குறிப்பிட 'மக்கி' என்றும் கொய்கலைக் குரகம் காத்தி நான்கை பயன்படுத்தி உள்ளமையக் காணலாம். சர்க்கரைத்திறும் சுப்பிட்டு என்பதை மூக்கி என்றே குறிப்பிட்டுள்ளனம் காண்டு நினைவுபடுத்தற்பாவது. முதலின் குரகம் காத்தி நாலவரின் செய்யுளில் இக்கருத்துக்கள் எவ்வாறு அமைந்துள்ளன என்பதைப் பாப்போம்.

வரைவரை புரத்து முற்றி வளைகுரகீ கவர்ந்த மந்தி
 நிரைபெறு பாறை போலி பங்கையின் நெயிடி கின்பிற்
 திரைகவு லின்ற வ மூக்கிப் பவலிவ செய்ய நோம்பி
 புரையுள் மடக்கு வாரி கொப்பெனத் திரிதல் கண்டார்
 (சர்க்கர வாத்தியைப் படலம்: 49)

இனி இதற்குக் கருத்துக்களைக் கொண்ட சர்க்கரவச் செய்யுள் ஒன்றினை எடுத்துக் கொள்வோம்,

கொடிச்சி வாக்தும் அடுக்கற் றயத்தினை
முத்துவினை பெருங்குரல் கொண்ட மந்தி
கள்ளாக் கடுவனொடு நல்வரை யேறி
அங்கை நிறைய நெயிடித் கொண்டுநன்
நிறையவற்றி கொடுங்கவுள் றிறைய முக்கி

(நற், றினை: 22: 1-5)

இரண்டு பாடல்களிலும் 'சைச்சி' என்றும் பொருளில் 'நெயிடி' என்பது வந்துள்ளனமையைக் காணலாம். இவ்விலையில் சில பகுதியில் வாழும் மூல்களின் 'சாய்' ிட்டு என்றும் பொருளில் 'முக்கி' என்றும் சொல்லைப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பதும் எண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

நற் றம்மைக் காட்டியை எடுத்துக் கொள்வோம். மூல்களை நீலத்தின் இயல்பை அடையடி இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவையிவைய் ஆபரணம் அணிந்தவர்களாகக் காணப்பட்டனர். பிரகாசம் பொருத்தியவை அல்லாபரணங்கள், அவினைச்செயர் அவர்களக்கு உரிய பாவனையில் தரிசைக் கடைத்தனர். மத்தை இட்டு கடைபுறப்பொழுது ஒரு பெரொளி பிறக்கும். அது புனி குழலிவதுபோன்று ஒலிக்கிறது. அந்தக் சத்தத்தினால் தொலைவில் உள்ள மான் கூட்டங்கள் அஞ்சுக. புவிநின் சத்தம் அது எனப் பயந்தன. அந்பெயமைக்கால மத்தொரு காரணம் அந்தக் கூட்டத்தில் சிறு மான்கள் இருந்தன. மான்கள் சிறிய தலைமையையும் பெரிய கண்ணையும் உடைவலவாய் இருந்தன. ஆங்காங்கே அவை மலைத்த நிர்ந்தன. இக்கருத்துக்களைக் குலாம் காழியு நாவனர் தமது ஆய்வு நாயகம் என்றும் காப்பியத்தில் ஒரு செய்யுளில் இவ்வாறு அமைத்துப் பாடி உள்ளார்.

புதுவதற் திழையோ காது புலர்மூலை வாய்ச்சி மார்க்கற்
நாணுவற் தொளிது மக்திற் றயித்தகு நரவை கேட்டுச்
சேணுவைத் துடிவைத் தென்னக் சிறுதலைப் பெருங்க

எம்மார்

மாணுவற் துயிரை வாக்துத் தொறுத்தொழு மறுகல் கண்டார்
(மக்கா யாத்திரைய் படலம்: 54)

சிறிய தலைமையும் பெரிய கண்ணையும் உடைய மரங்களை
சிறுதலை நளிக்ப் பெருக்கல் மரப்பிணை (2: 21)
எனப் புறநானூறு குறிப்பிடுகின்றது. மதுரைக் காஞ்சியில் இச்
செய்தி,

பேருள்களின் பெற்றிருந்தவைகளில்
 படக்கட மீண்டொழுது மறுதலையாக வுடன் (275-276)
 எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அடுத்த ஒரு மருதக்காட்டி. அங்கு தடாகங்கள் பல இருந்தன. நீரே வற்றிவிட்ட அழியாதவை அத்தடாகங்கள். அத்தடாகங்களில் ஒளிதிருக் கோண்டிருக்கும் புள்ளிவெள்ளை எப்பொழுதும் காணாமல். அதனோடு அத்தடாகங்களில் மூட்களைக் கொண்ட தனிமுகை உடைய தாமரை மடிகள் வெளிக்கே போன்று மலர்ந்திருந்தன. அன்னப்பறவைகள் அத்தடாகத்தில் இருந்த தாமரை இலைகளில் அடர்ந்திருந்தன. இந்தத் தாமரை இலைகளே போய் எல்லாம் மதத்தை ஒழிக்கும் யானையின் காதுகளேபோல் காட்டி அடர்ந்தன. யானையின் காதுகள் போன்ற தாமரை இலைகளிலே அன்னங்கள் அடர்ந்திருந்தன. இதற்கு காட்டி பழிவறு வலைகளைய மயங்கலினால் குழப்பெற்று அன்னமாடுப ஏராளத் தாமரை இலைகளே விற்றிருந்ததே சொப்பாரும். இதனைவே குறாம் காற்று தாண்டி இவ்வாறு வருவித்ததுள்ளாக்.

புனைய வழியில்லைப் புள்ளியும் பெயர்க்கை தோறும்
 வண்டை வயிர் போய்க்கு முன்னரைக் கமலம் கொண்ட
 சிவமக பெயரெழும்பும் யானைக் செவியிலை வைகு மனையம்
 மணலில் மலிர் போய்ப வளைத்தின்று மீருத்தம் கண்டார்
 (யகோ யாத்திரைப் படகம்: 77)

தாமரை வயர்களின் ஒளிபோன்ற அகாசான தன்மைமையுள்
 யானையின் செவியேபோன்ற தாமரை இலைகளில் அன்னங்கள்
 விற்றிருப்பதை நிரிசைநாது அது இவ்வாறு கட்டுகிறது.

விளக்கின் அன்ன கூர்ந்த தாமரைக்
 கனிற்றுச் செவி அன்ன பாசடை நயங்க

(210: 1-2)

குறங்காய்களைமயும் சிவந்த கண்ணையும் கொண்ட ஒருமைக் கூட்டம் செந் அழுவடை செவியேவர் பறை கொண்டுவதனால் எழும்பும்புகும் சத்தக்கினால் அந்நினைவாகக் கவனித்து சென்றன. இதற்கிடையில் கொல்லவழியே கட்டப்பட்டிருந்த வருகைக் கற்றுக்கப் பாதுகாக்கக் காரத்து தாய் ஒருமைமைய அழைத்தன. இந்த அழைப்பைக் கேட்ட ஒருமைகளின் பாக்குகளைகள் பரவலச் சொந்தின. அப்பால் வீணாகிய போனது. இக்காட்டினையும் கண்டு கொண்டு ஆரிய ஆண்டைச் சென்றார்கள். அச்செய்யும் வருமாறு.

தெய்வீ அளபர் கொட்டுத் தண்ணுமை ஜெயினீ னஞ்சி
எவ்வெயிற் றுறுத்தாட் செங்க ளொருளரசெ றினங்க ணீய்சிப்
பய்யூழ் செருத்த றுக்க பாணீழித் தொழுக சீய்று
கொய்வையிற் யாத்த கன்று ளொருதுகப் பீடுதல் கண்டார்.

(மக்கா யாத்திரைப் படலம்: 79)

தந்தினைப்பிடு அறுவடை செப்பினார் வாய்ப்பும் பறை ஓரி
யீவால் புட்கள் வெருண்டு ஓடின வன்பது

வெள்ளெயி அரிநர் தண்ணுமை வெரீஇப்

பழைப் பல்புள் இயிவ..... (350:1-2)

என ஊந்துவனது.

இனிப் பாலை திகத்துக்கு வருவோம். உப்பு நீரைக் கொண்ட
வினறுகள் பல தெய்தல் தீவக் கடற்கரையிலே இருத்தன.
அந்தையை உப்பு நீர்ச் சிணறுகள் ஒவ்வொன்றில்கும் அருகில்
வாங்கணையும் படிமையான கண்களையும் கொண்ட சிவப்புநிற
நாய்கள் ஊழறிந்தன. அவற்றிற்கூடவைவு கிடக்கக்கவீணை.
அவை அங்கே வீழ்த்து மிடப்பள போன்று காட்சி அளித்தன.
அவற்றில் பாய் முலைகளைக் கொண்டு தோலொடு ஓட்டிக்
கொண்டிருந்தன. தசைபுற தோலாகவே நாய்கள் காட்சி
அளித்தன. முப்பு அந்த முலைகள் பாலை தீவையச் சுரக்கும்
தன்மையில் இருத்தன. இத்தகைய பாலை தீவக் காட்சியைக்
கண்டவர்களாக அருமது கரீதுநீராய் ஆண்டவர் மகிழ் நோக்கிச்
சென்று கொண்டிருந்தார். இக்காட்சியையே குலாம் காதின
நாவை இவ்வாறு நயம்பட வருணித்துள்ளார்.

கவ்வொத் தியற்றி வைத்த கடம்புகாக் கிறுவா வுண்ணா
வன்றுவர்க் கூவ தோறும் வாய்வளை னாய்கட் செந்நாய்
அவ்வூழிற் தீர்ப்பால் விட்டுத் தொண்டுவை யகடு வீழ்த்தி
யெய்வடு படுவின் னாழ்சி முடய்கிமற் றிருத்தல் கண்டார்

(மக்கா யாத்திரைப் படலம்: 63)

சங்ககாவத் தமிழ் இலக்கியங்களிலே இத்தகைய காட்சிகள்
வருணிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணவாம்

கனீறு தீன்று இறந்த தீரல் சுரத்தும்
பாய்அவி தோலிழவை அகடுநிலம் கோத்திய்
பரிசுட முடய்விய னைக்கட் செந்நாய்
நாயா வேட்டம் போவிய கணவன்
பொய்வா மரயின் பிணைநினைந்து இரங்கும்.

(103:4-8)

என நம்பினவனாயிடு வந்தநினைமையகம் காண்க. இவ்வீடு மருதவீண நாகனார் போட்டடை நோக்குட ல் சென்ற ஆண் நாய் வந்துவரை பெயல் நாய் வருகிறி இருந்தது என்காதல் சுட்டி உள்வார்.

மற்றொரு பாணை நீவந்தீய் ஒரு பாணைக்கு ஏறிப்பட்ட அவை நிலை வருணிக்கப்பட்டினையது. பாணையில் நொற்றும் பெயலிவு குன்றிவிட்டது. அதன் அழகு நீய்கியது. அதன் மதம் அசென்று விட்டது. அது நீர் தேடி அவைத்தது ஒரு பாணைவக் காண்டதும் பாணை அங்கு சென்றது. அங்கே நீர் இயல்வாய் அறித்ததுமீ அது வருகின்றது. செய்வது இவ்வகையன்று அறிவாது நுகிண்கையைத் தொக்கவிட்டிக் கொண்டு நாகத்தினால் பாணை வருகின்றது. நுகித்தது. நீயீய்வாயம் தந்தலிக்கும் மரக்கையம் போல் காட்சி அளித்தது. காட்டியத் தவைவர் அண்டதாக புவவர் வருணிக்கும் காட்டி இப்பாட்டிவ அமைந்துள்ளது.

ஏறு மாணா நீரித்த வீழாமத மறித வேழத்
தேரகன் வர்பிடு போயுத் தென்புண வன்மை காண்டு
வாரமர் பாணைக்கை நாதீயி வாயுள சடைத்து மாற்றி
நீரது மயலி மனை நீய்நீடு திவைமை அண்டார்.

(மகாபாரதத்தினர் 11-உள்:55)

இத்தகைய ஒரு காட்சி அநாறுபுரீயே அமைத்திருப்பதைக் காணலாம். வெய்மை சிக்கது பாணையி. எப்போக்கும் இயல்பினது அங்கே சென்றது பாணை. அதன் பெருமை அனைத்தும் ஒழிந்தது. தனக்கு அடவழியில் சென்றது. நீருண் இடம் எது என அறிவாமல் அனைத்தது. செய்திதேர் தென்றும் இடம் எல்லாம் அதனை நீடுவா நிலைத்துச் சென்றது. மயலி ஓடியது. நீரறித ஆற்றியே கிடக்கும் ஓடத்தைப் போன்றது அதன் நிலை. எழி விடத்திலே வருகிறிச் சோர்ந்து வீழ்ந்து கிடத்தது. திணைப்பவரை வருக்கும் தன்மையது. அக்காட்சி அநாறுபுரீயில் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

வெய்மை தண்டா எரிசுரு மறித்தவை
கொய்வை வாயுள இவாவுள் வானை
நீர்மருங்கு அறிவாது தேர்மருங் கோடி
அறுபீர் அம்பியின் தெரியுதல் உணங்கும்
உள்ளொப்பு பணிக்ரும் மனக்குறி படத்தினை.

(29:15—19)

இயல்பாகவே குளாம் காதினு நாவலர்நம் சொக்வாட்சி ஓசா
 கடை நிறப்ப அமைவதொன்றாகும். சங்கராவத் தரிழ் இலக்கியம்
 களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சொற்களையே அவர் பெரும்பாலும்
 கமழ் காப்பியங்களில் பயன்படுத்துவதனால் அளவுக்கு இக்கடை
 வைத்த தொன்றாகத் திகழ்கின்றது. பொறுவாகத் தரிழில்
 காப்பியங்கள் இயற்றிய முன்பின் புலவர் தமது கடவுள் வாழ்த்தும்
 படலத்தில் நான்காம் கவிபாலாயி அளி (நளி) அவர்களைப்
 புகழ்ந்து பாடுகிறார். அவர்களைப் பற்றிய செய்துகளை ஓசா
 நயம் மிக்கதொன்றாகவே அமைத்தும் பாடுவர். அத்தகைய
 பாடல் அளி (நளி) அவர்களின் கிரம் பொருந்திய சிறப்பாற்றனை
 ளடுத்துக் கருவதாகவே அமைந்திருக்கும். டகர வடித்தக்களைக்
 கொண்ட சொற்களை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதனால்
 பாடல்களில் ஓசா நயம் சிறப்பாக அமைவதைக் காணலாம்.
 குளாம் காதினு நாவலரும் தமது ஆரிய நாயகரி வர்ணம் காப்பியத்
 தில் அளி (நளி) அவர்களைப் புகழ்ந்து பாடிய கடவுள் வாழ்த்தும்
 பாடலில் இவ்வாறு பாடியுள்ளார்.

சடிவிட வரவுட செலிபட விடுமத கரீயுட ஸூகநி லிய

படிசக சொடுதிகை கிருகிடு வெளவேழிர் பணகயவர்

பொடிபட வே

கொடிருடை முடிபடி தவையுட விவைஞ்சை குவையகொடு

குவிதரவே

மிடிமொடு பொரநட மிரேசூர் கதரன் வெழிழை

முடிபுளைவாம்

(கடவுள் வாழ்த்து:10)

இச்செய்யுளில் டகரத்தைப் பயன்படுத்தி அதன்மீது ஓசா
 நயத்தைப் பெற்றுள்ளார். இவ்வாறு டகரங்களை அதன் பல்வேறு
 உருவங்களில் பயன்படுத்தும் பொழுது ஓர் ஒடிக்குமுறைமைப்
 பின்பற்றியிருப்பது புலனாகின்றது. இச்செய்யுளில் உள்ள
 ஒளிவொரு அடியிலும் அறுசீர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. நவ்வொரு
 சீரிலும் டகரம் வர வழிபார்த்துக் கொண்டுள்ளார் ஆசிரியர். ஒரு
 அடியில் ஒரு சீரில் டகரம் அமையவில்லை. அதற்கு எடுசெய்யும்
 முயமாக அதற்கடுத்துள்ள சீரில் இரண்டு டகரங்களை அமைத்
 துள்ளார். இவ்வாறு பார்க்கும்பொழுது முகவாய் அடியில் உள்ள
 அறுசீர்களில் ஒரு முறைவும் ஏறைய மூன்று அடிகளிலும் ஆறாறு
 முறைகளும் டகரம் அமைத்து ஓசா நயம் சிறக்கச் செய்யுள்
 இயற்றி உள்ளார் குளாம் காதினு நாவலர்.

மற்றொரு செயலுள்ள காரணத்தின் பல்வேறு கருவங்களைப் பரண்படுத்தி ஆயிரவர் ஓய்ச் நமத்தை அளவத்தினாயர். அப்புகர் (நாள்) அவர்களைய் புகலும் மூகமாய் பாடப்பட்டுள்ள அச்செய்யுள் இவ்வாறு ஓய்ச் நாய் நலுய் அளவத்தினாய்.

ஆதிக்க வாகத்தி னார்வித்த நாமத்தி னுறையி வாகத்தினார்
 வேதிக்க வாகத்தை செயற்ற நீதக்க சீதக்க வாளத்தினார்
 சாதிக்க வேர்க்கு வேலிக்க வேர்மெற்ற தாமக்க

சேமத்தினார்

வேதிக்க புகைக் வாகத்தை வேதிக்க வேகத்தி வேகப்பமே
 (கடவுள் வாழ்த்து:7)

மேற்றொரு செய்களை எடுத்தும் கொள்வோம். இச் செய்களினே என்ன நாயகம் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு கொல்லை இவ்வீரனை அருத்துக்களில் நாய்மெற அளமத்துப் பாடிவுள்ளார். இதுதான் ஆதிக்க செய்யுள்.

மறையெ வாயிவர் மூகக்கொன்று நானத்து மனவய
 நனவயெ வாயிமாறு பறநிலை வேயென நிலைய
 வனவயெ வாயிவர் அபகாரக்கொன வய்யழி மனவயக்
 கனவயெ வாலினற மதியிலா விலம்பக கனவய

(செவ்வீரற் பா. 10: 17)

தொகுப்புரை

அஃகு நாட்டிலே இஸ்லாம் தோன்றிச் சில ஆண்டுகளில் தமிழ் நாட்டிலும் அதன் அடிநாடுகளிலும் இஸ்லாம் பரவிய போதிலும் இஸ்லாமிய அடிப்படைவளமான தமிழ் இனக்கிளவிகள் தோன்றிப் பல தூற்றாண்டுகள் ஆரிய வேண்டுகூறுக்தது. தமிழ் நாட்டை ஆட்சி புரிந்த முஸ்லிம் ஆட்சியாளர் கூட தமிழ் மொழியை வளர்க்க அத்தனை முயற்சி எடுத்ததாகத் தோன்றவில்லை. அத்தகைய ஆட்சியாளர் தமிழ்ப்பொழியில் பாண்டித்தியம் பெறாதிருந்தமையே இஸ்லாமிய அடிப்படைவளமான தமிழ் இனக்கிளவிகள் நெரள்தாமசுக்குரிய காரணமாகக் குறிப்பிடலாம். அத்தோடு அத்தகைய முஸ்லிம் ஆட்சி தமிழகத்தில் நெடுங்காலம் நீடிக்கவில்லை என்பதும் மற்றொரு காரணமாகும். தமிழகத்தில் ஆட்சி புரிந்த முஸ்லிம் ஆட்சியாளர் பெரும்பாலும் பாரதீக மொழியைப் பேசுவார்களாகவே இருந்தனர். தமிழ்மொழியைப் போற்றிவளர்க்கும் பணியில் அத்தகையோர் போதிய ஆர்வம் காட்டவில்லை என்பதையும் சண்டு சுட்டிக்காட்டுதல் வேண்டும். அதன் பயனாகவே அக்காலகட்டங்களில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இனக்கிளவிகள் தோன்றவில்லை என்பதும், விவாபார தோக்கமே தமிழகம் வந்த ஆதி முஸ்லிம்களிடம் முதன்மை பெற்றிருந்தமையும் அத்தகைய நிலைமைக்கு ஒரு காரணம் என்பதும்.

தமிழ் மொழியைக் கற்றுணர்ந்த சிதக்காதி போன்ற கொடைவள்ளல்கள் தோன்றித் தமிழ் மொழியையும் அதன் பண்பாட்டையும் பேசலிப் போன்ற முஸ்வந்ததின்னரே பெருவளத்தில் இஸ்லாமிய அடிப்படைவளமான தமிழ் இனக்கிளவிகள் தோன்றலாயின. அத்தகையோருள் பெரும்பாலானோர் தமிழகத்திலே ஆரியர்களே

வல்லியல் புறவாணியே துருநிலை மன்னர்க்காகவும் பெருநிலைப்பிறார் க்காகவும் இரும்புதொழுவே தமீழ் மொழி வளர ஆகவாணிக் கு ணக்கம் ஊட்டினர். அவர்களின் பெருமையிற் காரணமாகவே இன்னொரு அடிப்படைமீது தமீழ் இலக்கியங்கள் தோன்றவாயின. இவ்வாறு தமீசை வளர்க்கத் தலையிட்டது. இவ்வாறு வளர்ந்த தமீழ் உருவாகியது.

அத்தகைய இலக்கியங்களின் மூன்றோடியாகத் திகழ்வது பரிசுத்த மாவலிச் செய்யுட்களின் இடம் பெற்றுள்ள அய்வாறு, கறுபா போன்ற சிறப்பு அறபுச் சொற்களும் மூலமீடுகளைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள மவனர், கோவனர், அஞ்ச வண்ணத்தார் போன்ற சொற்களும் வகுரை, அந்துபார் போன்ற இடம் பெயர்ச்சளும் மீள் அடியும் என்பதன் மறுஉவரான விக்கல் என்றும் பெயர்ச் சொல்லும் பரிசுத்தமாவலியை இலக்கியங்கள் பெரிதும் பயன்பட்டுள்ளன. பரிசுத்தமாவலி இவ்வாறிய அடியு படைமீது தோன்றிய தமீழ் இயக்கியம் என்பதும் அல்லலும் தோன்றிய மூதல் இலக்கியமொன்று இப்பொழுது நமக்குச் சொந்தத் தருநிலை விடைக்ககடியாகக் கண்ட நரே ஒரு மூல வர்ப்பதும் தெற்றெனப் புலனாகித் தருது.

வகுதொழில்நீர் வர்த்தத் மக்களின் வலிசை ஆற்றலும் மதி றுட்புறம் கோடைச் சிறப்பும் சுவ வடுமாரும் பரிசுத்தமானவ கிலிருந்து விடைகாப்பெற்றுள்ள செய்யுட்களின் வீதந்தோர்தப் பட்டுள்ளமைமையம் காணலாம்.

வரவாற்று அடிப்படைமீது பாரீக்கும்பொழுது பரிசுத்த மாவலியைத் தொடர்ந்து உருவான ஒரு மூல வரகபுரிந்தார் பாடல் எனலாம். மருத்தலுத் தலையில் சிறந்துவினங்கிய வாகபு சித்தார் மருத்துவ அலீலியல் பற்றில் குறிப்புக்கள் பவளரணந்த தமது பா விதி தொகுத்துக் கருவியினார். எனிதில் புரிந்துகொள்ள றுடியவர்களுக்கமீது தமது மருத்துவக் களையில் பயன்படுத் தப்பரும் மூலமாவலியின் பெயர்களைத் தோடியாகக் குறிப்பிட்டாறு வலிந்து பொருள்கொள்ள வேண்டிய மூலமாவலிச் சுட்டி உள்னமை வாகபு சித்தாரின் மூலமீது சிறப்பாகமாக சுட்டிக்காட்டலாம். தோய வல்லியல் ஏற்படும், அதன் இயல்புகள் எனவ, அதனை எய்வாறு குணப்படுத்தலாம், அதற்கான மருத்துவனைத் தயார் செலியப் பயன்படுத்தவேண்டிய மூலமாவலி யானவ என்பவையற்றை வாகபு சித்தர் தமது பாடலில் விளக்கி உள்ளார்.

பதினாறாம் நூற்றாண்டில் இஸ்லாமிய ஆய்வுப்படைவியல் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்களுள் முழுமைவாய்வுவகை கண்டக்கடிவானவற்றுள் முந்நியது ஆயிரமகலா என்பதாகும். விவாதிக்கப்படாத அமைந்துள்ள இந்நூல் தோன்றிப் பதினேட்டு ஆண்டுகள் சென்றுவிடும் மிக்நாடி மாலை தோன்றி உண்டது என்பது புலனாகின்றது. இக்கால விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பு களோடு இயைந்த குறிப்புகள் மிக்நாடி மாலையில் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

இருபத்துமூன்று ஆண்டுகளுக்குப்பின்னர் பதினேழாம் நூற் றாண்டில் தொடக்கத்தில் தோன்றியது திருநெழிநீதம் என்றும் தூக். ஆயிரம் மசலாவைப் போன்ற பெரும்பாணம் விவாதிக்கப் பட்ட அமைந்துள்ள திருநெழிநீதச் செய்யுட்கள். யாகுப்பித்தர் பாடலில் இடம் பெற்றுள்ளதுபோல் திருநெழிநீதப் பாடல்களும் அந்தாதித் தொடரில் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். இவ்வமை அந்தாதிவாக அமைந்திருப்பதால் அவற்றை 'எளிதில் மனப்பாடம் செய்வதால் என்பது அறிஞர்களின் துணிவு ஆகும். ஆயிரம் மசலாவிலும் திருநெழிநீதத்திலும் மறுமை பற்றிய குறிப்புகள் பல இடம் பெற்றுள்ளன. சுவர்க்கத்தினதும் நரகத்தினதும் தன்மைகள் ஆயிரம் மசலாவிலும், மிக்நாடி மாலையிலும் திருநெழிநீதத்திலும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. திருமணம், சொத்துரிமை முதலியனவும் திருநெழிநீதப் பாடல்களின் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

திருநெழிநீதம் தோன்றி எழுபத்துநான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் பதினேழாம் நூற்றாண்டில் இறுதியில் தோன்றியது சக்கள் படைப்போர். இதற்கு முன் தோன்றிய நூல்களைப் போலவேயாது யாப்பு முறையில் சக்கள் படைப்போரில் ஒரு வேற்றுமைவைக் காணலாம். சக்கள் படைப்போரில் போர் பற்றிய செய்திகள் கண்ணிப்பாடல்களிலே தரப்பட்டுள்ளன.

முறுமொழிமாலை பெருமானாரிடம் குறைஇரங்கும் பாவி லில் அமைந்துள்ளமைவால் இது இதற்கு முன்னர் தோன்றிய இலக்கிய அமைப்பில் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது. அளவிலும் சிறியதொரு நூலாகவே முறுமொழி மாலை அமைந்துள்ளது.

தாரிதழ வளர்க்க முற்பட்ட முஸ்லிம் புலவர்கள் தமிழில் உள்ள சந்தப் பிரபந்த வகைகளையும் விட்டுவிட்டியினால். அத் தகைய பிரபந்த வகைகளுக்கு இஸ்லாமிய பெருக்கட்டிப் அவற்றை இஸ்லாமிய நூல்களாக மாற்றி உண்ணார். திருமக்காப்பள்ளு

என்றும் தூள் இவ்வாறிய அடிப்படையில் பன்னூ றிரபத்த வகைக் குரிய சிறப்பியல்புகள் நானாளு அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். இராமன் தானத்துடன் பாடகியடிவ சிந்தனை திருமகிசுரப்பிஞ்ஞு தூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

இவ்வாறிய அடிப்படையில் தொன் றிய தமிழ்க்காப்பியங்களுள் காவத்தால் முந்நியது கனகாநிஷயமானவை. பதினேழாம் றூற் றான்கள் நம்ப்பகுதியில் தோன்றியது கனகாநிஷயமானவை என்றும் கூப்பியும். பொக் கொச்சைகளுக்கும் கனகாநிஷய காவலையில் இடம் கொடுக்கப்பட்டிருள்ளது. பதினேழாம் தூற் றான்கு முடிவடைவ தற்கு றான்கள் தோன்றியது தொப்புறான்கும். இவ்வாறிய அடிப்படையில் தொன்றிய காவியங்களுக்கும் மகிசு பத்தியிலே பெருவுழக்கைப் பெற்றது திறாந்தரான்கள் என்கர் அது மிகையாகாது.

மறுகாலில் திறு உள்ள கம்பவங்களை வருவில்கும் கார்பிய மாக அமைந்துள்ளது திருமணக்காட்சி. திருமணக்காட்சி என்னும் காப்பியத்தின் கொடைநாயகராகத் திகழ்ந்தவரே சின்னசீறா னன்றும் கார்பியத்திற்கும் கொடை நாயகராகத் திகழ்ந்தவரான. திருமணக்காட்சி என்னும் கார்பியம் தோன்றி 'இருபத்து மூன்று ஆண்டுவருக்குப் பின்னரே சின்னசீறா தோன்றி உள்ளது. திறாய புரானத்திலும் உள்ள துறையை திறைய செம்பும் முகமாகச் சீறா). புரானம் தோன்றி ஏறத்தாழ றூப்பது ஆண்டுளுக்குப் பின்னரே சின்னசீறா இயற்றப்பட்டிருள்ளது.

தன்றுக்கு மேற்பட்ட காப்பியங்கள் இயற்றியோர் என்ற காலகாலியே றுவரைக் குறிப்பி. றாம். நருவர் வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர். மற்றவர் செவ்ஞ அய்துசிகாதிர றுணர் வெய்யப ஆனிட புலவர். றுன்றாமாள் றுடைய காதிறு தாயவர். வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் மூன்று காப்பியங்களையும் செவ்ஞ அப்துல் காதிறு தாயினர் வெண்ண ஆனிட தான்ற காப்பியங்களையும் றுடைய காதிறு தாயவர் குறங்காப்பியம் றுன்றையும் செந்தி றுன்று காப்பியங்களையும் இயற்றி உள்ளனர். வண்ணக்களஞ்சிய புலவரின் றுன்ற காப்பியங்களுள் செவ்ஞ அப்துல் காதிறு றெயினார்ப்புலவரின் தான்ற காப்பியங்களும் பதினான்ற ஆண்டுக் கால கல்வையுள் தோன்றி உள்ளன. இறுவரும் முடியத்தின் கூண்ட வரைப் பாட்டுண்டத் தணவறாகக் கொண்டு குத்தபுறாயகம்

என இரண்டு காப்பியங்கள் இயற்றி உண்மை, வண்ணக் கவஞ்சியப்புலவர் எல்லாம் நயி அவர்களைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு இராஜநாயகம் என்னும் காப்பியத்தையும் செய்து அப்பால் காதிரு நயினார் புலவர் இயற்றும் நயி அவர்களைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு நிருமணி மாலை என்னும் காப்பியத்தையும் யாதித்யனை. இருவரும் போர் பற்றிய இரண்டு காப்பியங்களைத் தந்திருக்கிறார். வண்ணக் கவஞ்சியப்புலவரின் தீர்மானங்களும் செய்து அப்பால் காதிரு நயினார் புலவரின் புதுகும்பாறும் இவ்வளம் அமைந்த காப்பியங்களாகும். வண்ணக்கவஞ்சியப் புலவர் நாகர் ஆண்ட கையைத் தமது குத்புநாயகத்தில் உண்மையாகப் பாட்டெடுத்தும் ஒவ்வொரு செய்யுளில் குறிப்பிட்டுப்போதுத செய்து அப்பால் காதிரு நயினார் கெட்டப ஆலிம் புலவர் நாகர் ஆண்ட கையைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு நிருக்காரணப்புராணம் என்னும் காப்பியத்தையே இயற்றி உள்ளமை நன்கு நோக்கத் தக்கது.

வண்ணக்கவஞ்சியப் புலவரும் செய்து அப்பால் காதிரு நயினார் கெட்டப ஆலிம் புலவரும் தந்தும் காப்பியங்களை இயற்றிய பதினாற்று ஆண்டுவரல் எல்லையுள் முடிவீததீர் ஆண்டவரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் காழ்த்த பதுகுத்தீர் புலவர் முடிவீததீர் புராணத்தையும் இல்லறத்தை மேலோக்கச் செய்ததற்காகப் போலிப் படுபட்ட சங்க அபிமானியர் வீர நீர்த்தெயற்களைப் பாடும் முகமாக குன்று லக ஆலிம் புலவர் இறவுக்கூகி படைப்பொன்றையும் இயற்றி உள்ளவர்.

முடிவீததீர் ஆண்டவர் அவர்களின் காழ்க்கையினை வெறொரு கோணத்திலிருந்து பாடப்பெற்ற காப்பியம் நவமணி மாலை, நயல் என்ன ஆரம்பிக்கும் அப்பெயர்க்கும் பெருகுதநாயக முடிவீததீர் ஆண்டவர் திகழ்த்தித் காட்டிய புதுமைச் சம்பவங்கள் நவமணிமாலைக்கு வகுவிக்கப்பெற்றுள்ளன.

நாகர்ப்புராணத்தையும் ஆர்ப்புநாயகத்தையும் இயற்றிய நோடு குறுக்காப்பியமாக முகாபுர மாலைவாயும் இயற்றிச் சென்றவரார் குகரம் காதிரு நாகவர், அனருடைச் செய்யுட் களிலே சங்ககாலத் தமிழின் வாசனை வழியைத் தாண்டலாம்.

இவ்வாறிய அடிப்படையில் தேவந்ரிய தமிழ்க்காப்பியர்கள் அனைத்தும் கடவுள் வாழ்த்தும் படவத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஓரே ஒழுங்குமுறையைப் பின்பற்றி உள்ளன. நாட்டுறகரப் படவம் கனம் இவ்வாறே அமைந்துள்ளன. இவ்வாறுக்கு முரணாகச் செய்திகளை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு தவிர்க்கமுடியுமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு தமது காப்பியங்களில் தவிர்ந்து செல்லுள்ளனர் முஸ்லிம் புனைவர்கள். ஒருசில சந்தர்ப்பங்களில் தமிழ் இலக்கிய மரபைப் பேணுவதற்காக அத்தகைய முரண்பட்ட செய்திகளை இடம் பெறாமல் போகவும் இயல்பை. இயற்கை வஞ்சனையினர் பெரும்பாலும் தமிழக இலக்கியத்தைச் சுட்டிக் காட்டுவது மொன்று இருந்தாலும் அறபுநாட்டினர் புவியியல் அமைப்பும் அத்தகைய வஞ்சனையினர் பேணப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம்

இவ்வாறிய அடிப்படையில் தேவந்ரிய தமிழ் இலக்கியங்களில் திணைச் சொற்களாக அறபுச் சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அது இவ்வாறியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒரு சிறப்பியல்பாகக் கொள்ளவேண்டும். திருக்காரணப் புராணத்தையும் நாகர்ப் புராணத்தையும் தவிர்த்த ஏனைய இவ்வாறியத் தமிழ்க் காப்பியங்களில் அறபு நாட்டினும் அறபு நாட்டைச் சார்ந்த நாடுகளிலும் வாழ்ந்த பெரியோர்களே பாட்டுடைத் தலைவர்களாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர் என்பது கண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. திருக்காரணப்புராணத்தில் நாகர்ப் ஆண்டலை சாரும் தமிழ் அவர்களின் வாழ்க்கை விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. நாகர்ப்புராணத்தில் நாகர்ப் ஆண்டலை மறைந்த பின்னர் திகழ்ந்த புதுமைபாண சம்பவங்கள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு வளர்த்த தமிழின் முகற்பகுதியே இது எனலாம் இவ்வாறு வளர்த்த தமிழின் இச்சிறுபகுதியை எடுத்தற்களும் இந்த அரிய வாய்ப்பினை எனக்கு அளித்த உலகத் தமிழாராய்ச்சி பிறுவனத்தாருக்கும் சிறப்பாக அதன் தலைவர் டாக்டர் ச. சே. சாப்பிரமணியன் அவர்கட்கும். இச்சொற்பொழிவுக்குக் காரண விளம்பிய சிதக்காதி அறக்கட்டளையச் சொற்பொழிவினைப் பெருமறைத்தோடு பிறுவிய சிதக்காதி அறக்கட்டளை நிணைப் தாருக்கும் எனது உணங்கவித்த நன்றி உரித்தாகுக.

சொல்லகராதி

அ

அகமதுலாபி 163
 அகம் (தமிழ்) 62, 105, 197
 அகல்க வண்ணத்தாரர் 16, 25, 28
 29, 271
 அகல்காண்மை 27
 அகல்கயன் 27, 28
 அகல்ககம் மரணம் 138
 அகல்கபார் 16, 26, 30, 31, 32, 33
 அபதம், அபிம், அபி 175
 அப்துல்காதிர் 151
 அப்துல் காதிர் நயீனா வெய்யா
 ஆலிப் புலவர் 137, 138
 அப்துல்வா இப்னுலகாயம் 51
 அப்துரஹ்மான் 201
 அப்துல்காசிம் 126, 127
 அப்துல்காசிர் (தமிழ்) 24, 70, 71, 102,
 105, 107, 128, 130, 205, 217,
 269
 அப்துல்காசிம் 130
 அப்துல்காசிர் (தமிழ்) 108
 அப்துல்காசிர் 201
 அபி (தமிழ்) 71, 73, 82, 84, 102,
 105, 108, 114, 202, 268
 அப்துல்காசிர் இலக்கியங்கள் 14
 அப்துல்காசிர் 198
 அப்துல்காசிர் 147
 அப்துல்காசிர் 1, 5, 6, 7
 அப்துல்காசிர் 188

ஆ

ஆலிபுலகாசிர் 74
 ஆலிபுலகாசிர் 49, 771
 ஆலிபுலகாசிர் (தமிழ்) 220
 ஆலிபு 251
 ஆலிபுலகாசிர் 250, 260, 274
 ஆலிபுலகாசிர் 54, 55, 58,
 ஆலிபுலகாசிர் பாண்டியன் 12
 ஆலிபுலகாசிர் நாவல் 144
 ஆலிபுலகாசிர் (தமிழ்) 134

இ

இசுலாம் 183
 இசுலாமியர் தம் (அவை) 96, 186,
 187, 189, 190, 215, 274
 இசுலாமியர் 105
 இசுலாம் 197
 இசுலாமியர் (தமிழ்) 38
 இசுலாமியர் 50
 இசுலாமியர் 150, 193, 274
 இசுலாமியர் 204
 இசுலாமியர் 41
 இசுலாமியர் 191, 193, 202, 203
 இசுலாமியர் பண்டிப்போர் 191,
 193, 230, 274
 இசுலாமியர் 74
 இசுலாமியர் 77
 இசுலாமியர் 183, 184
 இசுலாமியர் 241, 242
 இசுலாமியர் தம் (அவை) 95, 189
 இசுலாமியர் 213
 இசுலாமியர் 270

ஈ

ஈசா தம் (அவை) 183
 ஈசா 148

உ

உசைன் (தமிழ்) 101, 105, 106,
 107, 197
 உசைன் (தமிழ்) 71, 75, 102, 105,
 113
 உசைன் (தமிழ்) 24, 70, 73,
 102, 105, 106, 109, 110, 205,
 215
 உசைன் (தமிழ்) 85, 96, 111, 123,
 124, 126, 129, 141
 உசைன் ஆலிபு 104
 உசைன் நயீனா வெய்யா 125,
 144

ஈ

ஈசா 106, 112
 ஈசா 75

இ

இசைநாக ஸ்வரம் பிழைப்பு 237
 இத்திசு 152
 இத்திசுநெய்தல் 232
 இய்யாசியம் 1, 2

ஈ

ஈயம் 147
 ஈயக்கருத்துப் புலவர் 123
 ஈயன்குமறு மருது முடியத்துப் புலவர் 84, 87, 126
 ஈயலி 173
 ஈயநாசி 43, 44
 ஈயப் முடியத்து 180, 187
 ஈயப் 197
 ஈயம் 25
 ஈயம் 34, 25
 ஈயம் 34, 35, 41, 76, 95, 132
 ஈயம் 20, 24, 25, 26, 27,
 ஈயம் 16, 22
 ஈயம் 160, 161
 ஈயம் 103, 273

ஊ

ஊதி 36
 ஊதிப் புலவர் 207
 ஊதிப் 147
 ஊதிநகரம் மறைக்காயர் 125
 ஊதிநிலம் 174
 ஊதியப்படிபுலம் 56, 142
 ஊதியம் காட்டல் 162
 ஊதியம் 125
 ஊதிநகர 32

ஊ

ஊதியம் 74
 ஊதி 61
 ஊதியம் 75

ஊ

ஊதி 31, 49, 123, 151

ஊ

ஊதியம் வெப்பம் காதி ஆசியம் புலவர் 193, 196, 274
 ஊதியம் 157, 169, 173, 207
 223, 274
 ஊதியம் 189

ஊதியம் 249, 250
 260, 261, 260, 273, 274
 ஊதியம் 21
 ஊதியம் 250
 ஊதியம் 116, 117

ஊ

ஊதியம் 101

ஊ

ஊதியம் 99

ஊ

ஊதி 79, 80, 82
 ஊதி 78, 81
 ஊதி 107
 ஊதி 183
 ஊதி 192, 194, 195, 200, 274
 ஊதி 191

ஊ

ஊதியம் 125, 135
 132, 170, 248, 254
 ஊதியம் 15

ஊ

ஊதி 259
 ஊதி 239
 ஊதி 136, 141, 207, 273
 ஊதி 231, 232, 234

ஊ

ஊதி 15, 16, 85, 124, 126,
 137, 270
 ஊதி 107, 108, 273
 ஊதி 118
 ஊதி 85, 89, 118, 126,
 141, 185, 193, 273

ஊ

ஊதி 12
 ஊதி 86
 ஊதி 260
 ஊதி 150, 274
 ஊதி 107, 108

ஊ

ஊதியம் அப்துல்காதிர் நெய்வாரர்

வெப்பவியுவிட்டபுலவர் 125,
 186, 221, 273, 274
 செயற்கு சதக்கத்துல்லா அபுபர்
 68, 69, 83, 86, 175, 136, 137
 செய்துகம்பிப் பாவலர் 126, 144,
 175
 செய்து மீறாள் 177
 செய்து முகம்மது 241
 செய்து முகபு 249
 செய்து புலவர் 126
 செய்து இயுதாபிம் 224, 226,
 228
 செய்துவாபிதீஸ் (முனி) 182
 செய்துபாபர் 218, 219
சீச
 சோபிதாபிர் 135
 சோதனாபுலவர் 143, 144, 157,
 164, 208
சை
 சைபது இயுதாபிம் 8, 9, 22
 சைபதுமுஹம்மது, எர். 30
சொ
 சொக்கத்தி 206
சொ
 சொகை சாமத்தப்பலிவி 5, 10,
 11, 225
 சொகை 3, 4, 5, 11, 14, 20, 26
 33, 278
த
 தக்பிர் 189, 190
 தக்பித்தின் அப்துல்ஹலிமாள்
 11, 12
 தக்பிர் 244
 தக்பிர்கார்ப்பியம் 117
 தக்பிர்மசது 243
தா
 தாஹித் தாம் மீர்ஹை, சி. ஹை
 144
 தாஹித் 213, 214
 தாஹிதாபி (அஹை) 150
தி
 திஹிர்காரணம் அஹாணம் 162,
 164, 274, 275

திஹித்தி தீகம் 64, 272
 திஹித்தி 207
 திஹித்திபுலவாணிக் கங்கெட்டு 5,
 10, 225
 திஹித்திபுலவாணிக் 92, 93, 97,
 272, 273
 திஹித்திபுலவாணிக் 134, 273
 திஹித்திபுலவாணிக் 186, 274
தி
 திஹித்தி 155, 147
 திஹித்தி விஸ்கம் 173, 221, 216,
 274
 திஹித்தி விஸ்கம் 66
 திஹித்தி விஸ்கம் 232
தி
 திஹித்திபுலவாணிக் 60
தி
 திஹித்தி 61
தி
 திஹித்தி 128
தி
 திஹித்திபுலவாணிக் 126
 திஹித்தி 39, 119
 திஹித்திபுலவாணிக் 106, 111
 திஹித்திபுலவாணிக் 236, 237, 238,
 240, 274
தி
 திஹித்தி 125, 158, 162, 248, 257,
 258, 259, 261
 திஹித்திபுலவாணிக் 274
 திஹித்திபுலவாணிக் 248, 251, 274,
 275
 திஹித்திபுலவாணிக் 126
 திஹித்திபுலவாணிக் 70
 திஹித்திபுலவாணிக் 230
தி
 திஹித்தி 72, 73
தி
 திஹித்தி 120
தி
 திஹித்திபுலவாணிக் 125, 144
 திஹித்தி 95, 189
 திஹித்தி 160, 259

பாடபஞ்சேரி 78, 79, 83, 191, 192
 பதாரிஜகி லயங்ககம் 250
 பதுமத்திர் புலவர் 174, 175, 274
 பத்தர் 6, 7
 பச்சந்தமாவை 15, 16, 17, 18, 19, 25, 271
 பவுளுச் 180
 பவுத்திர மானிக்கம்பட்டணம் 5, 225
 பவீ அருமது மரைக்காவர் 136, 141, 142

பா

பாக்கியவரன் 262
 பாசுறு 22, 24, 26, 256
 பாத்தியா (மலி) 163, 109
 பாசா பிஷத்தர் 257, 258, 259,

பி

பிணை 10, 11

பீ

பீரமுக்கிமது 60, 67

பு

புதாருக்கொம் 185, 205, 218, 236, 274
 புலவர் நாவகம் 206
 புலவர் மணம் 124

புல

புலத்தல் முத்திள் 59, 259

புலா

புலாச்செய்யபலப் பிச்சுரை 144, 261

பு

புககா 59, 88, 92, 259
 புகநுதல் 72
 புகநீ 113
 புகர் 72
 புகலா 59, 89, 225, 258
 புகலாக்கி கோவை 250
 புகலாத்தி நமிற்ச சங்கதிதுப் புலவராநிநுப்படை 250
 புகியம் (அவை) 134

மகாவிக்க லுயர், மழவை 144, 206
 மயிக்குதுடுப் 12, 13
 மயுமை 75, 134, 194
 மயுமுது பத்தர் 7, 125, 127
 மயிதாள் சாநிபுப் புலவர் 101

மா

மாதவரின் சுந்தரமொண்டியர் 9, 225
 மானிக்கம்பட்டர் 248

மி

மிசிறாது 54, 55, 62
 மிசிறாக்க மாவை 54, 58, 100, 272

மீ

மீசாட்டி சுந்தரம் மிண்டலர் 144
 மீசாட்டி அறிமை 231, 233, 235

மு

முக்கடநிசங்கு 93, 97
 முகம்மது காகிம் 262
 முகம்மது சங்கு 208, 209
 முகம்மது நபி (சக்) 11, 51, 70, 92, 107, 104, 107, 119, 120, 135, 204
 முகம்மது மயிதாள் 158
 முகம்மது ஹலிபர் 114
 முகாஷபா மாவை 250, 274
 முகிபித்திள் அப்துல் காதிர் ஜிகாணி (மலி) 157, 169, 170, 174, 222, 236, 239, 240, 274
 முகிபித்திள் புராணம் 174, 176, 185, 274
 முகிபித்திள் மாவை 87
 முதுமொழி மாவை 85, 87, 272
 முயிமுரை 168
 முயுகர் நங்கு 244
 முயாஜூத் 86

மு

முவலாப் பிடியம் 2
 முவலர், 1, 2, 3, 4, 5, 6, 26, 34, 271

பு
பாக்கிய சித்தர் பாடல் 30, 271,
272
பாகோபு சித்தர் 36, 37, 38, 44
271

பாணன் ஆண்டு 120, 121, 203

பே
பேரவன் 3, 4

பெ
பெந்தர் 116

பெ
பெய்யல் 42
பெய்யல் நவீனாள் 136, 138,
294

பி
பிசுத்தாபுள் 16, 271
பிசுத்த 16, 30, 31, 49, 127
135, 187
பிச்சு தாடு 30
பிணைக்கொண்டிருப்ப புலவர்
151, 169, 173, 174, 221, 273,
274

பிணைப்பாளிகள் புலவர் 49
பிணை இயுதாடு பெய்யல் 223
பிணை முதியதிகள் புலவர் 80,
81

பிணை 39, 105, 107

பி
பிணை 207, 208

பி
பிணைப்பாளிகள் 9, 226,
228, 231
பிணை 15, 23, 24, 25, 26

பி
பிணைப்பாளிகள் 9, 18

பி
பிணை 28

பி
பிணைப்பாளிகள் (தலை) 51, 128
பிணை 153, 154

பி
பிணை 160

பி
பிணை 49, 51
பிணை 72
பிணை 72

பி
பிணை ஆண்டு 103
பிணை 120

பி
பிணைப்பாளிகள் 140

பி
பிணை 54

பி
பிணை 205

நிறுவன வெளியீடுகள்

1.	1980-இல் தமிழ்	45	00
2.	1981-இல் தமிழ்	65	00
3.	உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர் யார்? எவர்?	6	00
4.	பாரதியார் வாழ்க்கைக் கொள்கைகள்	8	00
5.	தமிழும் தமிழரும்	5	00
6.	கல்வெட்டில் ஊர்ப்பெயர்கள்	12	00
7.	தஞ்சை மாவட்ட ஊர்ப்பெயர்கள்	12	00
8.	Dr. MU. VA.	20	00
9.	Dissertations on Tamilology	10	00
10.	Tamil Writers Directory	10	00
11.	தமிழர் எண்ணங்கள்	16	00
12.	தமிழர் அளவைகள்	8	00
13.	மெய்க்கீர்த்திகள்	20	00
14.	தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை-7	15	00
15.	தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை-8	20	00
16.	Epigraphical Evidences for Tamil Studies	10	00
17.	Tiru Murugan	5	00
18.	A Study of the Perunkatai	12	00
19.	Papers on Tamil Studies	15	00
20.	தமிழில் விடுகதைகள்	12	00
21.	தமிழர் தோற்கருவிகள்	10	00
22.	Tamil Drama	20	00
23.	Folk Arts of the Tamils	10	00
24.	Language & Grammar	22	00
25.	Cultural Heritage of the Tamils	20	00
26.	Literary Heritage of the Tamils	50	00
27.	Art & Architecture	25	00
28.	Philosophical Heritage of the Tamils	22	00
29.	Historical Heritage of the Tamils	35	00
30.	தொல்காப்பியம்-புணரியல்	10	00
31.	தொல்காப்பியம்-தொகைமரபு	8	00
32.	தொல்காப்பியம்-கிளவியாக்கம்	20	00
33.	தொல்காப்பியம்-உருபியல்	8	00
34.	தொல்காப்பியம்-உயிர்மயங்கியல்	12	00
35.	தொல்காப்பியம்-புள்ளிமயங்கியல்	15	00
36.	தொல்காப்பியம்-குற்றியலுகரப்புணரியல்	11	00
37.	தொல்காப்பியம்-வேற்றுமையியல்	14	00
38.	கும்மிப் பாடல்கள்	16	00
39.	பிரபந்த தீபிகை (இலக்கணம்)	12	00
40.	கண்மருத்துவம் (மருத்துவம்)	50	00
41.	திருமயிலை உலா	7	00
42.	ஊஞ்சல் இலக்கியம்	10	00
43.	மீனாட்சியம்மன் திருப்புகழ்	10	00
44.	வெள்ளைக்காரன் கதை	7	00
45.	சிந்து இலக்கியம்	8	00
46.	இலக்கியத்தில் நிறம்	23	00
47.	ம. பொ. சி. யின் இலக்கிய நூல்கள் ஓர் மதிப்பீடு	20	00
48.	தமிழ்ச்சுவடிகள் அட்டவணை	6	00
49.	சித்திரக் கவிதைகள்	25	00
50.	Bibliography on Translations	35	00
51.	திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் மனம்	12	00

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
 செ. ஐ. டி. வளாகம், டி. டி. டி. ஐ. அஞ்சல், சென்னை-600 113